

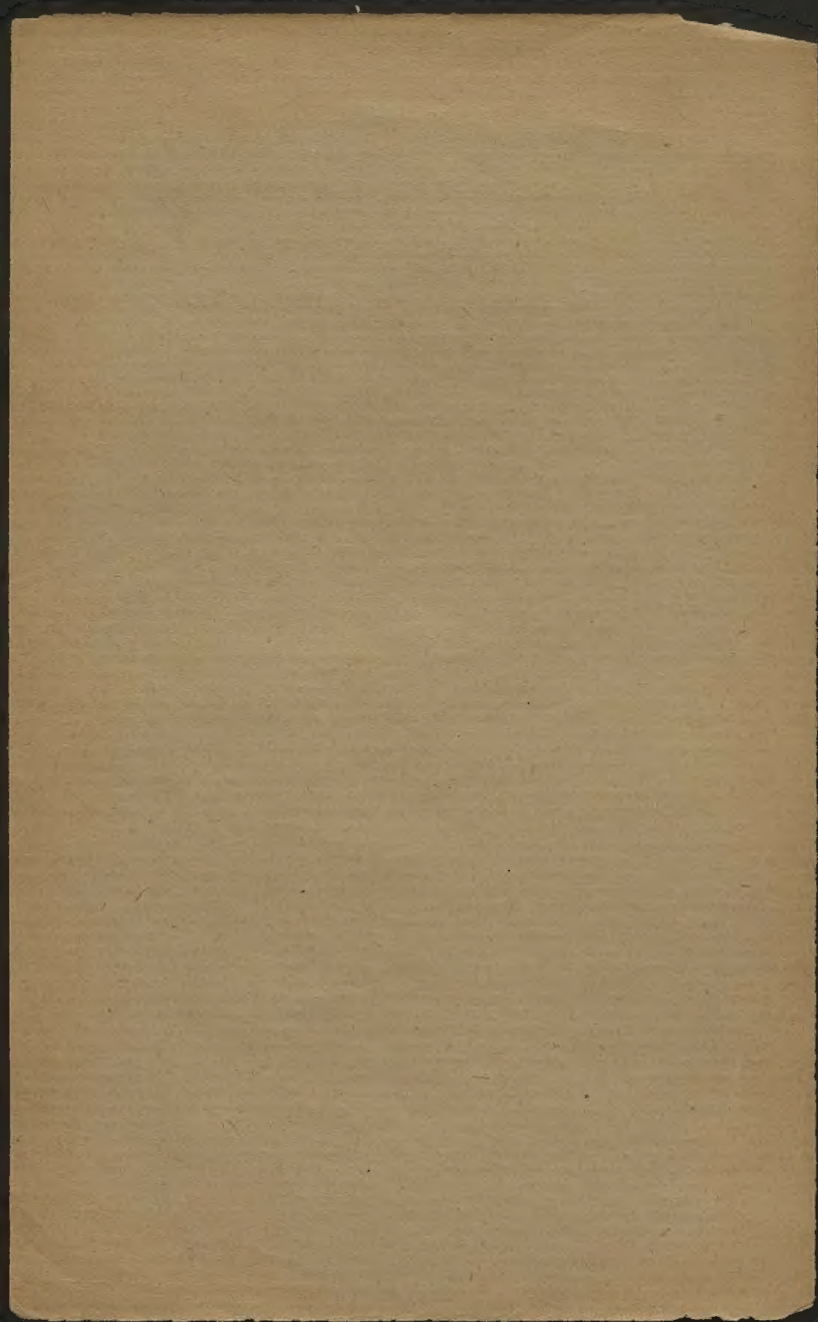
6893

Bibl. Jag

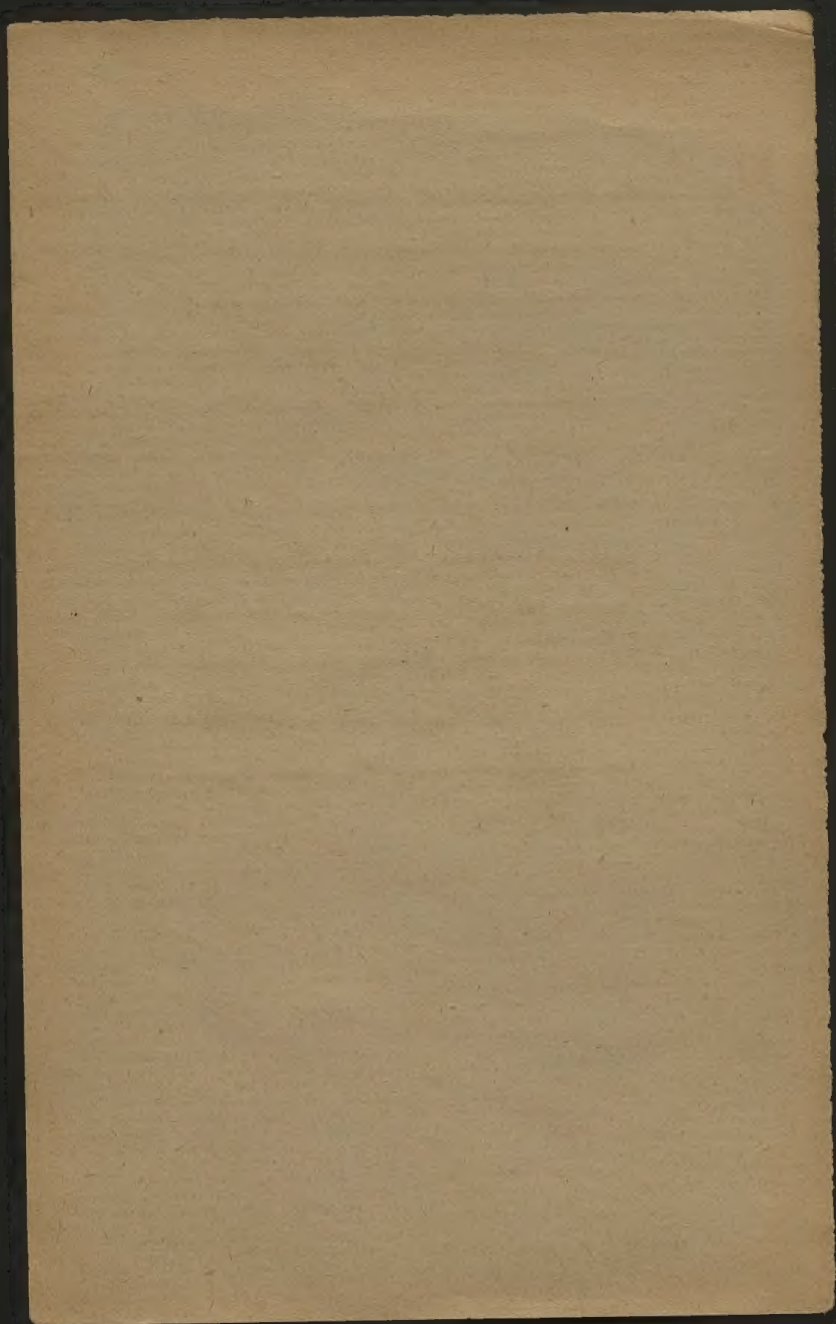

W. & w piersi ludowej, podobnie jak inne przyniki
powtarza się ^{widzę} przed ^{nie} ^{prawy} ^{prawy}. A tak jest
ty w takowym w kapturze ^{czernym}
nym "O. Wł. 1.240

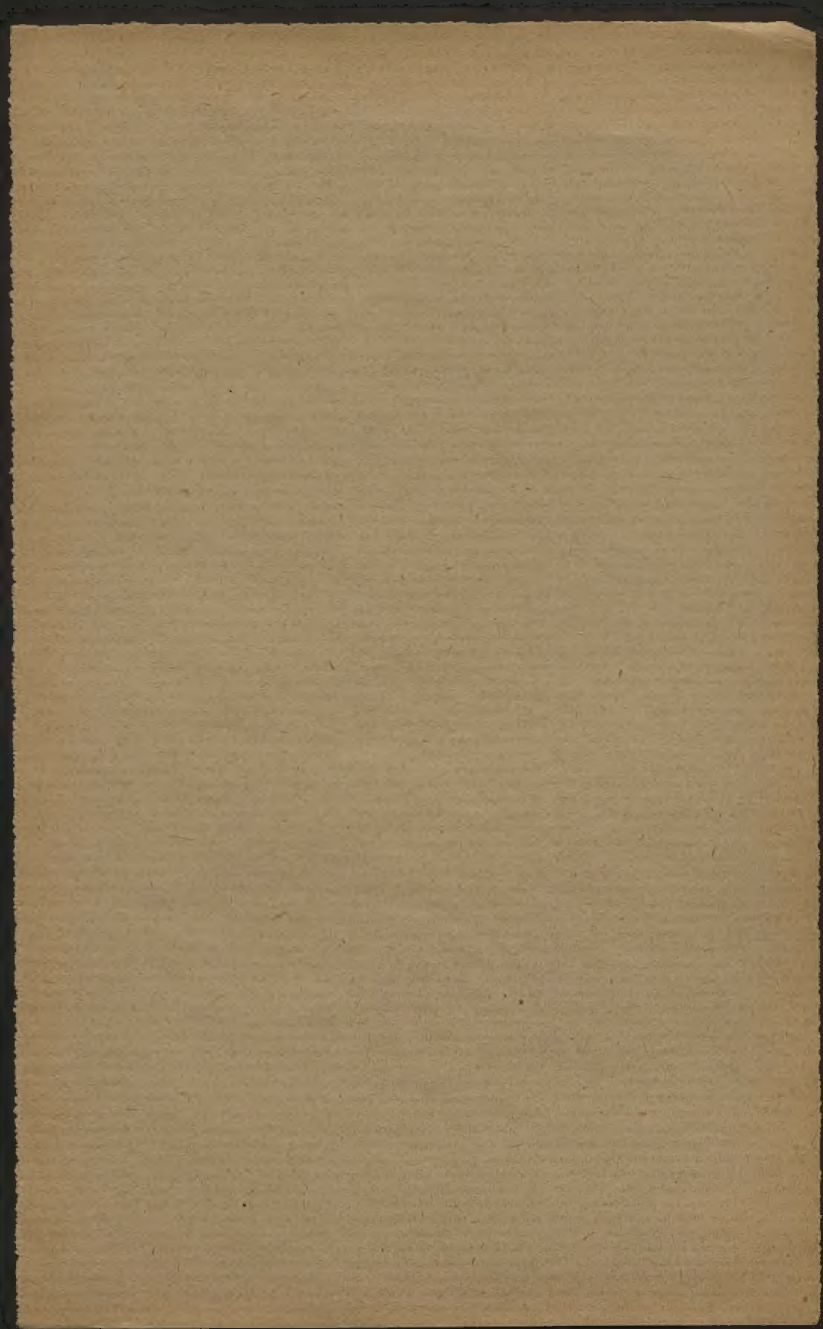
W. & jako spółgłoska, w mowie ludowej niekiedy
przechrani w b (i odwrotnie) np. w kuy. zbyczy
kam. zwyckaj (potrzebny, wiskup kam. potrze-
bny, biskup, tawie)

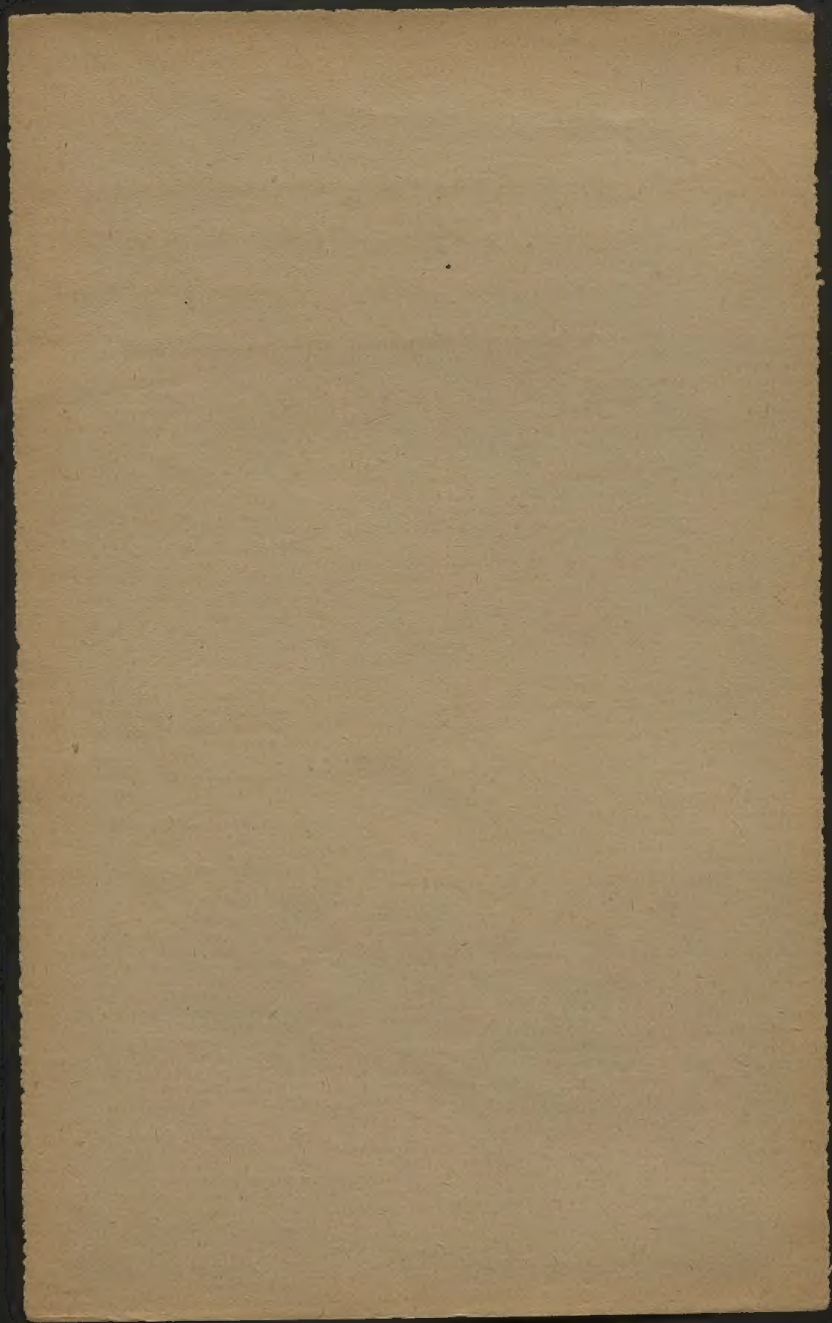
Wa - jako zakończenie pierwszej osoby w liście
 podwójnej (duali) wygate dawnu x uaycia,
 w mowie ludowej twa „Id na boku pija-
 tevaki” pójdziewa na nie” Rawskie D. Kol. 1. 198
 „Pojedziwa w drogę po naszym niebogę” Tru-
 sy ib. 240 „A moja Marysia, coś będzie-
 wa robić?” Radomskie ib. 253 „Gdzieś wa
 będziem spać, Kasiu, Kasimierku?” od
 Czeska ib. 271 „Coś będziem jaść, coś bę-
 dziem pić Kasiu Kasimierku” ib. „A
 gdzieś jaść Kasiu te nowe trawiki: kup-
 wa sobie kupwa te kase kruski” Wielu-
 skie ib. 303.

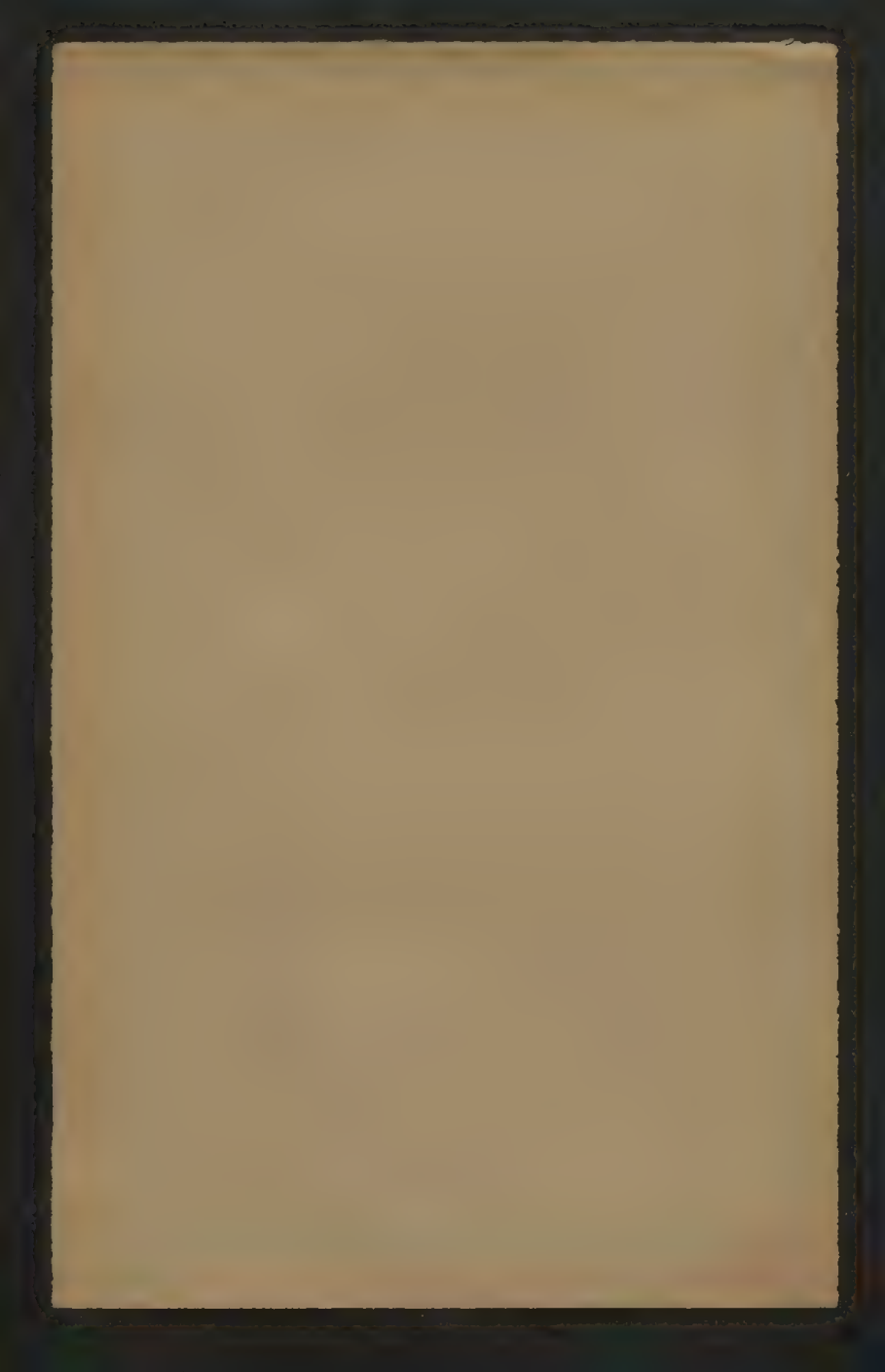
Wab'ia. m. z pryncypialowo: „na wabia”, dla na-
choty, dla przyuczenia „W sklepie na
oknem, na takich grzeskach tyko dwie
na wabia” *kur. Świat* 1882. 55. 4. „Sred
puszkarai gotybie na wabia” *M. Bat. pan.*
drudy 10.

Wabia - i. i. bez t. mu. myśl. prow. w abinie się. I
 wodne i błotne ptactwo szuka sobie
 pany, a w miang, jak powodź opada
 ciśnie wrozza i wabia ptactwa "W. Pol
 7. 251

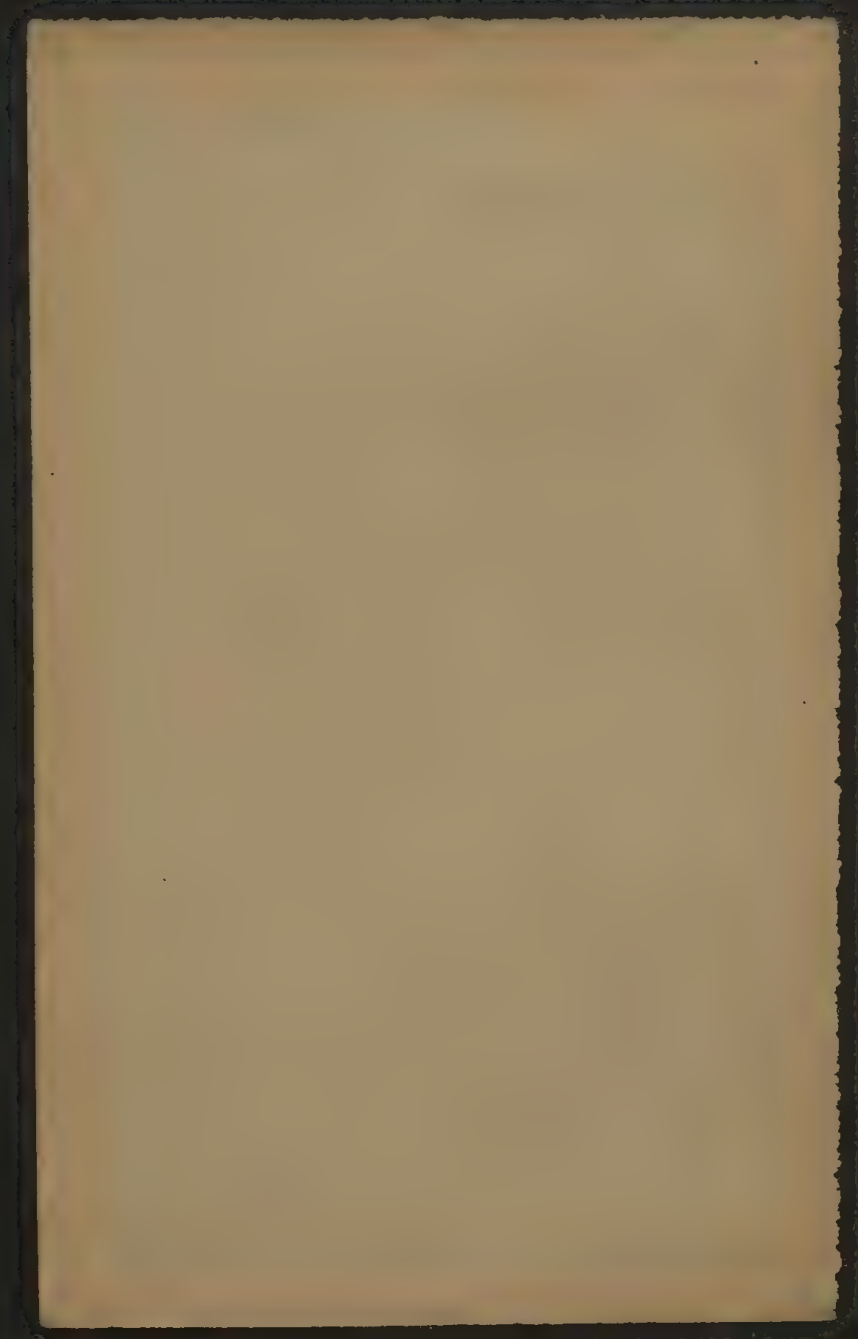

Wabić się - i - i sł. zaim. ndm. poip. nawiązać się,
mówić o sobie, o kochance, o żonie, o sporcie te-
kno wagi i ubliżających (właśc. jest to st. x.
„jak on się wabi?” „nie kocha?” „jak on się wabi?”
je „był” „jakim nawiązaniem go się wabi, wo-
la no waz?”) „Kto jest ta piękna figura?”
A przecie słyszała że sąsiad! - Jakże się wabi
pan sąsiad? - Łanie się słowo honoru! „J.
Dziennik. 5. 63 „Pan Edgar, tak bowiem wa-
bił się o artysta, nie przesadzał wiele
w skromności” St. Gode. Tyg. powr. 1881. 178.
„Panna Aurora, tak się bowiem wabiła to
zjawisko / słyszała ku Agapiowi.” Jod. Tyg.
II. 2. 15. 203. „Ublizaniem jej był maly
pokojowy pieśek, wabiący się Gipsy” S. lwow.
1885. 234. 4.

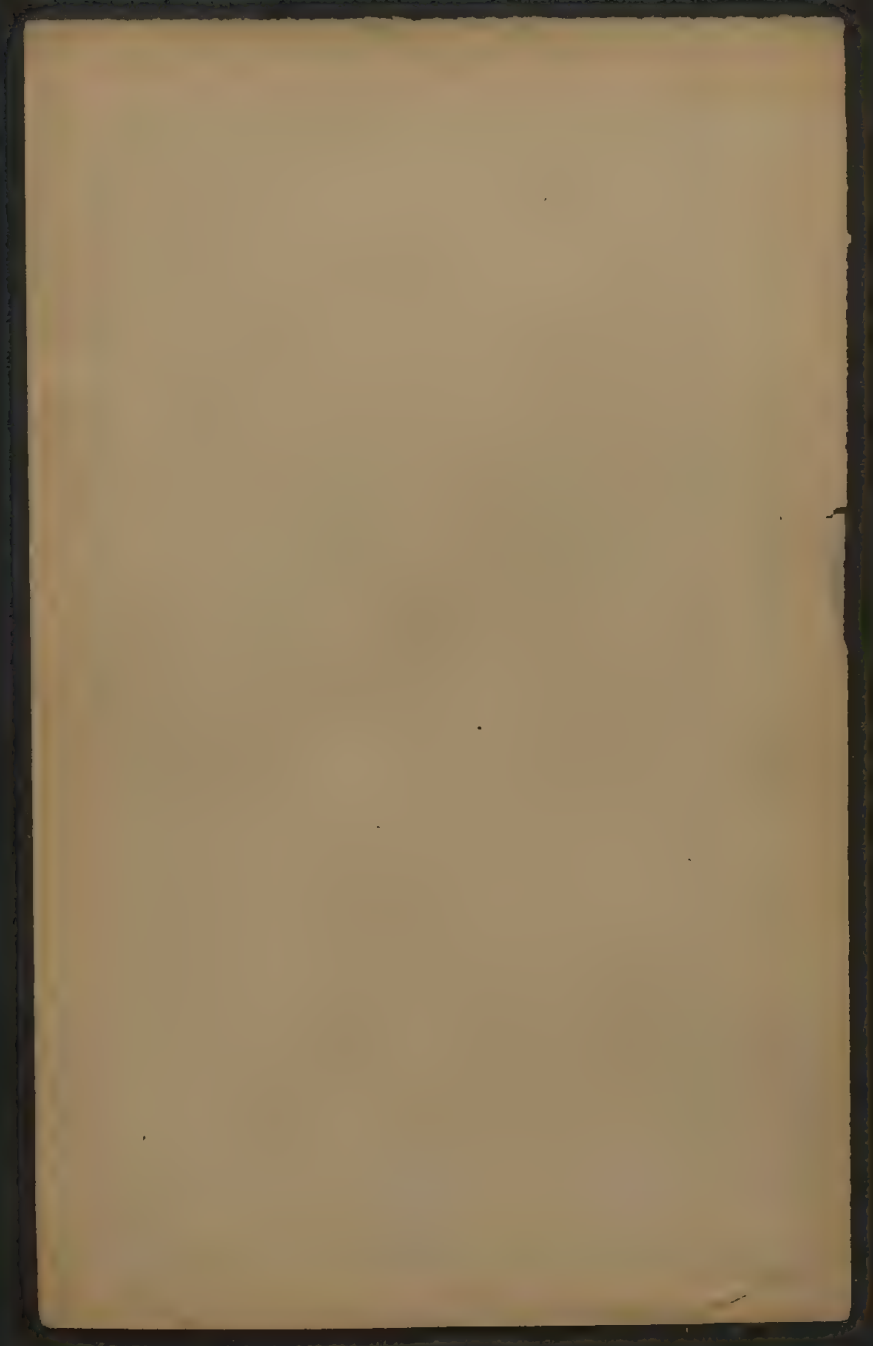

6.
Wacan-a m. Wasan-a m. nowe v. w. p. now m.

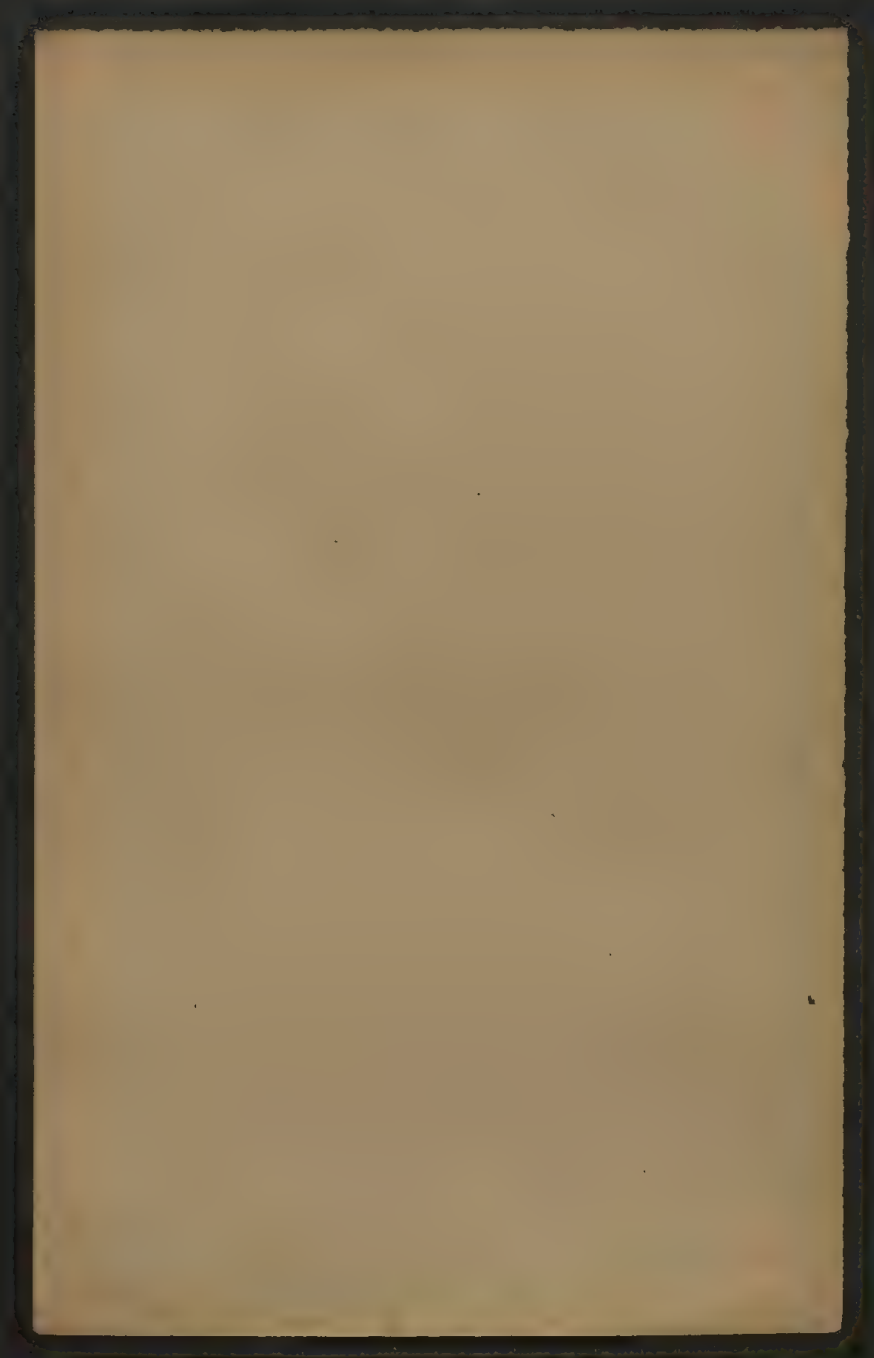
tytuł zawarty osobom inkrupu od siebie;
jest poufalszy niż Acan albo Ascen, do góry
tych można dodać, dobrodziej i inyci ~~do~~
mniejsz do osoby równej sobie, Acan lub A
san dobrodziej, "Wacaniowi lub Wasaniowi
to nieuchodzi Wacani, Wasani - i. z.
mowiące do kbiety, w temże znaczeniu
Wasanistwo. a. n. xbow. wasan x wasa-
nia, albo wasanowie, (Książ do Litwie-
wina) Zrobiłbyś to niemyśle, gdybyś
był Wacaniem" A. hr. Fr. 1. 12. "Z wacana
nigdy mi nie będzie." J. T. Kraw. wiek 1878. 39
"Najwyższ rok t książ; a witam wa-
sana." W. Pol. 3. 22. "Panie majster, do wa-
sana." Au. Wi. 1. 86 "Wasan tu sobie odpo-
wiedzi" J. T. Kraw. 72. 24. "Ja wasani zawsze
nie witać się to się na tem skórcy" ib.
35. 63. "Pobierajcie wasani

Waciek-ka m. rōrb. imię mekie Wactaw, wactaw
Szymonowski.. typowa to postać warszaw-
ska, tak znana i popularna, że go nazywa-
li "miejscowym", jak "Wackiem" nazywa-
ją. "Czas 1886. 259. 1. Luty. (12 list.)

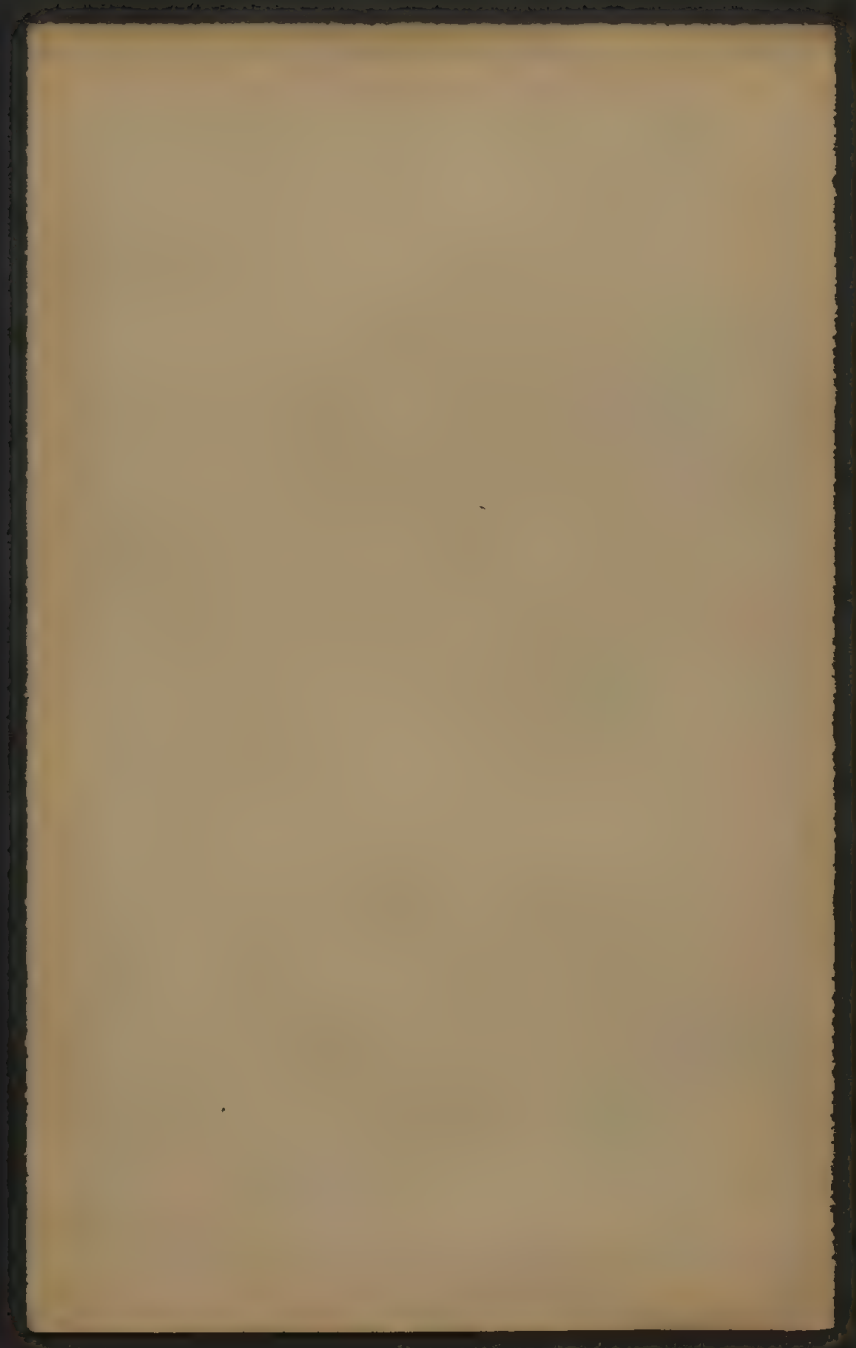
Wach-a. Wacho-a. m. prouc. lud inie, myskie
 Wawowysiee /nie Walenty. jik mow
 Linde praprejmij na pewno nie, w
 Kuj, Wolne i Marowau; Walenty
 tam u ludu zme sz Walkiem) & prupl.
 „Mare Wachu jaje^{lu} = mare tobie. Mare
 tobo redute. Wasto-a. m. zdrb. to i.
 nie w Kuj. Wasto-a. m. w Galicji u
 rusinow, znany Wast, Daryli
Wachowa-ej. z. koma Wacha, Waw-
 wyjowa.
Wachow v. Wachowy-a-e, do Wacha
 materialny „Tamte dy wypadata mi
 droga do Wachowej chaty” H. Siemka
 G. pol. 1876. 28

Wachowac at chye st. nij. nd kn. prau. strois
was, pichowee, "Ostawet u doinu male
pachote why doinu wachowat" Otkuskie
C. kol 1.96. Czy nie omylem druku, name-
wachowac?

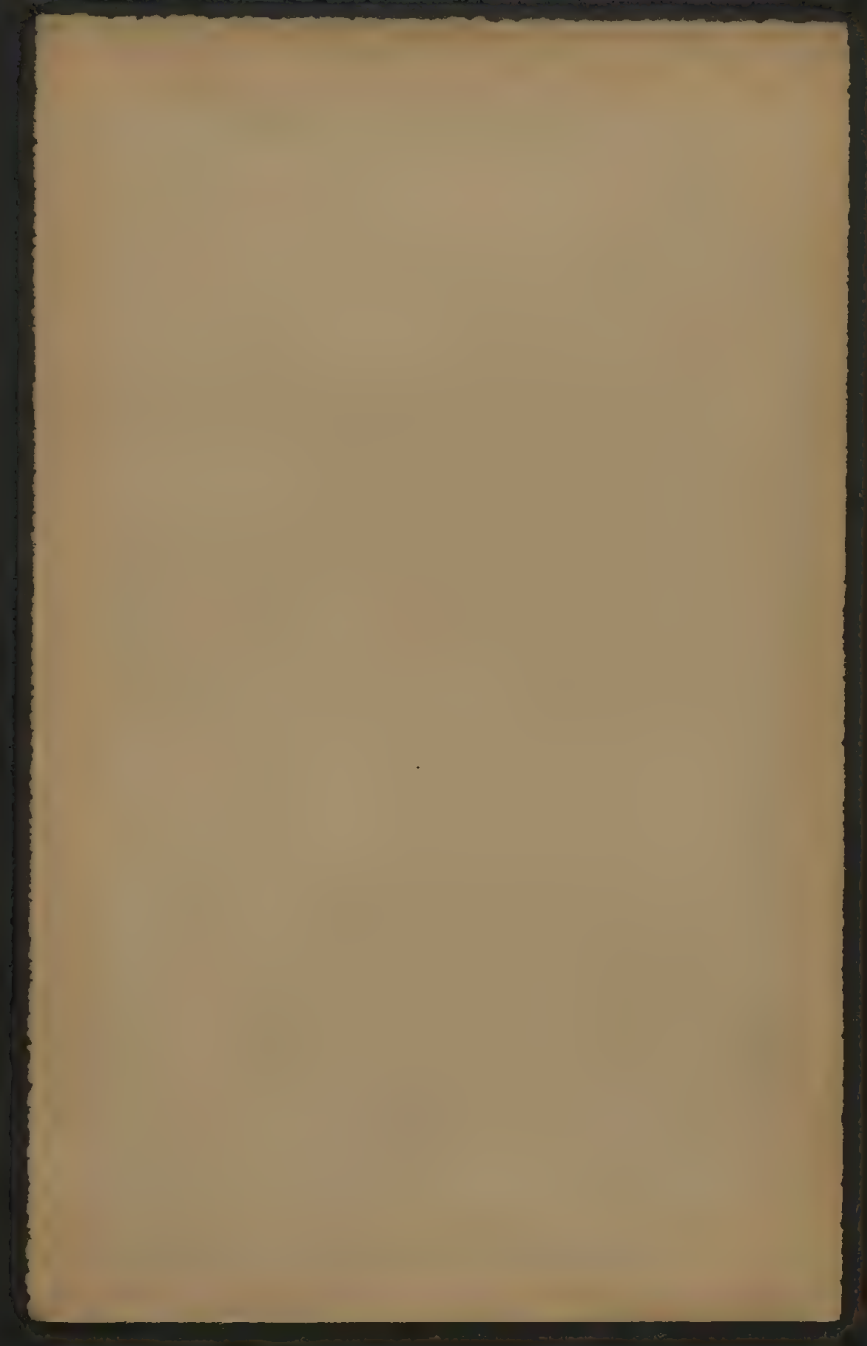

Wadera. y. k. ny-der un. pruw. myśl. wilexyca w.
dżga młode ny stado? „Léduw wiostkę
opędzily samie i na kolowrot miely
się z powrotem, kamyty wilki strasno
po ka płotem i ka waderg rzucoły się
na nie.” W. Pol 1. Buch. hetu. 13 „A rodzić
kwyhugt: „miał co sity w konie i pal
w waderg!” a wadera siedła i nietyl
strzaty i kwy po stronie” ib.

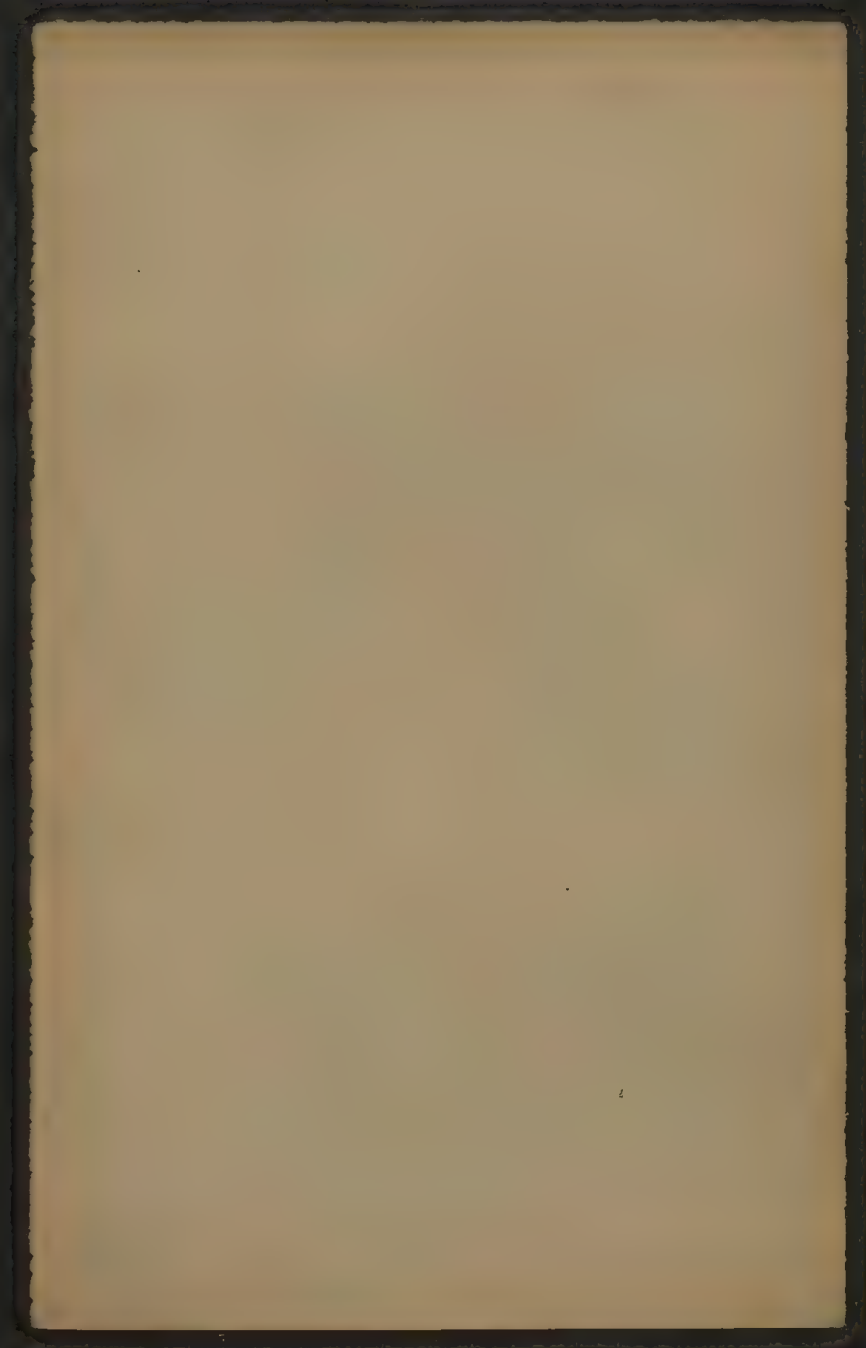

Wadliwość i. i. bez sum. błędno podług powano,
 nie uwzględnienie, stau rzevay przedsta-
 wiający wody. Choroby skutkiem wta-
 sine uwadliwosci w odrywieniu, po-
 mniogły się w przeważający sposób.
 F. Stank. Dłunow 23. 142.

Wadliwy-a e majgry wody, niewo-
 malny, nie uwzględniony. Ponadto wiele
 chorób wynika z wadliwego odrywania
 się "ib.

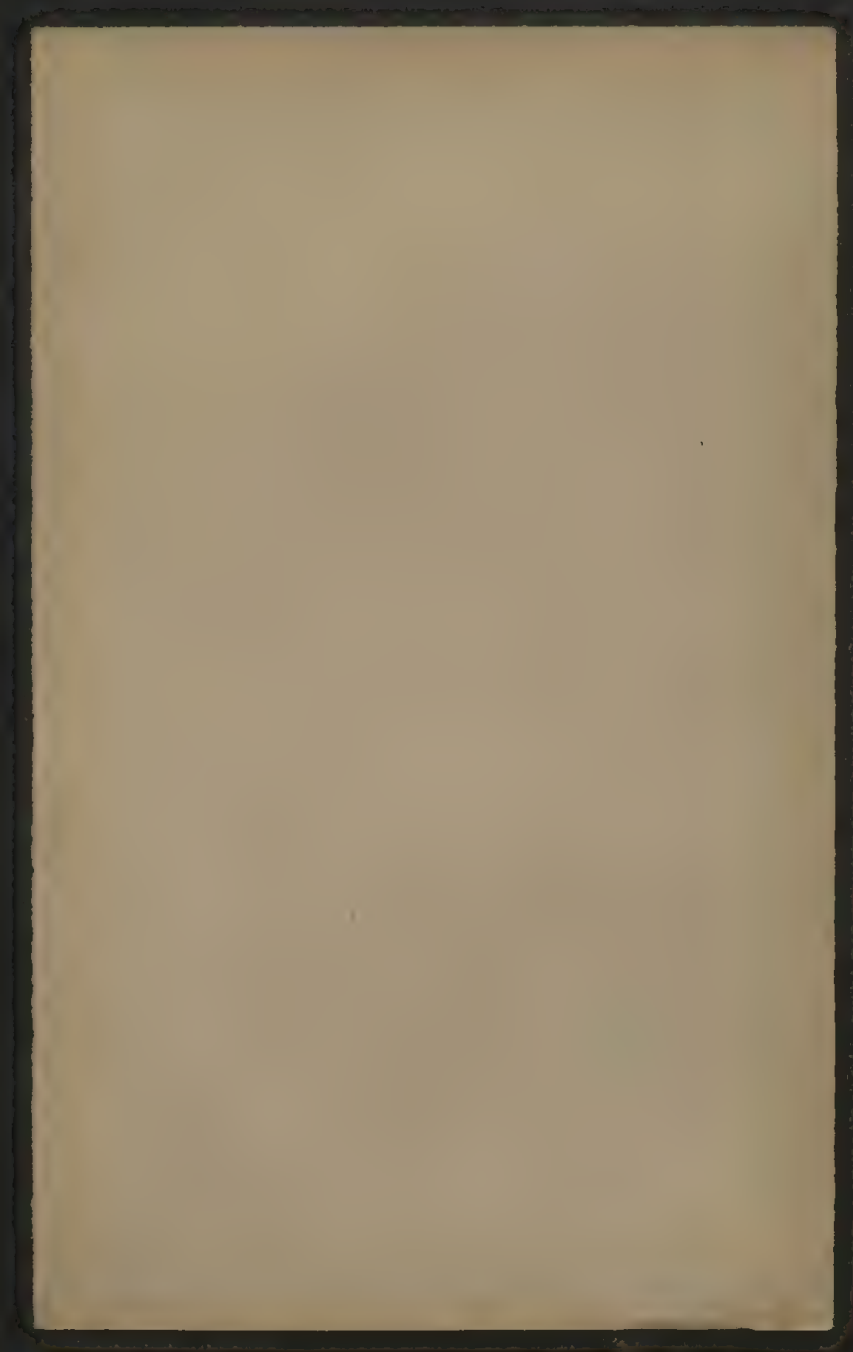

Waga-i. i. i myśl. miejsca, ścieżki i t.p. w kniei,
któremu zwierze kmyłt uchodzić, stro-
na ku której się kieruje uciekając przed
przemi lub obławą „Zostawit rozpo-
znanie wagi kniei strzelcom moim”
J. I. Kras. 41. 66 „Starosta tak dobrze
miał łasy i knieje, i zwierze miał
wagę — że chociaż pomyślał i steps sam
komyłt, miał dobrze, choć więcej wiatr
dobry... i pierwszy był kawne do stra-
tu” W. Pol. 7. 185 „Gdzie stanowisko,
na które zwierze będzie walił najbar-
dziej? — Na skrzyple prauem, j. w. pa-
nie... tam waga” T. I. 7. 2. 6. fig. „Rau-
cit okiem w kół siebie, i od razu po-
znał, gdzie główna bity waga” J. Dziw. 8. 24.

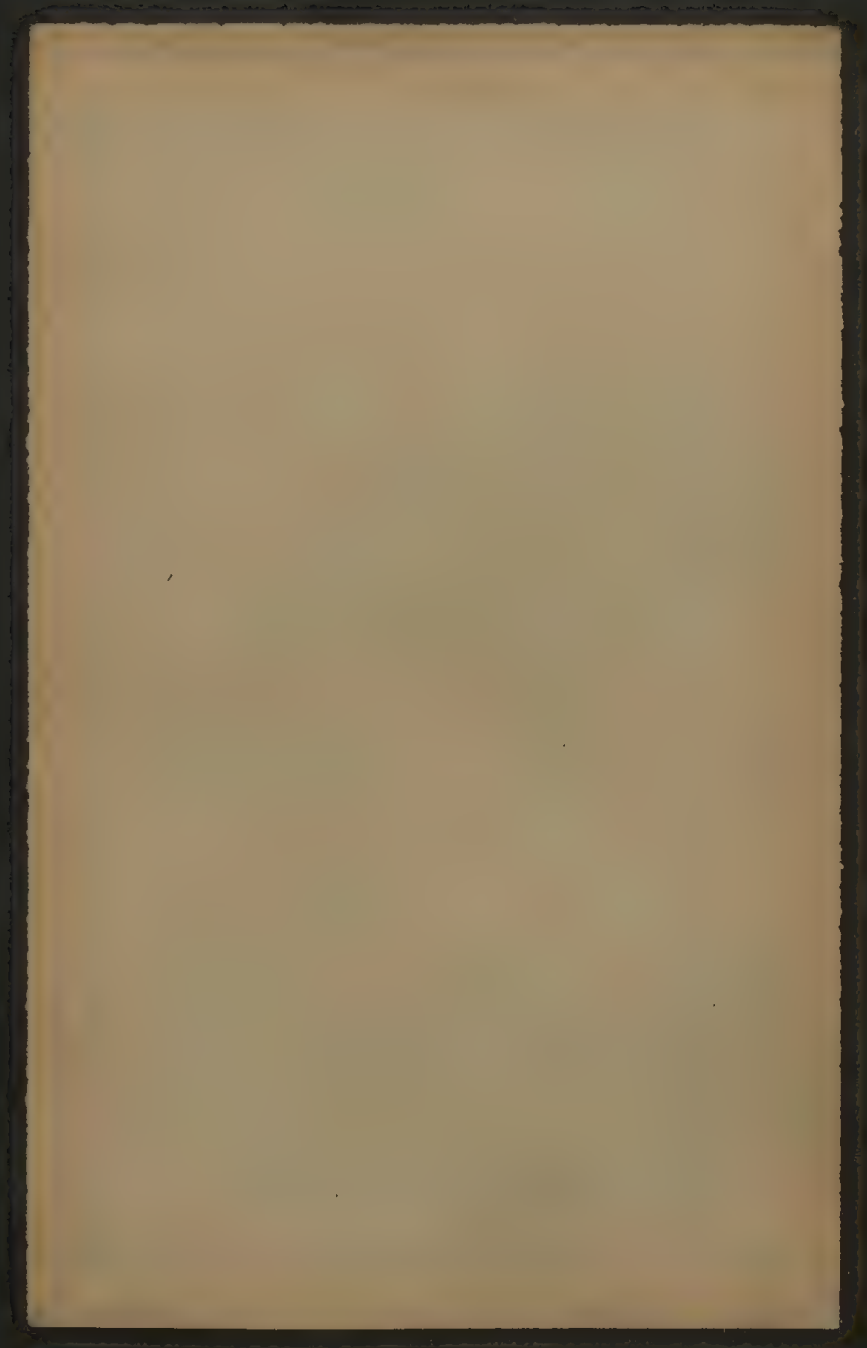

112
Wagary - o. i. m. ob. Wagus

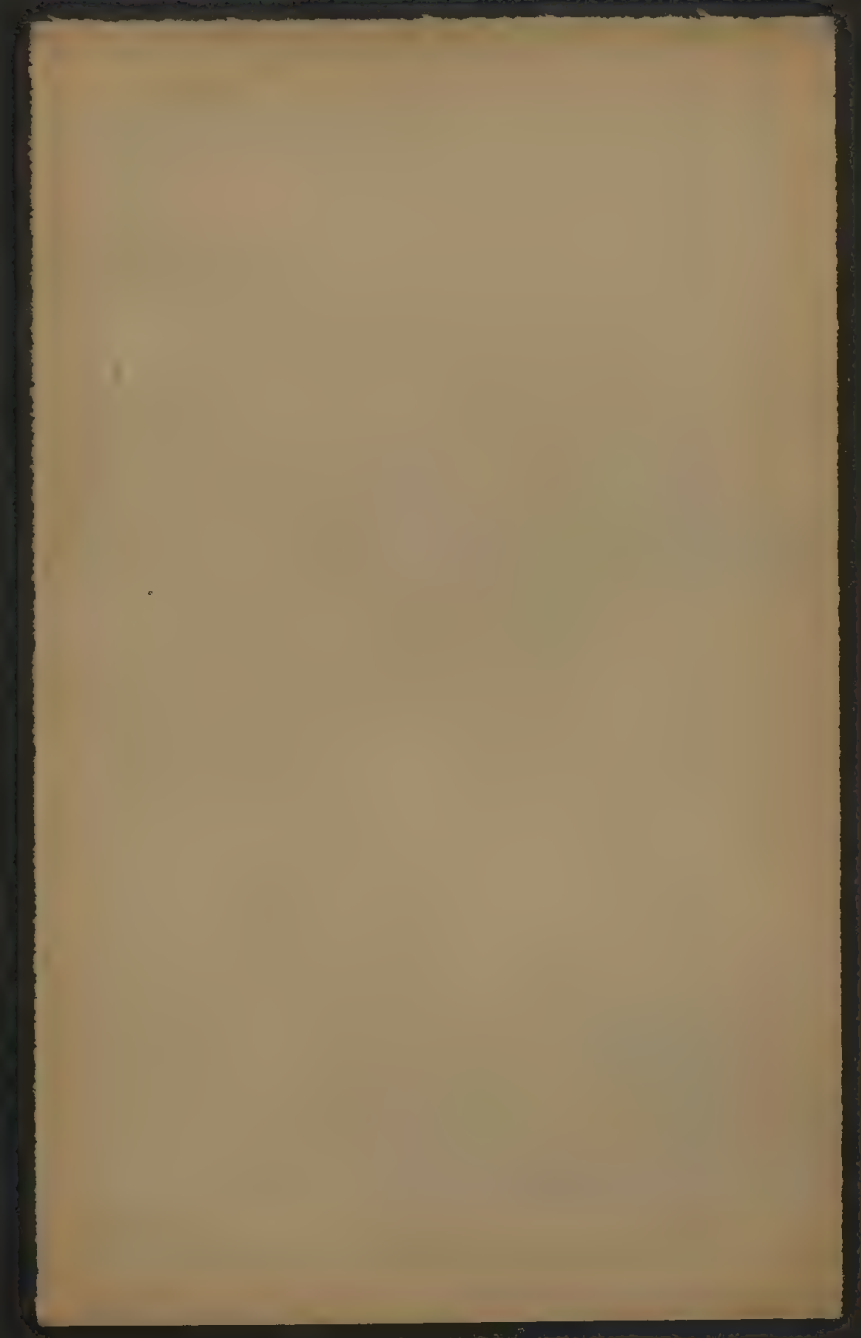
Wagus - a. m. & w l. m. b. a l. p. j. „wagusy i pop. st. a
wagany, włożenie n. s., wagnerowanie p. s. a
słota „ zamiast siednieć w kłacie p. s. a
na wagasy, na wagusy.”

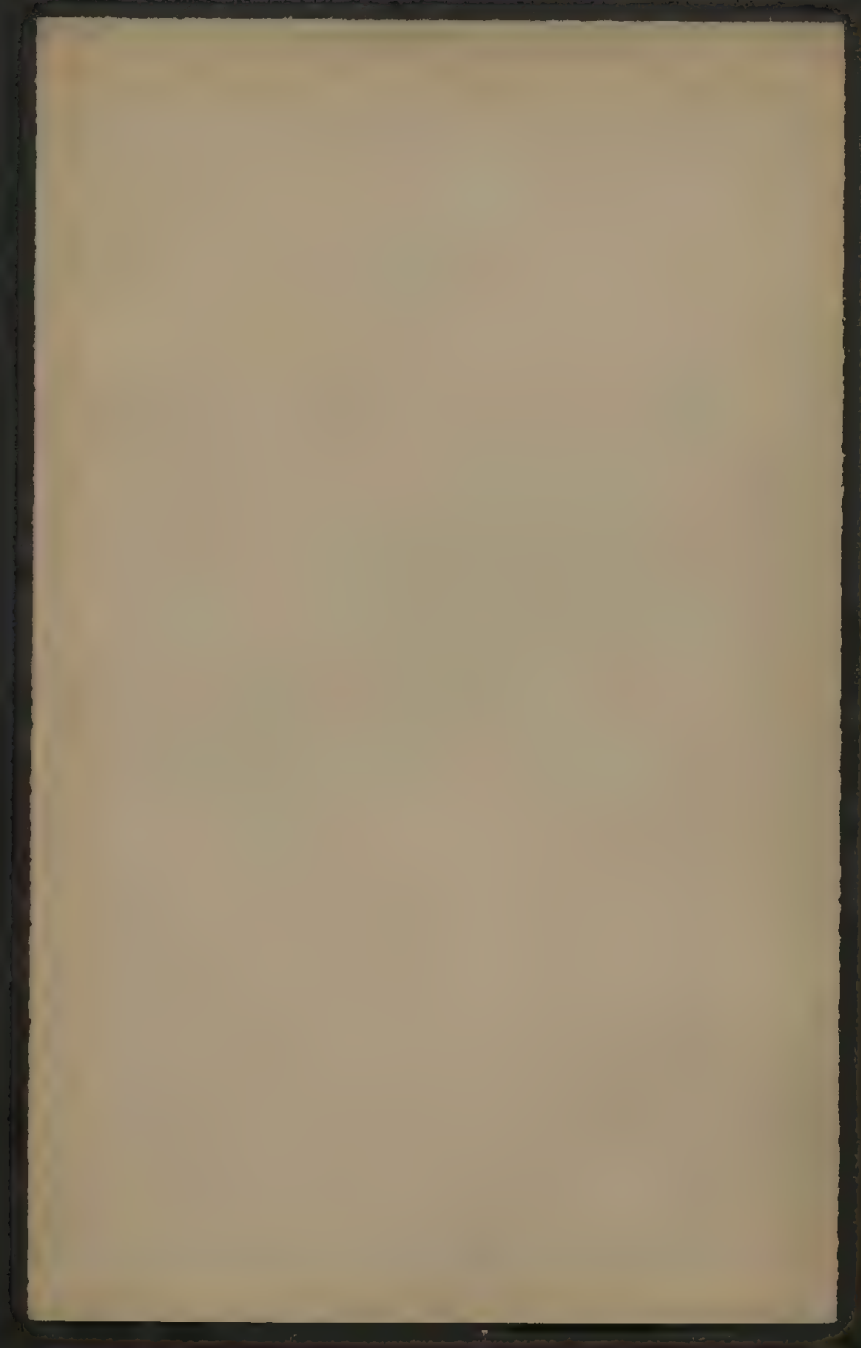
Wagnerka - i. t. vki. rok um. miejsce. Wawrz. Doró-
ka eleganta ^{do ujęcia} wyprawiana pour wykwi-
śniętą publicystą; mawa powstata.
miej więcej około 1850 r. od Wagnera.
przedsiębiorcy, którzy je kupowali, "Idę
w Wagnera & Dobry mój na "Krauw-
stiem" się ukazuje, piękne damy na mój
głos, uwielbiają Doróka i "Młucha
1871. 14. " Ta pewno walkława kosta-
tam w mój Wagnera " (1856) t. wzmian.
Nad. wistę 39

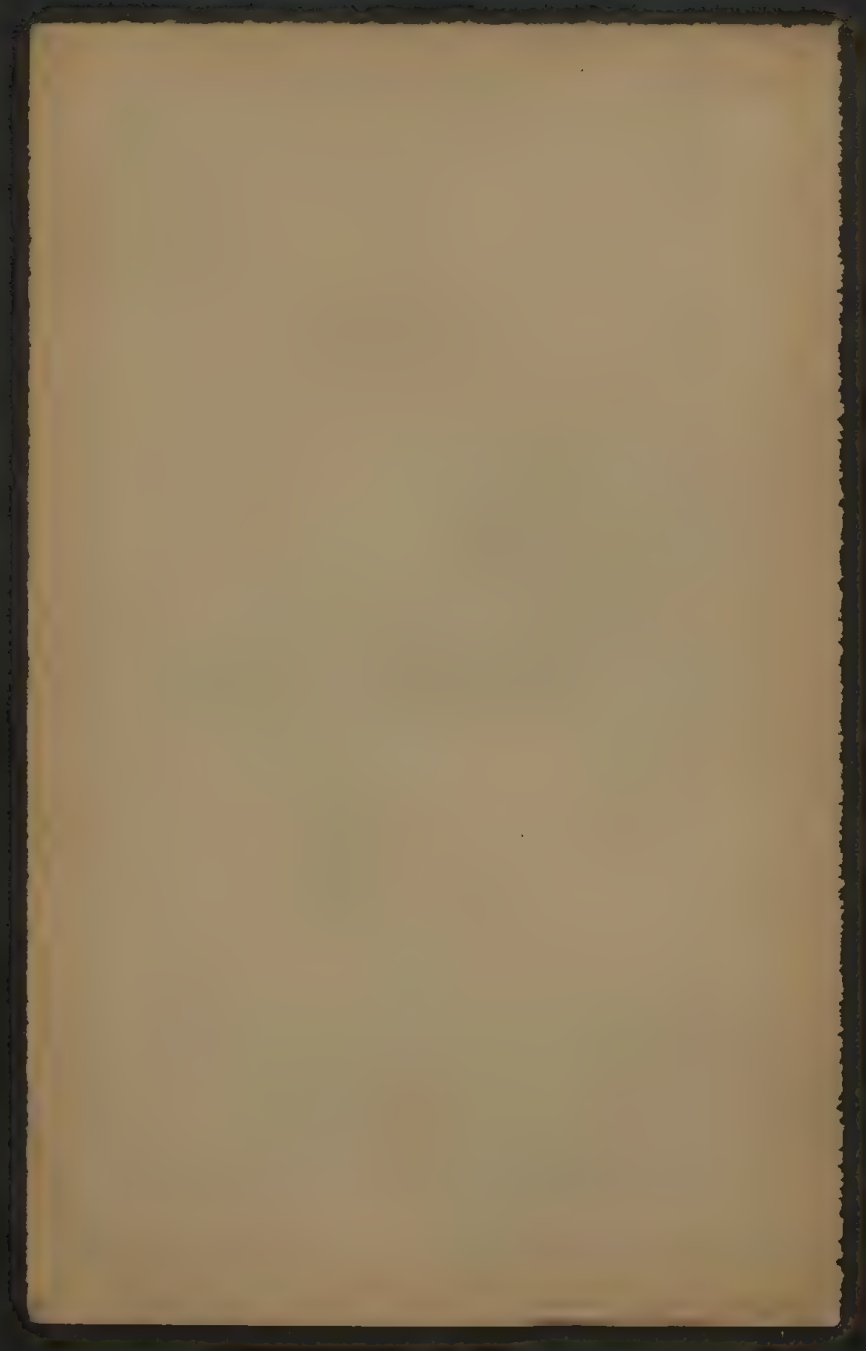
Wagon - u. m. u. ów m. ang. wóz na kolei
kolejowej „Dziennik rus. ost. i t. d.,
gdzie mowa o podróżach uwa-
my, dopadł szybko wagon drugiej
klasy i zatrzymał drzewa na sobie”
D. Ros. Nad uchw. Dun. 5 „Obok niego do-
wał się wagon pierwszej klasy, drzewa
te jego były dotąd zamknięte” ib. 35
„Nie zważając na szkodę podróżny,
wyciąga się wygodnie na twardej ławie
wagonu trzeciej klasy” Mł. Br. Tyg. 1883
73.

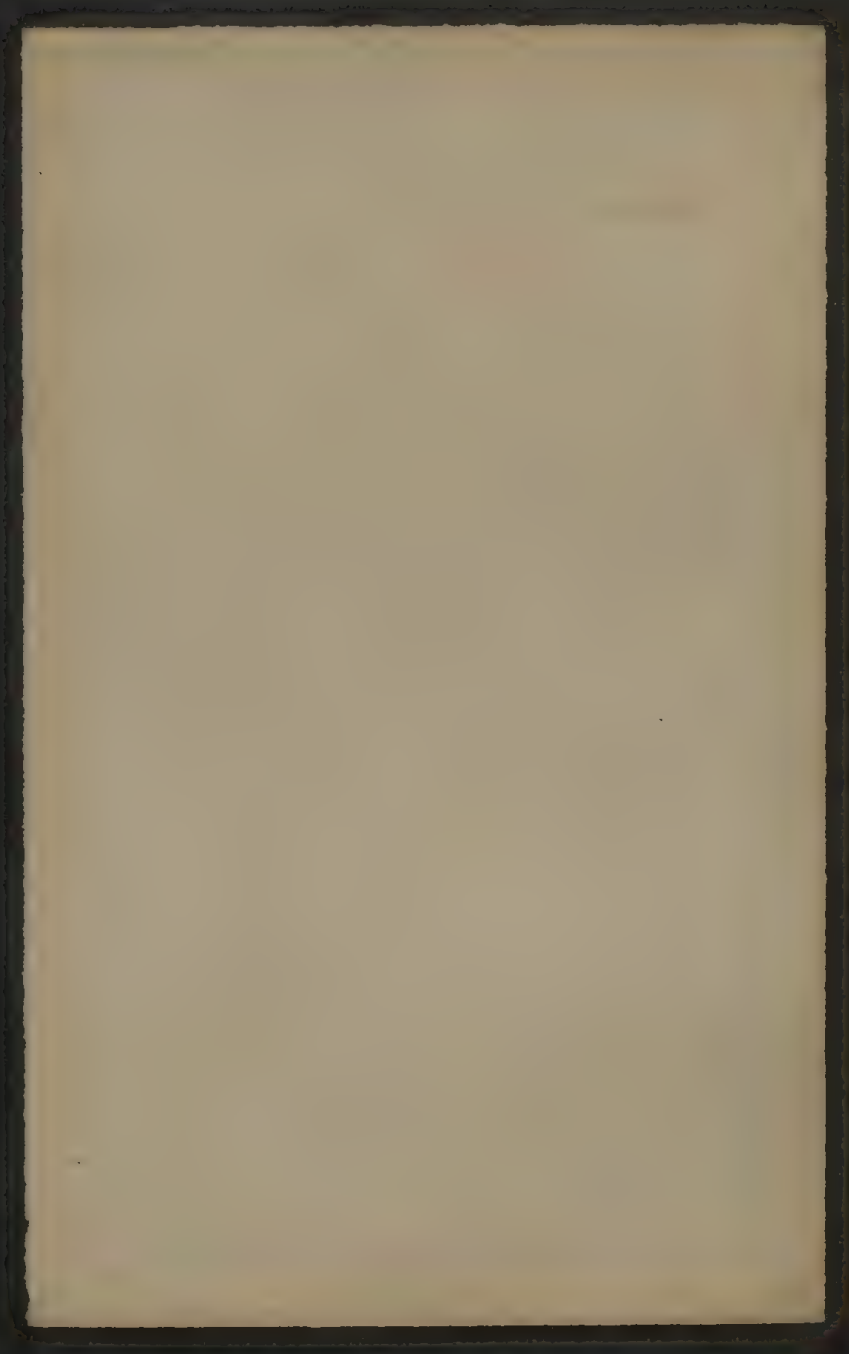
Wagować się naim. & praw. kuj. w. polskie w. kae
się, ubawiać się krobic'co, nie baje' kdegdo-
wanym, Jakym się nie to prawat, ale się
waguj's wy poradę " albo, czemu tego nie
krobic' ? - ferwre się waguj's. " to jest uamyslanie
się, wahać.

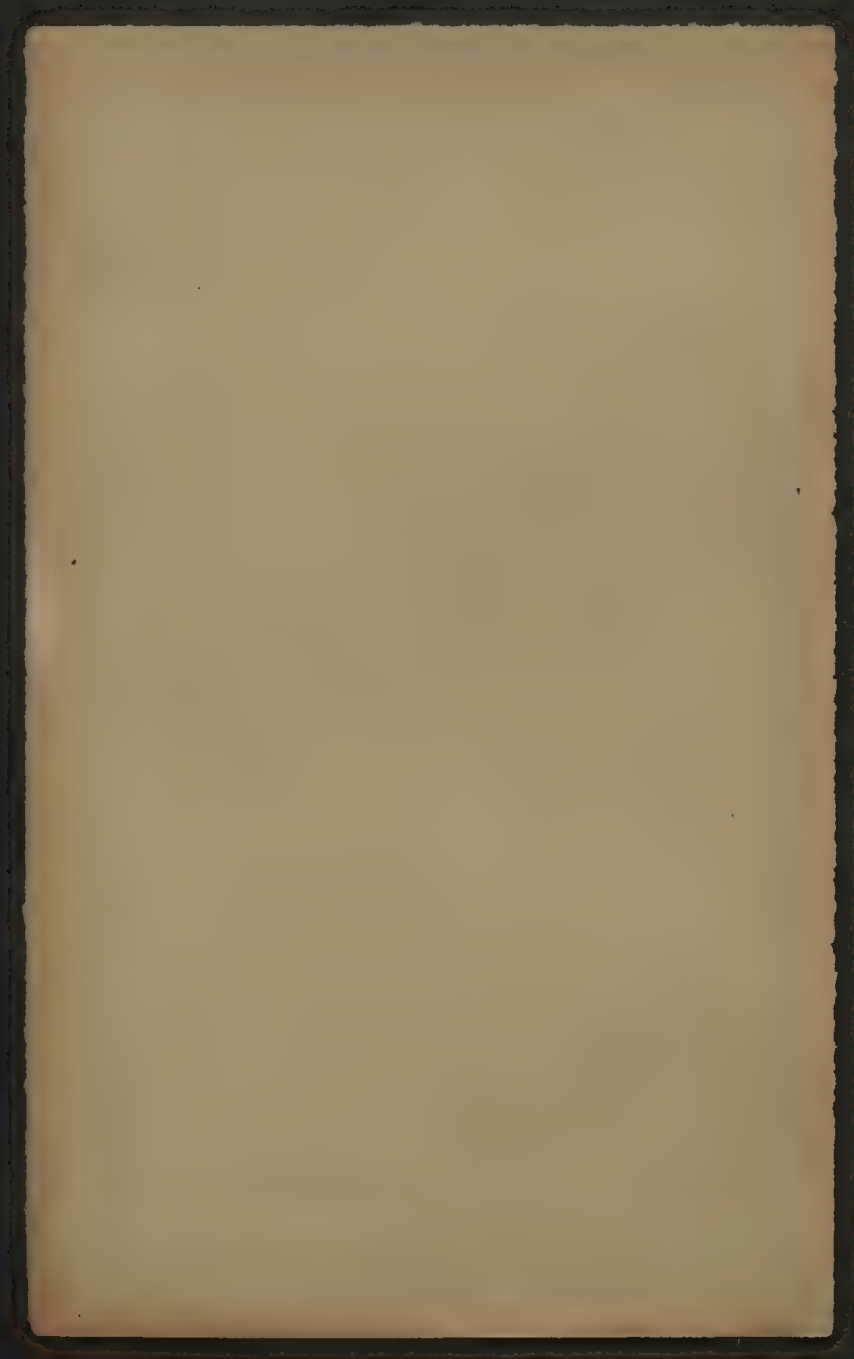
W. ci. g. s. t. a. f. - u. m. g. e. t. u. n. e. k. t. y. t. o. n. i. e. d. o. f. a. j. k. i., b. e. d. z. e. y. d. a. u. n. i. e. j. w. p. o. w. r. o. c. h. u. c. i. u. n. i. e. y. c. i. u. P. a. n. p. r. e. f. e. k. t. n. a. t. u. r. y. j. e. s. o. b. i. e. f. a. j. k. e. w. a. k. s. t. a. f. e. m, z. a. p. a. l. i. t. "D. o. u. z. k. u. c. h. w. s. p. o. m. o. K. o. n. u. 43.

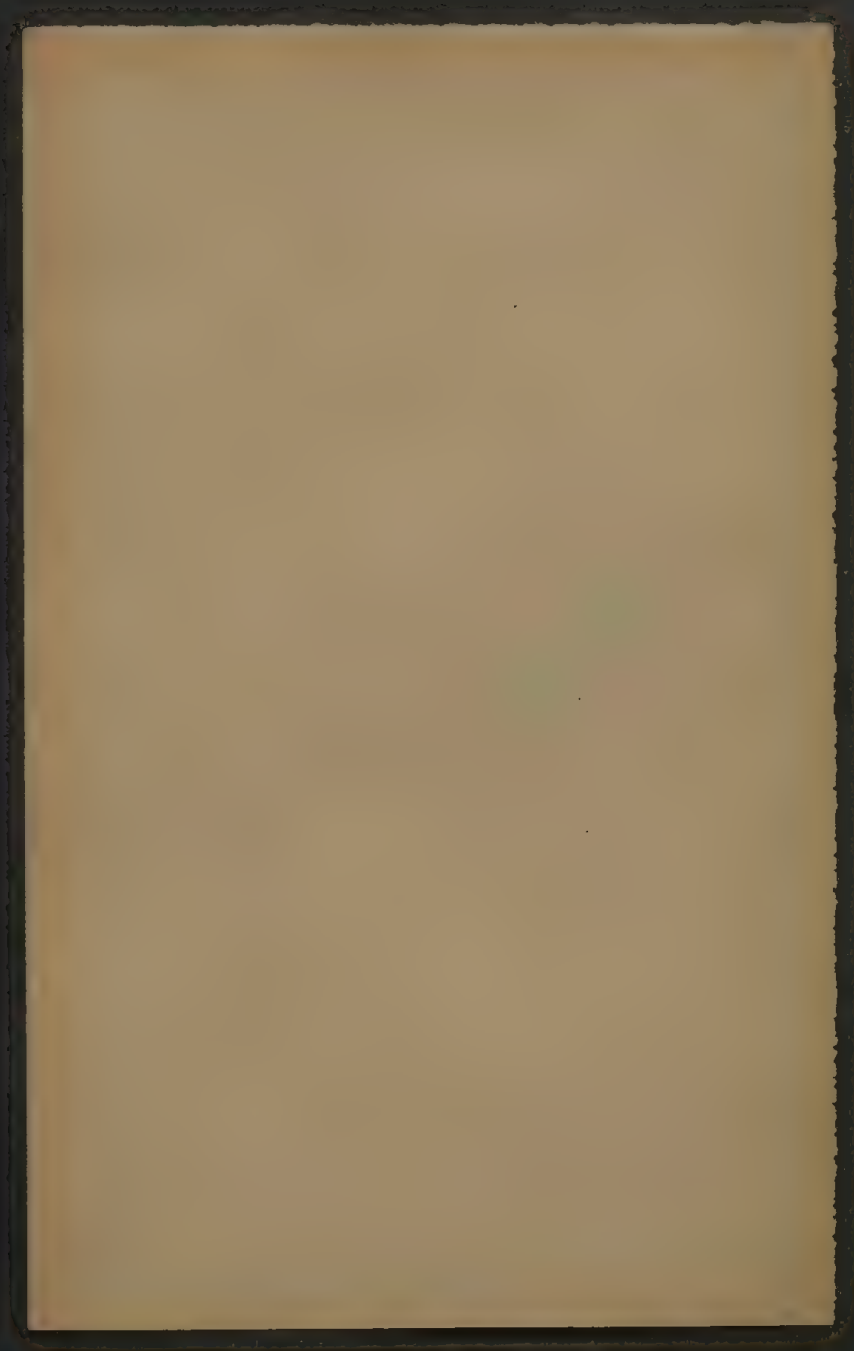
18
12
Wahajęto, wreszcie i imię tożsame z nazwą „wahaję”
z wahajęciem, wahaję się „i ze sobą, o
myślenie zrobić?” pytał Leon ze sobą?..
„Odrość” Smil wahajęto - Elp. Wł. i sta.
2. 45.

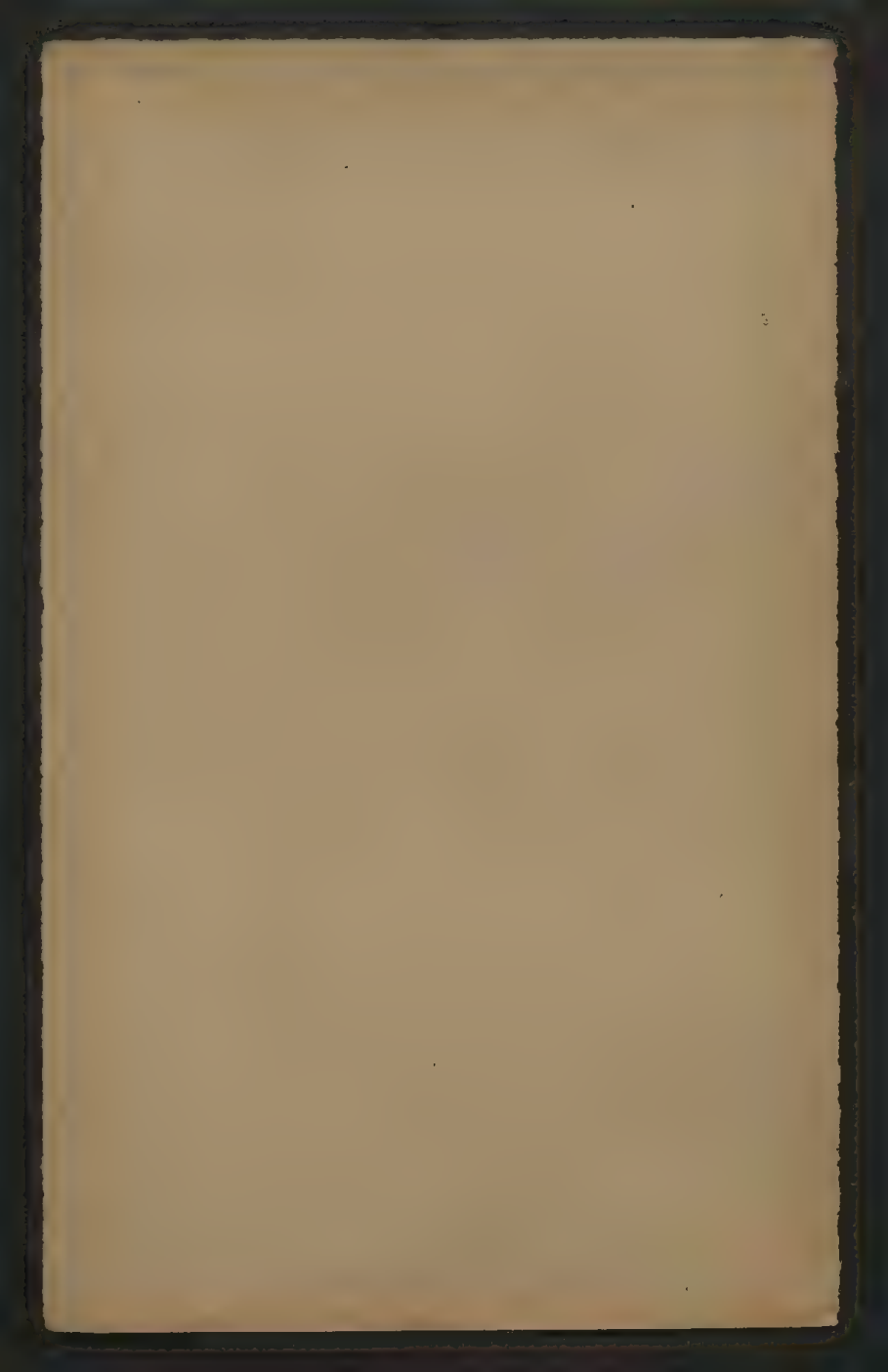
Waję pruw. lud. uigwane w miejscu: was, wane
 a nawet: wasz up. „Meiowitum waję (wam)
 „Dylinny u waję (was) „Oty do waję (wasie)
 Kiamia Skryzka. Rytki.

Waka-cyjny-a-e, od waka-cyj, ty-cyjny i z waka-
cyj „Nawet tuje rodzicis do kajzisa
iz rozwojem sit' jinych miedziuj
podkas miedziuj waka-cyjnyh” Qui
Plum 23, 210.

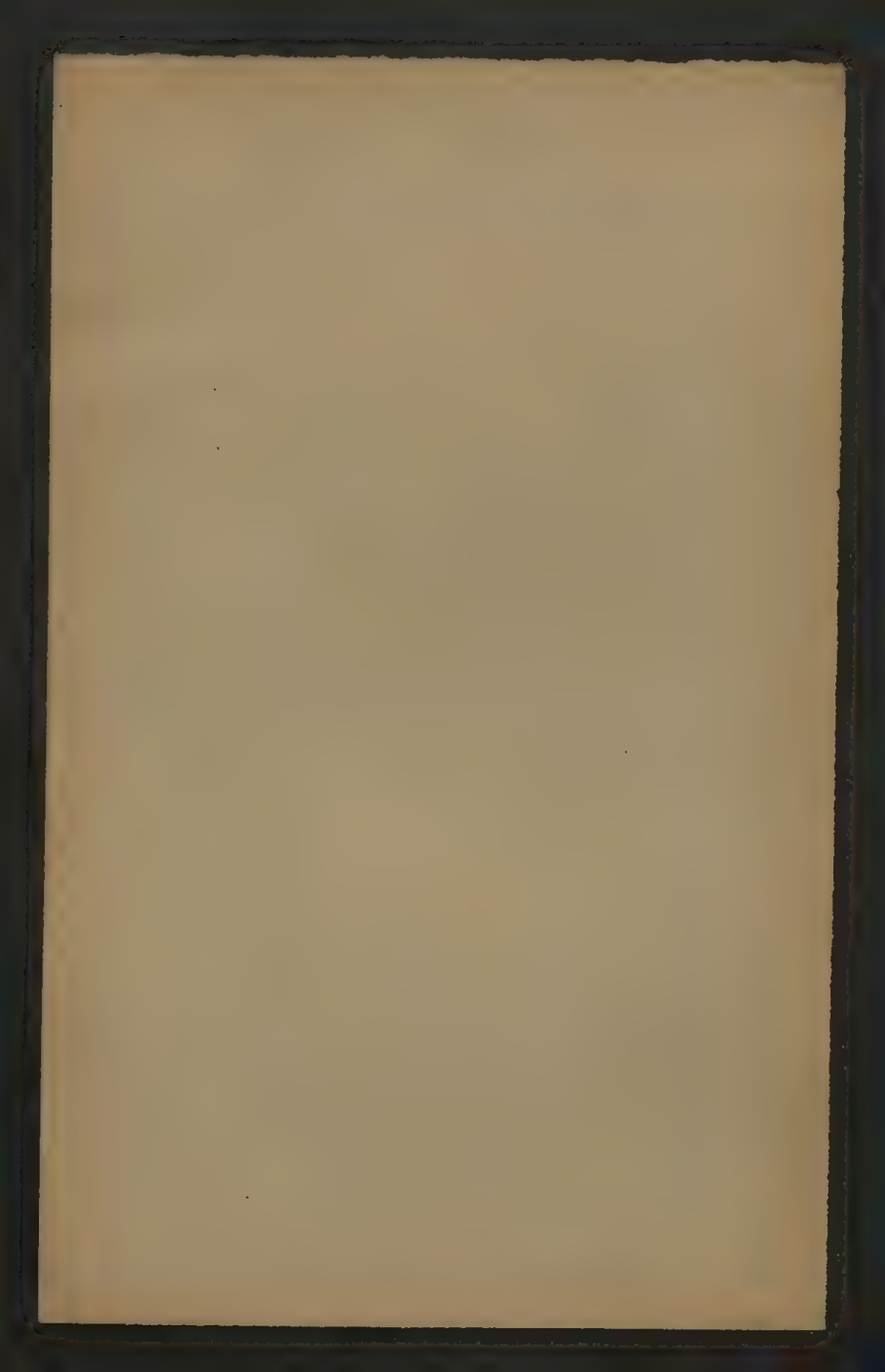

Wahat-u. m. ty-mu. z tou. druk. wy. 1. 2. drukav-
shi, prozina to jest nixodrukowanu stron-
nica lub jej cziśť, w knizice.

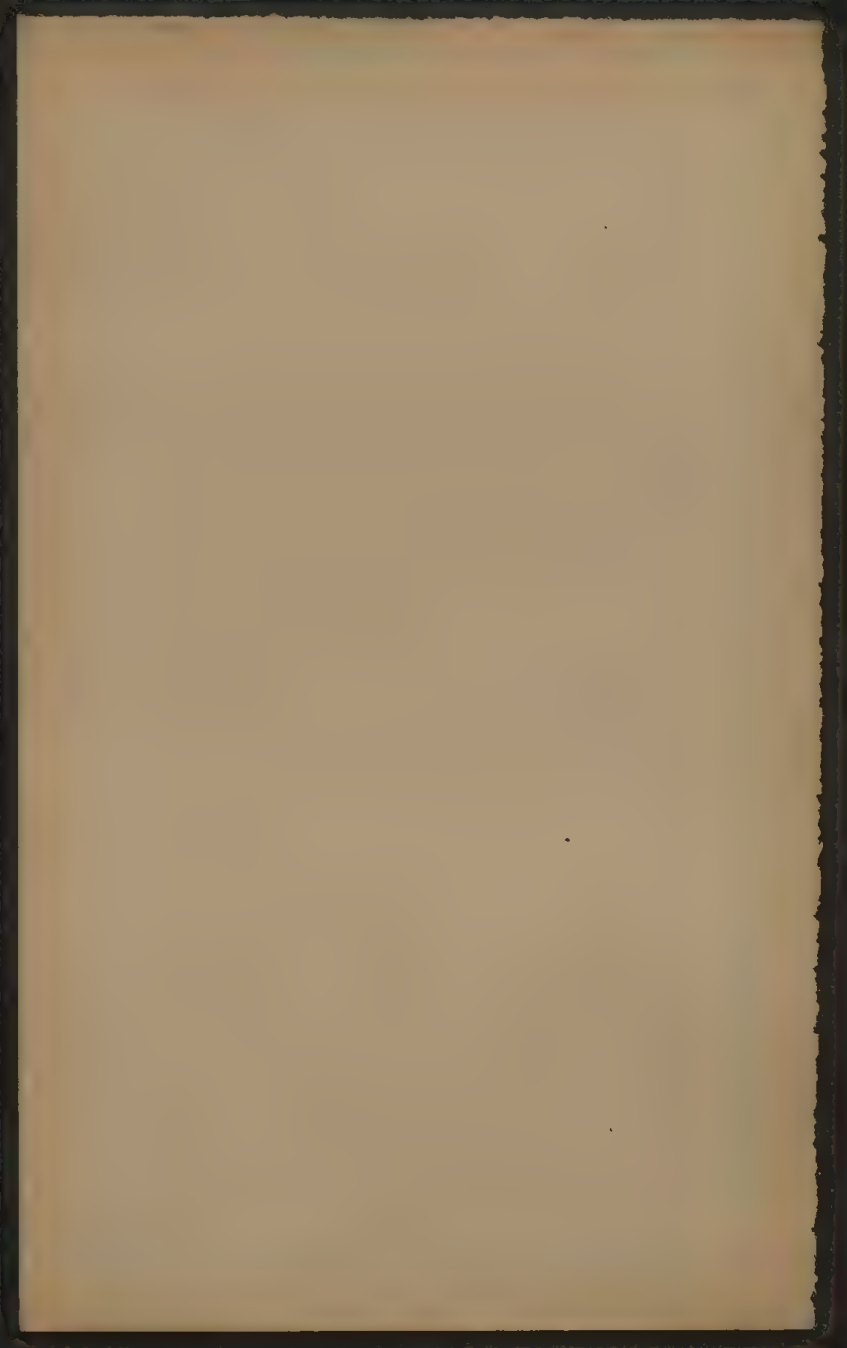

Тас. вагаве

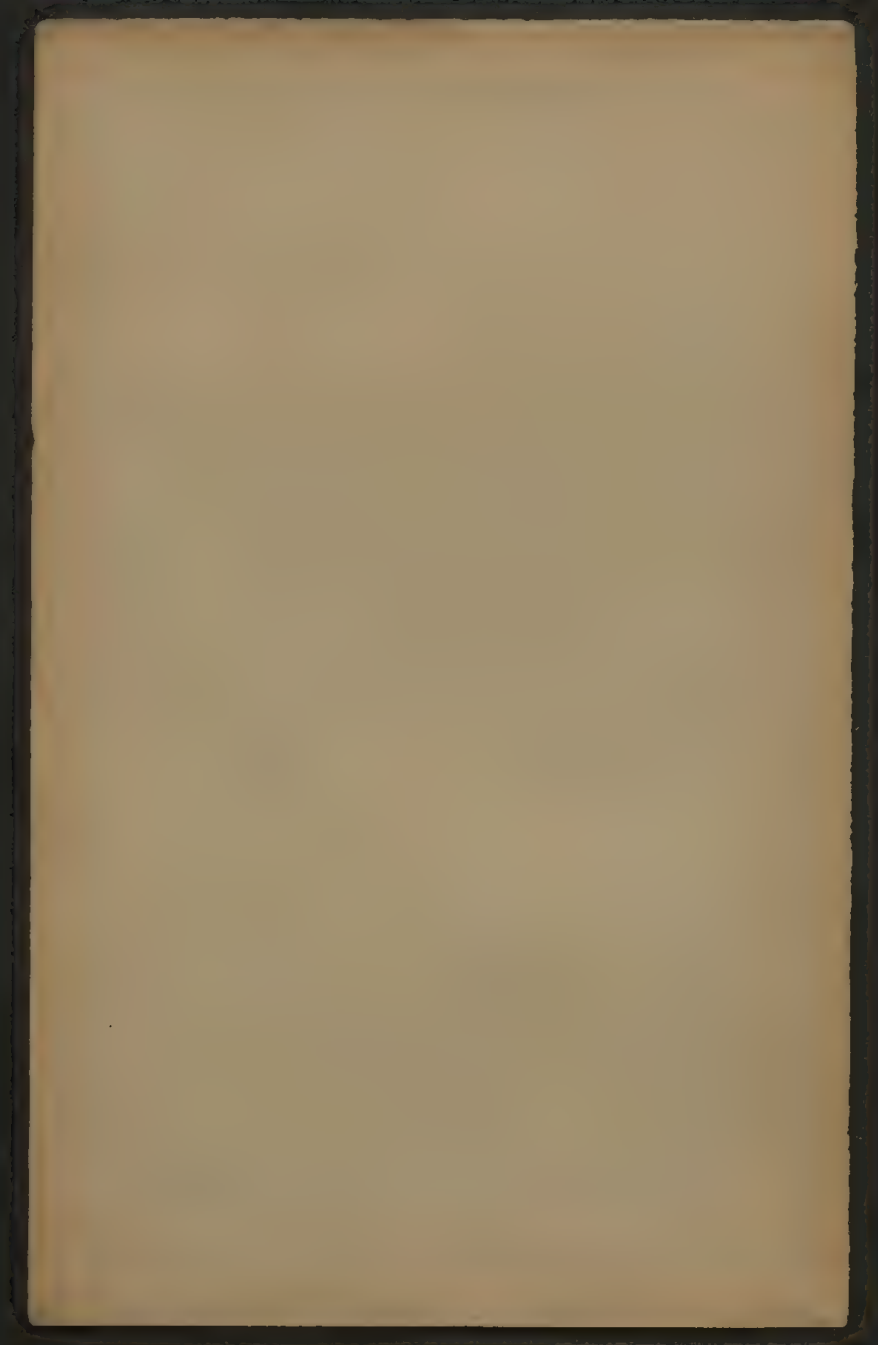
Wakowac - at - kuje st. uij. udku. z p. p. o czerui, byi
wiskajferu, wolnem do wrytku „Stato
no tym pokoju lórkno kastano i tapexa
nik wakujczy” J. K. w. 72. 17.

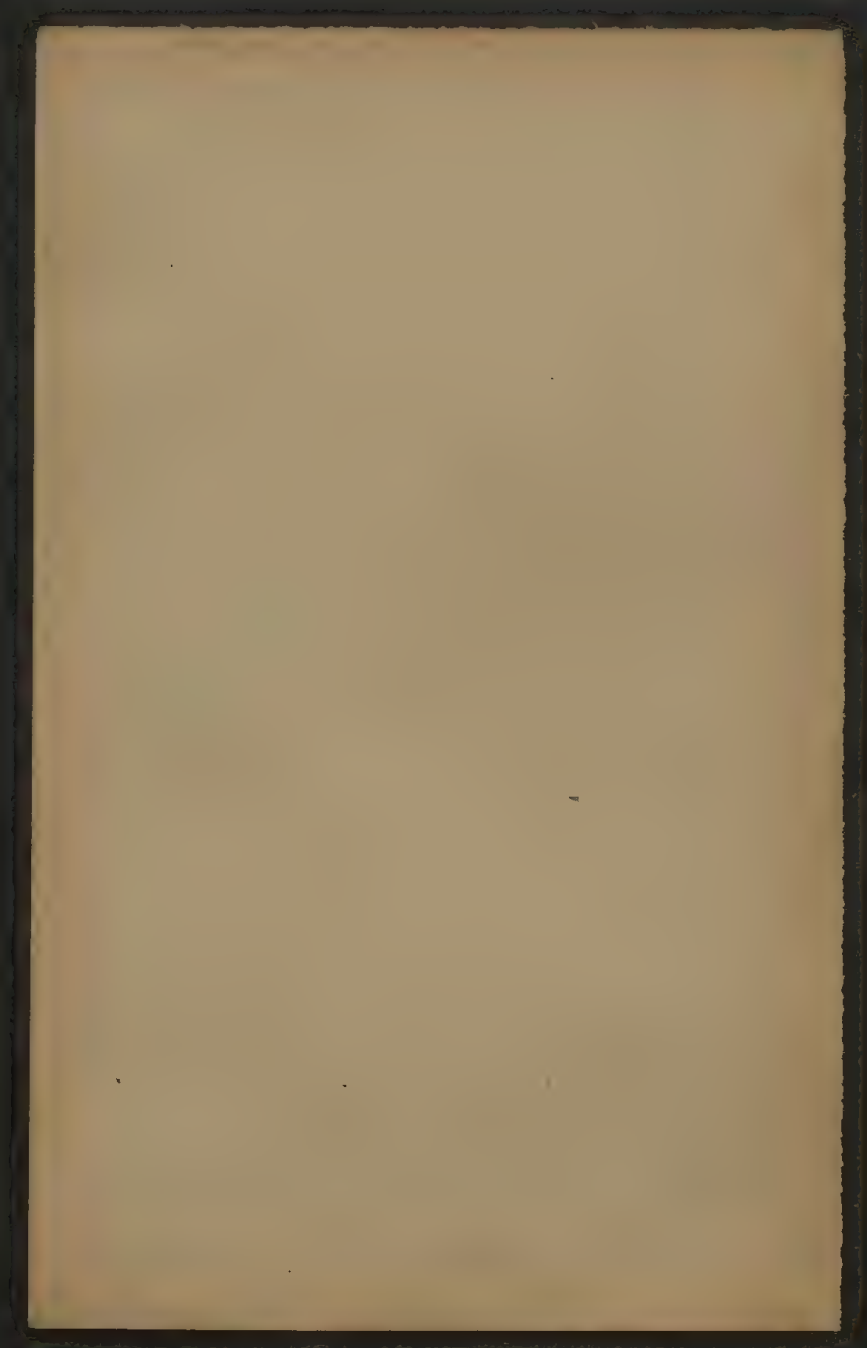
Wala - i. x. praw. Saurou. „wala płołua, to co gdzie
indziej walek, walek, A obiecuję pło
tuo na pomyśle niechcie, ja jak przyjdę
po płołua gdzie ja nie podaję?.. Oj wieśma maj
tra, uima, uima majstra w domu; do xro.
biut wale płołua, ale nie wieśma” O. Kol.
L. 225.

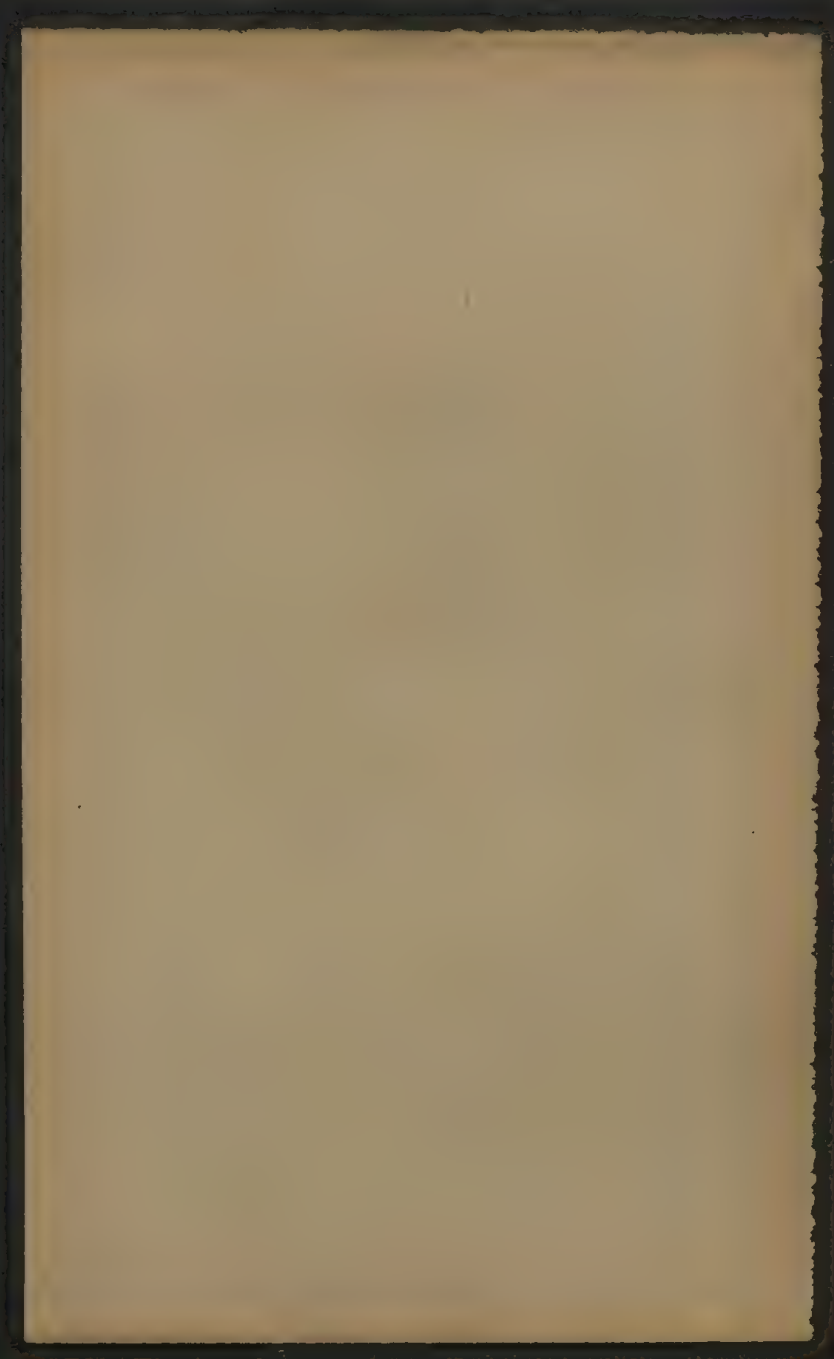
Welać się - at - a st. kaim. ndm. cont. z o rzeckach :
powiewiać się, lecieć w nieładzie w karp-
mieniu, beknąć, beknąć, beknąć, beknąć
„Na brzegach powiewiać się wala
się odzież bezładna.” Ad. Mik. I. 24.

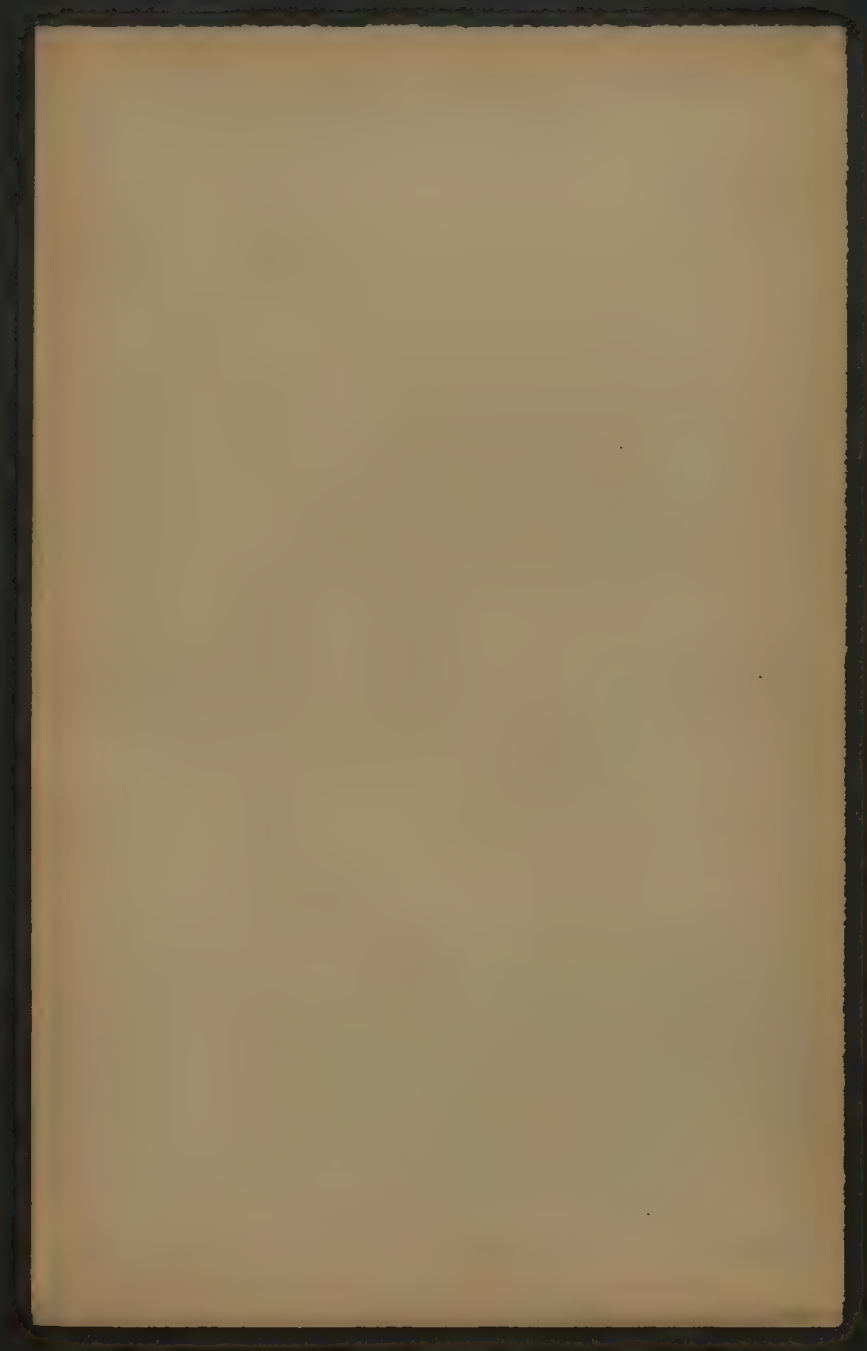
Walcj: 'posp. gm. imper. nieprawidł. od st. nij. walić,
kam. wal, ruszaj, spieć, leć, biegać, albo
tak jako wykorz. kam. Dalej: 'nuż: 'marz.
„ Ruszaj mi karaw... Walaj, a żywo! ”*Żel-Let.*
Słowo .1883. 36. „ Walaj-no do majstrowej i
sprytaj, kiedy tam da co przetrzeć. „ Walaj
marzy: idź, Marcin leż spetnia rożka
majstra. ” *ib.* 38.

Walcusjenny spien. mu. rodzej Koroneti narawa.
nych od miastka Valenciennes we Franc.
yi w depart. du Nord, gdzie 13 wielkie
fabryki bitystwu i koronet, „Ta dama
w morderawej sukni obronionej wa-
lansyemami, to moja krewa” M. Gural.
Olsztyn 23. 179.

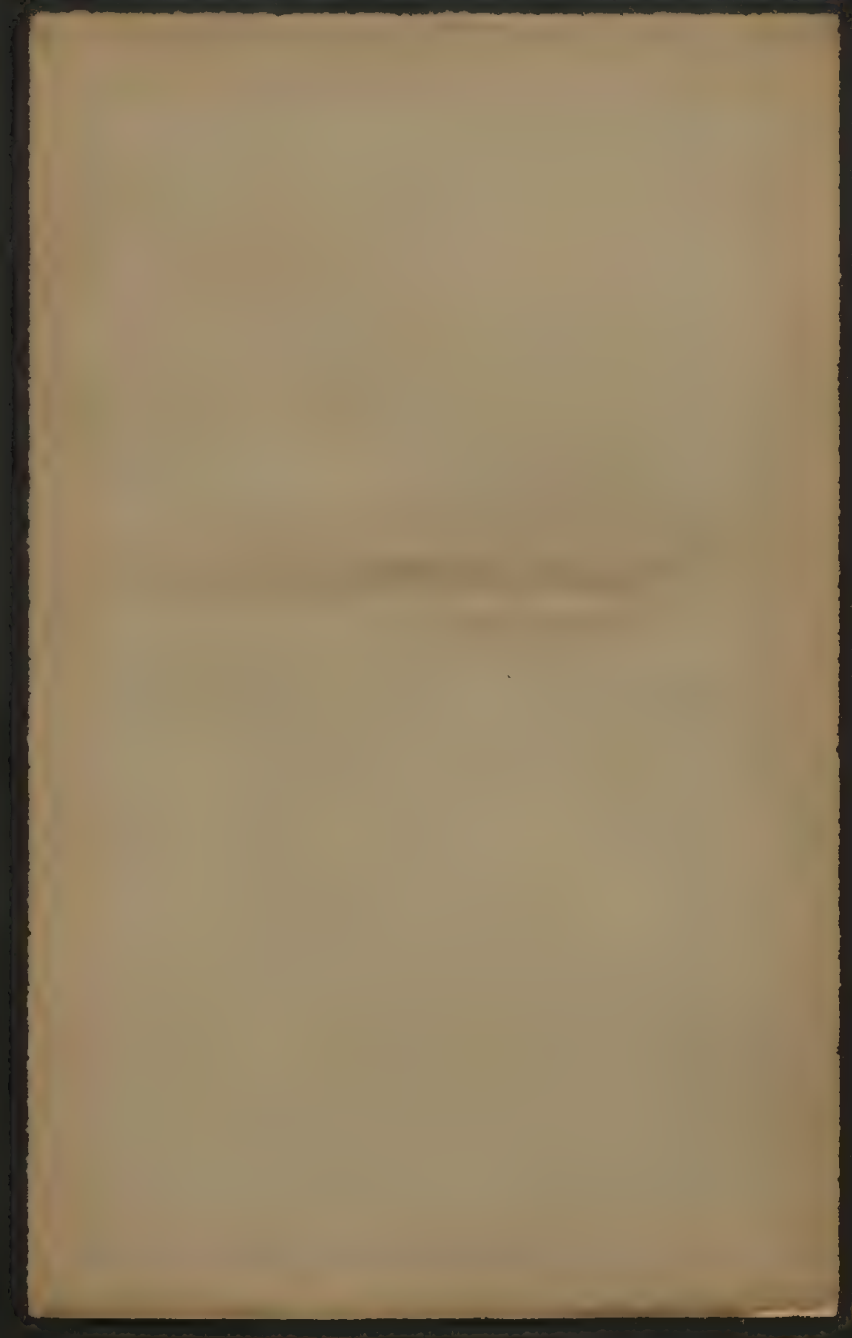
Walc - a. m. ce. ów mu. xdvb. Walonyk - a m. ki-
ów mu. niem. Walker, franc. Valse, ta-
nice salonomy pochodzenia niemieckie-
go „Do Disiżnyu numeru dotęma uż
Dodatek int, który nawieca: Walc na
fortepianu” Echo muz. teatr. i art. 4. 195.
„Walc.. w utakwionym wstąpiu na for-
tepiam” ib. 255 „Zbyswata go walony-
kiem Straussa” J. Zachar. Pis. lit. 2. 674.
„Gra kilka walonyk i mazurk”
ib. 690. „Skwinyt uż walc, skwinyt
uż galopada..” J. Kocun. 1. 137.

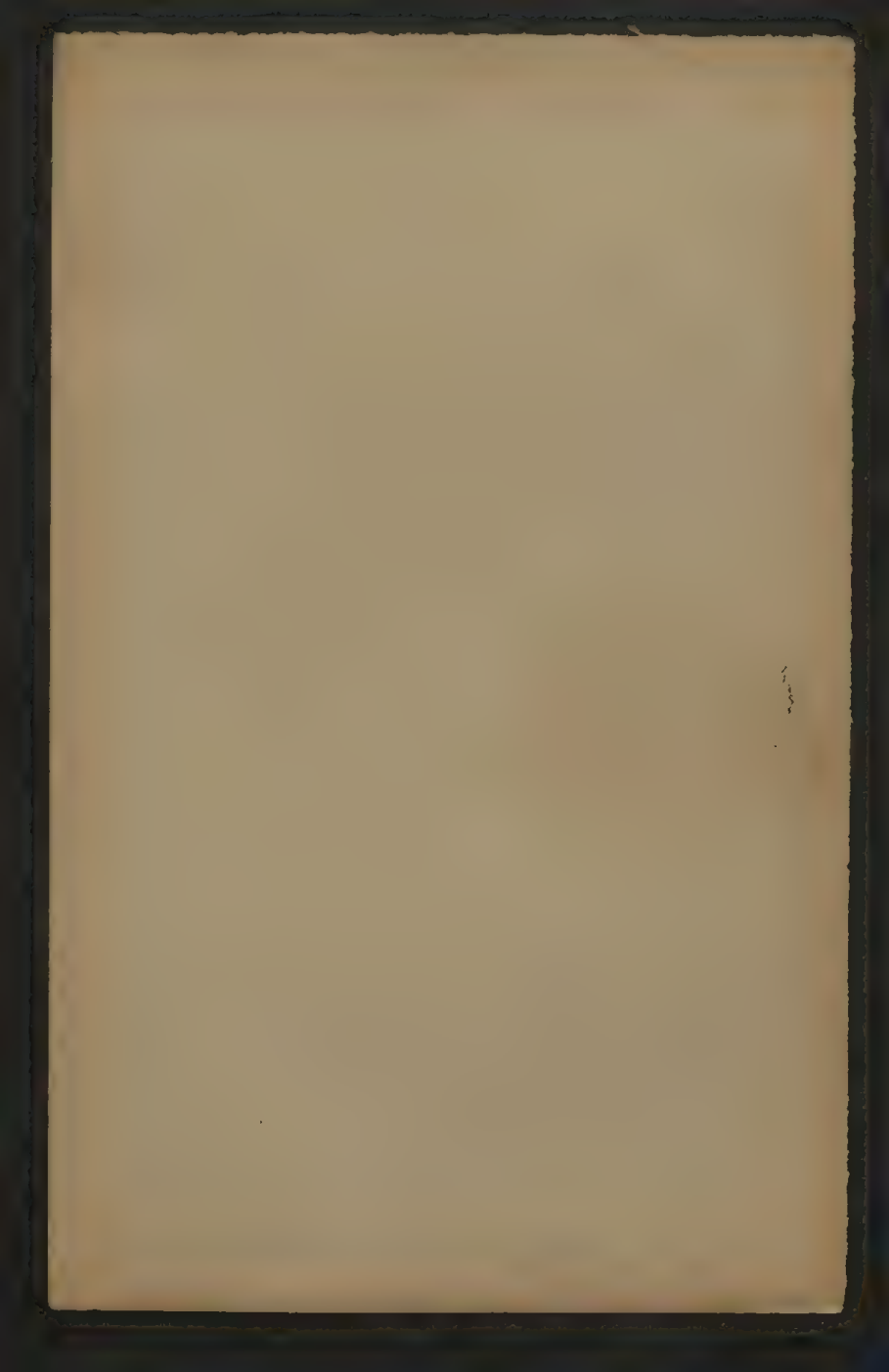
Walerjan-a. m. Walerij-ego m. Walerch-rka
m. inny myśkie, dawniej Waler-a. m. (1)

Walerja-ji. z. Waleria i, Walerka-
i. z. inny kobiece „Wyj z Walerij's pie-
sni' us sawagł” Fr. Skarb. Pan 1sta 20 „Zle-
to lat ma Waleria teraz?” ib. „Wiesz
ciżka, że mi Walerka urosła” ib.

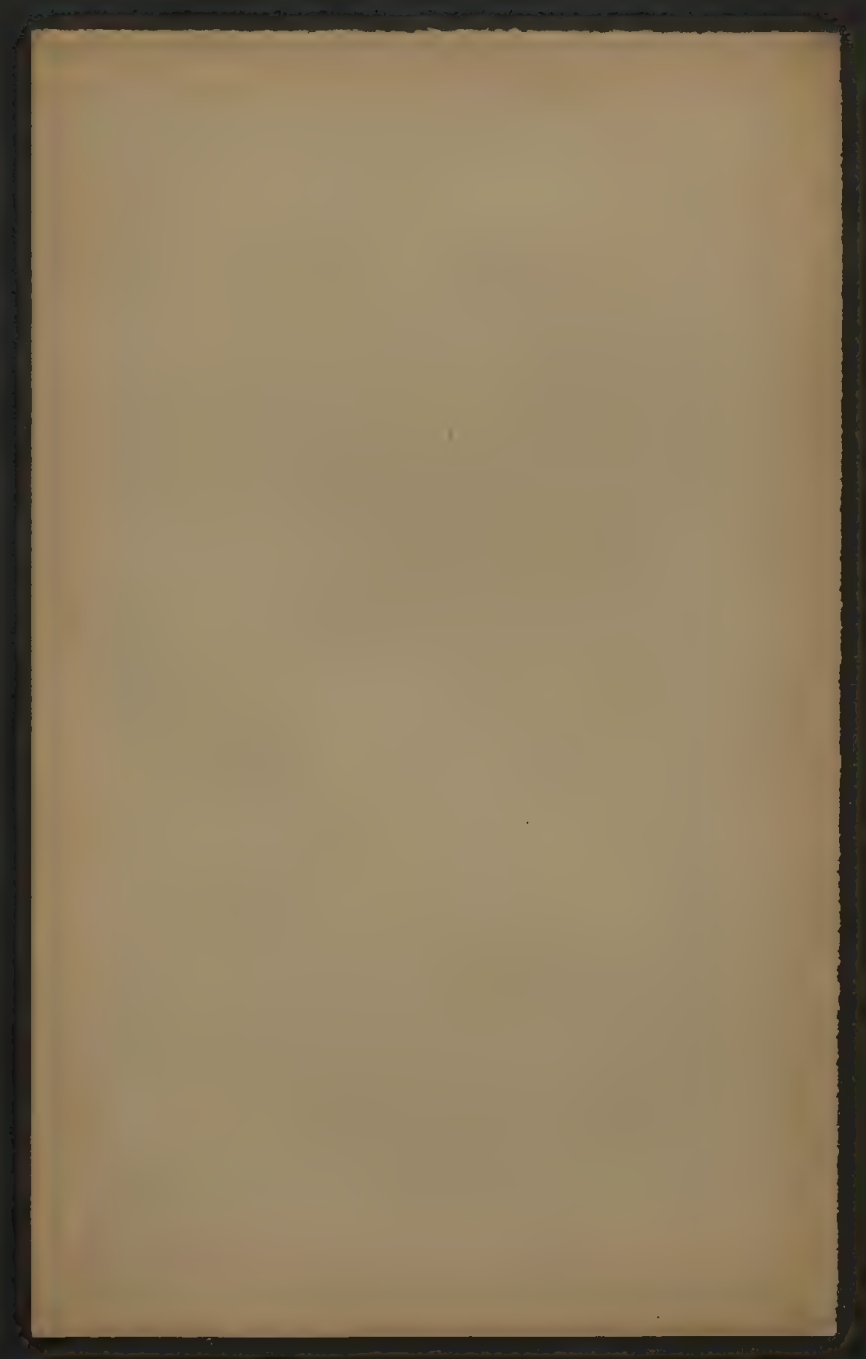
(1) „Znali ci się Waleria podobna uroda” Jll.
Niemc. 2. 121.

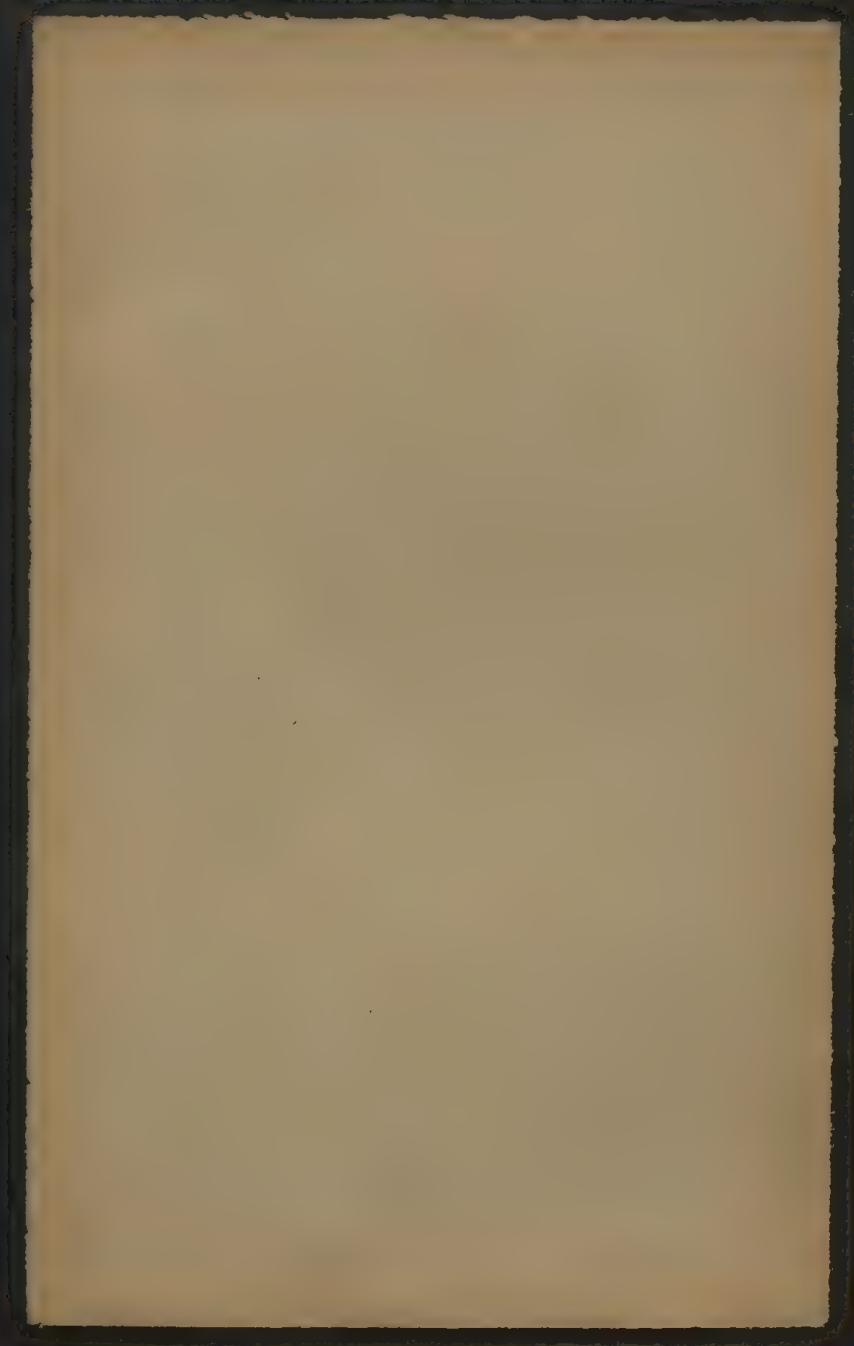
Walet-a. w. ty-ów um. franc. valet, jedna z fi-
gur w kartach francuskich, to co to pol.
skich nixusik „Król karo, to kawaler...
walet myśli kmaray” A. Urb. Podl. 5.

Walsikka-i. i. rhi - sek. uu. rrb. mata wala
„ Siikast na. jahijs' mialiej walsie. tu
koto jigo toika "L. Kaurk. 5. 82.

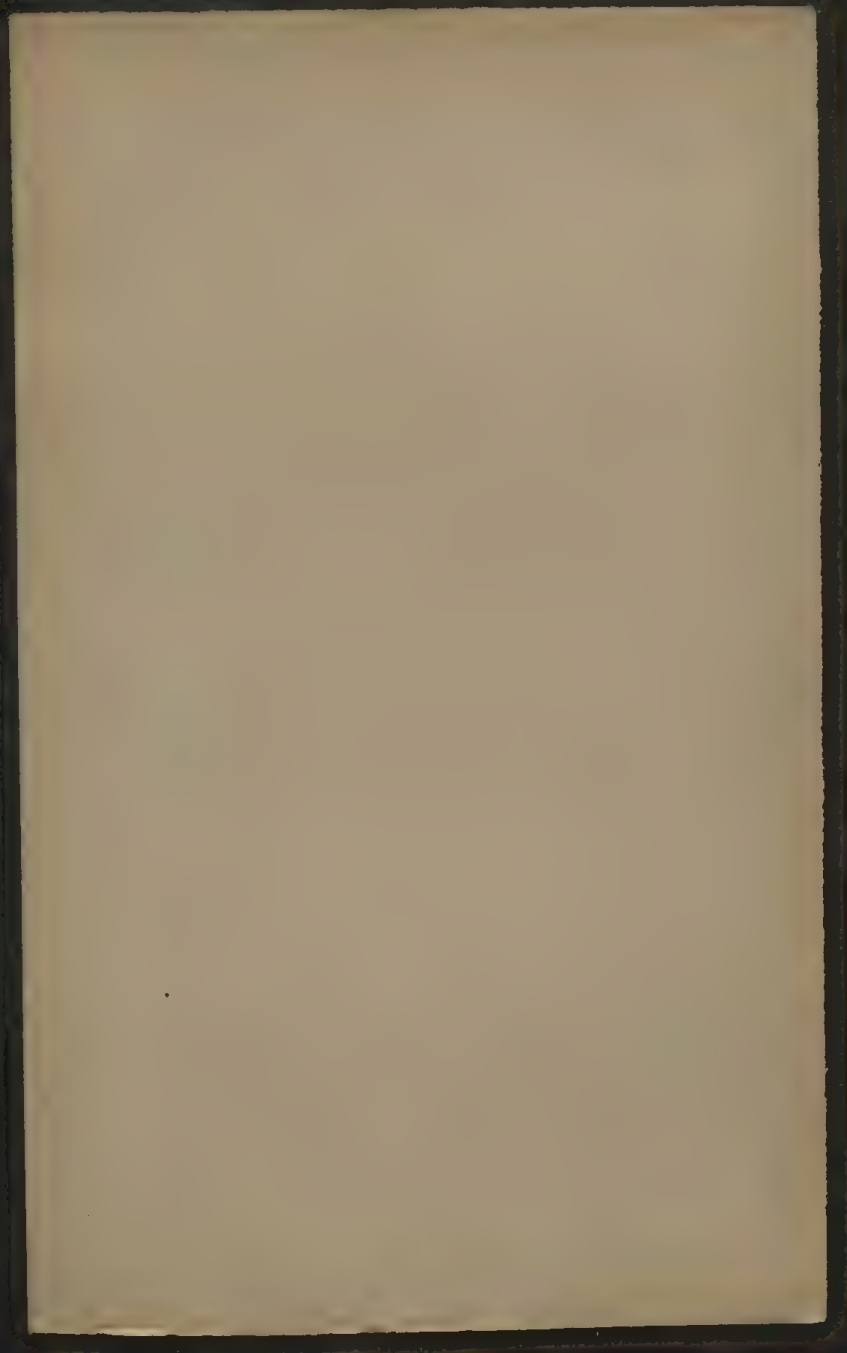
Wallerodysen-u. m. typ charakteru u jähnu
předskawit swęjgo bohatera Mikimio
u powuie: Kouned Wallerod, ~~ad~~ daniel
u na ustęgi wroga z karris'aneu zgrubio-
nia-go. Muxia się zgodzić lub nie u-da-
nych stowuiech u Wallerodysen, ale
„Alpuhara” musi powuie karris'ego „G. uer.
1885. 48. 2.

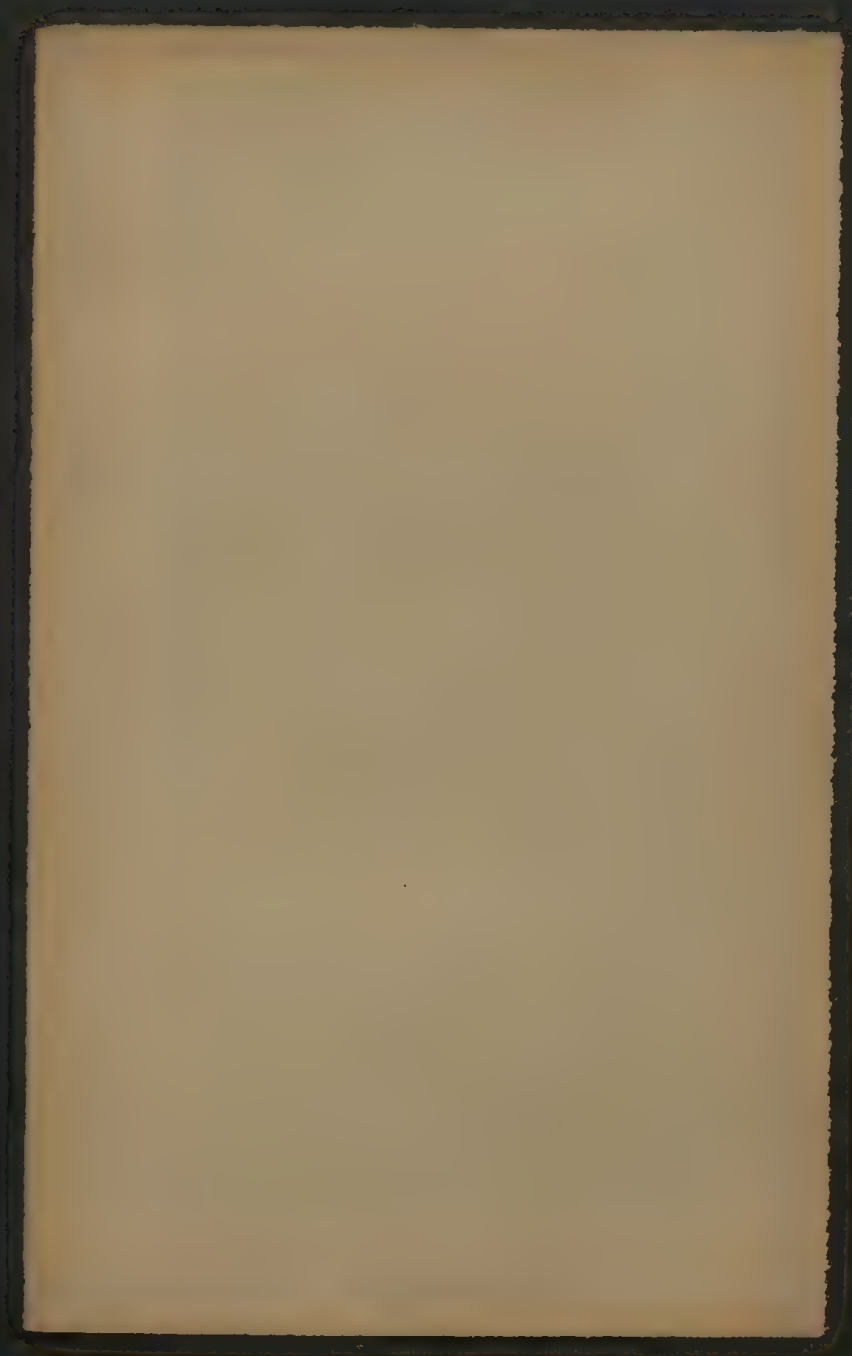
Walor u m. bez l. um. l. ca. wartoś, cennosć

"to niciea waloru" = nie nie wartke & um.
walony-cio, wartosci t.j. papierny kredy-
towe "Testament ten okazywano nieca-
lowo i' malexionu w nim legat kwoty
20,000 dolarów, ulokowanej w walorach
procentowych..." F. hww. 85. 158. 3.

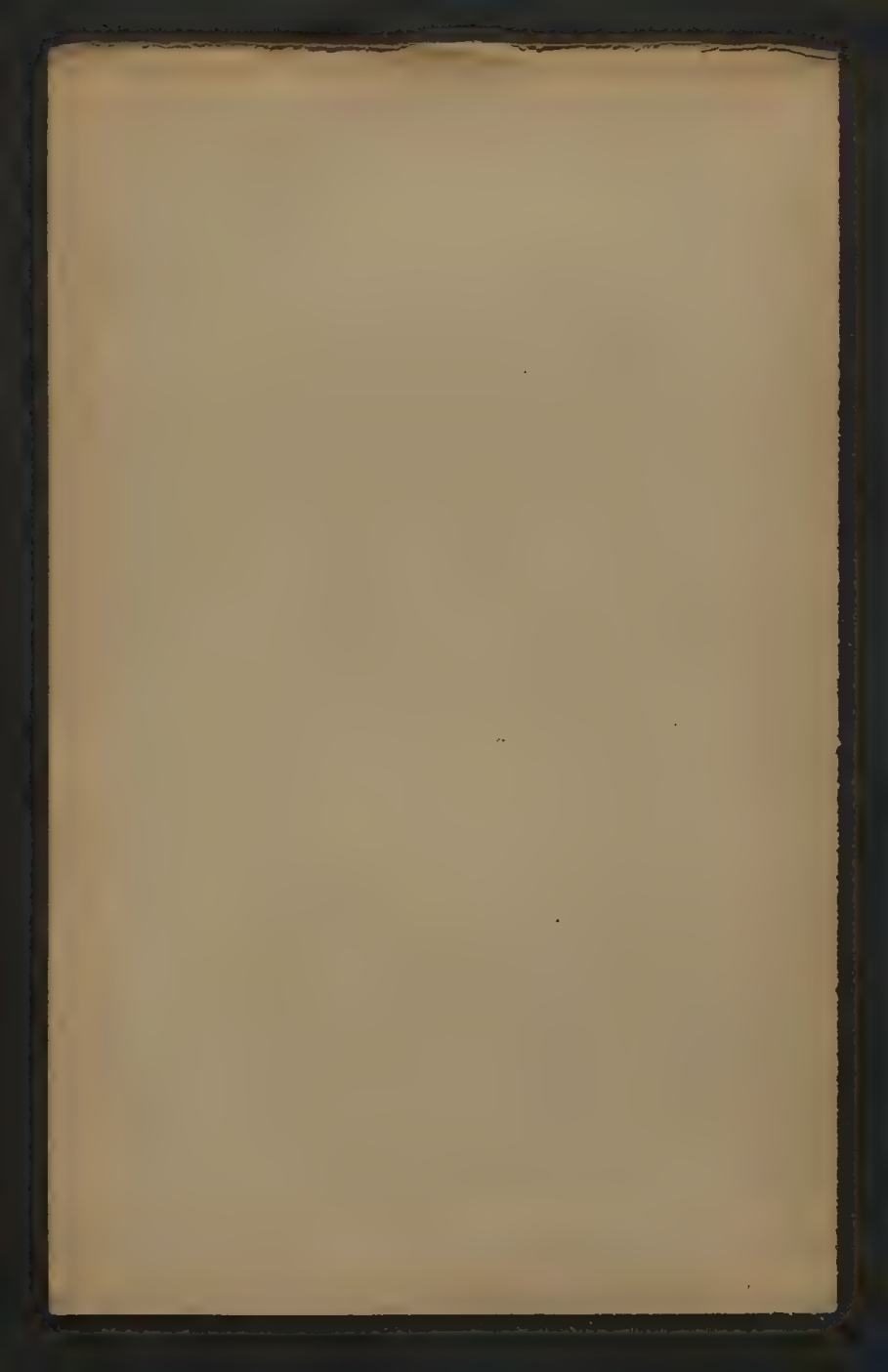
Walorny-a-e praw. Subi. samc. wiele wart,
6 andro Dobry

Walus^{ia} ~~ia~~ ^{ia} m. kłob. i spierawa, imię myśli. Wale-
ty, Walek „Ni się powalić, ni pogłaskać ku
mu, niht muie Walusiemu nie rwał w ca-
łym domu” W. Pol. i Sack. hetm. 32 „Walus-
russianka! Walus, rossijskij krajce! Wa-
lus to - Walusowo!” J. A. Fr. Kow. 2. 267

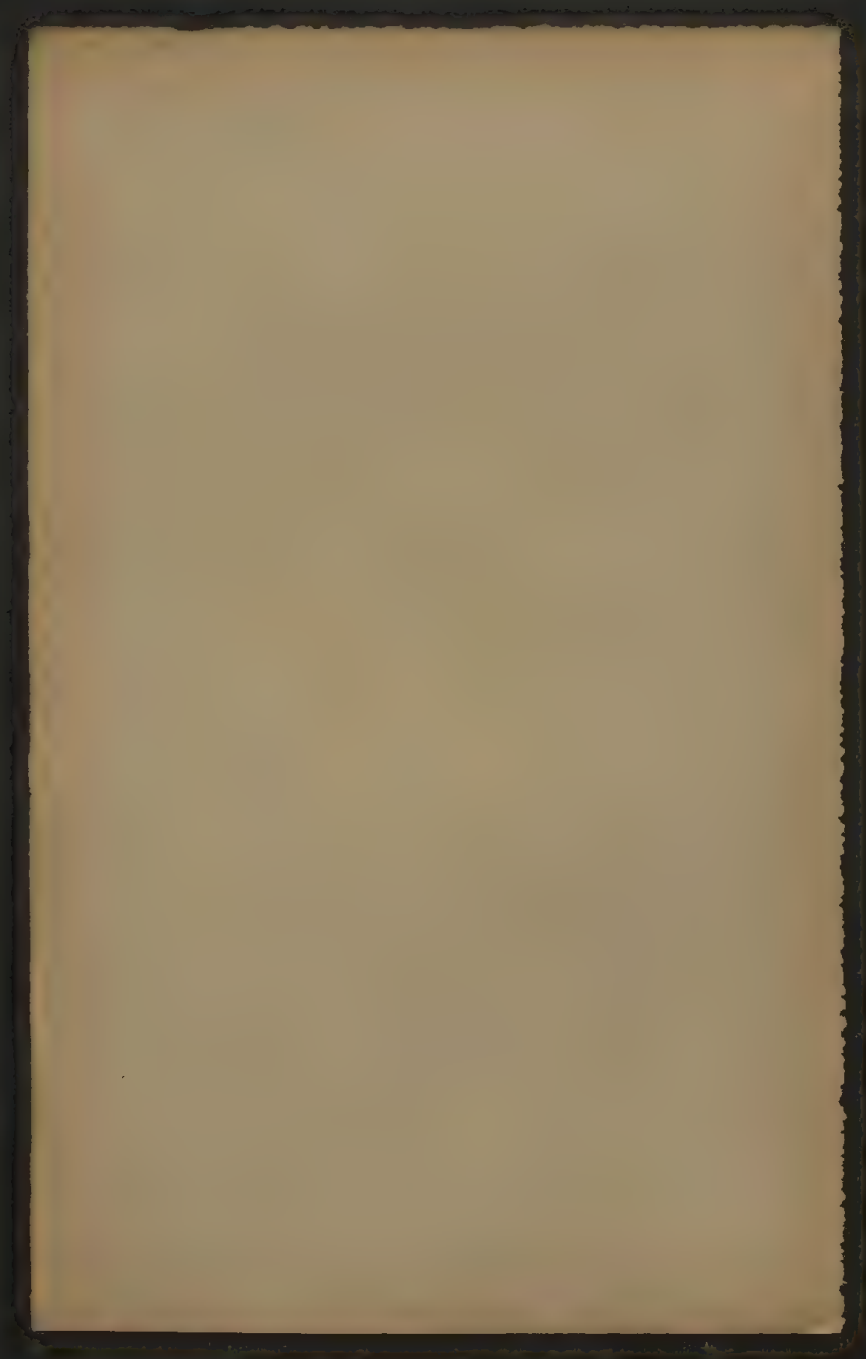

Walhon'-nia m. nie oie mu. & cawiel cizali
do roboty, prouisiak, mygus. Lasi i
walhon' kypreni rola, a sam porudt na
mywota, kypen mu sig nie uodrit, kypie
walhon' boso dwodrit "O. Kol. 1. 327

Watkowai - at - kuję st. x. udku. z maglowai
bickianz wathiem t.j. na wzgł. maglo
wnicy. Kieku' je (chustowai) kwatku-
jers? u kwoła w piwnicy w stoly ma-
glownicy "O. Kol. 1. 278

Watkownica - y. k. ce - wnio uro. maglo-
wnica, watek z deska, karbowany stary
cy do wzgł. maglowania; ob. powypny
porybek.

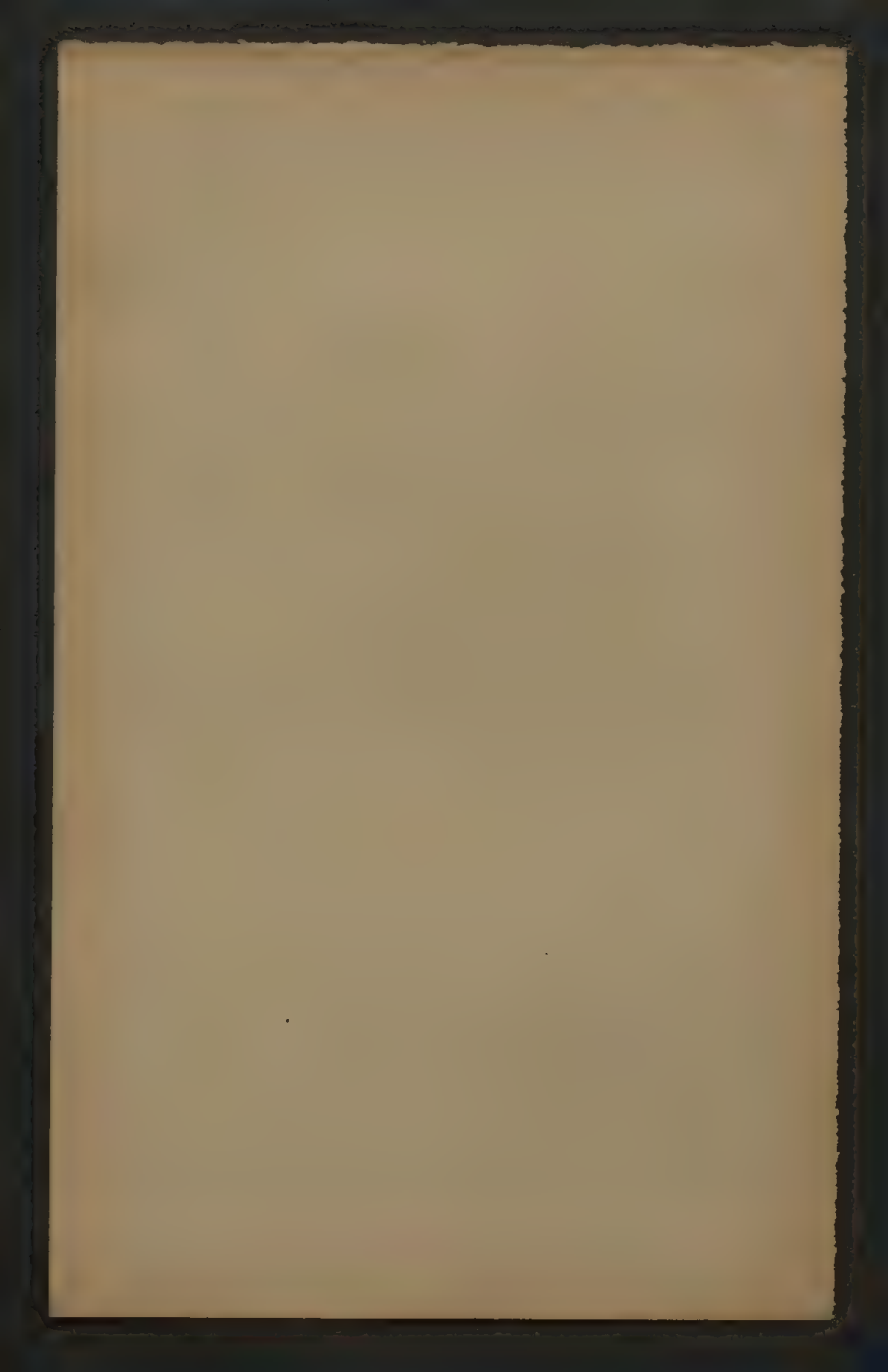
Wandalizm. u. m. Xiny sio. m. nieporawo

wanie dla wrażliwego człowieka
nie em lub duchem oświaty, posuwają
się do barbarzyńskiego niszczenia księ
wotki i owois myśli ludzkiej. Natwa
uwieczniająca barbarzyński i kłóci wra
dalois który w r. 455 pod wodzą Genzeryka
spustoszyłowy Rzym pastwił się nawet na
przedmiotami sztuki. „Wandalizm nie 10to
wiek... Budowniczymi miejscowi. prawda.
ja sobie na romantycznie upiększenia (!) i po
prawki (!) starożytnych kościołów i ba
dychoń.. ozdoby z terra cotta porcelowa
na jaskrawe i ciemne farby, a ściany
wewnątrz i zewnątrz bez warst
wie na freski, polichromie. publiczne pro
stała obywatel, a wandalizm coraz więcej
prawybieca romiany. „Nov. 1882. 104. 3. „Ha
tam niewolnictwo z powodu jakoby wania
lizum poproszonego przy odkryciu pod
tyrkiem na ścianach kościoła po- Ben

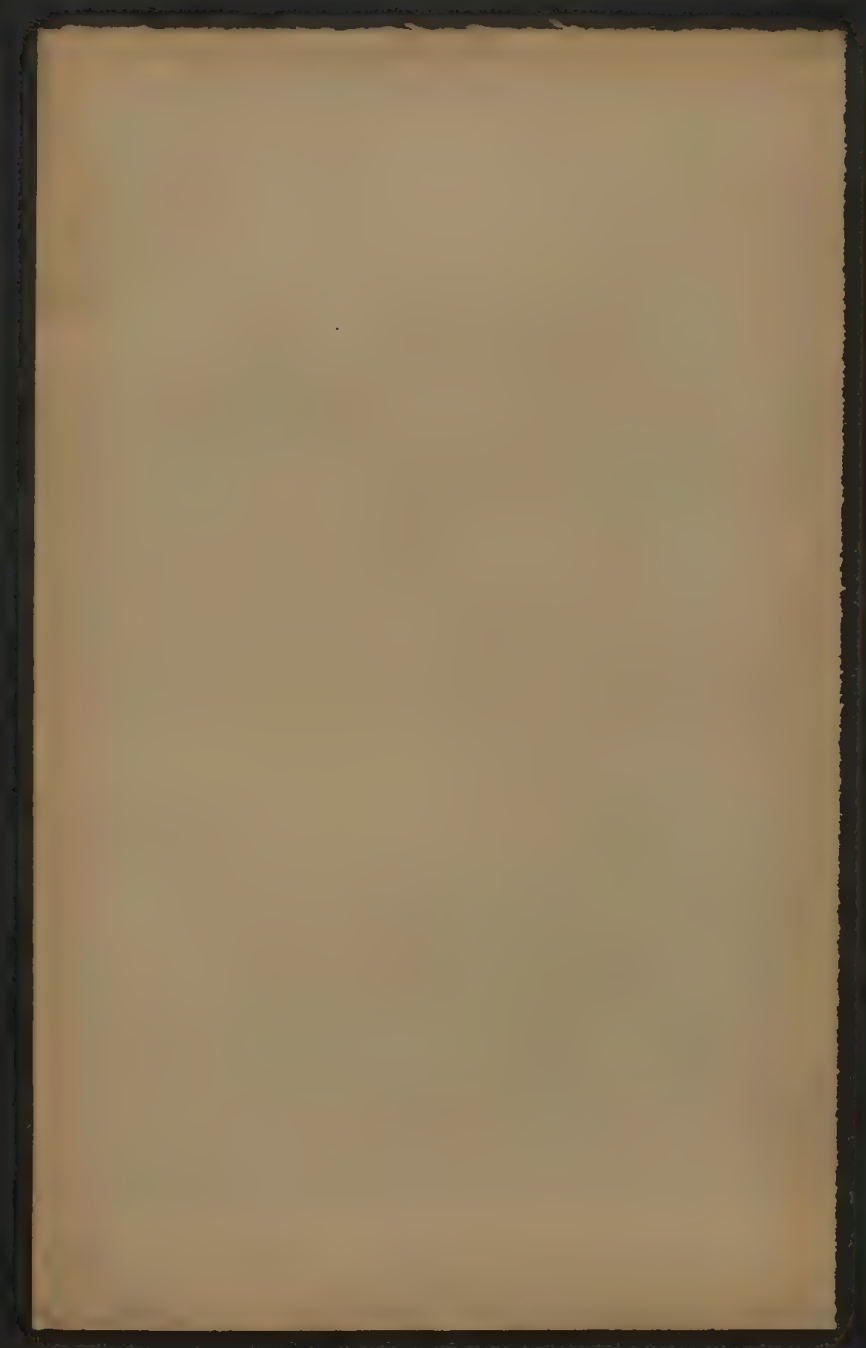
maciejewskiego fresko starożytnych "
Wiek 1886 197. 3. , ~ kontem pomyślał, że
frase, jak padały odwieczne dęby i lipy sta-
wisk alei ogrodowej pod świątynią, wówczas
dęby wznosiły się, słony je uprzedziła dla
oszczędności, jakby alei nie było tam now.
miejscem miodowatym opiewa nie miał
w. Kawad. Stwier 23. 31.

Wandria-i' i. spierax. inuż kobice Wanda

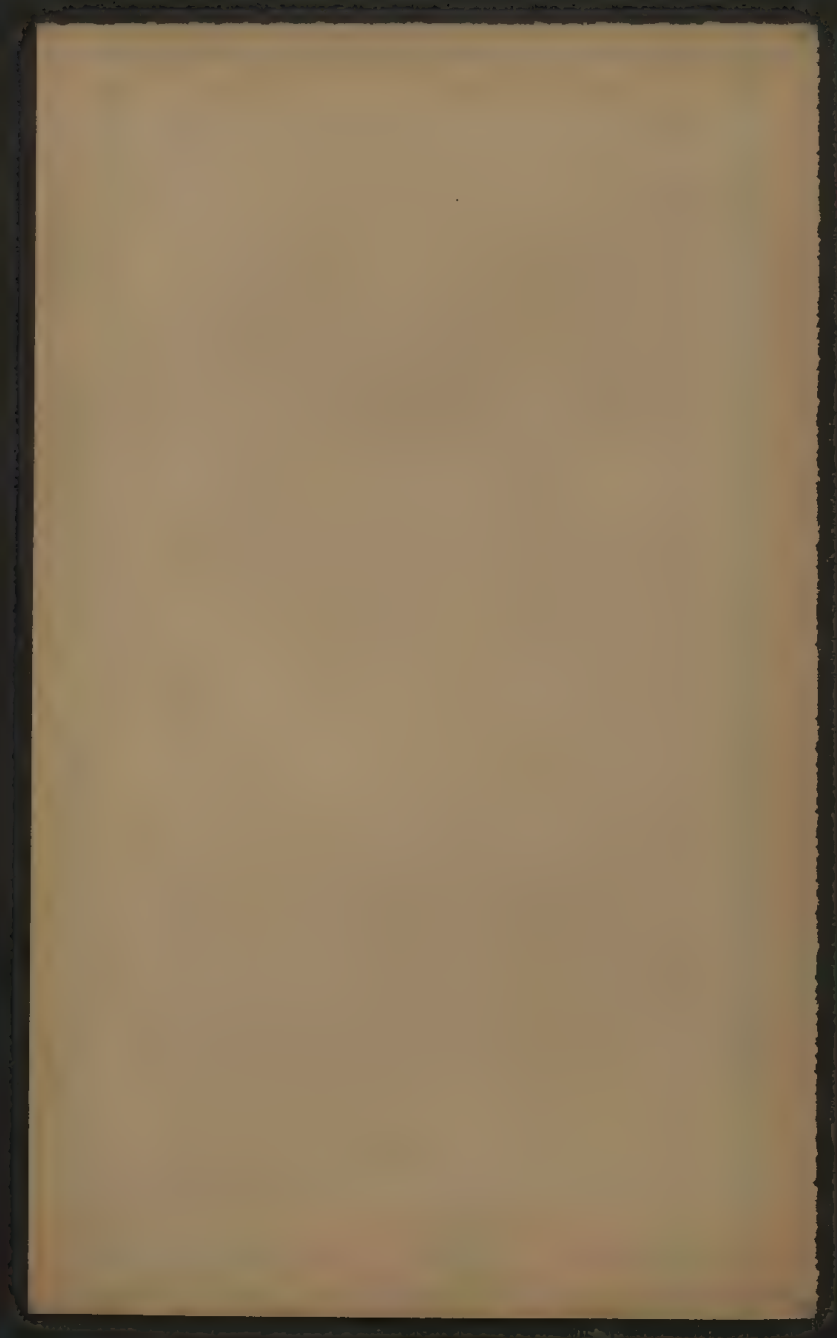
"A resztę wypijem, jeśli powrócisz,
tornewickiem Wandni" W. Pol 9.14

Wandol-u m. ty-oś rum-prow Gulie-rus. wzdol-
"Prze tyżigruć parowy, wqwozy i'
wandoty nieknie potok. niepowstrzymu.
rzym przedem "Wal. Lot. Cz. ar. Matw. 57.

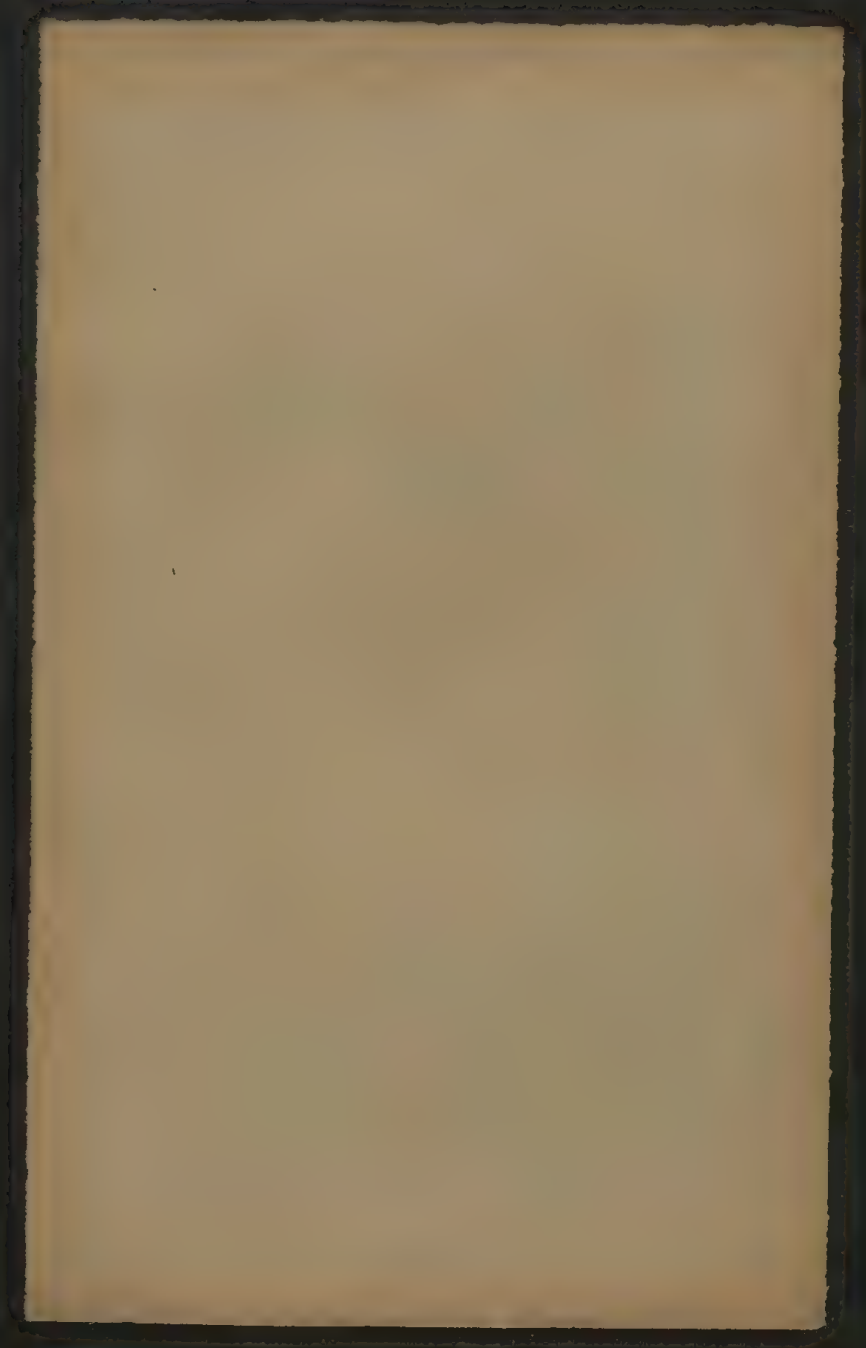
Wannow-y-a-e, od wanny „Urządzenie
kapielowe w ten sposób, że każdy może
sobie w domu sam wyprządzić kąpiel
wannową lub parową” Ogięta. Czes 88
137. 5.

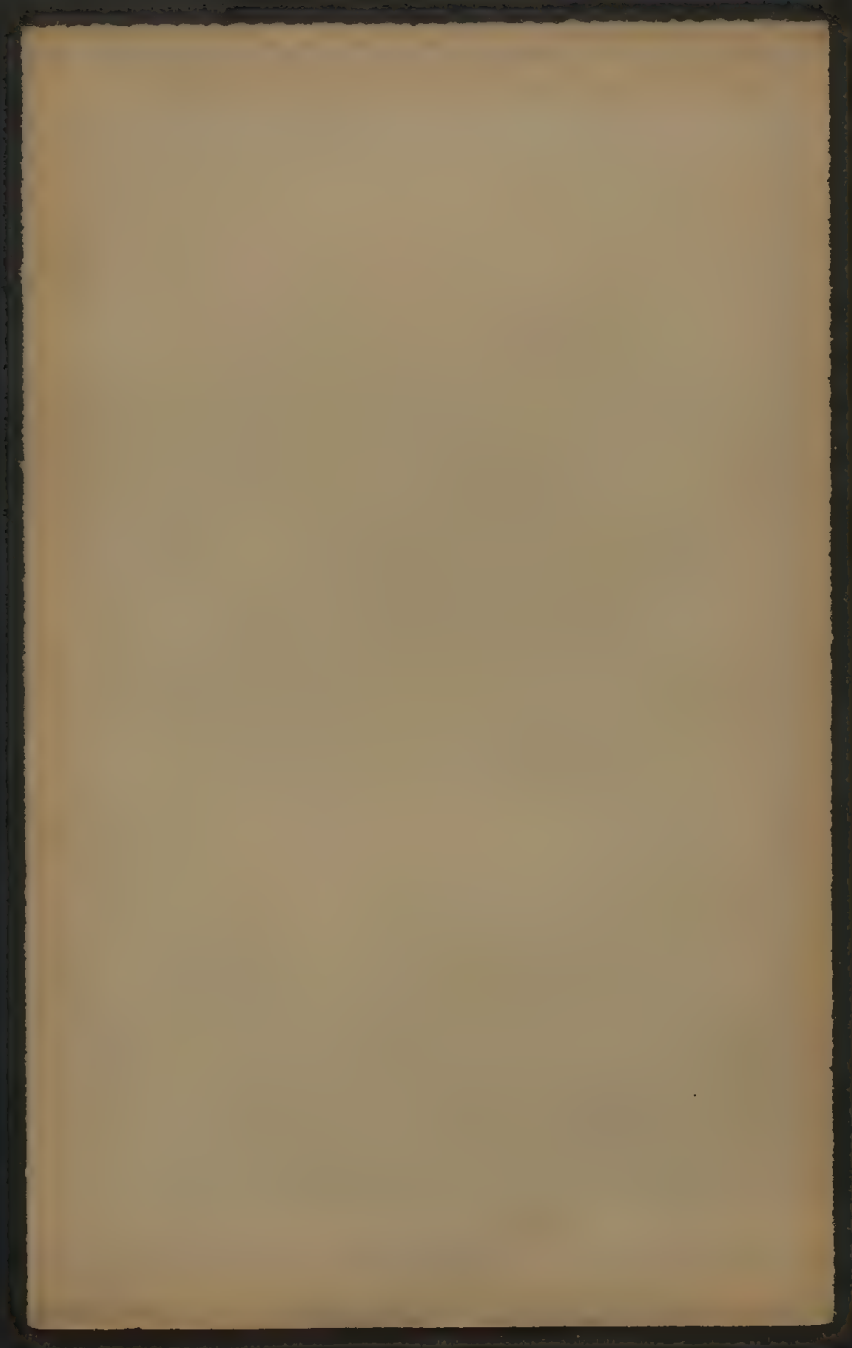
Warsabunica - y. z. ce-buic um. z podobniemi jak
markowica fig. pewna przestrzeń
podzielona na symetryczne mniej wię-
cej "dłoty, półka, płoki". W lipcu cała
warsabunica tęże i pół płowię i traci
swoją kolorytę "we bot 7. 273.

Warsabista - y. m. ści-stów um. grzyg-
cy w warsale, warsabist "ktoby wi-
dział naszego warsabistę przygotowa-
jącego się do turnieju, mógłby się rozi-
wić" "Tyg. II. 2. 7. 51.

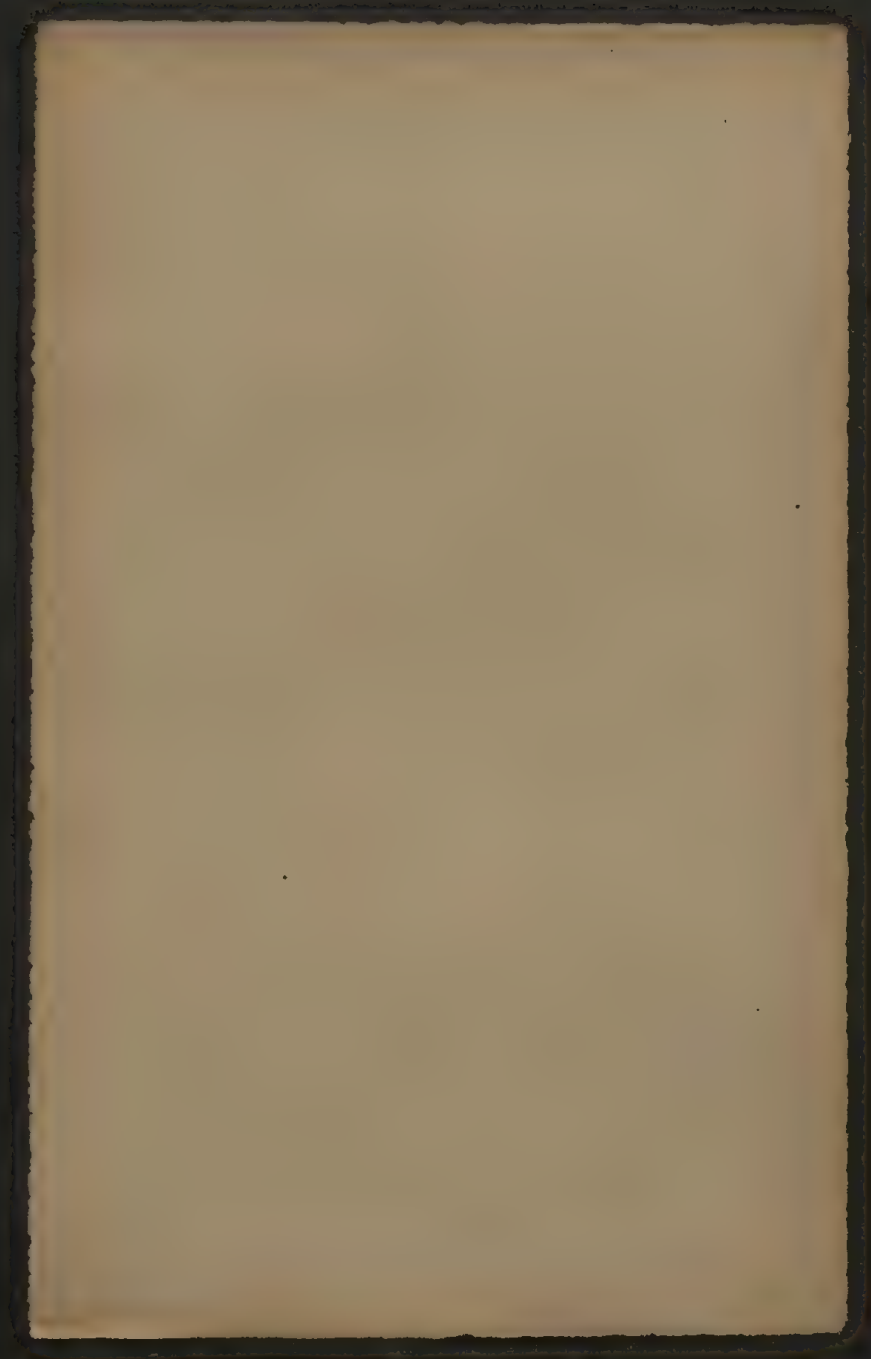
Warsabowy - a - e, należący do warsa-
bów "Dwa razy w tygodniu wyprawia-
on turniej warsabowy" "ib.

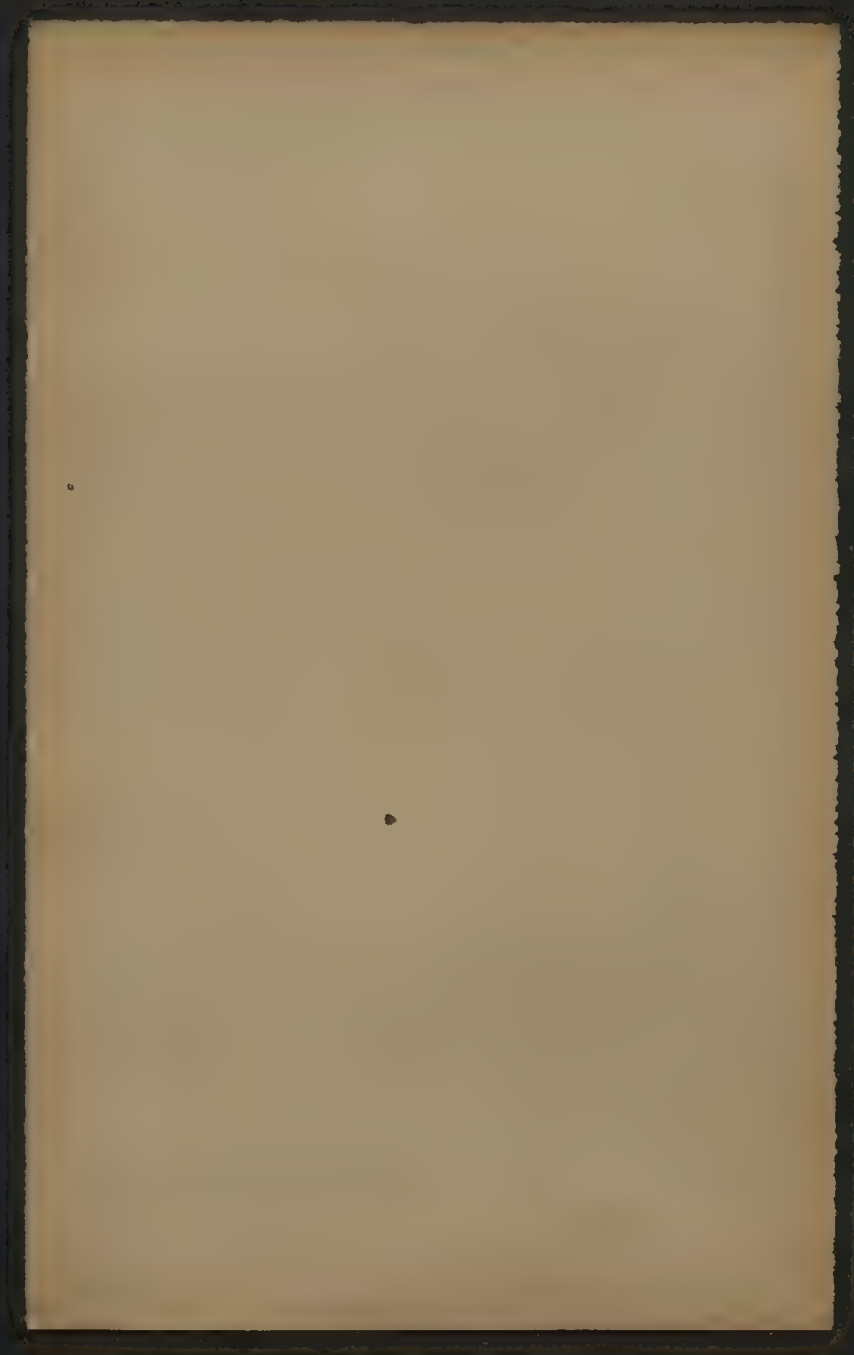
Warchlak-gwie n. gta-at mu. warchlak, prosię
dzikie „W miewcu samura wyunioła
jusi x barłoge 8 do 10 morggich war
chłot” W. Pol 7. 270.

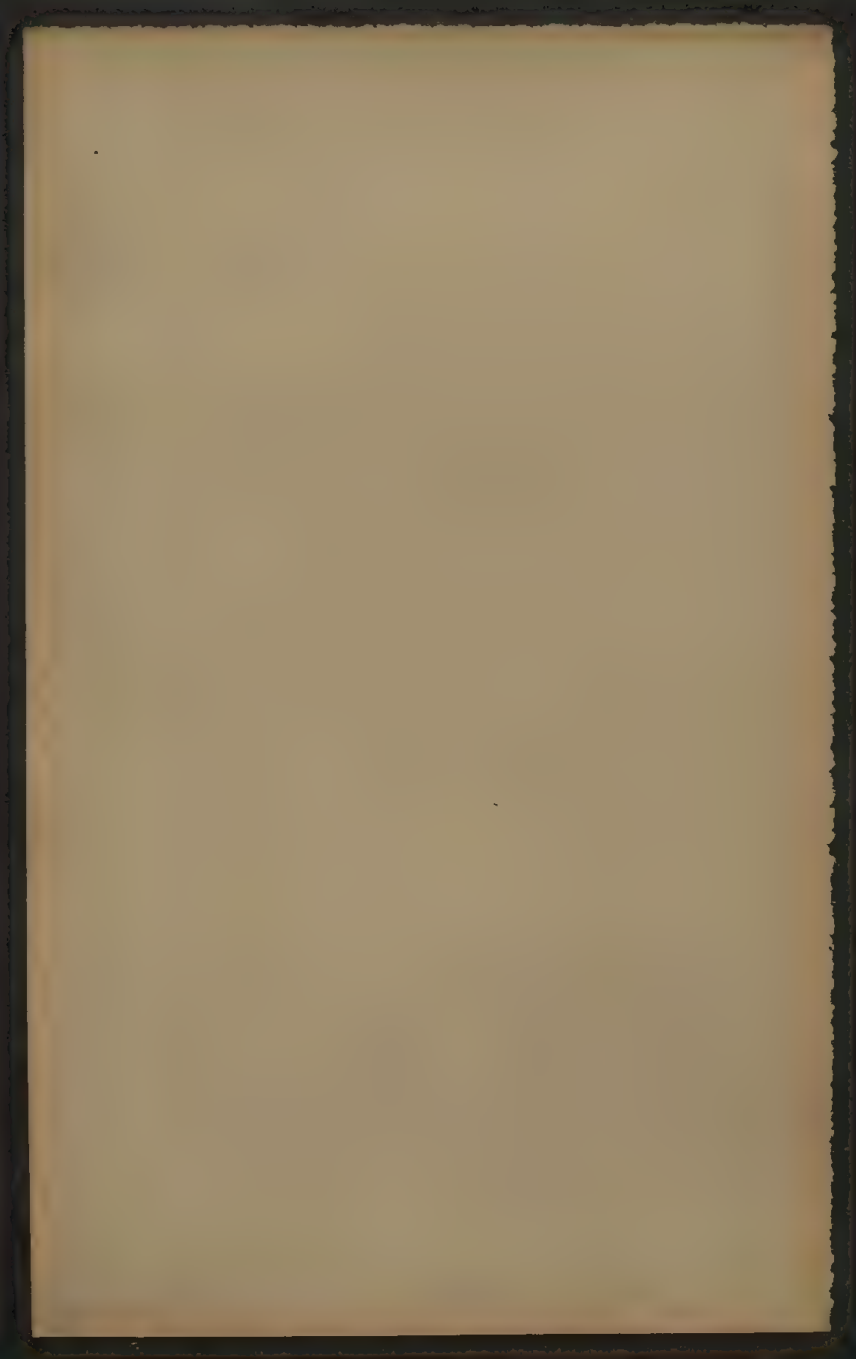
Wargal a. m. le m. prou. kuj. wargowaty.
majgy wielkie, prcisie lub wnewhot.
wiek odanarnazie

Wariacja - ji. z. cje - cyj' mu. z mur. „wariacje”
kompozycja polegająca na kilkakrotnym
powtórzeniu jednej i tej samej melody
czyli tematu, za każdym razem w spo-
sób odmienny pod względem modułowy
fig. „Tunej nurekhi' w siebie nie ches od
wschodu jietrenki stysiec do kunkodu sloi-
ca: „korkam siebie. 'korkam siebie. 'dosi
musie tej jednej pirosenki z wariacyami
bez kwica” Ad. Mlich. 1-100.

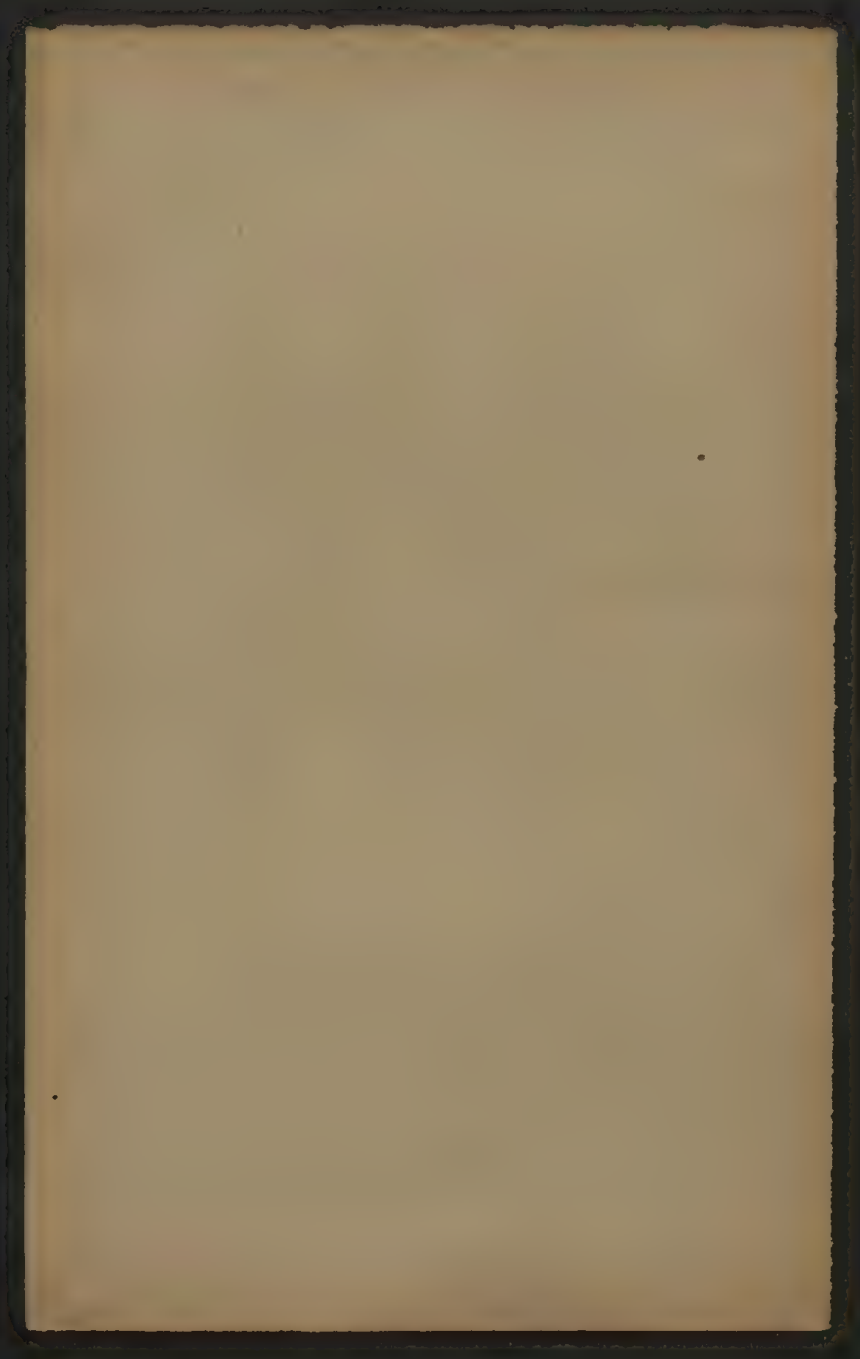

Wariant - a. m. ty. cio un. franc. Variant & tu. va
rians, różniły się rzadko samej imeni
słowy odpowiedziana, albo w innym świetle
wystawiona „Historyjki te musieli na
pamięć, a za każdym razem przybywał
im jakiś wariant” J. Kwara. Stracha 1878. 5.
„Co tydzień literat albo dziennikarz ten
lub ów, czytał materialni skandaliki o sobie
który miał warianty w słowach nie w tre-
ści” Ocas 1877. 74. (78?) „Często słyszeć się
dawata, kawera porównajże od jednej
formuły: - Ażeby cię jasne pioruny za-
tręasty. - kłonej w promie przychodzi kłono
wariant: - Nodaj cię djabli aziegi” J. Kwara,
2. 62. 8.

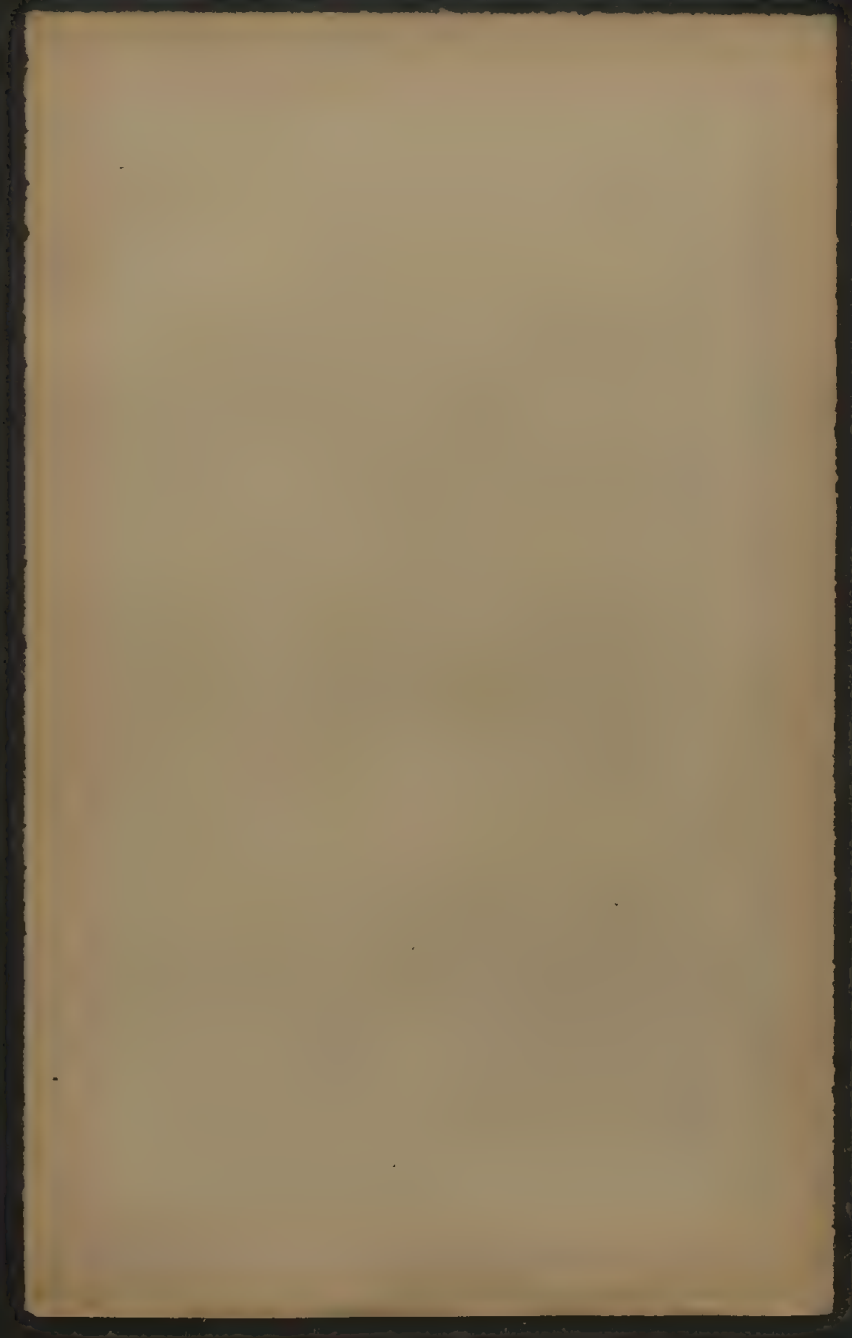
Warjowac - at - rpije st. naj. ndk. z lig. malec, od-
chodzie od rożum. w skutek domowej bo-
lesci, lub też z wiekziej radości, dokazywał
nieszczęśliwym być iud. miarę, Seline typowasem
warjowat, sinit is, dowcipowat i był
wesoty ka nas obydwóch "H. Kerk. 9. pot.
1846. 4.

Warjat - a. m. z ber. l. m. w jęz. stw. r.
mied do picie, Malec w daban warja
ta pij sarna do siebie "O. Kerk. 1. 284

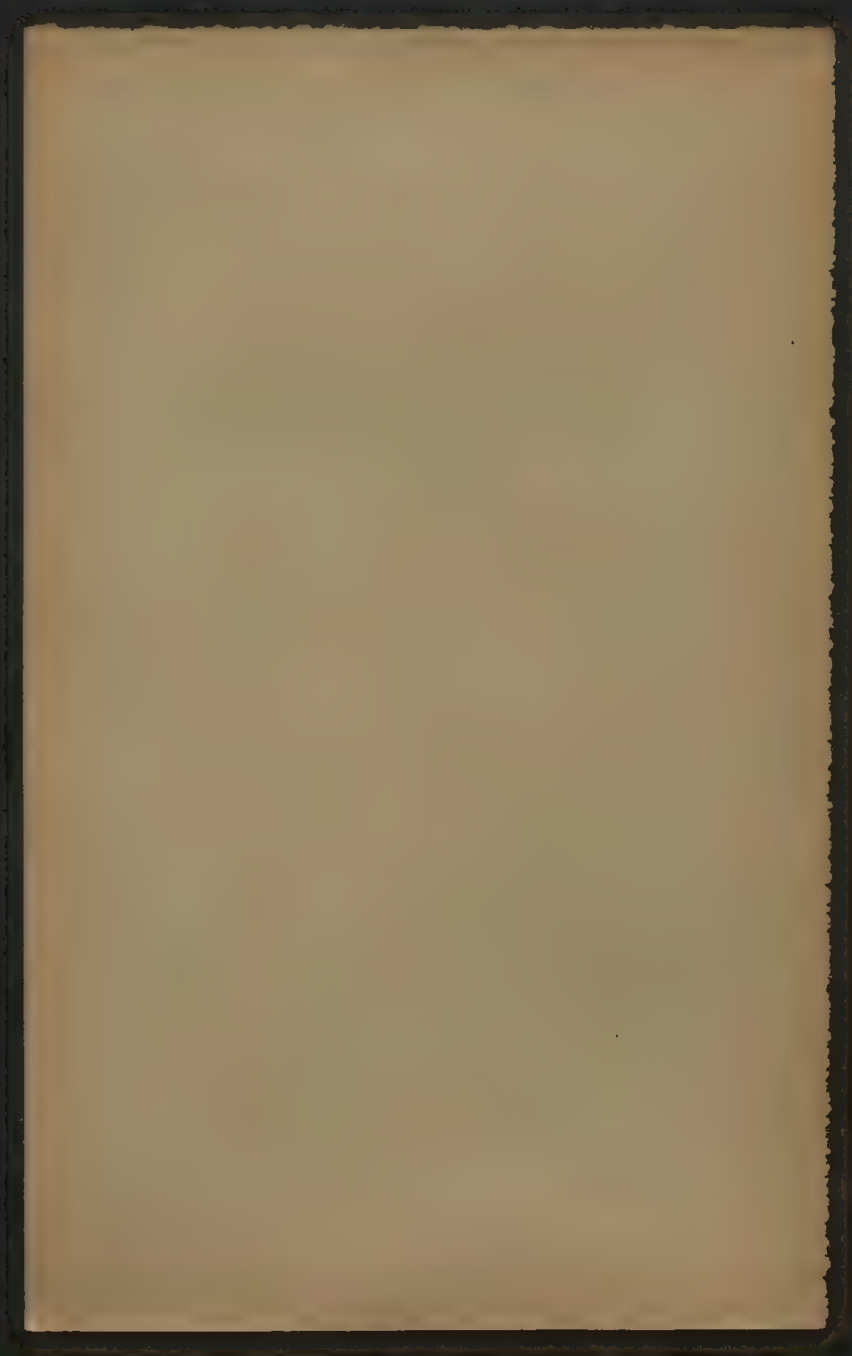

Warkocz-a. m. cz-ywno m. & fig. "warkocz"
głęboki nwióskajęc ię boryny, Drw
zy rozkieruję warkocz, krawcy wbio-
raję na pęzki" J. Wark. 75.7 "Droga
biata rozkieruje warkocz kapłeciny"
T. Lewart. Koutaw. bit. 10 "Droga warko-
cz an do nieci wterze" J. Sturk. Czar-
skata 17.

Warkoczyk-a. m. ki-ów m. & u ludu
powsz. & p. p. Warkocza, 1 m. war-
kozki "Musz twój warkocz do dua
do gruntuwai. Gruntuj się warkoczku
gruntuj się mi do dua "O. Kol. 1.65 "I
spuwna się do niej śmucha mi nie sta-
je, ona niebożętko warkoczka dodaje "ib.

Werkot-u m. glos warkotania, tarkot, tw
kot, „Naxajutor obudzili się nasi pu-
drowini wśród warkotu poworów” p. 77.
Kvass. 33. 5.

Warszawianka - i i exhi - cchi um. xdb. war
szawianka „Hoka, wesola i swiergocza-
ca jak wrobel warszawianka” J. W. W.
39. 35.

Warszawa. y. k. Źu potock. mowie spierun
Warszawka, jakby, luba, kochana Warwa-
wa „widzi mój Dydasiu że cię Warszawa
trochę kępsuta” K. G. G. War. i pot. 66. 11)
Ź lud na Mazurach nazywa Warszgar i
„Od Warszgi jęstem biednara, robisz beczki
beceuterki i popijasz gorzałeczkę” W. Kol.
1. 429. Kiedy jędnie do Warszgi mówię
w rypcy: mazur tęgi” W. Kol. 9. 63. „Ketuan
jędzy na prowadzie całego szeregu gale-
wów, co i sobie po spierunku o Warszawie”
J. W. W. W. W. S. War. 1882. 274. 1. Ź Warszaw-
sko - a. n. xgrab. z przyżycia, skawadno, pre-
brzydła Warszawa albo też wywarzyć w
porób pustyki upodobanie. Już to co praw-
da w tem mojem Warszawsku moria nie

Tównie uratował, jak zyingi" J. Kraw. Dława
1885. 13.

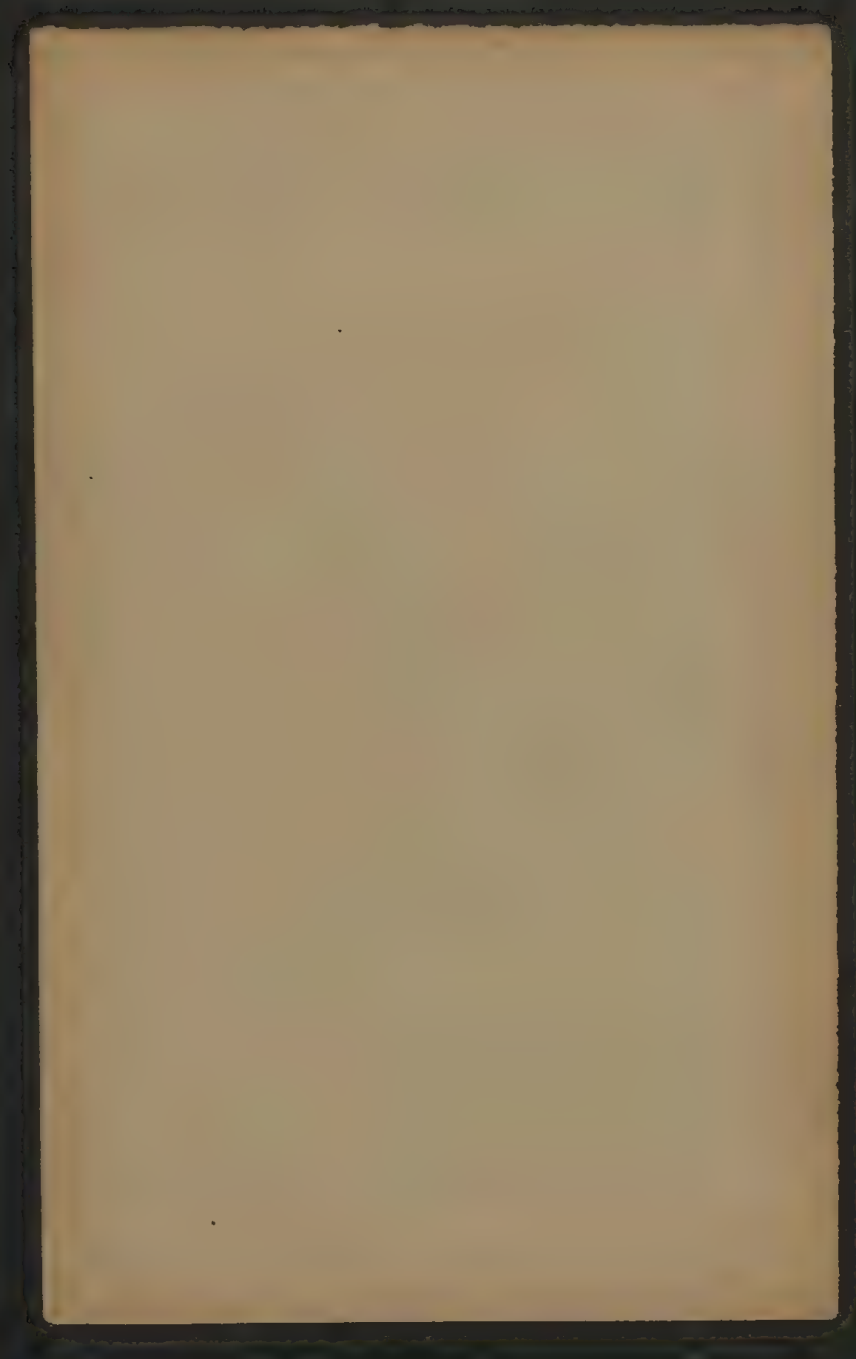
(1) "Wyruszył był pod jakimś pozorem do War-
szawy, jak ją nazywał" D. Wol. Tł. 2. 63.

Wartac - at - a ^{to od Warlowaci} (v. uję) st. nij. udku. prauw. ~~Łan~~

„Nie ma żadnego słowa wartac... Trzy-
słówek warto nie będą staniem (zasadowie-
niem), odmian słownych mieć nie może.
Dla tego że mówią niekiedy: wartak,
wartotki. Powinno się raczej mówić: wan
to było, wartoty było. Mówić wartoto ta-
ka, jest niedorzecznością, jak np. trzeba to
zaśniasz trzeba było” Dr H. Mecherz. Rozprawy
i sprawozd. z posiedzeń wydziału filologicz-
nego Uniwersytetu IV. CXIV. w Galicji tam
mówi: „nie warta tego roboty” zaś nie wan
to, gdzie indziej znowa (w polsku) wyrażają
wartowac - nie wartuje. Krowczy, Linde,
Krowczy dys. o stat. słowa nie ma propozycji „war-
tac”, więc nie rozumiem opowiad. Mecherzy
czego. „To warta milio” „Tak pisze tobym
chciało! - To warta miliony. Ale umie-
cieś z głębi sens w nim utajony?” F.
Chot. Słowo ukr. kob. 52. W Ukrasowie i ok.

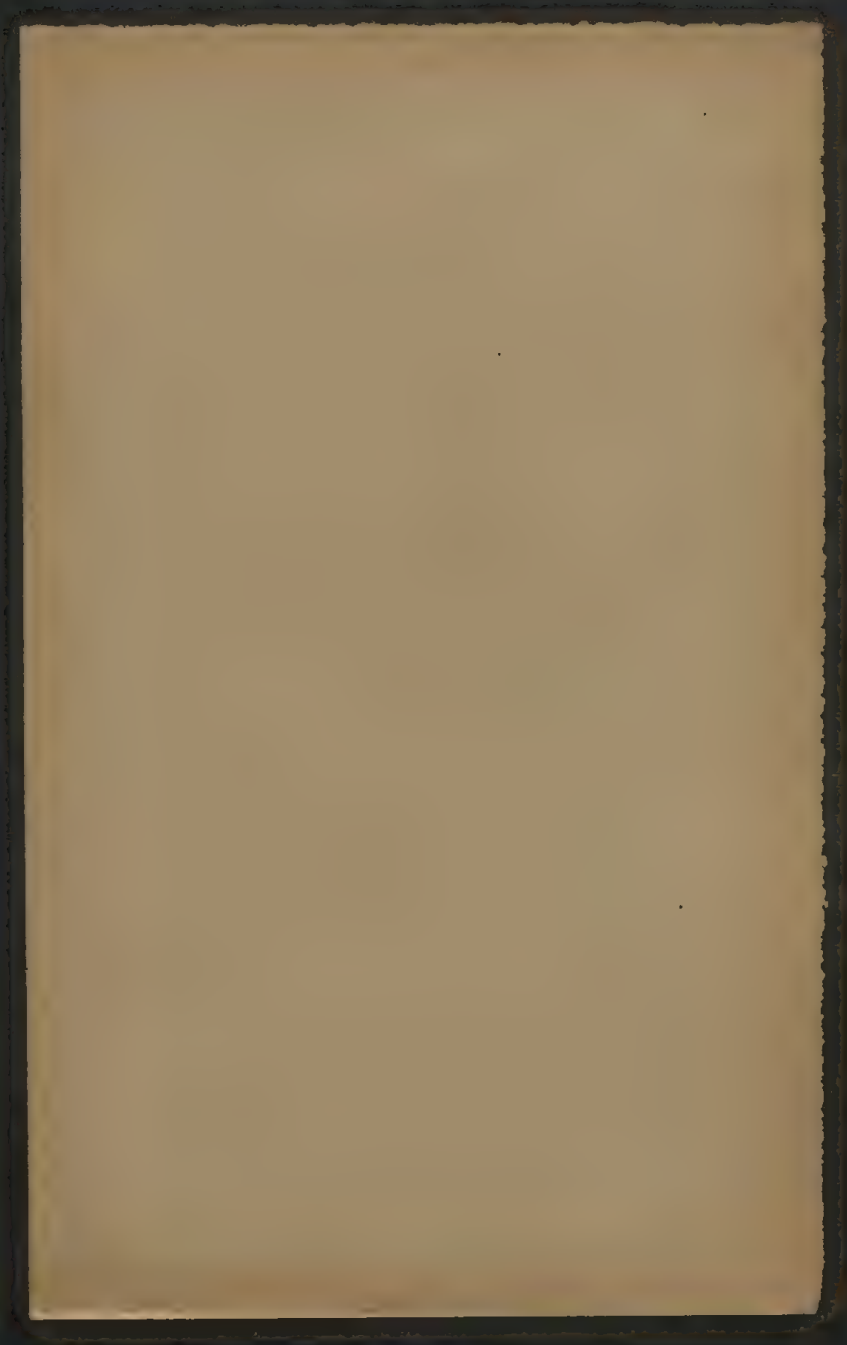
licy ogólnie nie mając słowa wartości, "A pa-
nowie z nim to nie wiele wartają bo niewi-
ciemnie jak patychi mój." O. Włb. 6. 82
"Kosztowności wartają mi więcej 150
rs." Wiek 87 203. 3. "Polocamy uwagę miej-
scowych pp. lekarzy i profesorów, ażeby
nasze słowo wyrażenie ambulansowe
nie dątało iż i u nas nieśladawai, przy-
szła równie i naszem społeczeństwu ko-
rzyści i my nie wartaliby rozprawić próby
w tym kierunku." S. Włb. 87. 228. 3. "Dany
słowie mój, że, ciekawość pierwszy stopień do
niechęci, a jednak przyznać trzeba, że bez ciekawo-
ści, słowem nie by nie wartat" Ssp (Włb. Młodszy
Dzień. lit. (1889). 27. 4.

Wertnik - a. m. cy kow mu. ~~wartnik~~, s w ar to
wnik, strozi „ Niech wartnik starego
karmienia zawota " W. Bol 7. 202 „ Jak wright
stewri' a rozpytywai wartnikow, tak i
odpytat naroznie " L. Kowak. 5. 135.

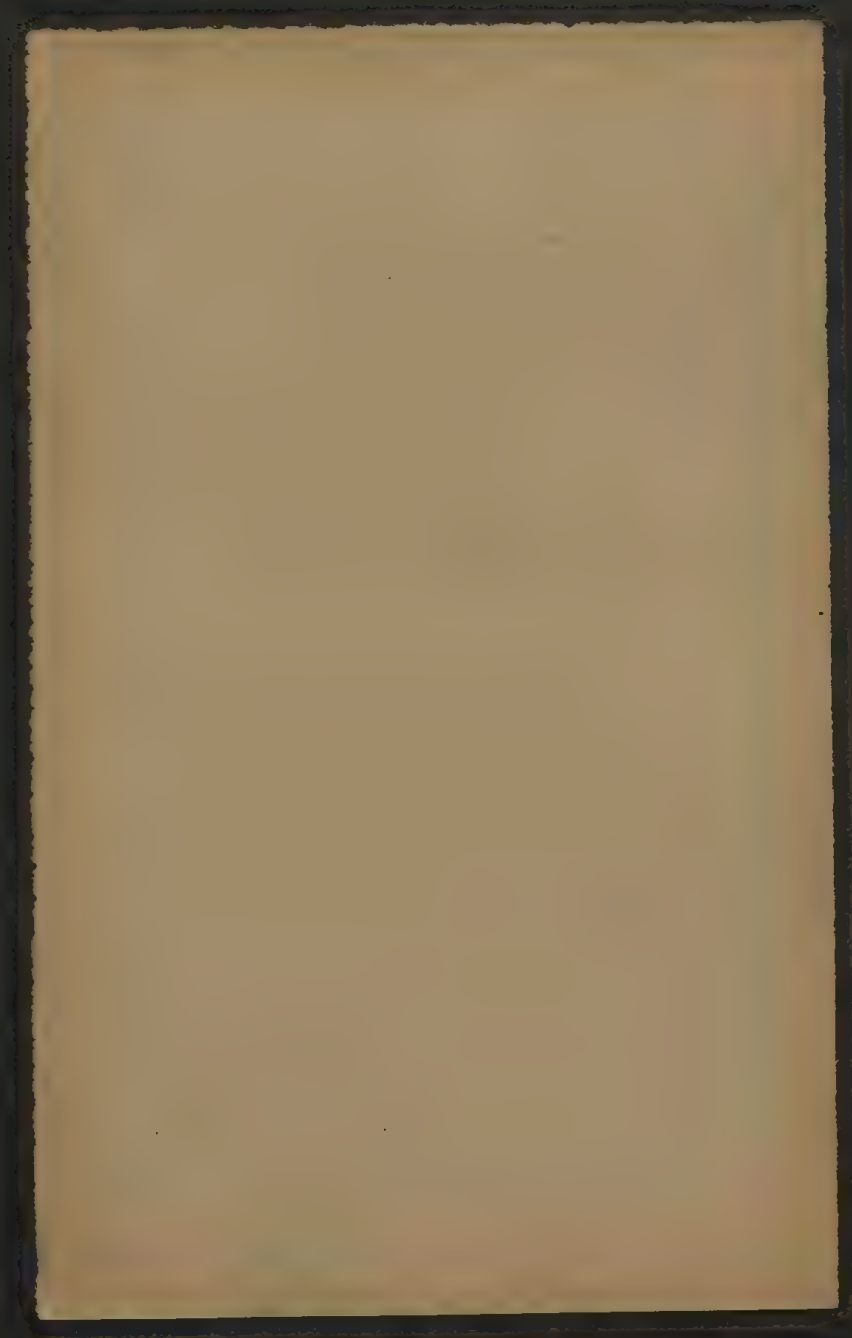

Wartny-a-e, Wartus przest. prou-lyj: kam.

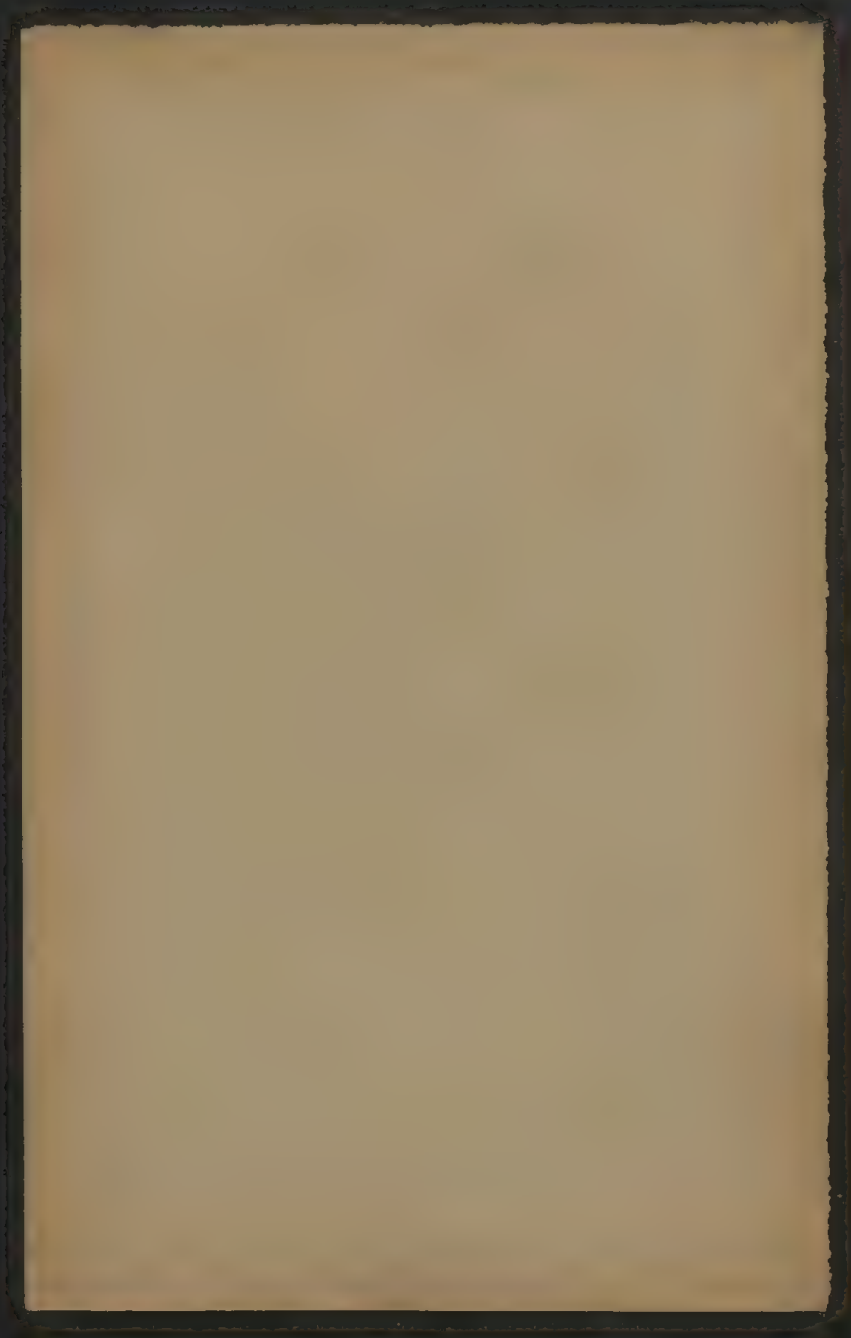
wart-a-e, warto.

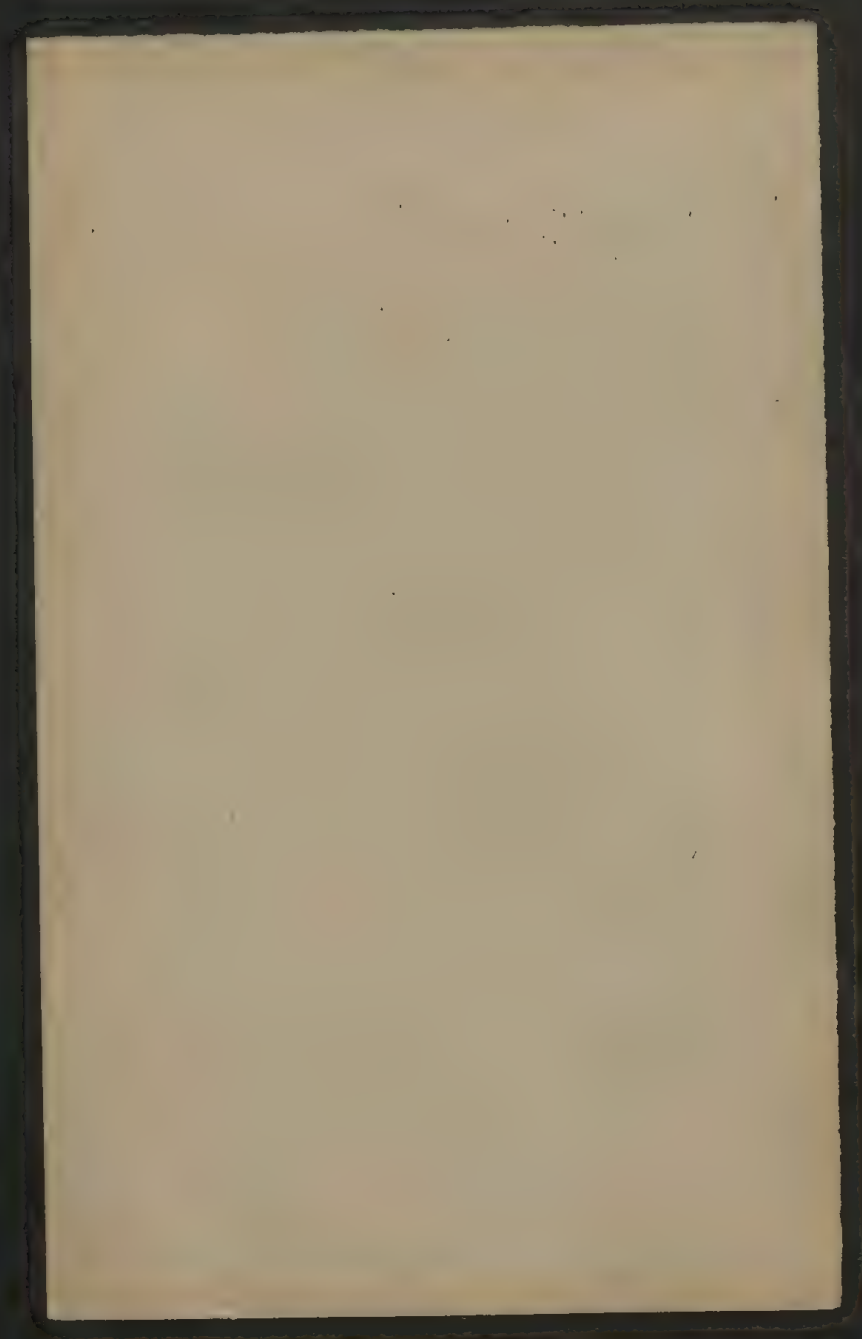
Waspan-a. u nowie. u. ny-ów mu. Waspani-i. i. i.
nie-ni mu. Waspana-y i. ny-ów mu.
Wykutowanie wóś niższych tekniwaripa
podobnie jak wasan, wasani, wasanna
„My tu byli, jak waspana we było, i
będziemy jak waspana nie będzie.” 78.
Kvax. 37. 78. „Waspani.! Stuchaj ty chto
piec — dla czego ty mi mówisz waspani. —
A jakie mam mówić? — Pan! Sautmanis
wa — tak wyszy gadaj” A. Wiemier. Nad
wity 43.

Watoruoka. i. z. woki-wok m. spódniś podwato-
wana; wipwana kins pod suknie.

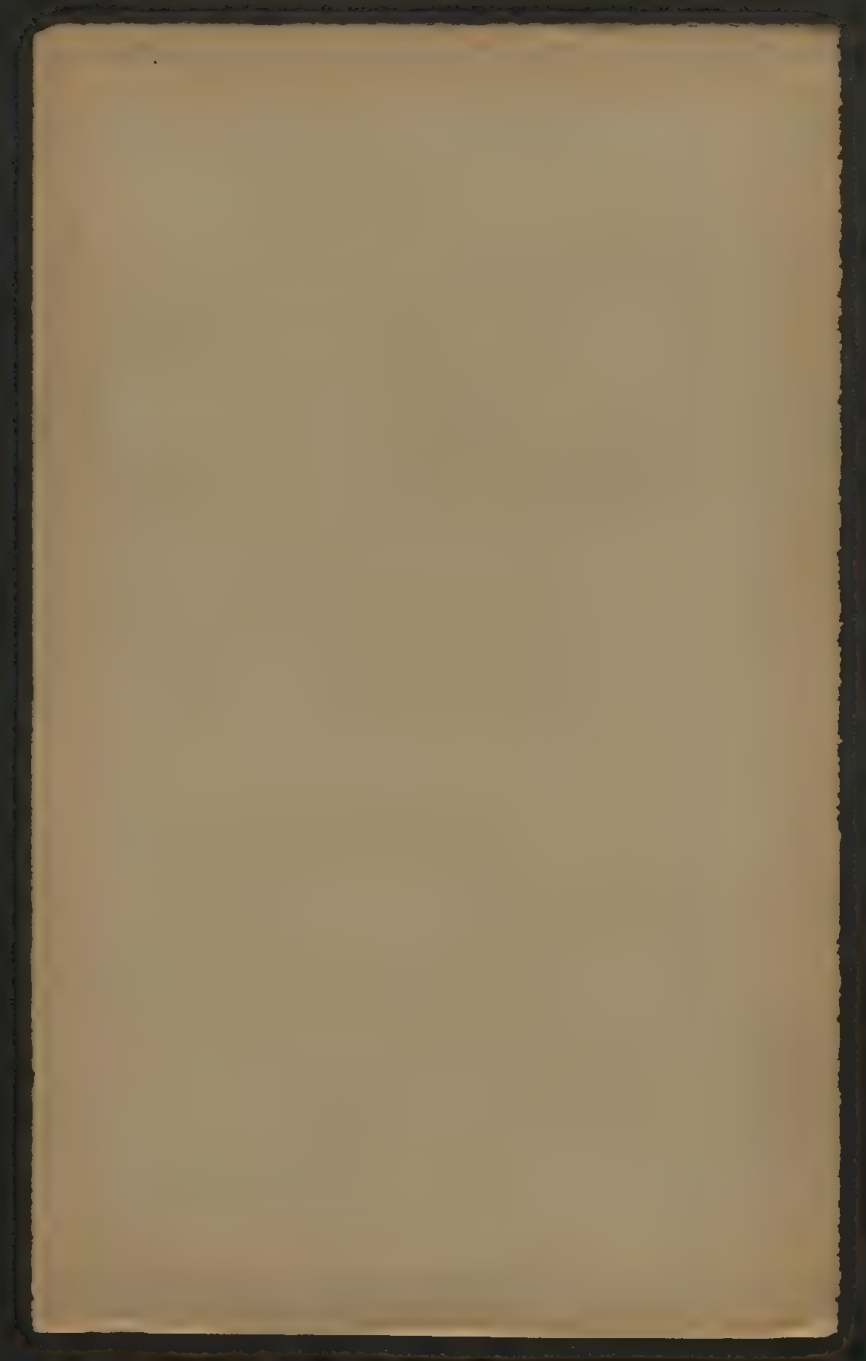
Wanna i. z drw. wana. „W Fannie miało oku-
ciwy warzę z kruszki na stole
postawie” J. Kvarz. Tyg. powr. 1882. 50.

Wąpłica - y. ž. žty, kurų dy gausu (stygintan
neįapvartūjė tok, a nie wąpłica, jale
porypurna stau. wileu. w obolicy Ryk w
żiemis šerųchių)

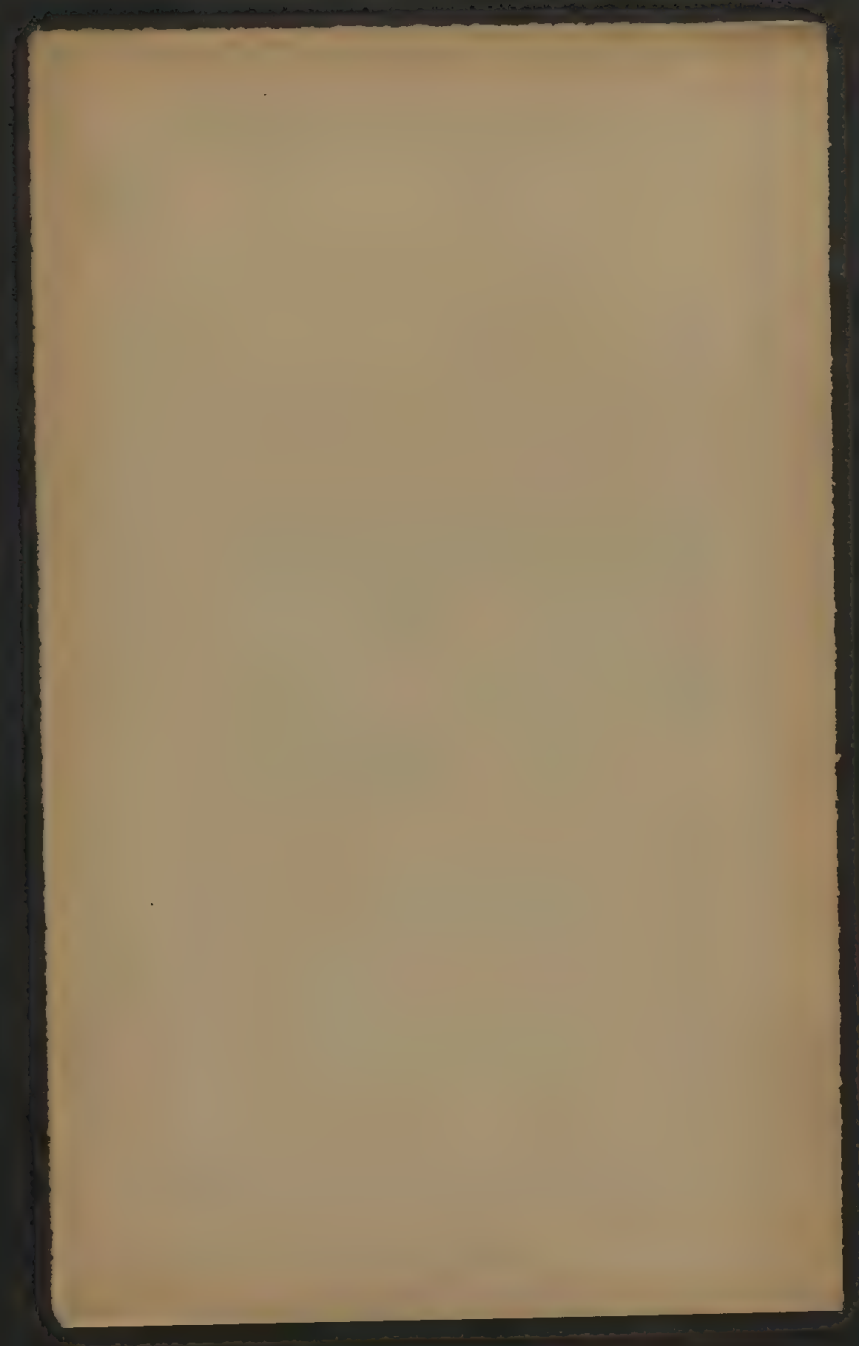
Węzi-węża m. z posp. prętyt. „opisać tego jak
węża” obwarować umową jednacyściej
„A to miś pan dobrodziej opisać jak w
żół, kę?” — powiada Anstary, czytając u
mów „A. Wilek. Tyg. powr. 1882 275. „Co
brali chęć pieniędzy z grzy, wtedy prętyt.
biecali rekai do roku, ale dla pewności
musiał regent nowoubywocio popisy-
wać jak wężio, bo to karte w tchciu
grubym interwie niema” M. Jun-wiek
1887. 217.

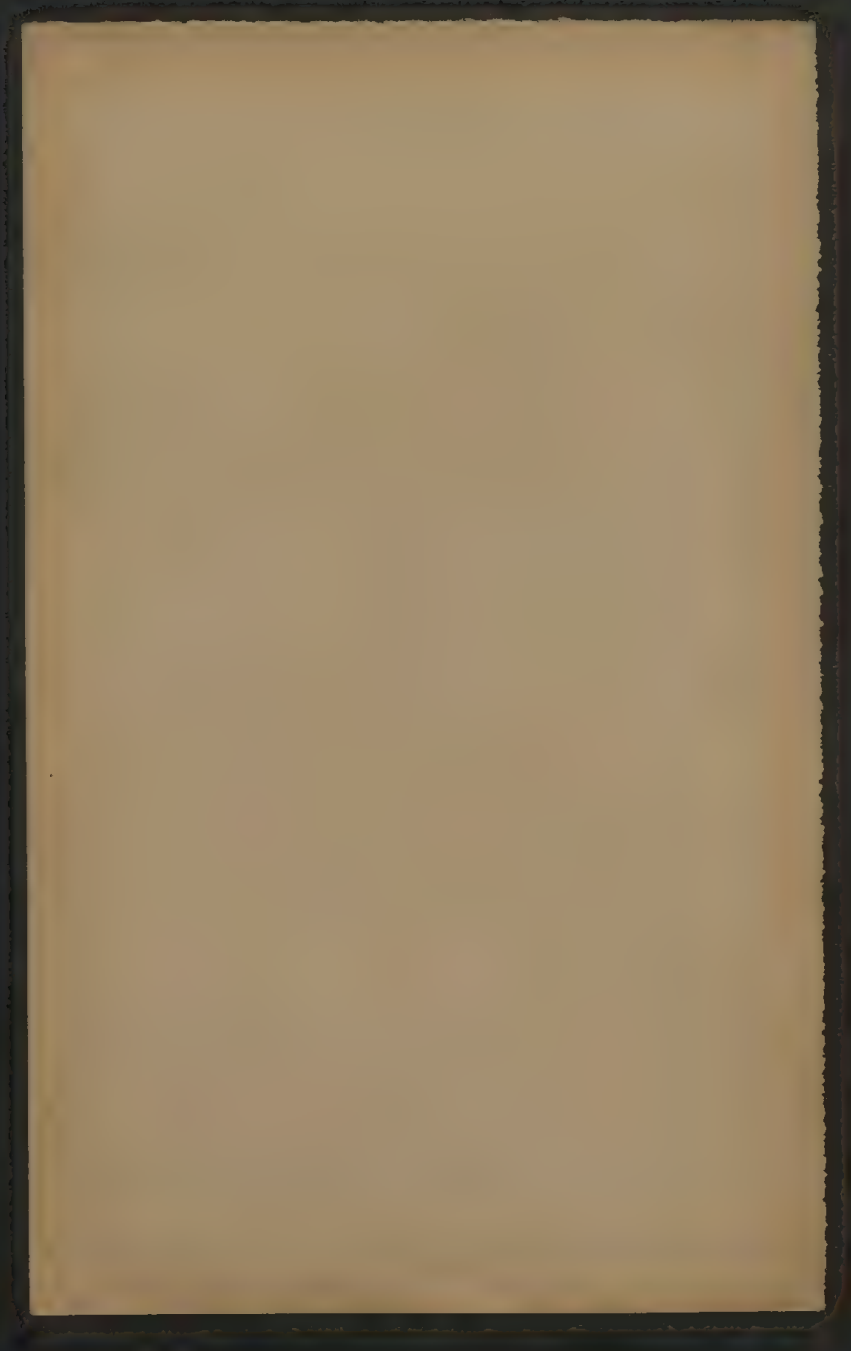
Węziutki - a. ie tho prost. wężinckuy, bardzo
wzrostki „Akramutski wężinckiy”
ot takiy na pół palca.. "A. Wilk. Fot. 1. 169.

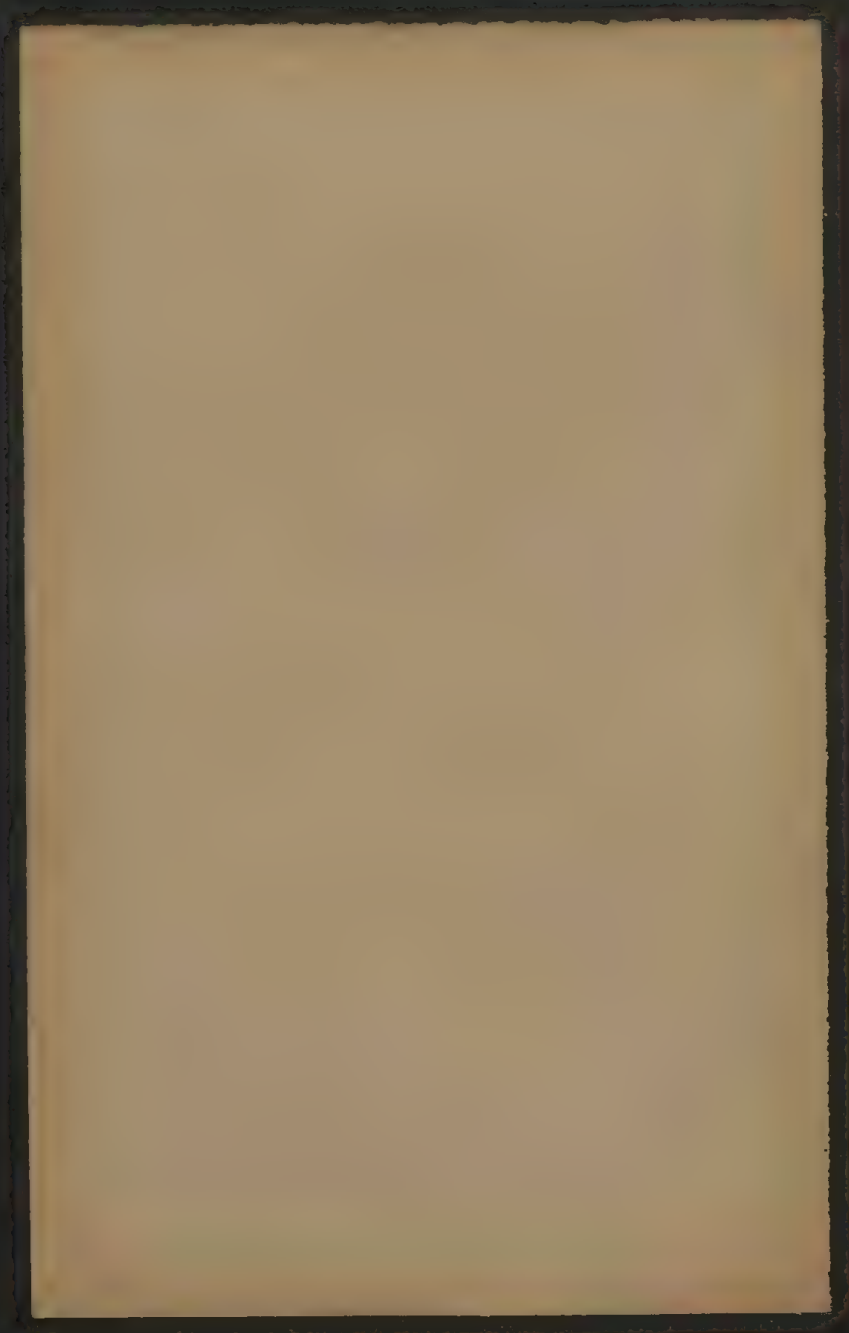
Wchodowe-ego. n. bez t. um. opłata na wejście,
dochód z tegoż, Peto było przywileżem
cych rypkiu z towarami, który, na-
turalnie, sawajcarowi wchodowe opła-
cał " J. T. Kvarn. 72. 101.

Wchudnugi - wchudt - duie st. nij. dln. kapasit'
si. kapadnugi skudkian schudnuzia
„Nagi' dluzie i caenu stercag mu. jock
nawudta, vze nakhvuzi klancue. twara
głeboko wchudta. Oblina wyprozdzone
bied iunivelsny xperci..” A. Mik. 1. 244

Wskorcy' prast. czasu z wiarywaie' uiekiu' post. jako
wskorcy' uiecodm. ^{u.} ~~Kochanoy~~ dani' wko
wajiny, fiz. praxeratu' „Kochan' jednak to
wskorcy' moje i wspominae' je lubis'.”
J. K. 90. 14.

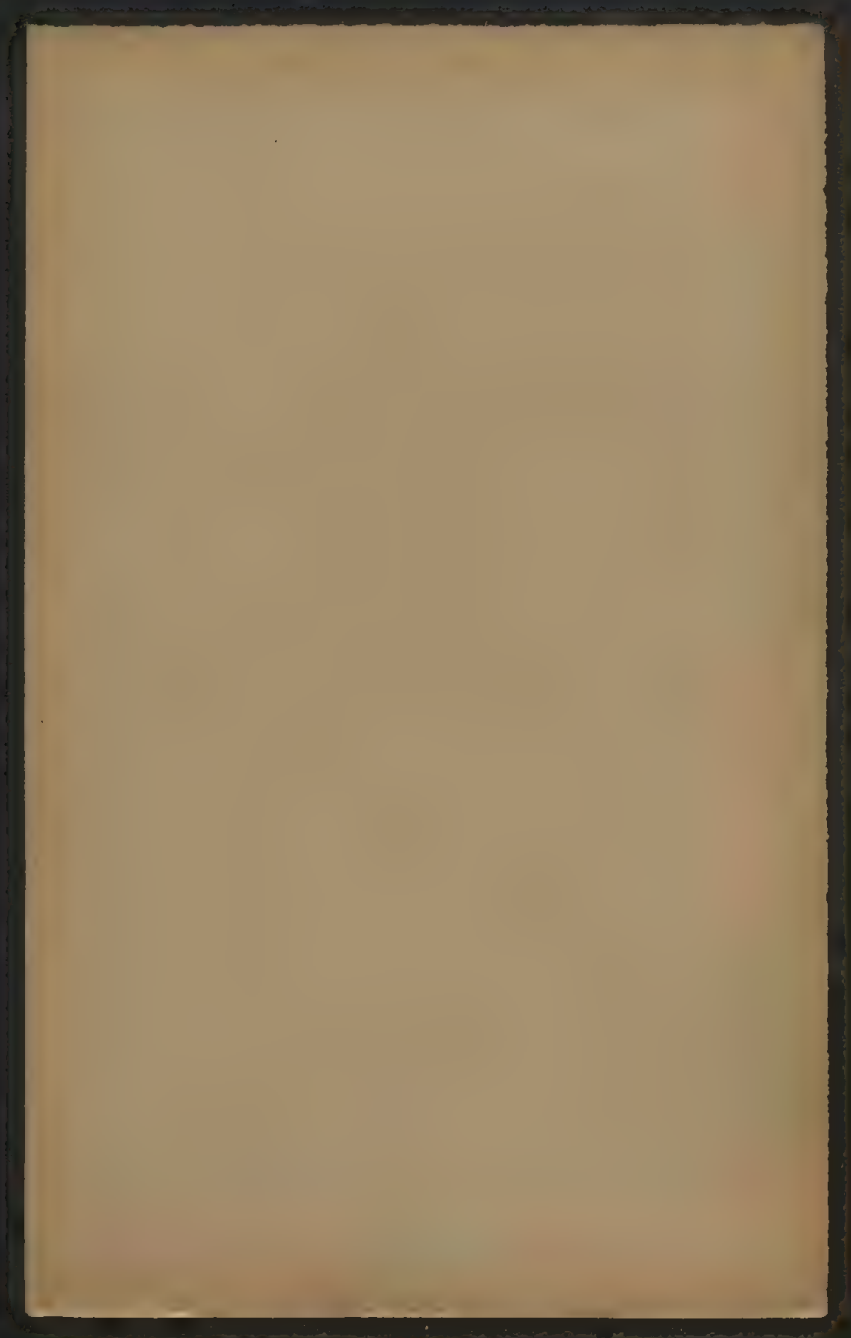
Wdowica i. z. wicie m. a g. chyb. nie nie nie
zob. i. sp. m. wdowka Wdowisko-a n.
tha - o m. z grub. m. k. a d. i. p. w. d. o. w.
"Raj" komusis' wdowisko k. m. a. m. a. m. o. n. e,
w której ustato ciepło przyrodzone "Stan.
Niewieksa Solowoi" m. p. m. i. n. i. s. 1757. 104.

Wdowczyk a. m. Kowie m. m. o. m. m. zob.
i. sp. m. wdowiec "Po p. t. a. r. a. k. i. i. k. a. l. a. k.
tak rada temu padła: że wdowa we dworze
wdowczyka wiażdła" m. b. o. l. 7. 189.

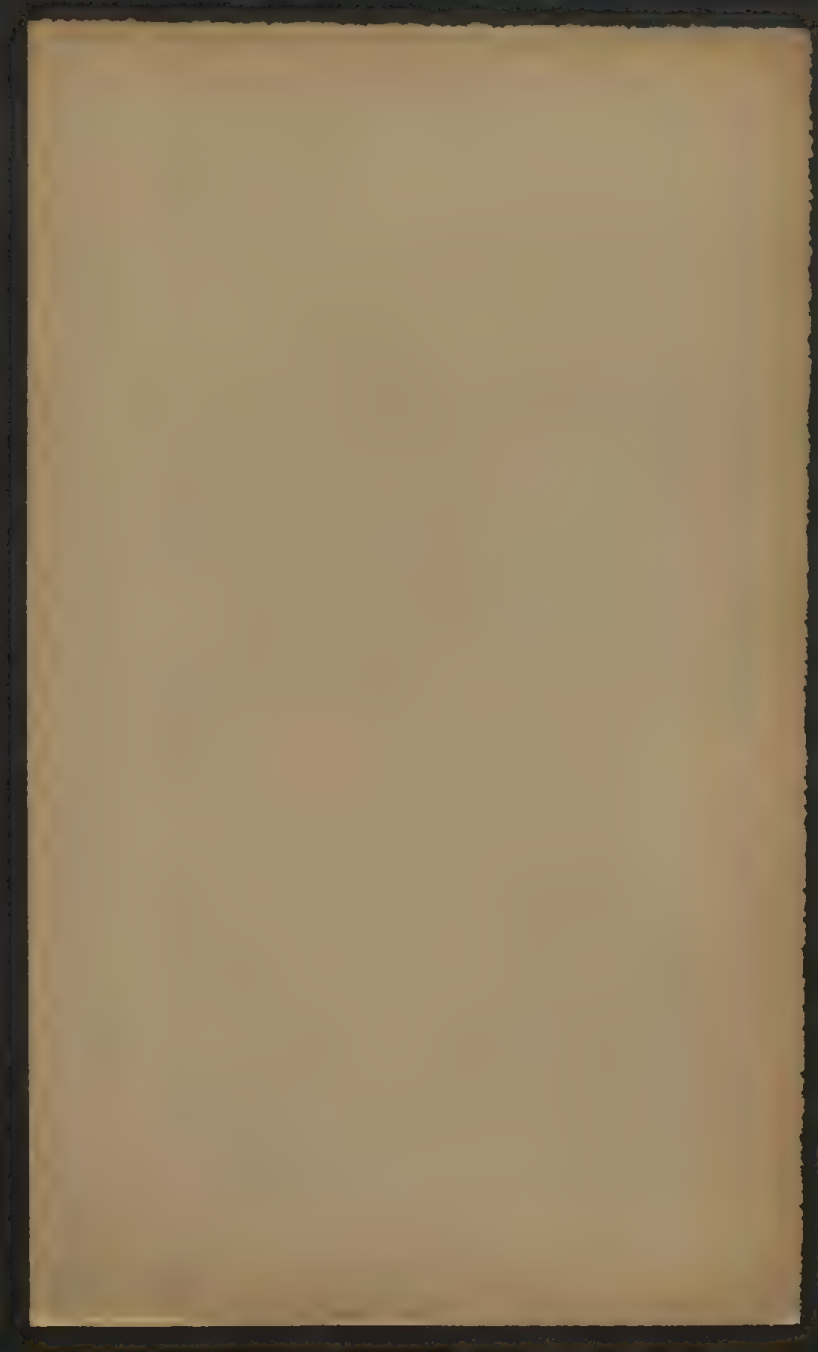
Wdowiec, Wdowa i. t. u. d. w. n. i. e. k. l. o. n. y. c. h. o. k. o. l. i.
c. a. k. i. u. m. a. m. i. a. g. d. o. w. i. e. c. g. d. o. w. a. - a. w. o. r. y.
g. i. n. a. l. n. y. m. d. o. k. u. m. e. n. t. e. z. X. V. I. I. w. p. r. o. c. h. P. l. o. w. i. e.
k. i. i. u. p. o. b. l. o. c. e. m. d. a. i. e. n. y. p. r. o. c. h. a. d. i. e. i. e. d. o. w. i. e. c.
"Obadwaś Rodzoni Dwaśa zoskali Dwaśa
m. i. s. t. a. n. i. s. k. i. m. i. e. p. o. s. p. o. l. u. z. s. o. b. z. m. i. z. s. t. a. k. i. e. i. z.
i. b.

Wdumac' sig-a st. zaim. dkm. Wdumypwai' us at
a ndkm zaptipiai' ie, zaptipiai' us myjke
„ Stowo wchodzio do ucha drakim goscim..
chlopier wdumypwat sig u nie, upryat.. „st.
kwam. 58. 14.

Wedge przyni & w mura podle. przy kotle, obok w
muru wykastalo. nie wzywaj sie jizi. u ludu
broni, uszyzna go, kula) wedle pasa " O
Kott. 1. 249, Jan go kaciżt' wedle ucha, gi-
nie jesie jako mucha " ib. 251, " wiem ci
ja drowie wedle kraju białego Dunaju
i wóine upytowdy a wedle białej' wody,
trępię do domu " ib. 259.

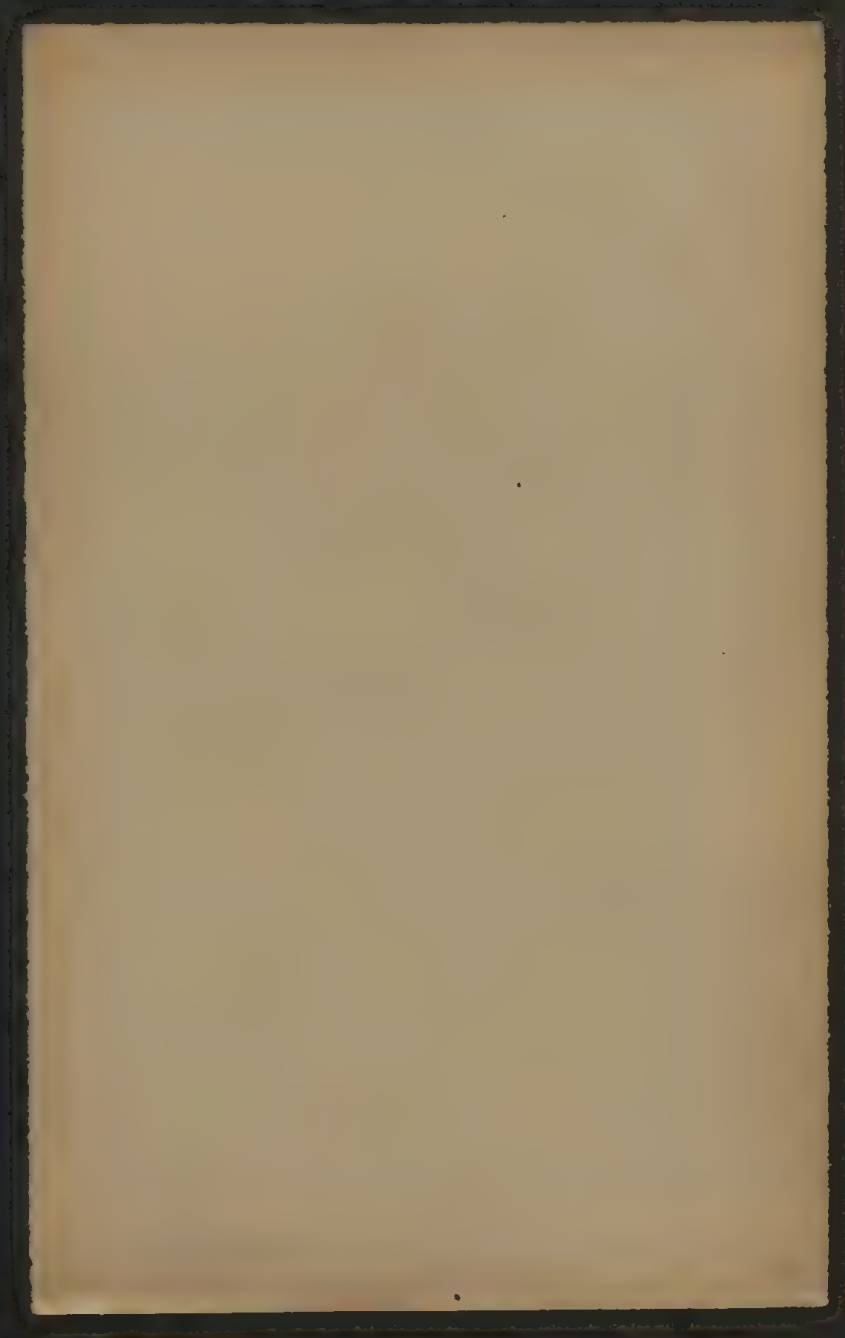

Wegetacja j. i. roślinności „^{Spustnieniny} (Obrazny j. i. to po-
 zbawione śladu wnikliwej wegetacji, j. i.
 b. w. i. l. w. i. n. u. m. e. m. p. o. t. e. n. y. e. a. w. i. e. s. t.
 „p. r. e. m. i. e. m. i. e. d. o. l. o. b. e. w. y. d. o. w. 3. 3. 36 ~~z wegeta-~~
~~cją~~ „Jest tu wegetacja prawie podawrotu
 kowu.” ib. 57 z wegetowaniem, życie roślin-
 ne „Dziśna wegetacja wodonośców tworzy
 tu ruchome tony, o które r. o. b. i. j. u. j. e. z
 statki” ib. 12 z o. c. t. o. w. i. e. k. u. ; życie bliższe
 na podobieństwo roślin, ~~nie~~ w. i. e. d. y. u. j. e. i. b. e. n. a
 żyłowe „Główną wyjątkiem z. a. t. y. u. m. i. e. t. o. w. a. t.
 n. a. l. o. g. o. b. r. a. y. d. l. y. i. z. o. t. o. w. i. e. k. a. n. a. p. o. w. i. a. d. a.
 j. e. g. o. z. n. a. k. o. n. i. t. o. r. i. i. s. t. a. l. a. u. j. e. p. o. p. u. l. i. k. a. z. m. a. r.
 u. w. a. n. a. e. g. z. y. s. k. u. j. a. r. o. d. z. a. j. e. m. a. w. a. r. t. u. b. i. e. d. a. k. i. e.
 go, podlegającego wodzie, które to liście we-
 getacji utrzymują jedyną.” M. G. w. a. l. D. h. e. r. n.
 1886. 323.

Wegetacyjny a. e. o. d. wegetacji „Ziemie
 jest potokiem, do utrzymania istności tej
 wegetacji jak i zwierzęcej.” W. e. d. 3. 3. 77

W. G. o.

Wegetowac. M. Białkowski. wariant w składowej
 działania natury: mowa o roślinach &
 o roślinach. istnieć w tym samym czasie.
 nemi, apetytem, M. Białkowski. wariant w
 nemi, - utrata... odczuć bóg już tylko we
 getowac. "L. Krawiec. 4. 225. "Problemy. nie
 robis i' spójnie wegetacji" M. Białkowski. 12
 "L. Krawiec. w. 125. tak nawiązujemy w
 pragnieniach i' białkowski, ale myślisz się
 wrogiego i' jak Santon w Tachnionach
 wegetowac na stronie to nie jest nawiązanie
 nemi. Krawiec, to myślisz samolubny" p. 1.
 Krawiec. 73. 51. "Dobry j' było celem życia, i' to
 pierwsza w. Białkowski, pragnie i' nemi. Nie żyła,
 ale wegetowata tylko "M. Białkowski. Białkowski. 217
 "Skierować nemi na przedmiot nemi
 jak się nemi powinni obudzić i' odrębnie żyć
 i' w całym świecie, który żył kiedyś, a dziś
 już tylko wegetowac "St. L. Białkowski. 1878. 25.
 "Stonęć po i' kłopotliwiej laty w nemi

2 Vegetarianism - a m. rjanie - vie um. ang. Vegetarian, stolovek celozrnoho w r. 1847 w Londynie pow. Josefa Simpson'a towarzystwo Vegetarian Society i tajnosciowego wytkniec tylos pokarmow roslinnych a woskociowego z kasady woskociu potraw umizne

Vegetarianism i. m. bezkme. kasada vegetarianism, "Kwartly byt woskciu row. temiskiem vegetarianism" wiek 1883.

46. 3. ob. farstwo.

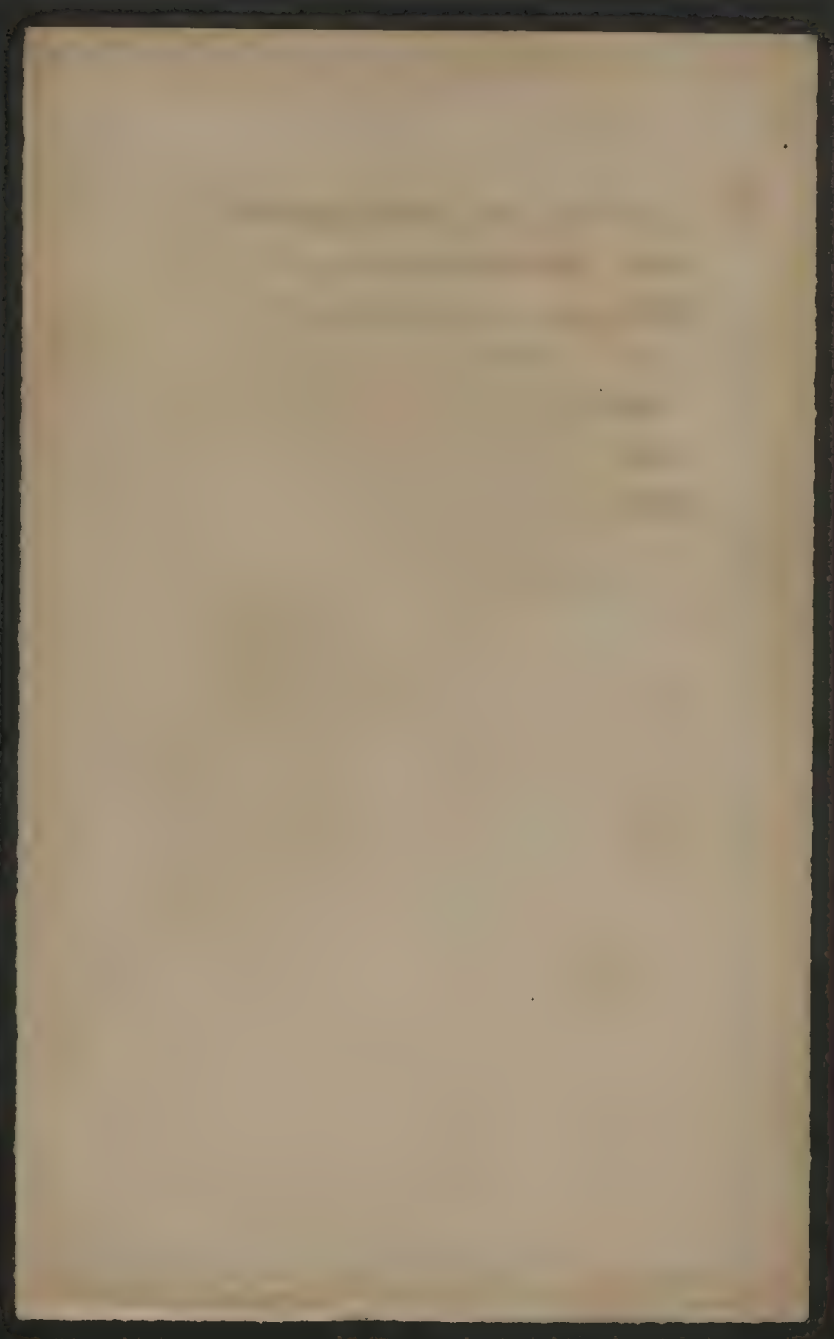
Vegetarianism i. m. woskociu i vegetarianism. Towarzystwo vegetarianism w Berlinie i. m. i. m. roslinny" ib. ob. Typy. wy. Rusk. lit.

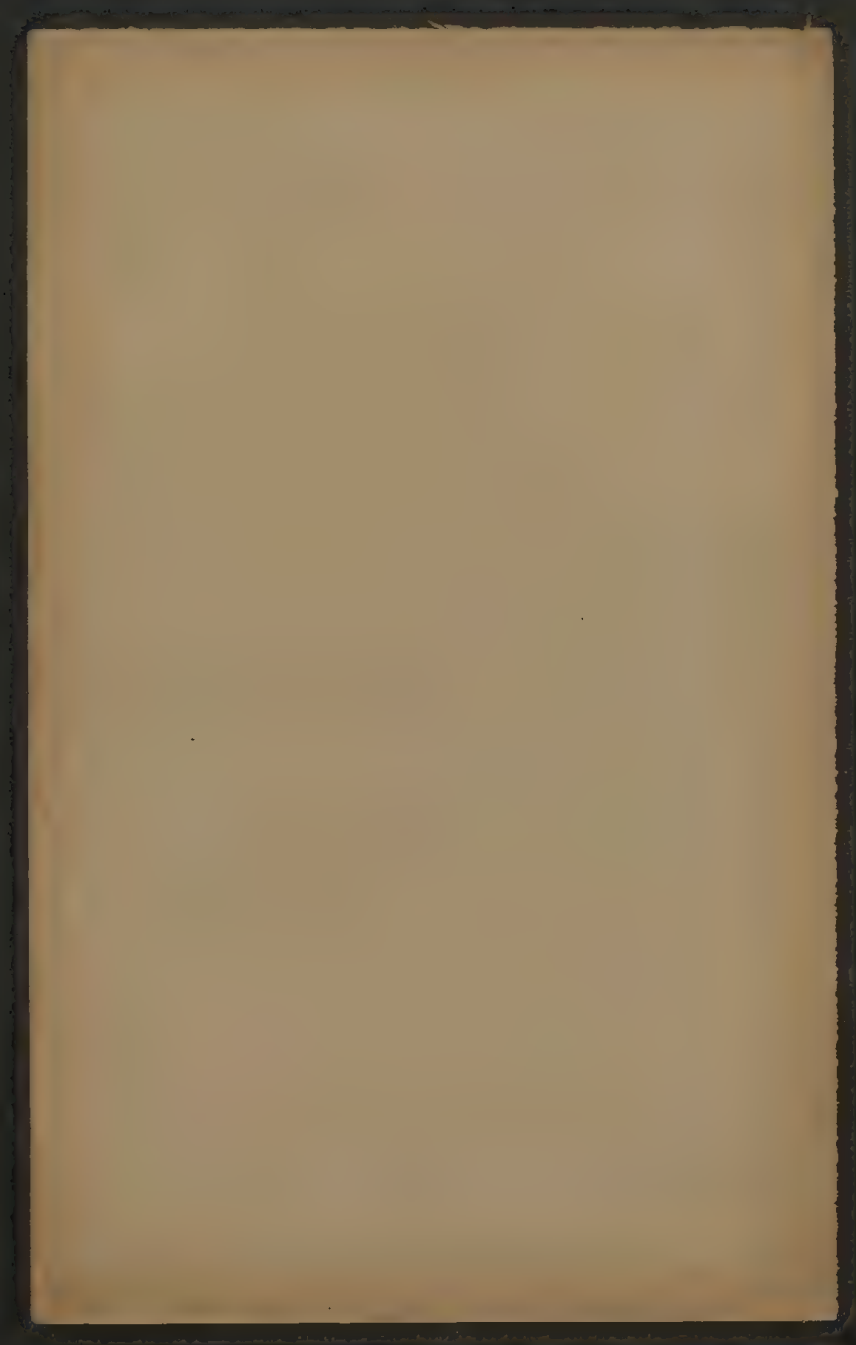
Wchikaut u m. ty-ous um. Tac. vehiculum, wael.
ki pojazd w ogóle co służy do przewożenia.
nie ludzi, czy to powozy wozy, czy brzozyki
lub powozy. Drużne wchikuty, ciążnio-
ne caterua lichemu kourui, gwoździ tu
rolę omnibusów "Echo 1877. 56." Niezali-
czona ilość ekwipażu, samych i innego ro-
daju wchikutów krężyła po aleach pa-
wli" ib. 1879. 20 " Powierzyłem wbarne i
podróżnego Flomowskiego wozu niepo-
kornemu wchikutowi i jego ciotce.
nowi obudemu prastarym obywateli w
tępie i lipowego typu "St. Review" Wiek
1880. 216 2. " Mimo istnienia tramwajów
które miało być dowodem, linia tych w-
chikutów wozem coas bandziej się po-
umacza " Wiek 1886. 213. 3. " Brzykwy wozu
na starych konduktor omnibusu, gwiada-
niem obywateli swój pojazd. Gdy wchi-
kut napętniony, wiadomości o tem pu-

bloty uniwersowy na wierzchu napis: com-
plet " Now. 1878. 94. " Wiadomy w omnibus
nie dojrzewający do miejsca zdanego biewe
się bilet ke blonim przesiedaw: nie na stoje
do innego wchodzie. Dowiedzogo nie na wika-
kane miejsce" ib. " Po ulicach kniaz skwe.
wysokowane nowego rodku wchodzie.
ib. 1882. 33. 3.

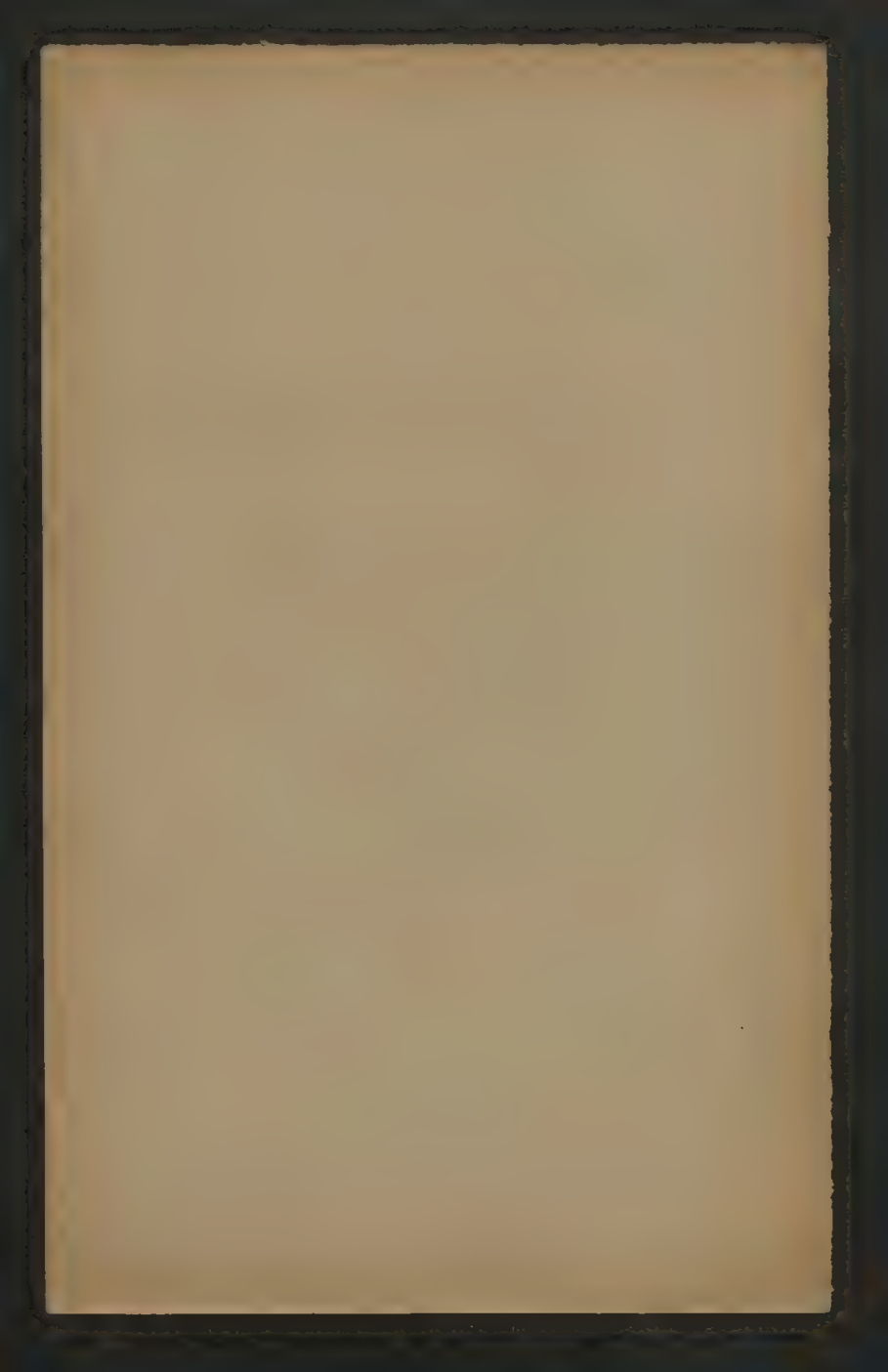
Wej & w jst. gm. jest takie partykule bez znacze-
nia tak samo jak „tam, ta” albo „oś” kocz-
nie np. „Co mi wej ka wojak, co si dwi ka pie-
cem.” „Ja wej tego nie widziałam, ale baba
mówiła, że miał bratę kapura na głowie,
kiedy go karczowała do kąpieli” St. Ram. 9, nar.
1885. 144.1.

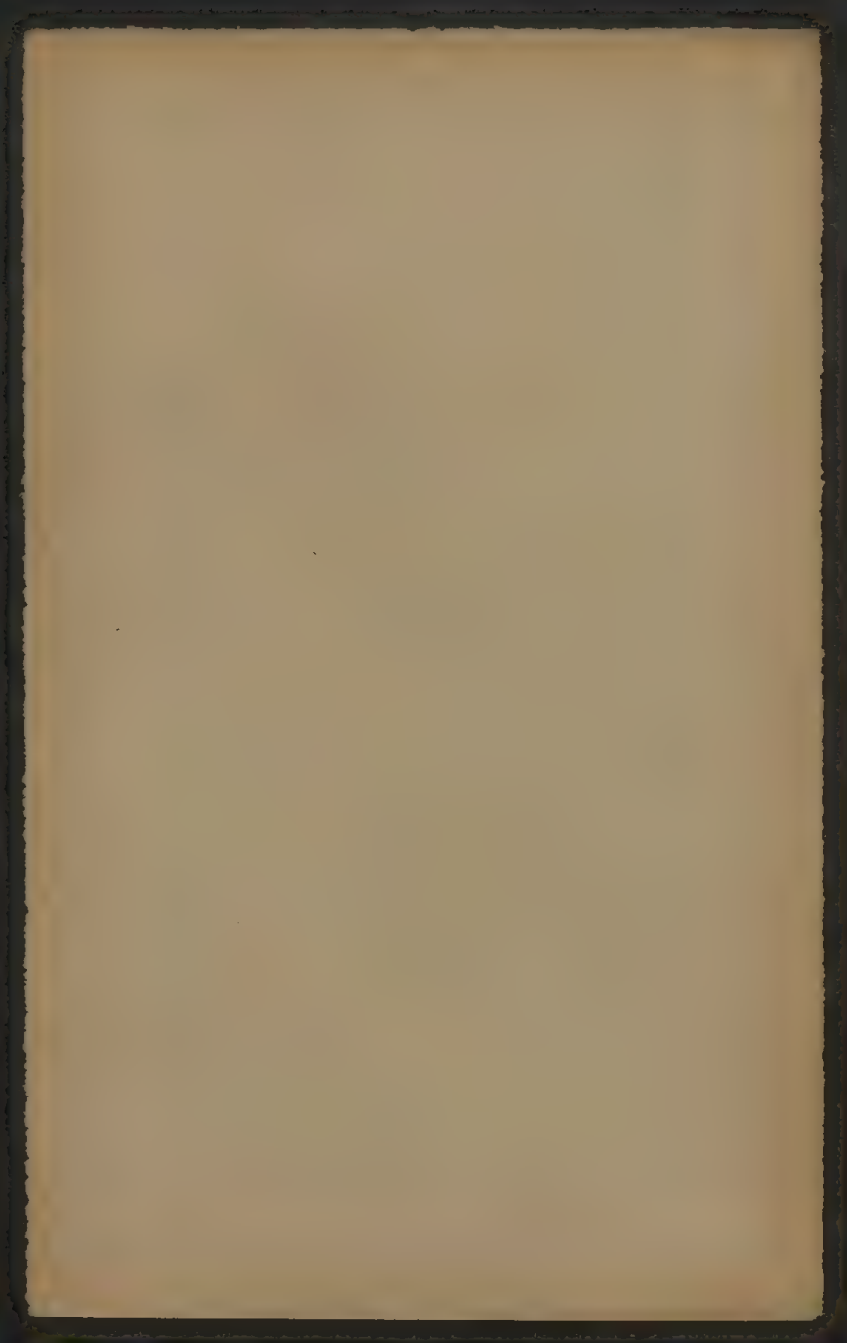
Weksacja - ji. ti. je - cyj mu. tai. od vexare vexa-
tio, dokonywanie, wykonywanie, weksa-
" Od Radomysła już, nieprzerwaniej powia-
towej miłośnicy, porzynałaż iż miłoś-
thane weksaje i okupianice iż po-
dróżnych po stajach pocztowych " J. J.
Kram. 18. 75.

Wetzel - kto m. kto owo m. i na drogach ielak.
zwrotu i a. holo zwrotu, przynajd do
przesmusania wazn skoszenie do potrzeby, w
niejszark gdnie linje wyznajd sie „Koszt-
wist ię takiemi ogólnikami, z których
mowa byla bezpisanie, jak z wexlu na
kolei ielakowej, pojebai, w prawo i w lewo”
D. Dol. Nad miedr. Dem. 31.

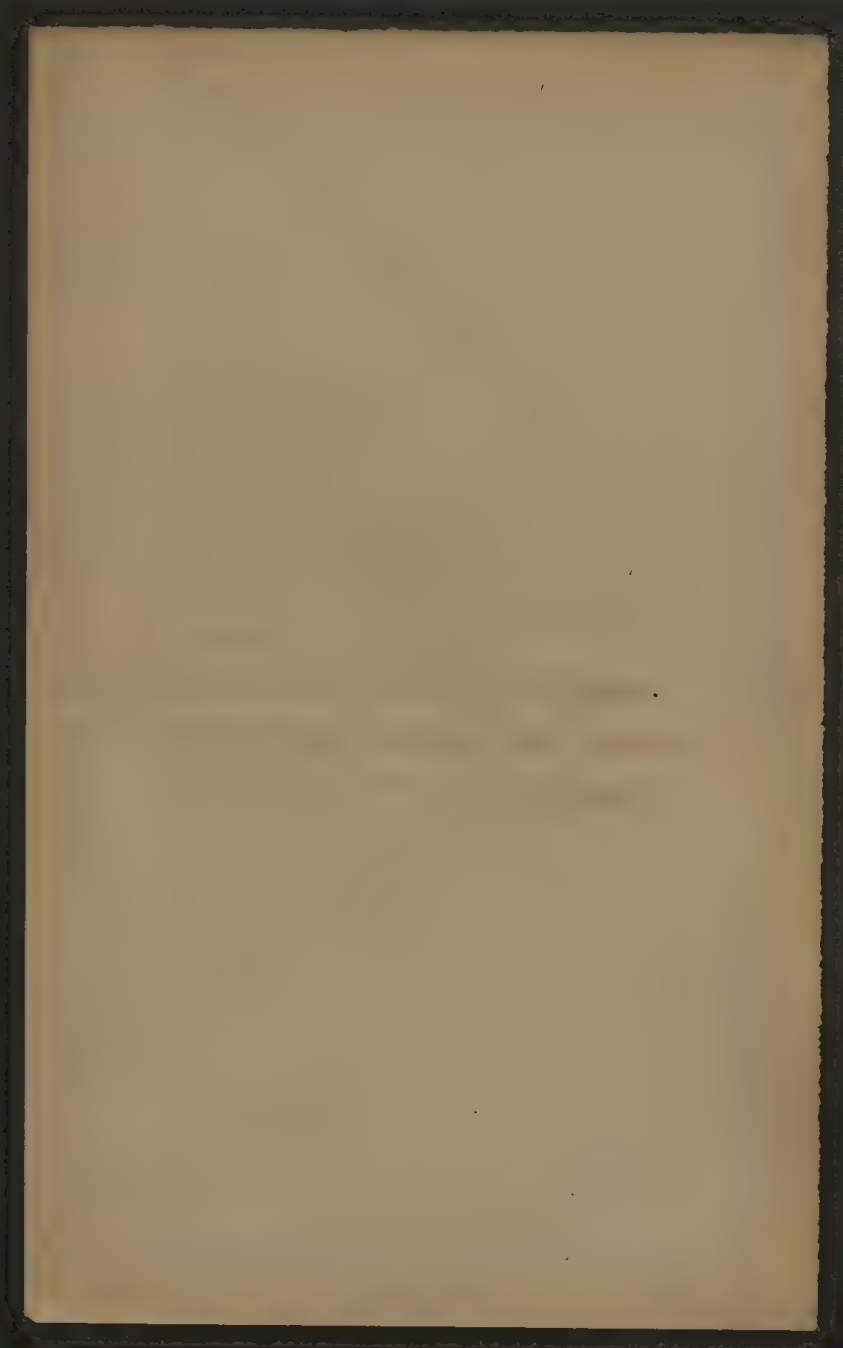
Velin u m ny ov um franc. velin a lac. vitelli.
um. cietgia skorka wyprawiana na spo
sob przegamian lew celikadziow i glaw.
na z papiru uciety do niej podobnie,
biely gladki i gnieby, Latrayumjs w tej
chwili rozslagany po watnie stalki. A.
- View. E. w. 1878. 184 4. „Zmieszany ciastko,
ustlona, skroglone uciety i z w niemoce.
kamizelki” A. Wob. G. new. 1885. 137. 1.

Samochód,

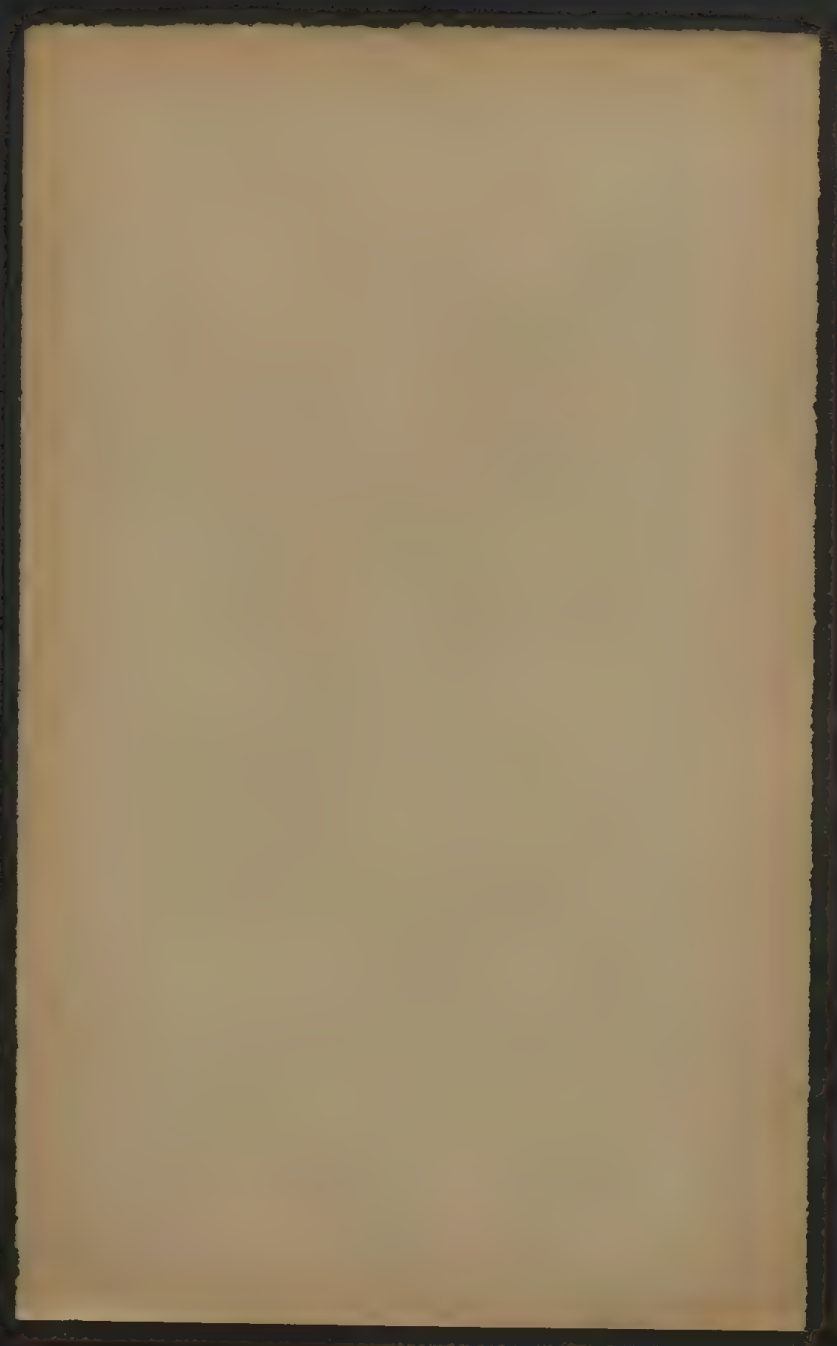
Welocyped - u. m. dy m. ^{lub drach} wózek mechaniczny ~~do~~
jednego lub dwóch kołach, ktorému nadaje
się ruch przez poruszenia nogami. Welo cy
pedy, które z początku były tylko rubawki
dla dzieci i podróżników, z czasem ulepszone
ciągle, doszły do tego, iż dziś już słusowne
jakoś galejki sportu, który uprawiają ho
dnie dojeżdżali "Wiek 1886. 133. 3.

Welocypedysta y. m. siódm. jeździący we
lo cypede ob. cyklista, "Robię 27 kilo
metrów na godzinę, welo cypedy sta fran
cuzki przysięgł w wyścigach przejeżdżać ho
dziejnie" "Dias. lit. 8. 15".

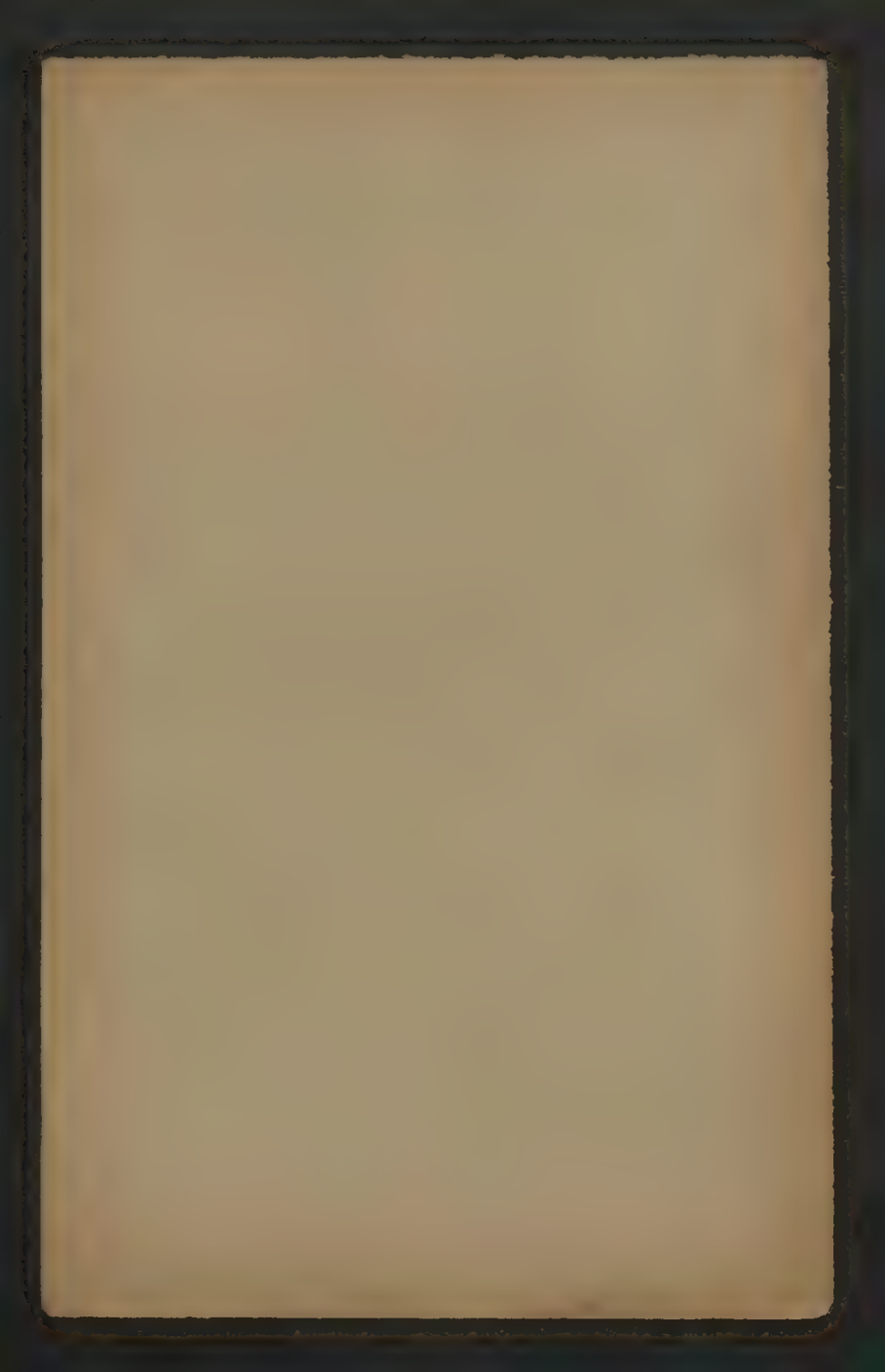

18) § „wieluśny wiecior, wieciorok” zebawo
tancujgja owogda, na ktora kobiedy nie
stroja iŝ balowo lew przydywaja w szarych
skracinnych rubusach „Wielli powoglek-jest
tudy, to ter i wieciorok wetniacze musia.
ty sie dopiero u nas zachlimentyrowace. Ze
sie zachlimentyrowaty jest kupetnie, najip-
rym drewodem onepajiny wieciorok wet-
niacny, uwagdyny pruz Towarystwa bra-
tniej pynog stuchawio wczeluney. Dr. pol.
1888. 14. 2. „wieciorok z tancami wetniacny,
na dochod Towarystwa bratniej pynog... od-
bicie uŝ w powierciatle... Banie w strojach wo-
czorokomych, pramowie u balowych.” § leow
1888. 27. 3. „Wetniacny wieciorok z tancami
na rzecz bratniej Towarystwa pedagogiczn-
go. Kypowstade uŝ swietnie.” Dr. pol. 1888. 31. 2.
Wetniacny a. u. § uclou w szarych. spudica z
wetniacny „Kobiedy nowag spudice w nornoban-
uue partki xuwne wetniacny, a na rannion
zawunajg z lepe uclouji rodzej partki xuwne
zaparkg” O. Kolb. 20. 54 „Najprawdziejnu ubra-
niem z wetniacny czerwone” ib. 55.

Wembrowu. Wemarowar' a! rija st. ny ndam prou.
porec, i jrayj' dxiwku do stajni co robi
tam kwi browny? slus pani, wemwaje swo
co pana katiye "od Lubawy, i wazy kwi dypis
O. Kol. 1. 21. Tawie stowiszek na kocu.

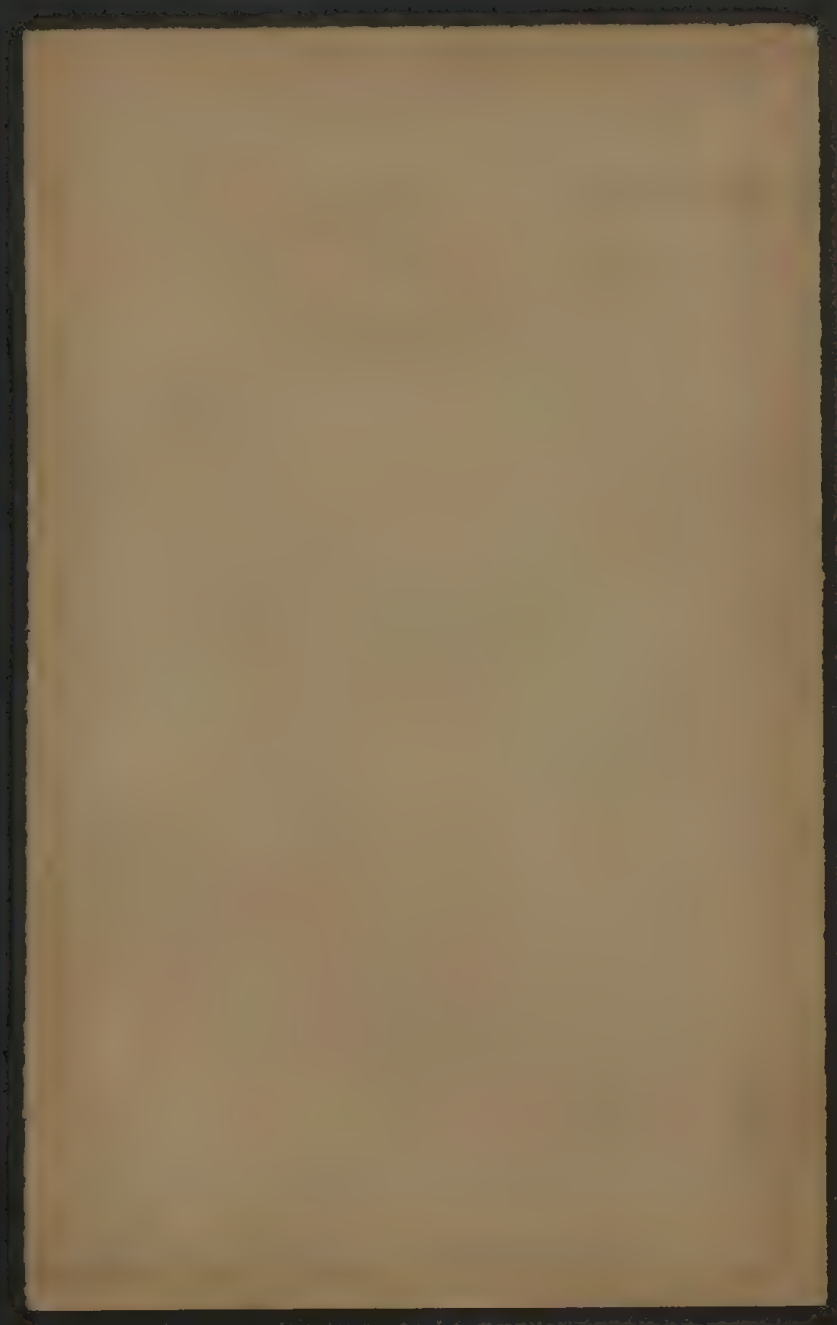

Wena y ѓ. тар. vena, fr. veine & dobre uspurebie
nie, ochotá, humor, „А вы ли то гадки?
причудливы нам те, а вы стрѣ добрых
вещей навяз.“ Ж. Краш. Сиб. вав. 2. 77.

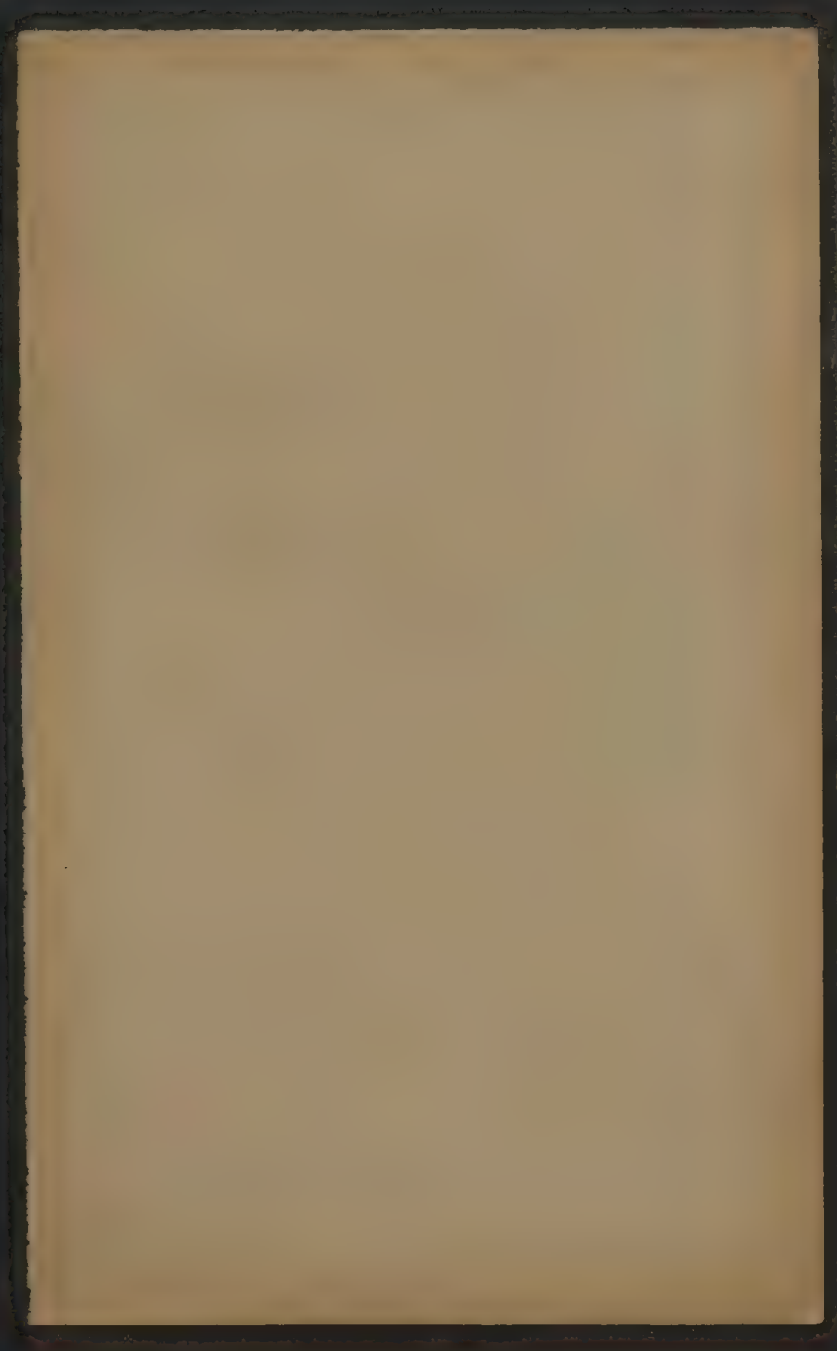
Węder interj. - & u ludu wykupa się talerze z węg.
razem „na węder iść” = wędrować „Siada
Kasia na wóz na węder jechała” C. Kott.
dud 1 Bierzi 48 (od kich)

Wędrować & porp. „wędruj sobie.” „iść
proch. wykupa się. uciekać.”

Veneraja-j. x. łac. veneratio, szacunek,
wznanowanie, „kto pochlebstwo i we-
nowczyj lubi, temu tak musi być” J. Kras-
wicki 1877. 286 „winnego kogo poznać,
a arianstwa nie widzę potrzeby & we-
nowczyj spolykać-(ojciec j.) nie kastyj-
J. 16. 1878. 54.

Wenerować-at-ruje w. x. wdym. łac.
venerari, szanować, szanować, „wierzyta
w miła i wenerowała w nim ge-
nium nieoceniony” J. Kras. Wis-
lit. 11. 36.

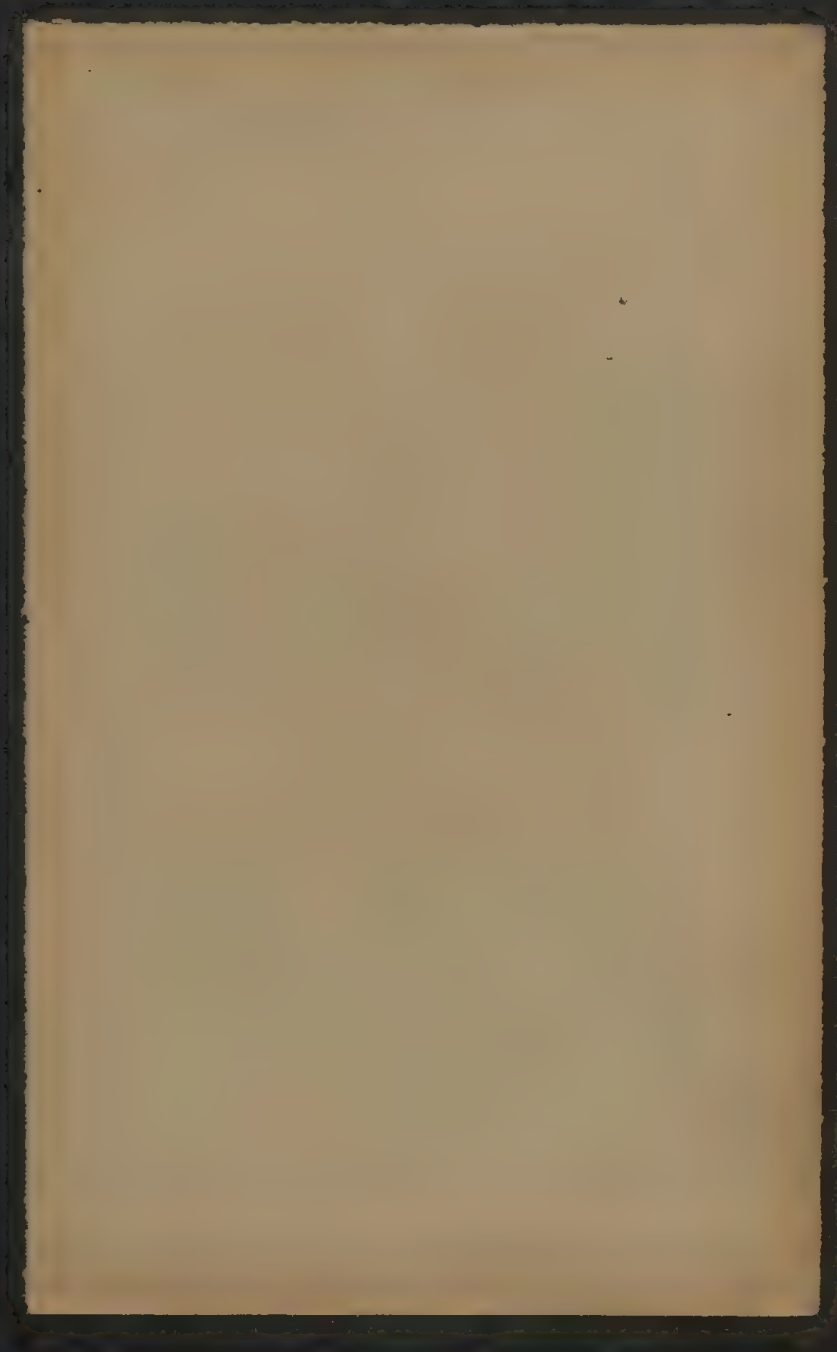
Wenta - y. i. - fran. vente, sprzedaż, targ. wykle-
mówki o sprzedaży na cele dobroczynne
potęgowi i kubawo, "Odnęta sprawa-
zdanie z ostatniej wenty uwzględnionej
na biednych." M. Bat. Paris. Dziwy 24.
"Towarzystwa dobroczynne rozwinęły
całą działalność... uwzględniły wenty, tea-
tra amatorskie, loterie, bale, sztafki
na ubogich." ib. 96.

Wentyl-a. m. le o i o m. wentylator, wiatrosęd,
wiatrak, przyrząd służący do wen-
tylacji mieszkań & fig. „Opisnia pu-
bliczna ma wiszący kaminiasty wentyl
dla wyprowadzenia nadmiaru ciepła do
1000” Tytuł. 7. 363

Wentylacja ji. i. cje-ujim. lat. ventila-
tio, przewietrzanie, odwiechanie powie-
trza w miejscach kaminiastych

Wentylacyjny-a-e, od wentylacji, przewie-
trzenia, sprawniejszy wentylację odwie-
żniejszy powietrze „Brakowi powietrza ma
jś karadzi pięce wentylacyjne odsuwające
ce powietrze wewnętrzne” Wiek 1887. 229. 4.

Weranda - y. 4. n. n. y. - vand mu. v. Werenda - y

wystawka przy domu, zupełnie na ogół lub
w miejscu od ulicy przy cukierniach - 4 p.

mniej lub więcej okadłowa, stągiewa na lato

"Siadaję na Tawernie, ustawionej pod
werandą, do której prowadzą schodowe
drzwi z mojego pokoju" A. Wilex. Fot. 1.

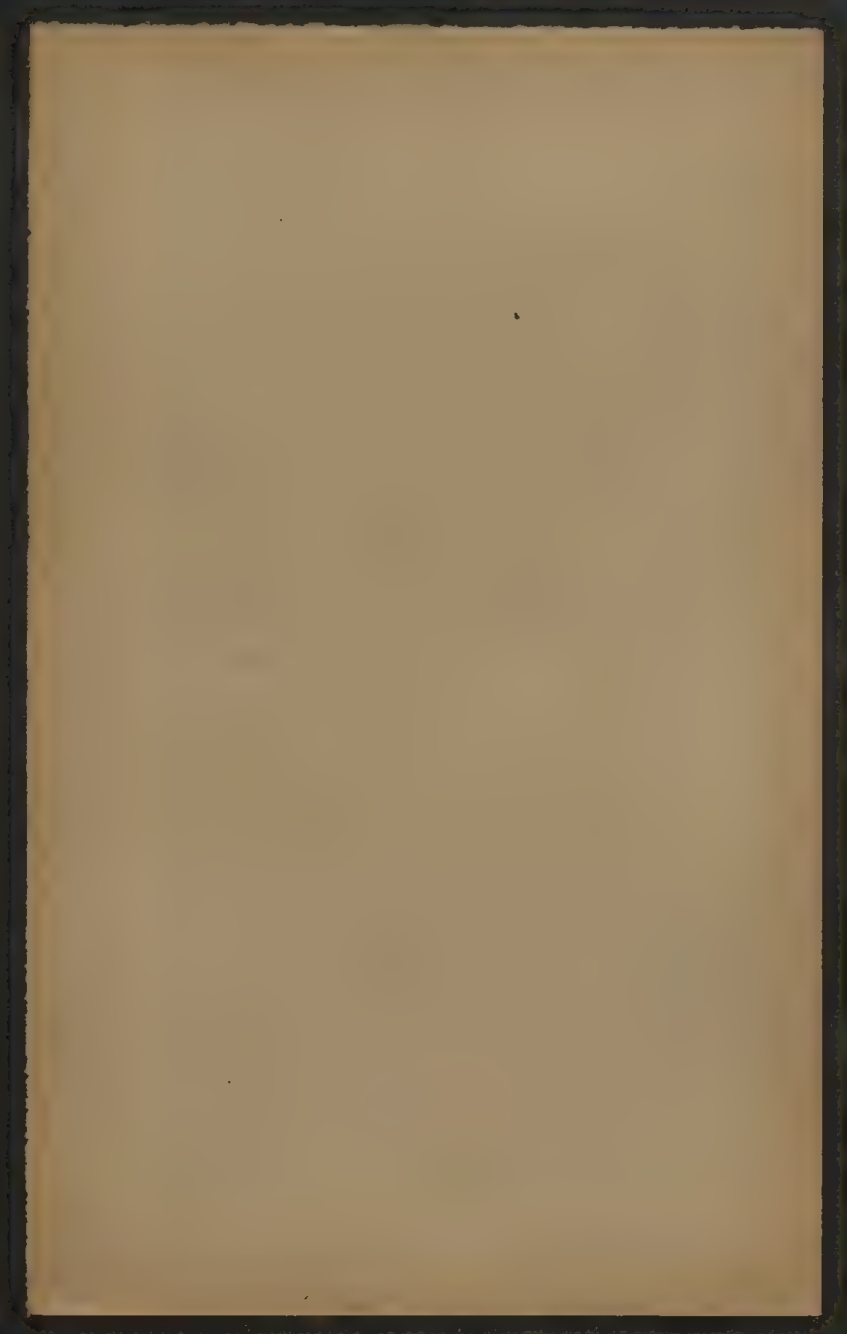
233 " Skót zastawiony był pod werandą;

świece objęte wklamaniem wielickami
paliły się niezłomnie światłem" H. Siemk.

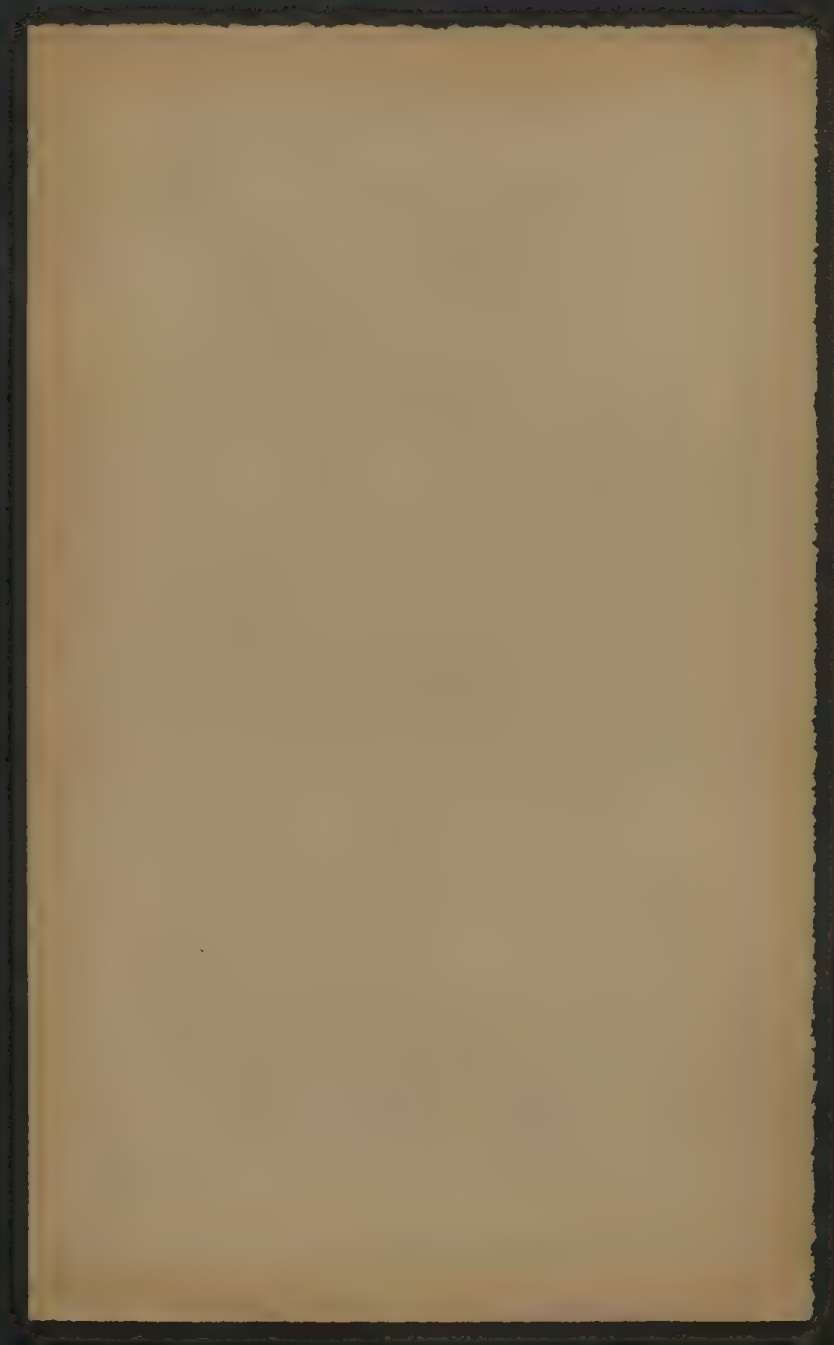
G. pol. 1876. 11. " Urzędni przed werandą, a

główny pan Tawernę zaproprowował
pamięć łody" A. Wilex. G. pol. 1877. 185

ob. Echo 1877. 202. 4. wiosna

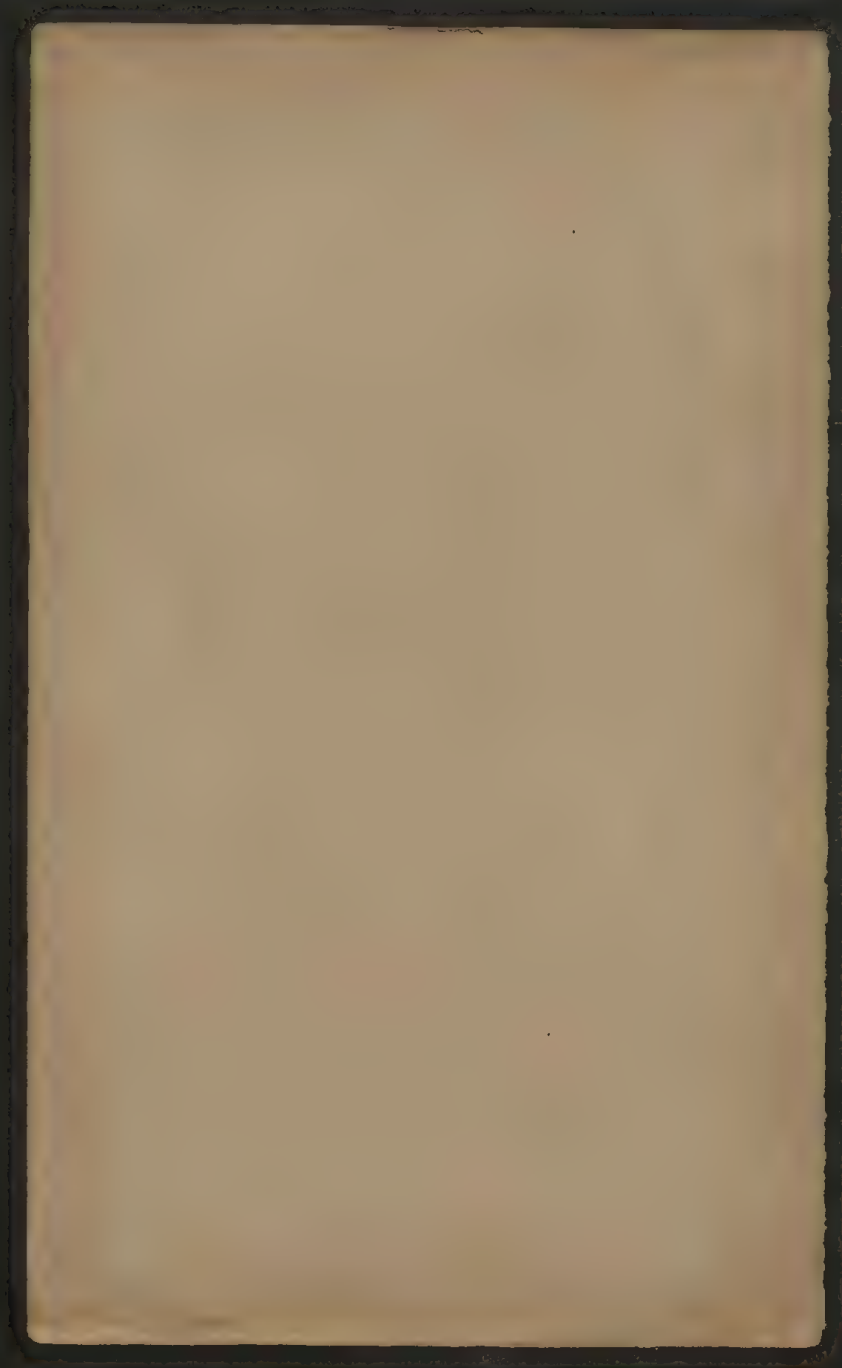

Werch u. m. Wirch-u. m. chy. ów m. tak u
 mstkich govali w Berkidrie jãk i u
 polskich w Tatrach, wazyt góry "Werch
 kowi" u wazytã byt gęsto obróty "U. Pol
 7. 211

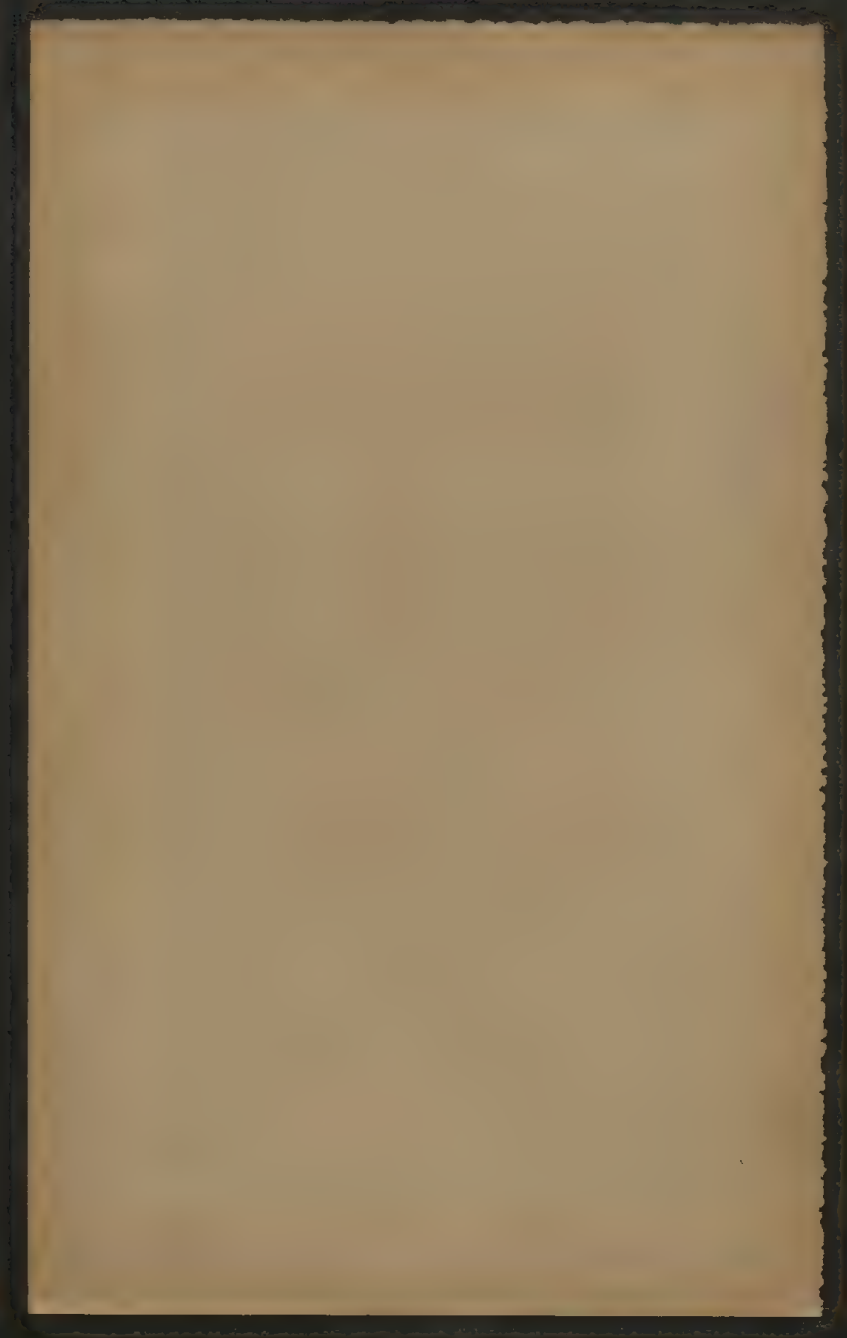

nie potum

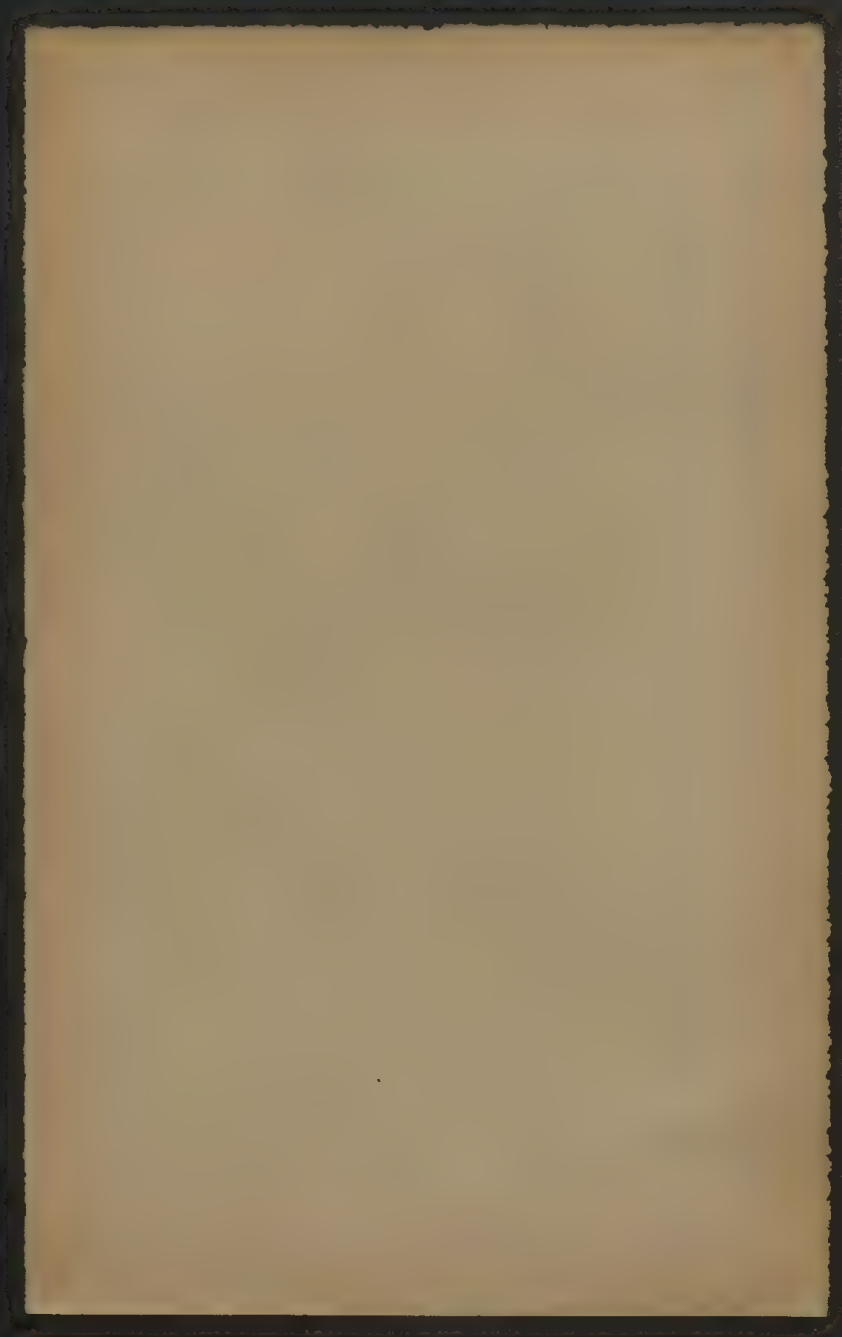
Werednie prast. zw. Sorel. barydno, nie takie „Ni
 chod' do mnie wednie, bo to tak werednie;
 „mnie i do mnie w ucy tak chodnie parobcy”
 ? Kuzen. Pienie Sorel i g. 505. Wrodniek a. m.
 a Sordelam, barydal. nie por i. Kuzen. Kuzen
 Kwinty 187

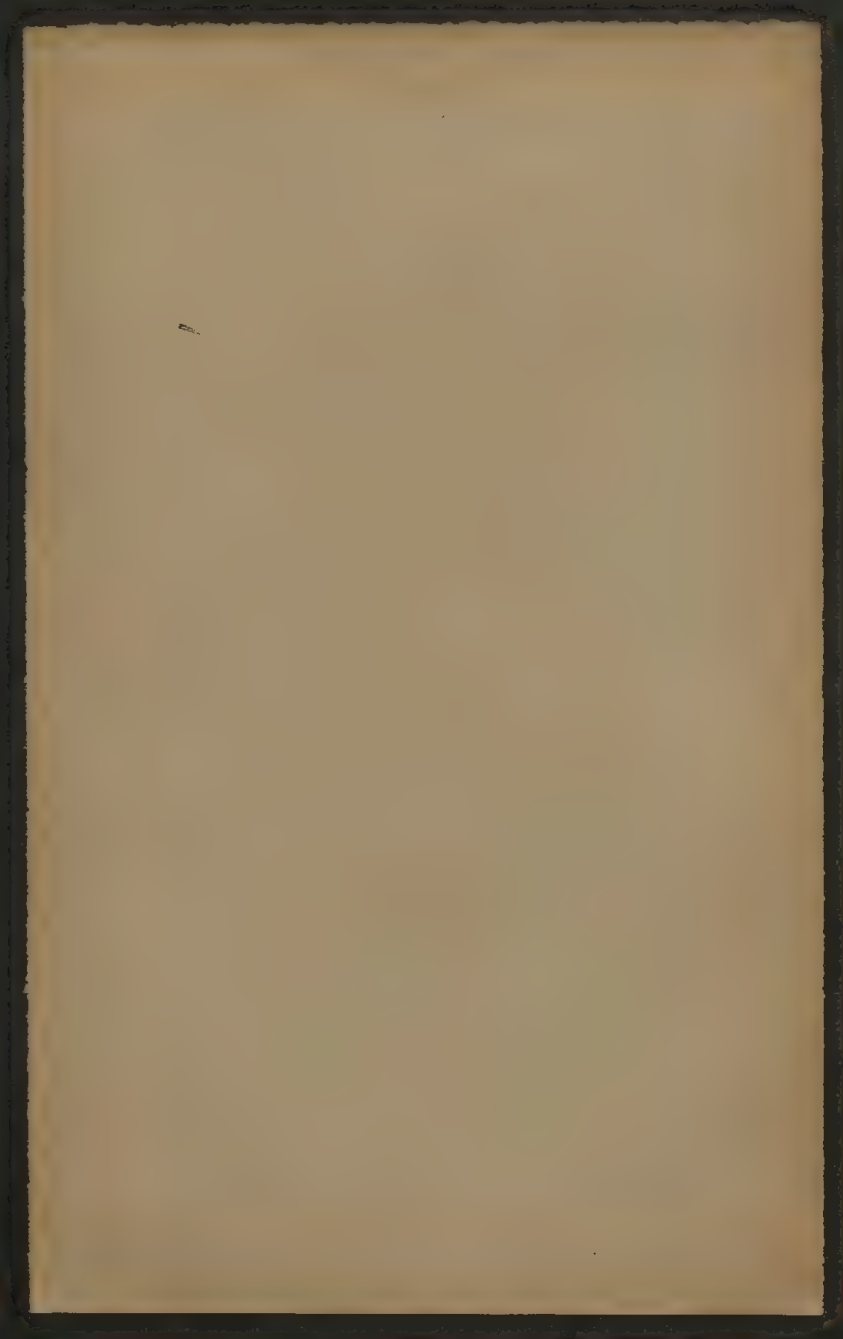
Weredyk-a m. cy-koń mu. z łac. vere dicere,
entowiele prawdę wespółstom w omy mō-
wizy Weredykka. i. i. „Z prawdę
jak z ogniem, grzeje ale i pali rąchem. Wby
to chcieli poruci i pamiętać ci co się we-
redykanni lubię nazywają. Itak wankaję kale-
ty i chłuby. Nie jeden z nich chępliwie wy-
wotyje: powierdziatemu mu prawdę, aś mu
w piasty poruci, „A. br. Fr. 11. g. „Daj się je-
go języka, bo cięty weredyk w słowach
nie przebiega i nieproszony umiast
kaidemni wyięt taki „pater noster,“ ko-
go do końca życia musiast pamiętać.”
M. Gawał. Dłunow 23. 277.

Вечер. н. м. прощ. Годи. роілуу тємн шїюг иі
тїуиіг иітїюуіє иієїгєє єкєєєє єє
єєєє. Рв. Кєєєє.

Werniks - u m. Kry-ów m. tac. vernix, ciec po
 siadająca własnoś' wybitnego wysychania
 stwarzającego do powstania normalnych przed-
 miotów dla nadania im polityki i trwa-
 łości; werniksami są lakier i podobne. ~~fig.~~
 „Z pod grubej warstwy werniksu, prze-
 dłuż max. cenny, Tatane, obcinane „77. Wern.
 33. 72 3 fig. polor, ogłada „ Z sumieniem
 startem i skrubieniem, uciat werniks
 ewilifikacji na starożyte wyznaczenie
 opodlenia „D. Dol. Mybr. 98.

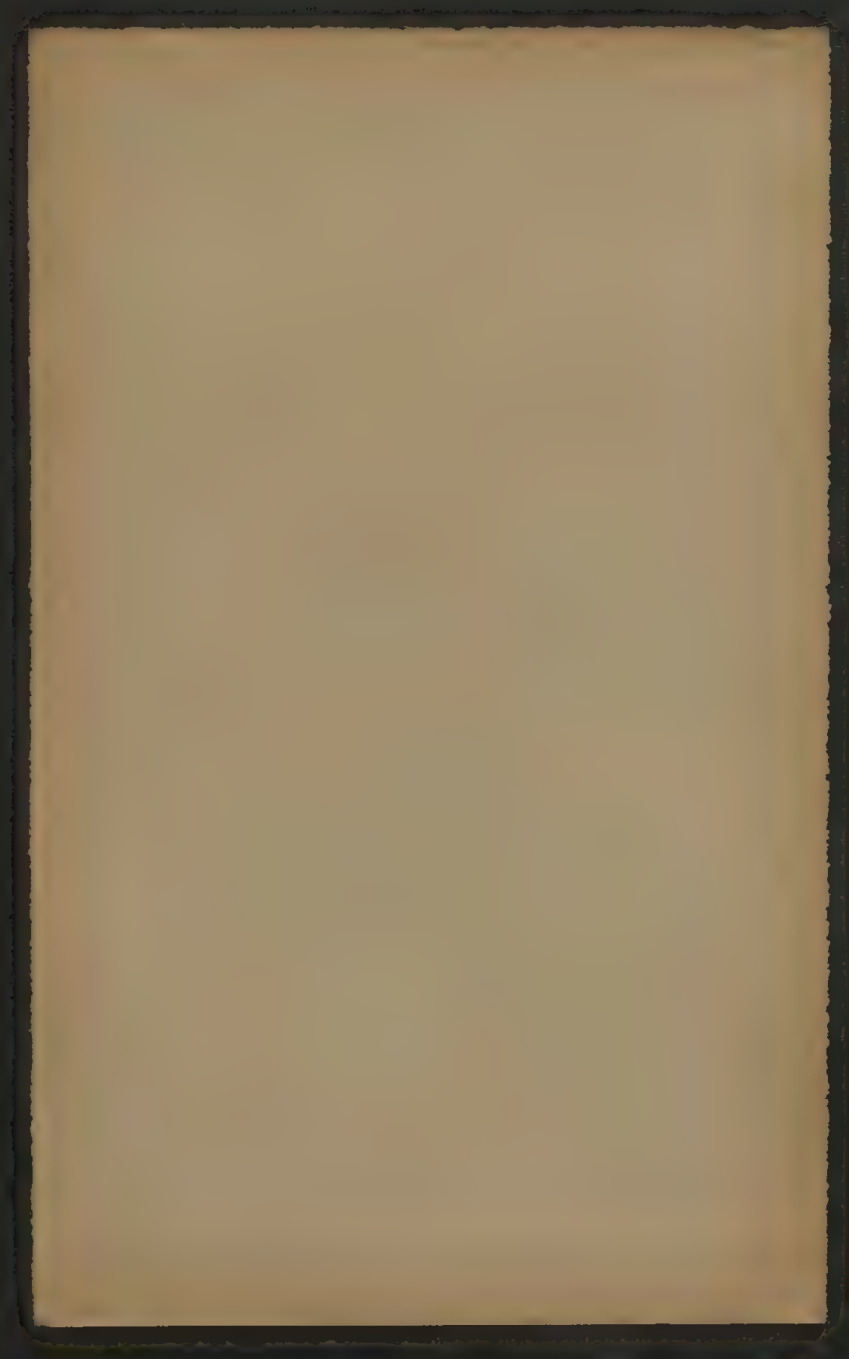

Werniksowai - a5-ksuje st. ex. indk. Odwerniksowa-
wai. Zawerniksowai skn. powtchaj
werniksowai, lakierowai, "Przygryzli do
wykwintnych strojów, do białych rękawic
czek i werniksowanych trzewików"
J. Kras. 35. 6. "Obrazy wyzywaj, odwerni-
kuj i odewidz" ib. 33. 21 § fig. ka-
trowai, planic trowami, "Kry w mo-
cno zewerniksowanym niepanie unijet
się.." ib. 73.

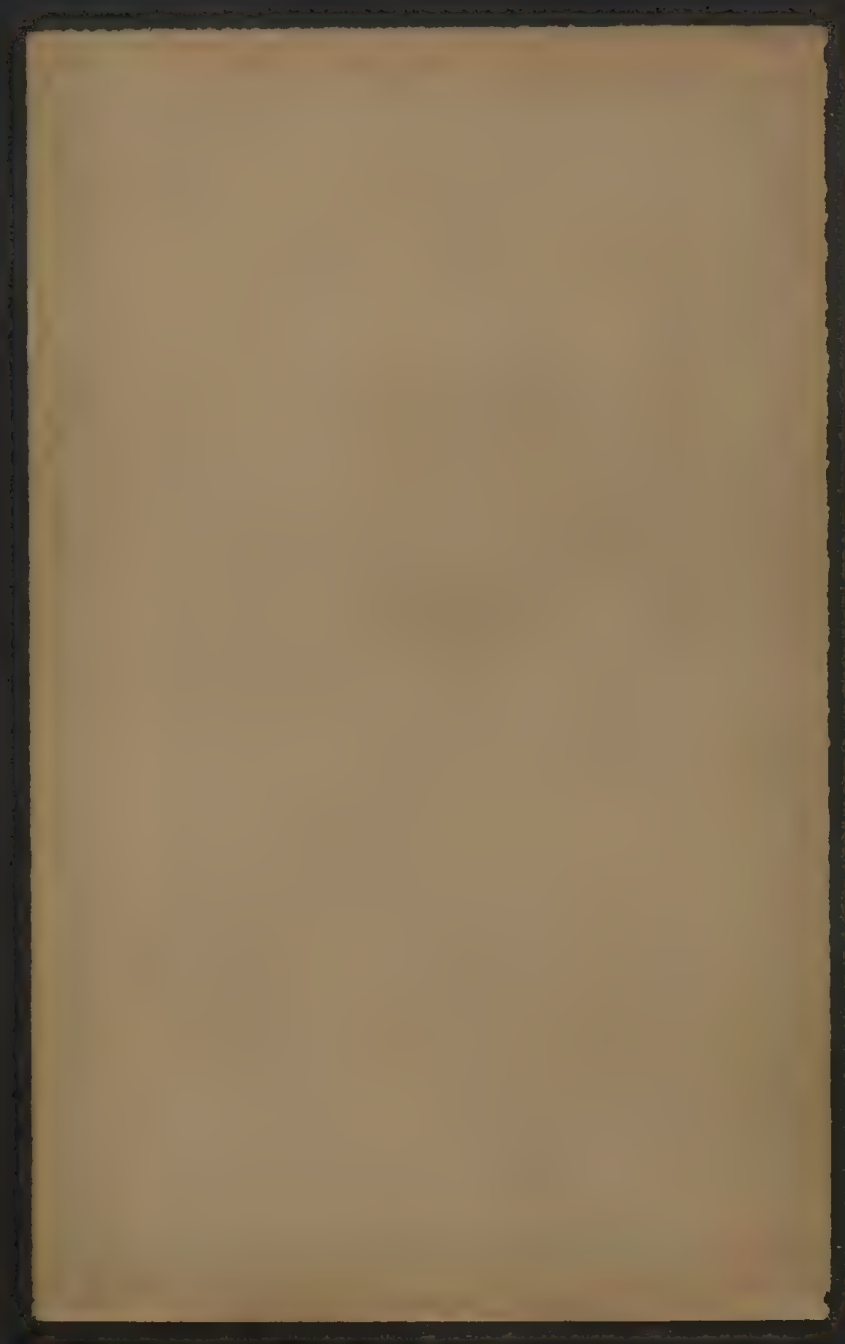
Weronika - i. z. dob. i spieru. Weronisia - i. z.

inuz kobicce „Weronika / praxusis mi wo-
dy.” Au Wi. 1. 127 „Tyko i z spieru Weroni-
sia” ib. 128. prax. kuf. Weronka - i. z.

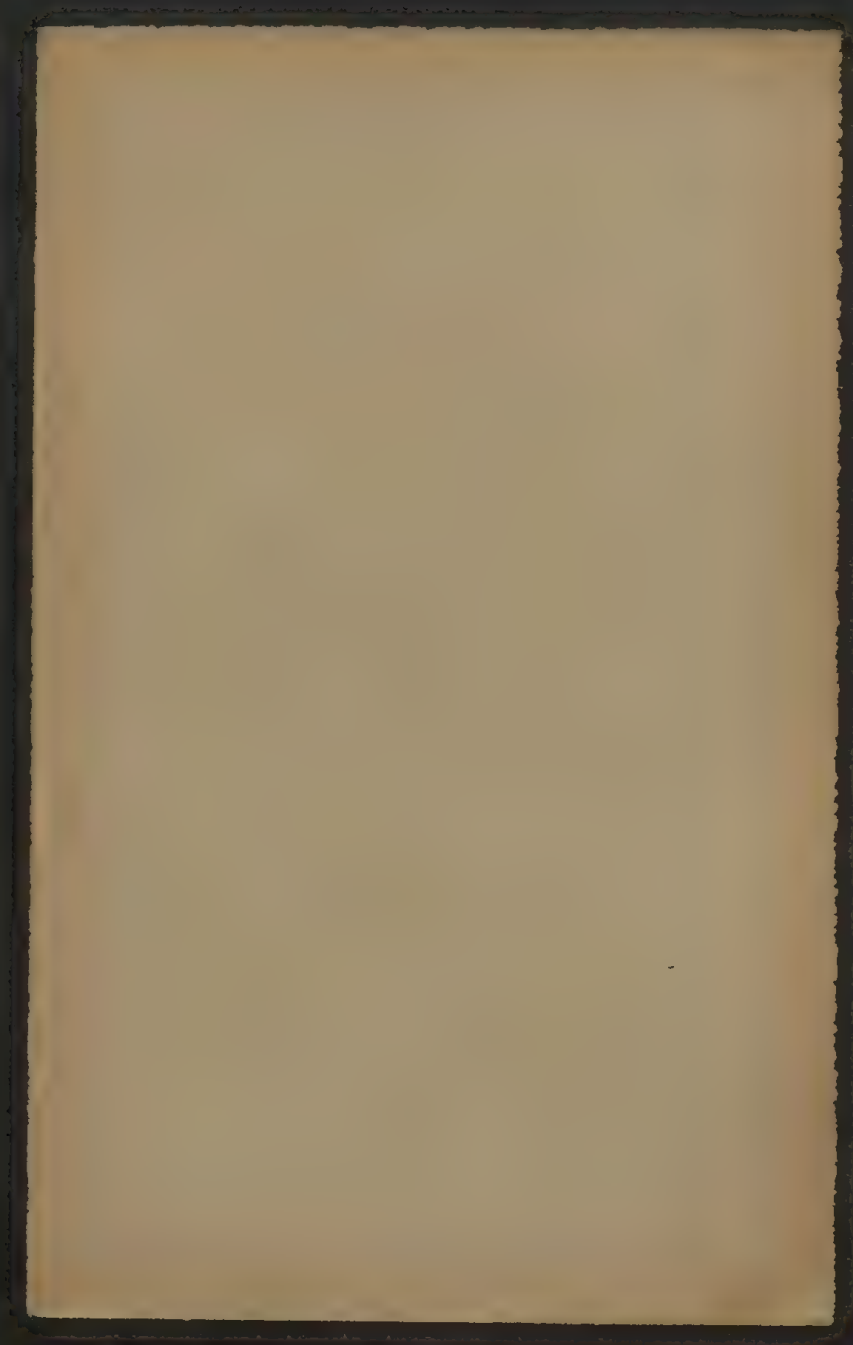

Wersja - j. z. franc. wykład, opowiadanie, słowna.

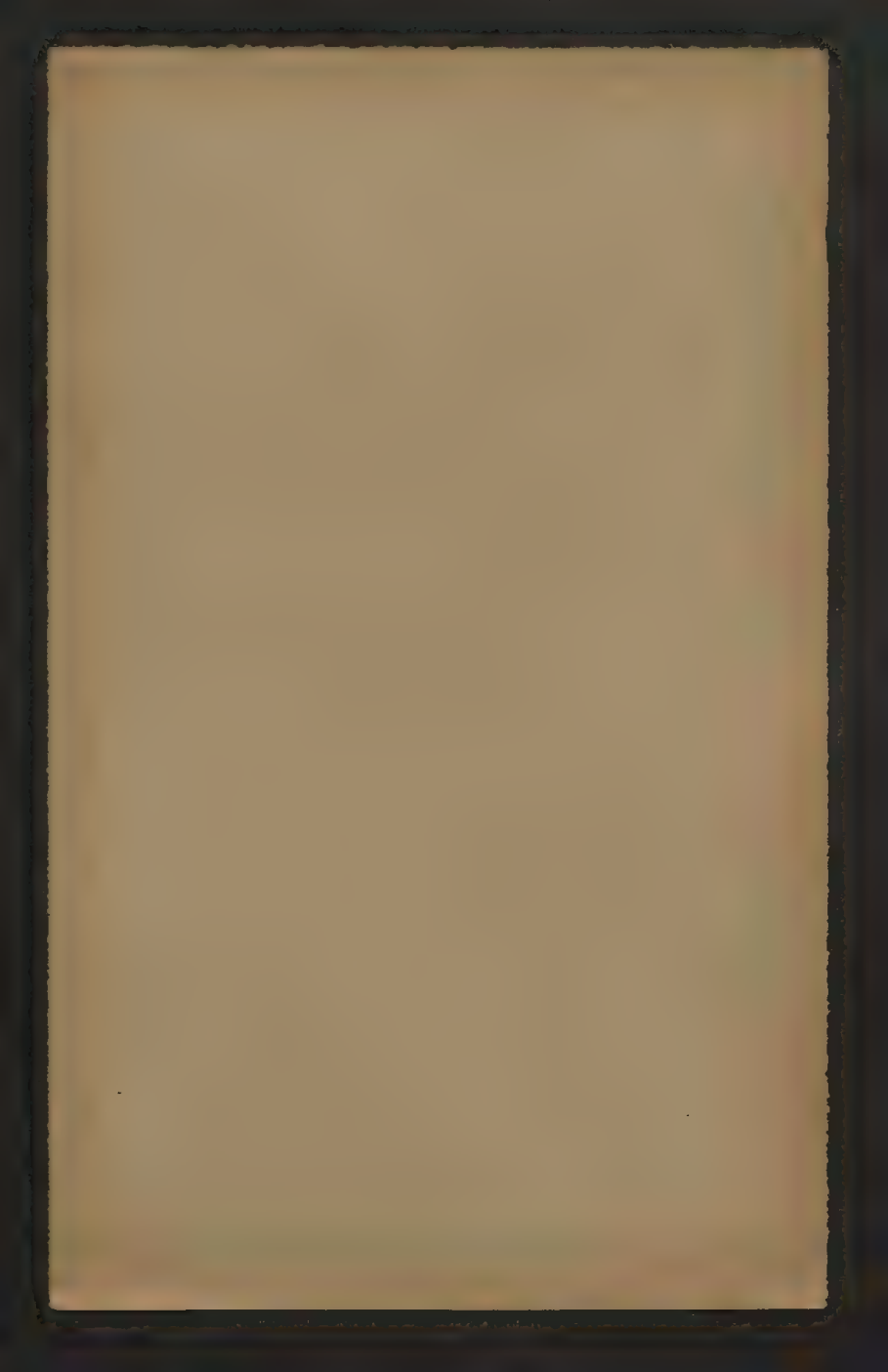
czenie. „Obie opowiadaty, każda inaczej. Wersje kucharki i Agatki chwały godzące się z sobą w głównych faktach, różniły się wielce szczegółami” „Dobry kraj” 28. „Agatka tę samą historję na swój sposób w wersji nieco odmiennej opowiadała „Katuszce” ib. 62. „O domy i stanie jego kradawia książę najprawniejsze wersje” Z. nar. 1882. 299. 4.

Wertep u. m. py-vo. mu. u. Lind. werteba. i. wa.
nawai. droga sigika do puelbycia „u.
nie sig to uwyatko po wertopach. puer
kanosta" 77. Wam. 90. 74.

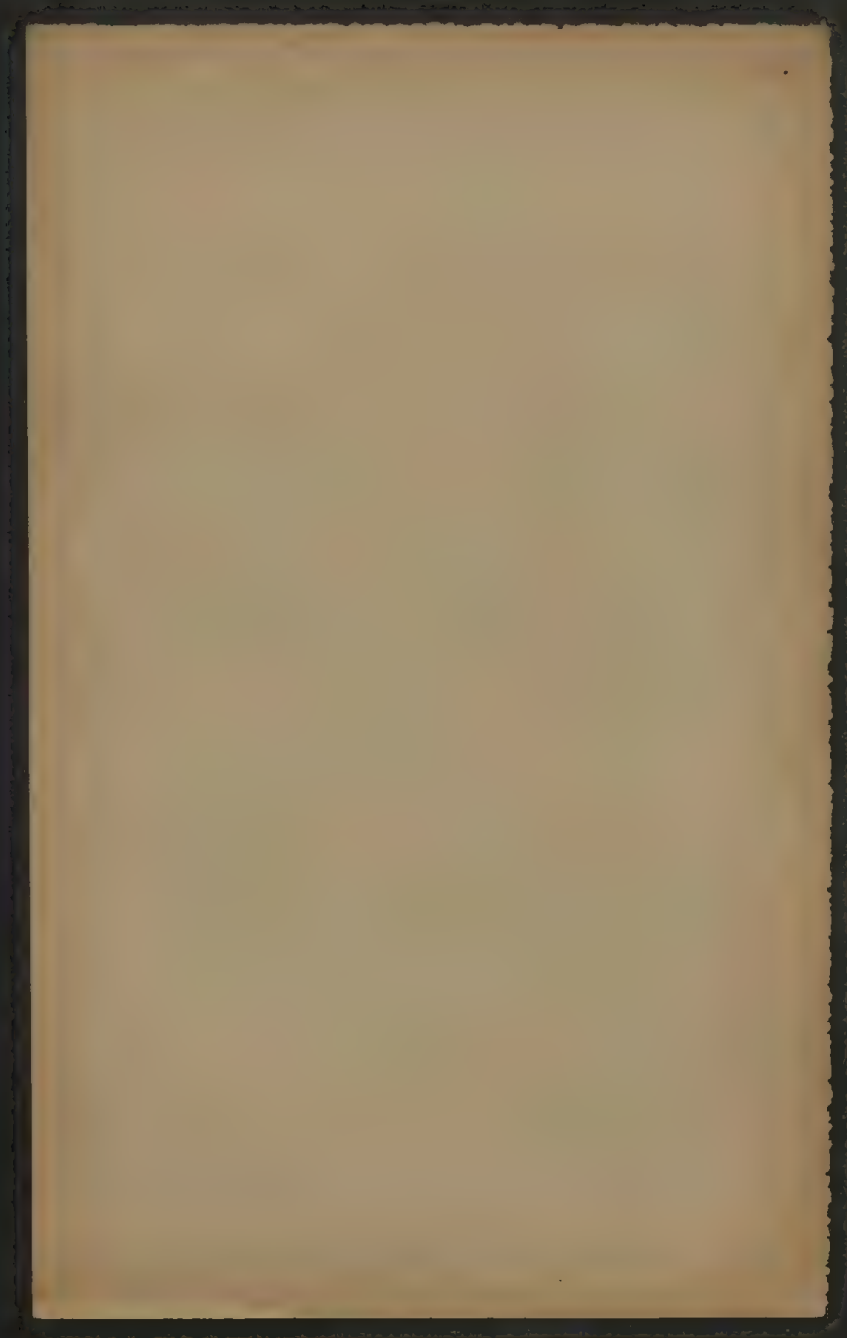
Werwa - y. i. białym. franc. verve, kapoś obje-
wiał się iż w opowiadaniu, improwi-
zacji, kompozycji, grze i t.p., „Minister
udaje mroźnego, odpowiadał wśm wew-
w gospodarzowi” „Zł. Kwart. Sta. War. 2.
163. „Krabia potakiwał Tłulji, która
tego wieczora była w werwie satyrycz-
nej.” Tł. wiek 1878. 58 „W mowie wier-
~~szach nawet nie równie więcej werwy~~
~~i ognia~~” „M. Sat. Który 12.” „Dla czego ja
właśnie deklaruję Fanysa, mając
też w tamtych wierszach, to daleko
nie rozumieć, kiedy w nich nawet
nie równie więcej werwy i ognia” „M.
Sat. Który 12. 215-

Weryfikacja ji x. je yj um lac. sprawdzenie.
sprawdzenie rachunku, poprawności sta-
nu rzeczy i t.p.

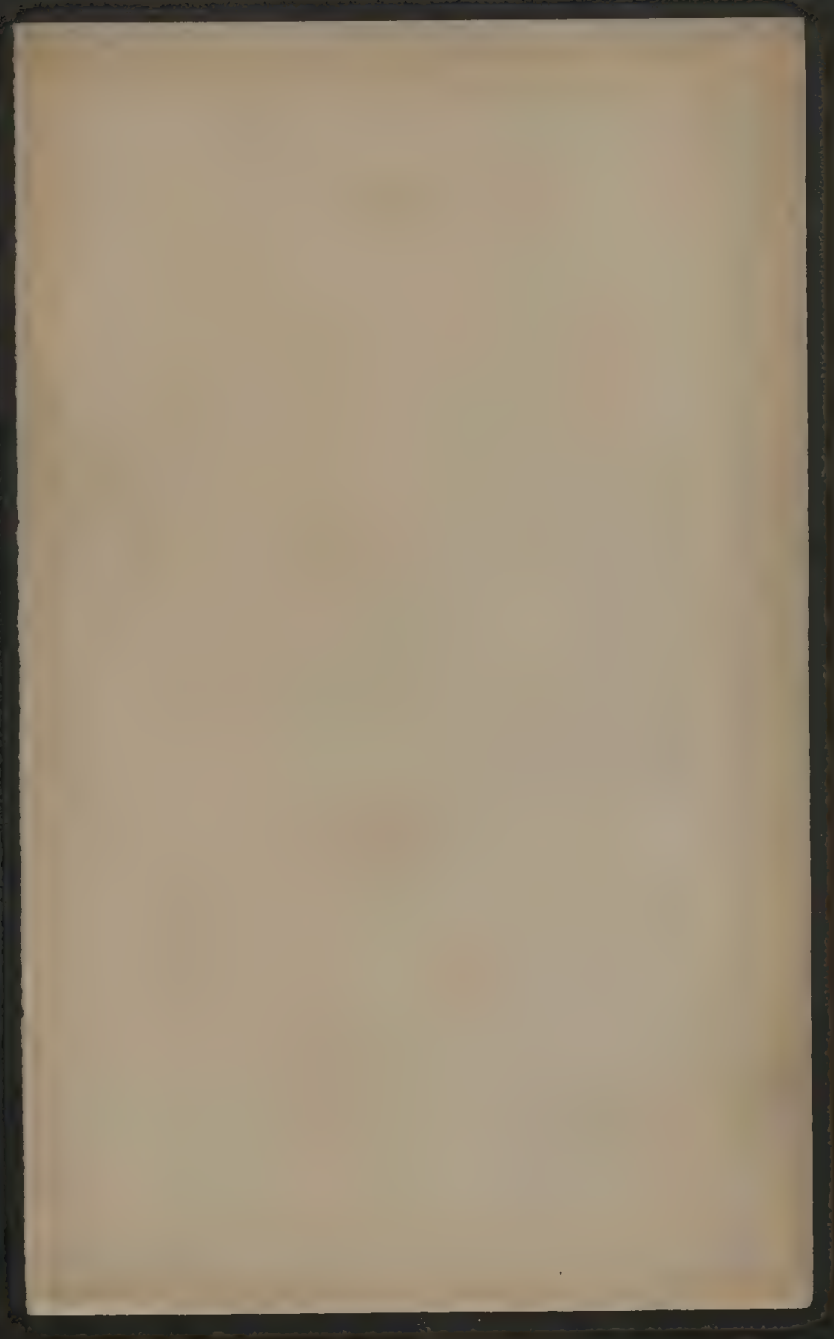
Weryfikacyjny a-c, tykacy je wery-
fikacji, sprawdzenia. „Jest rzeźny wybór
cóż który wcielił protest. Takby posel-
skiej i jej Komisji weryfikacyjnej, wse-
waxnić wybór” G. mu. 1885. 138. 1.

Weryfikować -ct. kuje st. w. w. k. k. wery-
fikować dan. z tal. verus, facere, spraw-
dzać, kontrolować, prostować, porównywać
sprawdzać. „Kilka dni poswiecili na
obserwację osobliwości, aby później być
już swobodniejszemu i wolno weryfi-
kować - pierwotne wołać” J. Kowalew.
1. 438.

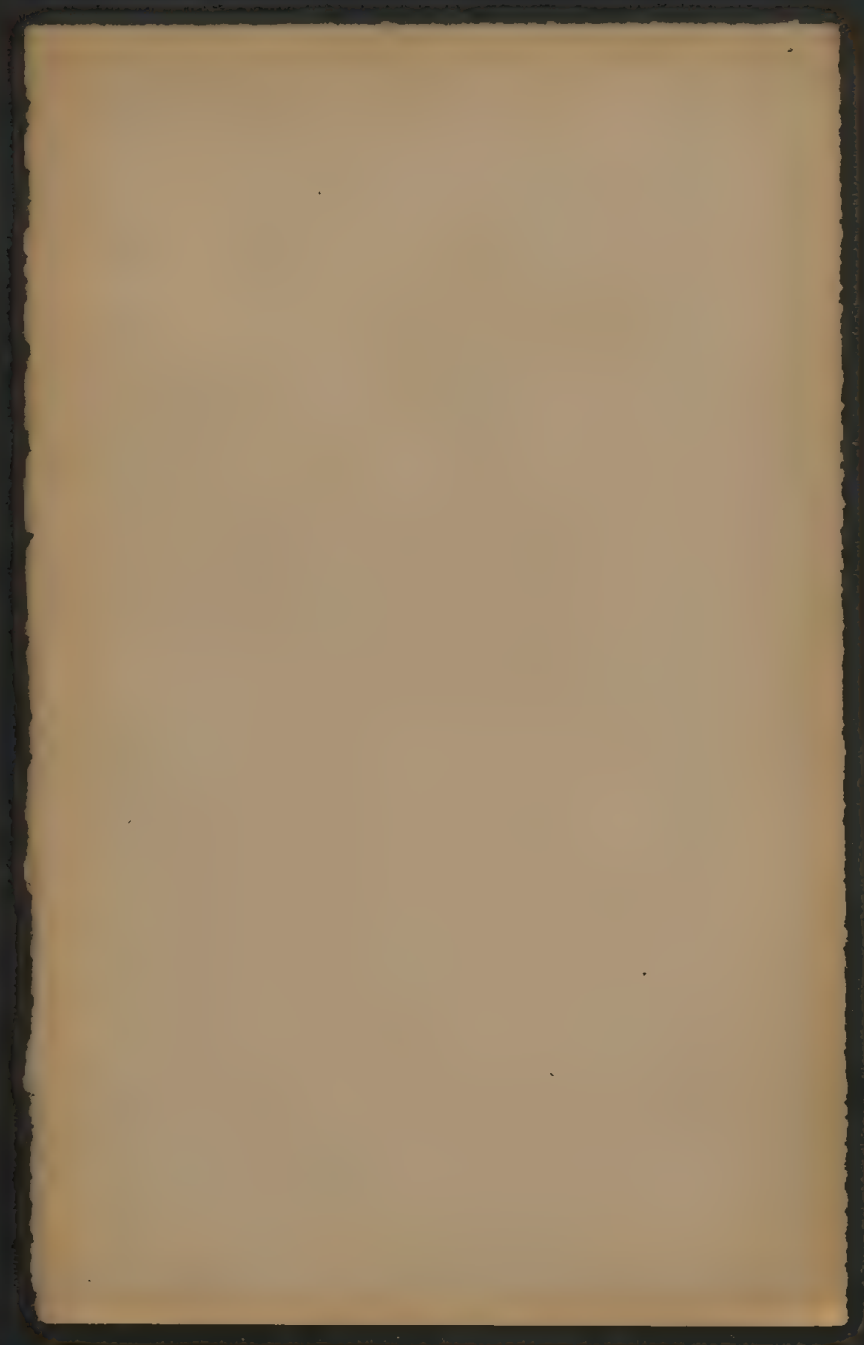

Wesele a. n. § jako ustat wesele, w kuy. w pol. Mak.
u lud. l. m. ma „wesota-sót” „grywa na
skrzypkach po wesotach.”

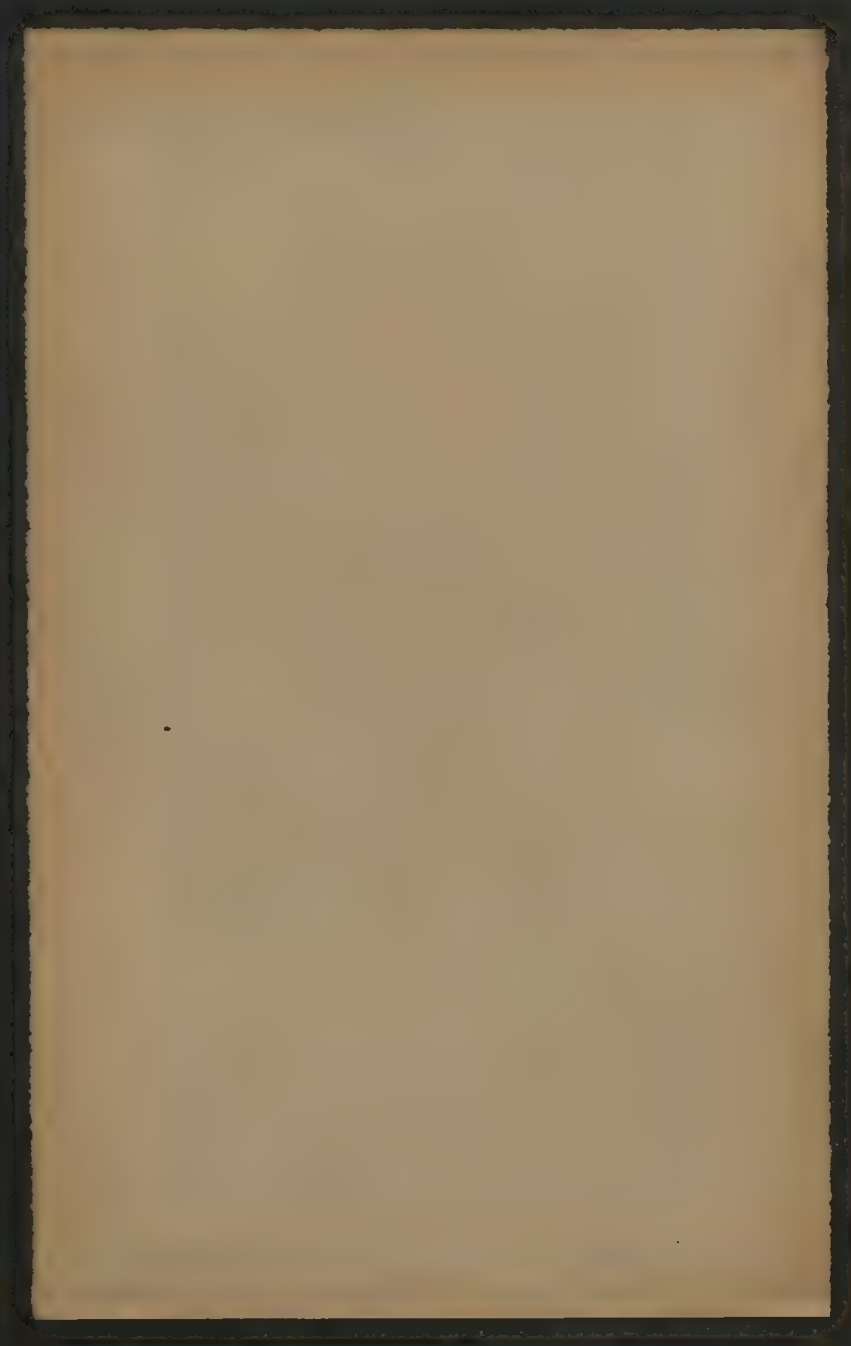
Weseliśko-a. n. ska mu posp wesele, ustat we-
selu „Pamięć nie oświadczyt i' na weseliśko
gotuje” *Żł. Kras.* 73. 123. „Cóż mówić dziś' niegł
przyrady? czy po tem w wyświecie będzie weseli-
śko?” *Kur. Świąt.* 1872. 57. „Jutro mieliśmy świę-
cie! Stała weseliśko” *Ż. N. Kam. Krak. i. Góv.* 46.
„Panna ma wyprawę gotową, więc po cich' żwte
kai' a weseliśkiem” *Żł. Kras.* 2. 38. 127. „Gewym
był niemał weseliśko, w krótkich jak nie wy-
wiad- abezgach” *J. J. Jęń Now. (codz.)* 1878. 15. 2.
„Oj' będzie to weseliśko sute bo sute” *Kuj.*
O. kol. *Kuj.* 2. 20.

Wesołuch-a.m. lud. grzech. storkypak wiejski
„ Czasem aż struna pęknąć wesołuchowi,
co tak gracko wodzi po niej snypkiem ” Jan-
daniem. O. Kol. 2. 189.

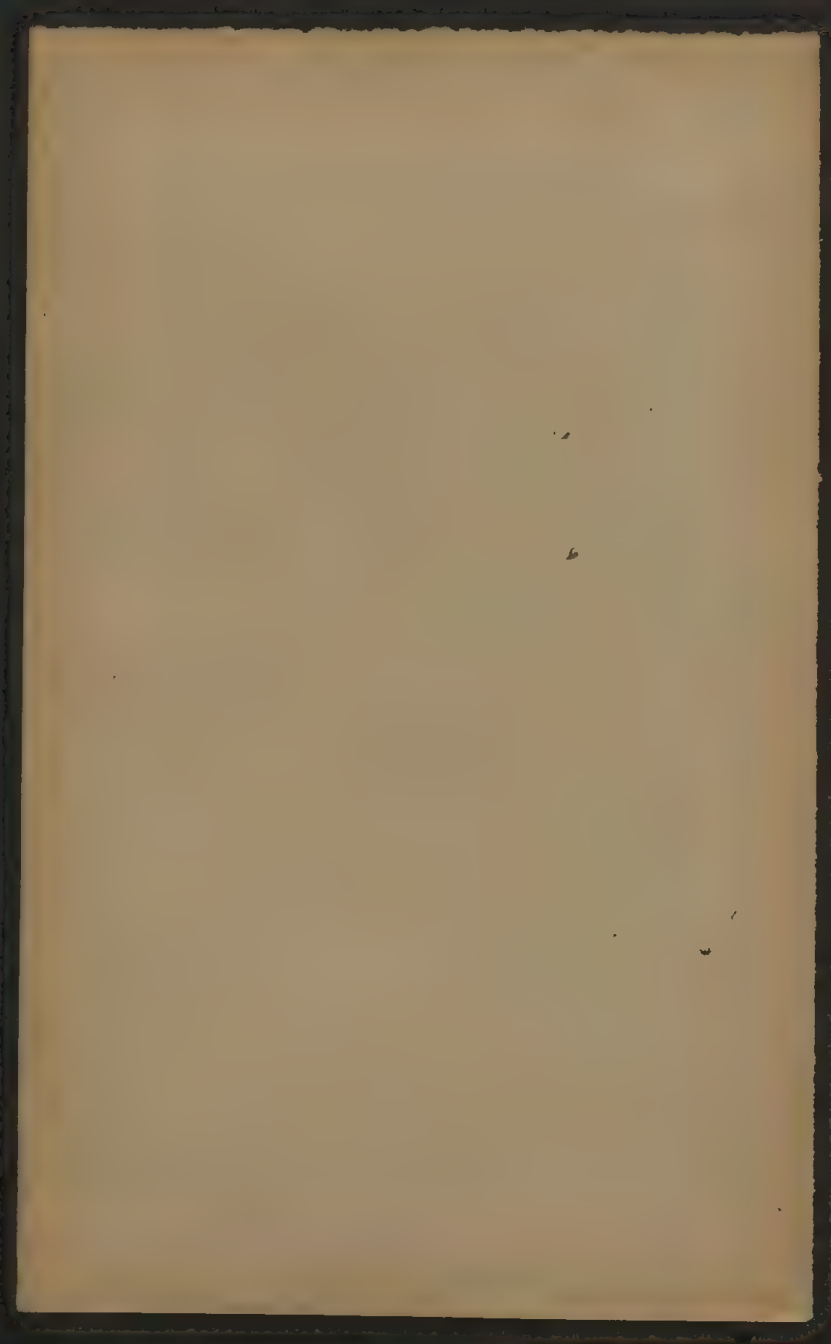
Westa y i. sty west um. xlvb. Westka-i. i. ski-
shek um. franc. Weste, niem. Weste a lac. ve-
stis, kamizela kamizelka „... Do a pruska
miał exchy strojine, a westy a francuz-
ka” W. Pol 9. 108.

Wex - wry i. wry - ow, um. & prapst i. praby nris.

"pytani si jak wex na grzebioniu o
takim co si dnie, nie moga z czego

"wry go njedna," na bieda. njez prapst.
Dnie.

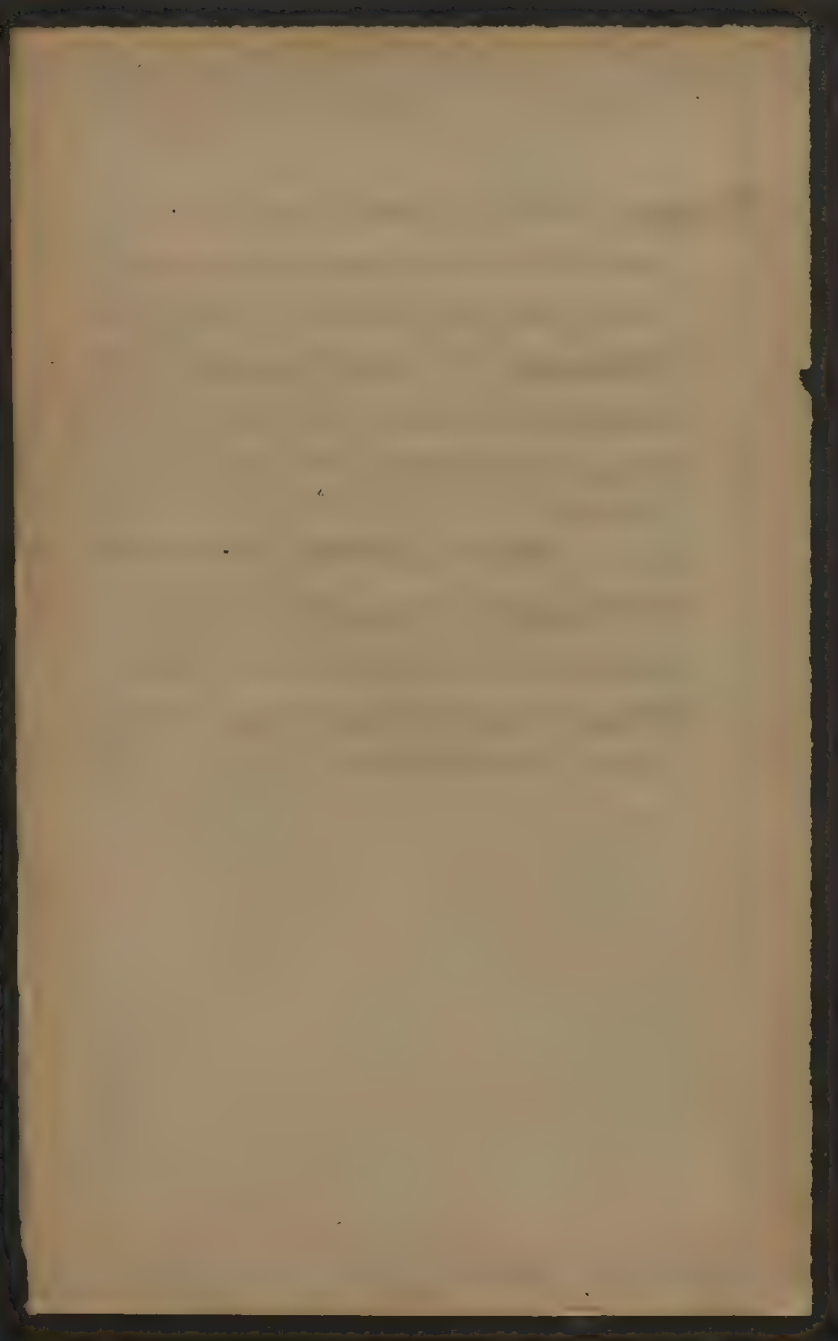

Weteran-a. m. & „Zawodyrony bysni, iem dolad
nie odlat holcu weteranowi tuku, mija-
cemu powrochuy szacunek” J. Koss. 1. 441.

Weteranka-i. i. kobieta rakurowa, „Była to
pocziwa mackotka, w kawiarui już weteranka,
mająca i gość dniem lat sturby męzkiej” J. T.
kr. 72. 114.

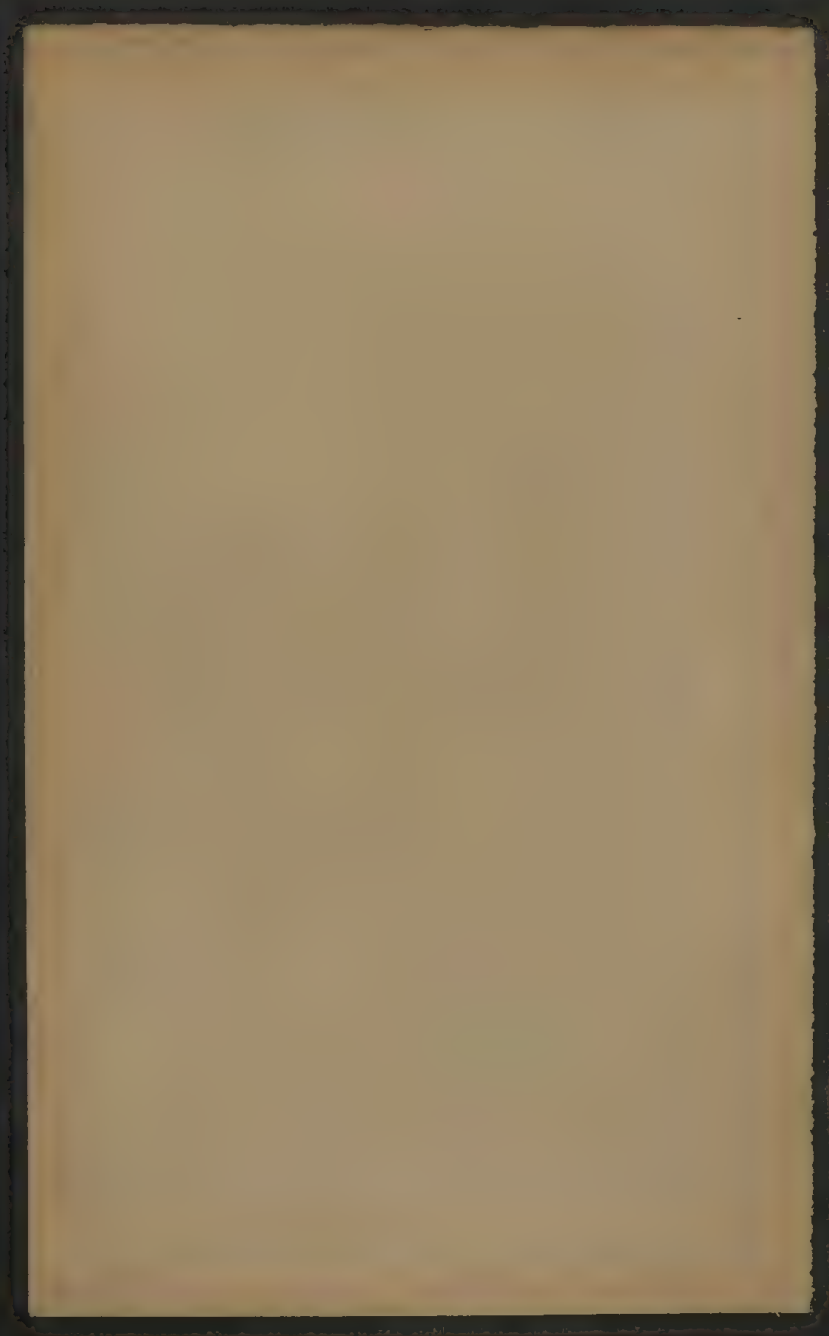
& abiol. kółkiem wystawiony, koopus weteranów.

Weteranki-a. i. tyczący się weteranów & iast-
niczwęziny. Taki to już los mój weteranki-
od chwast się pod rądy, gdy mu sędzia wyrok pre-
sytat” Kuv. uaw. 1874. 249.

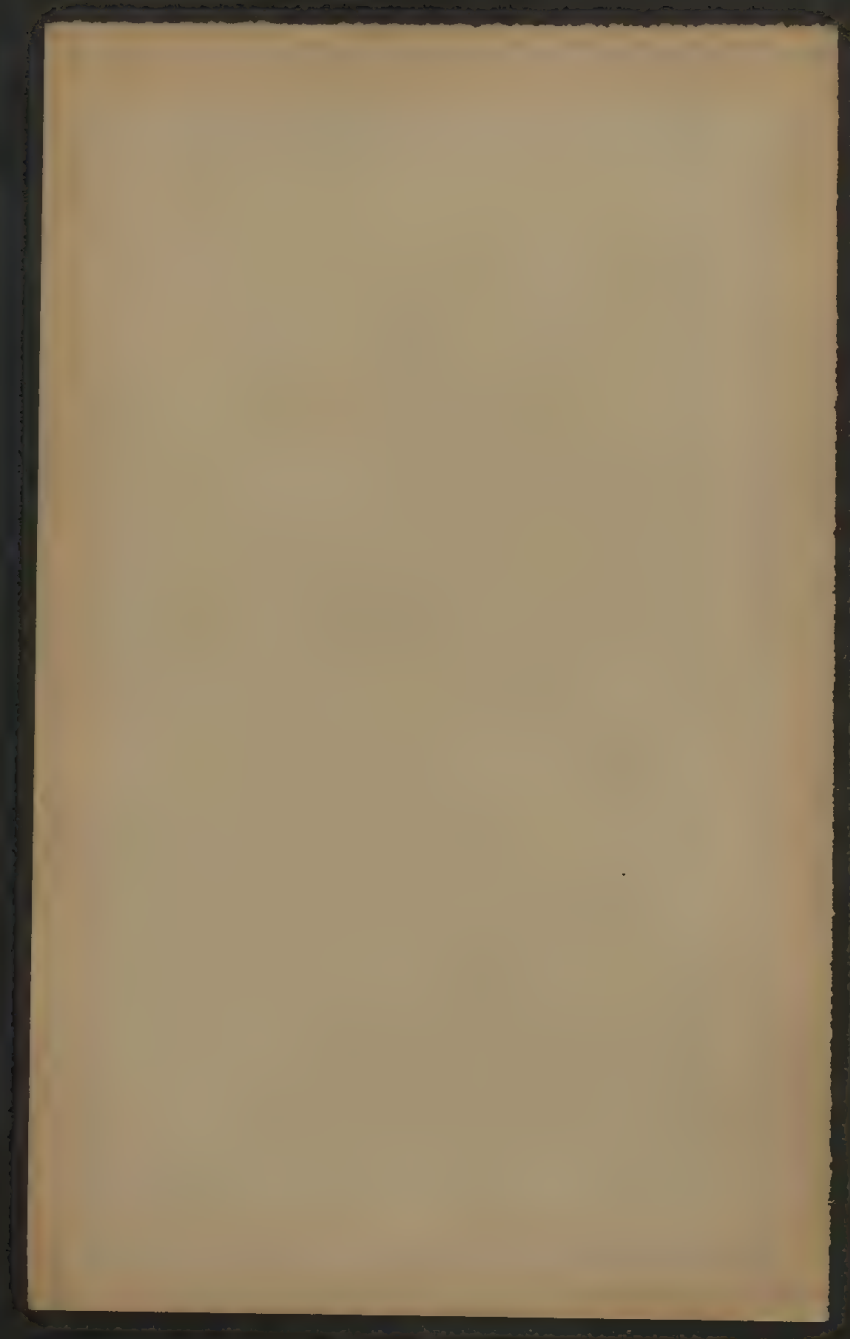

Weterynaryja-ji. i. Tai. nauka lekarska
zwierząt, „Caly karab jego rozum-
ny ogranicza się do nauk, które
mu w Trudyłciei rolniczym nakła-
dżiós; a tych jednak wyprzeżółnia
weterynaryjs” A. Wilk. Fot. 1. 150.

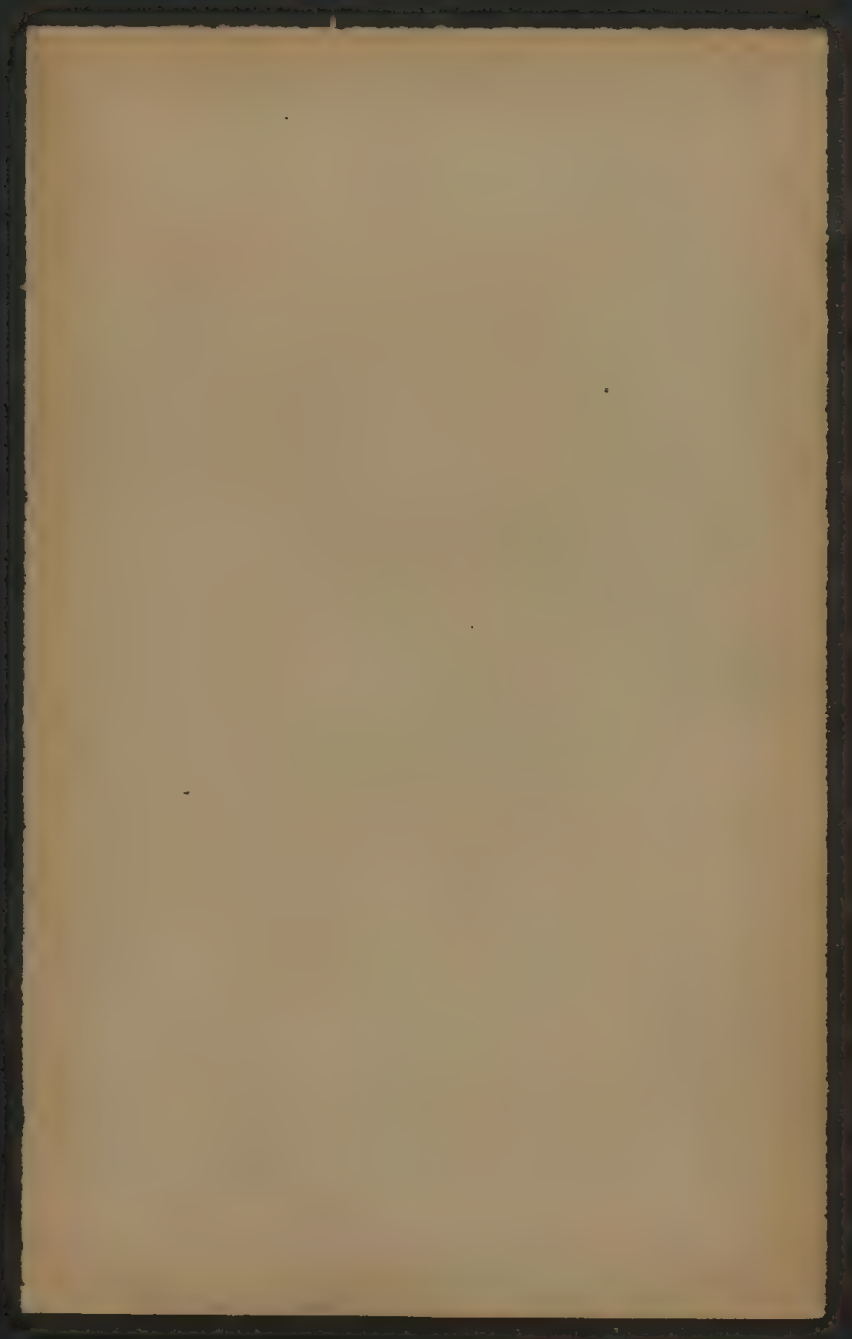
Weterynaryja-a. m. rze-zy mu. Tai.
veterinarius, lekarz zwierząt. „W
arab. batar staj po kisp. albatu ten-
kie wywar arabiki z przedniekiem al,
batarowa weterynaryja, od stawa batar
przeięt wrzod, rany.” A. Muchl. Kwiśt.
142.

Wexyr a. m. rowie. do m. luv. . tytuł wyśmienitych
urzędników na Wschodzie, mianowicie
,niezwykłych ministrów, W arab. wachir,
po turc. wachir oznaczać męską brzo-
wę, od słowa wachar miewać brzo-
wacenie przemieszczanie się w
stanie klęby doposażonego sultana w
okazach państwa. W turc. wachir
Torty kowie się wachir-darem wielkim
wexyrem; wachir wachir, wachir a nie
wixirat albo wixirjat, jak myślał
nas, pisał bógmistrz A. Buch. Kód. 142.

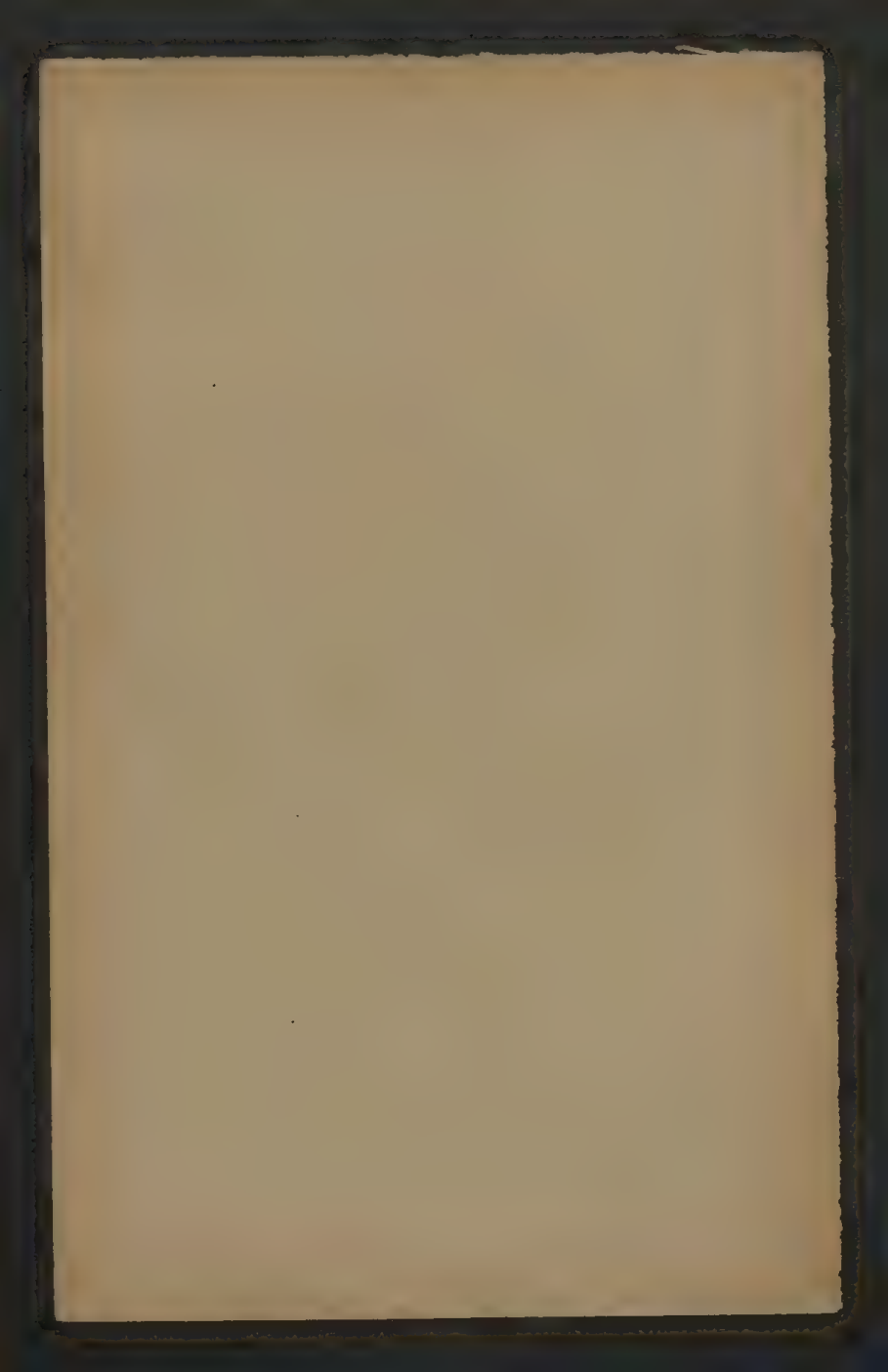
Wędrówka - i. i. nki-uck um. 3 fig. kart. ktowich
kawiędy, chudy „ktoby nie był spudzie-
wał że wędrówka taka...tę. i jarawa
nie ka kark dotrzyt kutaka” A. br. Lv.
Kou. 3. 303.

Węgier-gra. m. ^{v. grzy} grzy-oo m. mądjar & Węgier ^{wgrzyu}
rodem, zolał Węgier dwa bratanki i
'do waabli i do szklanki' Spiew. pol. 5. 160
„I bizzo wyjindie na piomwe jui dowie,
„Węgrzy to jomwe pępryha go piopra” w.
Pol 7. 177. Do jucta nie treba myslwyu
porymki, lech kiedy tam prapato neweni
do wina, to męg i męsi i Węgrzy swe
ratki” ib & wgrzyu, wino wgrzyńskie.
„Szachta... adowie wamawia, i ile wazy
tylko & wielikami ustanie, niewo prop-
pija do triz uie:” Ne podizkowanie! A
gry no kowu si wgrza. Dobiwke starego
dopiero wanykha nidy od mitorij pata
w. Pol 3. 124.

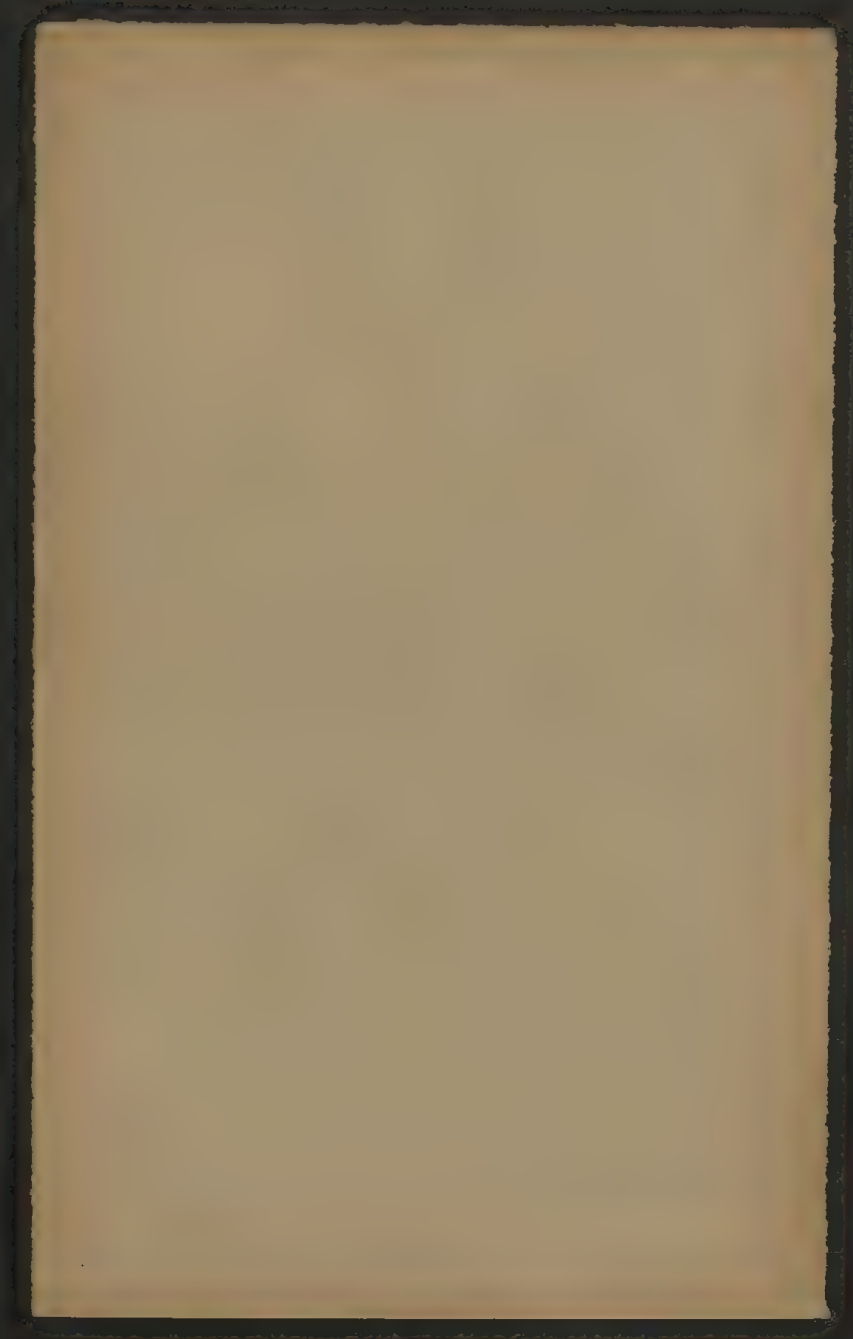
Myrica maritima

Wzglarka - i. i. vki - vch. un. z kosa wzglarka
z na drogach klatarnych, wagon odłamy
przewożony do transportu węgli na
miejscach „Z uwagi, że ilość węglarek
na drodze klat. Wawa. wied. o karze i z
za mało, dyrekcja dróg postanowiła
przebrać sto platform na węglarki”
Echo 1878. 203.

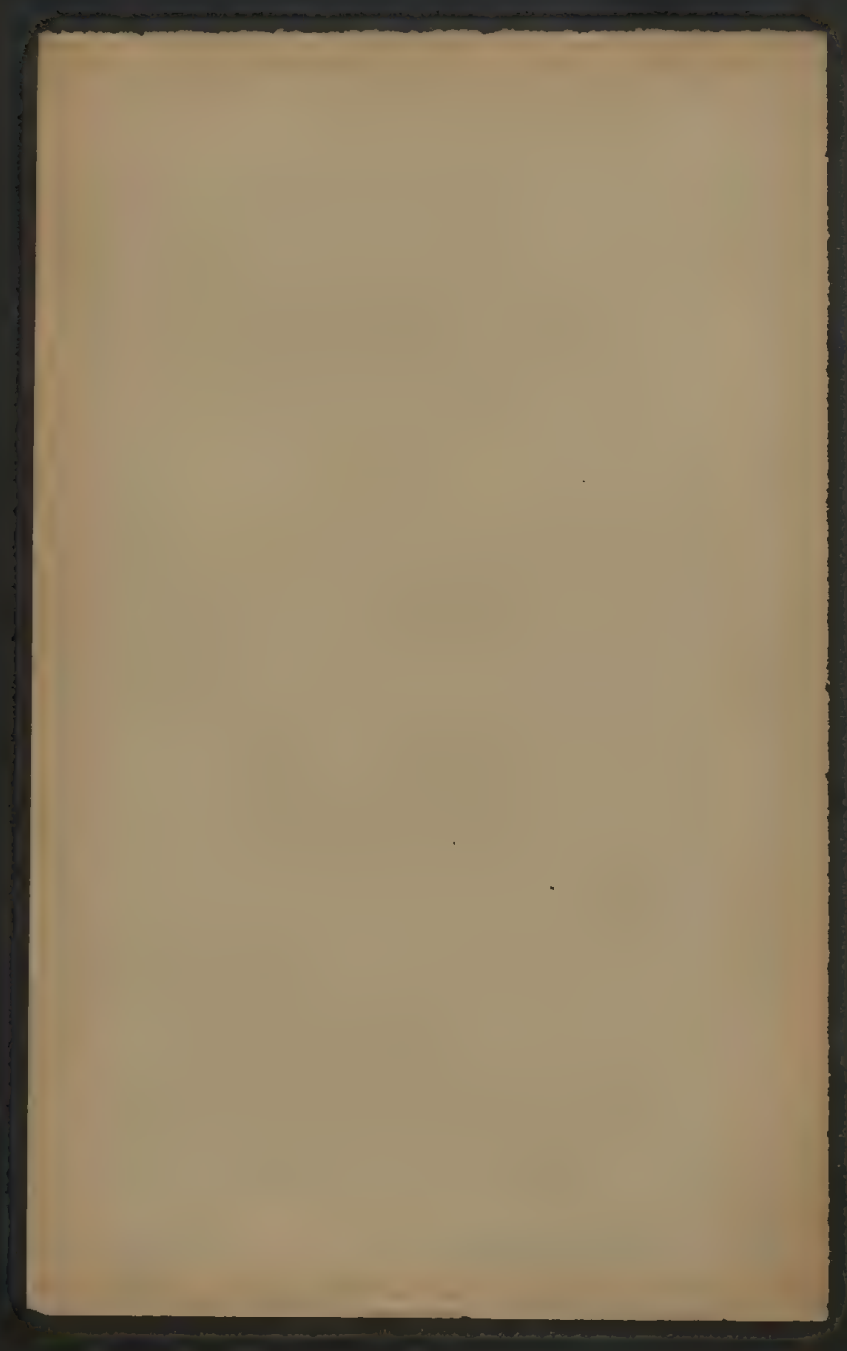

Węzelek - tka. m. tka-oo m. & m. to co jej

dużo w wężu, kowin, a fig. to
co człowiek wbiega, ucinat, oważda, i
zapach. Czeki byt wędry z ludźmi
prawie nie żyt... wbiega i pewnie ro
stawit nięgowy węzelek. " J. Kwaś
72. II.

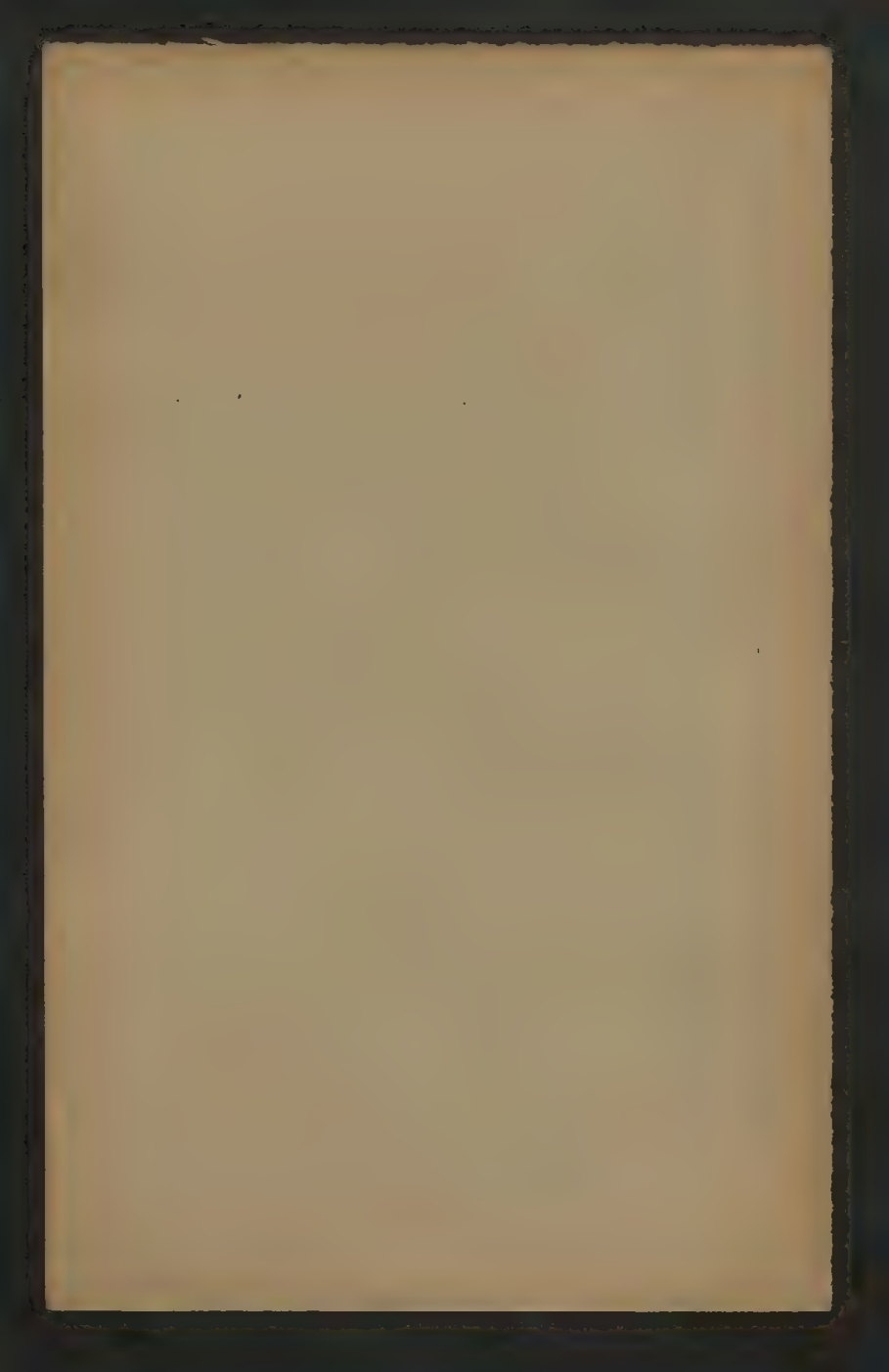

Węzlasty-a-e. węzlisty. pełen węzłów „Iber
u andygn brigit Robak węzeł z węzła-
stym parkiem” Ad. Mick. 3. 35.

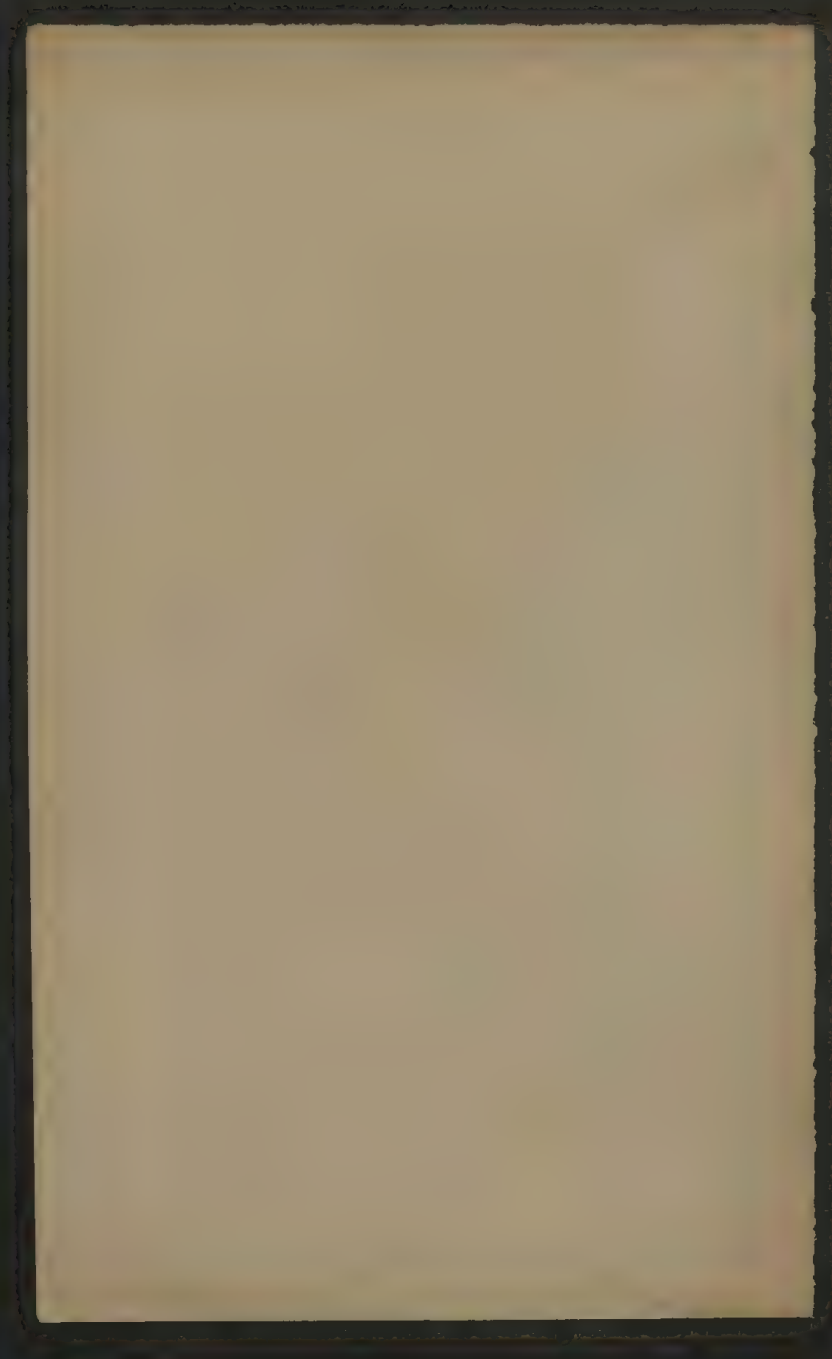
Wziowisko - a u. ska-wisk um. gniazdo, wój wz-
xio „ Wat pniwo, kłód, koraeni obrouny
troz awiey... i kopami mrowisk, gniazda-
mi os, waerawenio, btebami wziowisk ”
Ad. Mich. 3. 104.

Wziy kowal at. kuje stuy. udm. bried
czogrye ie wzytkiem „ Drazgim giv. we
kypieje wspomieniamy zekimie obbraynie
dielo, nad klowem pucowali nie ludnie
ale Tytani ” J. Ford. Kank. 18 4. Serpentyra

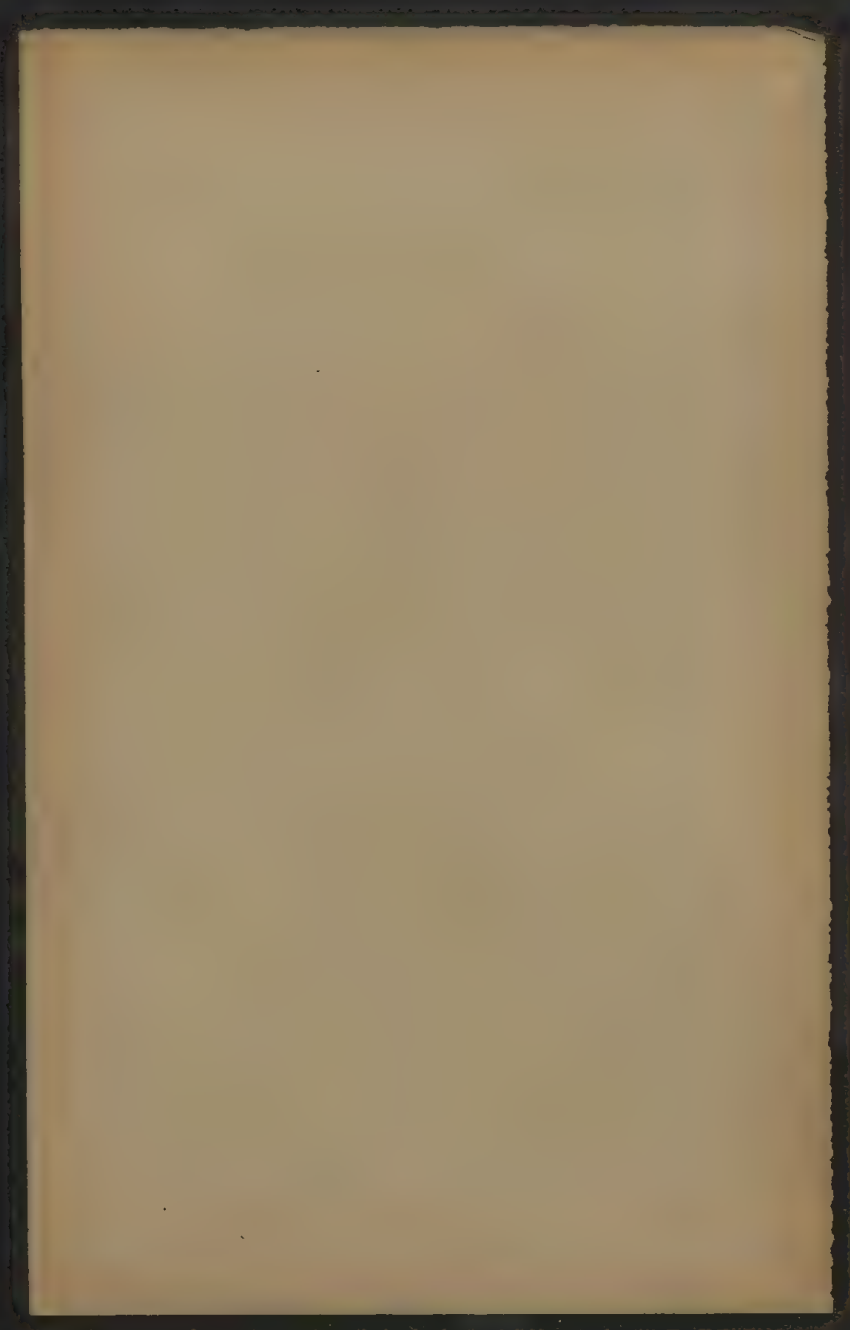

Wgłębiał-at-a w. ex. udan. Wgłębic-is-i dnu.

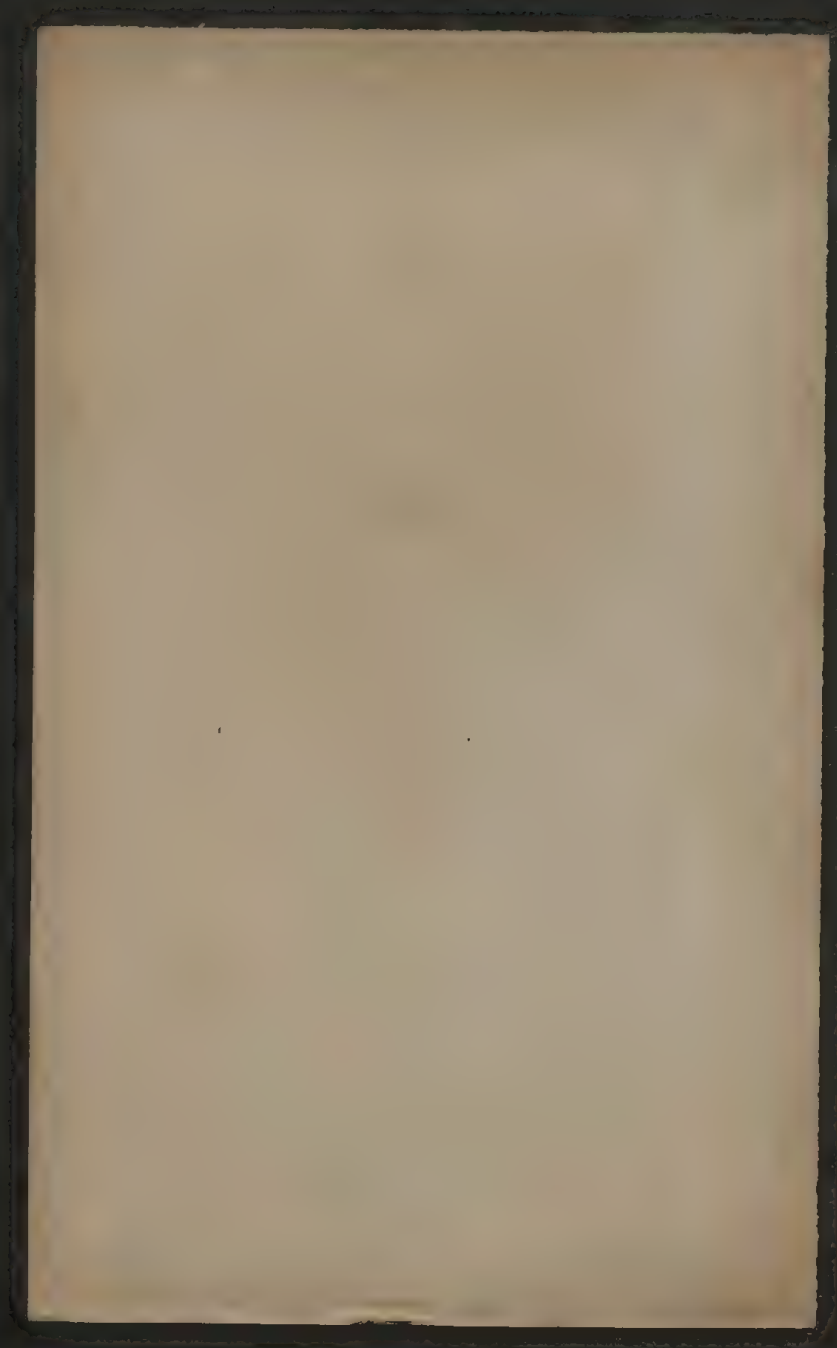
głęboko wsadzić, Leć miał turcy, o wry
w wini mate, wgłębione, ogryste "D. Pol.
Int. 1.131.

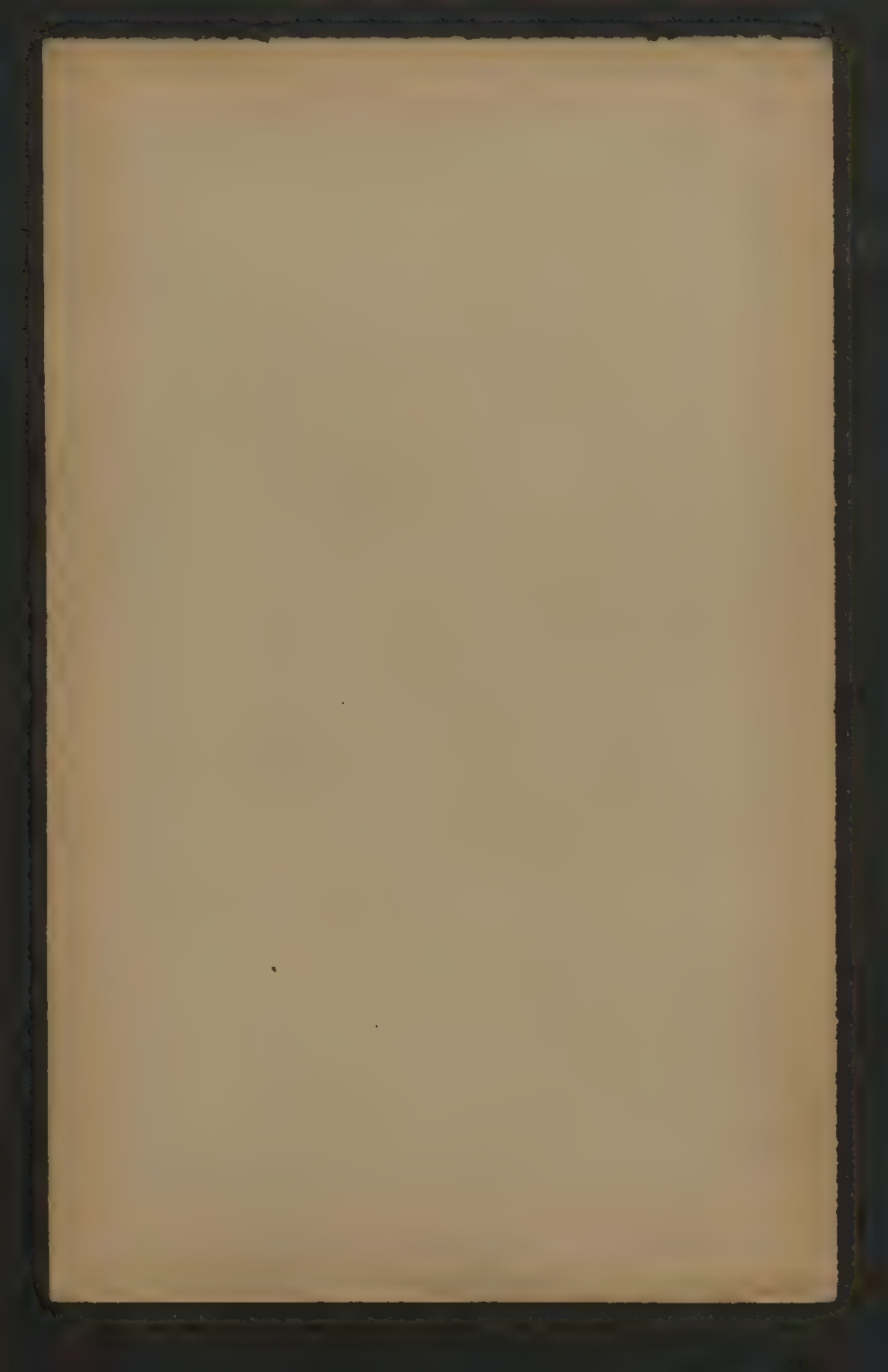
Whisky! Whisky! niemiec. ang. rodzaj lekkiego pi-
wora, karykiel. Zostaje zawsze nieabyt us-
mo ale prawdziwie powodzi się w whisky
po miotowaniu J. K. 34. 44. z miedzi.
z jeżowienia

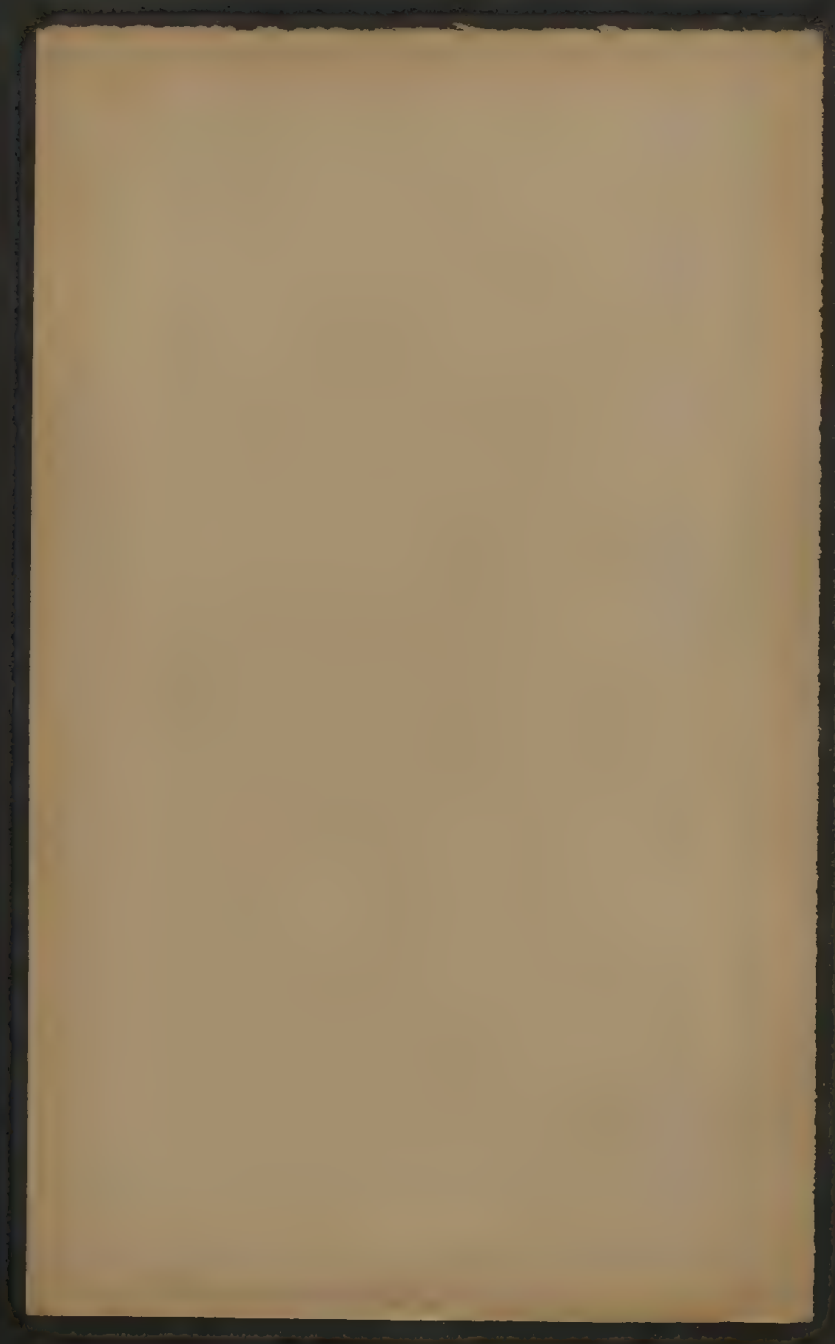
Wiad. al. eże s. niy' mdku. & fig - k czego, i kżde
w tego. okazywai' u, dawai' u, poruci,
manifestuwa' u, świadczy' dowg o nim
"Ogłdno myślowanie na powitanie punkta
moutu jest ukłem pienusowozdnyj' domo
stoszi. Wieje k niego powidowystkicem go
vge poagracie utonymania pokroju"
G. lw. 88. 147. 1.

Wieda, Wieda prot. prosp. wiadomo, wiegot. wykwa
ne & przekusien: „nie wiada co, nie wie da
gicie” „Ausi wiada kiedy lves” T. Leuani Swp
ka 9 & u ludu jako vœux. wiada p. n. wieci,
wiadomosci, wplyw ptawaku & lasku, daj
Schlesi. wiadz. nie w nowym korpacie jwi
jado niej jado” U. Kol. 2. 137.

Wiadomostka i. z. stki stek um. błażka, nie
wiele znacząca wiadomości, płałka „Sty-
walet... jwa gudażę uwzględnić, o wtem ja
wiadomości pragnętem niekuz”. St.
„Wiek 3. 156. „Umyślnie ruciła na wnet-
ki przypadek tż wiadomości gosićawi.”
J. T. Kraw. 72. 25. „Wiat zapas różnych
wiadomości” Wd. Wiek 1878. 12. „A. bo
nie trza szukać ewangelicznej prawdy
w wiadomościach bieżących” W. Kraw.
4. 255. „g jakkolwiek wiadra, nauka re-
strowy drobnotkomej, ciasno przymowa
na i powstrzymanie nabyta „Drzeci
wyprity portepu, tak w nasygkanie-
waniu wiadomościach bieżących,
które nauka senjo jako plemię odwa-
na” J. T. Kraw. 2. 30.

Wianerek, Wianerek

Wianek-nka. m. nki-oś umiędzy i ludu ^{Ku Wied}

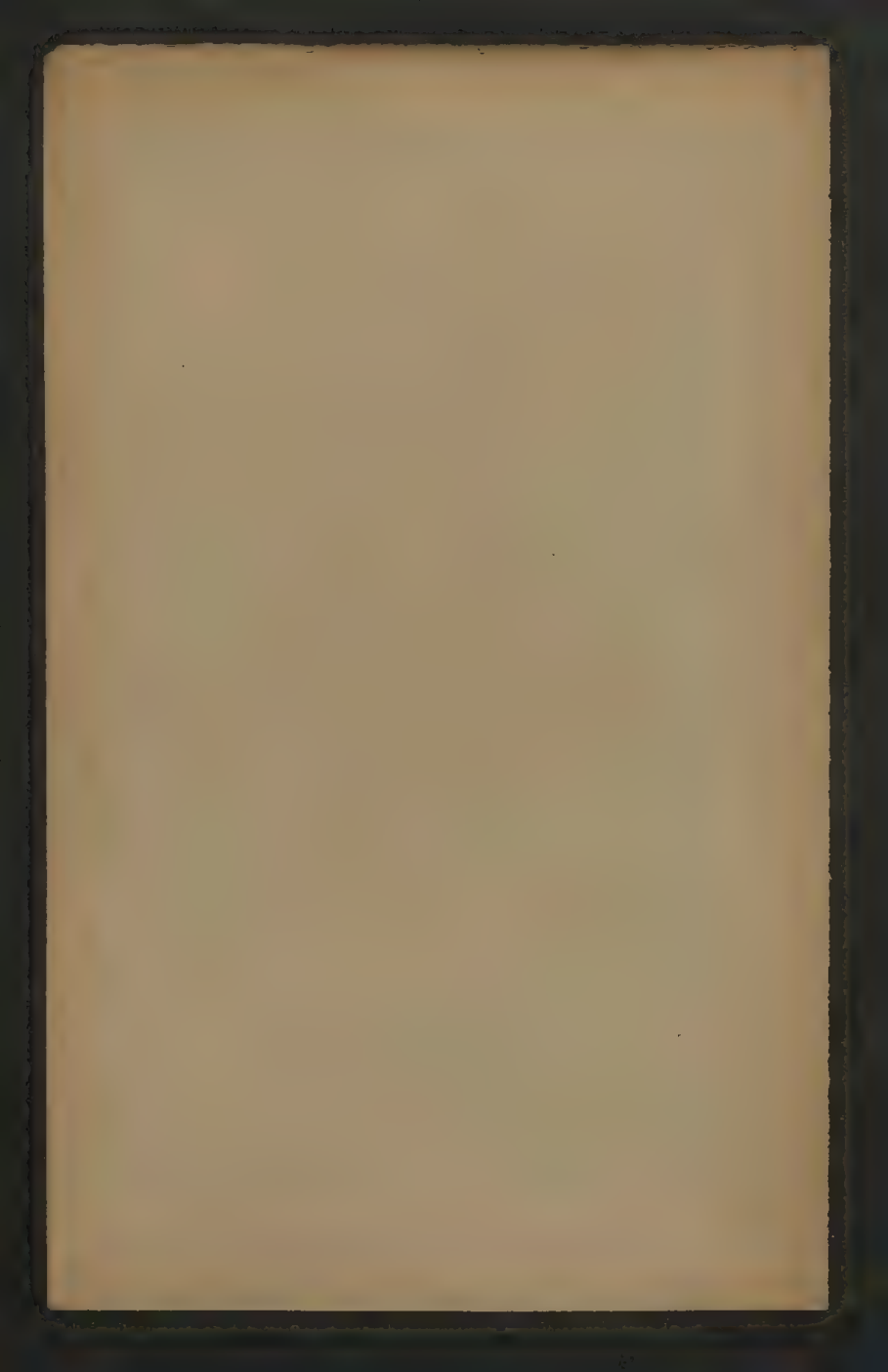
Wianerek-nka żw pieśń lud. symbol
~~umiejętności~~ : symbola cnoty, drzewi-
cności, pamiątkowa „wianek ruciary”
godło pamiątkowa. Wzięty mi Jasie
wianek, weźcie i mnie samą, bo ja po
wianyraku sierotę zostanę. Uwierz na
mej matki ciębieki płać, albo my wia-
nek wróć, albo my go raptai” O. Kol. 4.
35. „ Drzewce płać; dla ciebie Jasie wia-
nek twarz : utraciłam go za stodołą już
teraz nie będę Jasie twój” ib. 1. 214. „ Oj
Jasie, mój Jasie maty poganiścin, wzięty
mi wianerek, nie wróć ci czasu” ib. 435
„ A boś ty wianyrak przy mnie utraci-
ła? Chodź iśai po wodę, w skudnie go pu-
śiśta. A sięgaj go, sięgaj prawę ręką do
Dua, jeśli go dostaniesz, toś go pierwsz go-
Dua” ib. 4. 13. „ Oj w wyśtkie panu w
wianeraku, jedna Kasińka w krep-
ku” ib. 1. 154. „ Dzwaz, swój wianyrak po

wodnie "wiehni. O. Kol. 1. 204 "Stany świece
się spaliły, nim się namówili, a chwarta m
do palata, kiej się polokryli. Od północy do
północy o chwarty godzinie: obróci się
moisia panno, prawym bokiem do mnie.
Nie obróć, nie obróć, bo ci me główka boli;
cum skaita swój wiarynek. Sta twój swa-
woli." ib. 4. 32. "Ty dkieś masz, to ucho-
wasz; jak uchwata do ludzi dawa. A ja wia-
nek nioi' musz, zabratem go na swą durs.
A tam na tym stwarzonym szdrie, a jedwie
tam stauzi' bzdrie. Kadiz rytki pod kutany,
za wianunek, za ruciany." ib. 34. "Kasia
płakata wianka rucianego" ib. 1. 69. "Bo-
abytam wianka rucianego a nabytam
kijzowego" ib. 208. "A ja głupia była, piwa'm
się napita; w rucianym wianunku nie
bzdrie chodziła" ib. 4. 31. "Mnie porucił uioj
kuchany, za wianunek, za ruciany" ib. 34
z plus "Wianki-oi "wowysskoi" ludawa pum.
ekania wiankuw na wody w wiły iw. Jana

(Wianek) chrociła „Wianki; ostatnie echo
 uwrażliwości czerwowym przerwany jest.”
 Tyg. 21. 2. 5. 310 (1)

Wianuszek - taka. m. coko-ów. adob. lud.
 wianek „A co ci to burmistrzów, co ci
 to, co ci z twojej głowy wianuszek odjęto.
 Oj uwrażliwo to nie ludnie myśleli, co mi
 z mojej głowy wianuszek odjęli” O. Kot.
 1. 165

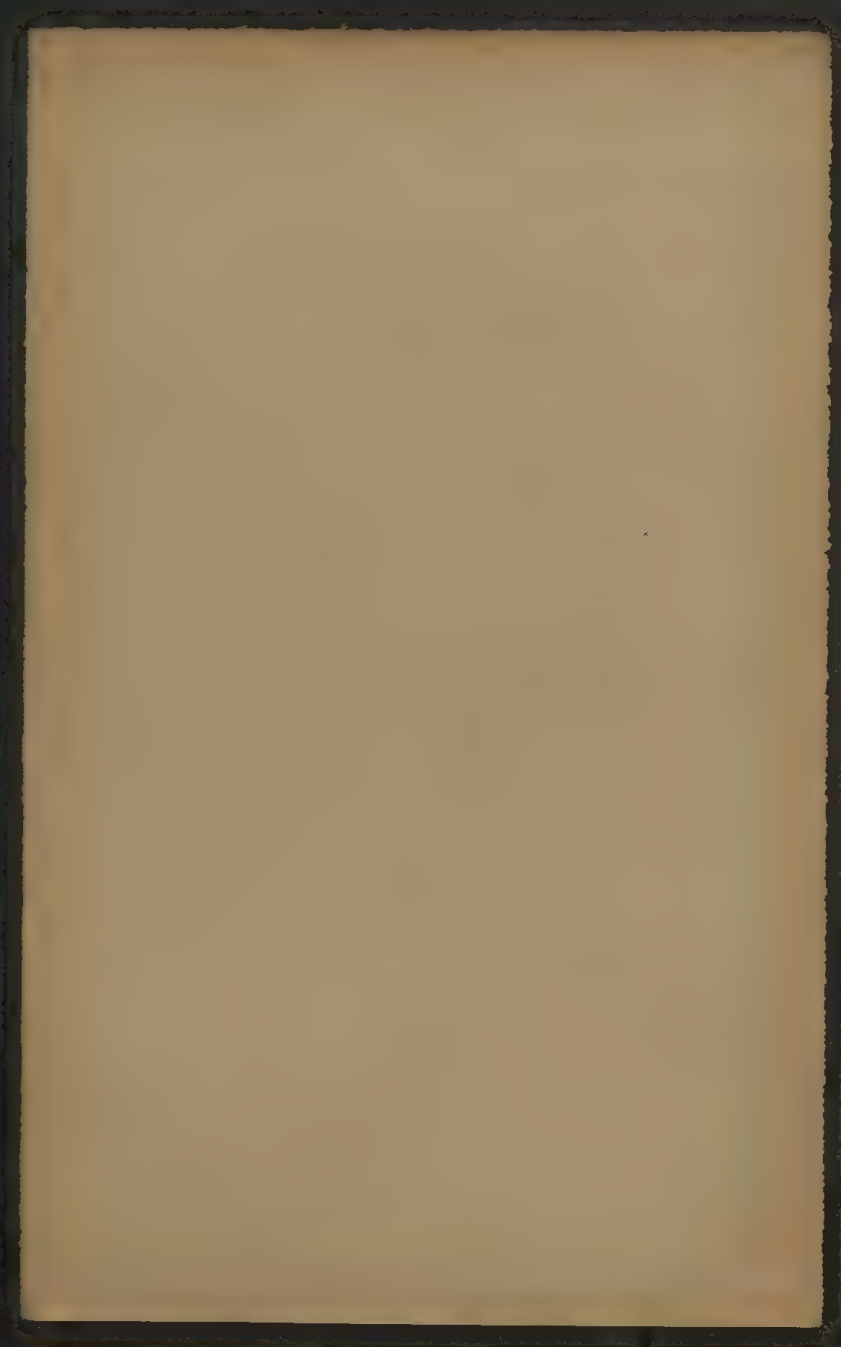
(1) „Obchód „Wianów” w tym roku wy-
 padł chyba najwiewietuszej ze uwrażliwień
 Doty chwalących” Quis Quidam 23. 210.

Wiarę. y. z. bez l. m. zbiorowo Gracia młoda, ^{bractwo.}
Gracia kółniwie, ruckaoka bika, i'
w ogóle wszelka gromada dżichu, ochowa
„A że to u nas wiara, od kąd jest narodem
brzydki się tchorem, skopem, lichwiarzem
i' głodem, stąd też był na świadanie kady
bardzo cenny "10. l. 3. 118. Co tam wój skw-
mierce sąły krowi inne wleki, wije w pal-
caty się ciżta młoda dla nauki, a że to
sama wiara, sami przyjaciele wije nie
wyrzucił. Jedni tu się wyśpowiadat,
i' gdzie jakie sekreta, i' jakie portale przed
przyjęciem namięt. gdy do krowa wstędat."
ib. 1336^{1/2} Biserka stawa, wojaku polskiemu
tak młoda. poznali ją kółniwie; wiara
się skupita w kół niestwa; słuchaj. "Ad.
Mich. 3. 321^{1/2} "I oto pełni się ofiara, krowi
triumfuje namięt wiara "J. Lestat k. zbior. woj.
47. "Wam pełkownik przed front skowyt.
i' nikt do mnie: ot-wier stany, nie się
nie mam kim postawić, dwóch nas był

z dawnej wiary - już do wstachu - uci papiery,
zdał wodzowi raport mawny "w. lot 9. 76. " pu
bro. w. k. pot do piżki przy łoznej kapti
stwieria, uę bracia strzelecy, wiara obliwusicy "
Ad. Mich 3. 87. " Żelazna wiara trasa
stara, skrzydły sepiem rwie się od kieniu " i.
Len. Bib. uw. 1853. 2. 434.

Wiarus-a. m sy-wo mu. ziotniem nazywajacy sta-
ry dorozniowuy, dachuy, walewuy, "I
wiedt w oboz, gdzie stala przy armatach
warto; tam dla rozeszowania iż nazywaj
grai w drubartu x wiarusami, kiel-
chem wstawajacy kielochi". Ad. Mch. B. 324
"Drugiego dnia bitwy kołunuy mostem
nie po przejeździe Sławy rozwinęte, naj-
ty stauowisko naprzeciw garstki naszych
wiarusów" Zbir Pam. 2 z 1830-1831. 53. "Nie
mam czego gwiecaci iż, od starego wia-
rusa wprawdzie przyjeździ potrzeba" J. Dzienn.
5 22. "Ow wspaniały sumiarski waga
wiarus, był to et moinie stary wiarus,
którego również dobrze znał Francuzi, vieux
troupier". J. J. Dyk. Kow. i pow. 5. 2.

Wiatr-u. m. Źw posp. mowie karmyca. „wiatru”
„I byto tego huk, błykania i plusku
z dobrą godziwą... Dopóki wiatr nie ra-
cował przednie chmur przed sobą” Kł. Jm. Wiek
1887. 234. Źfj. ncz. marna (1)

Wiaterek-vku m. kdrb. wietrzyk, wiaterek
„Wiaterek chłodny z hwiatakami igrał,
listki trząsał i wódz marny w rzece”
Kł. Jm. Wiek 1887. 232. „Lekki wiaterek me-
siał przelotnie suchemi liściami drzew” Dz. pol.
1887. 304. 1.

(1) „Chodzi im o ten wiatr co wieje”

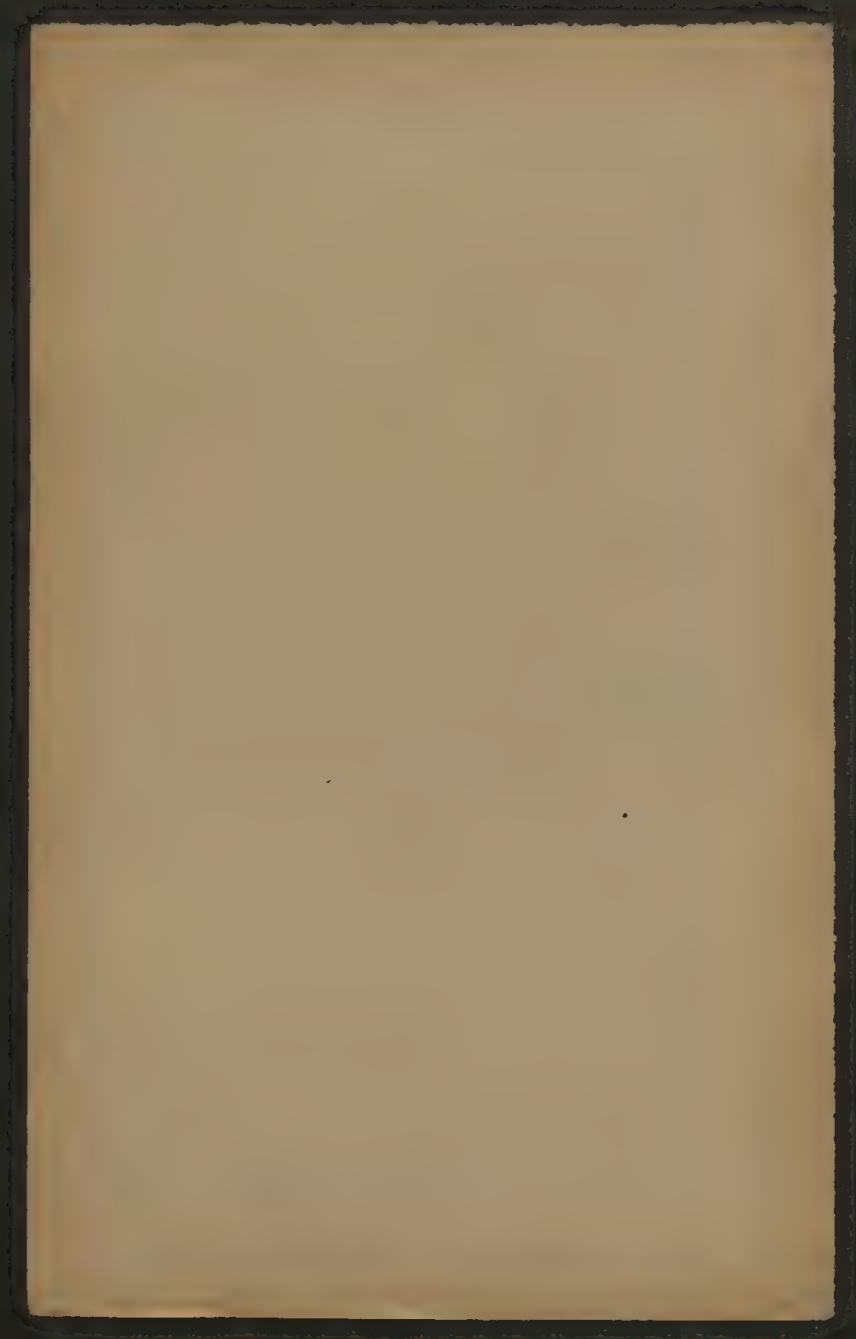

Wiatr przedny - a - e z med. przedny wiatr, iści
mity przeproważ użycia się w medycynie
jedno i tańca przedniego trawienie i wia
tro - przedniego * Enc. Og. III. 7-465.

Wi'atrysko - a, Wietrysko - a. u. zgrub. saka-
radny, uśerubny wiato, wichura
„Wietrysko ze siierusieć nie ustawa-
to” J. Kraw. Długo 1882. II.

Wjatyk-u. m. ki-ów mu. tac. viaticum, u Ry-
niau, równoś lub pięćdziesiąt udróstanie
na drogę z co kości. katolicki. Sakrament
Eucharystji czyli ciała i krwi Pańskiej
udzieleny uniwersalnemu „do przynajmniej
wiedzy ku i odnowieniu psalmów,
wyprzedziła czoło „Jakuiniam. Tys. No. 1. 71.

Wibracja j. z. gr. $\epsilon\phi\epsilon$ $\epsilon\pi\iota\mu\alpha$ lat. *vibratio*. fiz.

drżenie czyli ruch wahadłowy, którego nie
głównie do drżania falowego organów gło-
su i ciast sprężystych wydających dźwięki

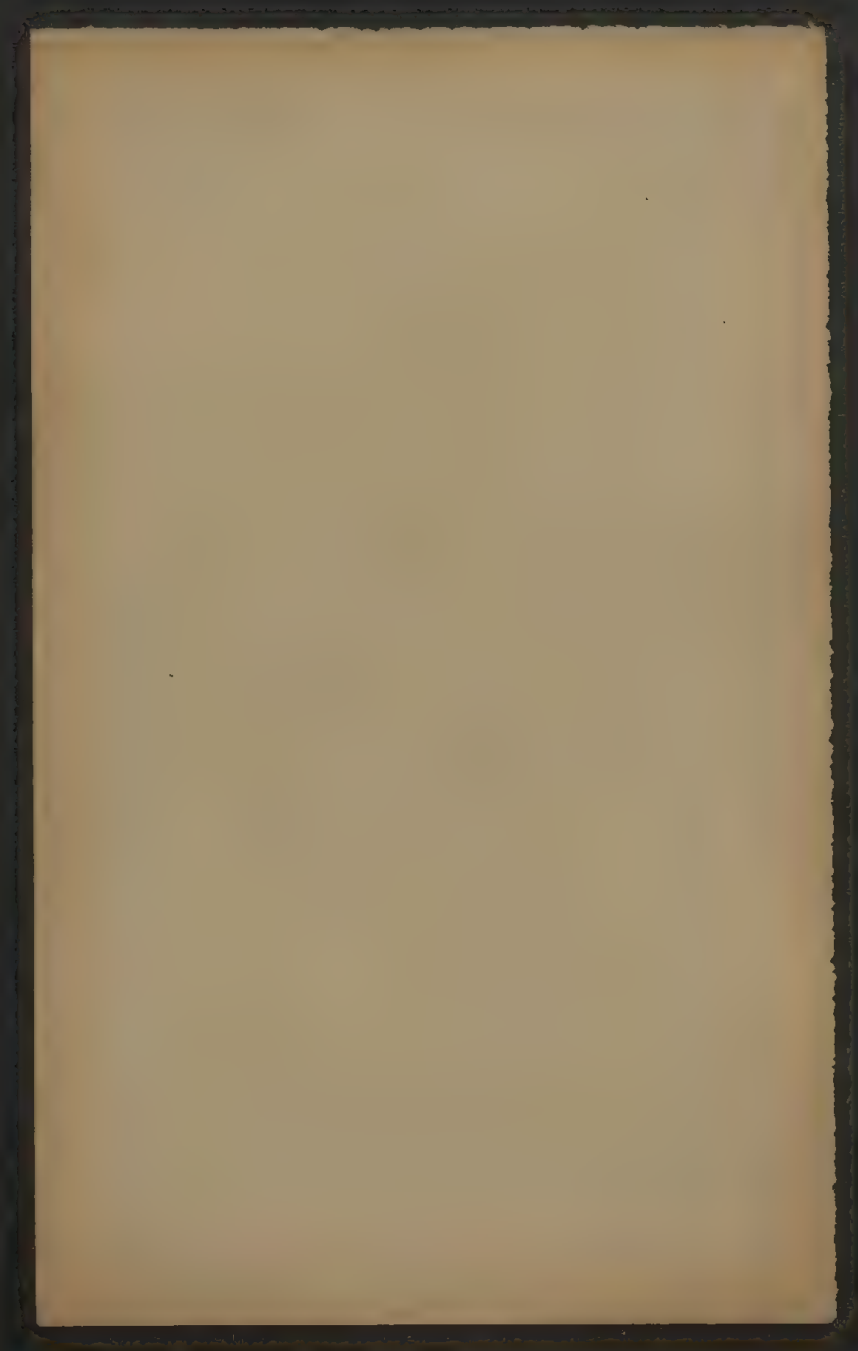
Wibrować ab. bruje i t. n. j. udku. Lat. *vi-*

bicare drgać „ Murzyka kłosa wiła w niej

po sobie jakżeś lekką gorgazę... nerwy

jej drgały języc, wibrowały” D. Bot

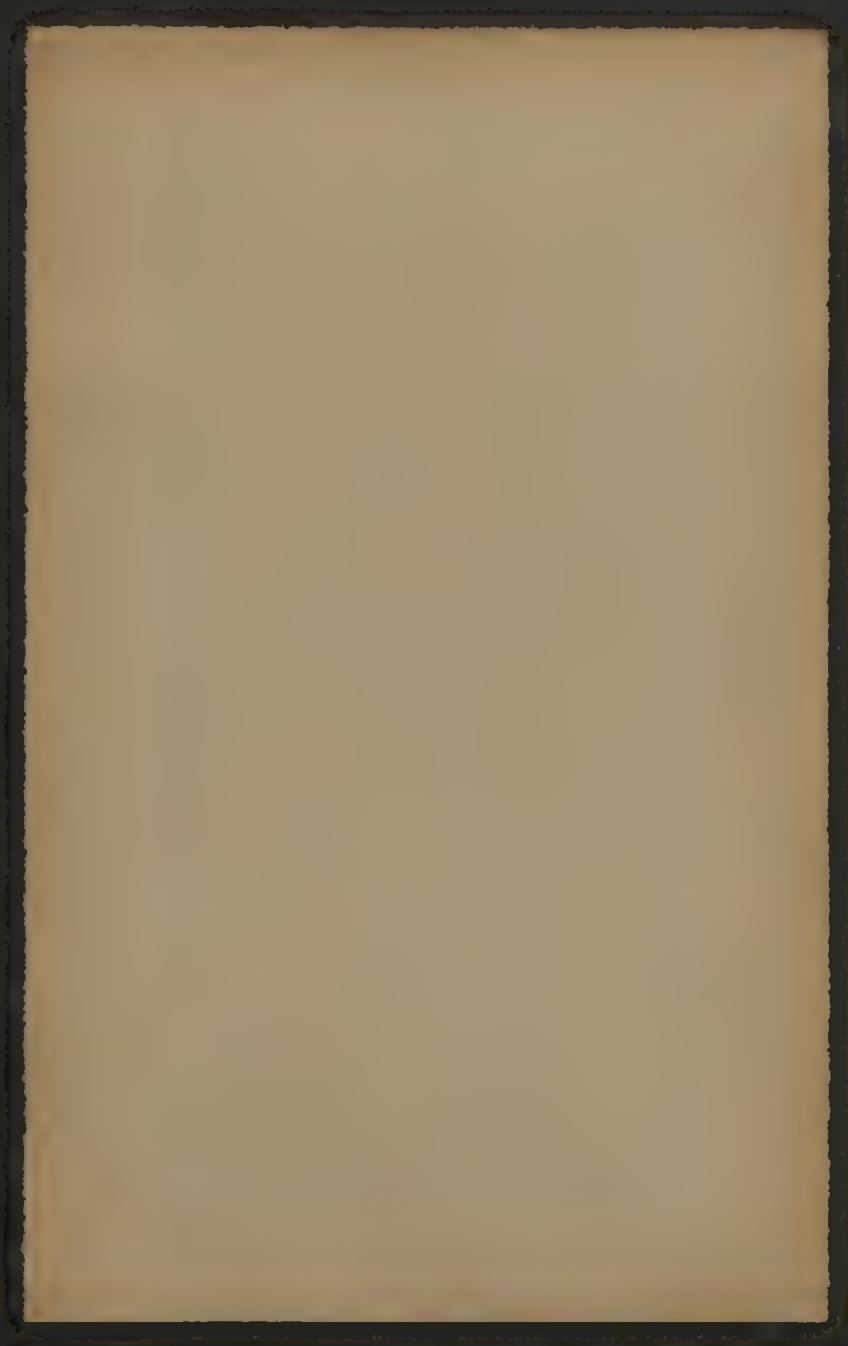
Prud buraż 70.

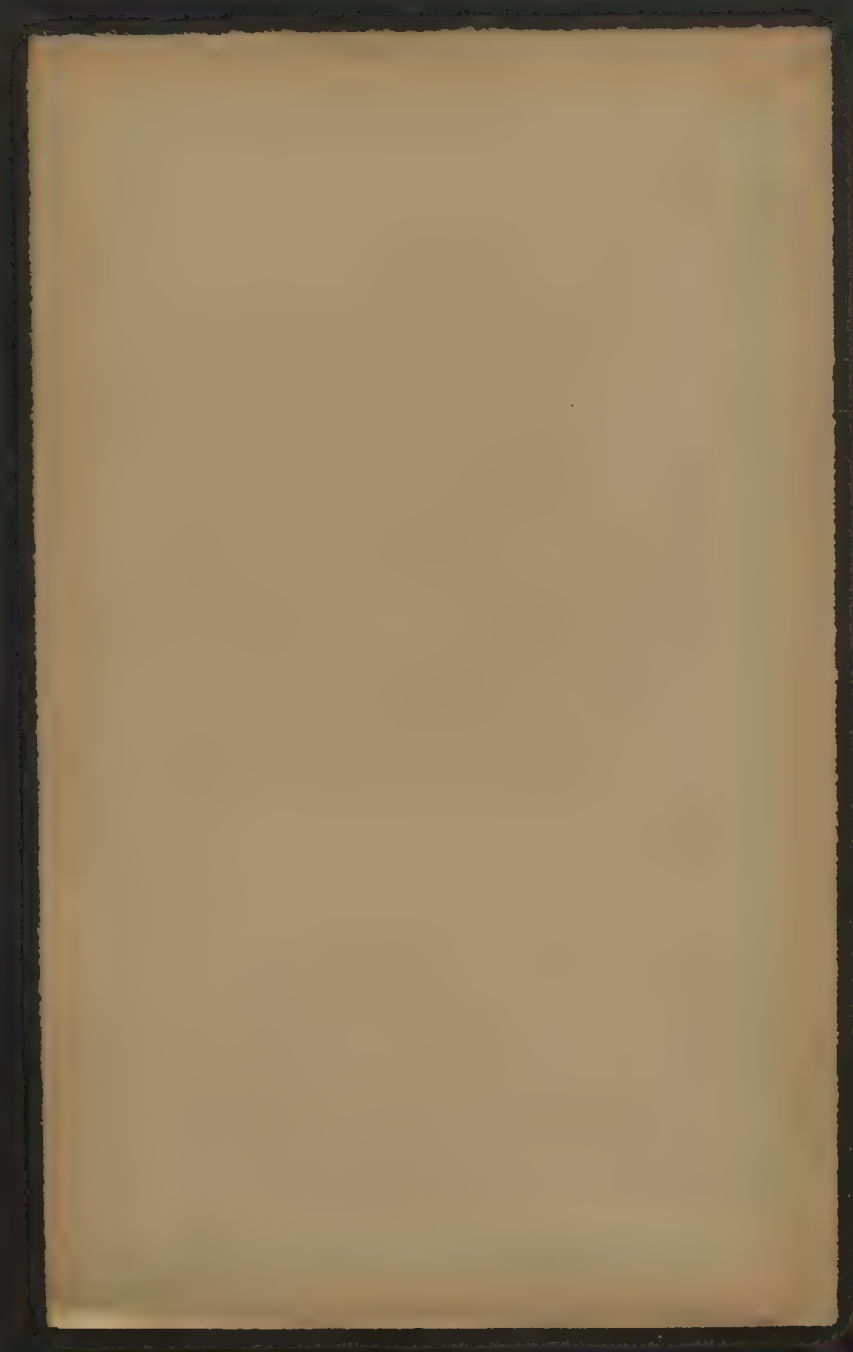
Wice wypraszacie. Dodany przed jakimiśkolwiek ty-
tułem znaczy zastępcę Wice-gospodarkę
zastępcę gospodarkę, ponieważż nim
w proujnowaniu i bawieniu gości, kil-
ku proujnowców i dworaków ministra, peł-
niących funkcję wice-gospodarky, rozpo-
wiedzą się do kula stołowa, rozstraję-
wają, nalewają wielkiego, animumy.
J. Kwart. 1. 57. „Jeszcze wice-gos-
poda wice-gospodarkę uż mian, w domu
grat roż wice-gospodarkę” J. Kwart. 1878. 63
„Cóż pan tu nowego grata na roż, wice-gos-
poda... wice-gospodarkę” J. Kwart. 1878. 63
A to - ciekawe? „D. Dot. Now. Dm. 102
Wice-mundur, mundur wice-gospodarkę nie
galeony, ten na cieniu, „Czy wice-gos-
poda wice-gospodarkę” J. Kwart. 16. 63

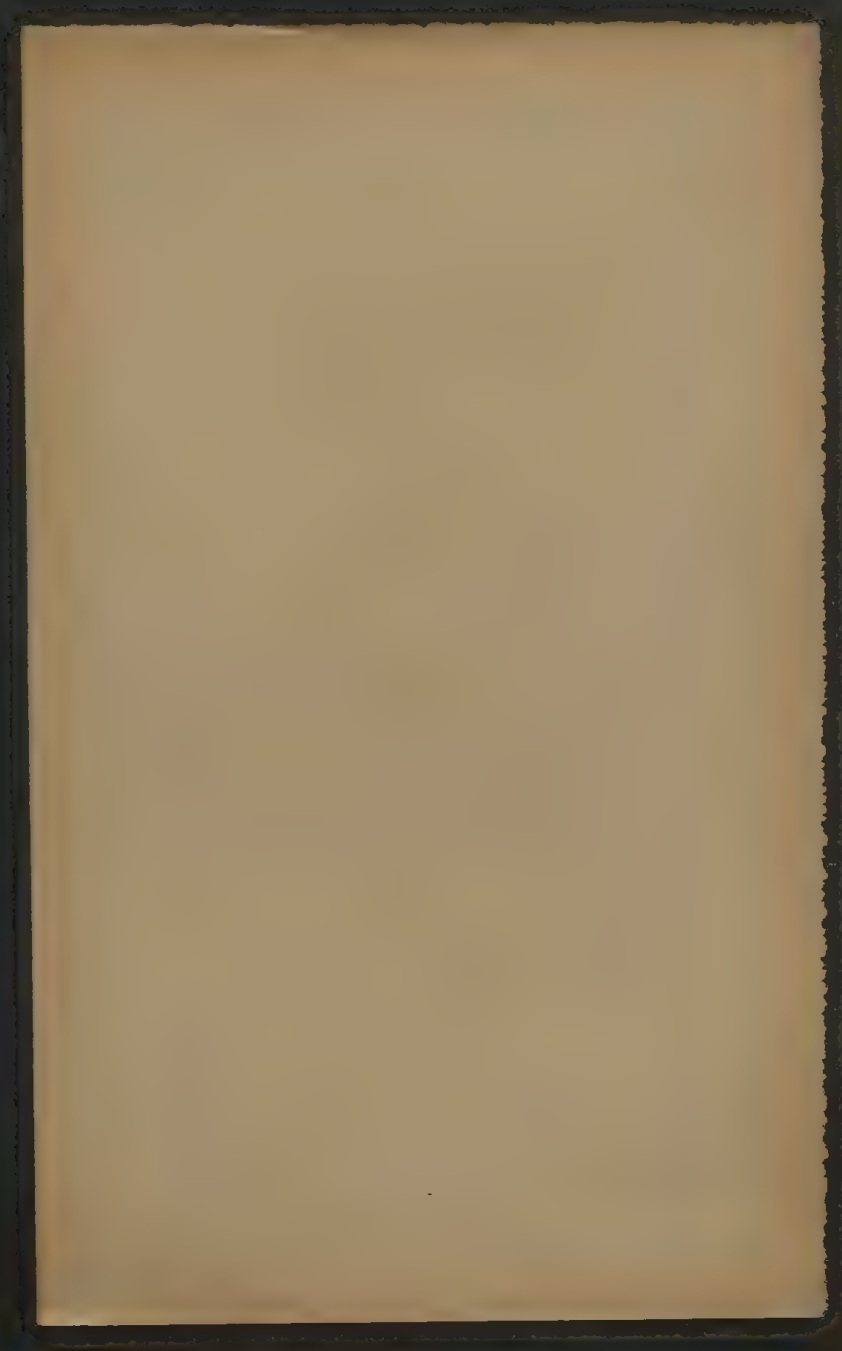
Wicher chru. m. & wicher. u. "Tā bolen' starca
była, jak umozny wicher swođ sinogio
marca" J. Harbel Cran. sk. 21. & -i' xrb.
Wicheretk rka m. p. 1000000 wlosow na
glowie kadkiewajny iś skowagry nie daj
cy iś kas kosa i' glado, Wdmanawala go
glowa spixasta, wytypiata, z wicherem
na wiexchu" J. Wra. 46. 36.

Wichura y. i. vy-chur rus. wichur, xawieru-
cha „Obłoki xwiane w grube tuma-
ny, jak rozruteane morskie batwany
z przodu wichury kłębki się chyłło” S.
Praw. Zagr. wiep. 59 „Ciężkie kotasa da-
lej a dalej, mimo wichury i strasznej
fali” ib. 68 „Wchoryjta wichura po-
rywata z wielu budynków dachy.”
Now. 1882 toq. 3. „Straszliwy wichur
z razamić siewim wielim w cięgu
ostatniej doby.” S. Now. 89. 45. 4.

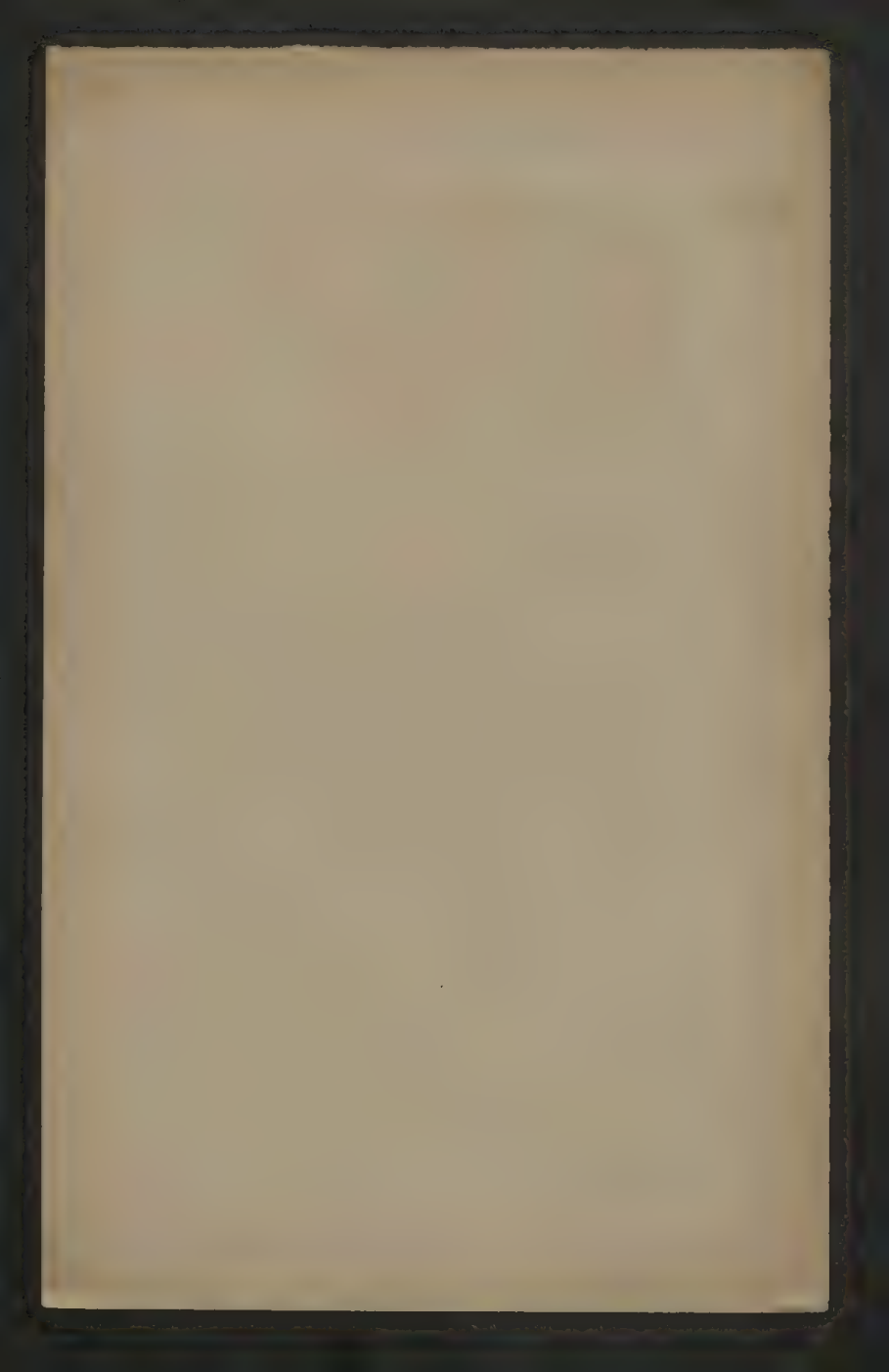
Wicinny-a-e, od wicinny, statku kłóczy zboże
na Litwie spławiają „Znał się dobrze
na handlu zbożowym, na wicinnyu...”
Ad. Mick. 3. 96.

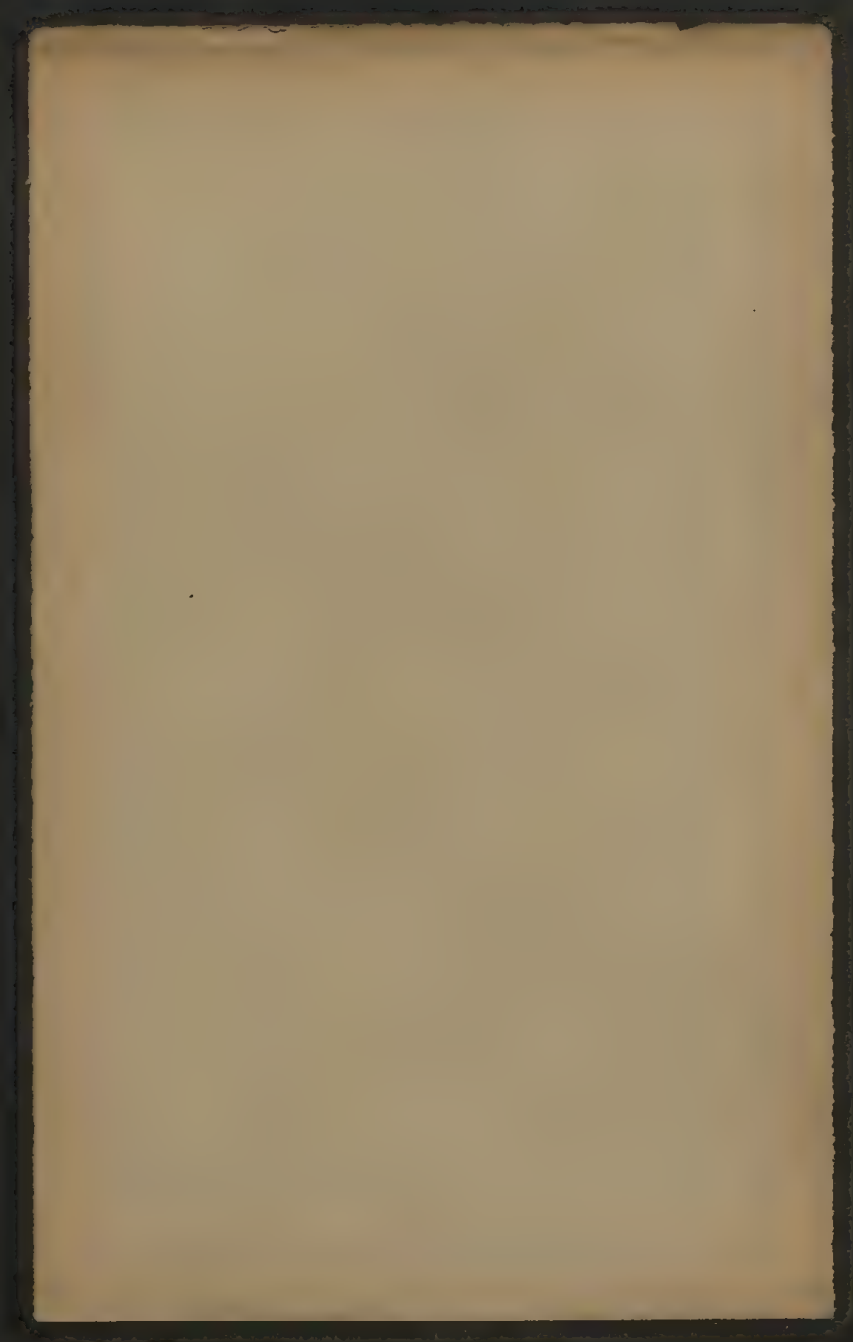
Wid-u m. 3 poet. widok, obraz, widzenie „Niebo
zoxerniło, ale świeciło się gramota-
mi, jak wid watańskiej stolicy” J. Stow.
2. 97 „A wtem jasność przyświta nowa,
i w tem powietrzu jako w dyamentcie
ukazał się wid... pieśń, córka Stowa”
ib. 101.

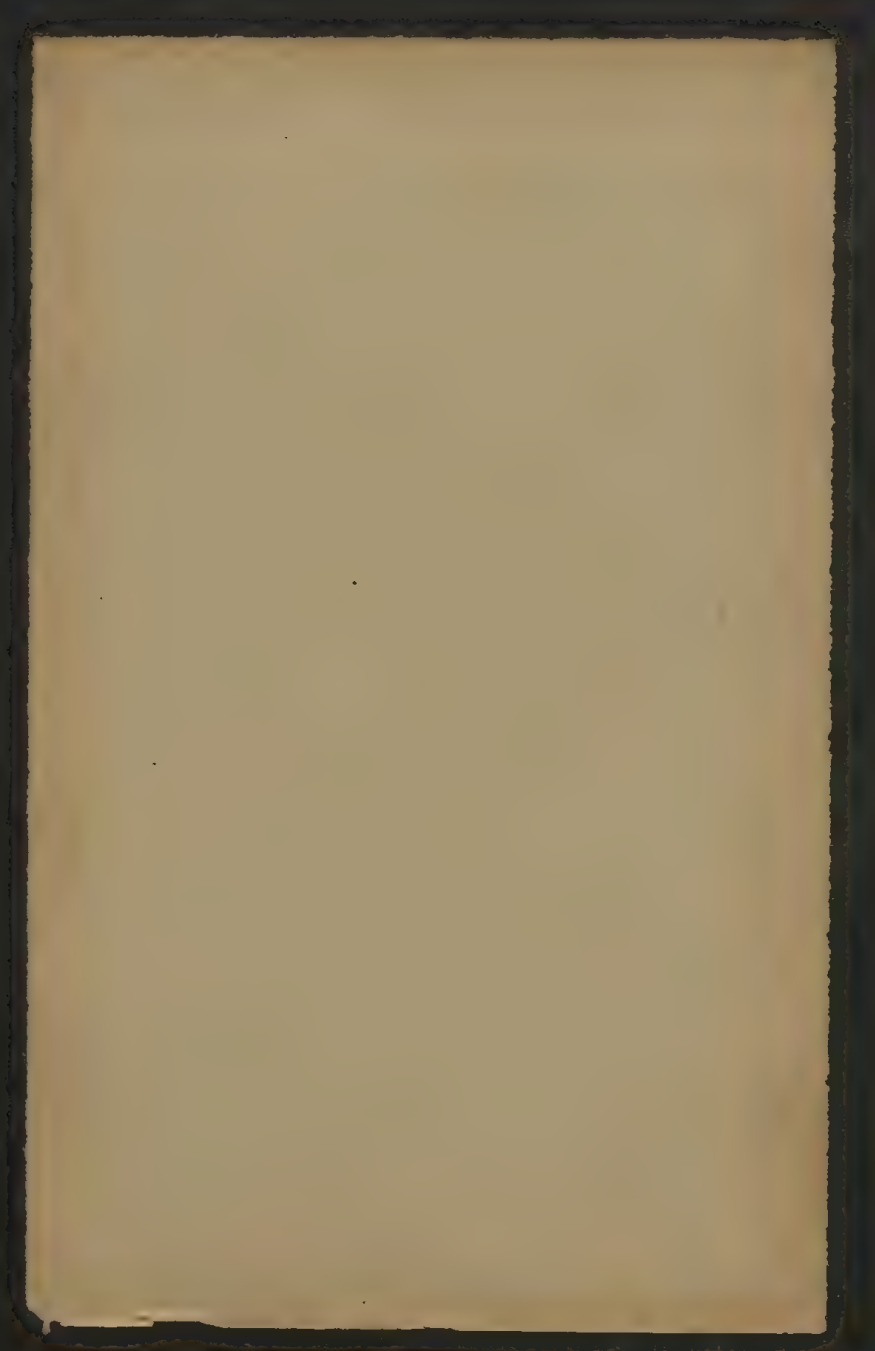
Widac' c. z. udku. & przytłoczenia, widai'ce.. "knie, napawie
siedzi, oapwiscie Toi Widkice m. udku. w
legi wobie "widz" domydl. jak widz "Ale kdro.
wicekto widz, dobre "Zl. Kraw. 90. 98 t. j. kdro.
wicekto jak widz jest dobre.

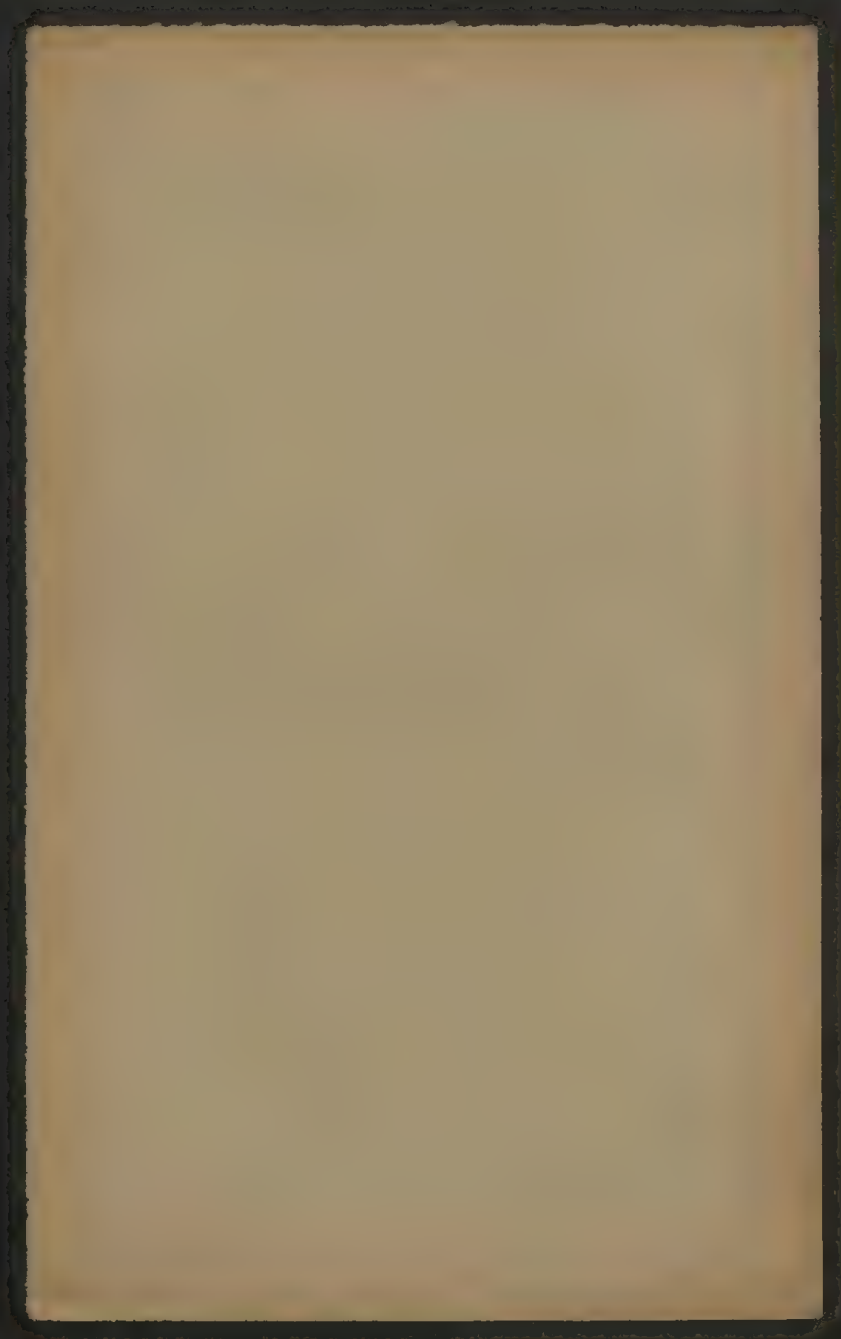
Widokrytych a m. hi-ow um. adob. maly widok,
stwierzy do desenu i t.p., Przy stole pa-
nowat, rusickany guar szepkow, roz-
mow, suric chaw. brzegu kielimawo i
xtowomych widokrytych, ktore kartepowa-
ly tykaczki do lodow "M. Gural. Blumow
23. 178.

Widermach praw. Galie. „na widermachu”
z napisem up. uisrhu

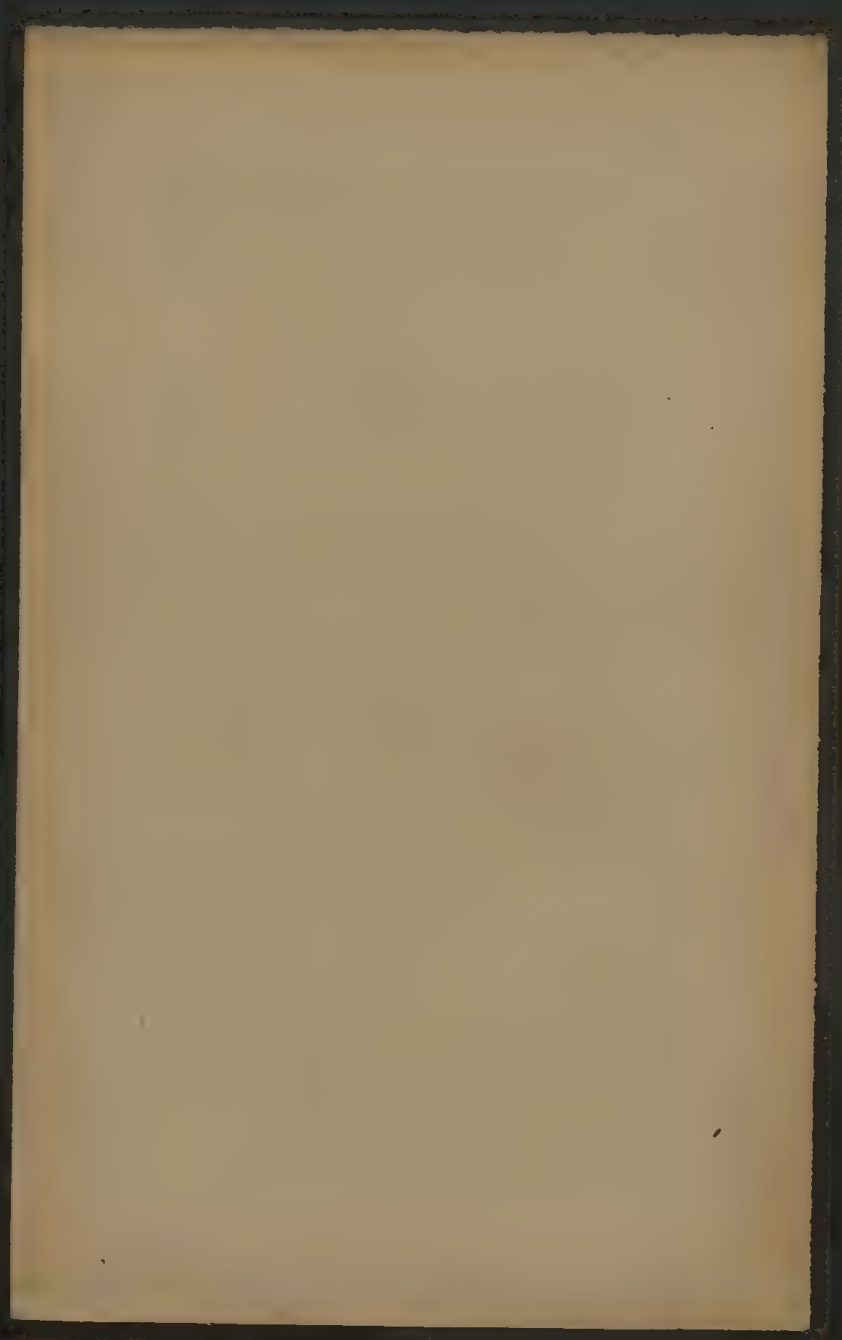

Widły - det. mn. & przym. „widłami pisano” = na
dwoje, rozumiecie być może. „Znosi
się na ślub i barta. Czy potem będzie i
chrzciny, to jeszcze widłami pisano.”
J. Kora 11. 195.

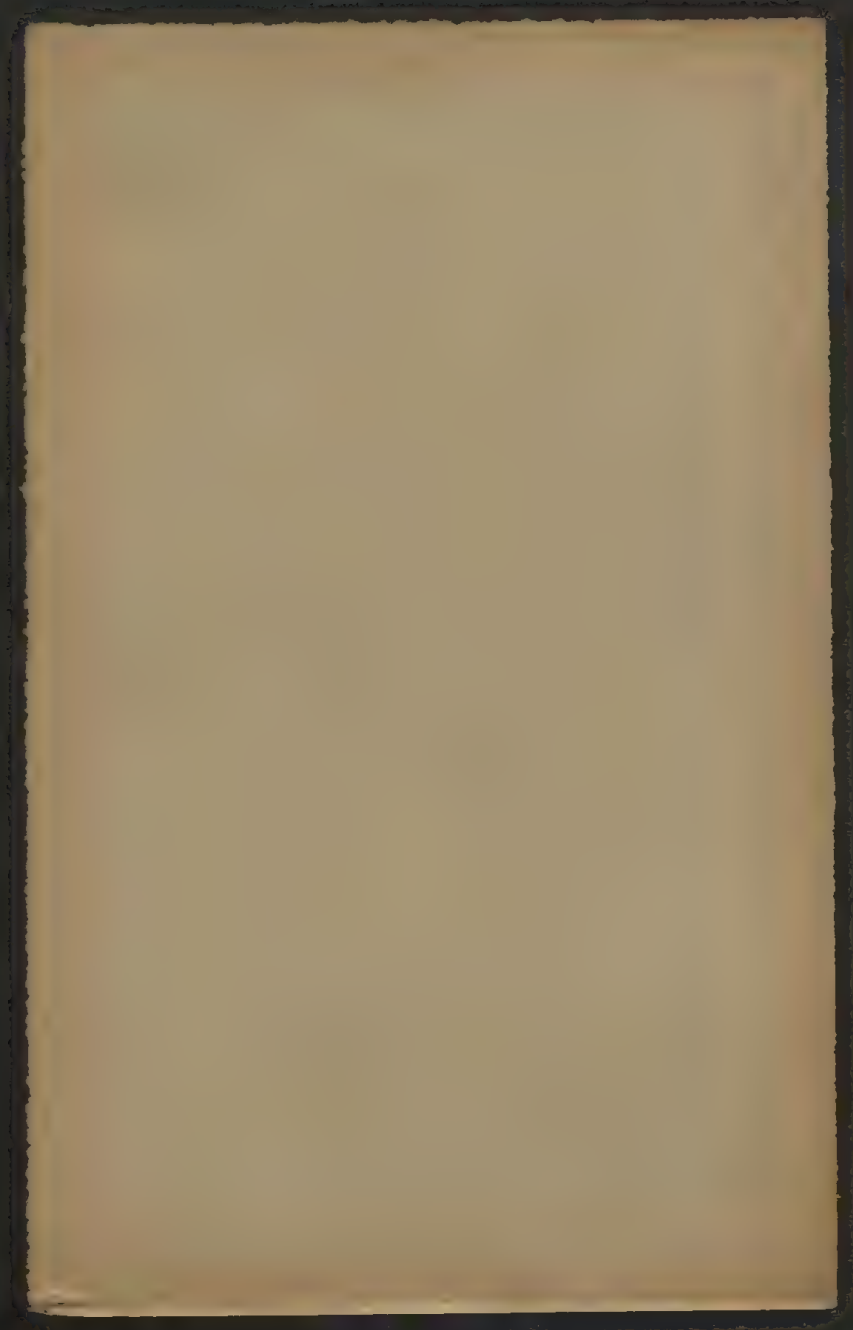

nieosob.?

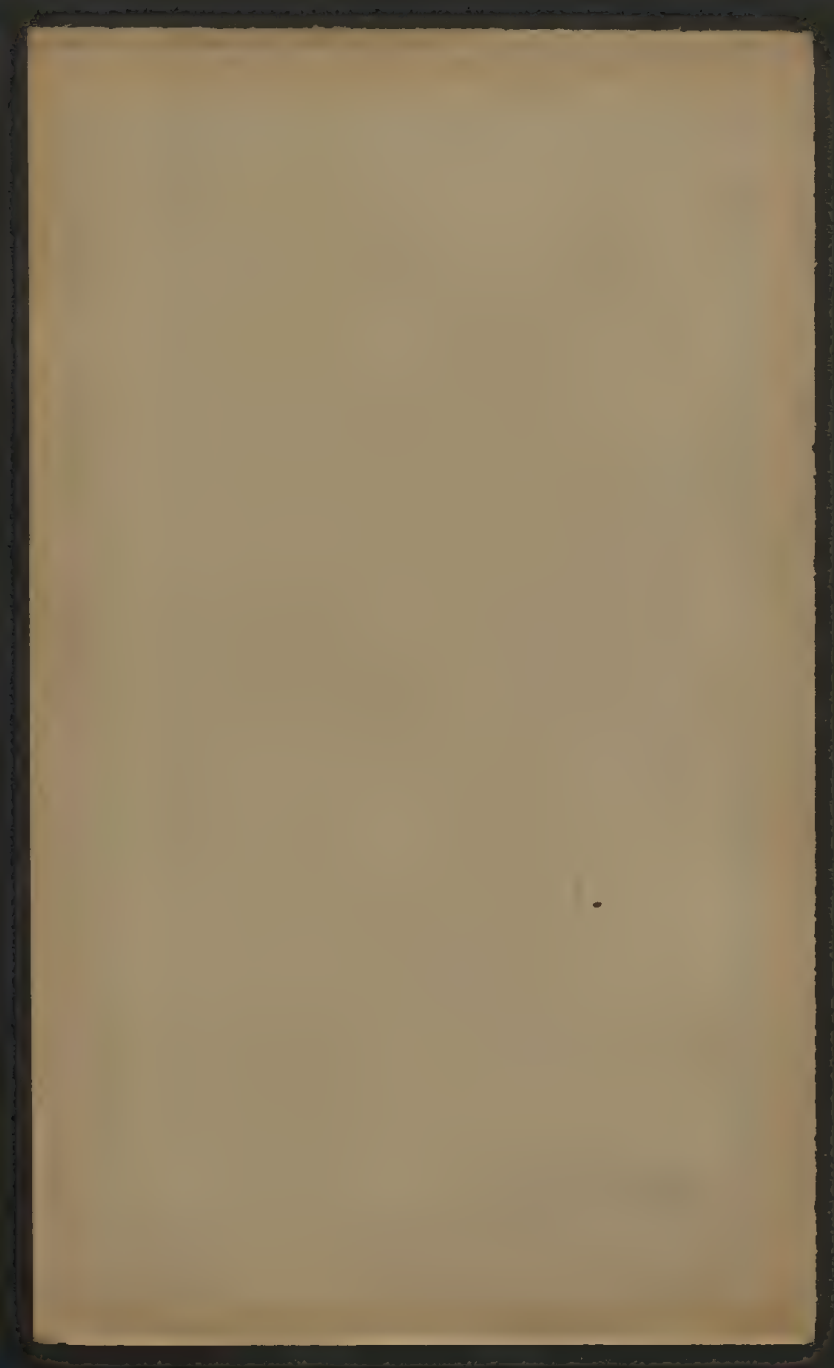
Widzieć - at-je st. uję. ndkn. dai' us widzieć, być
widoczny, ukazywać się „Kęsata ludu
do kościoła już widniejszego w dali
poizgusta piechota” J. Kras. 72. 40 „Bu-
rza już przerwata. Po niebie pędziły ja-
sne stada chmur, ale w przerwach wi-
dzieć błysk niebieżki” H. Pięta. 9. pol.
1876. 27 „Na stromej skale widziały
na dalekym przestrzeni roznosiły sam-
ki” B. J. Dyk. Ost. Lym. 1. 3. „Nieopodal
na wzniesieniu widnieje wioska” B. J. Stecki
Czas 88. 136. 1.

Widno prout. z prout. widac, „Rozwalszane jego
w tych dymentach sie bledka samotno i
ponura mysl nakratal pajzka: ten
widno ze gdzie indziej mysl gdzie indziej
Dusza. "A. M. 1 255", "Kakimier rozwarl
usta; widno, jak w ich glosie dymentu
gromadzony warzy sie i kłzbi" ib 257
„Vient byl bardzo wspawiaty -- widno po
obliczu, ze nie takich tam ludzi w Chot
mie i Halicie wybrano na Sejne walny,
w. Vol 3. 156 z prout. widocznie, jak widac
„To waipar widno go nie znates'?" J. T.
Krank. 72. 10.

Uitendkracht-sgn. m. kragt-ōis m. & fig. kantes
popsi, sportmeien, Me rary opinia publice.
na uspakajae us kavya, kavya na m.
i kragt politycarym kragtijg chmury.
kone nby utvaynami polujg kavya
wiek 1888. 21. 1.

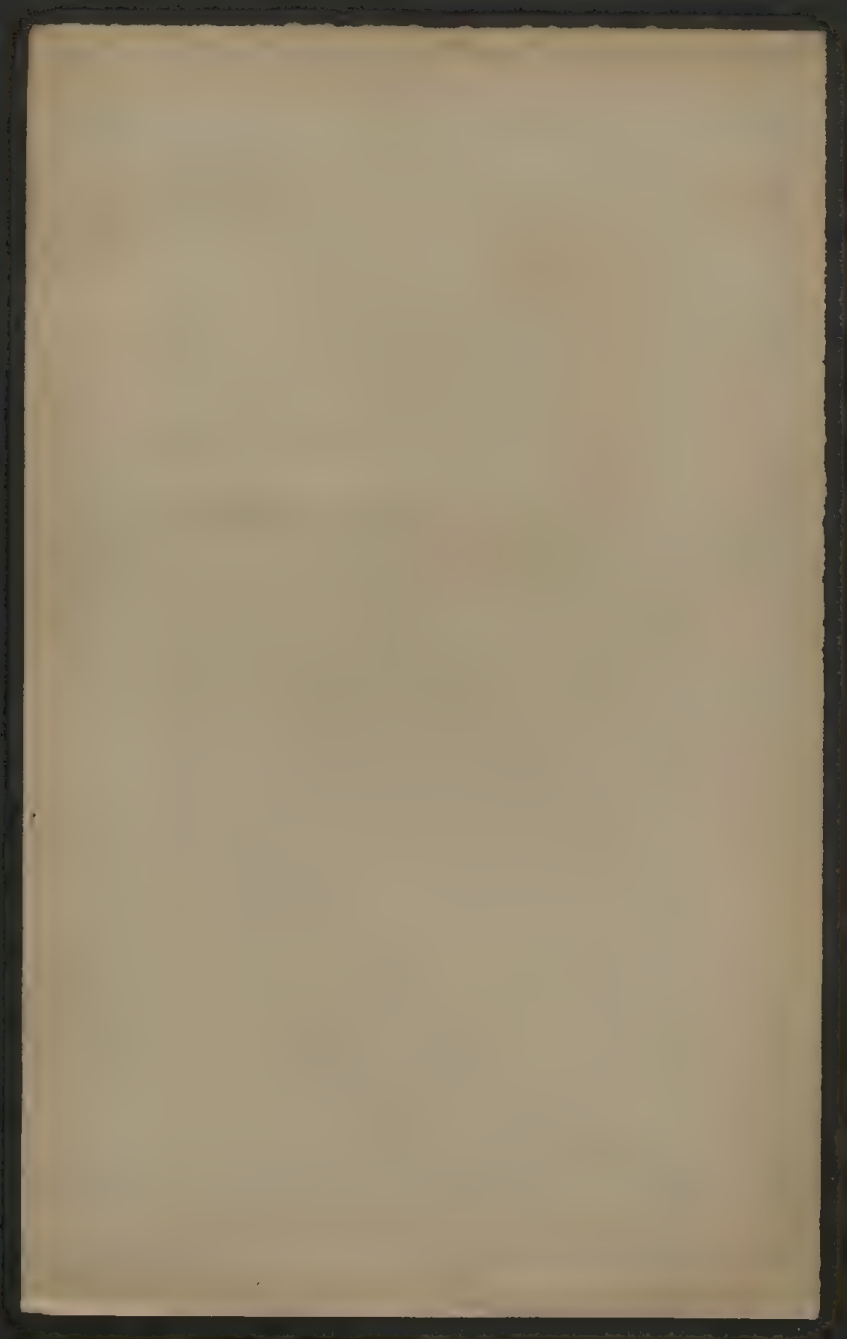

Widocznie prysł. & omywiście, tak jak inaczej,
niezafalirze, niezapreczenie „Główna ulica
nie przedstawia na oko nic ciekawego, wi-
docznie to jestre nowe, przeurządzone miasto”
K. Chęć. S. lwow. 1886. 221.

Widoczny-a-e & omywisty, jarny, przecho-
myweyżny (1)

„kochany pan sędzia wygląda doskonale,
zdrowaento widocznie stary” Kł. Żm. Wiek
1886. 204. „Niestety! — mówiła dalej, smu-
kając widocznie wyrażnio dla swoich my-
śli” M. Gawat. Dłus. 1886. 355. (2)

(1) „Widocznie było, że sparceny te wale
uni do smaku nie przypadają.” Hoi. S. lwow.
1886. 260. 2. „Zawziętości stroniectwa rosła z
dnia na dzień, i widocznie było, że się to
skwierzyć może wtedy dopiero, kiedy jedna ze
stron wojujących ulegnie” Kł. Główn. Dłus. 170
2) „Widocznie bracia sami tego pragnęli” J.
Rogoz. Wiek 1886. 269. 1.

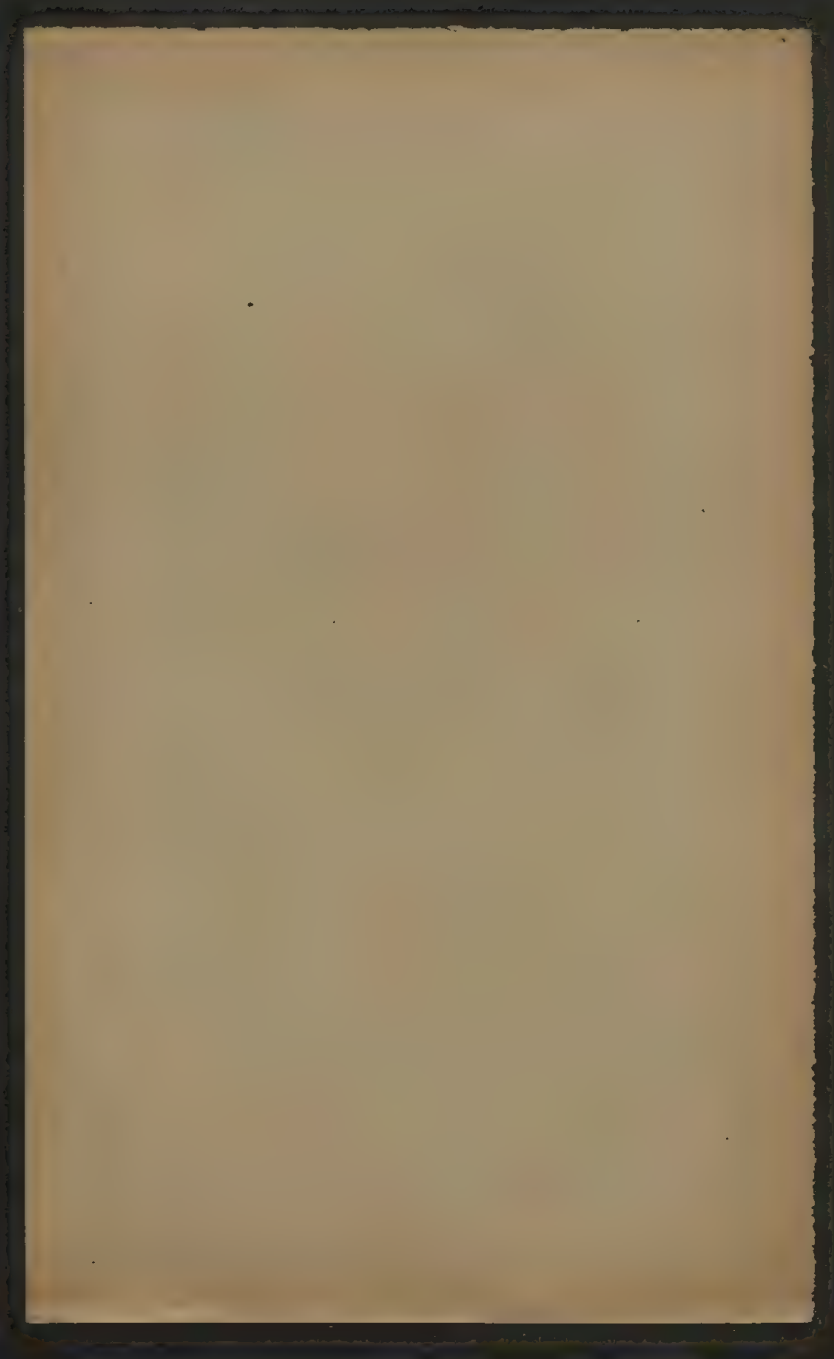

11
Widownia i. t. miejsce, w którem się coś odby-
wa „widownia, na której rozegrały się wy-
padki, skauowiska treści tego opowiadania,
tędy o jachie kontrasta mil od brzojów oceanu”
Wędr. 3.3.130. § Scena. fig. „miała coś w sobie,
co jej mówiło, że ona większą wystąpić musi
widownis.” JT. Uwar. 72. 60.

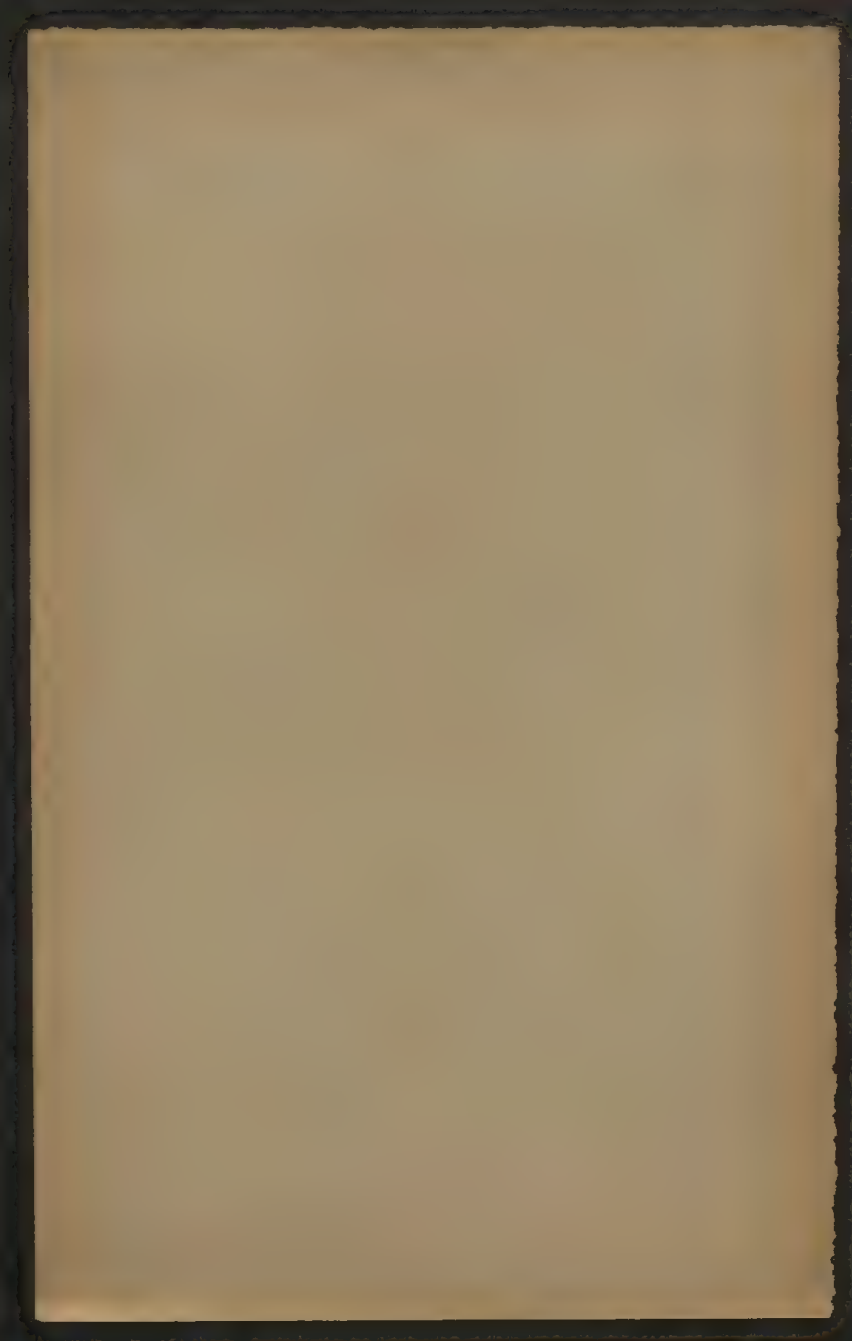

Widun-a. m. ny io m. ten ktorum sy co
prawywiduje ob. G. nar. nowa L. wobniep
8 Lisop. 1880, 1881, ny 1882.

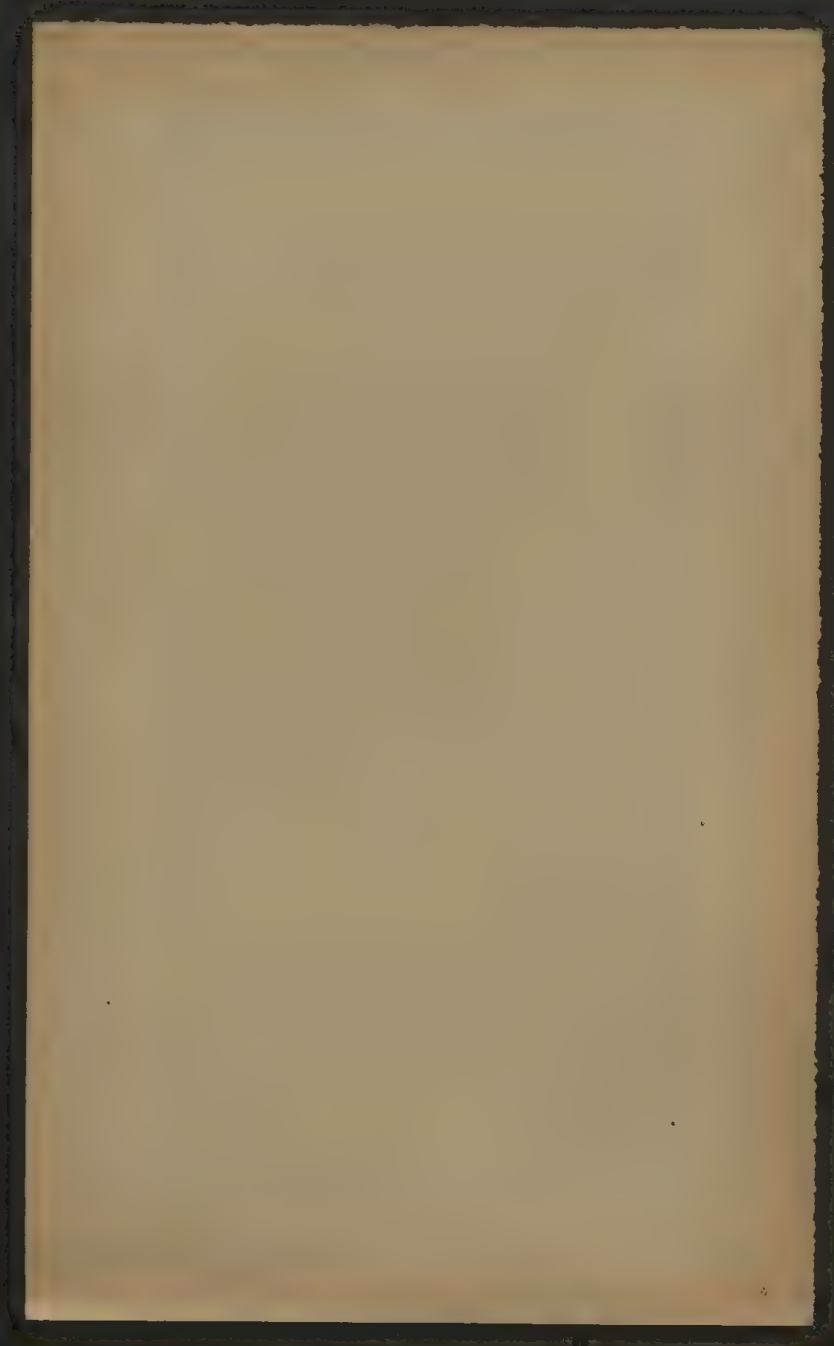
Widrie-at-si st. z lud Krak. po trybie
rork. lurowi: „cie. ' dxi's. ' "kam. wi-
drie. ' widrie. ' „ Ujrzaway chlopa ob-
cego z uschayne troi'a. mowiti do siebie.
- Dxi ty. to pTanchik. - „ A jasi. ' to
ma troh uskny "was Zawada pow. Nowo
sadecki Karol. Nadya's G. lw. 88 145. 2.

Widziⁿⁱ się nieodm. n. urojenie, kaprys, swoje wi-
dzenie rzeczy „Ludzka to rzecz, że każdy
tworzy historję wedle swego widziⁿⁱ się”
pł. Kras. f. 3. 154. „Nie pragnęł niczego. nie
reprezentał się przez swojem widziⁿⁱ się” p. Supn
Zadzy „Nie mogła jej naturalnych usposo-
bieni do swego widziⁿⁱ się nagięć i zasto-
sować” w. Tab. Kuc. Sum. 34.

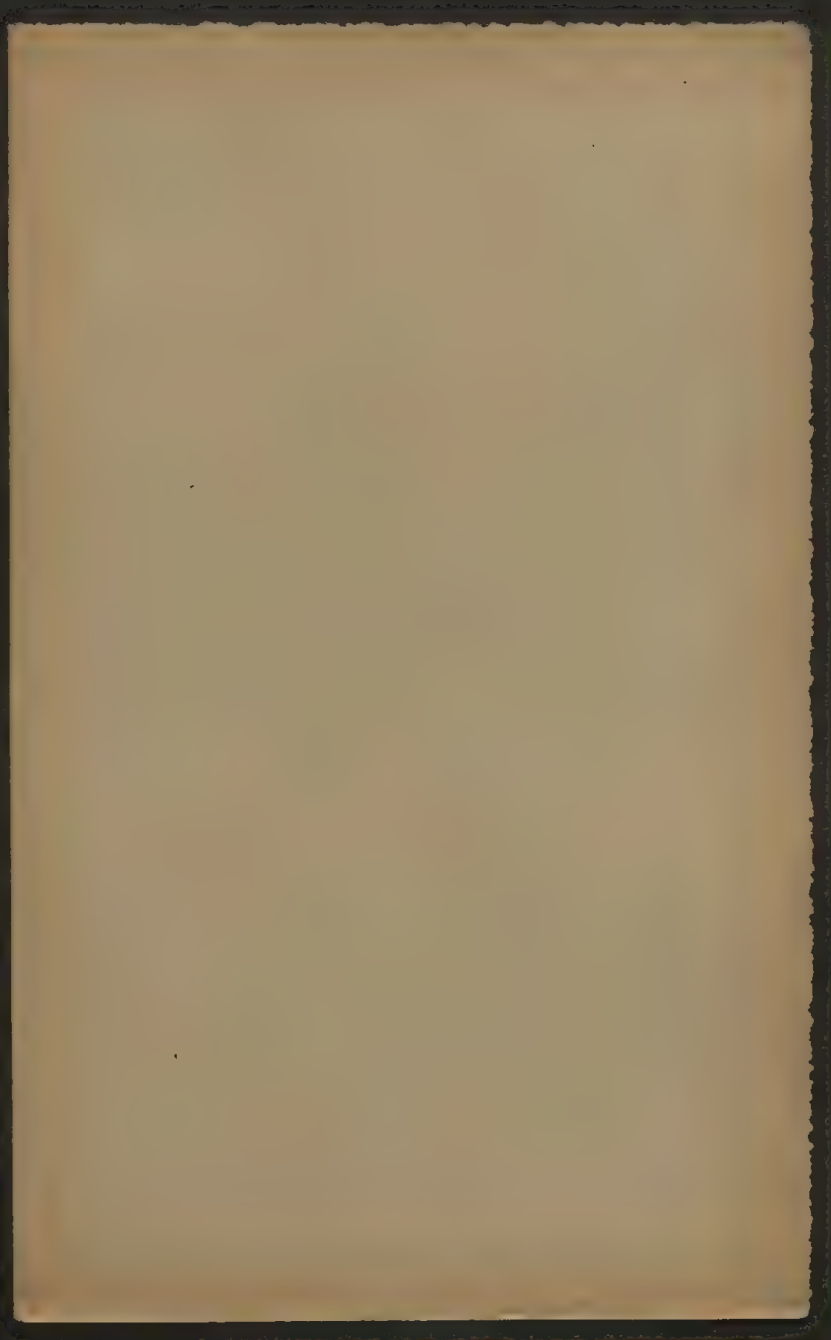
Widzi^{mo} a. n. rub. i pout. tylko w myśleniu
„do widzi^{mo}ka” kam. do widzenia, do ko-
bawienia się „No więc do widzenia. —
Tak to odchodzą? ani się nie pociągają
nawet ze sobą, nie ciwie?” M. Nat.
wieś 1878. 284.

Widztwo - a. u. widzenie, anyt wroku, wrypo,
byllo w nepraxach kłotkowych, jak daleko
widztwo, krotkowidztwo, malowidztwo
i t. d.

Wiech-u m. chy-o'io m. lic. wiechec, Chata na
kryta prostej stony wiechec "Zet. Stow.
2. 15.

Wiecowai at-cuje st.oz. ndm. wiece odprawiai
„Miny wiecujz jak dawniej i przedni
sz nie dadzej jak trudy.“ Zt. Kram. Lubo.
1. 210.

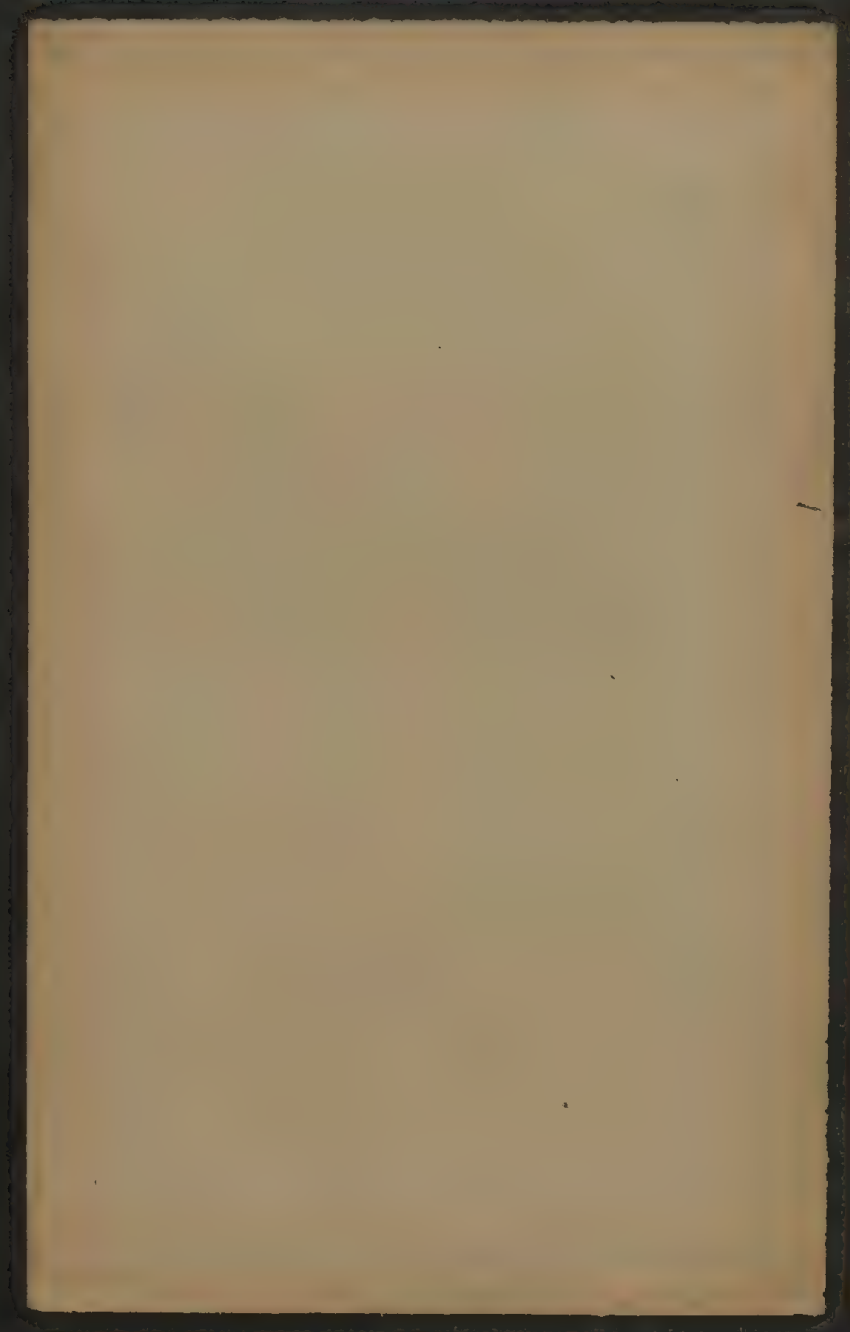
Wierców - w m. ry. oio i - i adrb. Wieworek-
rku m. rki - wo. mu kalcawa, powyższe
wiercone, Łaskę ja zaproszai na kon-
taty i wierowy nuwykalne "Z. Kura.
wiec 1878. b. " Zaproszony przybytem
na wierców w kurtę ciwarkach do prai-
ska H... " A. Wi. 5. 127. „ Mowię o jakimś
balu a pwaynajmiej bardzo biowymy
wierowe, który ma dać wojewoda " Z.
Kura. 4. 254. „ Rozgłoszta zawołanie, że
da wierców tonicyjny u siebie " ib. 245
„ Na styczniu wyytarsza była lotarwia.
z mamum, w której podmas wierco-
nieo krizgrych palita nie oborynia świe-
ca garowa " Z. Łask. Dis. t. 5. 5. „ Kiedy
daweli wierców, to był to zawrac byłto
wierowek widziemy do balu, który miał
po nim nastąpić " Z. Kura. 4. 266. „ Zawrac
is krajnie dla przemienki jakas' to aleka
na wierowek " A. Wilos. Fot. 1. 148. „ Wro-

ciowy z podróży, wyprawie powitalny
wiewiórek, na który zostaje zaproszona.
Dziwy "A. Moll Groch. wian. 129.

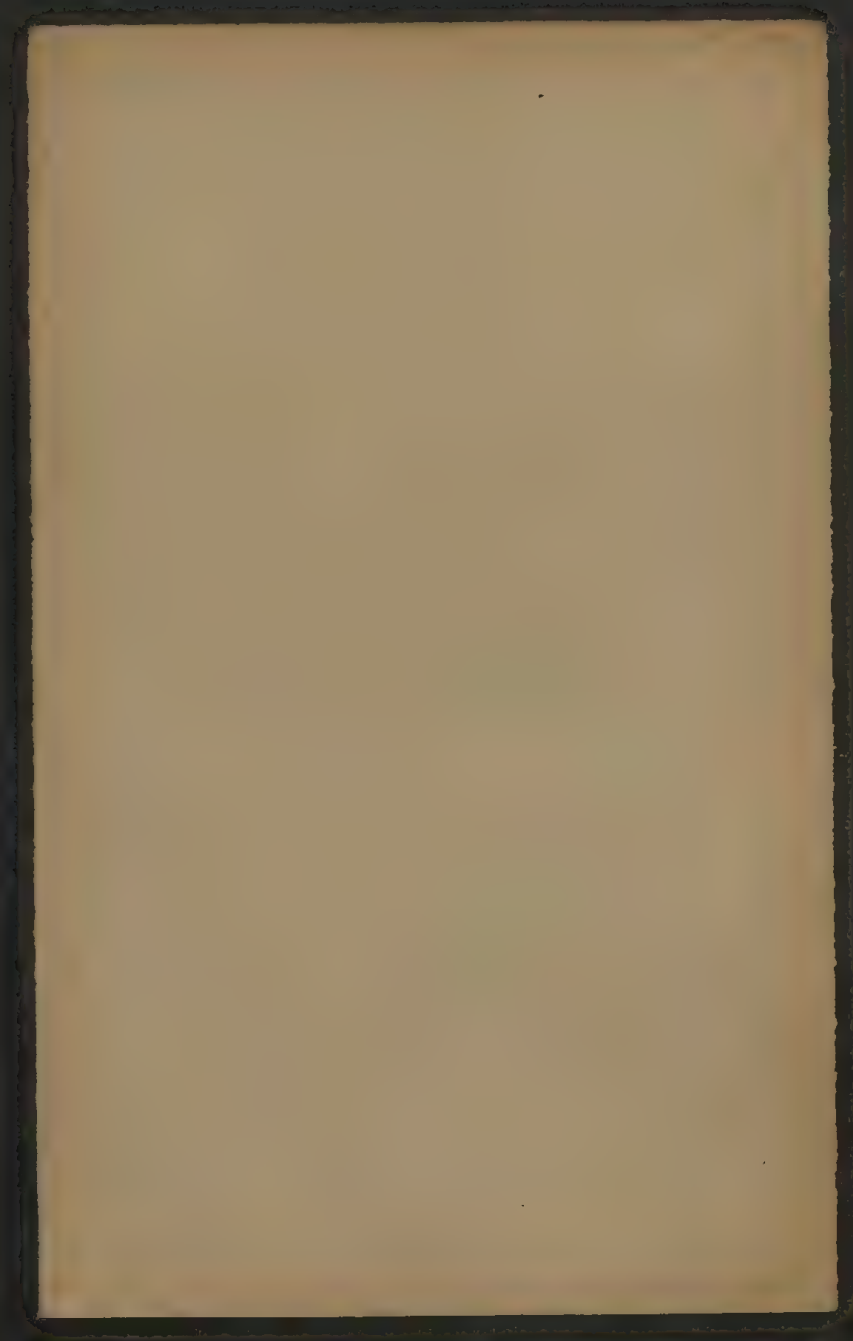
§ gw. praw. w kicmi Skryje. (Ryżki) „od wie-
czonu” naucz, „od południa” t.j. w czasie
popołudniowym.

Wierchowica - y. i. e. nie inni u ludu na Rusi
znany pod zliczenie jej w jednej z kłut
wierchow dla wspólnych robot i zabawy
„Na kopy słodki, do wianowicy. Wierchow
nice tam wyprowadzają i słodki” L. Kawał 5. 12.
Wierchowica i z kłut nie inni zabawa
wierchow, wierchow. „U nas i wierchow-
ki, z całej wsi chłopcy, dziewczęta.” Ad. Mick.
1. 31. „Podzwyczajony starych przyjaciół,
często mieszkał z nimi pogodański i wierchow-
nybi” L. Kawał 5. 4.

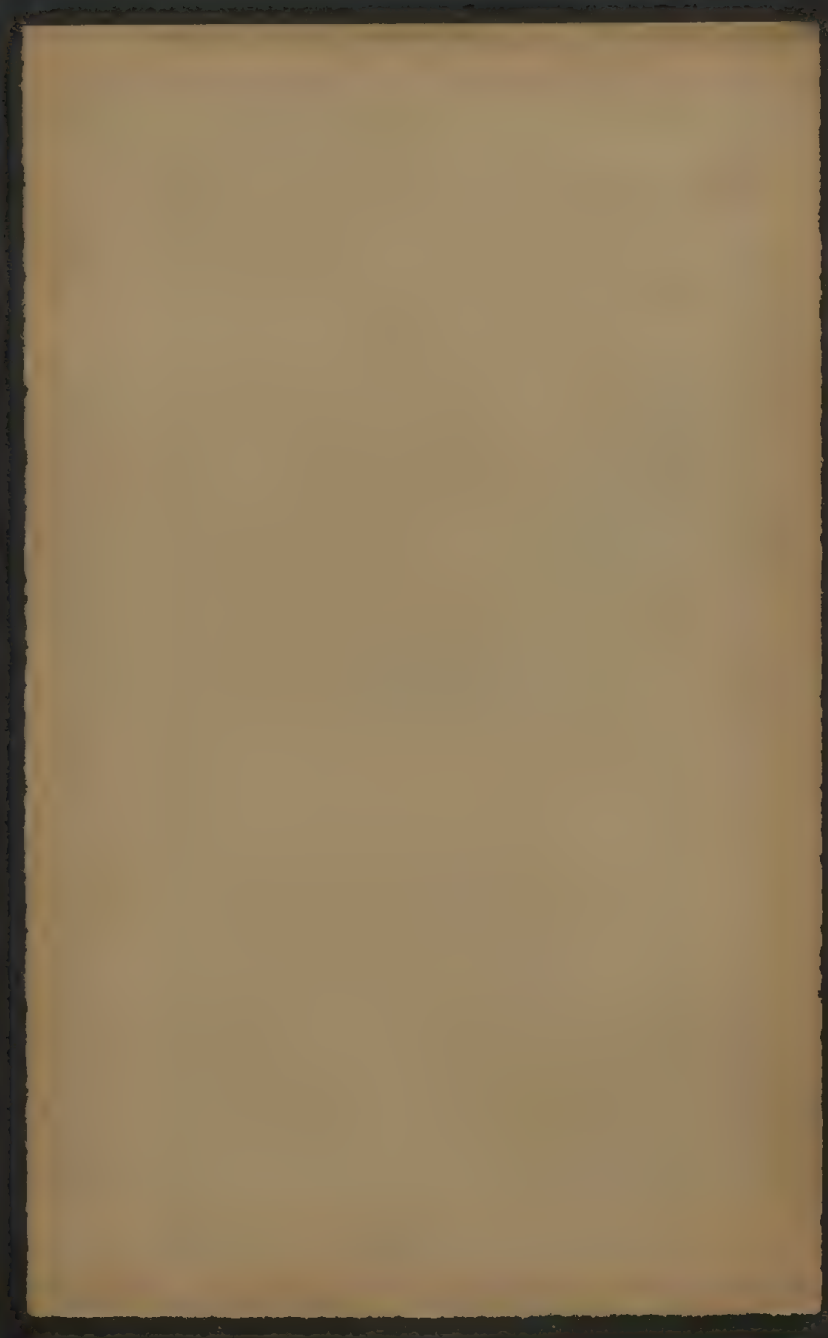
Wierchowcy - a - e. tycały jej wierchow
jako zabawy np. „teatle wierchowcy”
odpowiednie na wierchow. Wierchowcy
i wierchowcy z tancami (wielkimi) na dochoi
Towarzystwa bractwa pomocy. odprawy i z
pomocnikami. Taniec w strojach wierchow-
nych, prawnie w balowych” S. lw. 1888. 24. 3.

Wiedzieć i n. wdzi. 3, „kto go wie” u kogoś wzięw.
w znaczu kto wie, Dóć wie, nie wiem jakiego
spróbowem, bez stosowania zaimka „go” do o
soby „Nawet prawi się umarło. - kiedy?
ja z tamtędy jęde? bytoby topioj. - w godzinie
po umyślenie prawić... Kto go wie jak...
Pisawowa mówiła, że umrze jak mucha.”
J. K. Krasiński. Tyg. powst. 1882. 66. 3, „To się wie”
ma się rozumieć, a tak nie mówię, „Wszystko
to aktorka? - To się wie” M. D. P. prawi. Dzia-
dy. 90

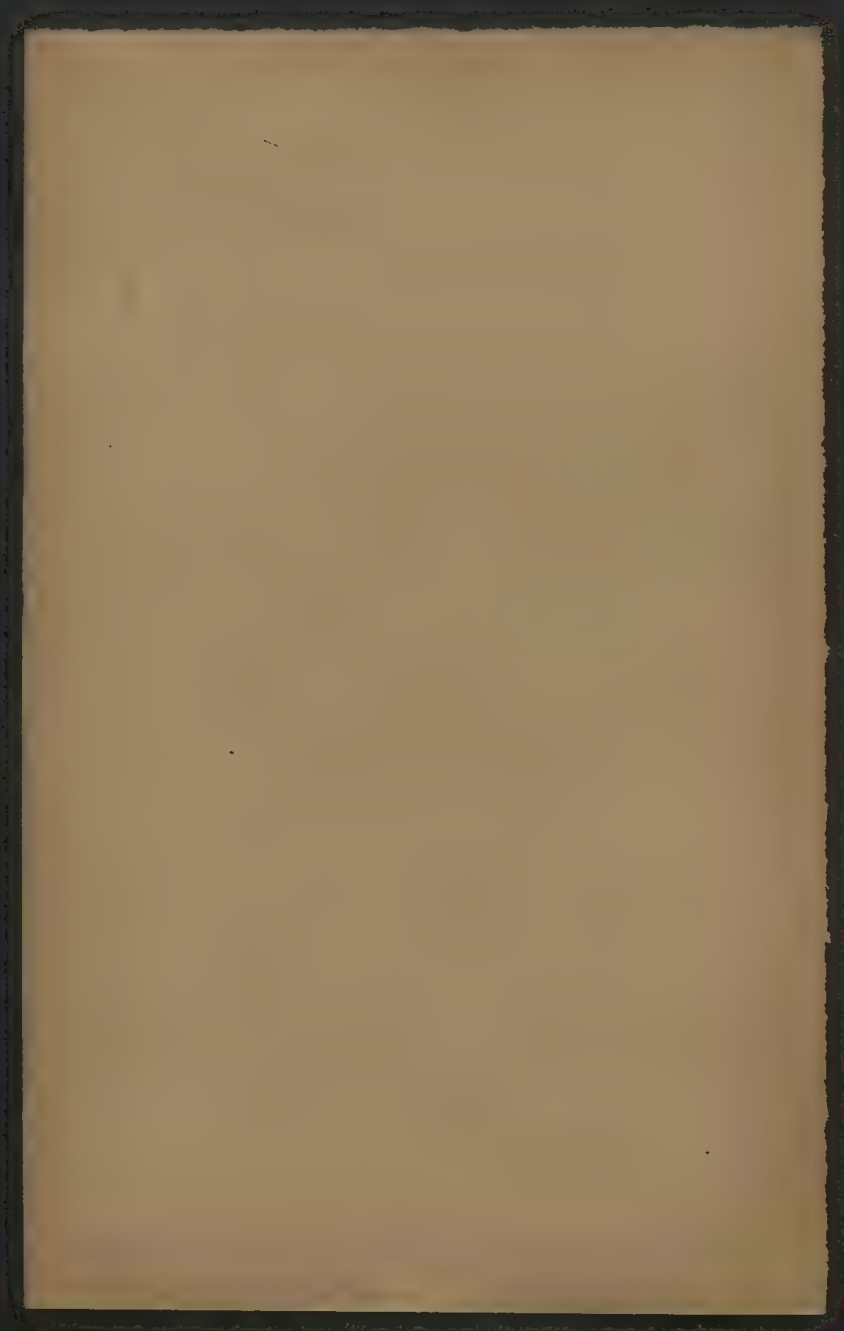

Wieda - praw. znam. wiele „Nie wieda nas matka
miała, na tarciech wysyłała” O. Kolb. Ryj.
2. 253.

Wiełbon - a. m. prow. Krak. wiełkoleud., w ka-

brzeży uanypryż wiełkoleud., wiełbouami.
Jaki taki wiełbon... Dacemij to byty na swie-
cie „wiełbouy”. Na kachonji jast kiobno z
teliży wiełboua to takie dzieje jak dżewo.
Jaki taki wiełbon tegrejt, to kalez! pot miłi”
Kamot - Matyjał. Wis' Zabrzań w pow. Nowotomicki.
G. lw. 88. 145. 1.

Wielgi-a-ie, zam. wielki, w purp. wrym u ludu
i młodszy klasy, "Wbij se na granicach
swojego pola kilka gatunków tescyny, bo za
chwilę będzie wielga bieda... — Za chwilę
spadł grad i wrysk na polu wyłknął 'wisi'
Zawada w pur. Nowo-Szdeckim Karol Matyas
P. lw. 88. 145. 2. 11

Wielguch-a-u. Wielgus-a-u. u ludu, coko-
wiec wielkiego, warunku, wielkocud of. wit-
bon Wielgusnik-a-u. Wielgusnica-y. 2/2

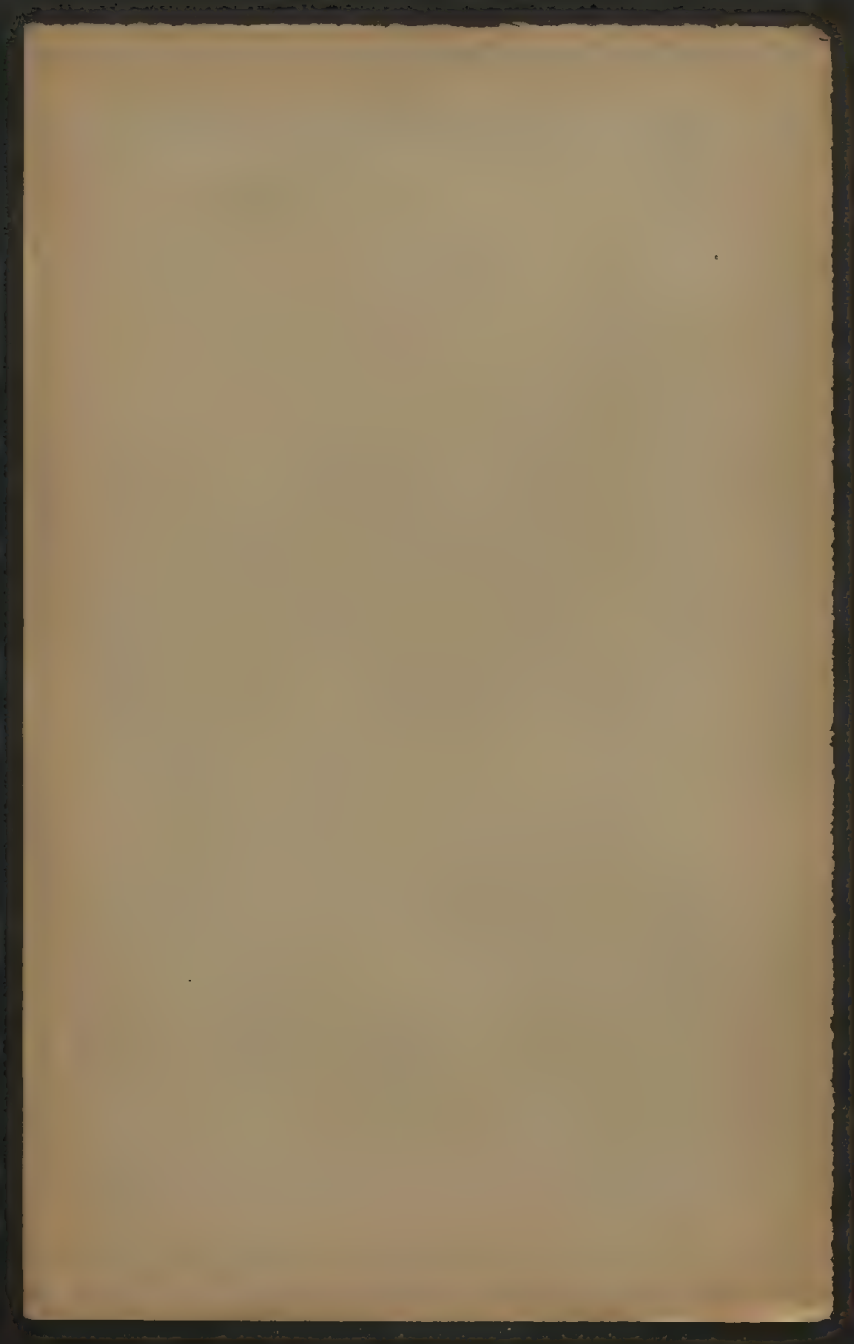
11) "W tem też taki wielgi ch-op i takom wiel-
gom strzelbom, taki wielgi jak najwęższa
josta w tessie." Zawada ib.

12) "No spieśta się, młówa Matyna, bo i
wielgusnica nie lubi zasypiać" Sando
młówa C. Kol 2. 103. (młówa Matyna) "W
konie podniesiony spór powieść w kłótni
i obelgi wrażeń: „ty heleguska, ty
wielgusnica, ty taka owaka" ib. 110

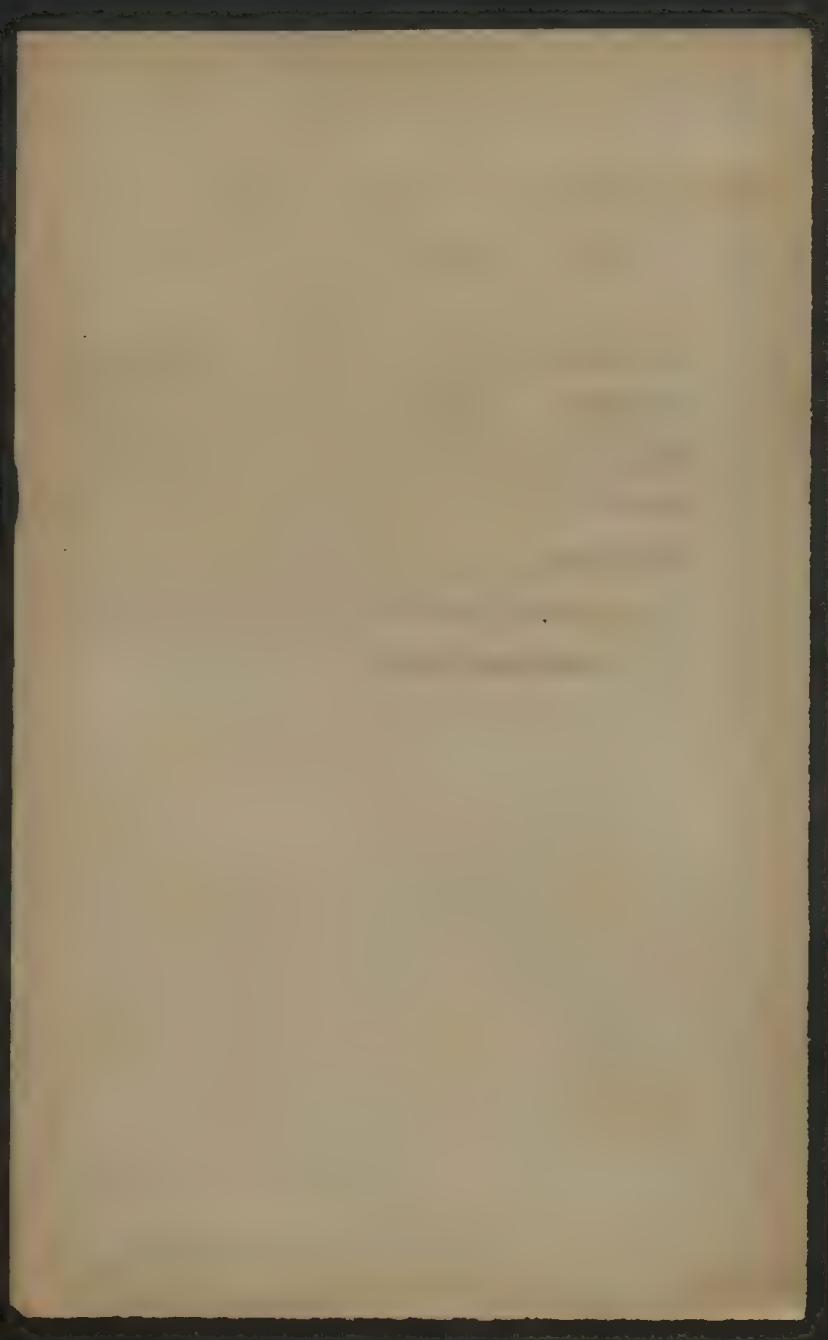
Wielkanoś - y. lub Wielkiejnoy i. z proupt.

„raz na rok ohoło wielkiejnoy” = bar.
 dło wśiadło kiedy, tedwie raz na rok, jak
 spowiedź „Zacnem jest niechłystwo
 franuckiego wieśniaka, myjącego się
 raz na rok ohoło wielkiejnoy” *Przem.*
nauk. i lit. 14. 762.

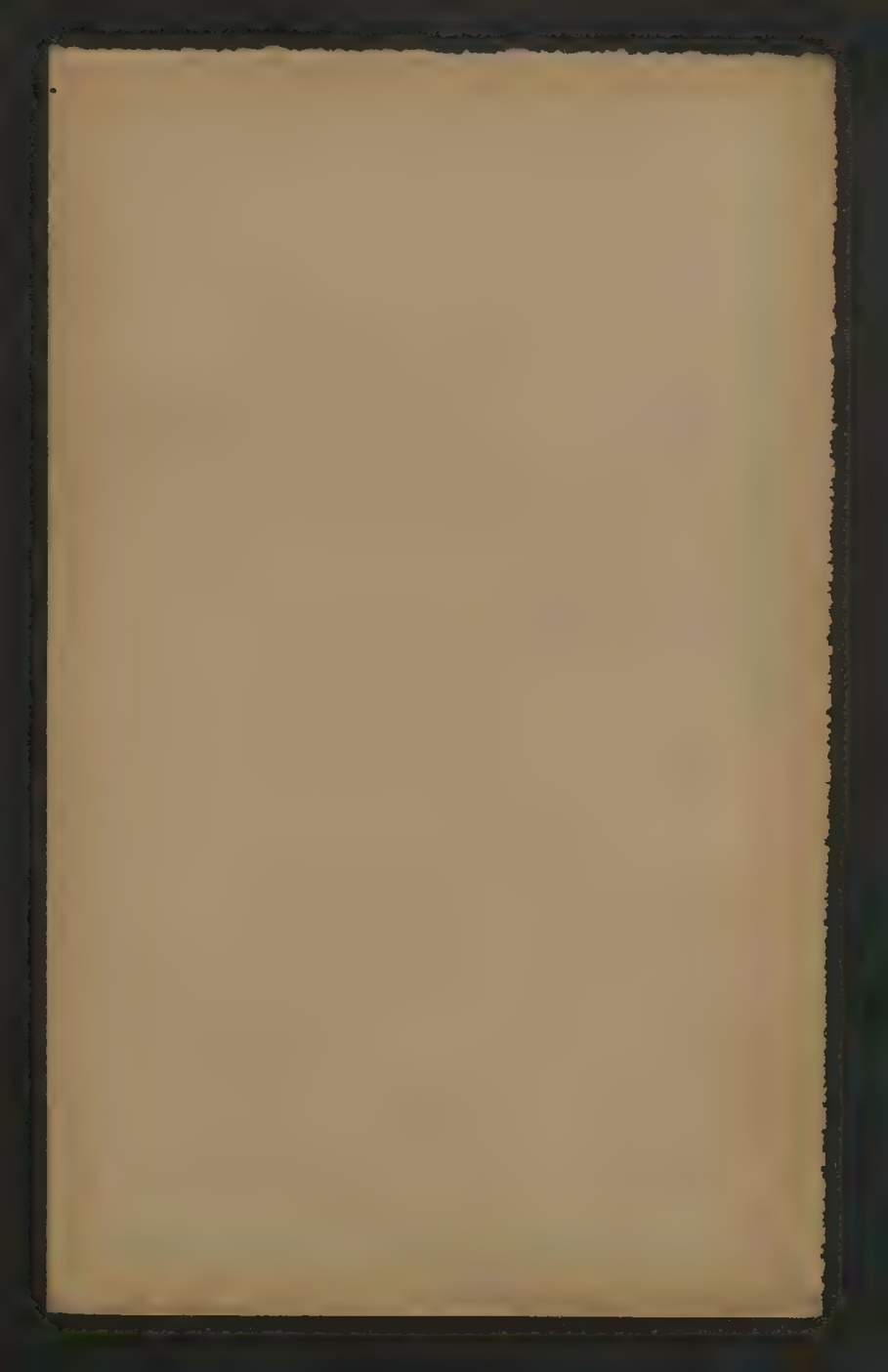

Wielkomiaśtowy-a-e, Wielkomięjski-a-ie. od

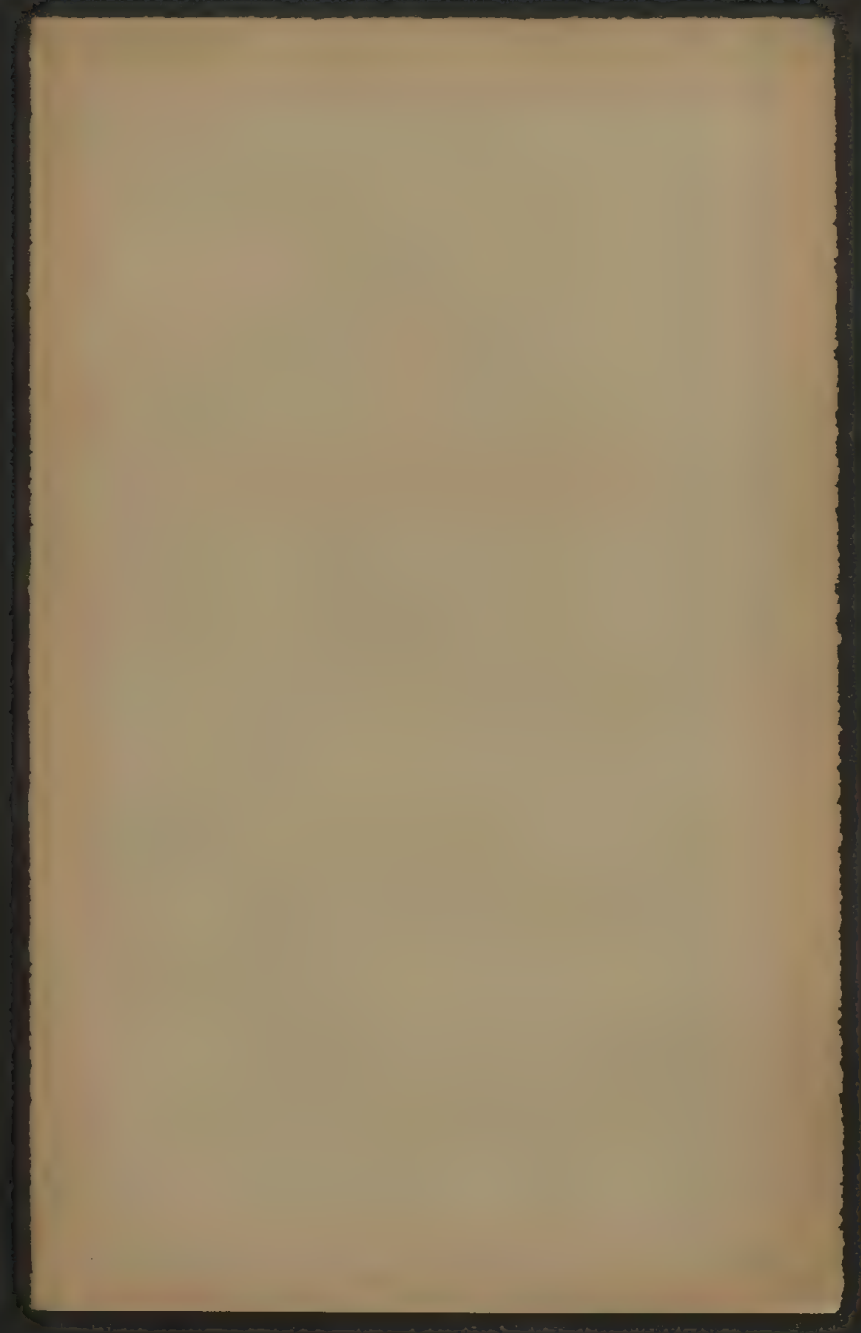
wielkiego miasta „Od śmiechu powstrzymać
się nie mogli, ani dotychczas książe, ani powozi-
ny podkomorzy, ani wielkomiaśtowa podko-
morzyca” I. J. Pół. 2. 14. „Matka, uchwała
go też miłosierdzia, jakie dany wielkomiaśtowo
otaczaić zwykły małpli, papugi, psesli; Dzie-
ci wfarne” I. J. Pół. 5. uw. 1873. 73. „Na wiel-
komięjskich parkietach inne zwykaje i pra-
wa” Ros. Zarzut 1883. 3. 2.

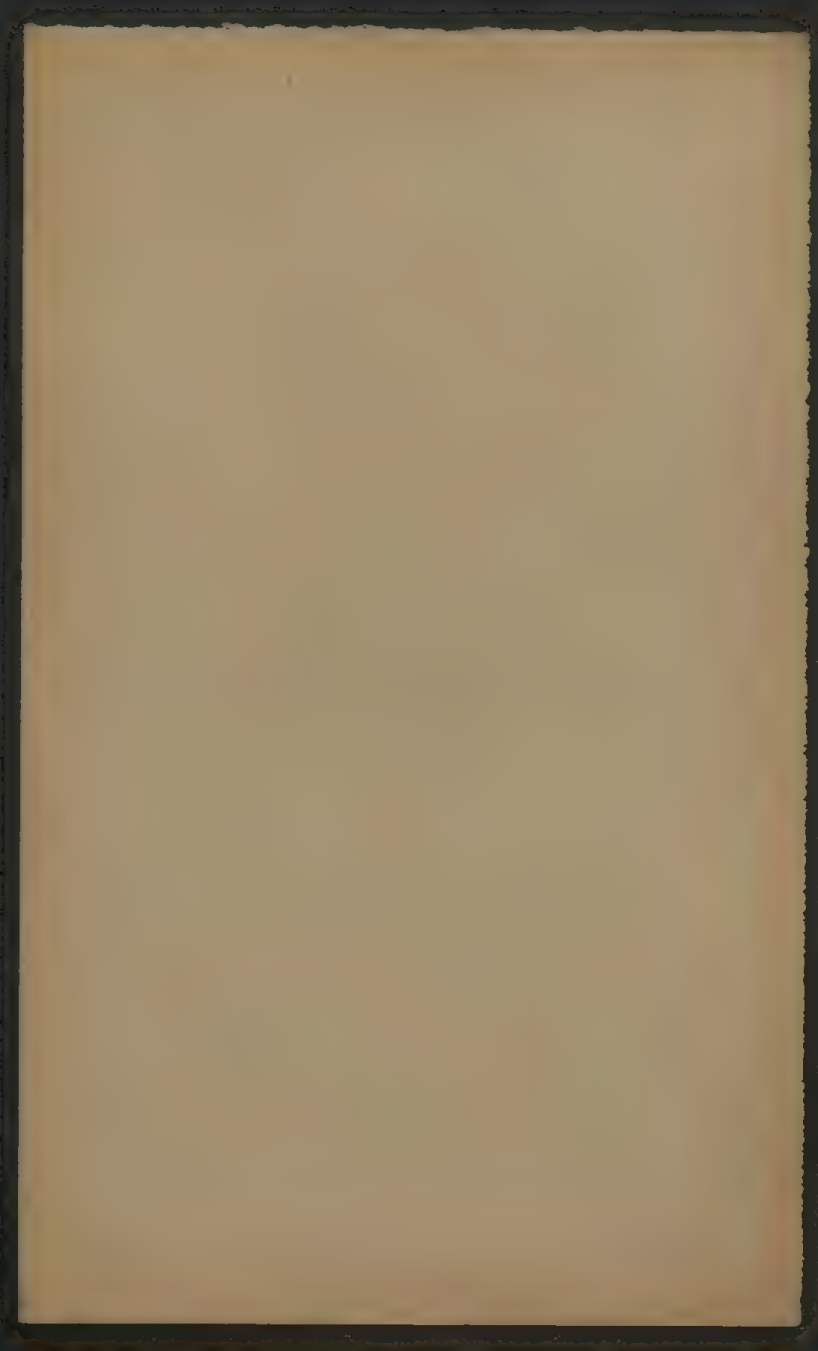
Wie (kopański) - a. i. e., właściwy wielkim prawom,
„Dito od niej' coś imponującego, wiel
kopańskiego porzucenie nakazu
jącego” J. T. Per 2. 412, „Herby z księ
żca nitra świadomy o porzuceniu Dale
kiej fundatorów ty' wyprawy wielko
prawniczej”. H. Gawat Oława 23. 210.

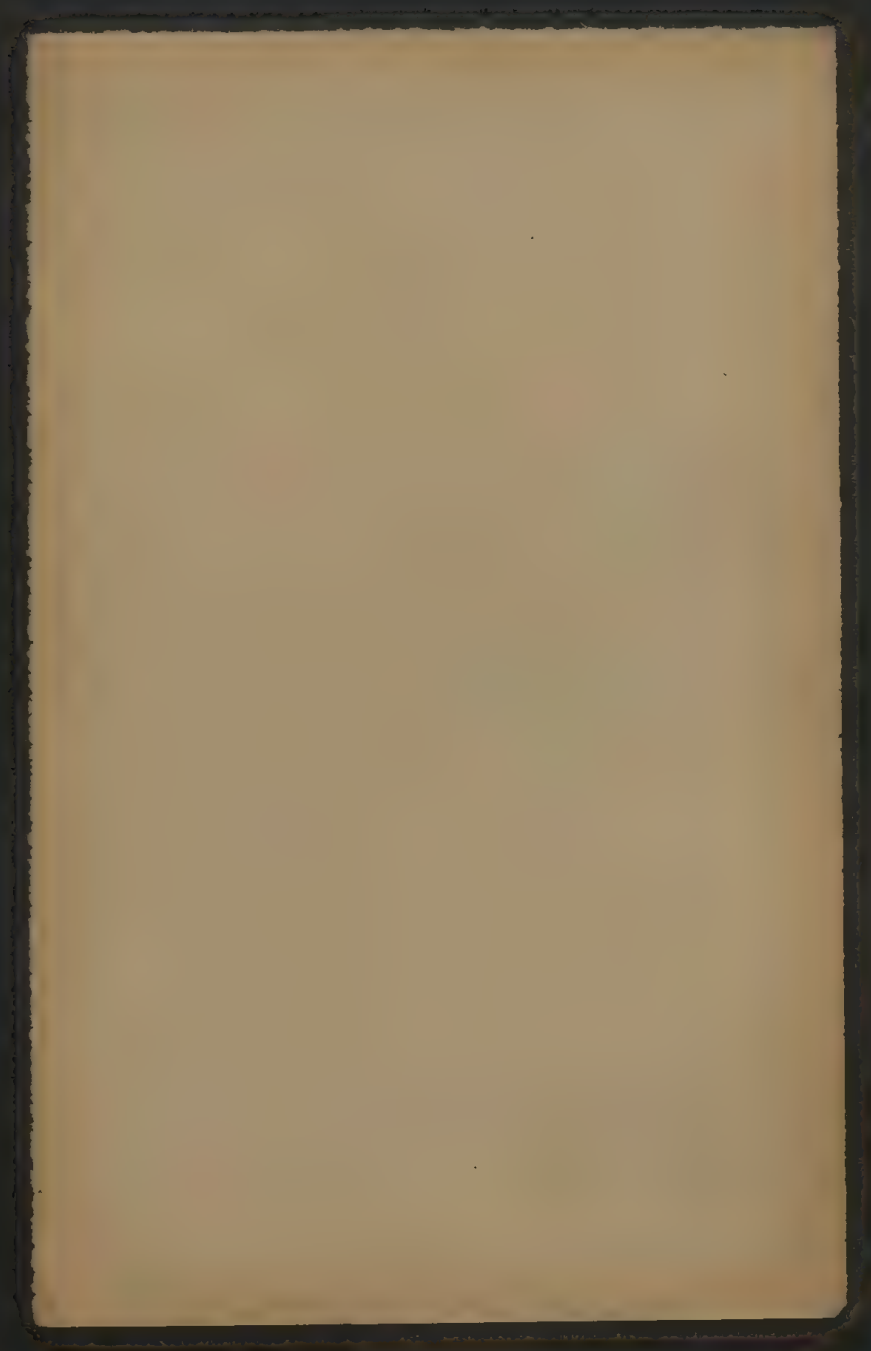
Wielkości i. i. się i. um. z. meton. skoszące do orody,
wielki złowicki, zwakemitoi "Zienny
miał porzuc i. kobogzłusialy wypra tuwa
rny. jak i, co się o wielkości świata o cie.
raci męgli "Z. Kras Kros i. Doni. "Coty
sta amator, spiewali, kupowana wiel.
koci basowa "A. Wilcz. Woty rob. 74.

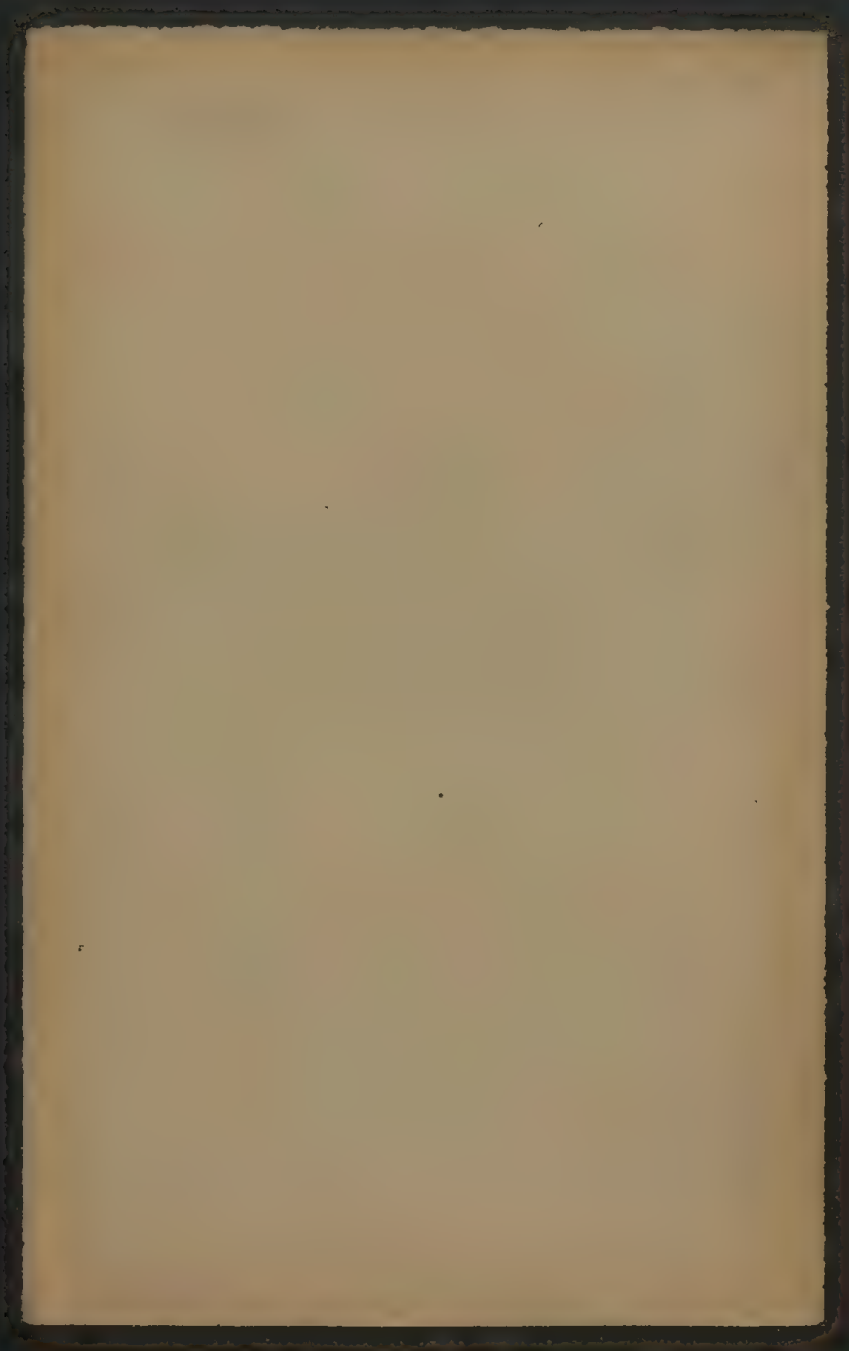
Wielkoświatowcy - a e, w wielkim świecie obra-
cający się między sobą wstawi-
wie wielkiemu światowi tyraży się wiel-
kiego świata „i wędrowni w wielkoświa-
towie życie, były obiadanie w ustawicznym
pracy od świtu do nocy” Z. K. 244.
„Do naszych dom wielkoświatowcy
trzeba pracać po kilka razy, nim się
mówi o dopuszczeniu” ib. 276 „Porucza-
ły życie ze strony naszego wielkoświa-
towej.” T. T. 2. 30.

Wielomilowy a.e., wiele mil obrotami objętych
cy "Kandydacja obywatela wrocie ogrody
z wodotryskami i kaskadami, wielomilo
wy park ze zwierzyńcem" klasy 43. 271.

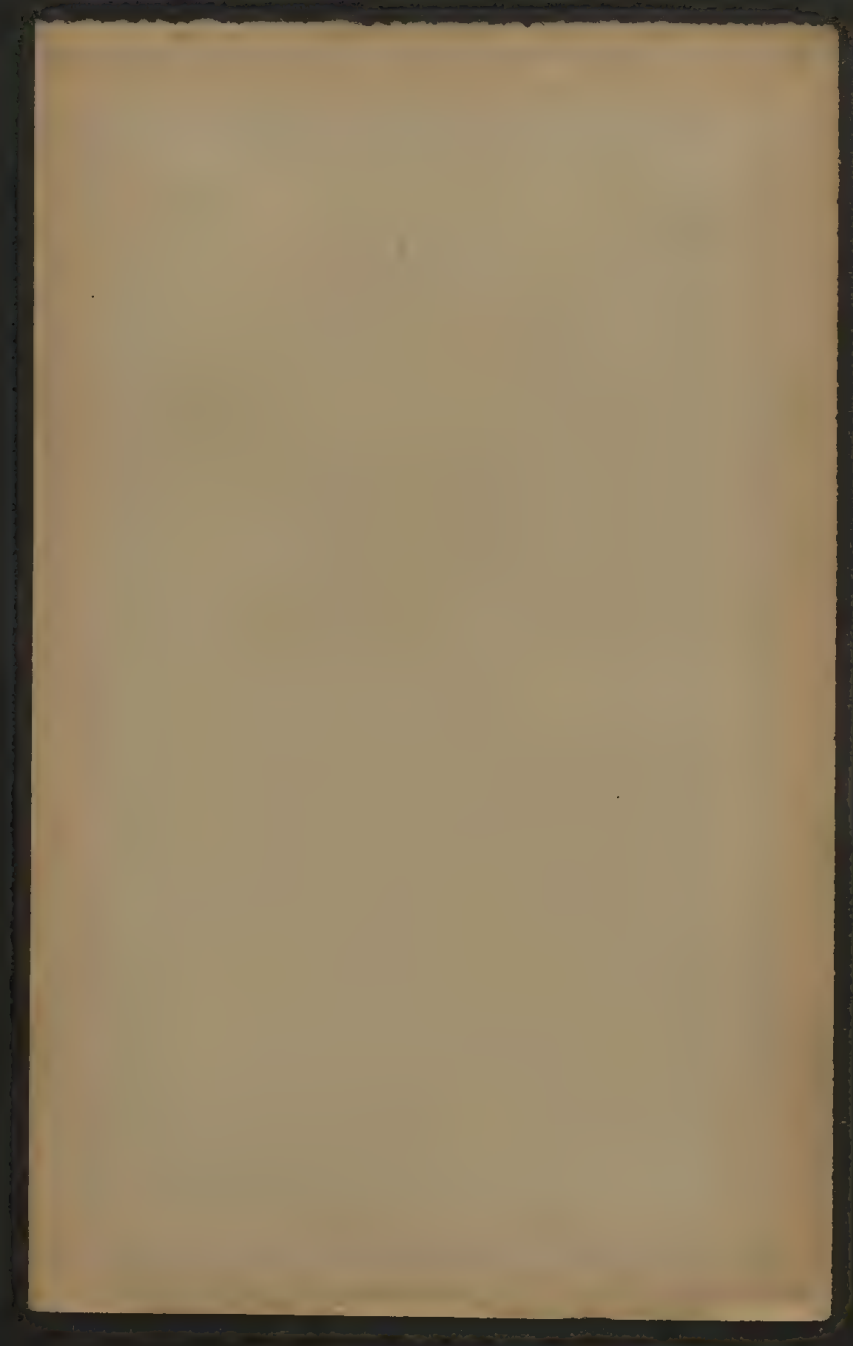

Wielonory-ce, o wielu nogach, wielono-
gi "Kolo kaidy" siamy cigzic sie
wielonory stot wozki, drewniany."
Ad. Mick. 3. 95.

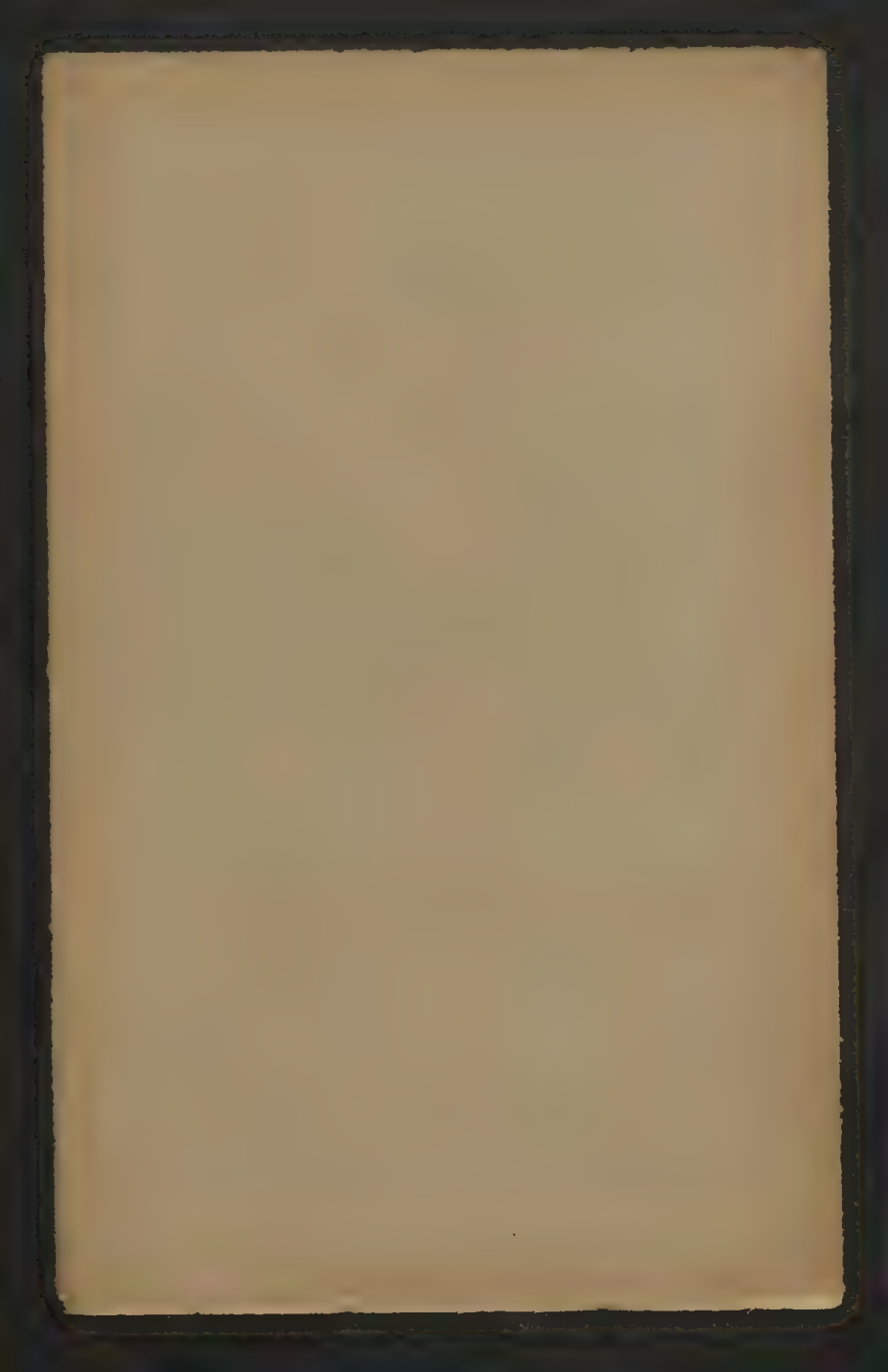

Wielorybina-y. i. u. u. u. w pieśn. lud. Samica
wieloryba „A byli ta (w wodzie) starosto-
wie (weselni) wielorybowie, a byli ta sta-
roście wielorybie” O. Kot. 1. 306.

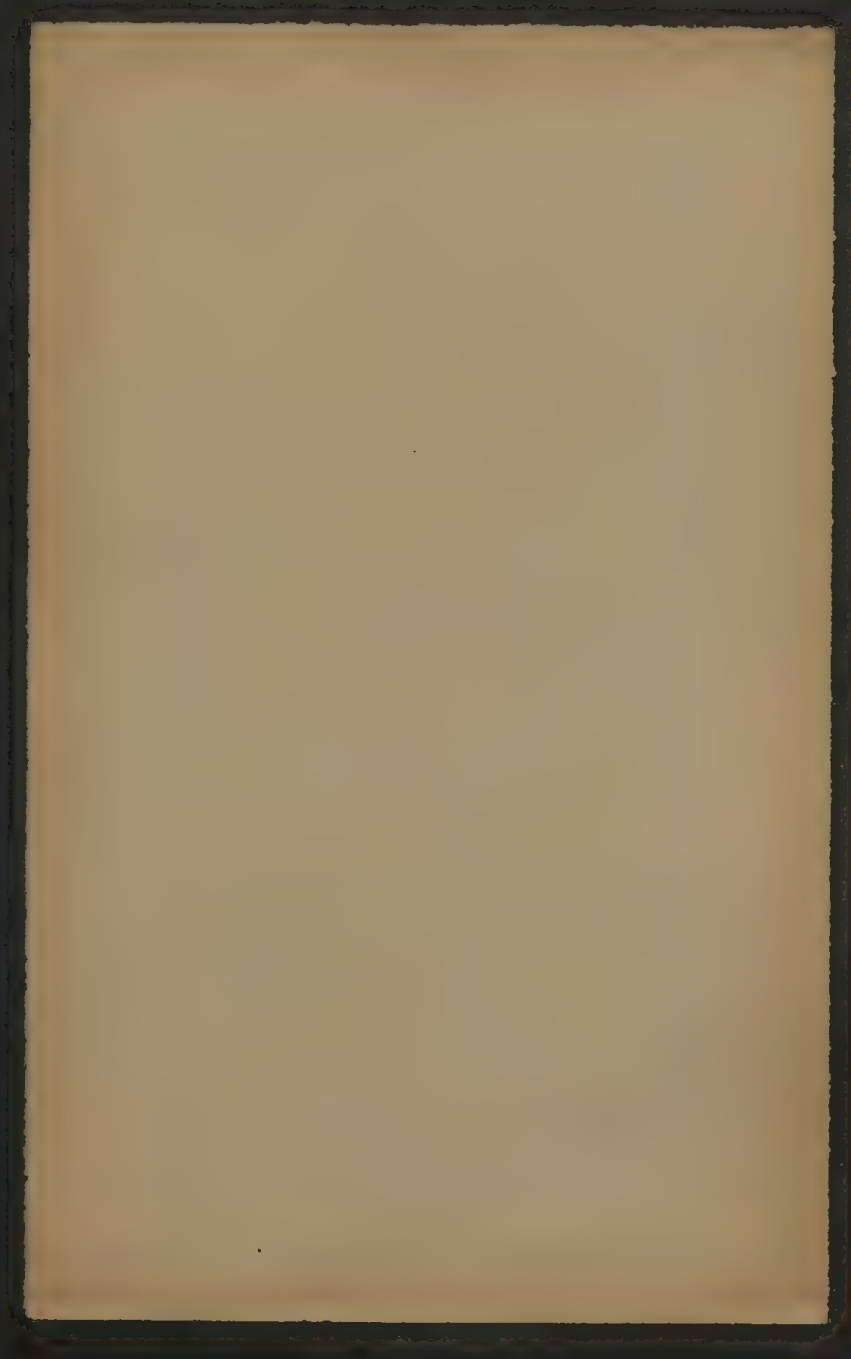
Wielorybik a. m. cy-kw u. u. trudniejszy
się polować wielorybów „Trykownice
w których wielorybicy werbują wnet-
kiego rodręja drapiącego na swe stat-
ki” S. Kraw. Mowin S. nar. 1885. 32. 1/2 Słuk. t. 4)

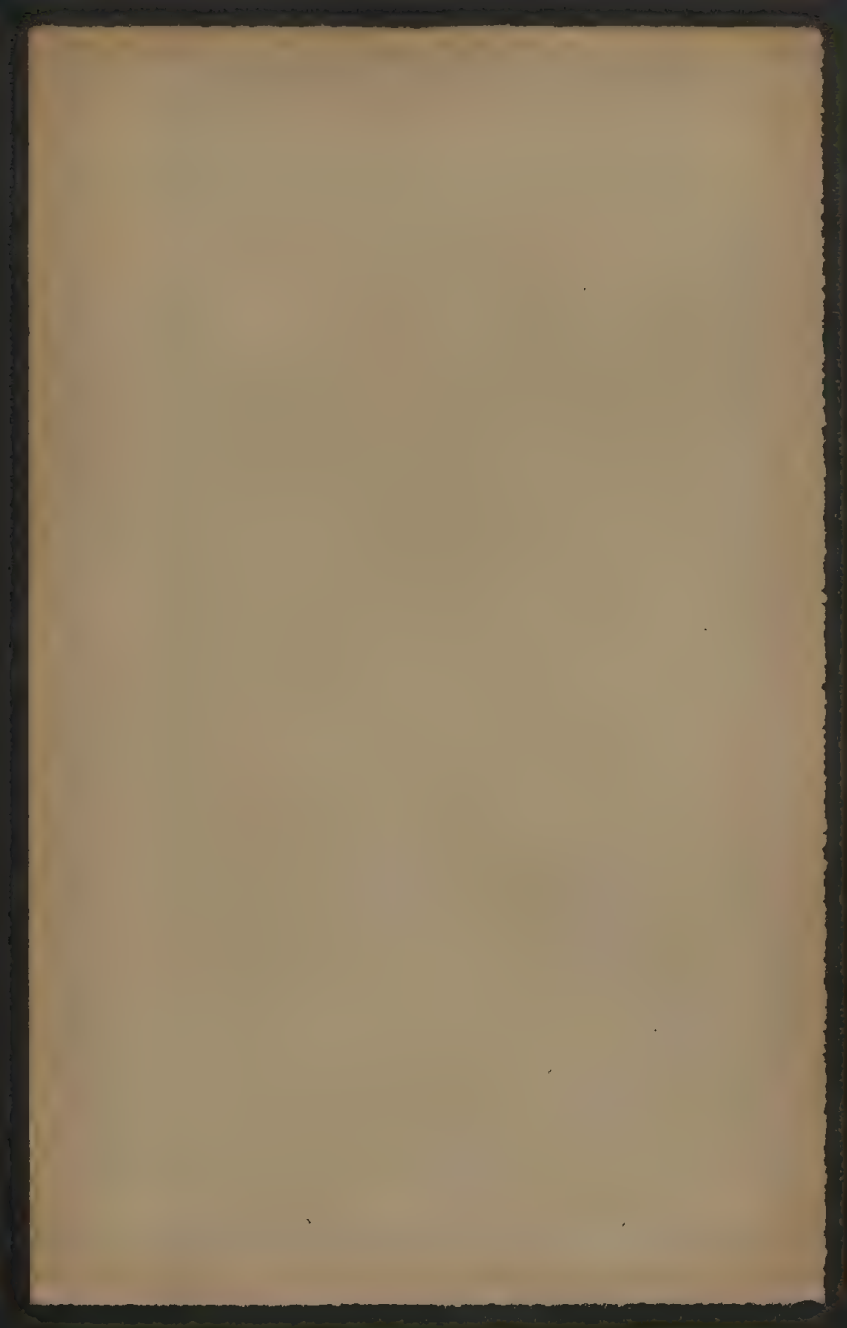
Uielostronny a e ^{nie prost.} z na wick stron skierowany,
z rozmazanych stron, ^{możemy być} „Siśmo
to odpowiadato wielostronnemu my
mogum iowczesnyu” K. W. Wyc. Ogn. dom.
1874 z „Dla kucharków, usłó” jest
przedmiotem do rozmowy tak wielo
stronnemu. że się nigdy nie może wycho-
pac.” Z. Kark. 4. 314.

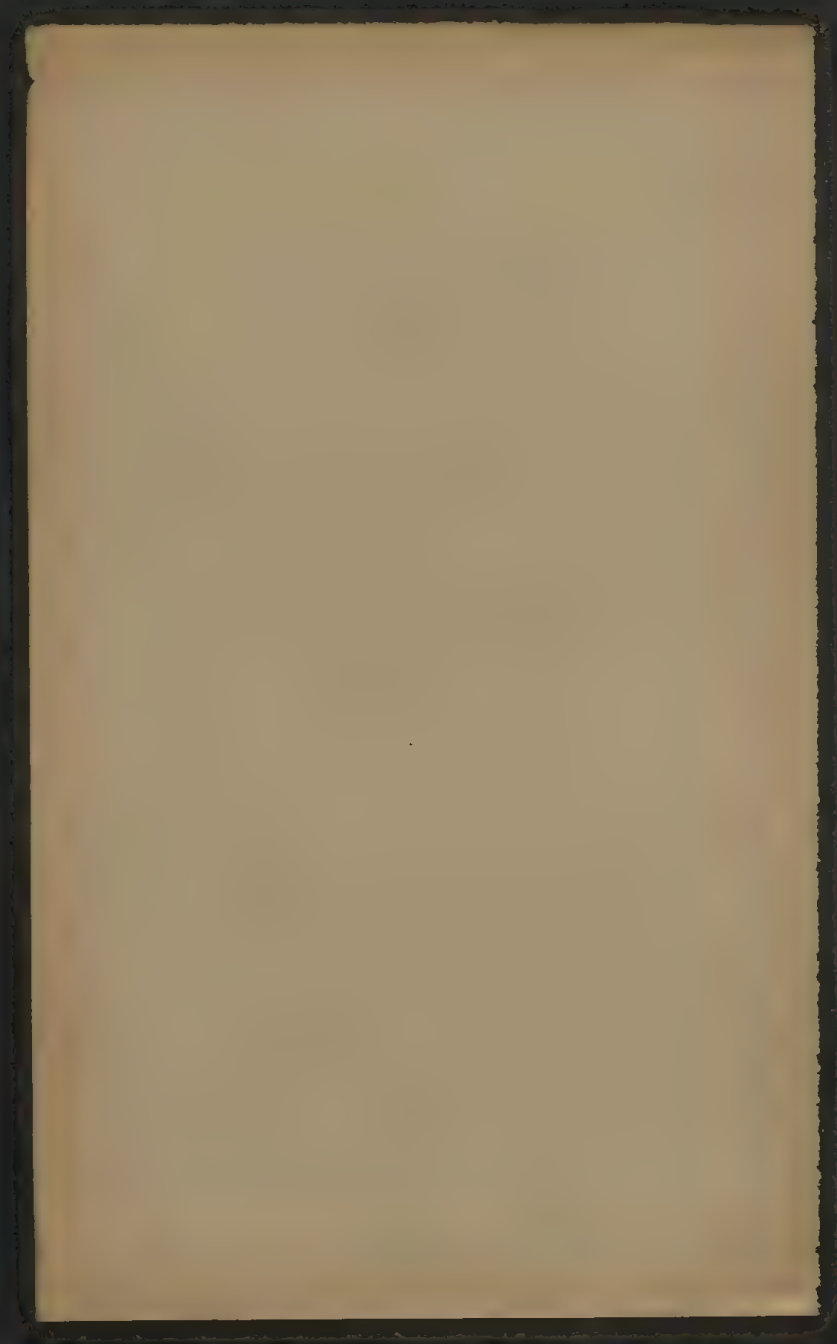
Wielowieczny a-e, przez wiele wieków
truszczy „Polarisai ludu! odkupiciel,
Dziś syn, upodobał on siebie, nim
wielowiecznych win!” J. D. Kales. 4. 3.

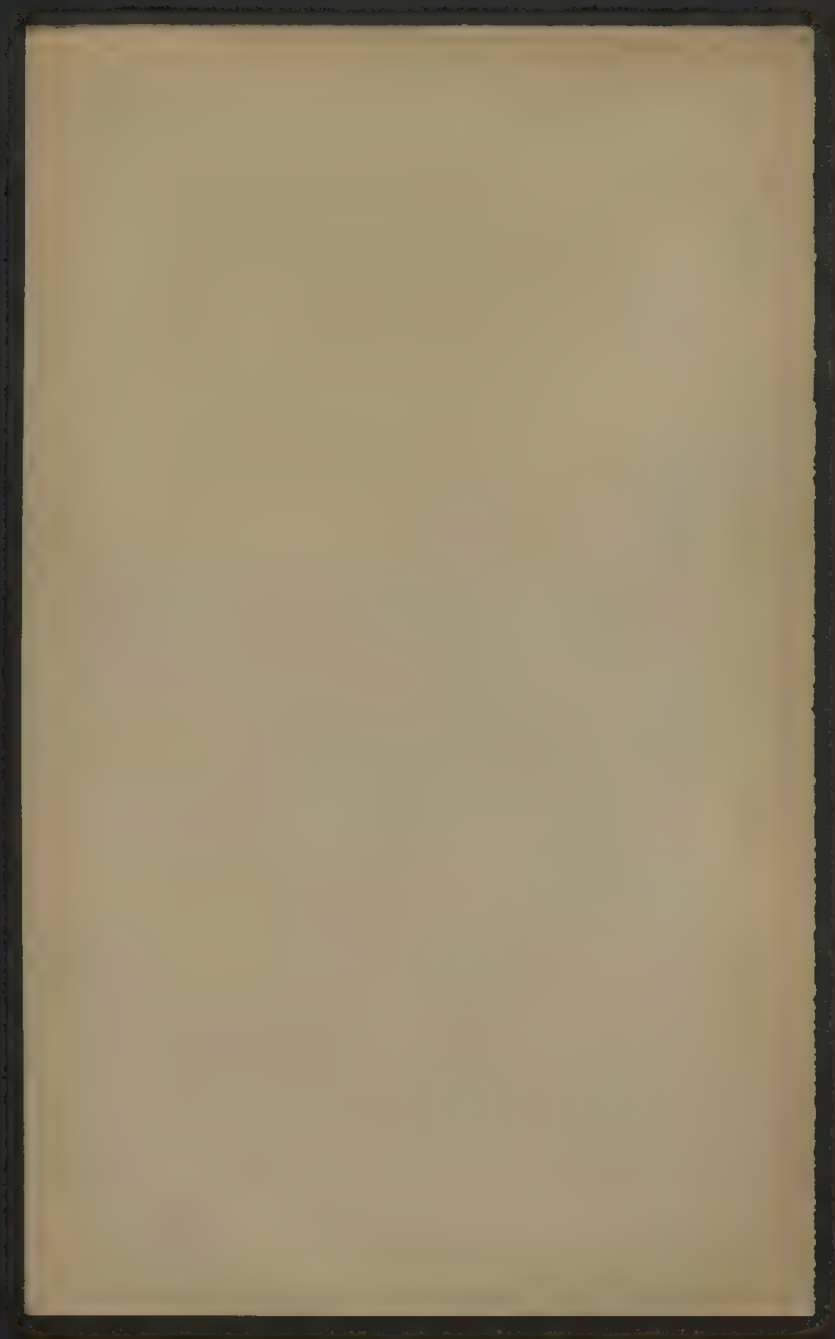
Wielowysp-u, m. spy um. tak Ld. objaśnił zna-
czenie archipelagu, nie podaje jednak
tego myślnie oddzielenia na właściwym mi-
scu.

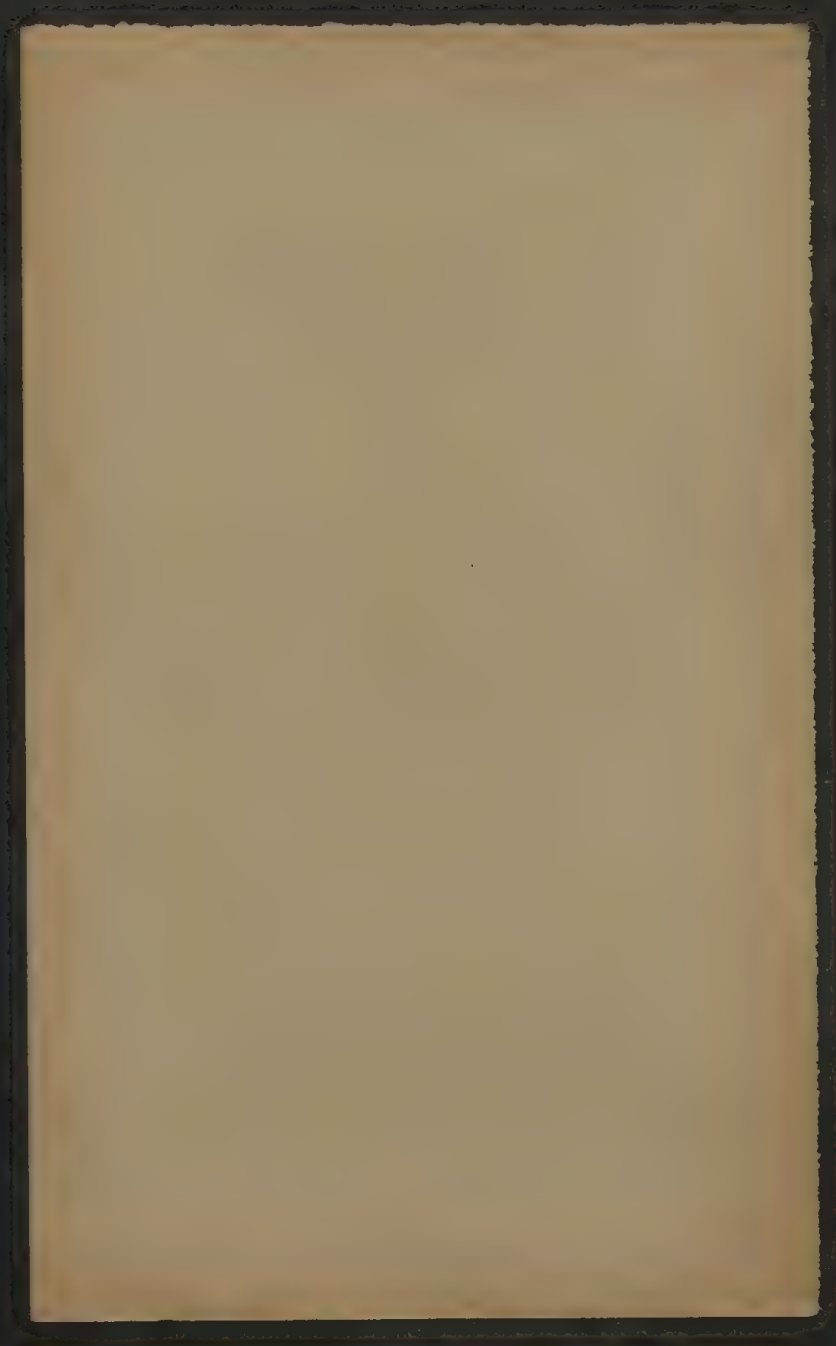
Wienie . a . n . niewi . wianic . powiew , Łopir
przekładek rozmowa z wienie , wdręga
wziętym sprawit " każde odczekanie "
J. Srebr. Pisma 25.

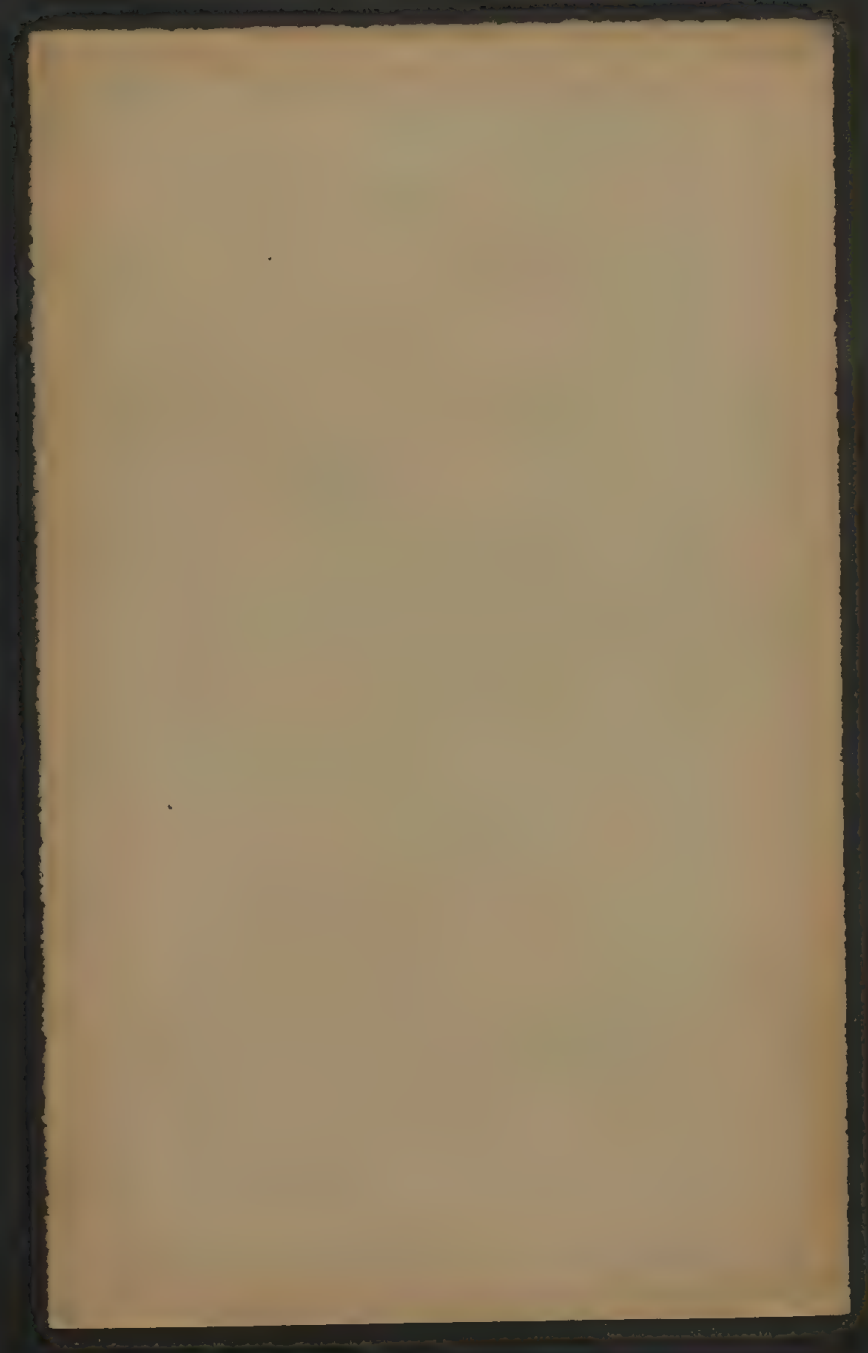
Wieniec - niea m. nie - ów um. § produkta w krotal
cie wienua to jest x diuwa w iowdu „Po
duwa dęta mykie wienua rwana” A
hw. Fr. Dniek 7. 278. § — i Wien'cowe - ego n.

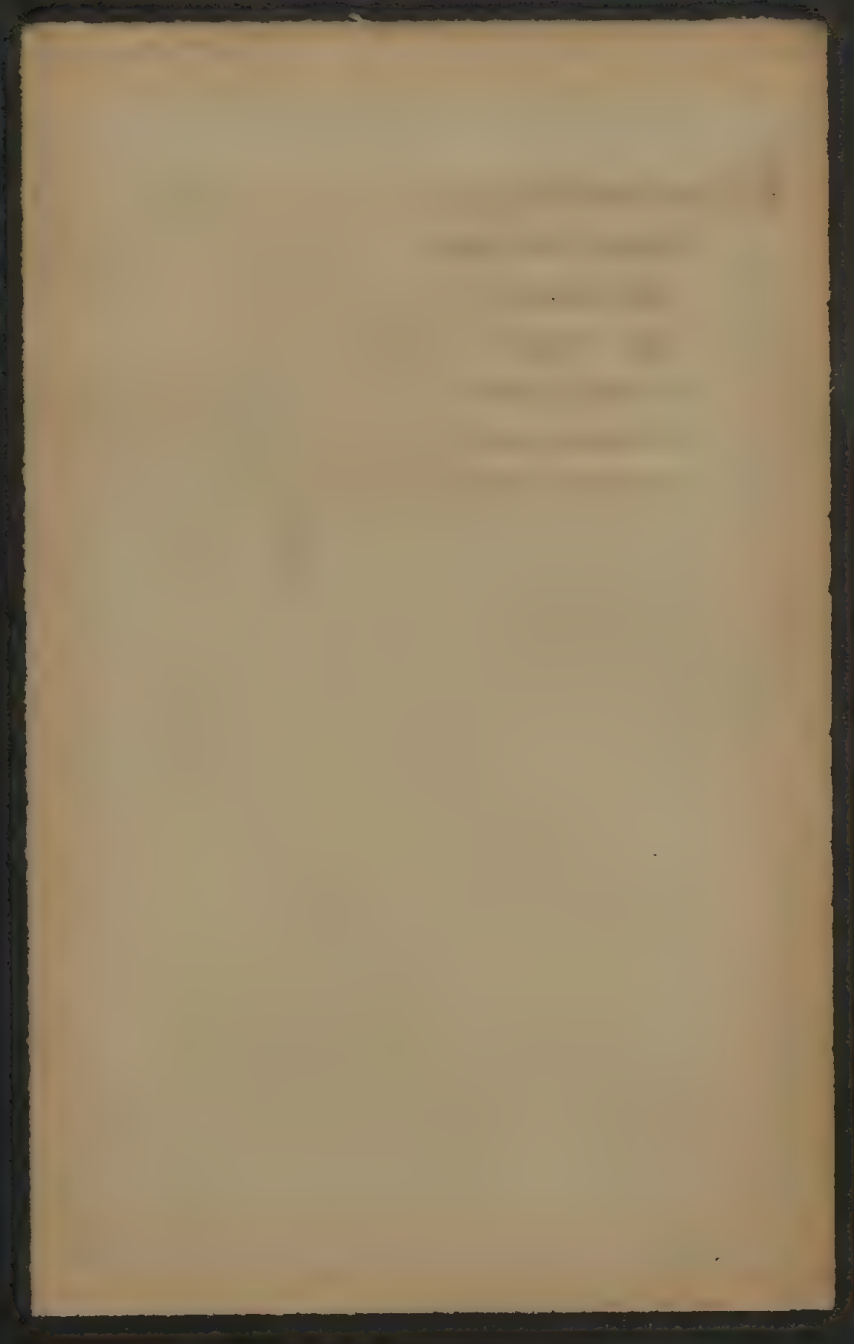
Wieprzański-a-ie, od rz. Wieprza, wzięwa się do
słowniku: Nadwieprzański, Zawieprzański
ski „Dob” jest praejichai okolicie Nadwie-
przański aieby mieć pojście jako zawie-
przański w doxewostanie rovinia Wiek 1883. 16. 3.

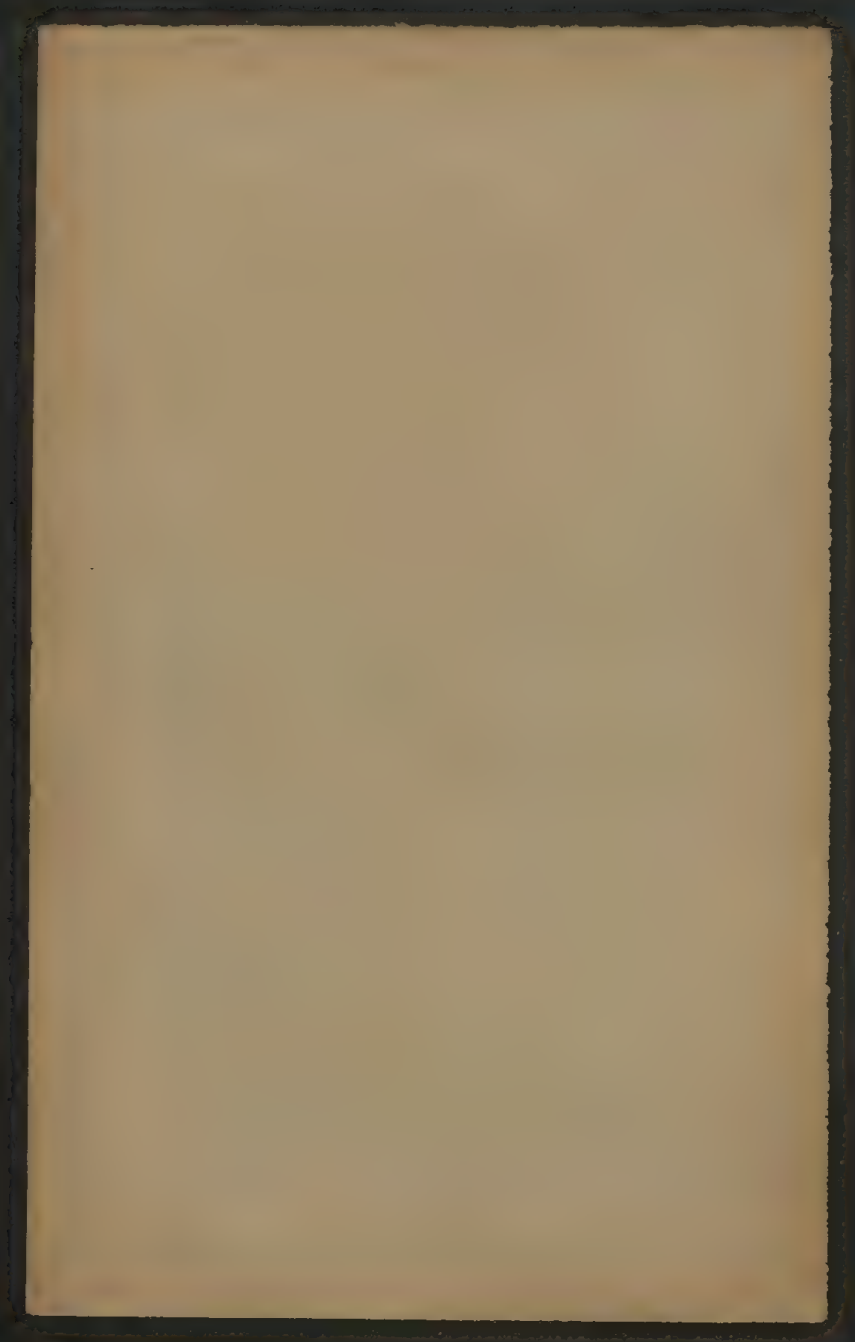
Вісник - а - су - нів м. вісник, надби-
рає вісники с. кагалік, "Зеду-
нни" и нас побывали на вісник ра-
ту (івіні) з вісник вісників.
вік 1887. 159. 2.

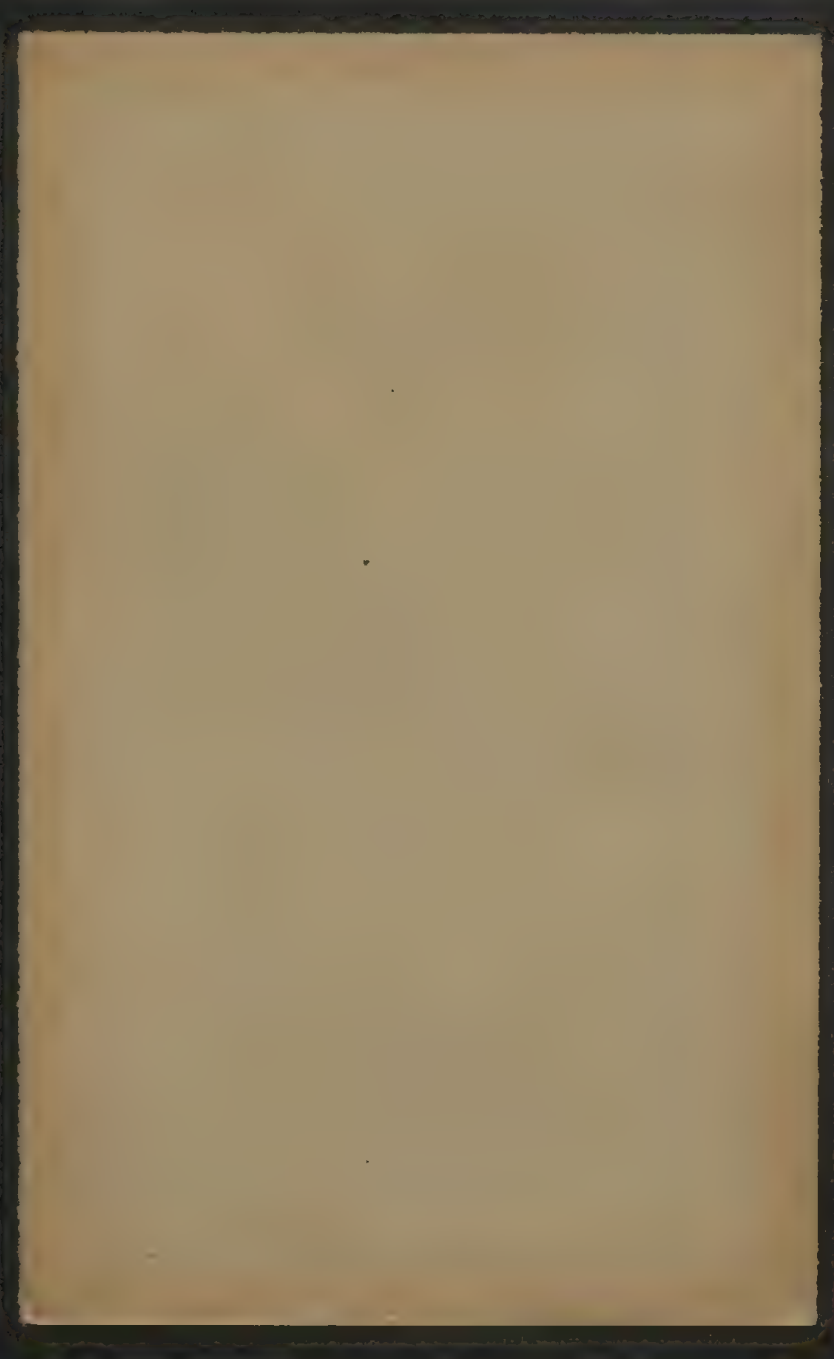
Wierusohonstytutyjnyj a. e. trzymający się kon-
stytucji, opierający się na jej paragrafach
z puz. kart. lojalny „Miata już dwóch me-
rów, a zatem będzie mógł moim ciałem
w każdej okoliczności udzielić prawdy
i wierusohonstytutyjnych rad” A. hr. Fr. Dział
117. ścisłe pilnujący swoich praw.

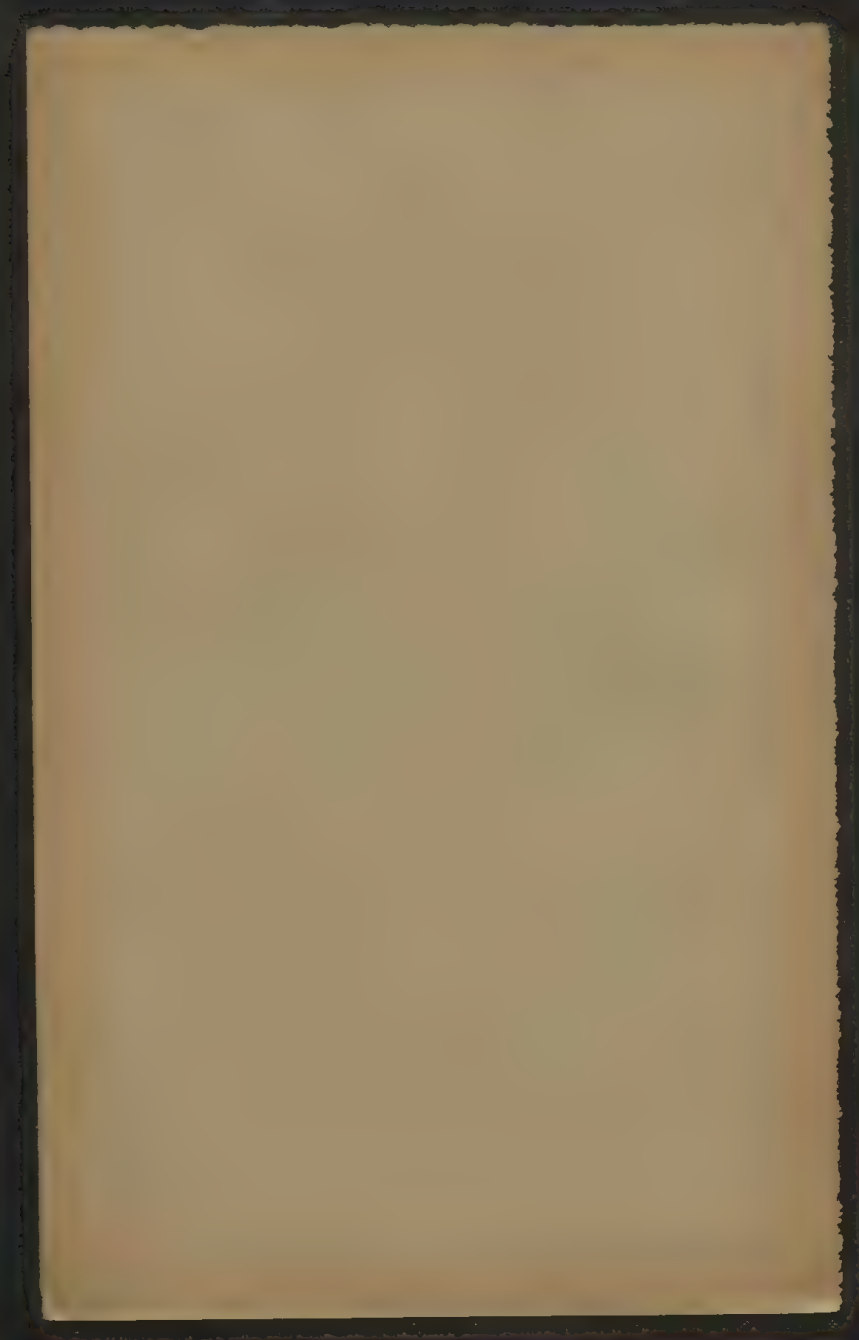
Wierny-a-e ż "do wiernych ręk oddać" xau.
fać ^{zupelnie} ~~se~~ ~~wypraskania~~, oddaje komu najg-
lebsz, skroty i t.p. nie oddać rachunku,
powierzyć spulnieć na sumienie. Z
czasem Tabuq, stawaję; podkowory.
na zdawata na niego coas wigij; a
w końcu oddala wyprasko do wier-
nych ręk "J. J. Kwar. wiek 1878. 47.

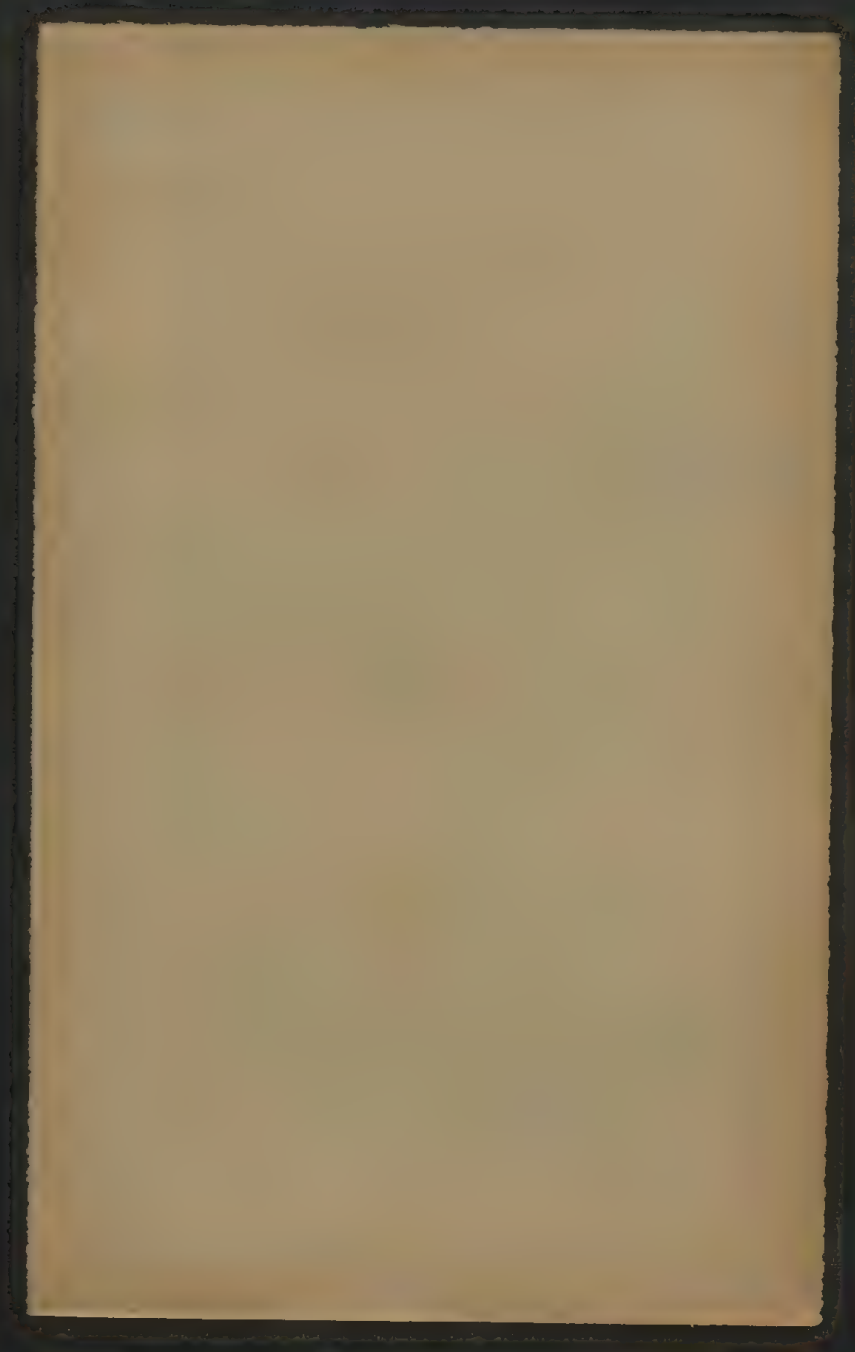
Wierzowany-a-e, wierzani t.j. wierzący nie
wz. utwórny. Z papirusu masytem pod
stało twórci wodną stąg, i głupstwa wier-
szowane rodzą "J. Kark Chw. sko. 3." Jedynie
zajdzie potrzeba wystąpienia z wierzo-
wanym tocistem "Kur Świąt. 1871. 64. 4.

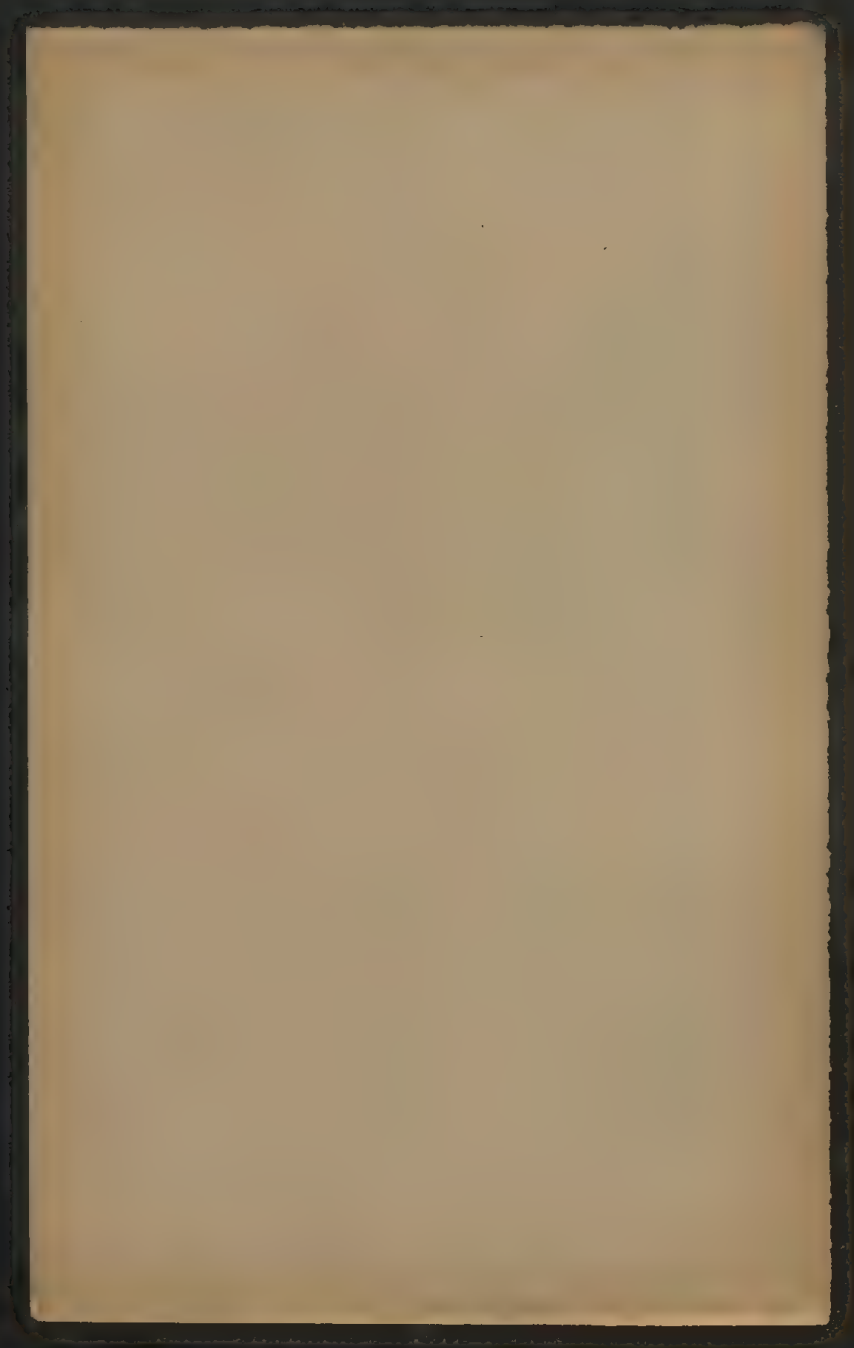
Wiertusicy-a-e, służący do wiercenia „z narzędzi”
wiertusicych (górnusicych) gotowe kłany,
świdry, pompy wszelkiego rodzaju. Ogięta.
fabr. Ł. nar. 1882. 149 (czy obok?)

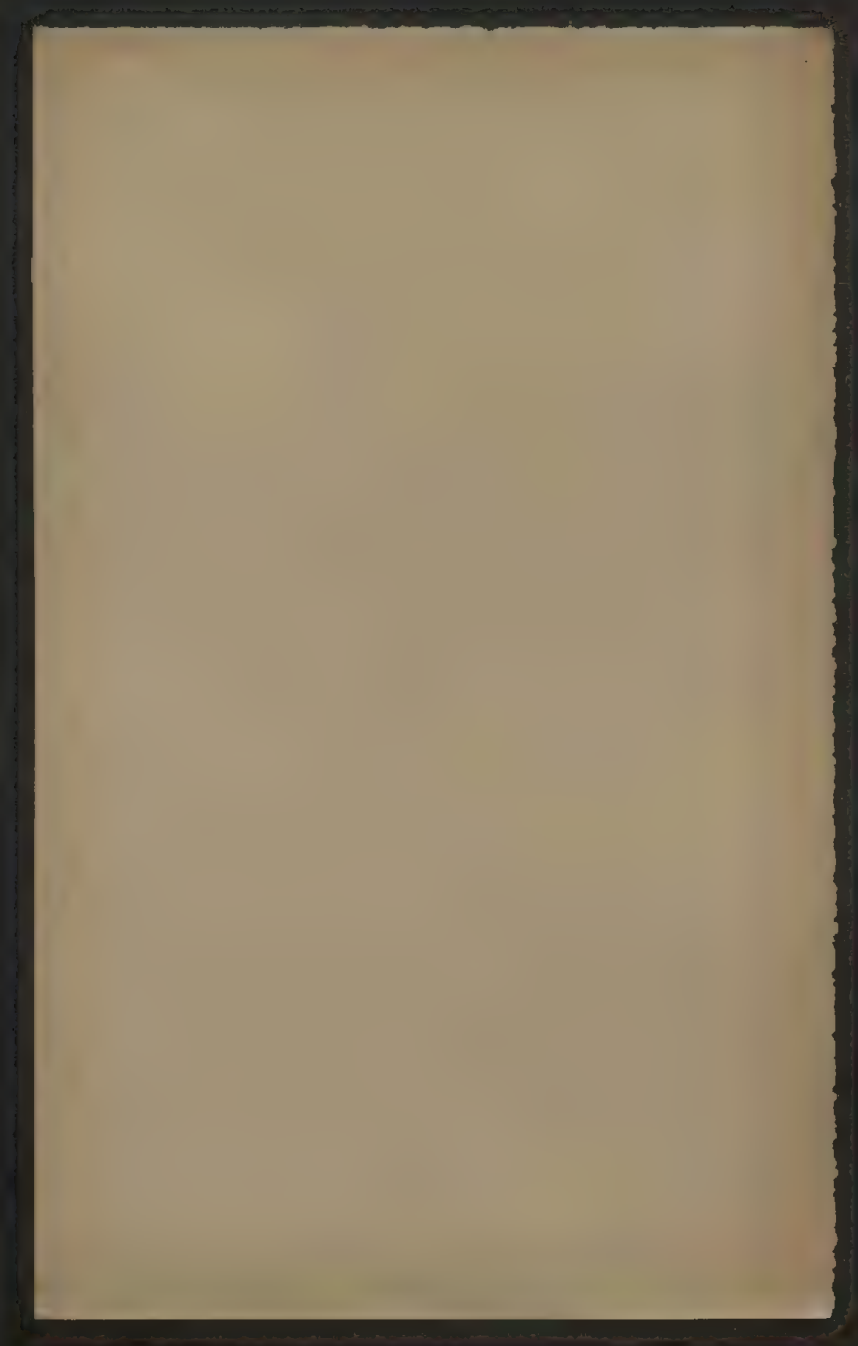
Wierzbka-i. i. Wierzbocaba-i. i. bki-bek i caki-
czech mu. ród. mala, ~~stoda~~ wierba „Wy-
rosły i tam wierbocahi” G. Kol. 1. 294.

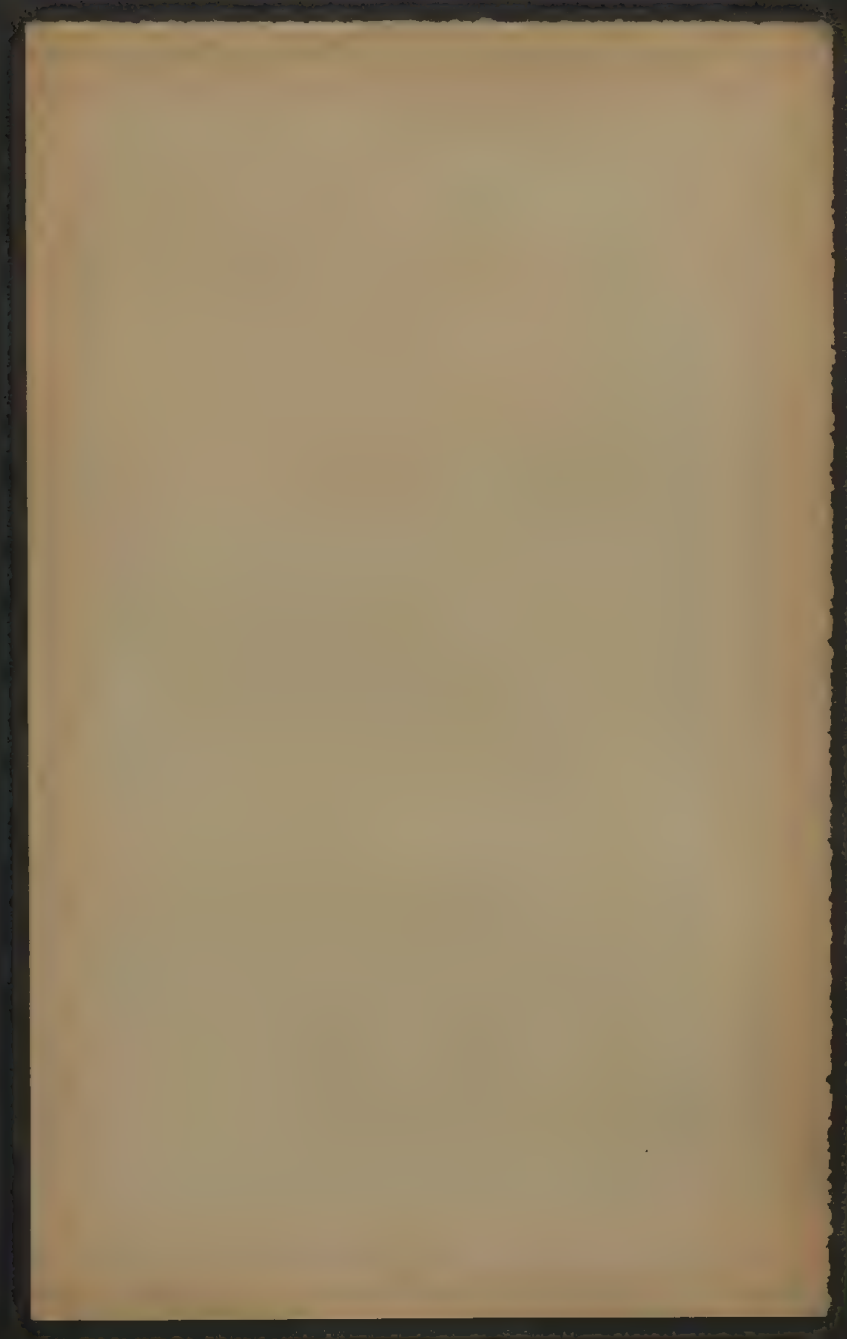
Wierachówka i. n. 5 klauz pod wiewach, wierachowa

Wierzeje - j. l. m. na Podlaniu, ziemia Skrzynka
(Pyki); wrota up. u Skodoty.

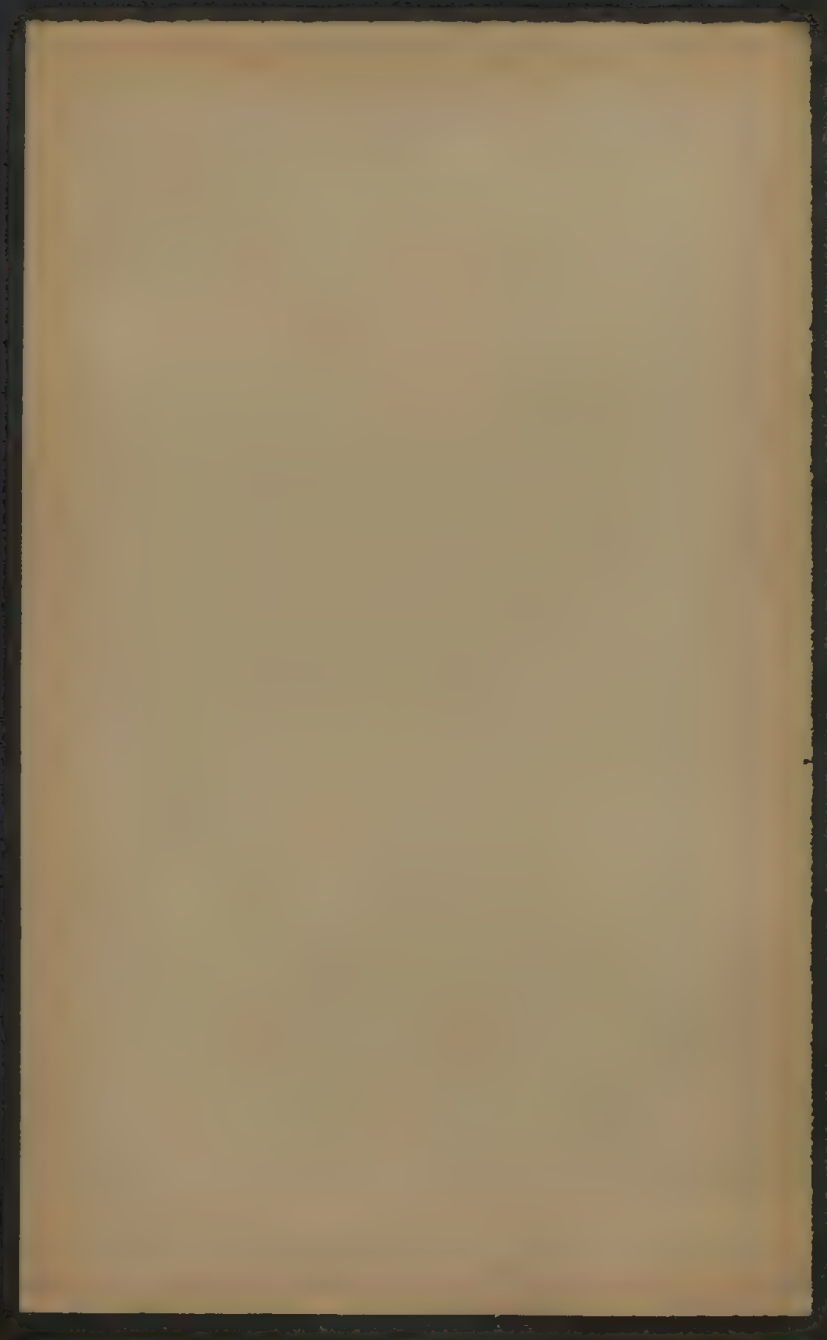
Wierzycielski-a ie od wierzy ciela, tyragu ie
lub wdusiwy wierzy cielom, ktorom: k
wierzy ci i, Dawny wawajcar byt iopraw
die wielki mowymowda, teia go siez prae
ciei bata wierzy cielka kowa "A. m. v
kom. 1. 8.

Wies'-wsi. 4. z "Kawka i innej wsi." wywołanie
prawy gwa, ~~to~~ gdy karty prawych do
reki nie maiste, dworskie gwa, ten raz.
maite, nie pasuje do siebie.

[Handwritten signature]

Wieść - wieść - wodri st. x. udkn. z praprostowio: „nie
tędy go wiodli” - nie tędy droga, nie tak
być powinno, nie tak to jest jak uś ^{złapiesz}
to „^(włotowik) jak uś rozpatrzy w świecie, w ludzact
i w sumieniu... to sam powiada sobie:
- „Nie tędy go wiodli!” - i długo i prawnie
myślamy się wodri. i powoli na tropy op-
cowskie nachodzi.” w. 601 f. 3. ob. wodri
się

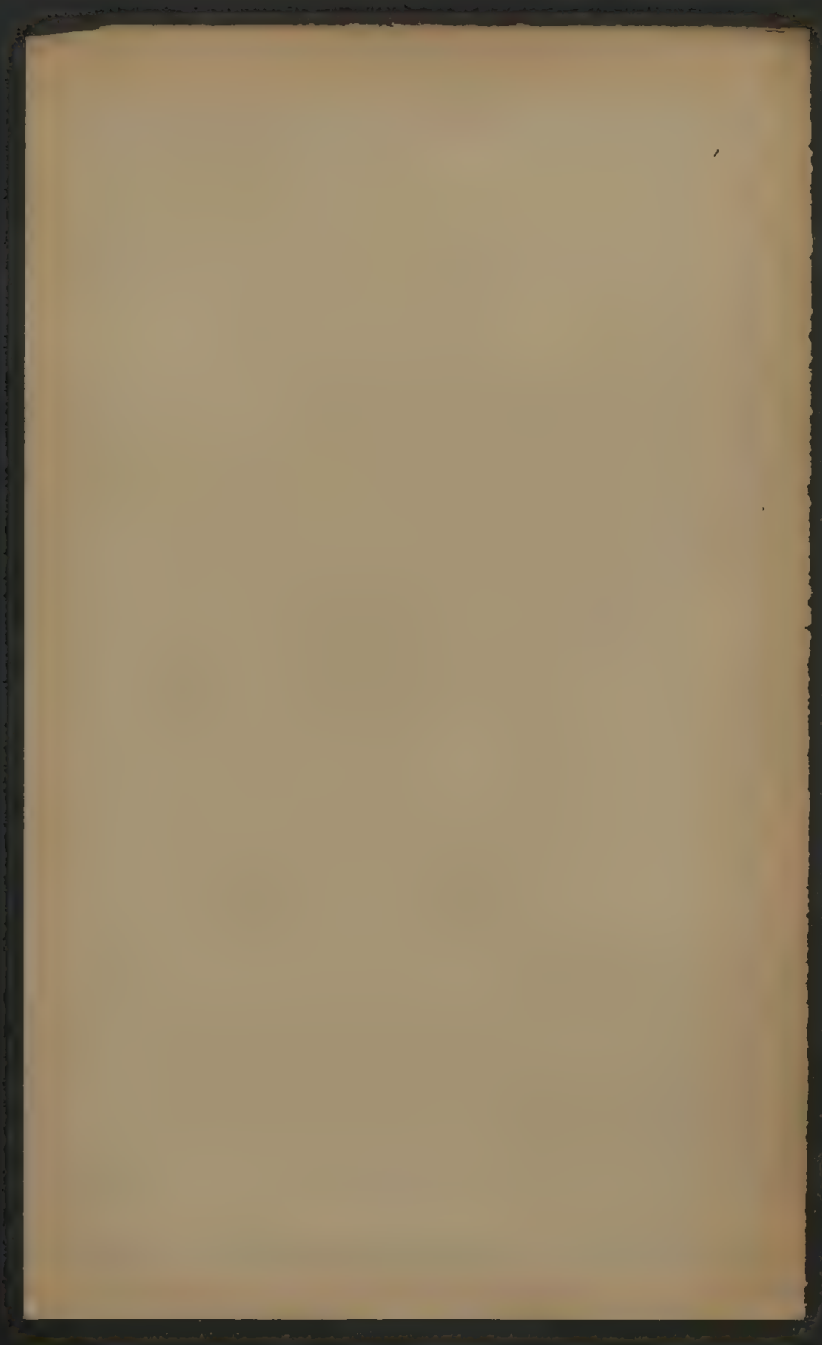
Wiśka i. z. Mi. sek. um. pow. pop. lud. nam. wiśka

"Dyktus' Dobry, bzdurio jęzawie, bzdurio
jedną w całej wiśce" O. Kot. 322 pod War-
na Praga. Tor. Mij. if. Wiśka

Wiśniak - al. eje st. uij. udu. Wiś-
niak - dnu. na wiśniaka się prze-
rabia, nabiera ciek wiśniaka, "Gra-
tula z Naukowego opalonym, Wiś-
niakalym" J. Kraw. 25. i. 61. 2. 163

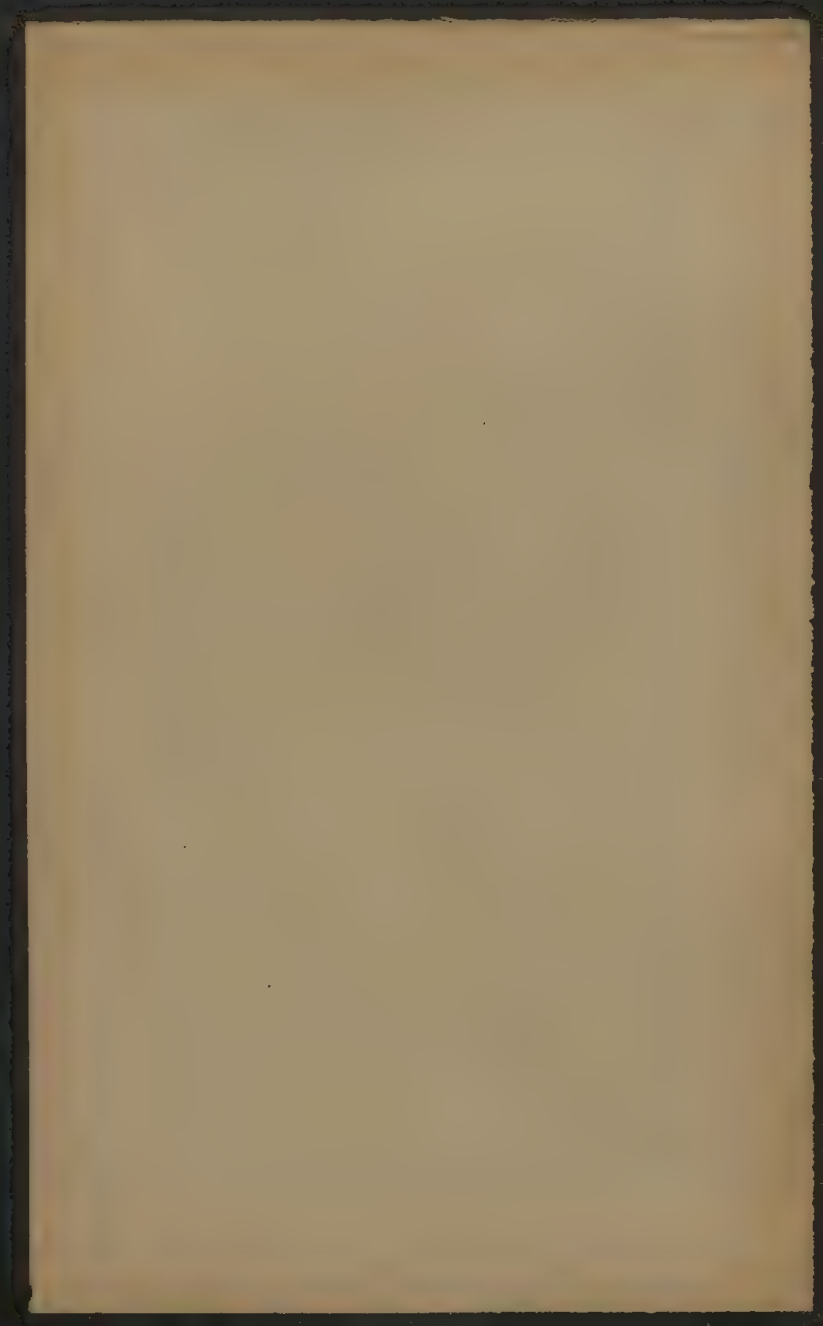
Wiśniakosć i. z. bu. lnu. cecha wiś-
kości, wiśniakowa. wiśniakowy, "Łwa-
dowa, skorkta. prostawa wiśniakosi,
wypuść nam się głowu cechy, rewizy-
nego obliwa owszemj Polski" K. Kraj-
sz. i. Aug. 1. 34.

Wiśniak - aka m. caki oio mu. xob.
wiśniak, x. tebeuak. "Wystawiam to-
bie jak ten dobry wiśniak wyda się
prawy tobie" A. hr. K. Kow. 1. 98.

Wiesny. a. c, wiójki, od uwi, ze wsi, i tutej bratoy
wieśnie kajadaję z dworak raz z chle-
ba owsiwego a raz prawniej białej wie-
zi co kupionej idę i stoję przed roz-
uciterni budami.. "Z. Kawał. 1. 54.

Wiesnica - y. m. ce-ów ~~ma~~ wywar dawny
wieśniak? knieci? "Tam soltyś na mo-
cy powołenia pańskiego w łódce na
samym środku jęzióra kawałek wędz, a
kniecie u brzoju ~~brodzy~~ łowili. Ow-
dzie kmyśny "wiesnica", omijając ka-
nak łowienia w łódce, płynął na śro-
dek jęzióra i dawny słowiański
obyczajem, wąż na wodzie zapurwał
niewól.. "K. Kraj. Żad. i Żag. 1. 11.

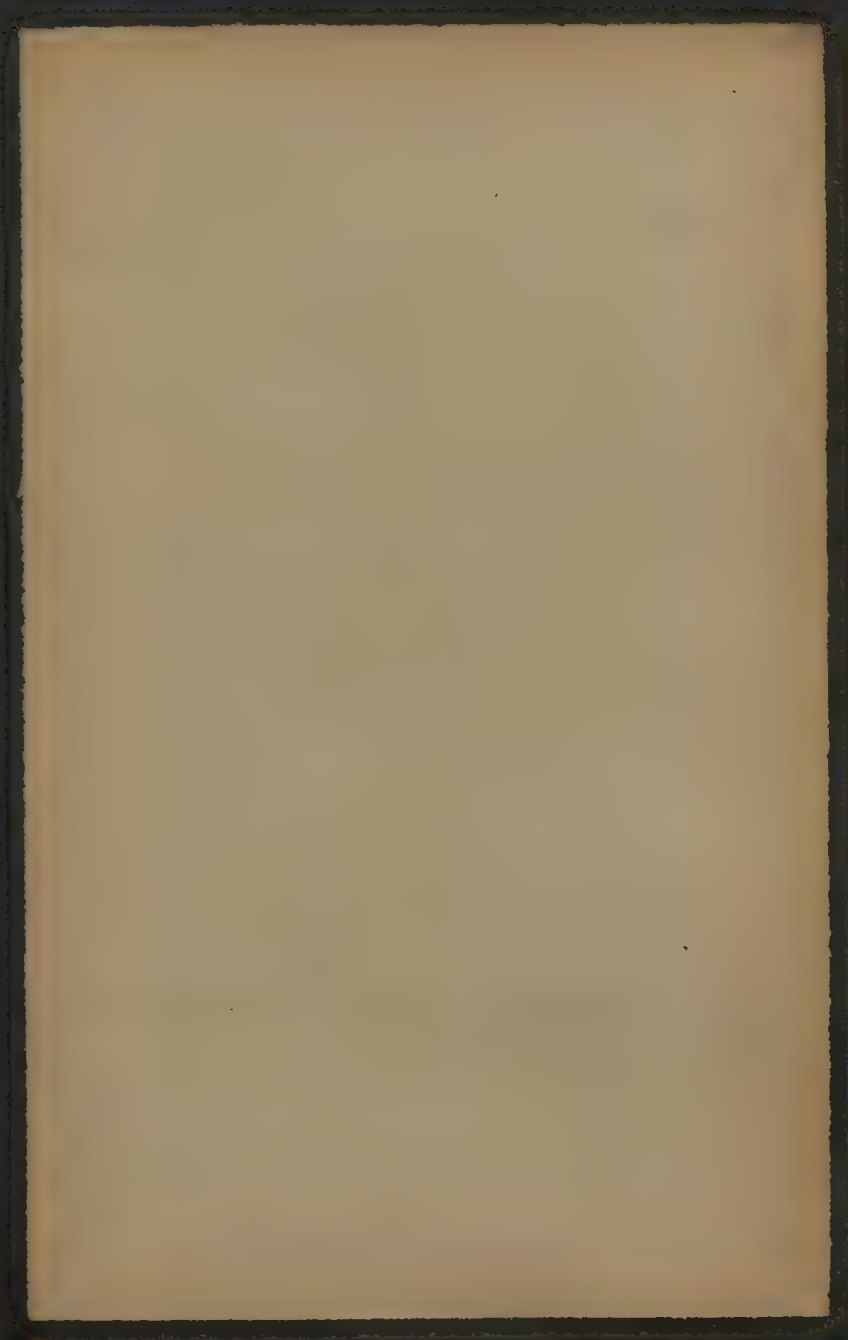
Wietek - the m. pow. siołskie pod Liwozem „Gdy kiedyś
jest schodzący, to jest na dui try przed uwarciem -
.. czas taki Wietkiem zewiem. Wietkiem? bo -
światła ubywa, co - wietkiem się narywa”
Liwoz. 1851. 23 „Try dui przed Nowim kalendarzem,
zewię Liwozanie Wietkiem... uwaręj na dui
suche, na Wietku majowym sarnogólnij... co
Wietek wciąż poruwać pługiem piers, by um
się mieć kazieleni” 16. 25

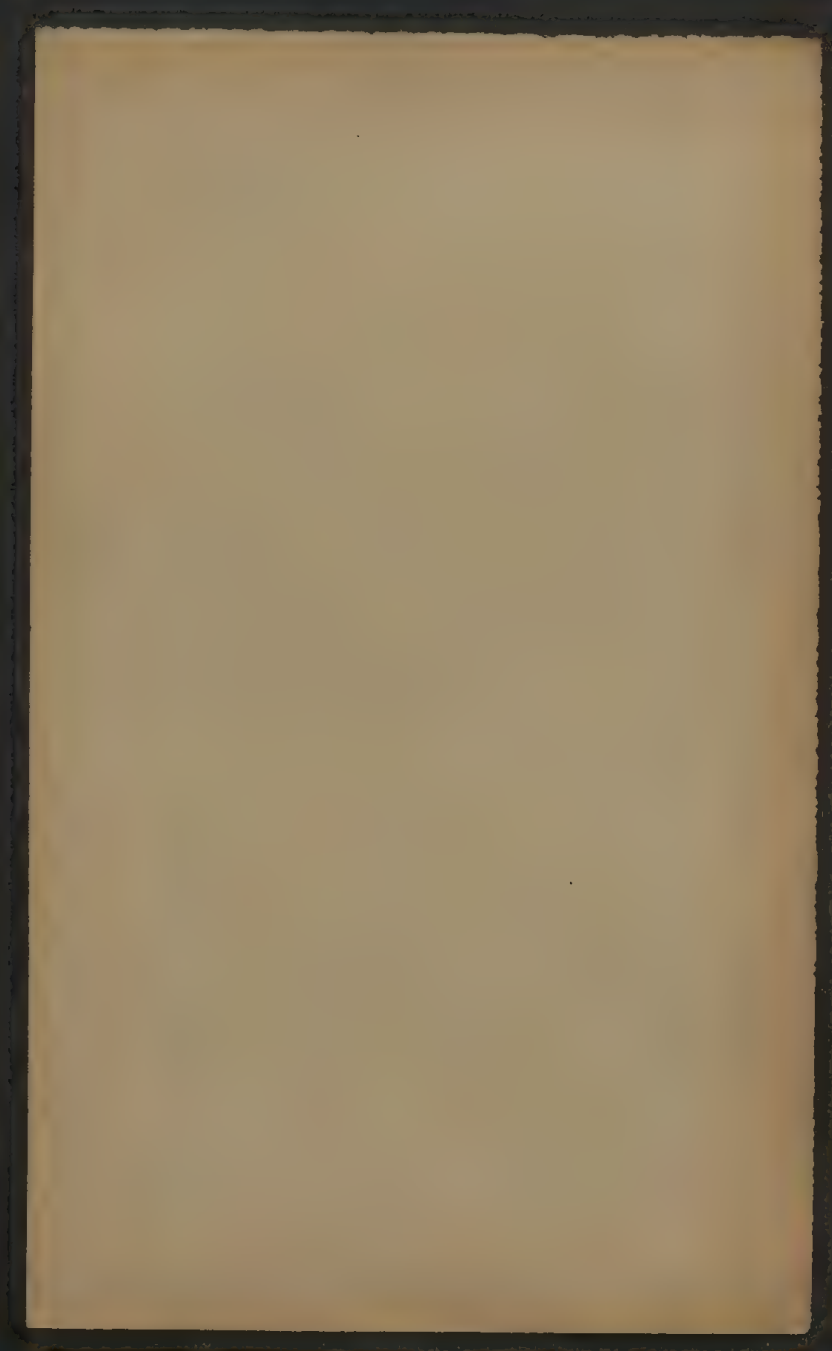
"Wietranosc" i. z. bez krus. & fig. lekomyjśmowi,
prostota. Wabi ona i usci ku sobie ta
własnie wietranosc i żywosc swoja.
J. Toczy Przew. nauk. i. lit. 15. 208

"Wietrany a-o & fig. lekomyjsny. pu-
sty, niestaty, zmienny. Kobieta: 'puch-
mawy. 'ty wietrana istota postaci twojej
zawdrowana anieli: a duwa goważ mawa,
goważ nieli..." M. Mlek z. 244. "Ta wietra-
na istota nie byla jednak bez pewnej
ambicji, chciała być opiewana. Poety
była dla niej kwiecistkiem: jak się przy-
glądała sobie w kwiecistku, tak się chciała
przyglądać w poezji" J. Toczy Przew. nauk. i
lit. 15. 208.

Wietrze czy wietrzeć? ob. J. Karłowicz
o Tem Now. 1878. 162.

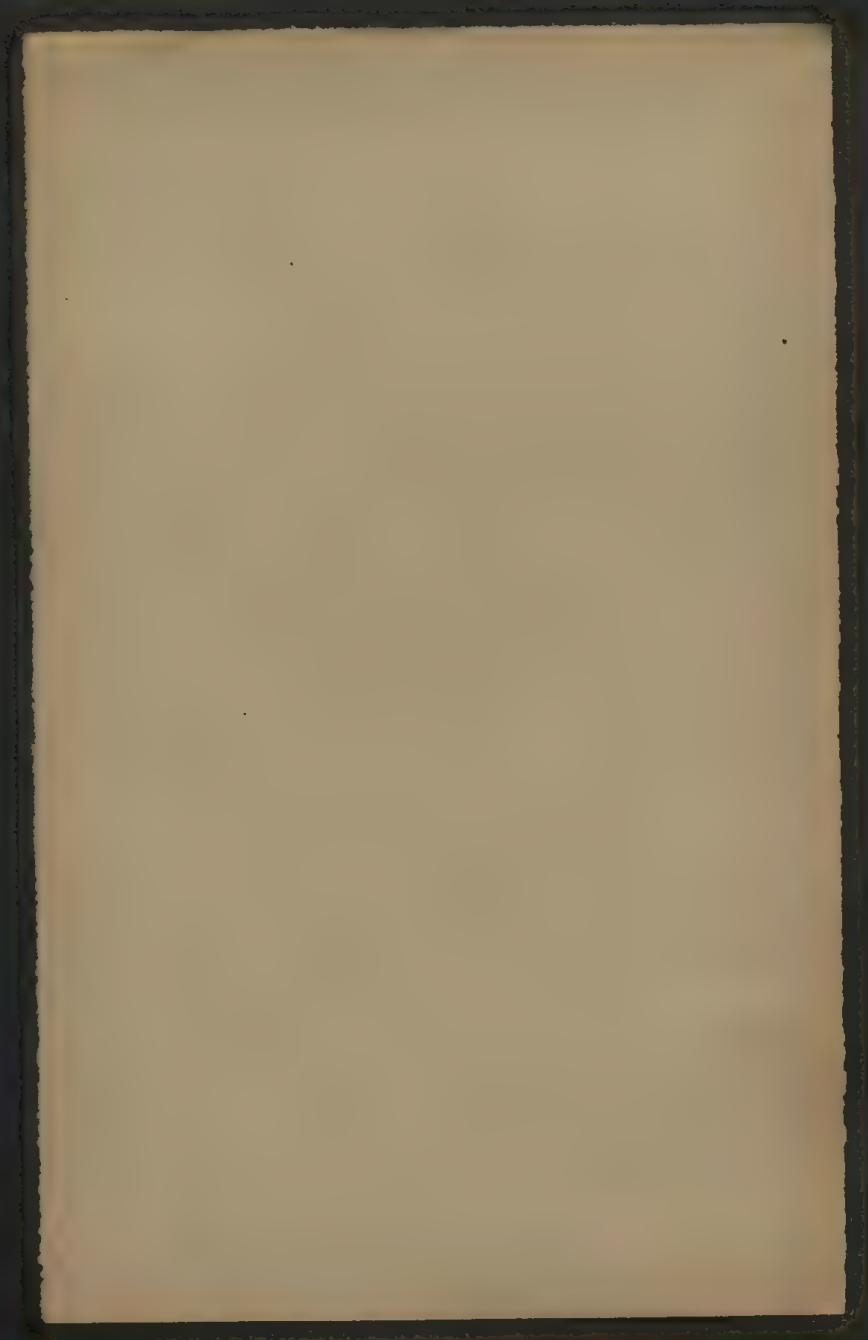

Wiewiórka s. 11. sta-af um. metoda wiewiórka
„Młode wiewiórka wychylają dro-
bne główki tworząc w wirującym
guirlanda” W. Pol. 7. 258.

Wick - u. m. z niem. Wiche, crenulato, vuvaki,
vuvak. ~~Wick~~ Szlask. Bib. war. 1849. 3. 348.

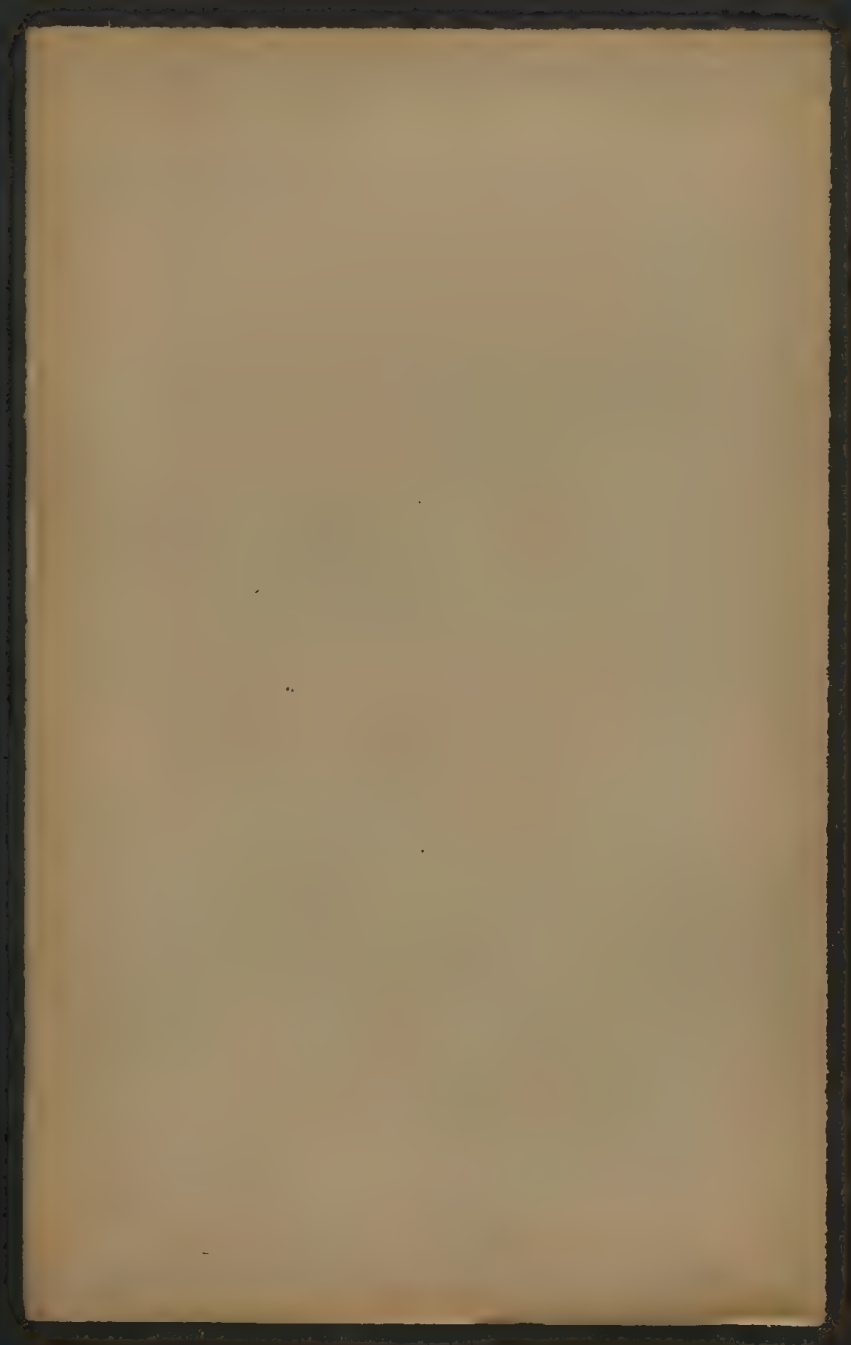
Wickack - u. m. as Kachowie

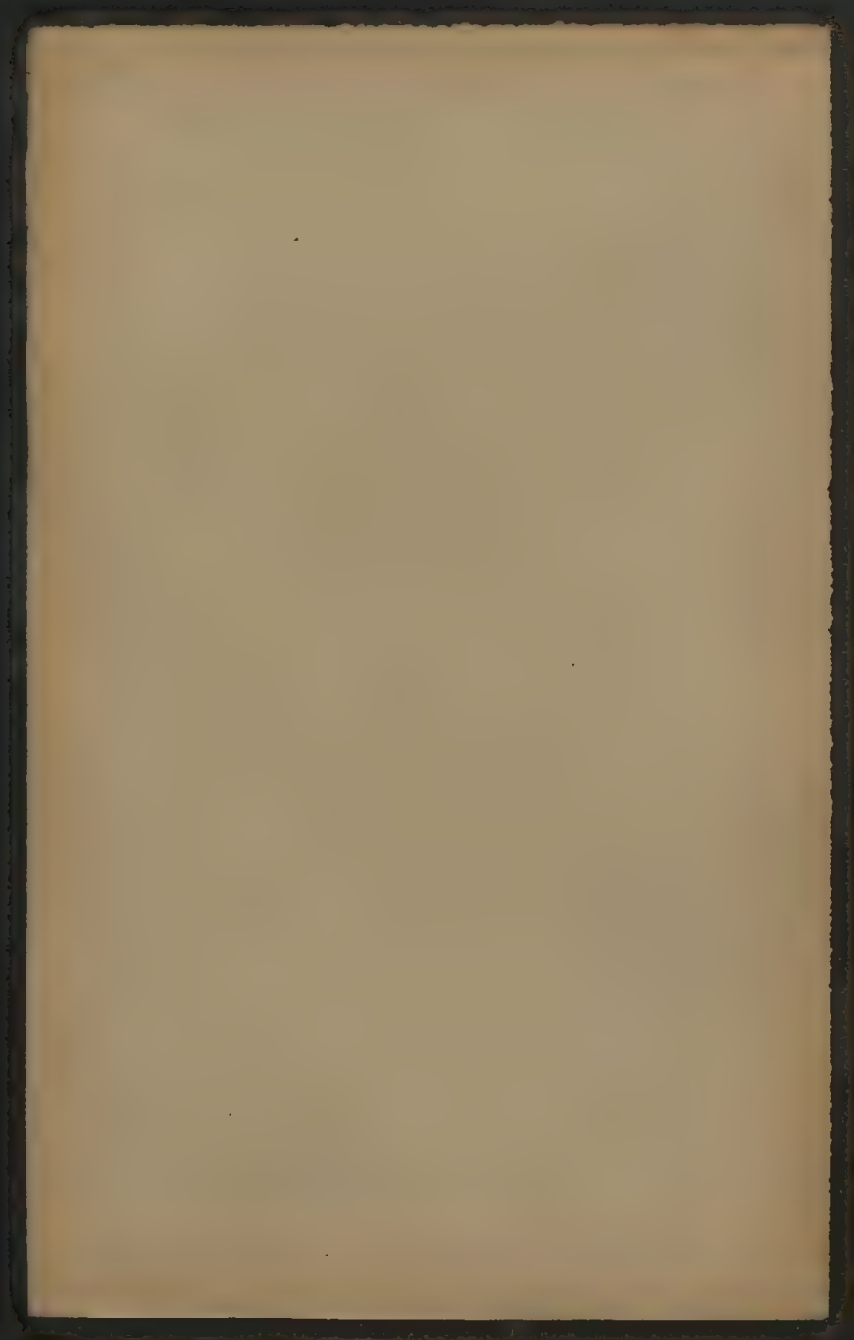
Wiktor-a. m. Wiktorny-a. m. prou. Wiktorny-ego. u
zdob. Wiktorek-sha m. inné myślenie
„Myślny nie kartoowali - odprekto pan Wi-
ktory” J. Dziennik. 5. 22. „To nie nowina, że
u p. Wiktorogo język gładki” ib.

Wiktorja-i. i. zdob. Wikta-y, Wikcia-i.
Wiktorsia, Wiktorsia-i. i. inné kobiece
„Fioria i Wikta miały efektowne role i
dobrze je grały.” Siewer G. Lwow-1887. 105. „Wi-
ktusia do komuny a Szymurach za nią, a
nie wyprato trzy godziny już Wiktorusia panis”
O. kol. 1. 140 (1) § „Wiktorja” dost. z Ławin,
kwy isjstwo „Daj nam tedy Pan Dług Wi-
ktorja, ale nie werot, to myśle że mi ten
dom zaparto, który był senem mojemu naj-
milny, tyłkow nie płakał” J. Krowa. Tyg. 21
2. 5. 315.

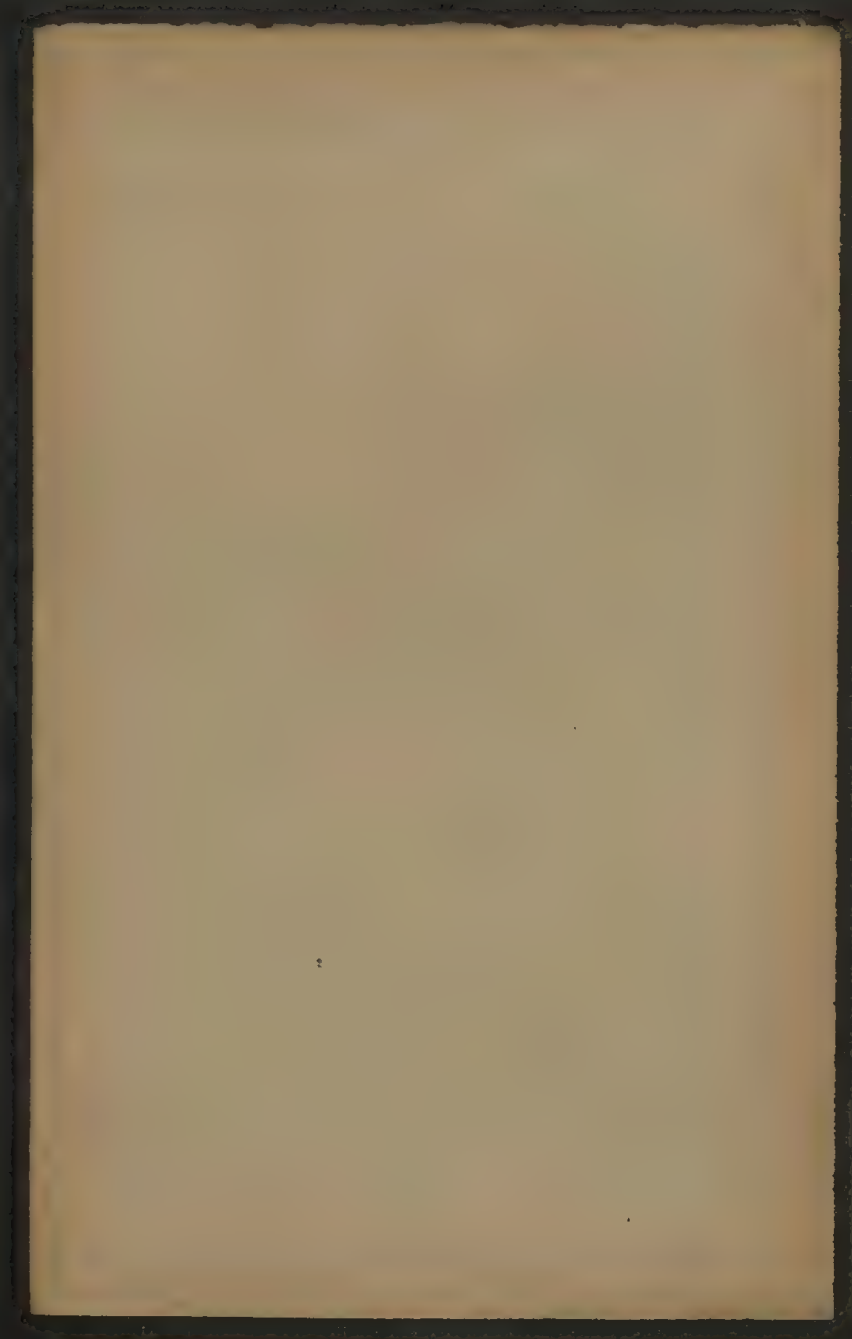
1) „Wikta.!” - nawołał - Wikta.!” - Kobieta
otworzyła oczy” M. Dół. Paris. Dziady 56.

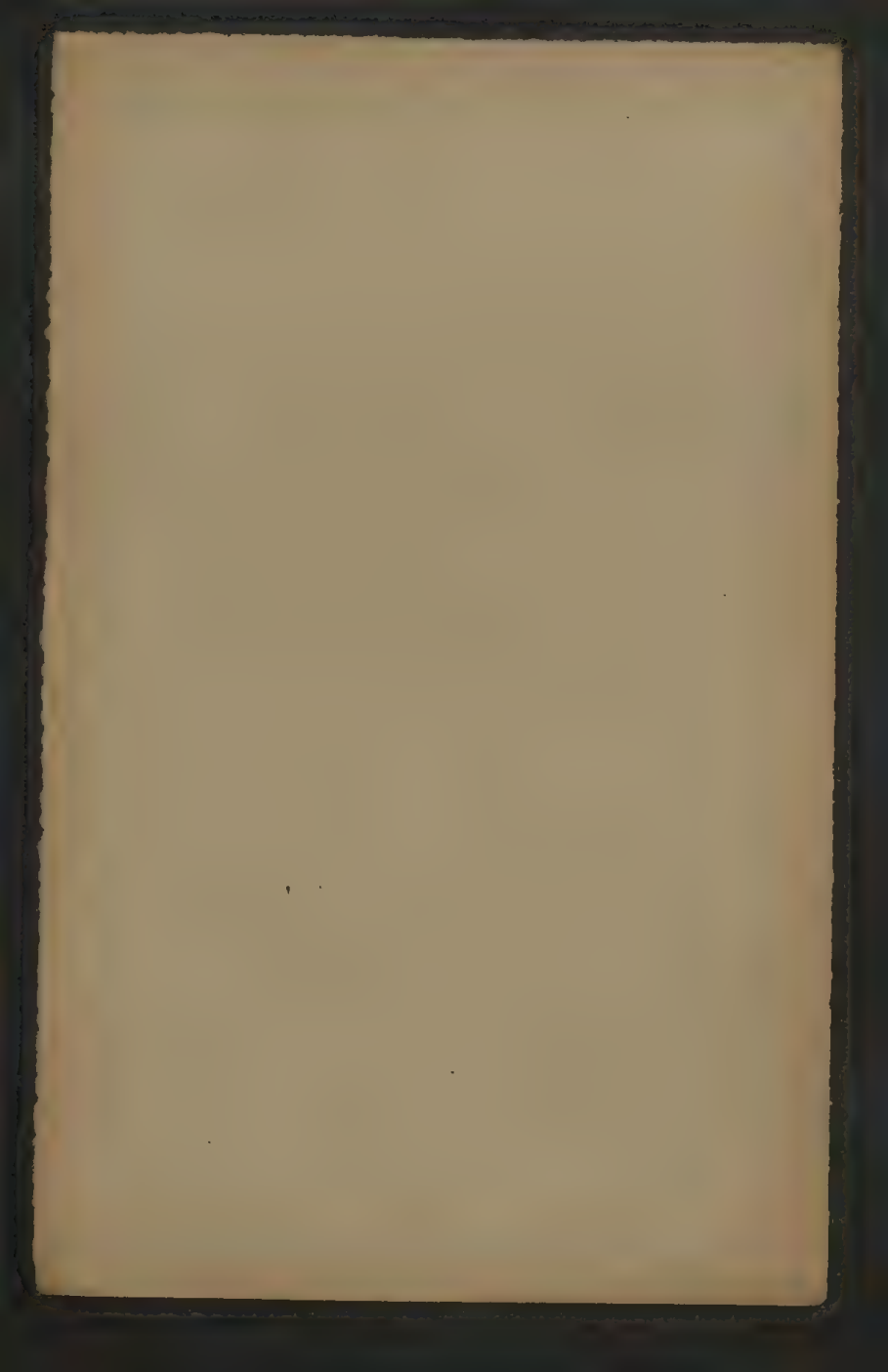
U i k l u a t y - o w u m t a i . v i d u a l i a p r . v i d u a l i e ,
m e c y s l u ż e d o p o r y w i e n i a „ V i e ś l i o n i
s o b i e j e r a n e b u t e l w i n a i w i k t u a l y j o
k i e s ' w c h u s t e c " Z . K u r s k 1 . 2 0 2 . „ O p a m
d o u m i e o d j e g o m i e r a k a n i a b y ł s k e
p i k , w k t o r y m k a k u p o w a ł w i k t u a l y
d o s p i k a n i a " U t . J a k K u . S u m . 1 4 . „ N o m a d
k i e m i b y w a j a t e k w a d r i e k i e . . . O s o b l i w i e t a i
t a k o m i s z u c . w r a c k i e g o r o d k a j u w i k t u a
l y ; a t y l k o j a j k o u b r a ś k a w i e l k i g r a e k
s o b i e p o r y t u j a . " O . K o ł . 2 0 . 4 5 .

Wilczara-a. m. re-ów mu. myśl. piers biogay
wilki,, wrostom i sity praeuorit
(ilicoot) wilczaray "U. Pol 7. 191,, Gdyby
się porywato i z wilkiem kabawic, ro-
zumiem, że nie ma lepranego wilcza-
rka " ib. 191.

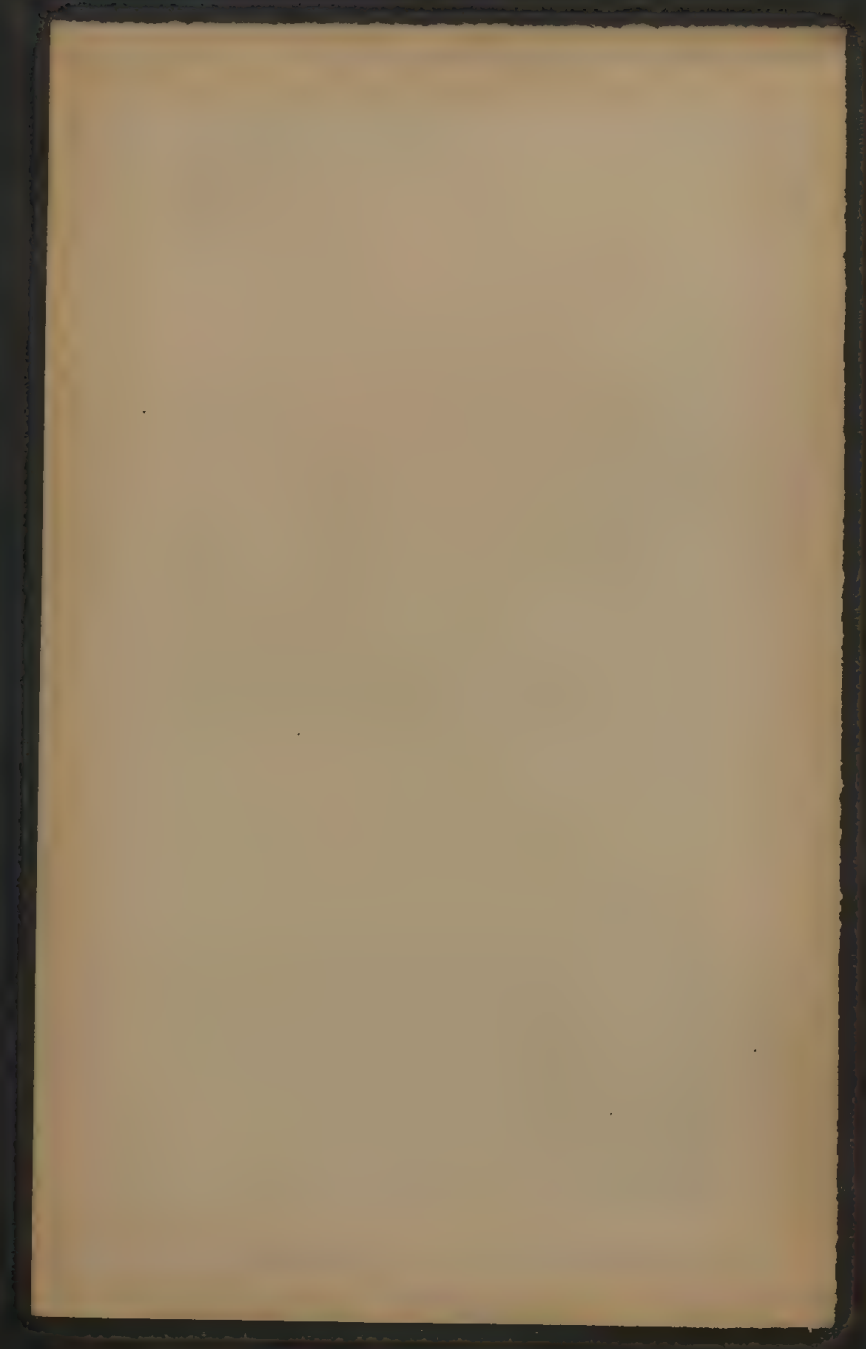

Wilegiatura - y. z. x. tae. porobywanie na wsi
przez lato mieszkanie w miast. „Saska
Kępa, obok przemiętych bliskości miasta,
porządka wszelkie potrzeby miejsca uprzy-
wilejowanego na letnią wilegiaturę:
świeże powietrze, umiarkowane drzew, ta-
kowieć zaopatrywania się w wiktuały i
względny spokój.” Wile 1887. 118. 3. „Na
wilegiaturę. Kociołki, Balje do bielenia, ko-
ne wiski, wazienta, kubły i t. d.” Ogłosz. Dłuski
24. Dod do um 24.

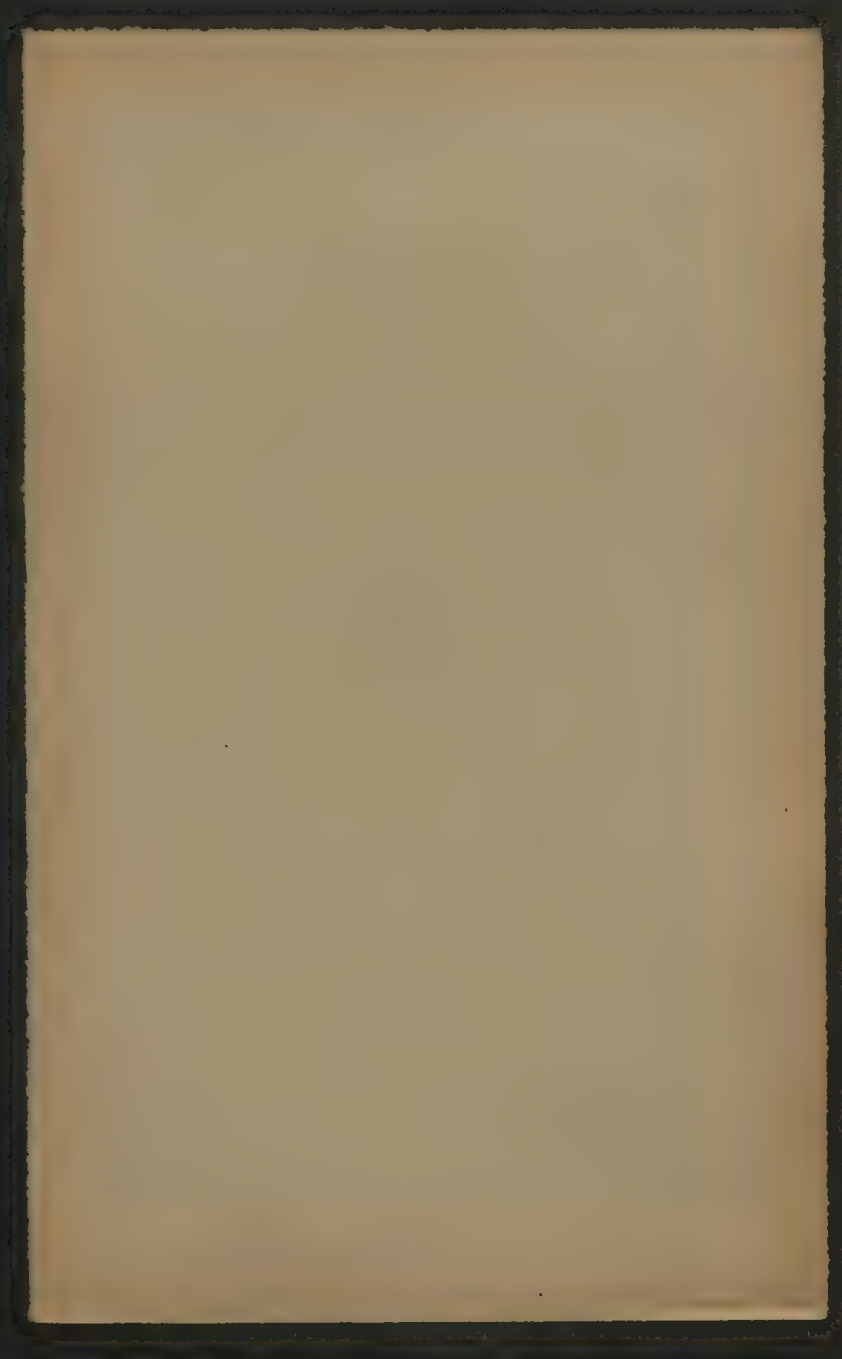

Wilja-ji. i. Gabsoł. i. melon. kucany wieczny sp.
tywama, wspólnie w kote roduwama, w w.
gil's Dniep marubcia

Wilijny .a-e, tyckey uż wilji w powyżnem
kucanem „Po spryćciu wieczny wilijny,
prywny wipat słowy et” O. Kolb. 20. 74.

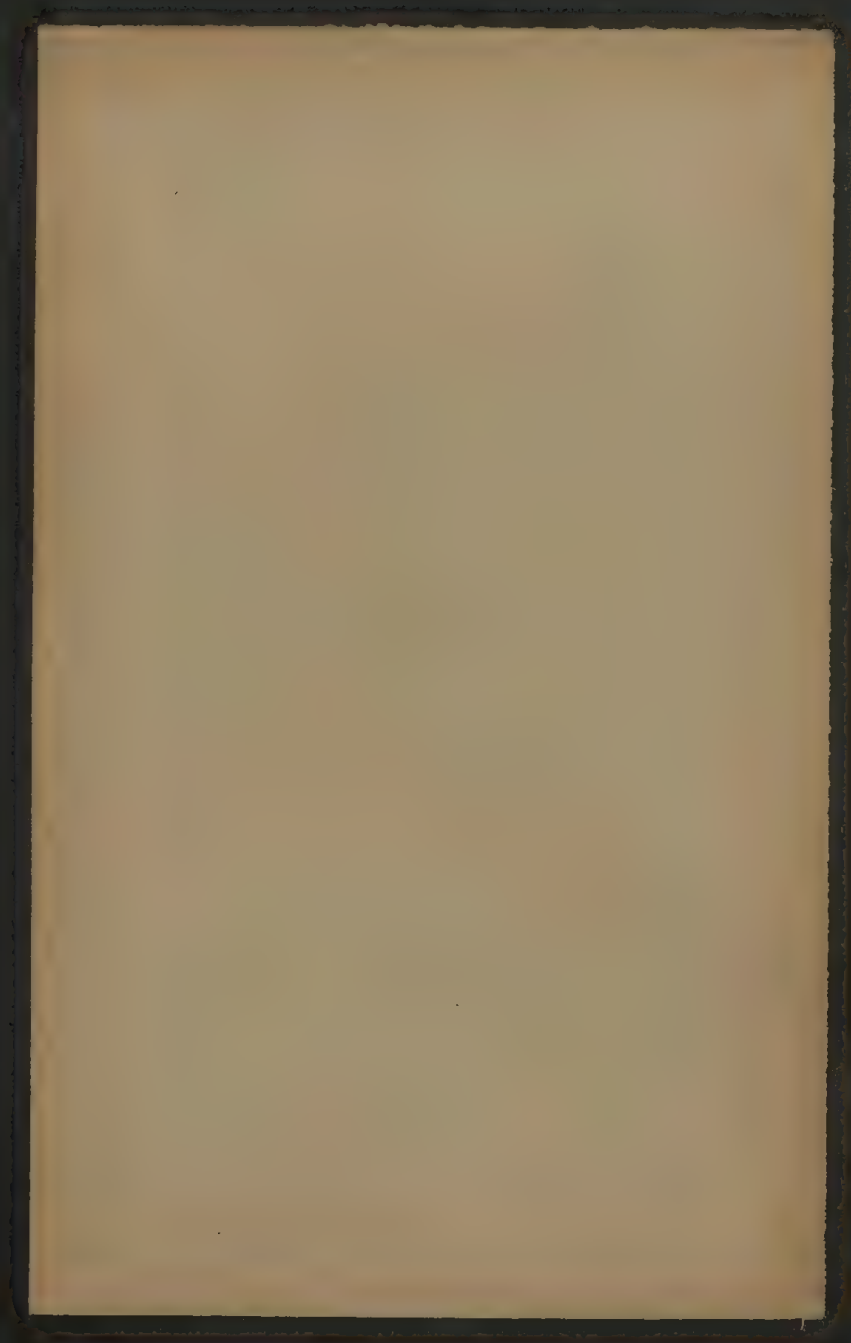

Willk-a. m. ki-óu m. § posp. w sprawie jaksz
punkt podjany, wiozysty, kowach
„Nikt doskonalej od niego, nie ma
wzrostkich willkio w interesach. Gdy
on ci powie, że jest willk, nie wdawaj
się w interes” J. I. Kvar. 18. 19.

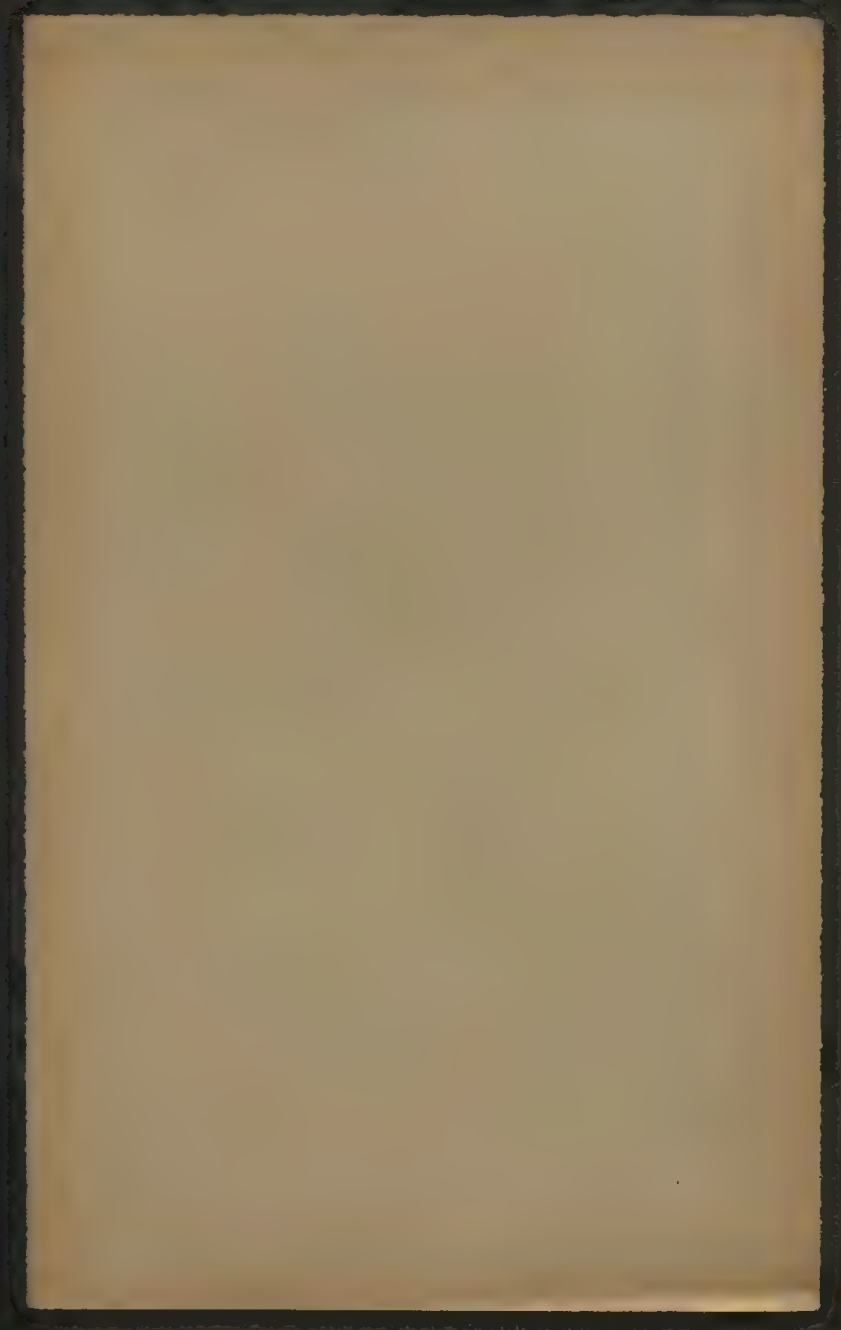

Willa - i. i. - to - will um. Tac. i. wlos. villa, niewielki

dom za miastem, mniej lub więcej ozdoby i uwytkowicie urządzony, służący za mieszkanie letnie, Dyta to mała lub wprawdzie, ale przestronna willa z białego marmuru, postawiona o paręset kroków od bramy miejskiej" Z. Kuwik. 5. 81 „Ofiarował mi goście w swojej willi nie tak dużo, jak byżne potrzebował" ib. 84. „Obok starego kamaryska stała willa kamienna prosta i czysta" ill. Dat Dia. mur. 216. „Okolice Darcelony usiane są ucyrozkowaniem willami" Wik 88. 130. 2.

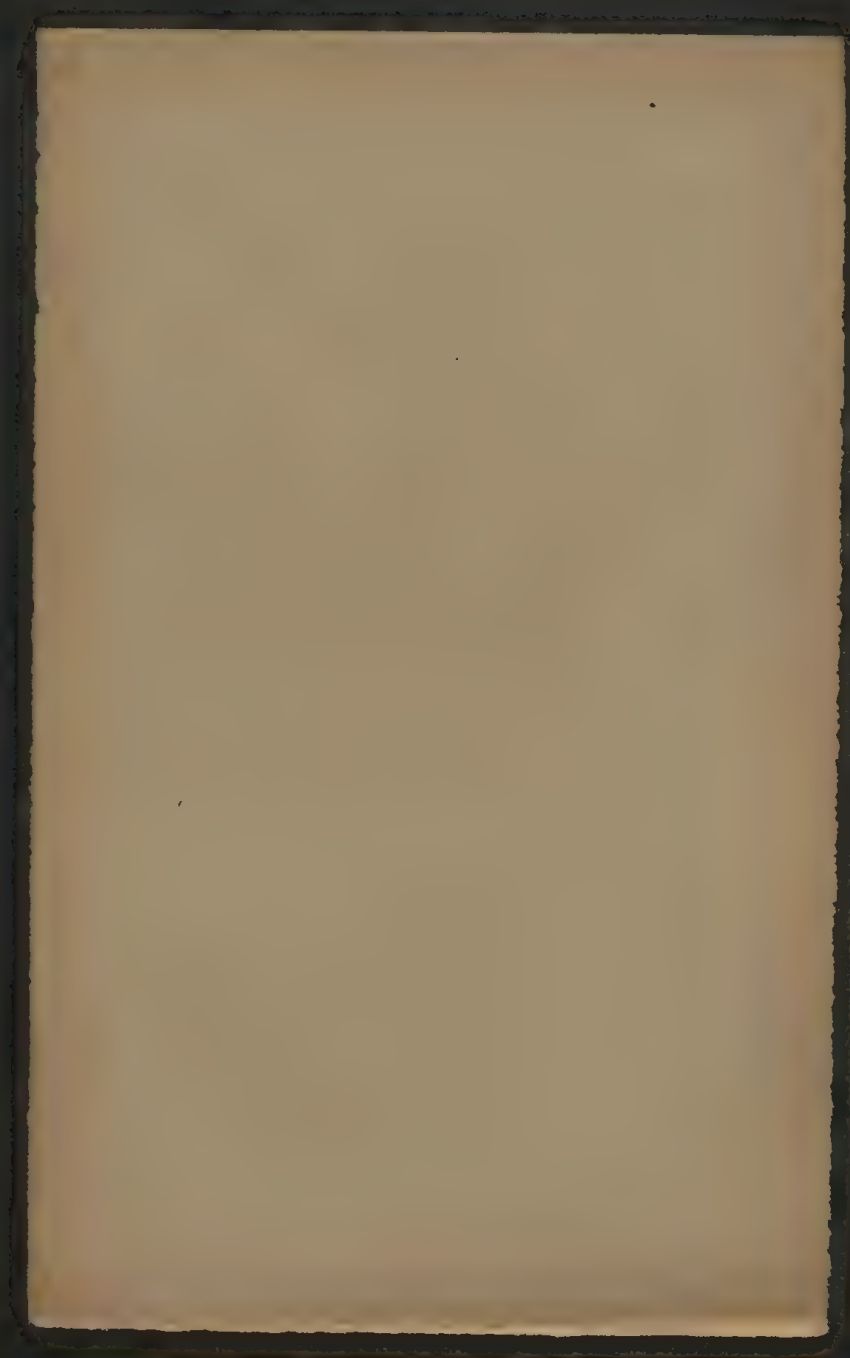
Wincenty-ego m. posp. Wicenty xdrb. Wicet-cka,
Wicus-sia. m. innyż węgkie „Wicus! grzeie
nie zwany powa potrzebujących jego rady
„Pan Wycienty.” powa innych Wicus, Wi
cek, a nawet Wisus (gdyż nie ktoś tam po
grzeiwat) ” J. W. 2. 39. 2. „Wick! Dali:
pan Wick! no! no! ależ x wawien! torax
elegant..” D. Pol. Hybr. 50.

Widłować się st. zaim. Gł. art. z trudem jedni
dostawać się, wychodzi. Widłować się z
trudem na chwiej brudne schodki, pro
wadzące do niebezpieczeństwa. Maj. G. Lwow. 1886
263. (1)

Widłować - a - dugo st. z. udkm. & fig. kłót. po
woli, obraz to najprawdziwszy życia ludz
kiego, które nie wie gdzie po co i na co niesie
dłoni ręką entuzjastki widując na wpy
ny idealne W. Kowars. Opn. Dou. Lwow 4. 10. 33.

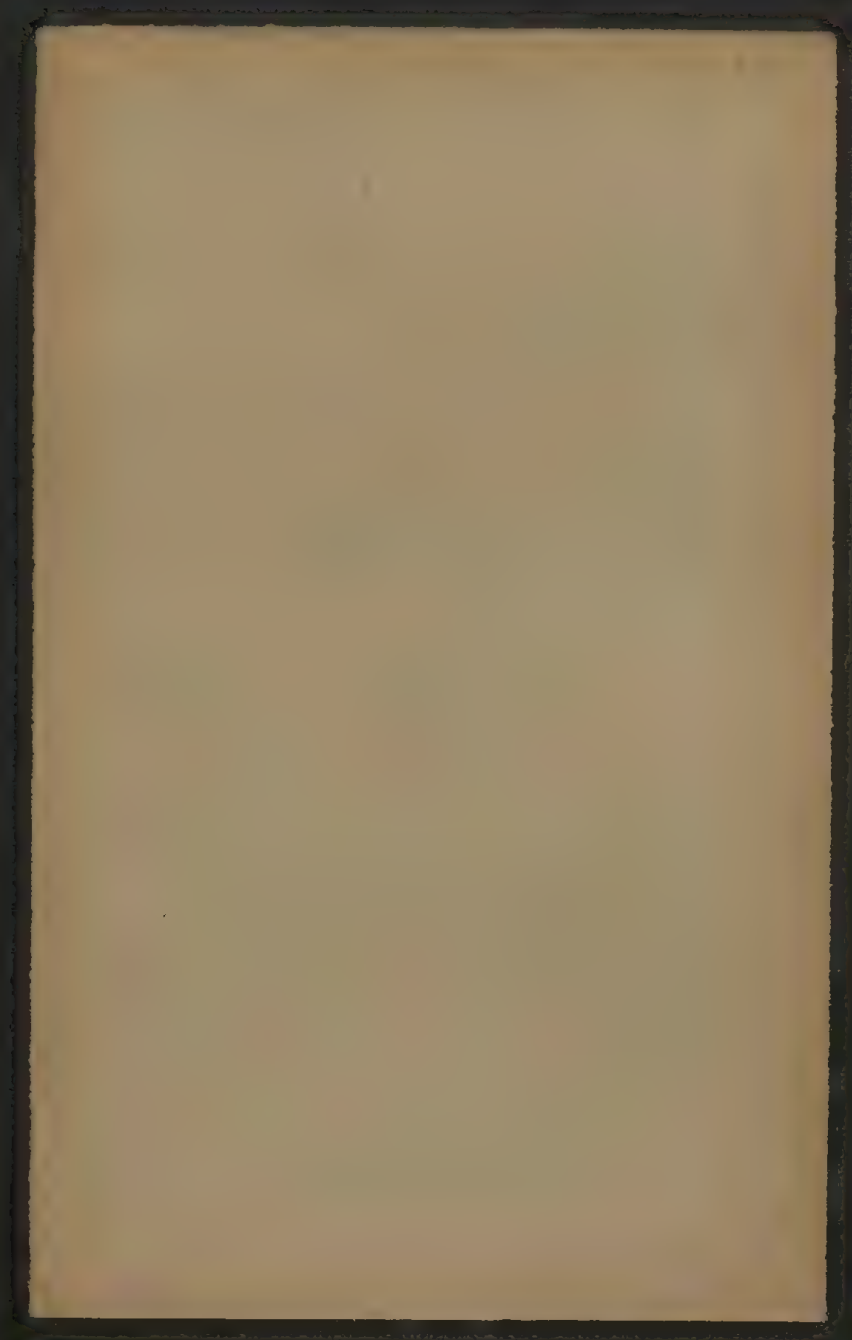
(1) "Sam znowu dalej Tądys dudy suopy na
fury, a ostaliuś kilka wozów obciążonych
znowu widując się draga." Z J. H. Smerov. O. Kol.
2. 164.

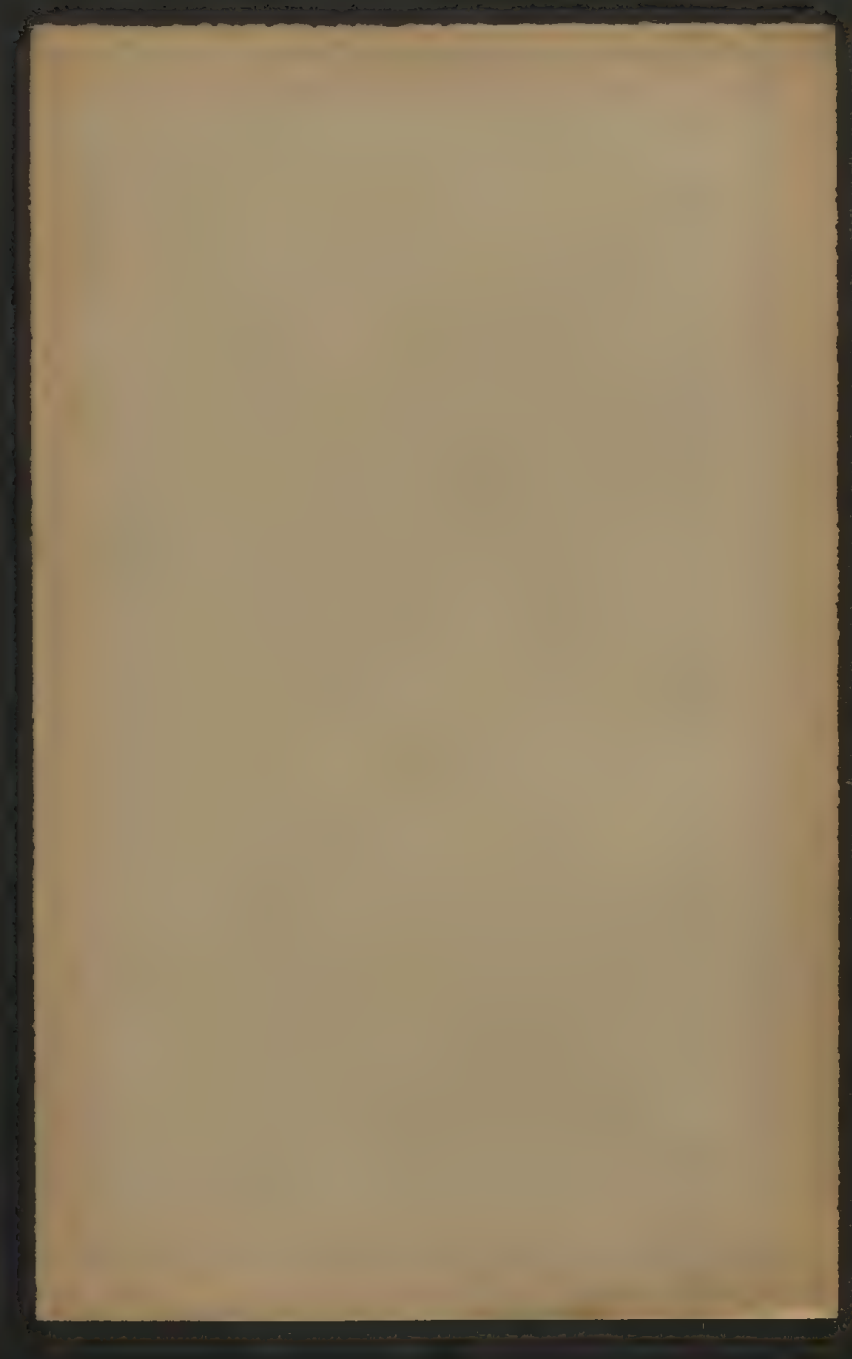
Windykowac - at kuję st. ex. vindicare,
franc. revendiquer, odkrywać drogę
prawą „A jak Krizciu chodziło w Sa-
mockiem i o to: górszkijski szałachy kuch-
walstwo praeisier raz xnocowac, i Sie
uianskich antyqua jura windykowac.”
w. Pol 3. 152.

Winien-winnu-winnu i prapst. „Doge dawa
winien” prostaet, niewiniasto, prosto
dawa „W wyseyuny ile nas bylo... kwy.
ciżeni kotali powi prosta sobie, Doge
dawa winu, diewaynie, „B. Dot. Nad
wod. Dun. 219.

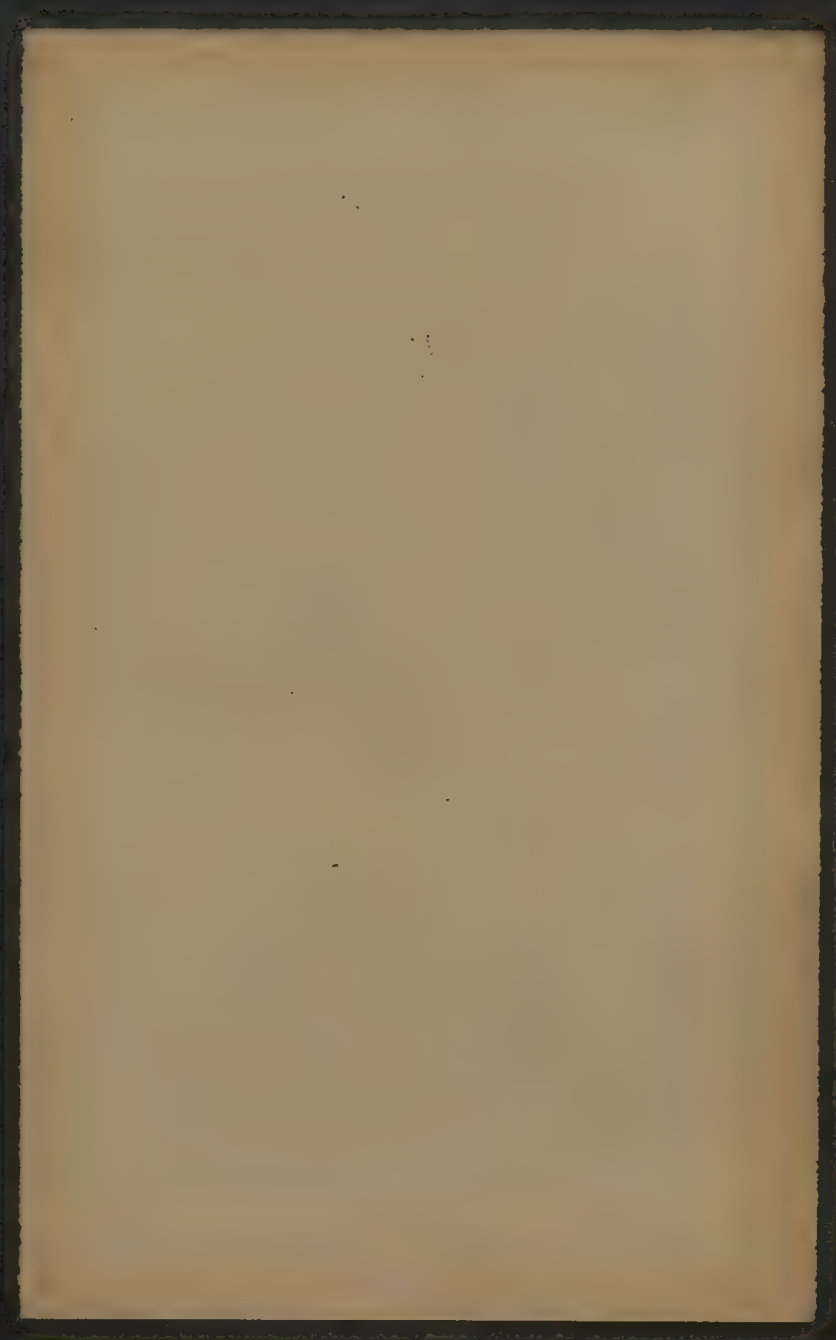

Winieta - y. z. ty niet um. franc. vignette, mały
obrazek zwykle karawki a wqzali jako ozdoba
w książce na ciele rozdzielu i t.p. Zpocz. ilu-
stracje. rysunek z książki lub piśma ilustro-
wanego „Ulody blondynek xdyje w ry-
ceni ~~od~~jęzty z humorystycznymi winiet-
Journal Amusant "A. Wilk. Fot. 1. 47.

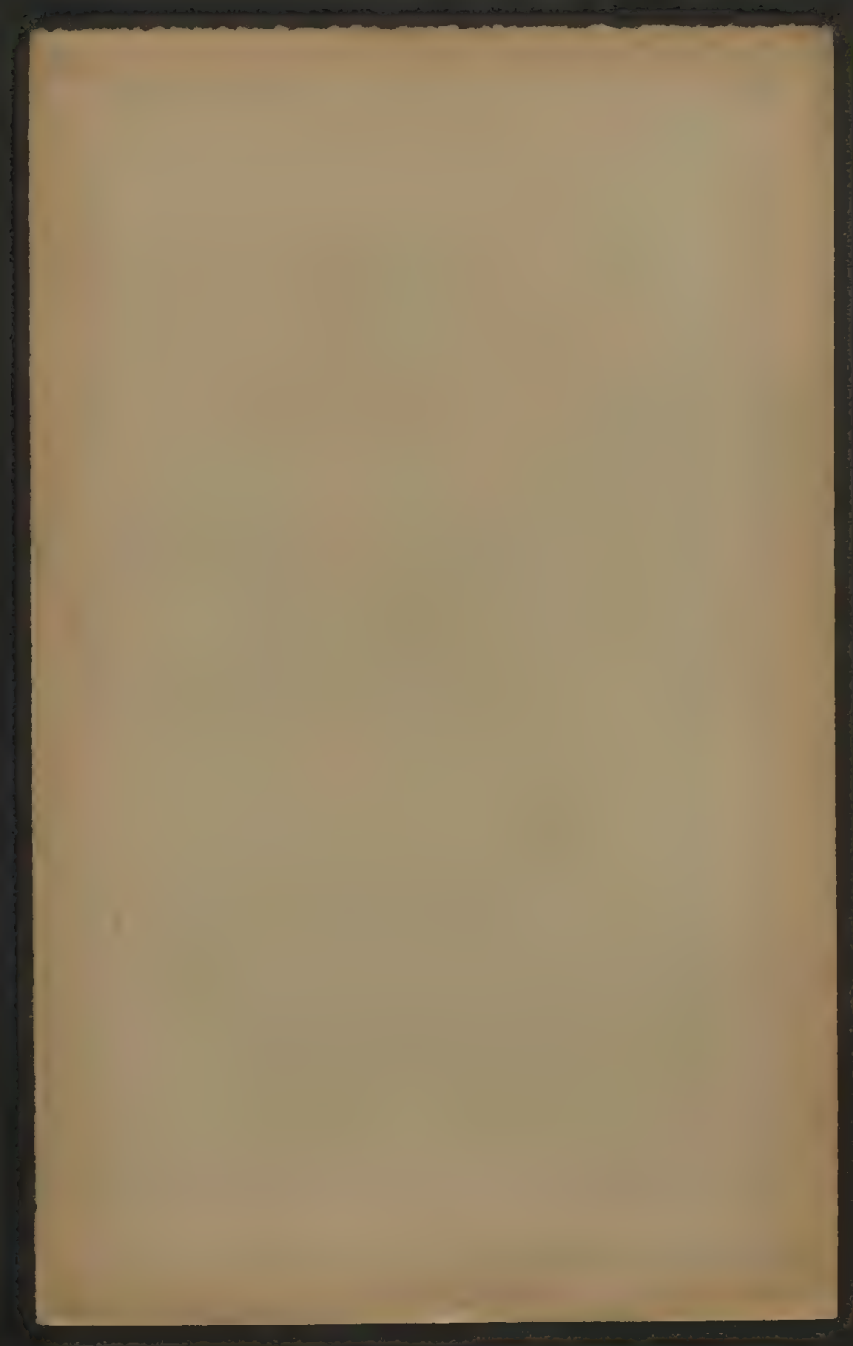
Winkowatość - i. i. bez l. um. smaku słodko kwasku-
waty, jak i mągi niektóre owoce, szczególnie
jabłka. Z chrustu białe konfitura
ładna, ale bardzo słodka. Można tak białe,
jak ciemne smarować; białe są lepsze, bo ma-
ją trochę więcej winkowatości "L. Cw. Jedz. prak-
prop. 39.

Winkowaty - a. e, mówią o owocach, sma-
ku winnego, słodko kwaskowaty, "jabłka
trzeba gotować na wolnym ogniu, i nie brzo-
nypetnie dojrzających, gatunku winkowate-
go." ib. 64.

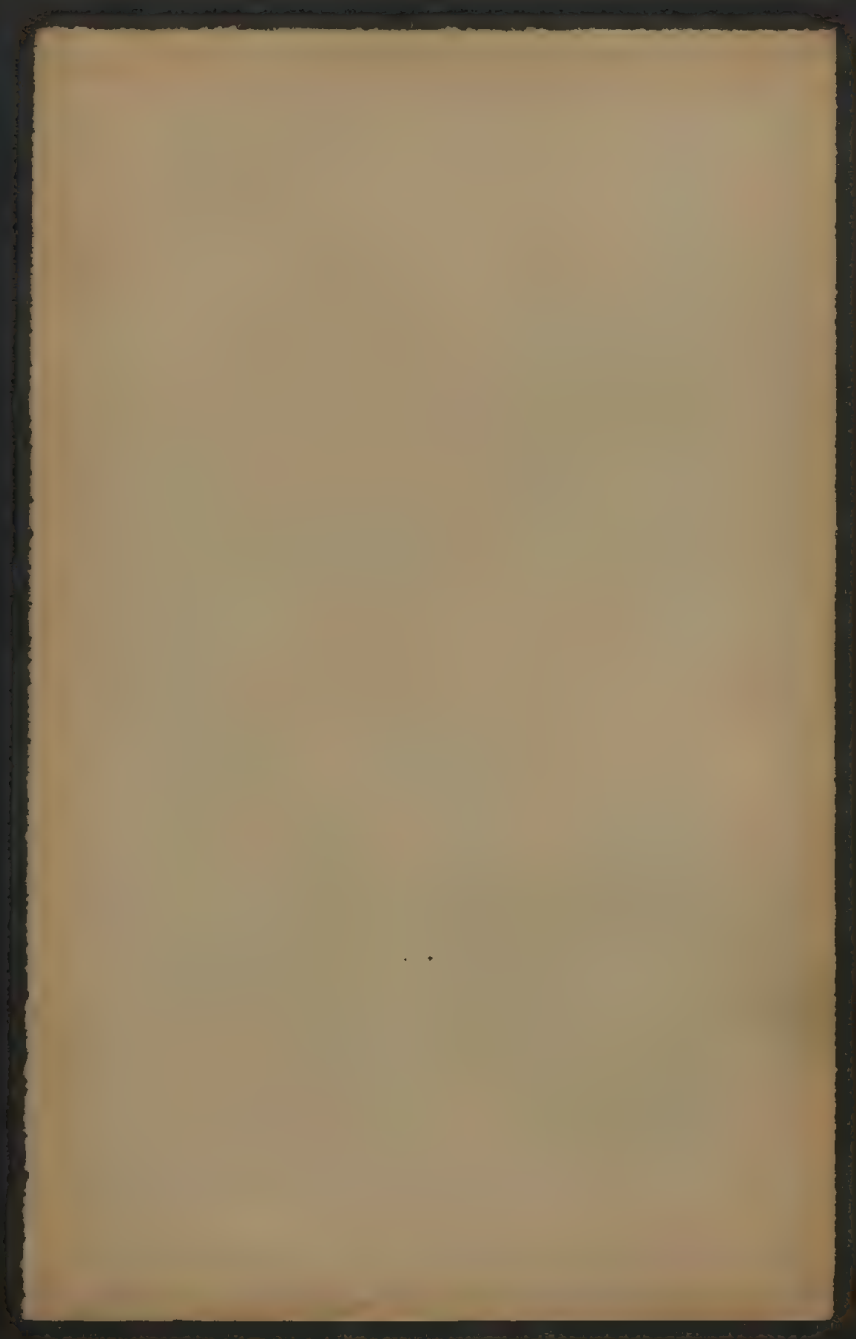

Wienkrat 4j. Venu' creator

Wienkrat np. „Tobie wuju wienkrat gruj's, nu-
ja manę w grób wstawiają "Prusy 12.
Kol. 1. 212. }

Winnica - y. z. 3 fig. bibl. „winnica Pariska” „zgro-
madzenie wronych, kosciot jako spole-
czestwo”. Na rancie zostali aposto-
wie pod kierunkiem ks. Pordana pra-
cujacy, w Krasnejgorze kas’ Wtast na
swa nake zwolnijacy do winnicy” 77.
Kram. Lubo. 2. 149.

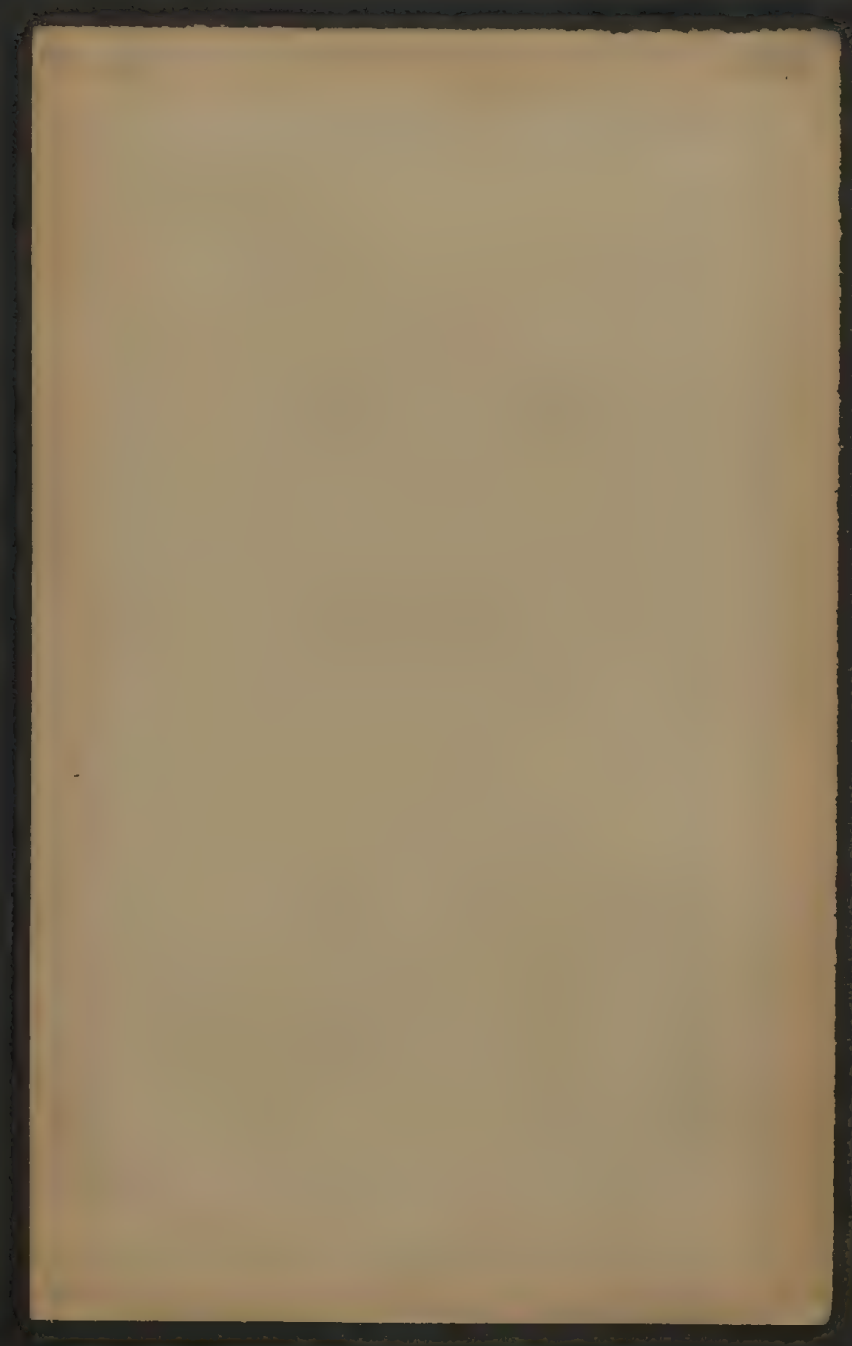
Wiolonczela - i. i. t. e. cel n. m. fr. violoncelle,
instrument muzyczny smyczkowy tego
samego kształtu co skrzypce, lecz daleko
węższy i o niższych tonach porp. basella
„W tejże chwili usłyszałem przeciwnie, wy-
ste a śpiewne tony wiolonceli” J. Korman.
1. 337. „Trzej kaprośni muzycy już
strzili drugie skrzypce, alt i wioloncelę”
J. Korman. sta war. 3. 73 (1)

Wioloncelista - y. m. sci słów n. m.
grający na wiolonceli „Postanowił
dotrzeć nie granic, dościsnąć gdzie pier-
wzego Europy wioloncelistę i uniepiwray
i i wgnęto jego krotko, stuchajże go i
podstuchajże, odkryj mi jego sekret” J.
Korman. 1. 429. „Jedem równo ciałowiciem z
ciałem i głodem, wioloncelistę w wystar-
tym surducie i z powiniósiz iędną potłwał
i oblaśków” ib. 333. „Jest z powołania pro-
fesorem gimnazjum, a z dury wiolon-

celista" A. Włk. Woty reb. 74.

- (1) „Pudetto ze skrzykami tey na wieżach
fortepjanu, a pękata wiolonczela drzemie
w kgisie pod oknem" A. Włk. Woty reb. 70.
„Wiolonczela umarła ałyty jest wypraw
diuraym i pykany strudwanym
J. lwow. 1885. 238. 4.

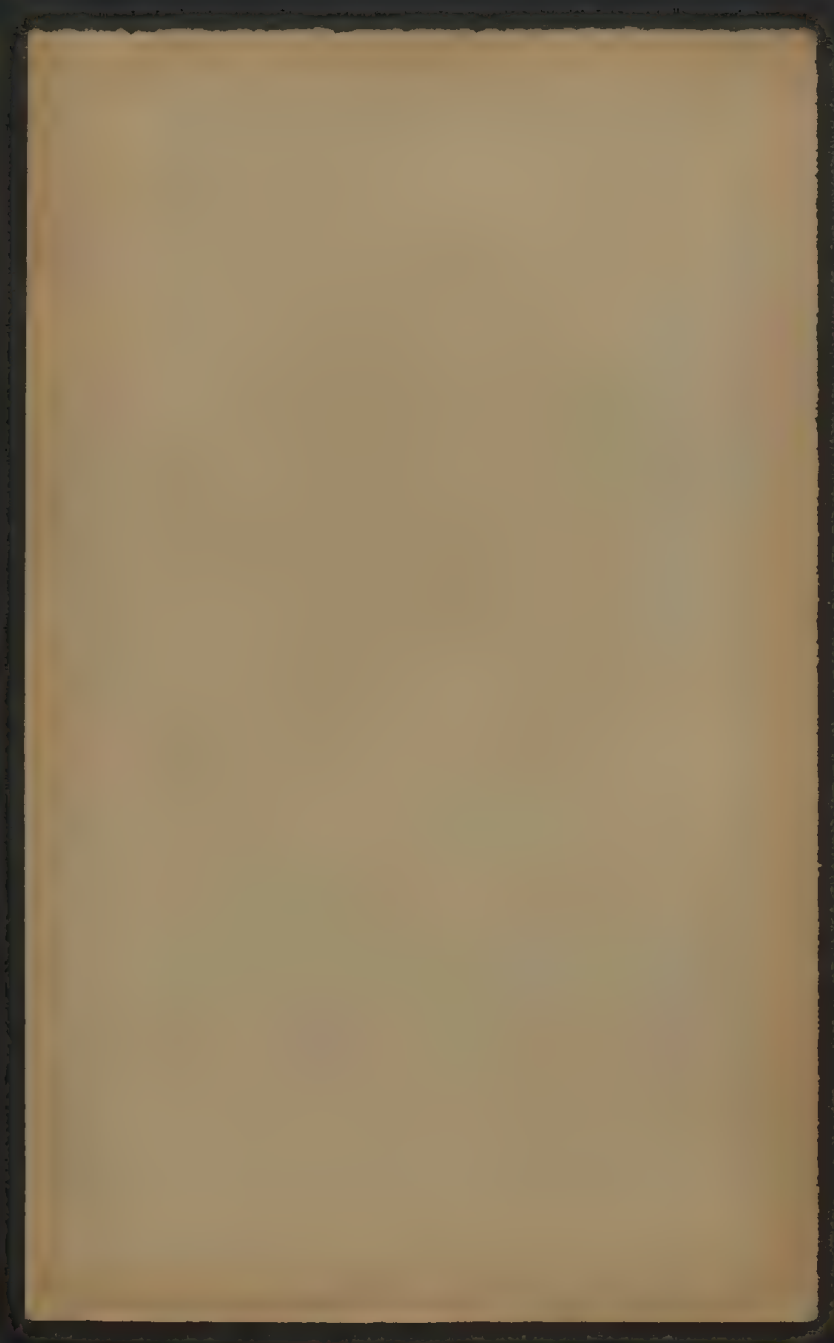
Winiodawca - y. m. cy-ów m. ten kto daje, stawia.
na stoł wino, wystaje winem. „Na wyju
wóchu jądę, tego piosnkę spiewam -
wiesz z tamtego podkurnego idę
za moim winodawcą” J. Kwas. Sta war.
1. 14.

Wint-a. m. gra w karty wprowadzona w Włocław-
wie około 1884 r. „Gra podobna wybor-
nie w wista. — Tenor w winta” k. kulow.
Echo uw. kat. 4. 330.

Winciark-a m. ra-y m. gra w winta
„Był to namisty gra w karty, a wola-
ca w winta... potrafił po kilku woj w ty-
godniu spędzić w gronie podobnych sobie
kapalonych „winciarku”, przy zielonym
stoliku.” Kur. War. 1887. 326. 3.

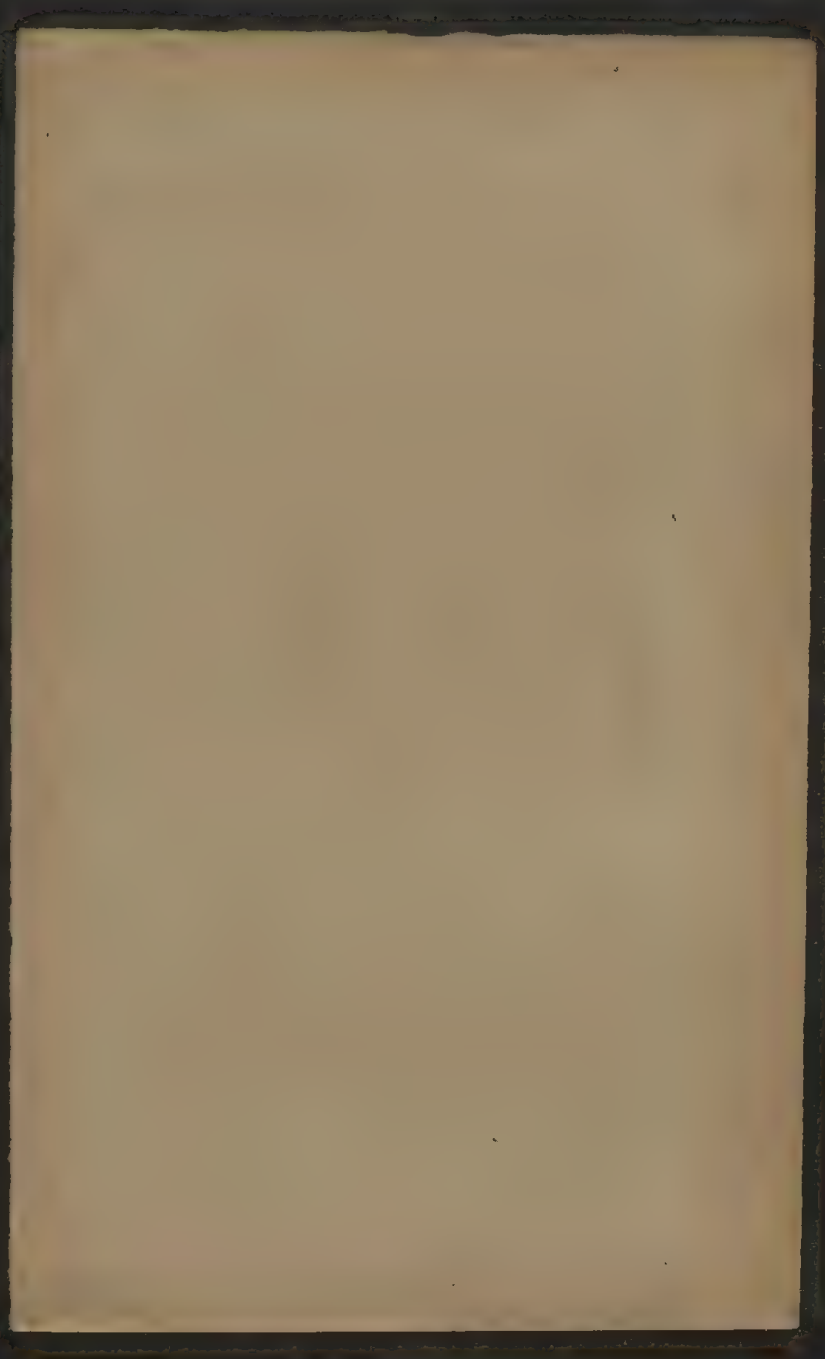
„Ty młodsze młodały zrobił partyjkę
winta” M. Gawał. Dniem 23. 180

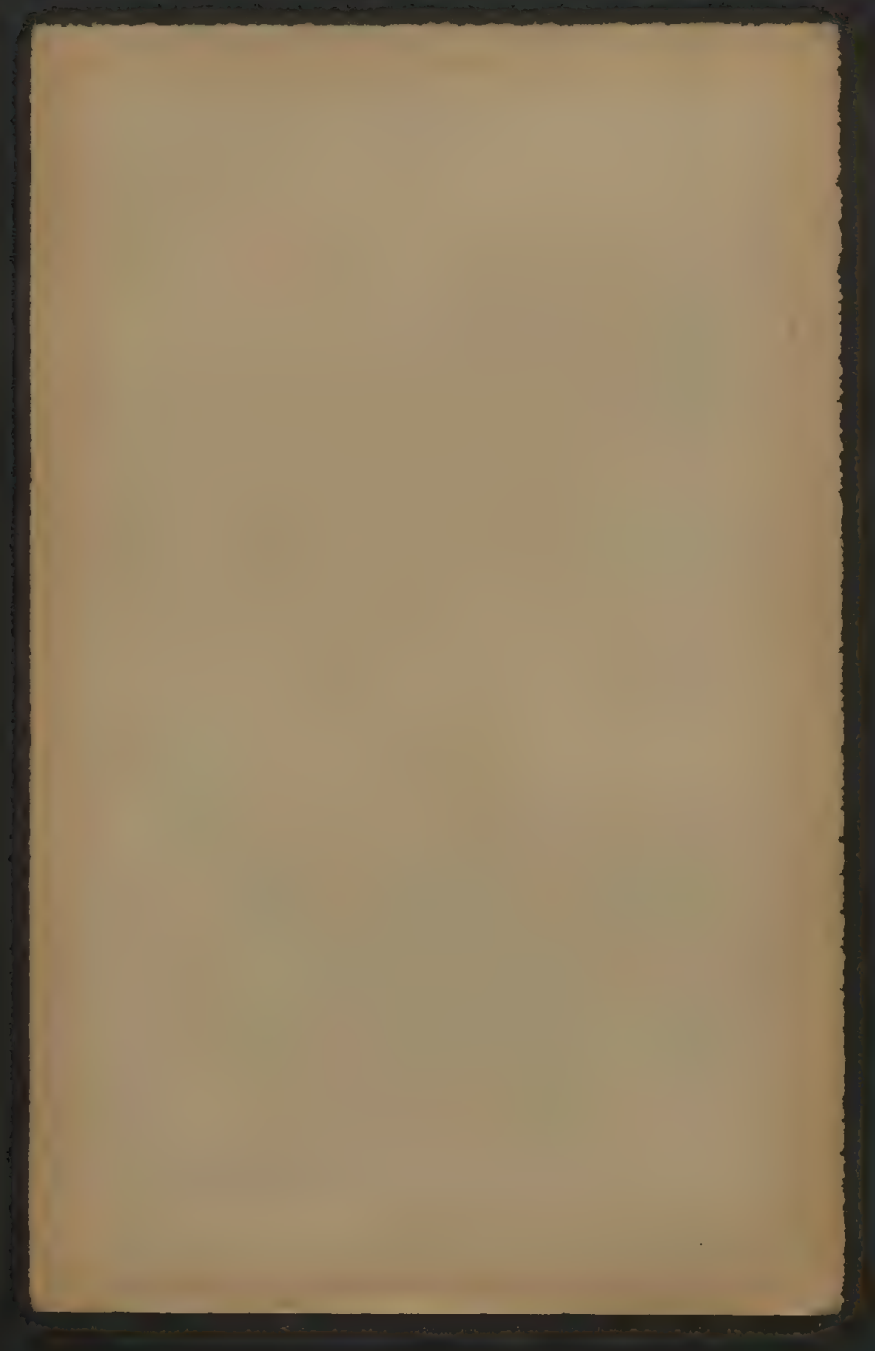
Wio.! a Ld. wio. wyraz wywołany przez forma-
naw dla znaczenia koni do biegu, wtem
po btoie: wio. wio. nadsunęła się tawara
miesiąc małych koni zaprzężona" J. Krav.
72. 26. „Siada czeprędzaj na konie i wio
na miasto" Wiek 1886. 272. 3.

Wio. kac, Wio. kac st. w. udm. Wio. kac dkn.
wotai: wio. na konie, popędzai ich głosem
„Wied na konie i wio. kac na konie."
J. Krav. 31. 52. „Abvanko wio. kac, cmo-
kac, popędzai i wkrótce palai i dwor-
skie budowle kniety im z oku" ib. 38. 39
„Jedziemy, wio. kac po caluskiej uoy" O.
Kol. 19. 4.

„Oj wio. koniki na most da i wio. koniki
z mostu" O. Kol. 1. 415. „Wio. wio. kac i
wio. kac, nie powiem z kupyta, ale wio. kac
druhu truchtem" A. hr. hr. Dk. 11. 114

Wioskowy-a-e, od wioski, & wioski, do wioski
należący „Przybył kupić w wioskowe
kaciare „W. Syroch. Saw. 4. b. „wioskowe
łowy i wioskowe gwarę „ib. 26 „Dziś
wioskowa dąsi się gromada, czemu
żesmutniała twarz jego bleda? „ib. 28
„Stachnie wioskowy” między wioską.

Wiosłowac' - at - stuje st. or. ndkn. wiostem robie-
sta posuwania. statku na wodzie fig.
"Dzieguz kogretki cimbate... wiosstujq
skryptami powa brawdy i krawki." Ad.
Mick. 3. 123.

Wiosetechko - a. n. orka. ork nnn. zdob. wio-
sto, wiosetko,, Jakże ciebie wsta cówka va-
towac', nie możemy wiosetechkiem zgrun-
towac' "D. kol. 1. 166.

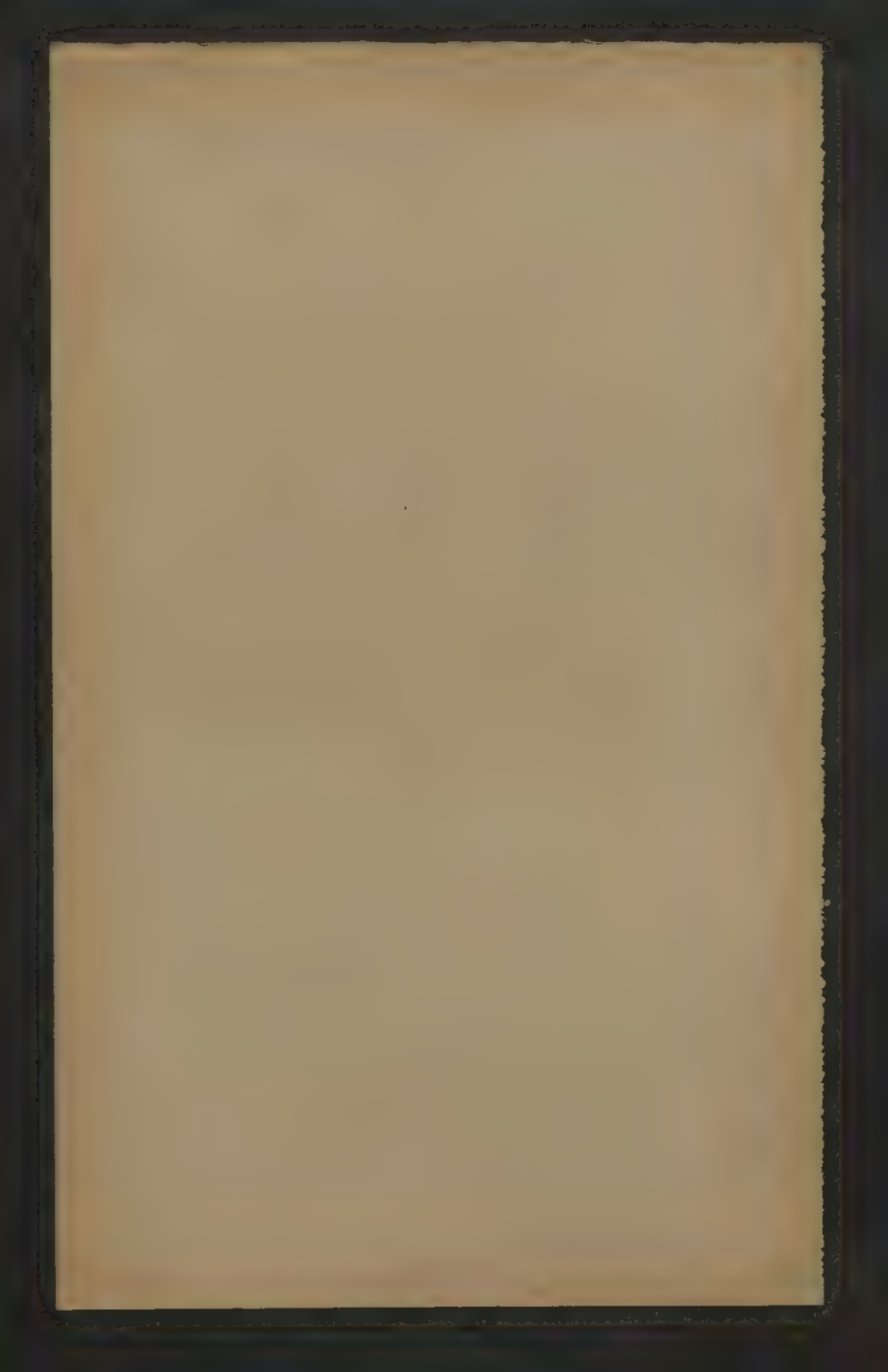
Wiosło - a. n. & lud powa. wymawia wiosło,
podobnie, jak wioska, wiosna kam. wioska,
wiosna.

Wiosłowka w wyrazach słownych: ortero-
wiosłowka ob. wiek 88. 143³. Ite ściawiosłowka
ib 142. 3.

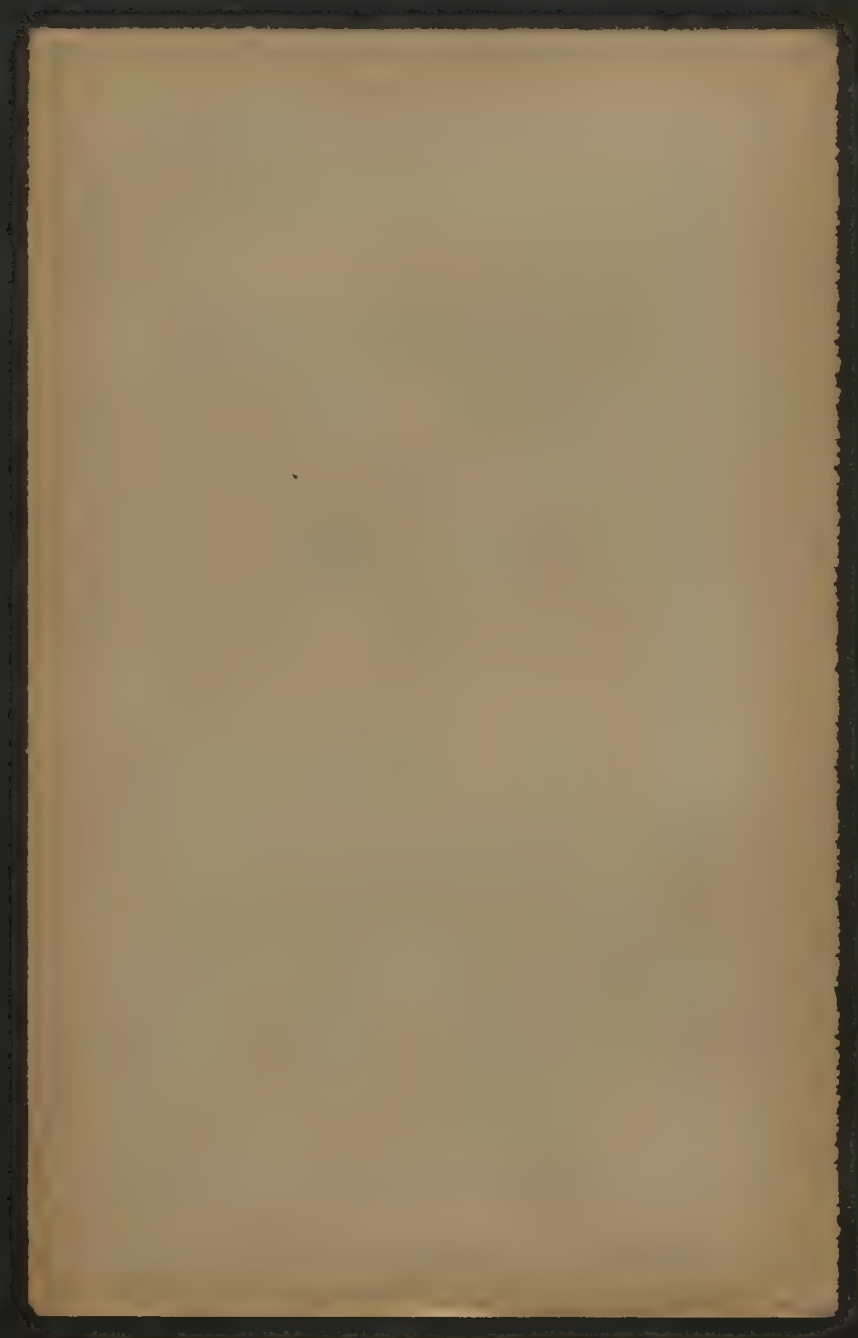

Wiosniary-a-e, od wiosny, wiosenny. Gospo-
dara chłodzą opatrzyć wiosny, ażeby mat-
kę, obciążoną łaty, w ciepłe uchwycić do
pony wiosnianej "Fr. Karp. Polih. 1. 11." Odry-
ta dopiero z pierwszym przymiarem słow-
ca wiosnianego "Zdravko 1. 18." Cudownie
wygląda cała okolica w wiosnianej wo-
niejkiej macie wiosnianej "ib. 5. 7.

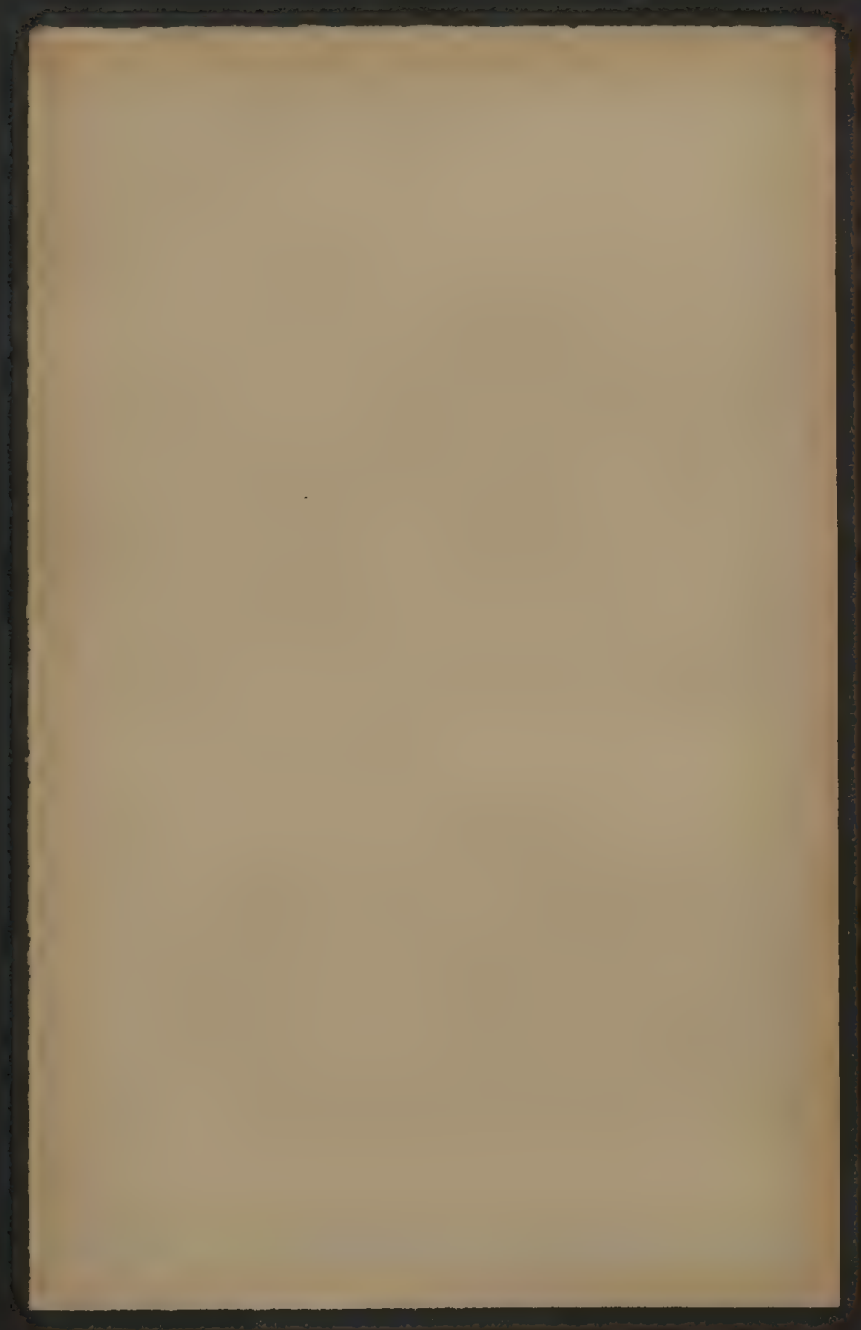
Wiosnowaty, Wiosnowaty-a-e, prau-
-wót, udziejcy w robocie na wiosnę.
Podłanie, Ziemia Skryty. Ryki.

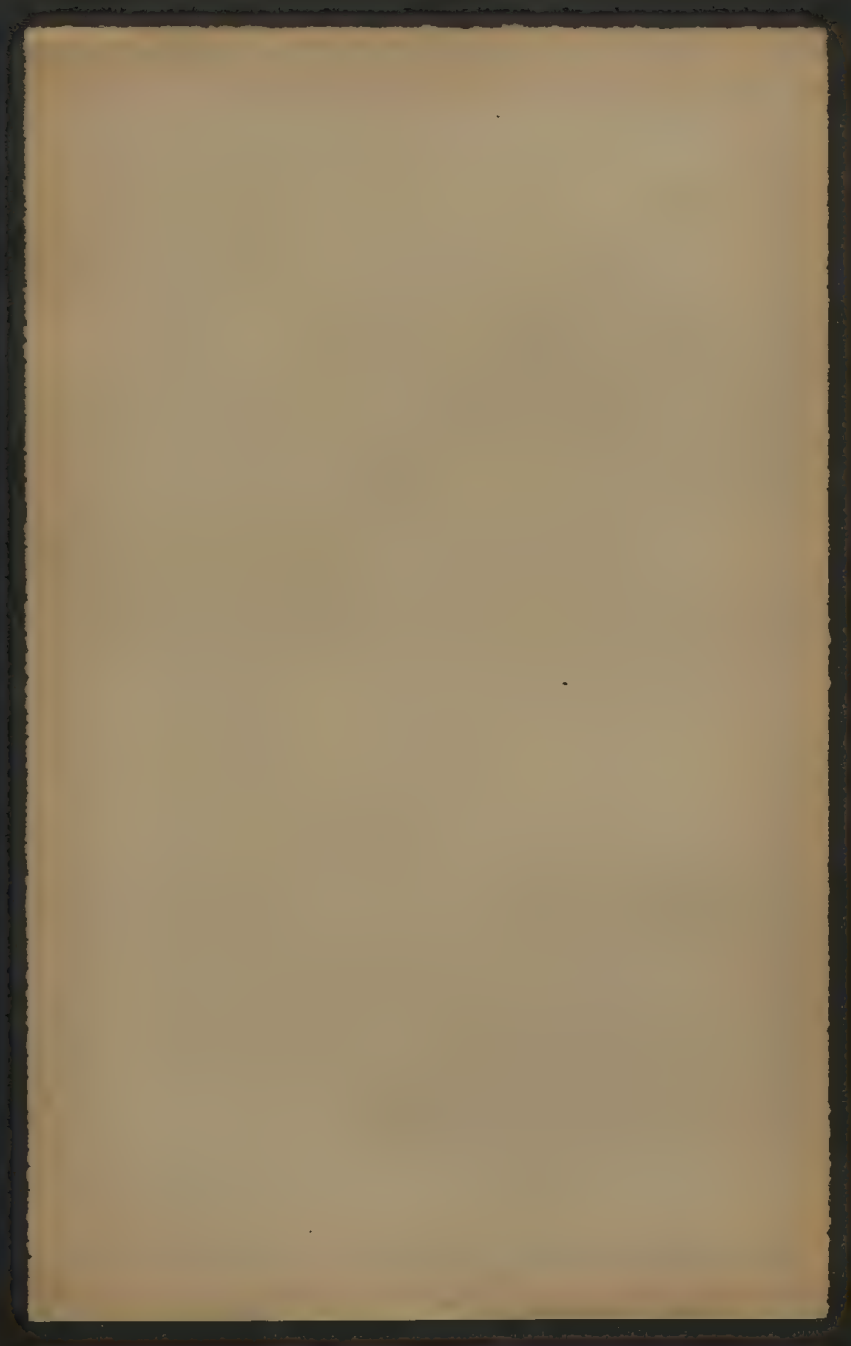
Wirginia-ji z. jeden z tawnych gatunków tyto-
niu do fajki ze słasow monopolu (przed
1860?) w kongres. wywiewy, L'ange w me-
nysowym salafroku na kanapie, palit
ze stambulki gelb-virginis z dymko-
nim i m. m. m. m. m. "A. W. 3. 17. z prou.
~~zawre~~ krewo wijęcy się, zawre kielony, wai.
kolcowid v. kolcowoj. lat. smilax. Dwa
preobstano wirginis, wijęcy naitma-
mi, bedera i t. p. "J. K. 1. 46.

171
Wierowat. h. n. j. n. d. k. n. & fig. "Wzrostkie jego
myśli wierowaty około jednego punktu"
M. Gawat. Dłunow 1886. 381.

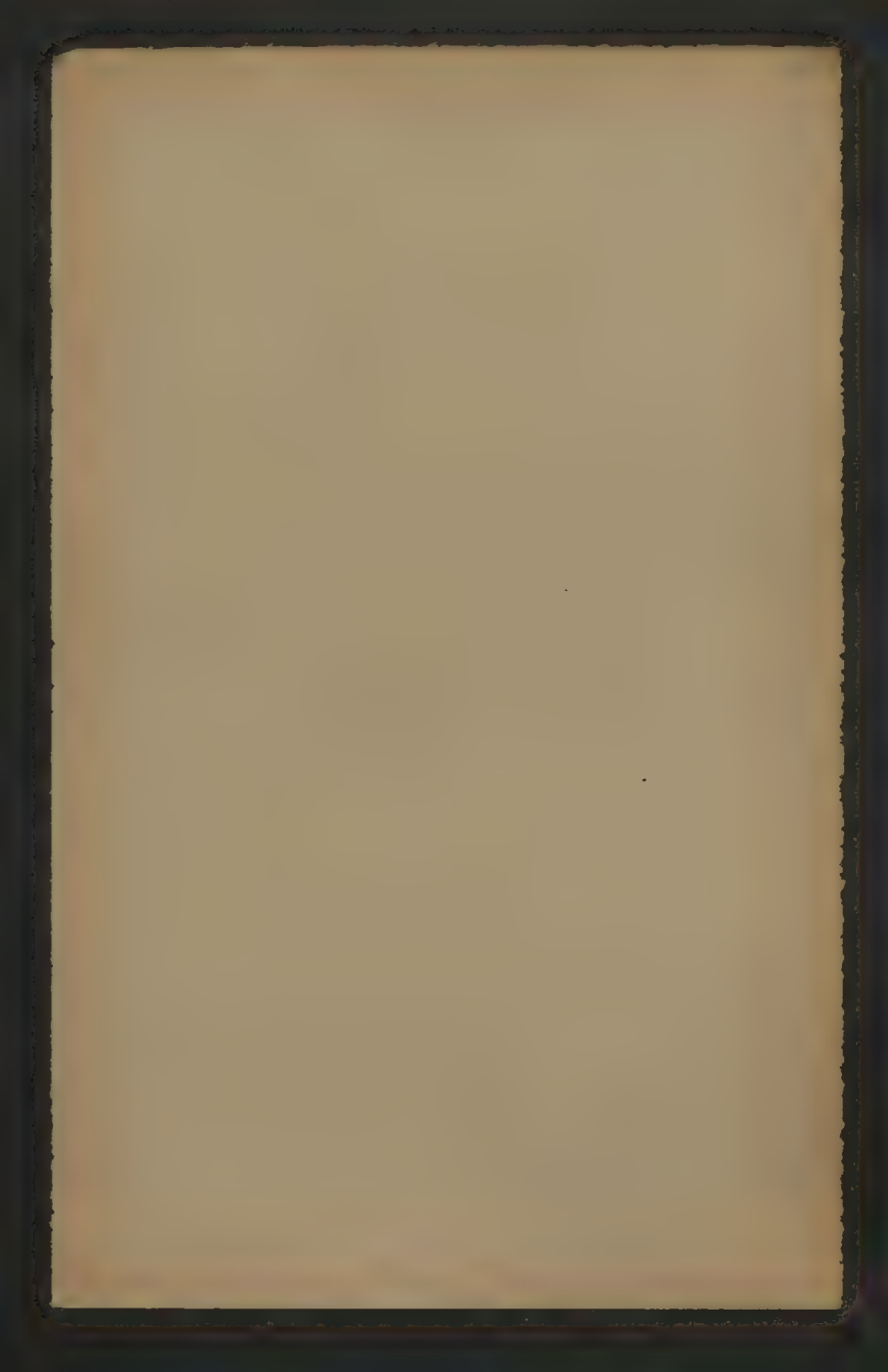

Wirtuoz - a. m. z v. ovie - vo m. v. os. virtúoso, &
lat. virtus, m. b. g. jako wykonalna
na jakimkolwiek instrumencie Wirtuozka
i. n. „Z parmy co mogłaby być dobra gar-
deniarska, zrobili miły wirtuoz, Wł. W.
wieś 1878. 18. Z prosem. b. g. w. caem, napisz
cy wi. d. k. p. p. p. „N. e. v. o. z. m. i. t. s. o. p. r. a. v. i. e.
d. i. v. o. i. o. d. s. a. u. a. n. s. i. e. j. a. k. w. i. r. t. u. o. z. u. n. i. e. m.
n. o. r. m. o. w. e. p. o. p. r. o. w. a. d. z. i. e. M. y. l. i. s. i. e. k. t. o. m. y. s. l. i.
i. e. t. o. w. i. e. l. k. e. v. a. l. u. k. e. m. i. e. j. e. s. t. ” D. D. o. t. P. a. n. P. a. n.
163.

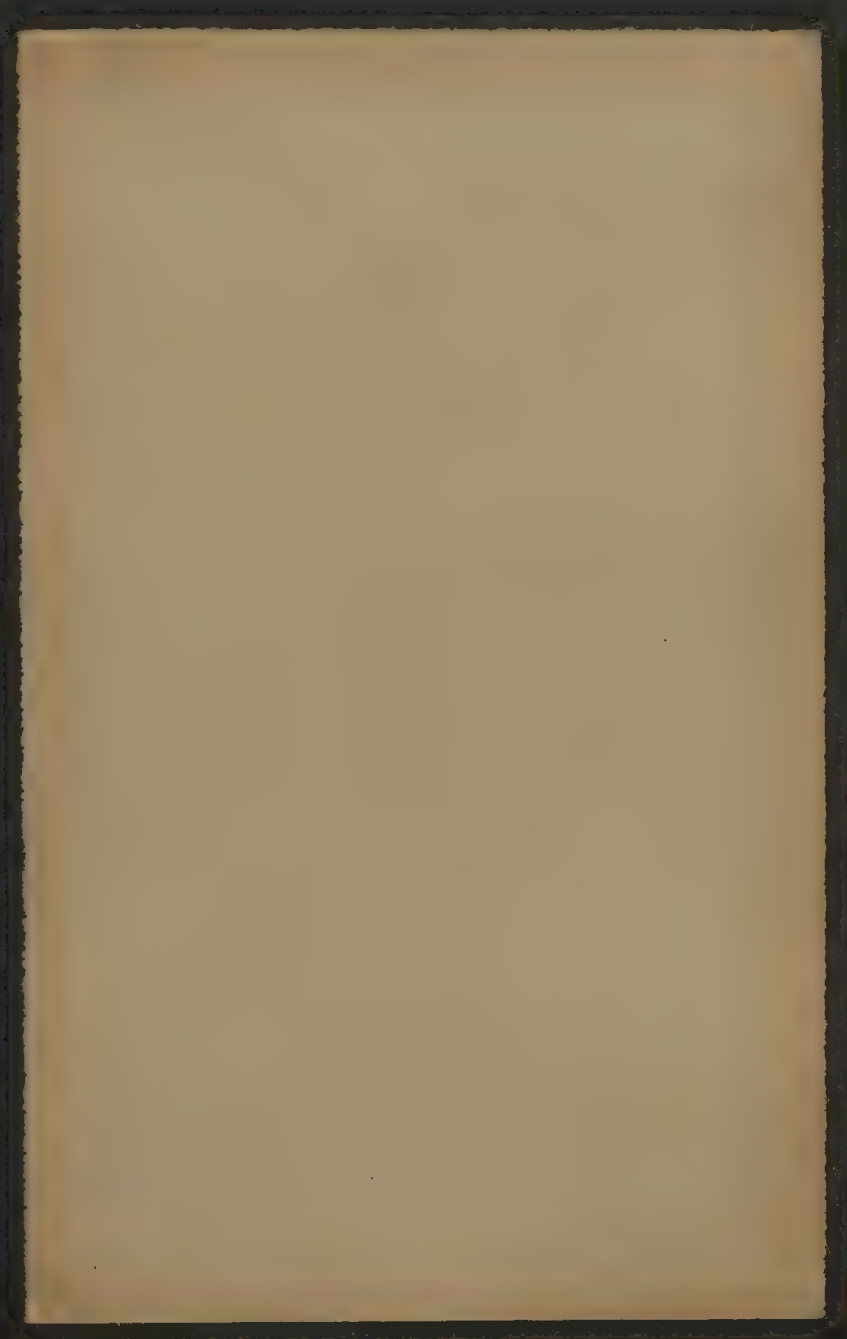

Wirtuozowski-a ie od wirtuozowstwa „jedna z
najjaśniejszych wirtuozowskich gwiazd
zabłyła na koncertowej estradzie” Słowo
1883. 21. 3.

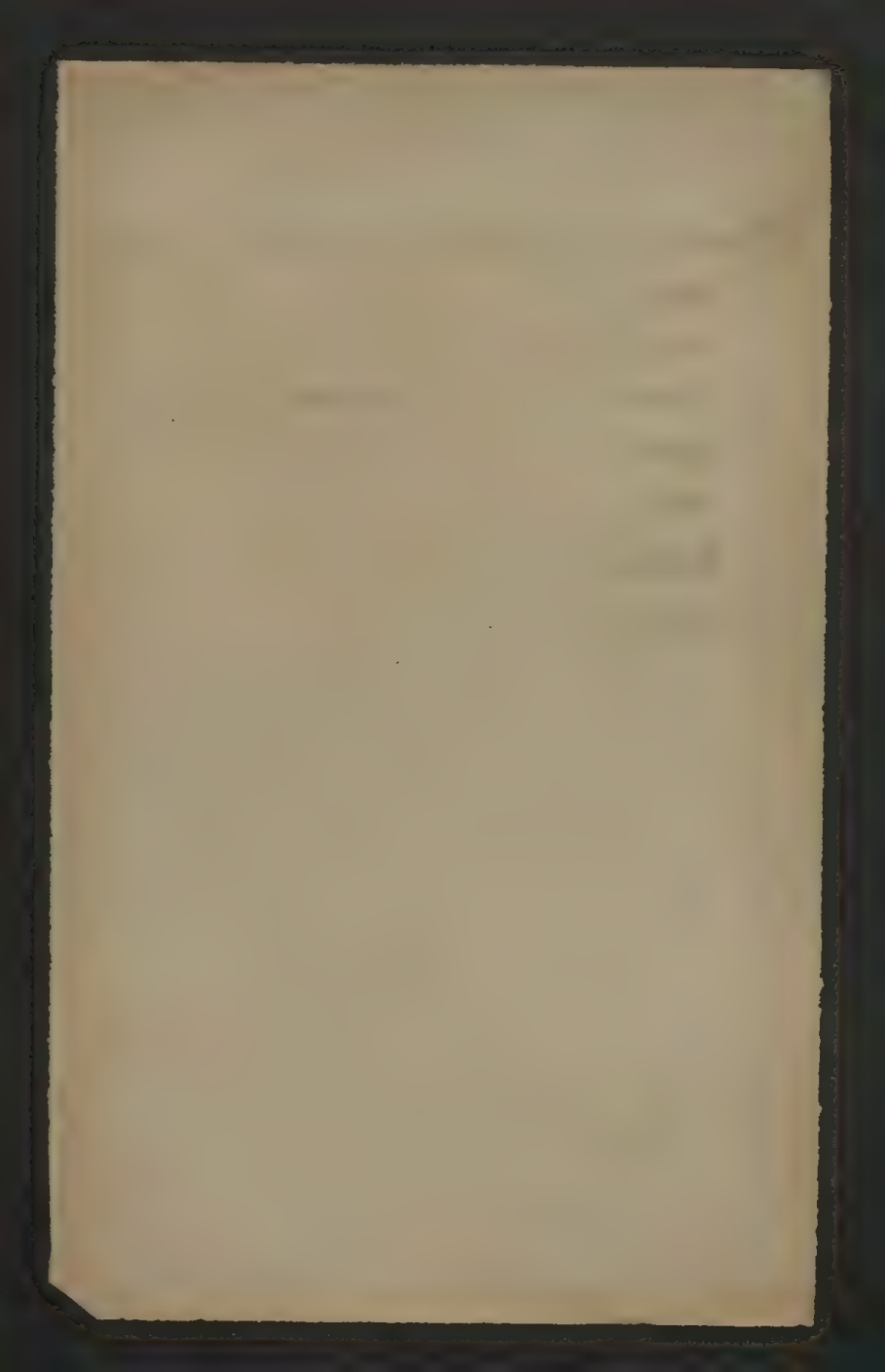
Wirtuozostwo-a. n. zdolność do popis-
wania się jako wirtuoz lub wirtuozka
„Rozpięskowana, myślowa, ze swem
wirtuozostwem na fortepianie, nie bar-
dzo się jej podobata” J. Kwak. 4. 234.

Wiściark-a. m. rze - y m. zwolennik gry w wi-
sta „Formę się grupy wiściark,
Djaboethowiczów, prajjaniów Wielisaka
i nikt nie myśli dla czego prajjani” 71.
Kvark. 19. 86.

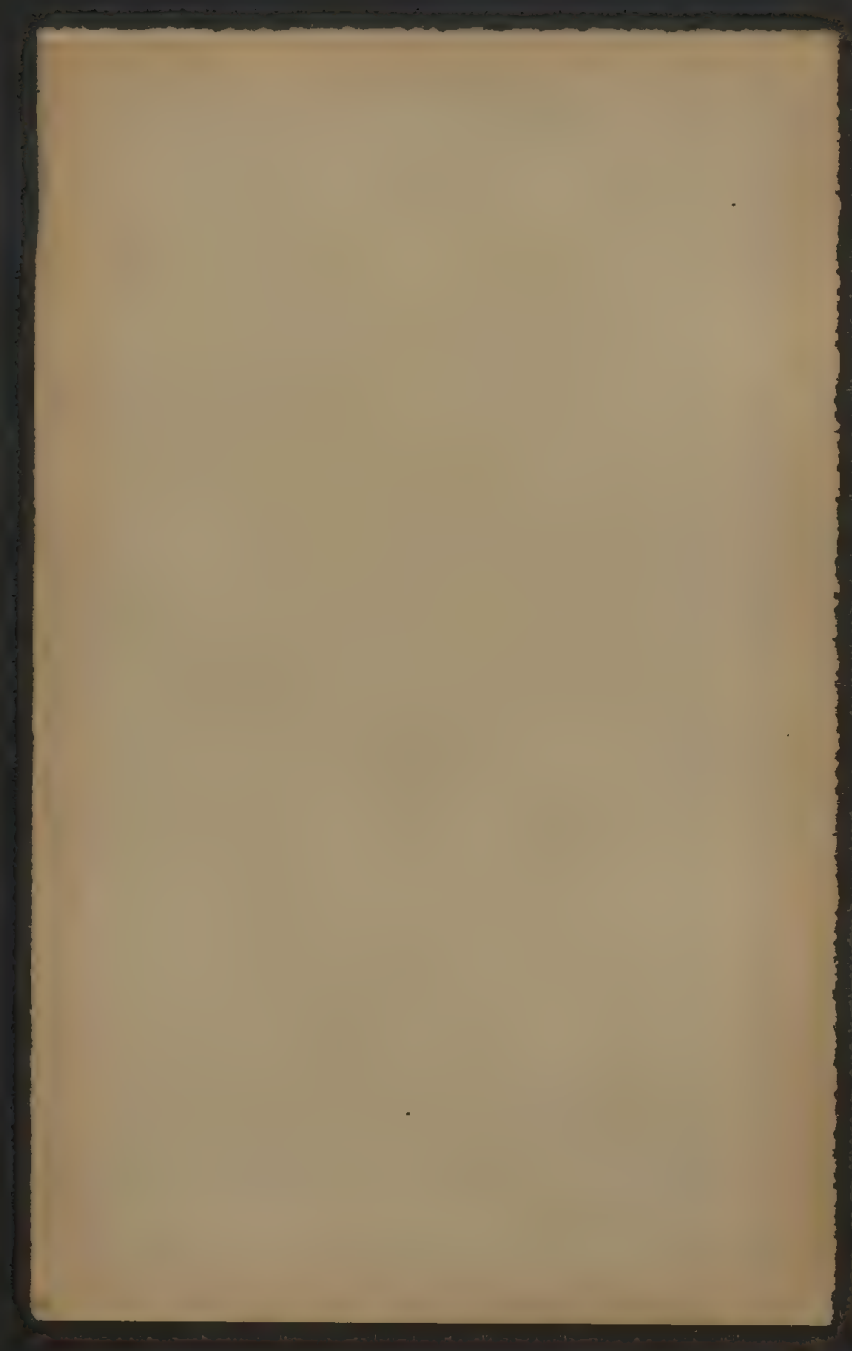

Wisior-u. m. wisioranka, futor, u ogóle cwi wisior-
cego „Dohy i pod attarowej kamizetki lich-
nemi wisiorami obiznuego zegarka” 2
kawk. 4. 91. „Wlony i twistami wisiorami
opadajze na czoło i owy” 81 cwi. Kwaj 1882 26 4
Wisiorok-rka. m. korbu „Wny jak dwa wafiny
blyzskaty i poza przypianajznych je iłowamys
wisiorokis” id. 3.

Wisk-u. m. ki-^{prawi.}ow m. kwik, pišk, wiskzenie,
rzenie nakładł kwiczenia „Ruch by
dłot, wisk kowi” Spis. u. w. 61. (1)
Wiskwae'-ad-y st. uij. u. d. m. prawi. wisk
wypawai', kwiczi', piwrei', Kon'-wiskny.
nywa is, wawpie!" ib.

- (1) „Ciżba moskiewska wrkewawala Dżiko,
wisk ten miżwał is Dżiwie i pićwiz
uwoy stę.” D. Pol. Tut. 1. 146.

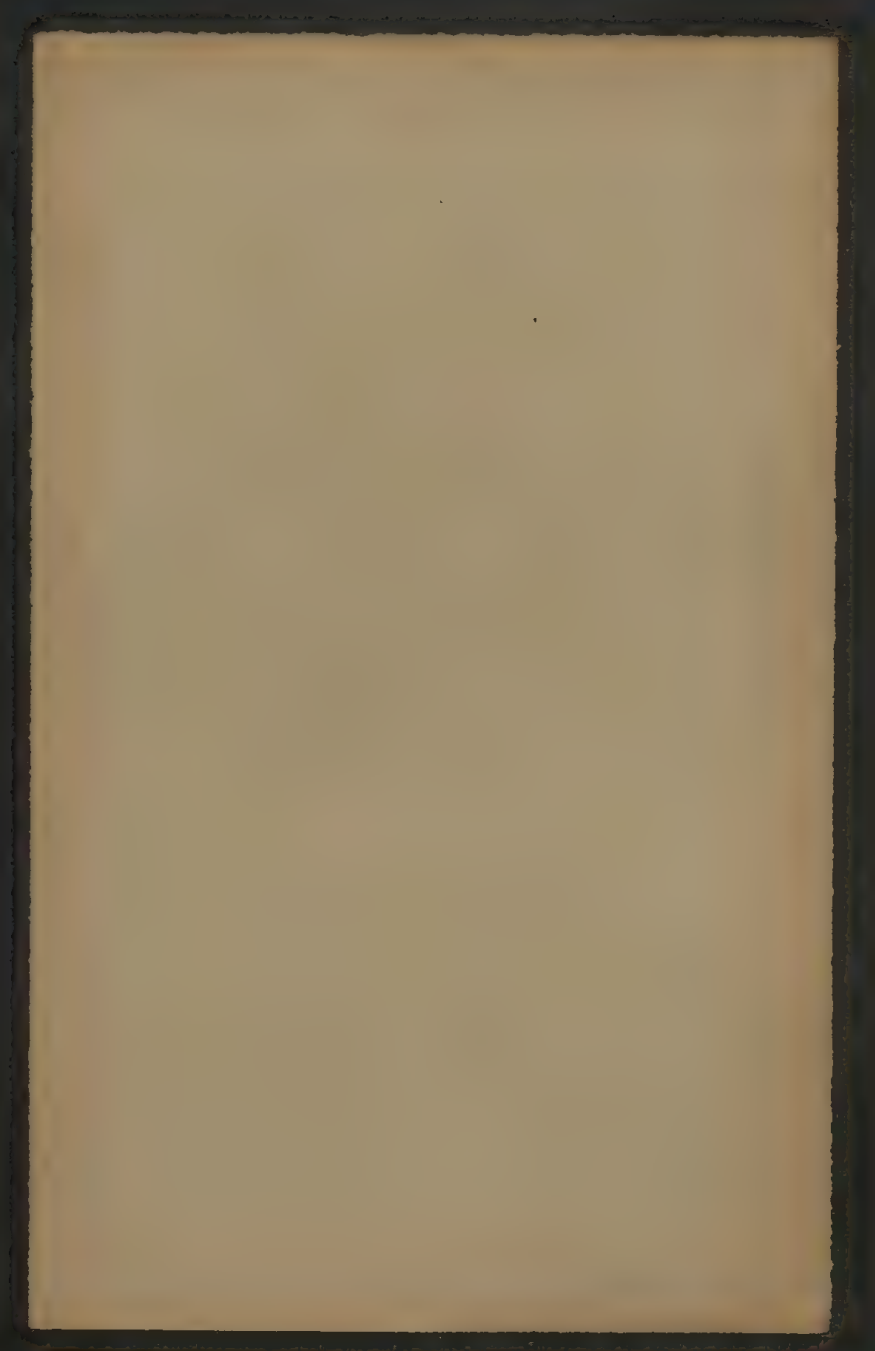
Wisk a. m. rōb. Wiskek a. m. i. b. i. Wisk-a
m. rōb. Wiskek a. m. ang. gra w karty
w ukł. w. „Nie kmano za mnie, co wisk
' bostomy ten na to polie stota farawny”
J. H. m. Daj. 1. 224 „~~Wisk~~ek” „Idzi im
skwiercy Robra ! to gra cathyem nowa. Muz
uistly kama ! i jemu grai w wiska !” A. h. h.
kum. 2. 11 „Wie było Wiska ? - Owszem - Gra-
tes ? - Gratem” ib. 12. „Na wiszka up do
prajaiela upbierec” J. H. kum. 72. 139 „Ka
grany wiszka kumow kudy i wozgrany
sig” J. H. kum. 60 „Wierowem bez wiszka
sig nie obrato, i robny po robach ciagusty
sig do potuoy” J. H. i. b. 2. 126 ! „Genevad
uataraywie propowowat wista” J. H. kum. 58
„Fegomoi” wdzimnie gra w wista” A. h. Wi.
5. 188 / i. „Tam przepredat najwesiej wisz-
ny, tam sig nauwyt wiszka” K. Chł. Sylw. 4
„W wi gracie ? - Chcielnij w preferansa;
ale skwo praces jst k nam, to uwnemny
wiszka, co ? - Wisk bydie wist” M. D. Ulo-

dy 12.240. „Nysiny tu sobie xuytali wisikowa
mi gypowai matogo wisika” p.t.kon. Ozon 58 (1)
Zu profesowai. „wist to ~~raz~~ wyrownienie ma
razie to samo co: powiazane do, et podziunys
u, grai ^{ciyhuajiemu} poimiu owobie klora deklarowalo gog
„Sik xuykajie! — Wist. adrechi jrobowow” H.
Siemk. Humor. Worn. 1. 13

Wistowai — at stuje st. w. udm. w preferen
cie. deklarowai wist wyli, powiazai „iwiku.
jgemu t.j. grai poeciow nieniu „W tej nitebow
piewany grze, jak w preferansie obaj wi:
stujacy w pasi moze” Wt. Sab. Kuz. iun. 110.
(1) „Zaki to bezdne wisik iaki wisik na wa
skoliki!” A. Wilk. Woty nola 157.

Wista-y. i. z w piśm. lud. uickiedy w kawa-wiel-
kiej wody, tak samo jak Dunaj, "Kasia
wleci: w tę wistę, w ten Dunaj" Płockie.
od Działka O. kol. 1. 258.

Wisłka-i. i. xrb. "Pocziwa ta nawa
wisłka, ale nie damo jest ródzaji
i uickiego; drinaj tak a jebro inawaj.
widawno temu widawata młode mowce.
drinaj skowuna i potulna ledwie szczy
z po piasku.." wile 1887. 155, 3.

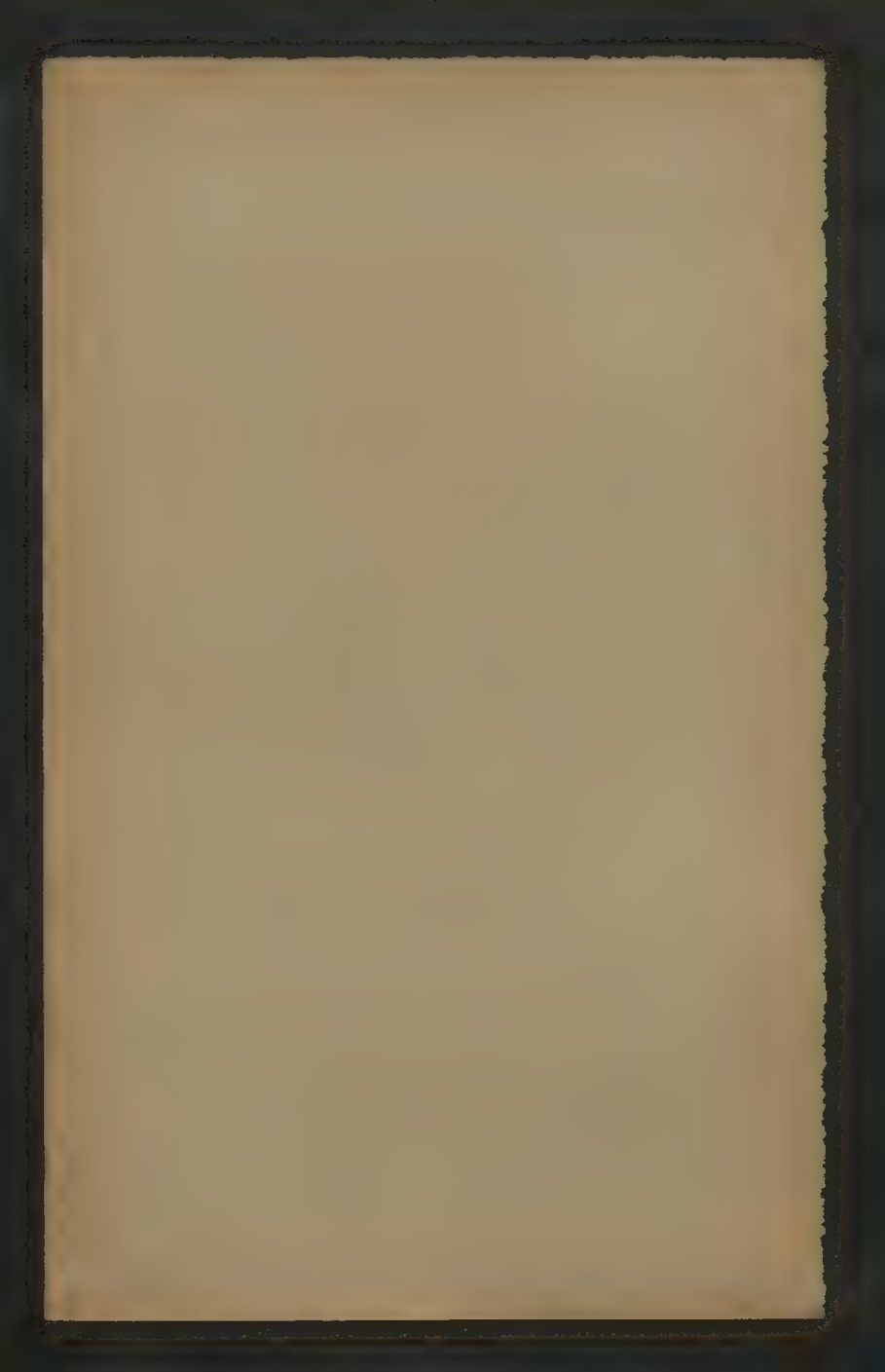

Wisusisko a m.: n. sta co mu. zgrab. ostatni, cały
wisus, wisielec „Kbalanucita mi go uw
wat nig wisusisko i poleciał za nią do Dre
zna” Jt. Kwa. Wm. 1. 22.

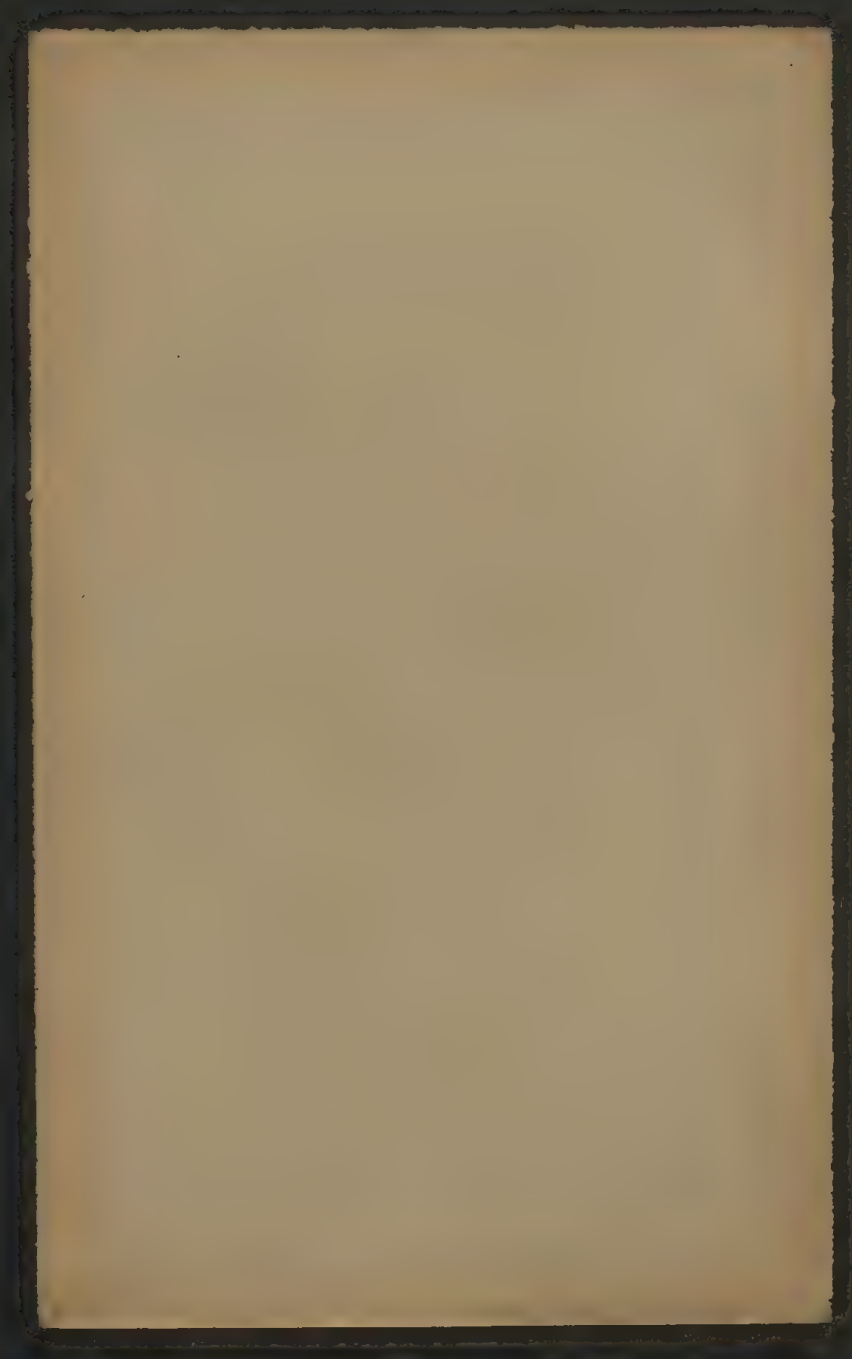
Wisusowac - at - suje sta. ndm v. - is st.
kam. wisuseni nig okazywał, na wisu
sowsko nig purywał, Jorick wisusował
cały Dwiej dzień” D. Dot. Prudburg 84.

Wisusowaty. a - e, zakrawający na wisu
sa „Chłopiec wtedy, bogaty - wisusowaty, ale
tody się utemperowało” Jt. Kwa. Jyg. Jt. 2. 11. 140.

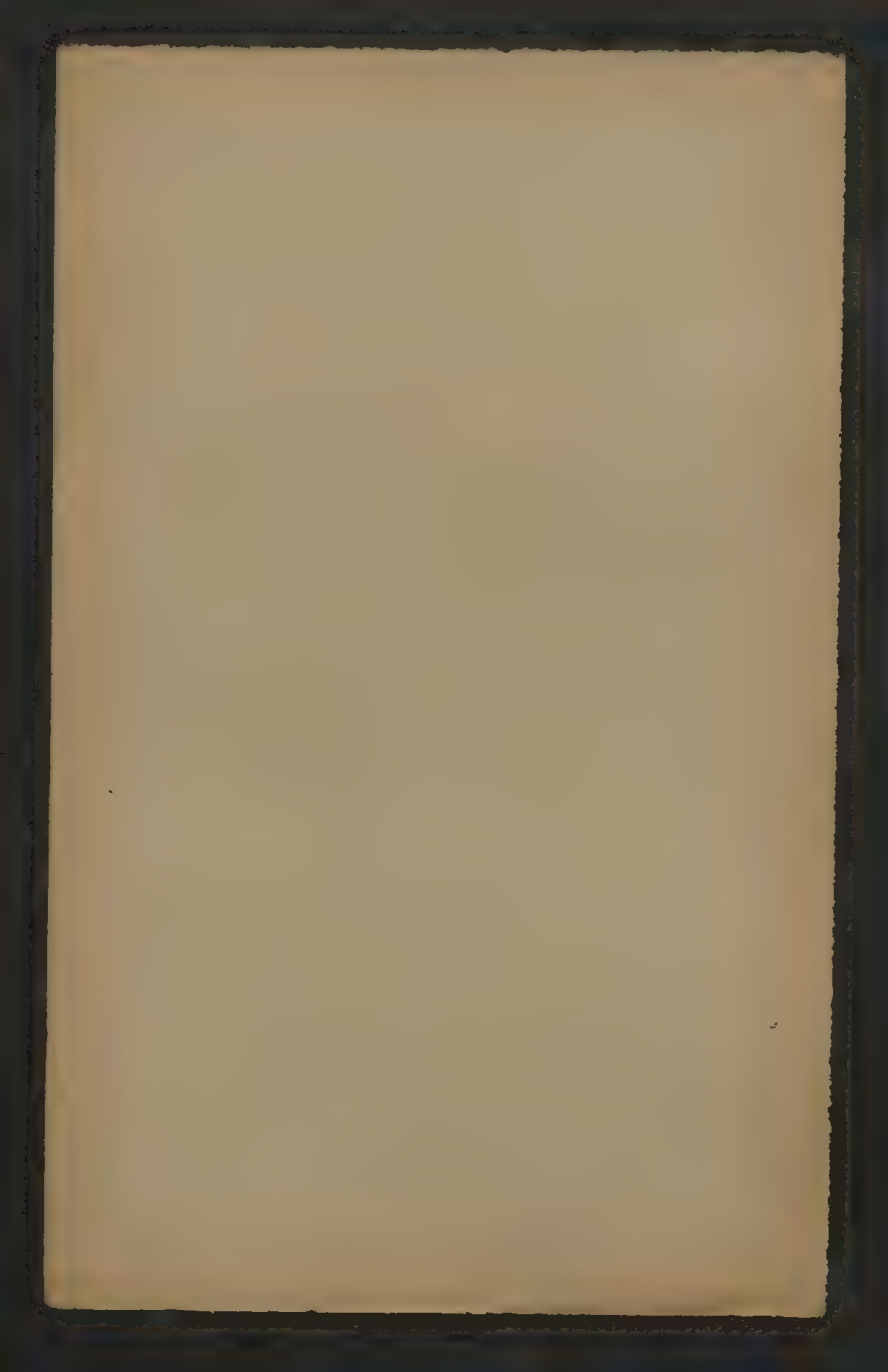
Wisusowstwo - a. u. stwa - sowsko mu. wfa
siwon, cechy wisusa & wisusowanie

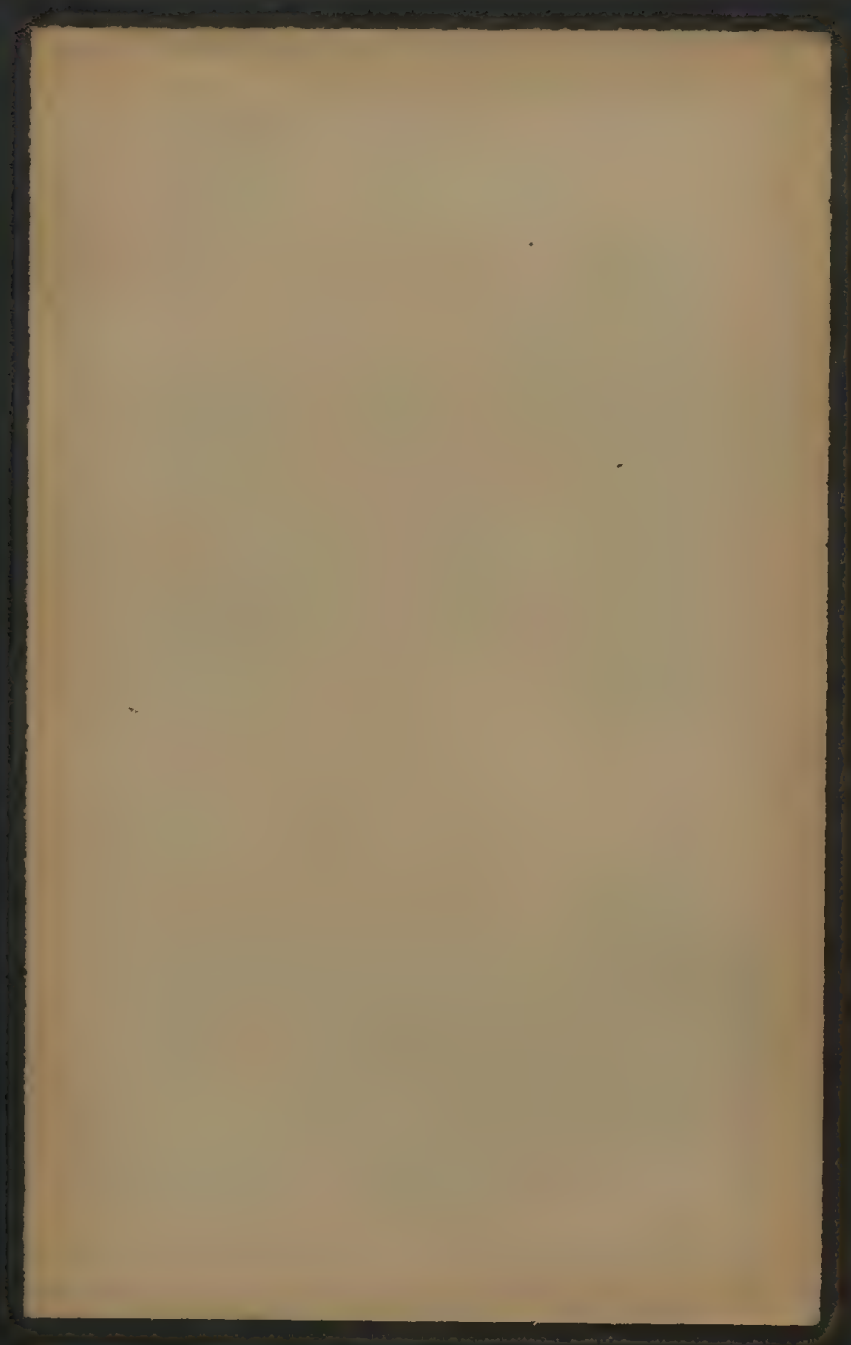
Wismica-y. i. ce-nie-nu npr. „U wismie wy-
 chodzących na tam skarbowy, potkał
 bractwo z koryćmi” J. Kras. 17. 85. f
 „Głot obdany porępniał idących
 i jących, gdy obok wroste w piasek
 wismie, jących na wyderstwo stali
 zamknięte, choć w nich już i jedne
 wzmie nie było” ib. 40. 23. Kół wrot
 zamknięty wjad.?

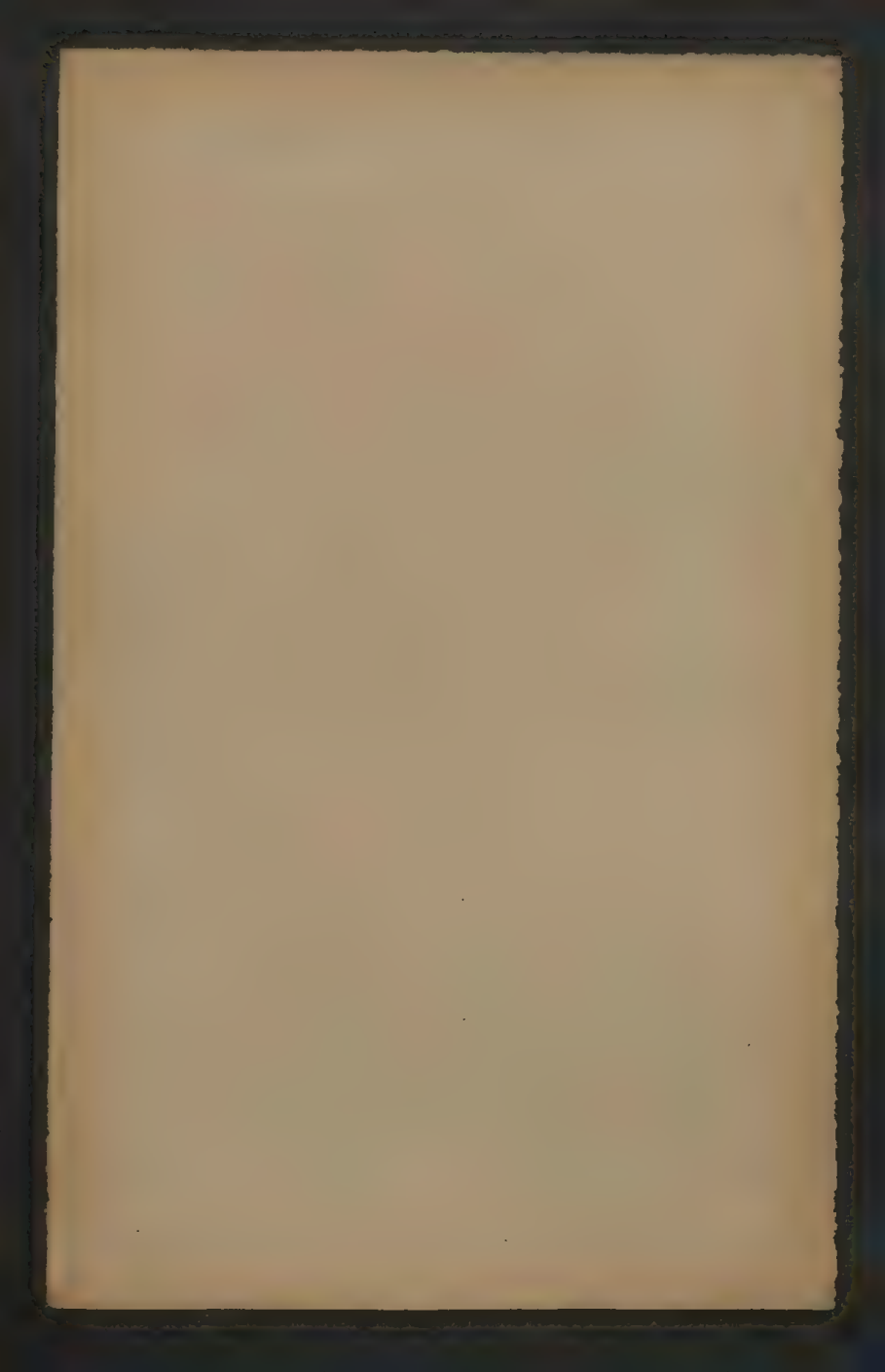
Witrunek - nku. m. uli-ow m. z niem. w wil-
tern, wosy i myl. prapogto, kau, ta
umylnic prapogto i mowio wosiojca
ola prapogto dwapijnego kwioka
„Witruki, powoty wotki prapogto”,
to jego jui sprawa „W. 901 7. 186 „jui-
je..na witruki siewo i wotki” i
242

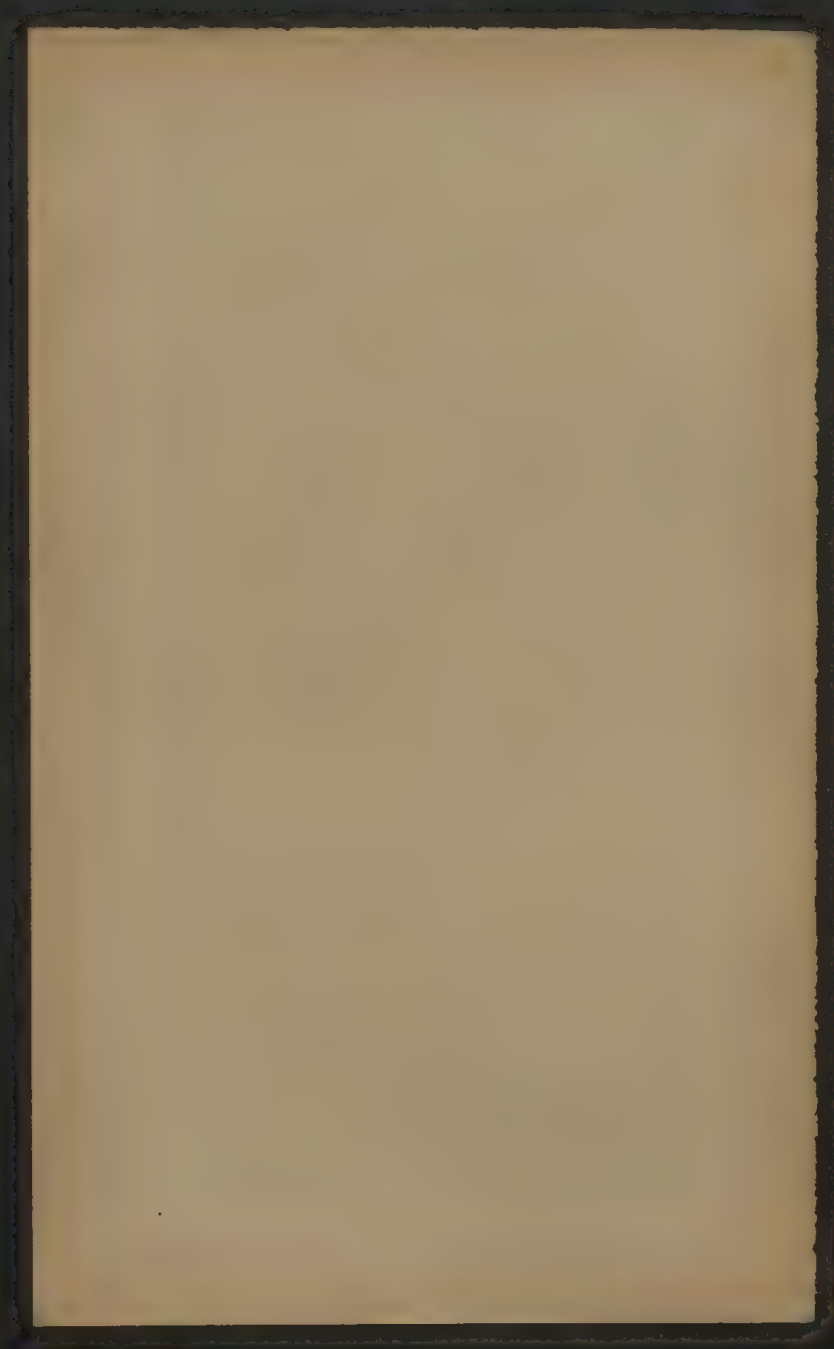
Witrylowany-a-e, zaprawny witryolem wyli-
kwasem siarkowym „Sól i gró wit-
trylowany zaprawiają arakiem” Au.
Wi. 1.106.

Wityna - y. i. ny tryn. mu. frau. wystawa oahlo
 na w oknie sklepowem. W ostatnim czasie
 powtarzają się po nocach wypadki ugrabienia
 sklepowych wityn przez przeciwników
 dwow. 1888. 12. 4.

Wiwat u m. ty-ścis m. okrytych radością, albo
na wyjątek, lub z wyjątkiem przy pi-
nie wyjątku zdrowia wzmocnienia, takie
ferfara wyjątkowa przez mury. „A gdy
wzmocnienia zdrowie, trąby jak w dniu sz-
dym gromiły z chmur; wiwaty wity i g-
ziem pierwszym: pierwszym wiwaty za zdro-
wie króla, za jegoż potęgą, potem królowi, potem
królowej, za jegoż, potem Słachty i całej
Rzeczypospolitej.” A. Mick. 3. 41. „Skarbuk
wzrost ostrożnie i przesunął się ciho
do drugiej izby. Tu go wiwatem powita-
no” J. Krasiński. Ista war. 265. „Kiedy musiał
państwa wiodących przyrady sukcesów
i. węgier omawiać, jak mówił Skol-
nik, wyhylić wiwat.” J. Krasiński. 31. 203. „Wrza-
wa się podniósł wietka, a muzyka
zatrzyma wiwatem” J. Tyt. 3. 56. „Cie-
tu za wiwaty? Obchodzą powrót ro-
zumu” A. hr. Fr. Kow. 1. 247.

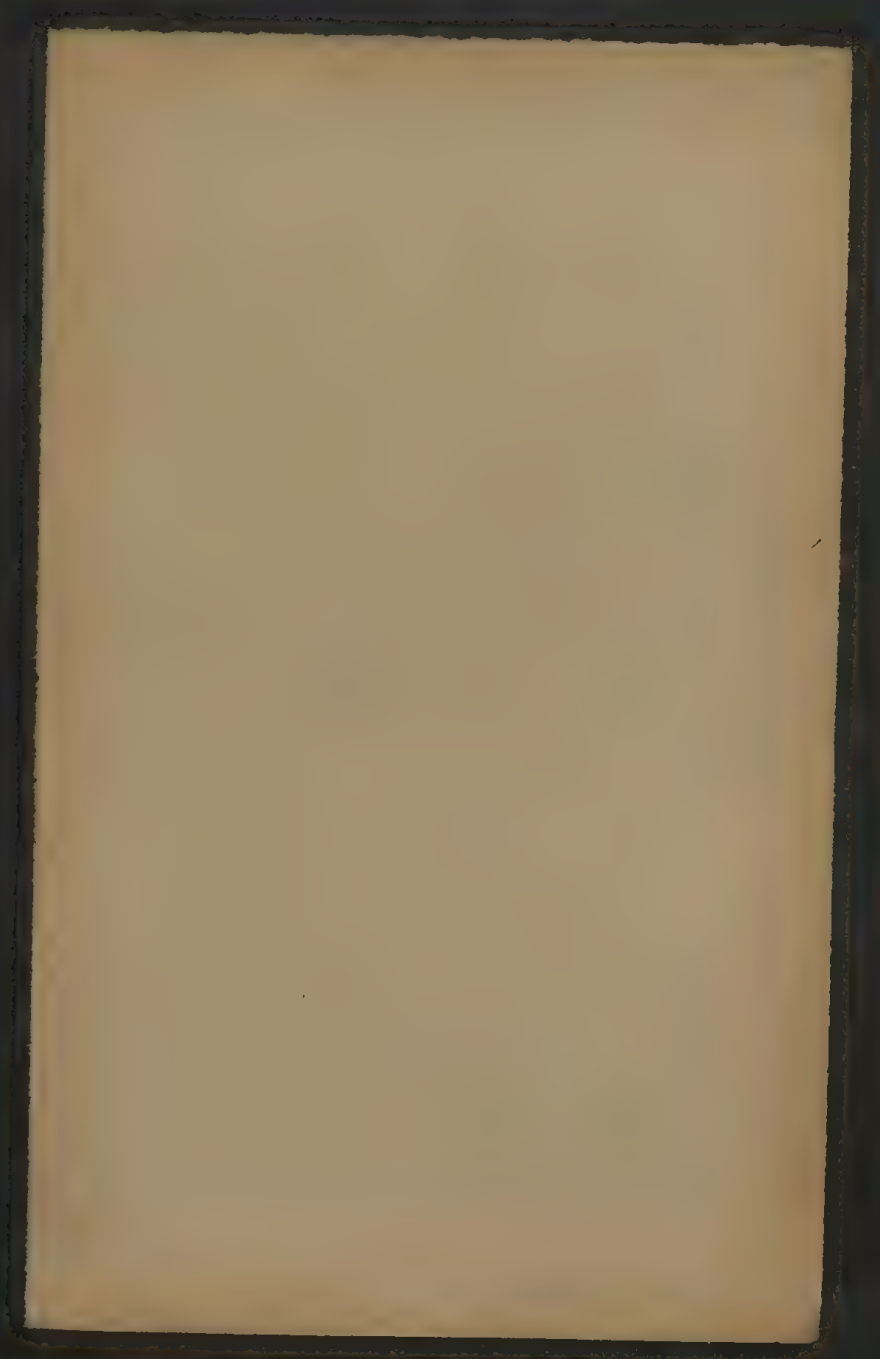
Wiwatny a-e od wiwatois, wiwatowy, „Spu-
kasem kagruisalo ty sigre powisao
wan i wiwatnyeh wrachow” „Sd. Mikh
3. 110

Wiwatowac'-al-tuf' sd. is. nden. u mosi
wiwaty, Wiwaty nie utawaty, to par
tya ~~pp.~~ p. D nie ograničila iz na wru
szeniu wiwatu dla swego kandydata
ale wiwatowala takie i na cześć wrypt-
kich prowadzynio” G. nar. 1885. 119. 2.

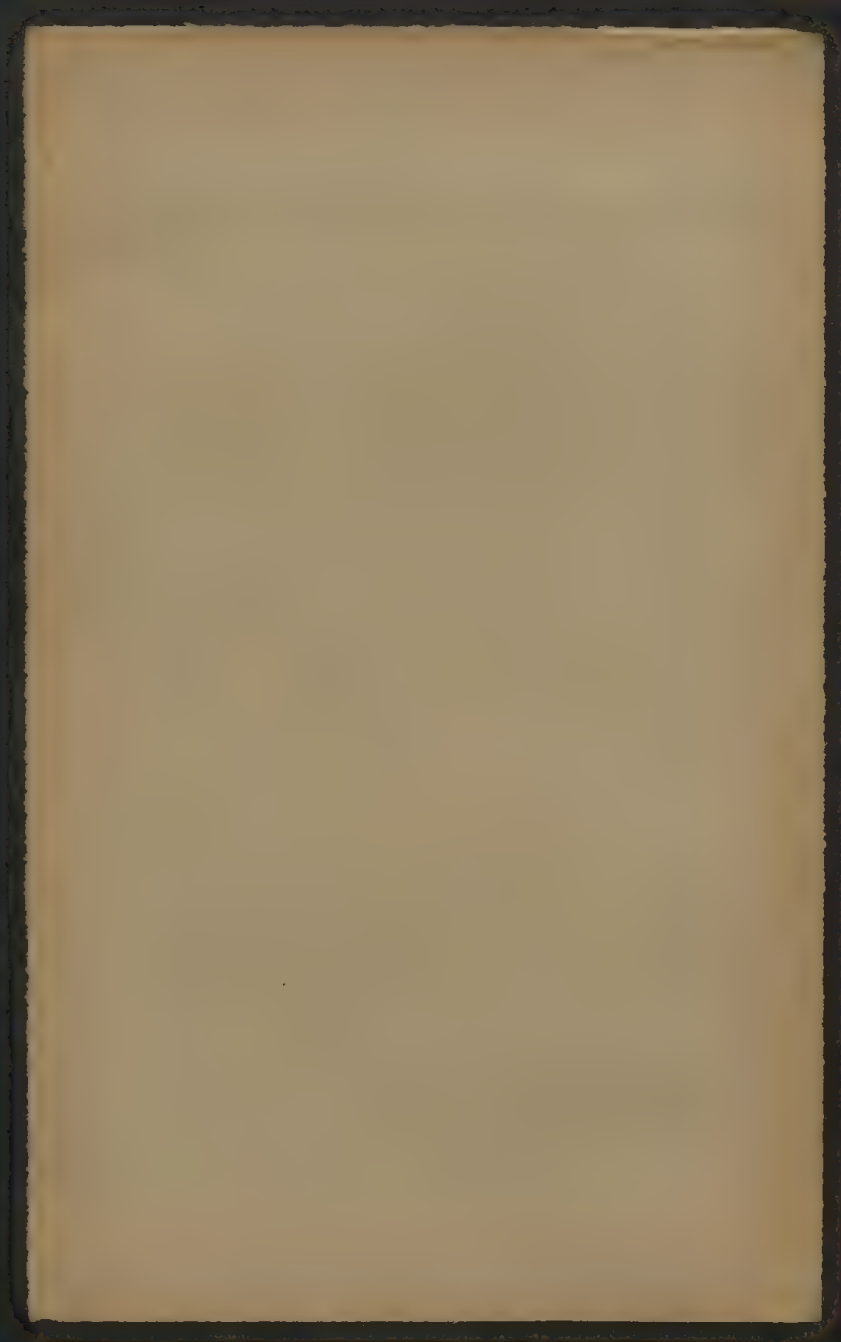
Wiwatówka i. i. woki-uek mur. rodray'
maty ammatk; siuzowuicy dawny wiy.
wany, Prawdziwe cacko, spikowa ammat
ka dleguio pruwalo tokiowej dorkonate
posrekuwana, siuzowuica, wiwatówka
Stanisława Augusta” wiek 1887. 161. 2, o
zbiorek 77. Wv.

Winytowe-a-e, winytuy, winy, o winyty, ty-
 szczy nie lub szczy do winyt, "godzina
 winytowa" "odpowiednia do składowania wi-
 nyt", "Toaletta winytowa" stosowna na wi-
 nyt, "Bilet lub karta winytowa" kartka
 z wypisaniem na niej nazwiskiem, tytuła-
 ni i t.p. przedstawianiu w czasie wysta-
 wiania w domu osoby winytowanej
 "Winyty na dowód stwiyt kartke, wi-
 nytowa na kole" R. Pol. Nad uwod. Dru. 46.
 "Rzucił sobie sporządnić karty winy-
 towe tak durne, jak ciuralka lihowego
 piąniem" El. Ocz. Kur. War. 1878. 255.

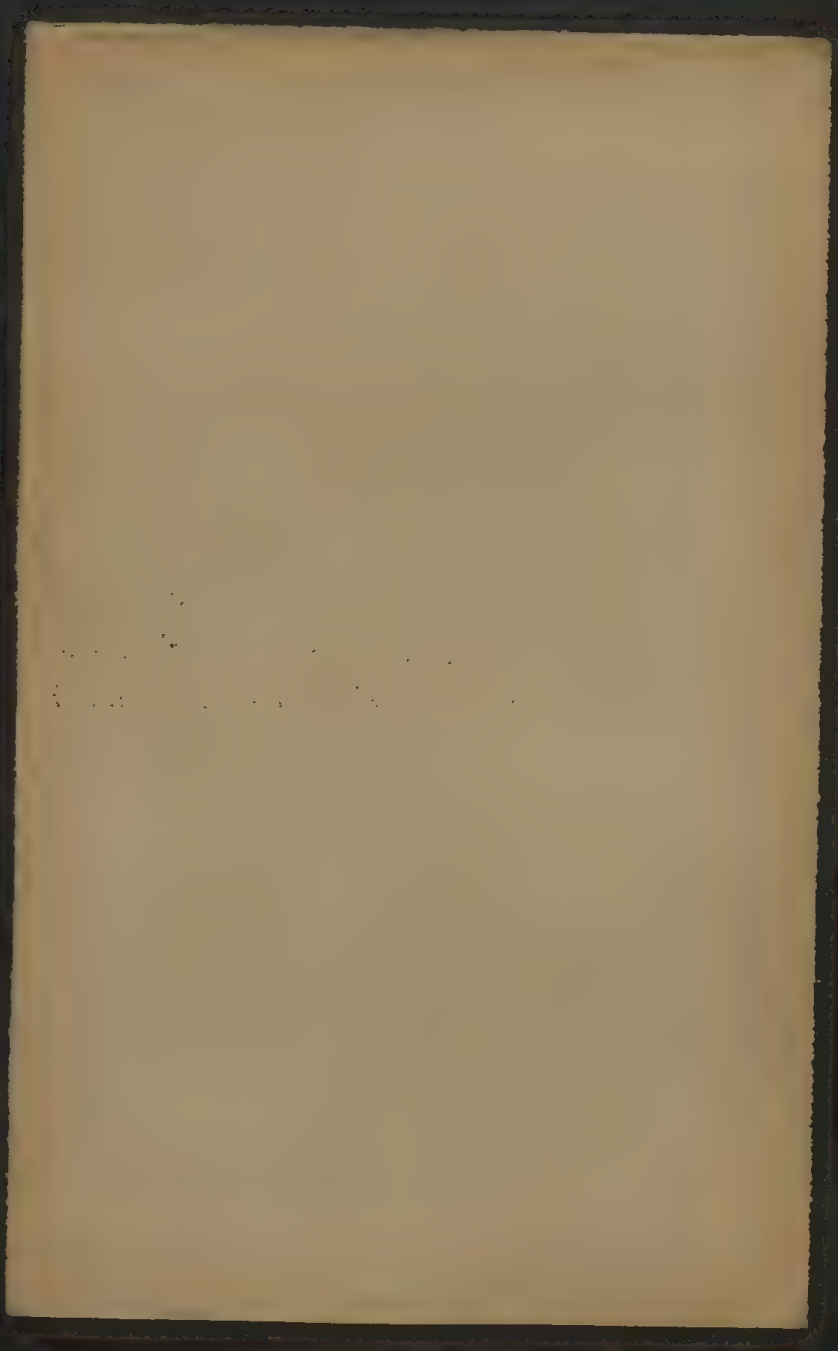
Whtadka - i. i. Dki - dek mu. prieridie jalie blon'
 zobowigie uz whtadai' w peromph
 omnewomph watale "Sobie. sig ty llo
 ma kawigrai' jalie towarystwo do
 Gnoymie, kapisuje uz na wntouha,
 whtadke ptaci "A. Wilson. wick 1882. 262.

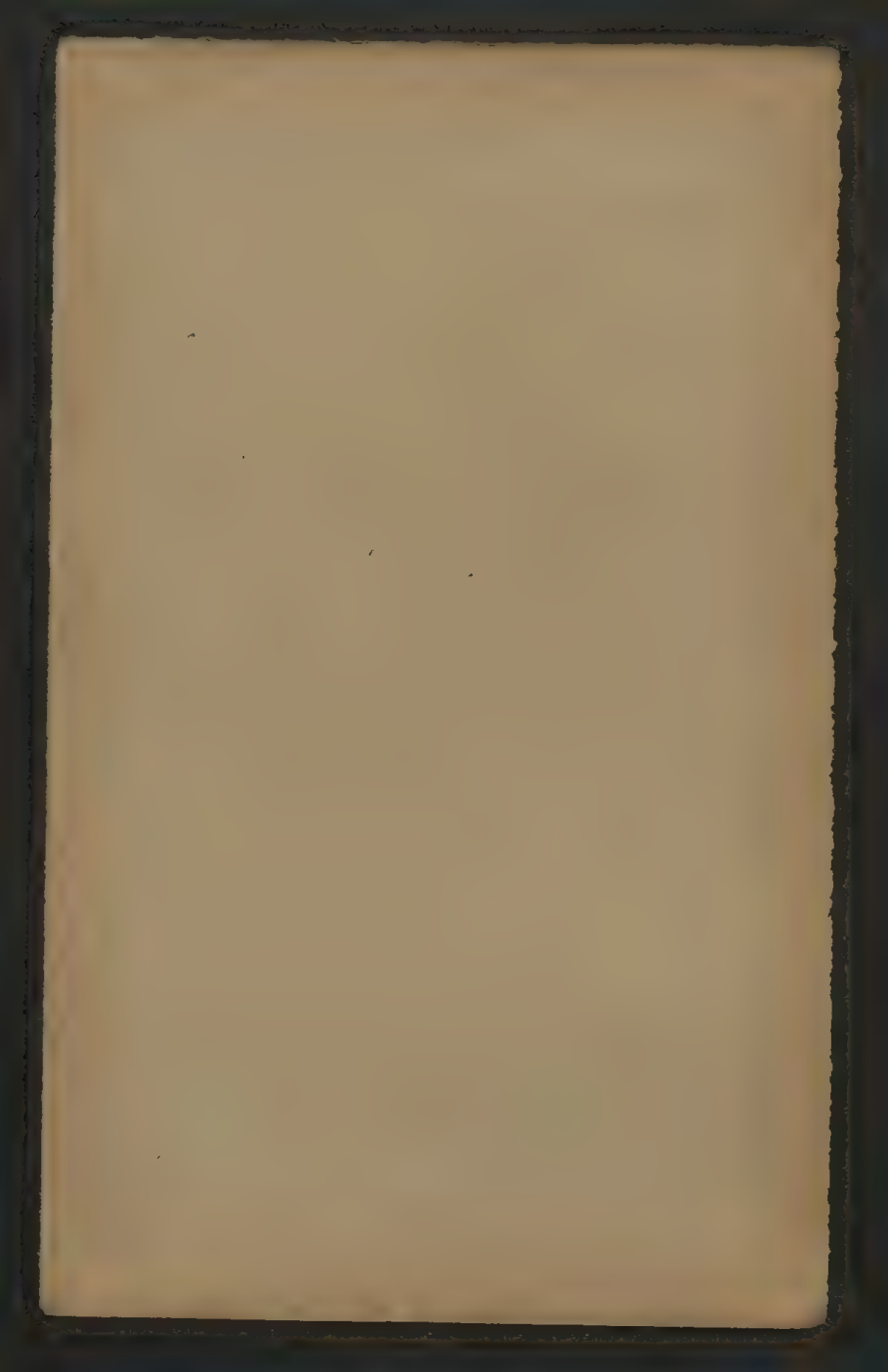
Wkradł się. zain. dhn. . . & ~~fu~~ o muiy wot. o kareci
 się nickeguy, niepruclianuio, wbreu poruq
 kuio; wuiuu muiy wot. i. p. „ w gorudanciuie
 wktodly się niepruclianuio „ w ubranu jey wktodł
 się jenuie wicmuy niepruclianuio „ J. kachou. wuik
 1882. 287. dod.

Wlec - włóki - włoki w. a. udku z u ludu p. w. z. a. u
włoki, włoki, uwaru, wleki, wleki, "up", ka
turska wleki z boji "O. kol. 1. 81.

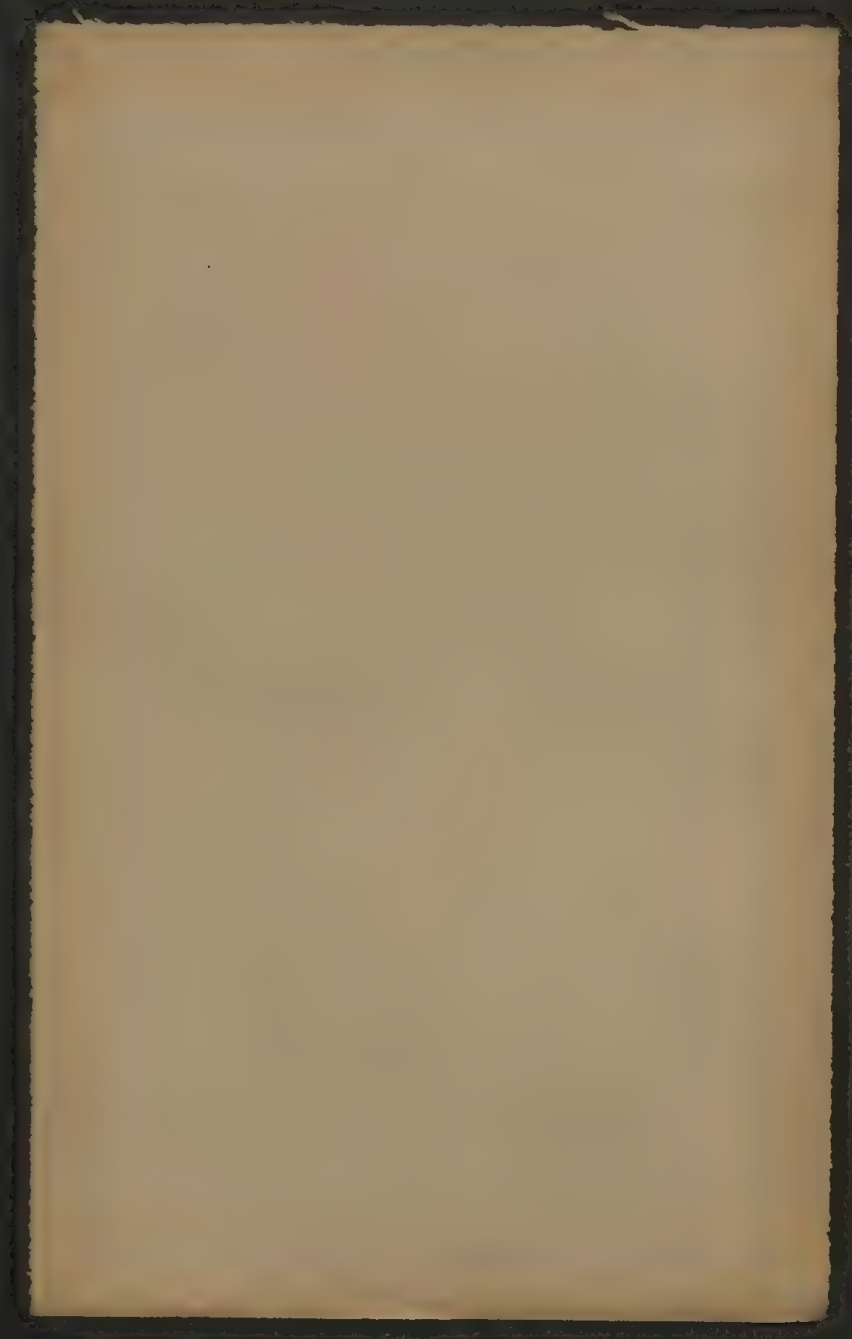

Włexi. właxt. włexie st. c. dnu. z przytłóchowio:
„co właxt, co włexie” tyle co murina, ile
się da najwięcej, co się kumieci. „Mogła
na nią wyprętać co właxt, bo Magda
od miodzenia głucha była i miała „W. Jan.
Wiśn. 1887. 216, Nie gwałcie mego dziennika
karskiego sumienia, może kądosi' uciągnie
prawkę dyrektora... Zrobić w... Właxt, co kocham.
Dzdz chwalić co włexie.” Wł. Zag. Wiśn. 1888. 20
Zw. Galicji moierg: „włexi się.” „Pana Franciszka
ka chwalić co się właxt” J. Dziennik. 2. 14.

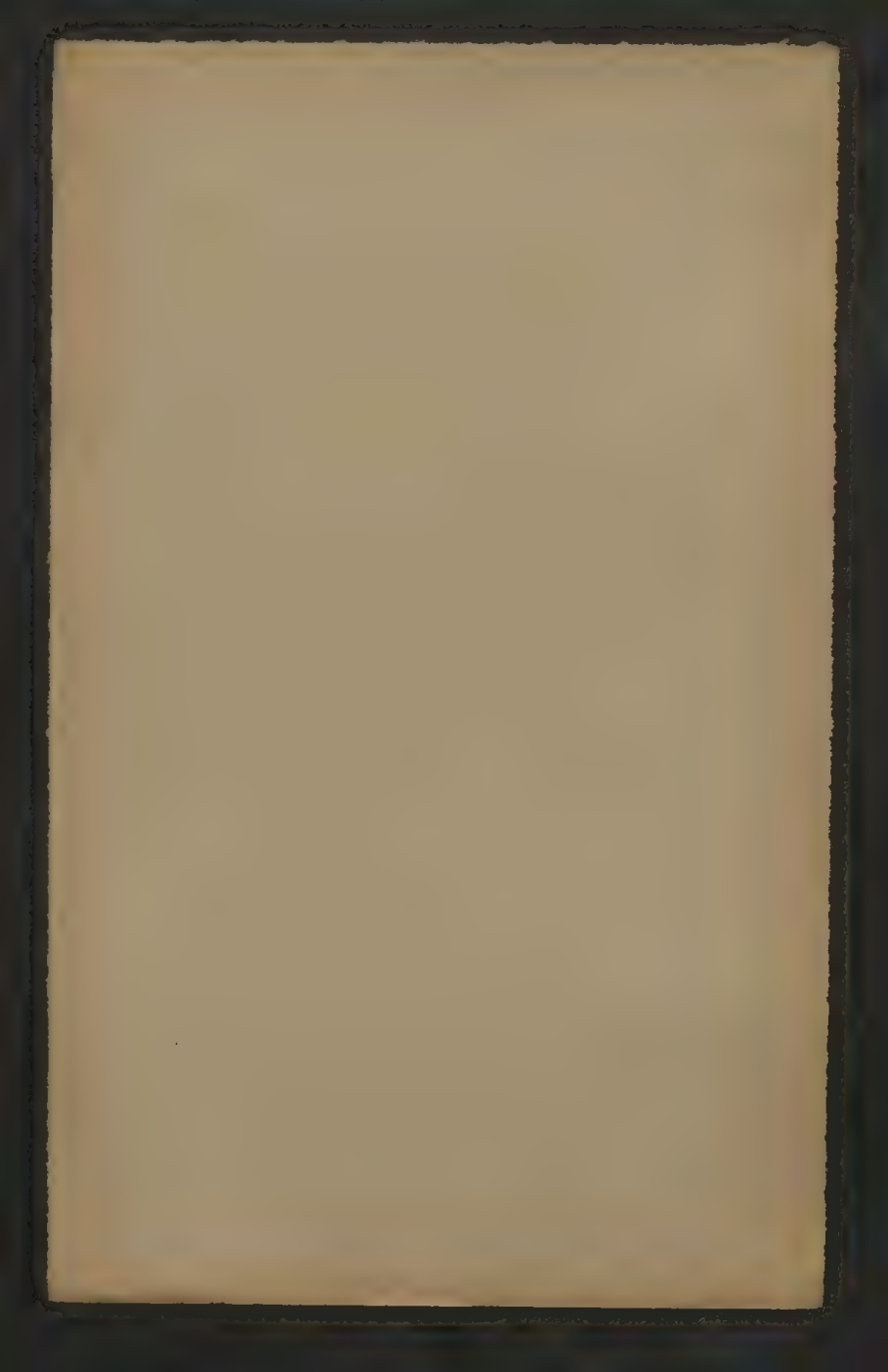

Wtade chęć - cka m. Wtadek - dka m. Wladis - a. m.

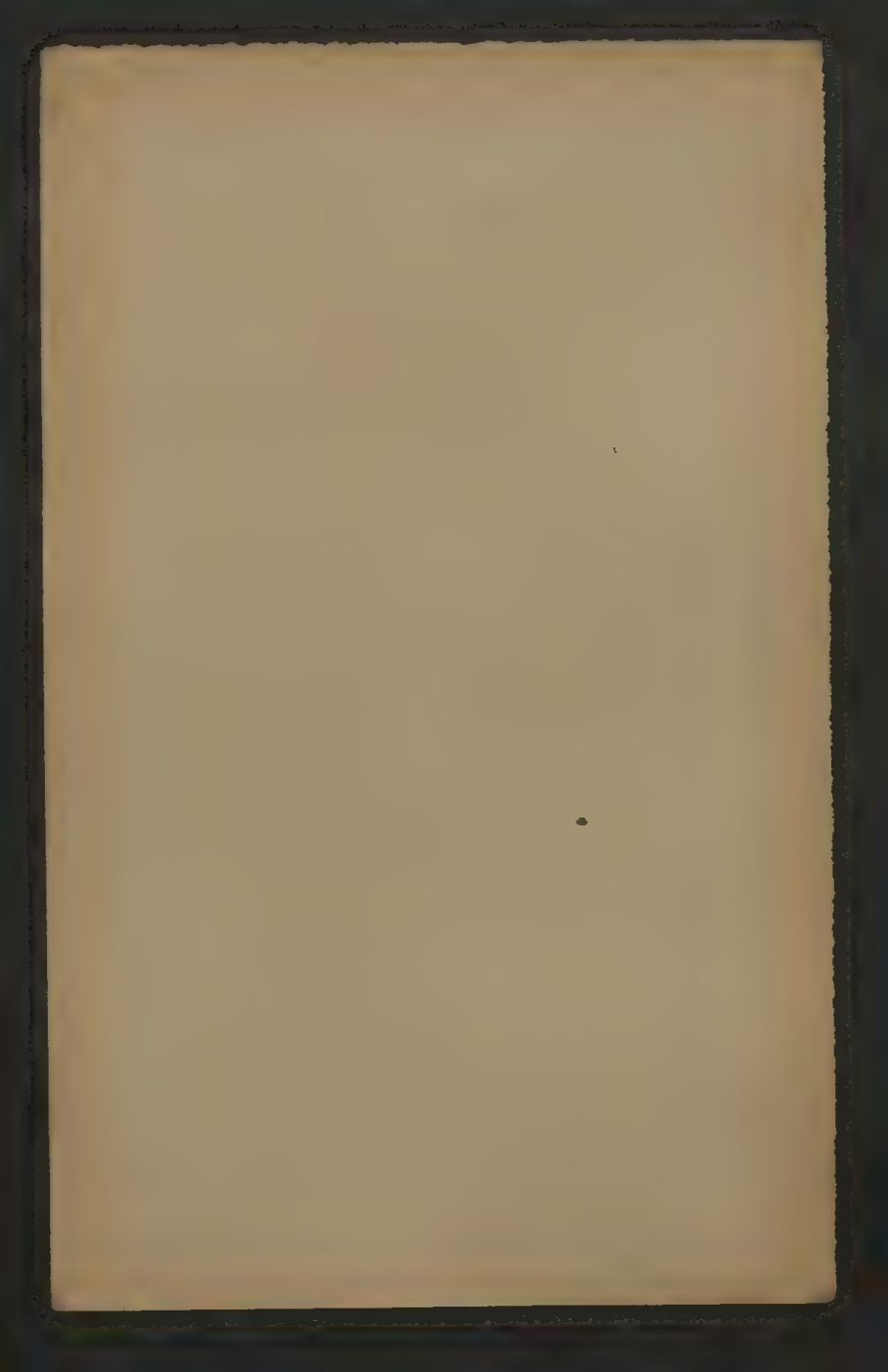
dob. i spieraw. imię ucyknie Wtadytaw
„Pojdzień x Wladisem... gdzie on jest? -
Wtadek spi, nie kazał się budzić” D. Gaus
To i two 30.

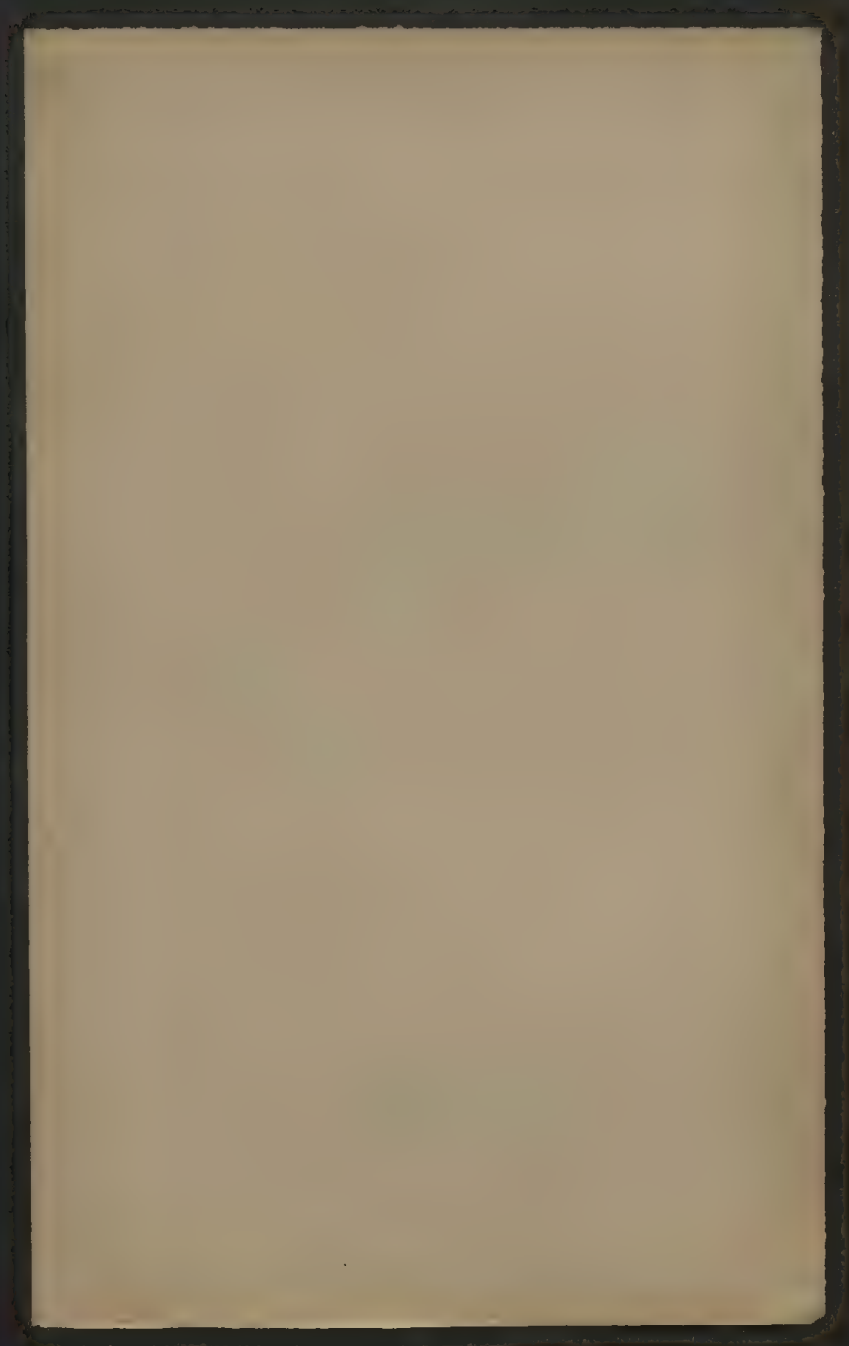
Wtasc' - i. x. nasye- wlast', wladanie, wladza, "Va
 Lidskie państwo cięgniesz, do twojej
 należącej włości" Ad. Mik. 2. 9.

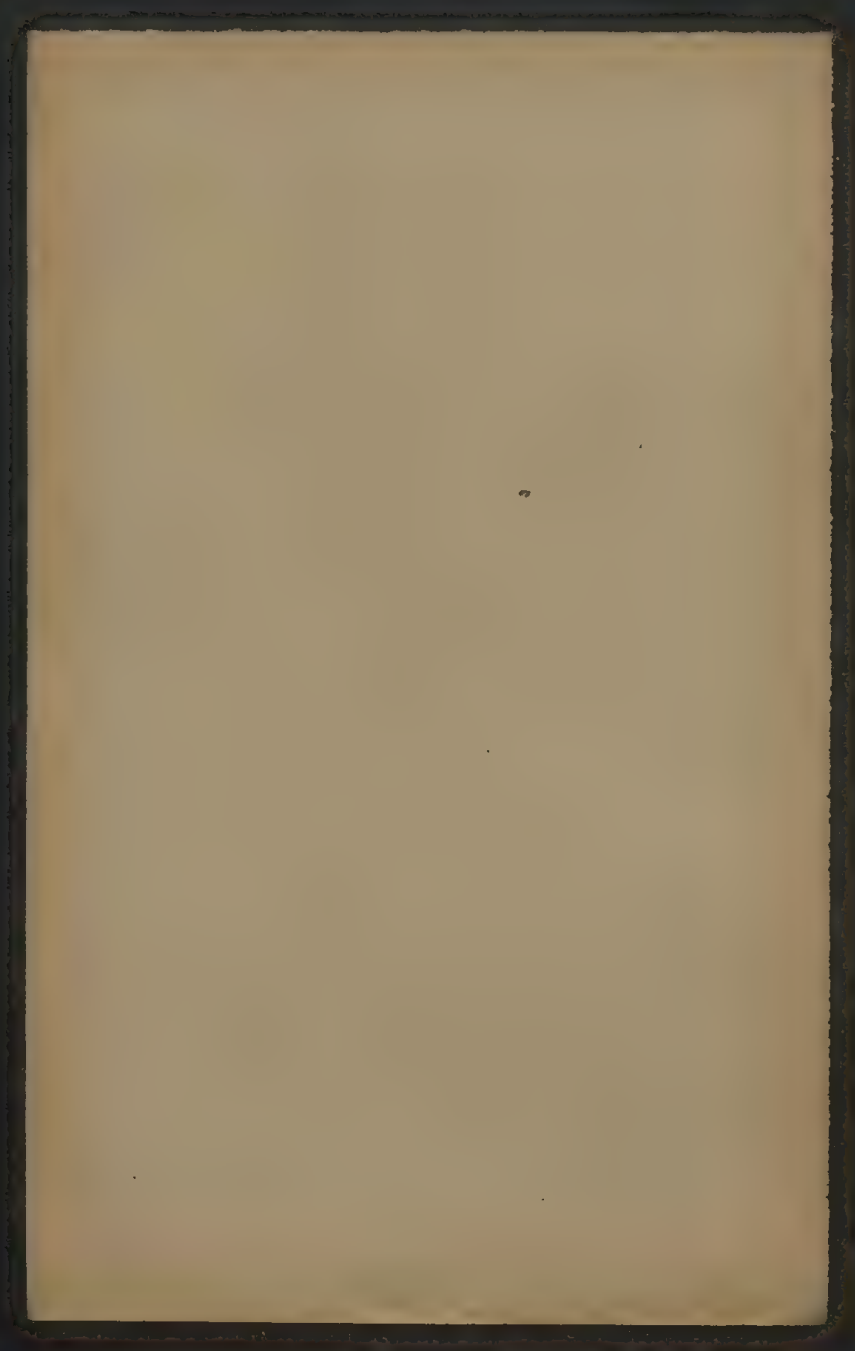
Włóczęk - ciska m. ciskać m. § robizay sieci na
wyby, włóki „ Dyta osobna klasa tka-
cows wybachich, włóknio ” H. Szejn.
Zad. i. Zag. 1. 11.

Włoŕezgowski-a-ić, wŕasiciuŕy włoŕezgowi, ty-
 eŕyŕy sić włoŕezgowi „Postanowili spr-
 aŕy swę wŕmociuŕi żywiotami rewolu-
 cyjnemi, włoŕezgowŕzeniemi i ŕisiciei’
 przy pomocy doŕbnyŕy soŕjaliszemu” wick
 86. 26. 2

Wtórnowy - a - e, z kart., wtórnowa robota, tau-
dnie' i z wtórnową robotą " = wtórny' i z.
"watsai' i z. Czy kurycki tułi wtórnową
robotą? - Paszani. - Bardzo wierzę, bo nie
innego nie robisz, tylko i z cięgle wtórny' i z.
F. Korba. Tyg. II. 2. 16. 120.

201
114
Włóczęgi i t. li. poet. kam. włościańska, „A tu obro-
nie tej kienicy włóczęgi, który walczył
z Haurycy, drzewego blasku i jasności,
tobie włóczęgi świsnę, a mnie gości.” J. Le
wart. Ks. zbior. Wójc. 48.

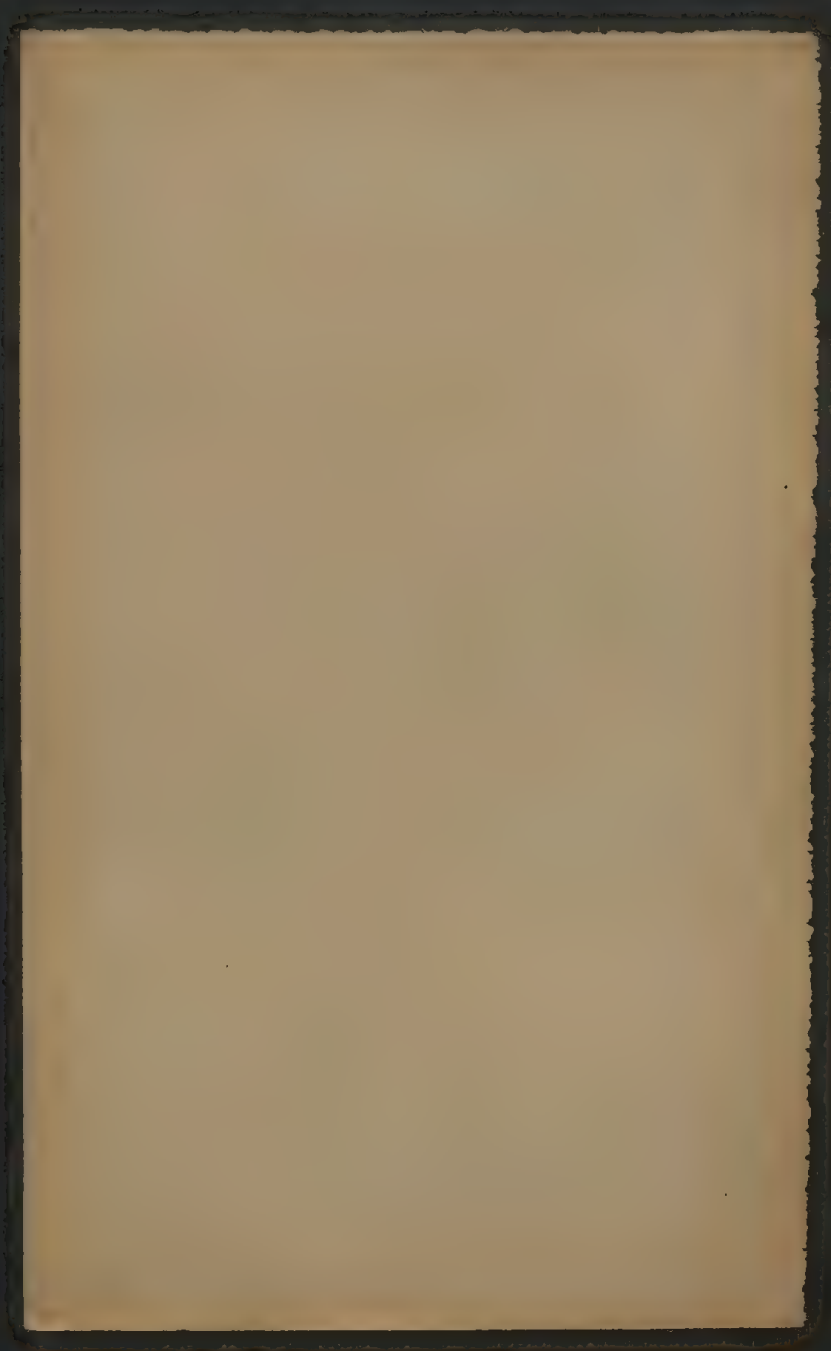

Włosć - i. x. ści-i. um. z bez t. um. zbior. ucton. włoscia
nie, nieszakający włosci „Tam włosć już
koniecy uctę: krąg niewu dzbary „A. Mick
3. 313 (40 kumie ucton. znaku. jest u Lindego „w
ton, „gdzie postawit. ?“)

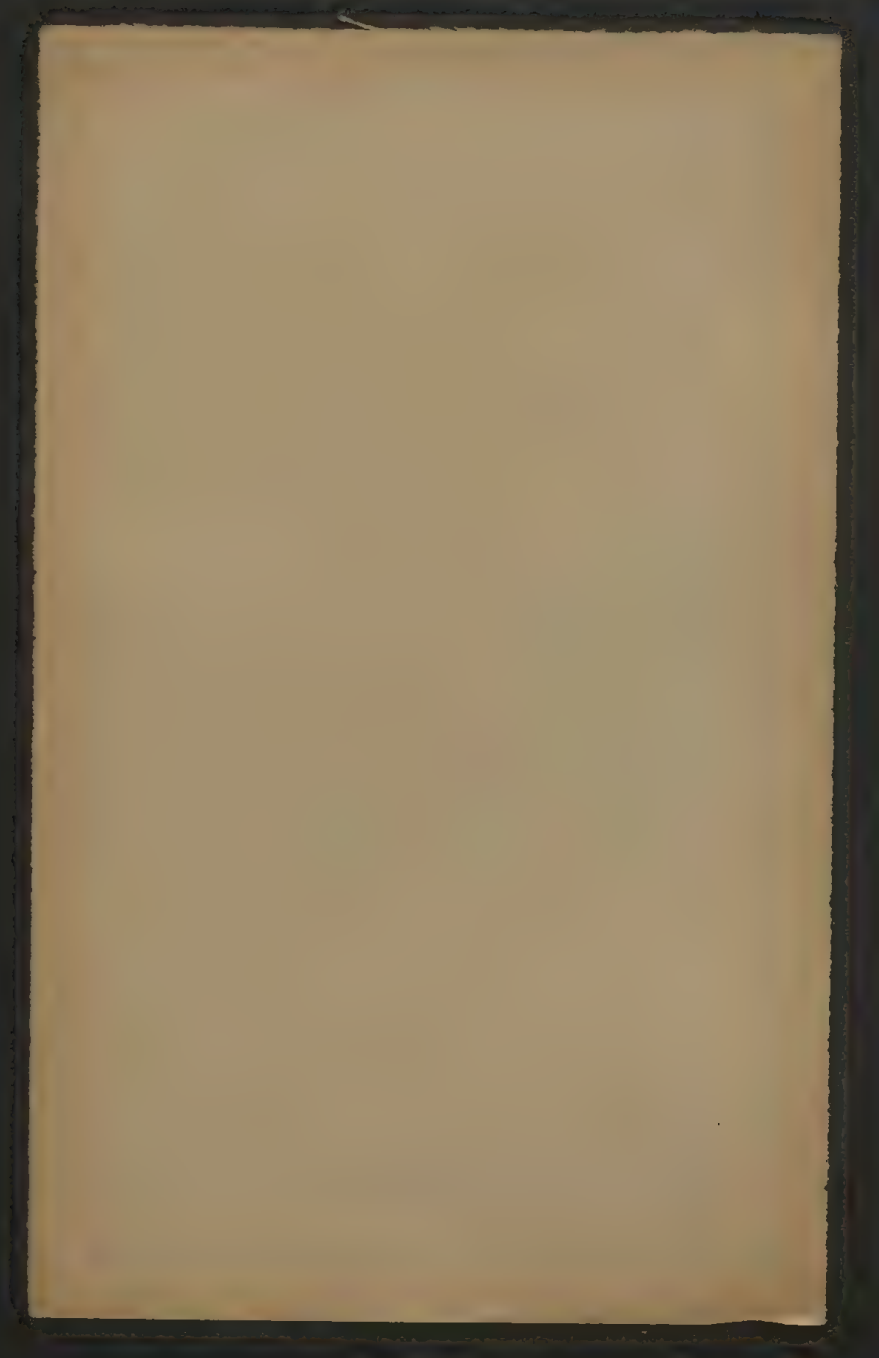

Włosienisk-a. u. ki-oó mu. ptaki ob. Wędr. (1879)

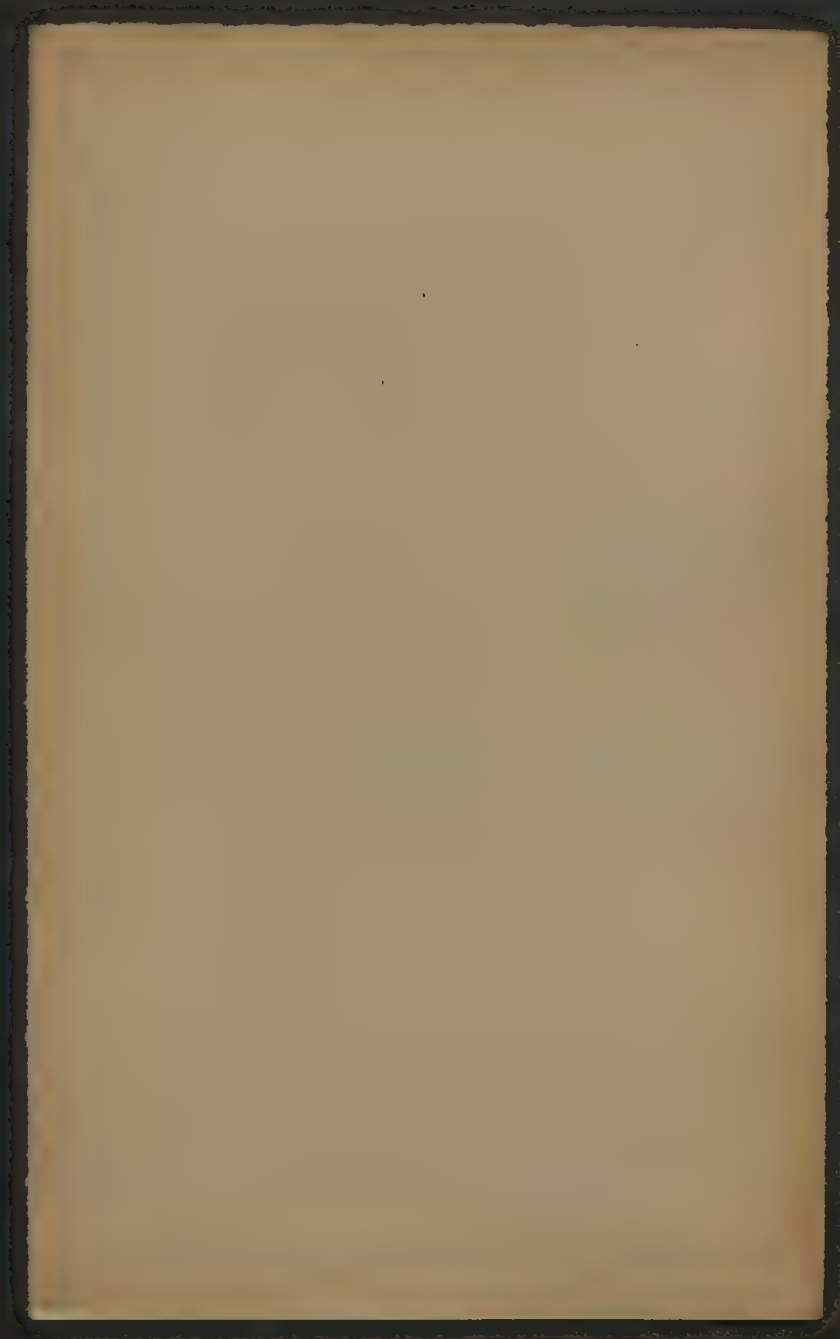
3. 6. 383. (N° 154)

11.
Wmiesić - it i w. x. dkn. wgnieść, wtłoczyć, wci-
snąć, mieszać t. j. gnieść, wtłoczyć, nacisnąć
„Fakher' chaphę, wnieciti.” W. Pol. 7. 5.
„I kaledwo od biedy o tem jasnę wie-
dziad, jak wniebły po wstachochu na so-
bie przewieść, albo kółpach na głowę
po nycerstku wnieść” ib. 14.

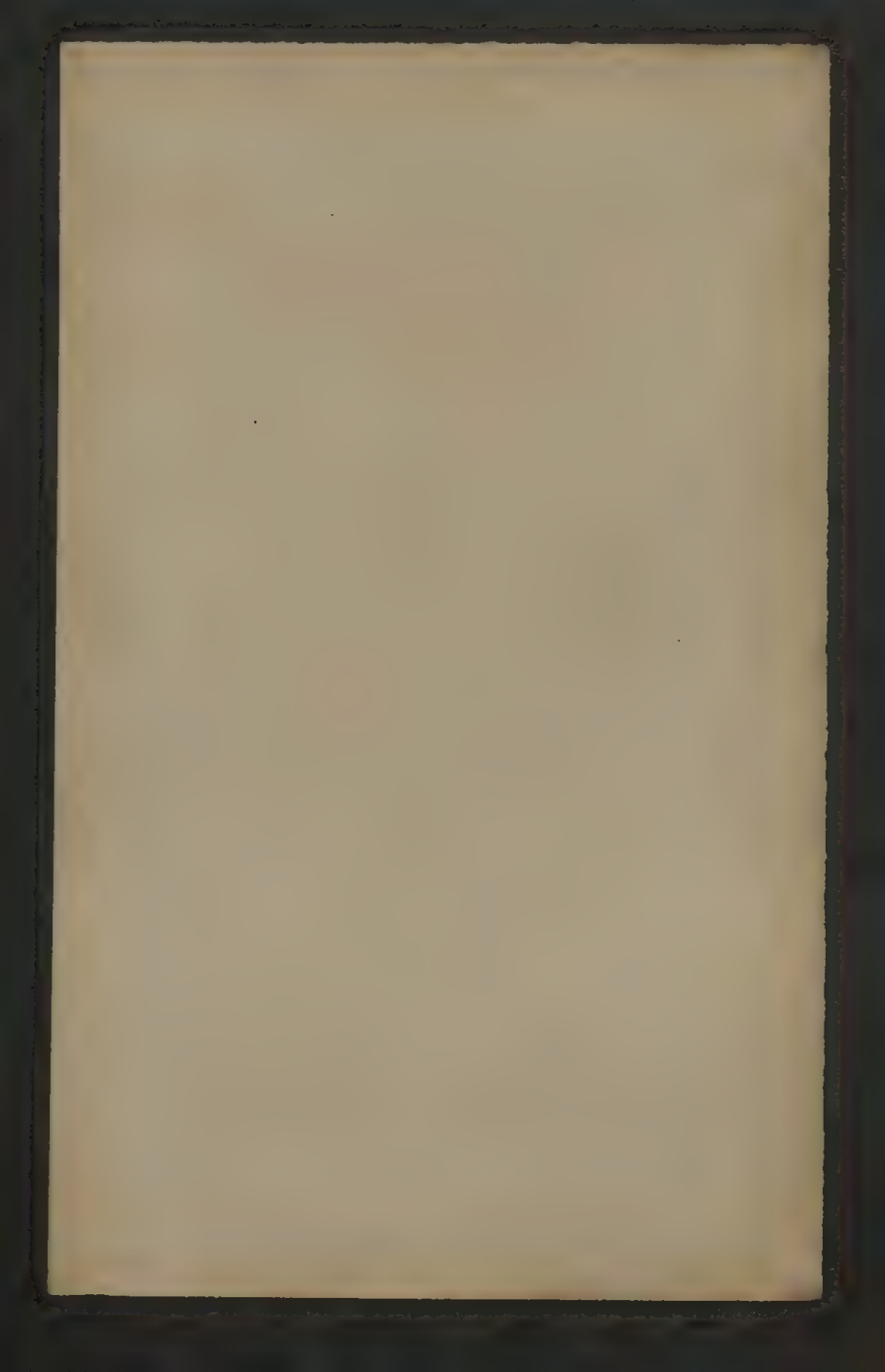

W modlit'ie - it - i st. zaim. Dlu. wprosi' us, dostai' us
gdzie modla' us, prosze gozgo " Stany
Gheza w modlit' us do oryaku J. Kraw.
Dr. Kwark. 3. 148.

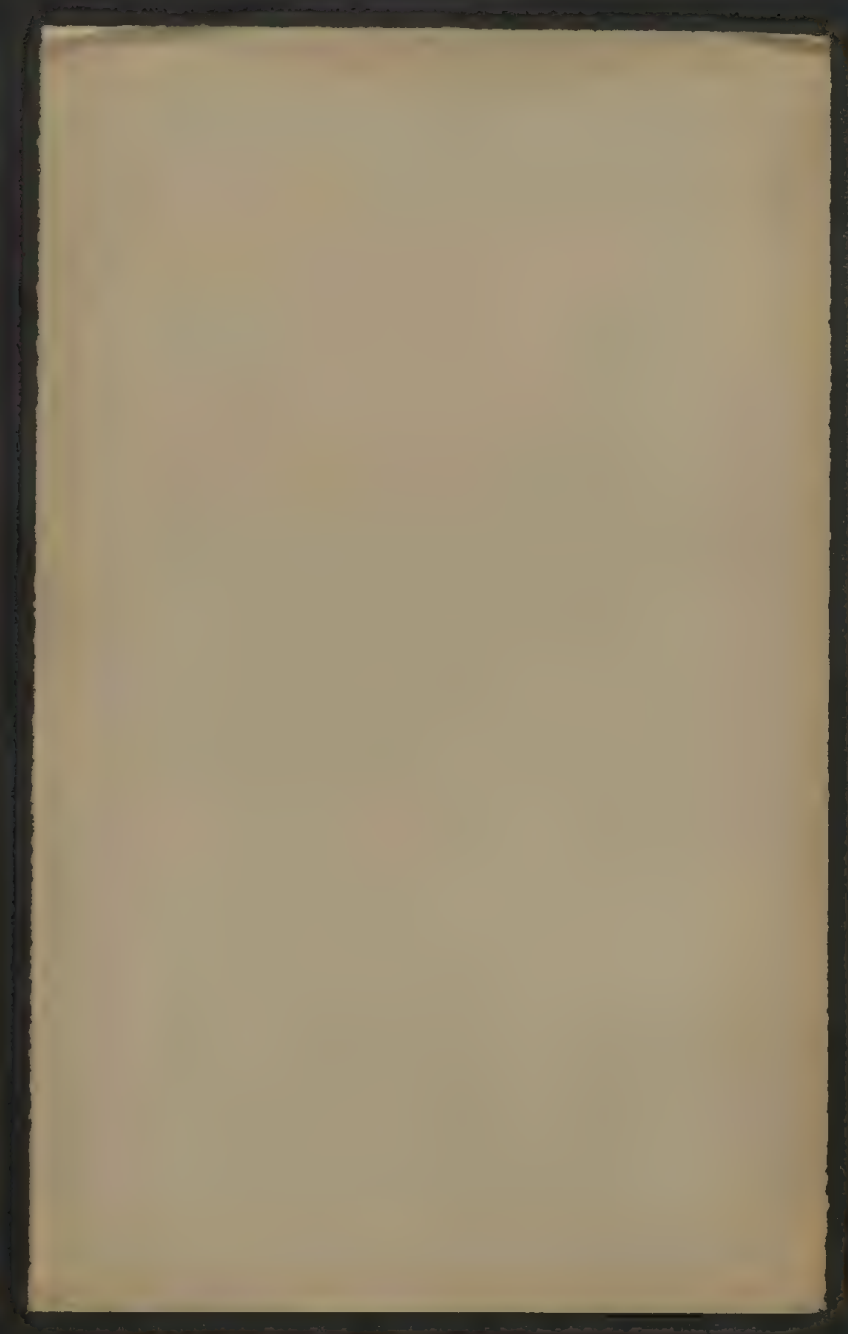
Wniosekodawca p. m. wy-ow. m. ten kto, poda-
je jakis wniosek „Trzeba ciagnąc dalej
wniostkownictwo - pokazac indykiem post.
cech niebo aby strasili z osnowy kórnice;
Elp. Mto. i Sta. 2. 87.

Wniosekodawca - al. Mto. Mto. Mto. „Sa,
tacy ludzie, takie przyzwyczajenie, z których
wniosekodawca wynika, że nie umiemy, nie
mogą być w tym samym czasie jak pod-
wójkiem” Elp. Mto. i Sta. 2. 89.

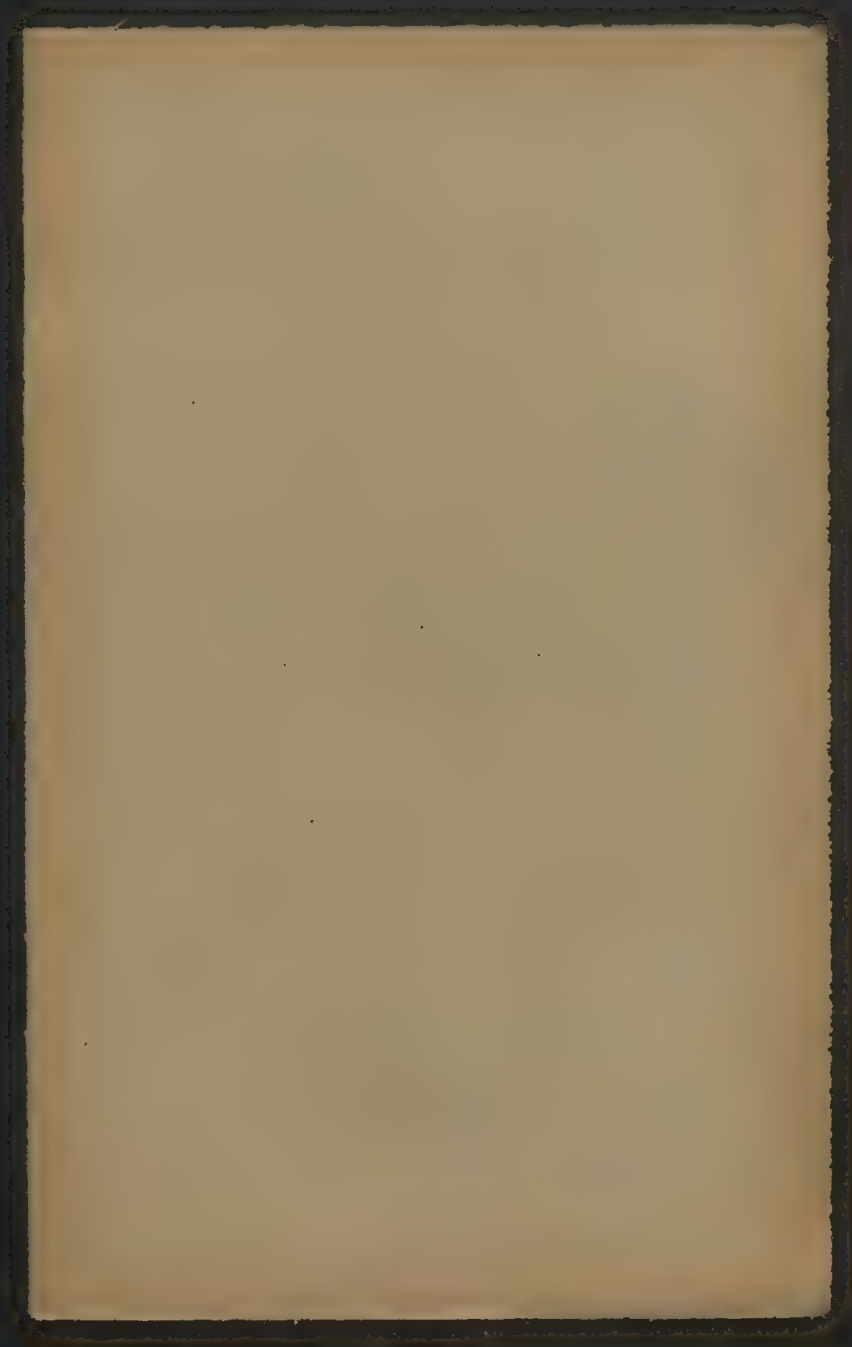

Wniek-gia n. teta-czt m. dob. wnie, to
 wie, klong u kumia stary driadu o-
 powiada, a wniekta kartuchane du-
 maja" N. Dol. Tut. 1. 33.

Wnie-a m. z l. m. wniebowie m, a wnie-
 ti, gdy mowa o obu pdcach kbirowca

Wnyk-a. m. ki-oio m. Tapka druciarna na ka-
 jęce kstawiana przez słodkiej zwie-
 rzący „Znaczkliśmy na ścieżkach sine
 gomych, kłowiei kajęce na kier z boru
 na pole wychodzą, nie ma się takich
 tak zwanych „wnyko” to jest w koto
 zwiniętych drutów z pętlami kawe-
 pięjęceni się przy najbliższym kłaku
 na słone nadbiegły kajęce wpadły, udu-
 szonym zostaje” Echo 1879. 37 & pirow. w
 Kuj. Dobrupi. „wnyki”, plagi, vary, uderze-
 nia „Dość żem kawa oberwał wny-
 ki” Kuj. Świąt. 1870. 1. „Dostał teżie
 wnyki” O. Kol. 4. 278 & w k. Chelmski.
 „wnyki” narowy, nie przykrywanie,
 upartość „To byłko psie wnyki. z uien.
 Nicken” A. Krasnow. Alb. metod. 311.

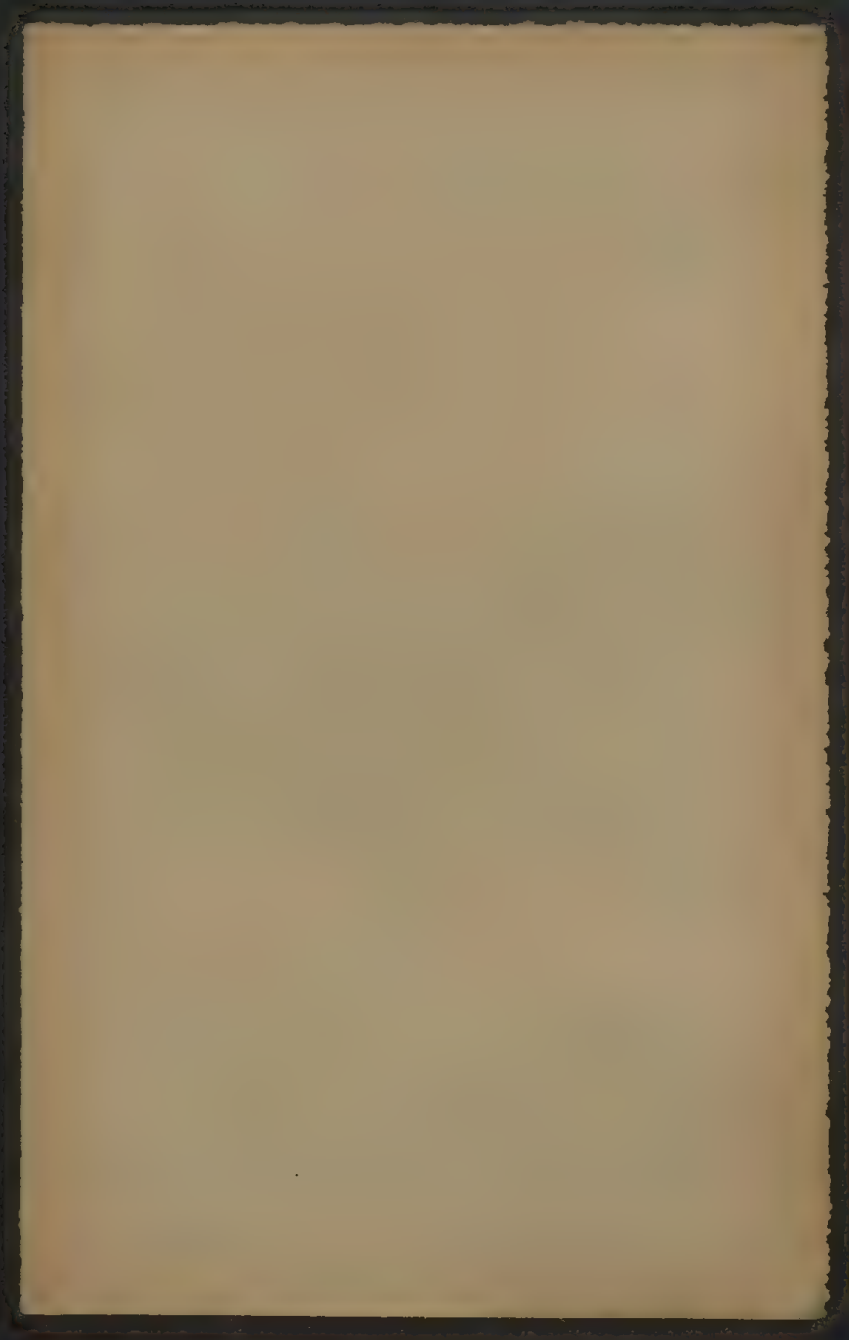
Woal-a. m. se-ow, Woalka-i. i. Uki tek m. prau.

Voite, xastona z thauiny prazjnystyj
jak tiul, gaza i t. p. pryzypiana pour kobie-
ty do kapelusz, dla ochrony twarz v
ostrosi powietra „La trunusz vita exar.
nyu woaleu ostouiona, kobieta” J. Kras-
wieh 1878. 78 „Zawre swy twarz pryzta-
niata grubo woalko” J. Karkov. Wis. lit.
5. 4. (1)

Woalowai-at ^{pr. voite} lyje st. x. ndku. Zawoalo-
wai dku „Kastaniac twarz woaleu” Ko-
biety najstaramiej zawoalowane w ten
sposeb, aby nie ukazai nic v procz vnu”
M. Siemir. Ann. kout. 184. (2)

(1) „Ci co jz mmo woale widieli w kusie-
te mowia, ze ma byci widnie pizhua” D. Wol-
Hybr. 305

(2) „Zurok... kuzeta, w ktorej klos' ozetka,
zawoalowana dama, ktova w niej aria-
da...” Huj. S. lwow. 1887. 164.

Woda - y. i. z praprt. i norm. sposoby mwie "Wodg wa
rzyć, woda będnie" przelewać i prwinygo w
puste, prwina gadanie, bezcelowe. bez re-
sultatu "Cicha woda bzezi rwie" z cicha
pek, udajęcy niewinnęsko, wilek w mwiej
thorze "Owrazai" uż na bystrę wodę "wowa
rzy" uż na krok nypyhuwny "widze konier-
wsi" stanowczego kroku, pusit uż - na by-
strę wodę. Mówit tak prwito pot godniy.
St. Smut. Echo 1879. 198 "Obłai' kogo kinnu
wodę "ostudnić i kapatu..." Tedy werata, por-
walem uż ku niej rzywo i nagle, jakby mwie
kto wodę oblat.. "H. Siemk. S. pot. 1876. 18, 11
z. woda" blask, ogień, jaki mydejs drogie
kamienie fig. o cieniu kolurick "pienowej
albo cnydy wody "w najprwinięzayne
rodzaje, gatunki "Ma to być talent
pienowej wody. jak bytani" "H. Kram. 33.
98 "To Loveta parnyka... bytko najpien-
szej wody "D. Dot. Hybr. 14. "Tos' wari
grax pienowej wody. Niech wari kute

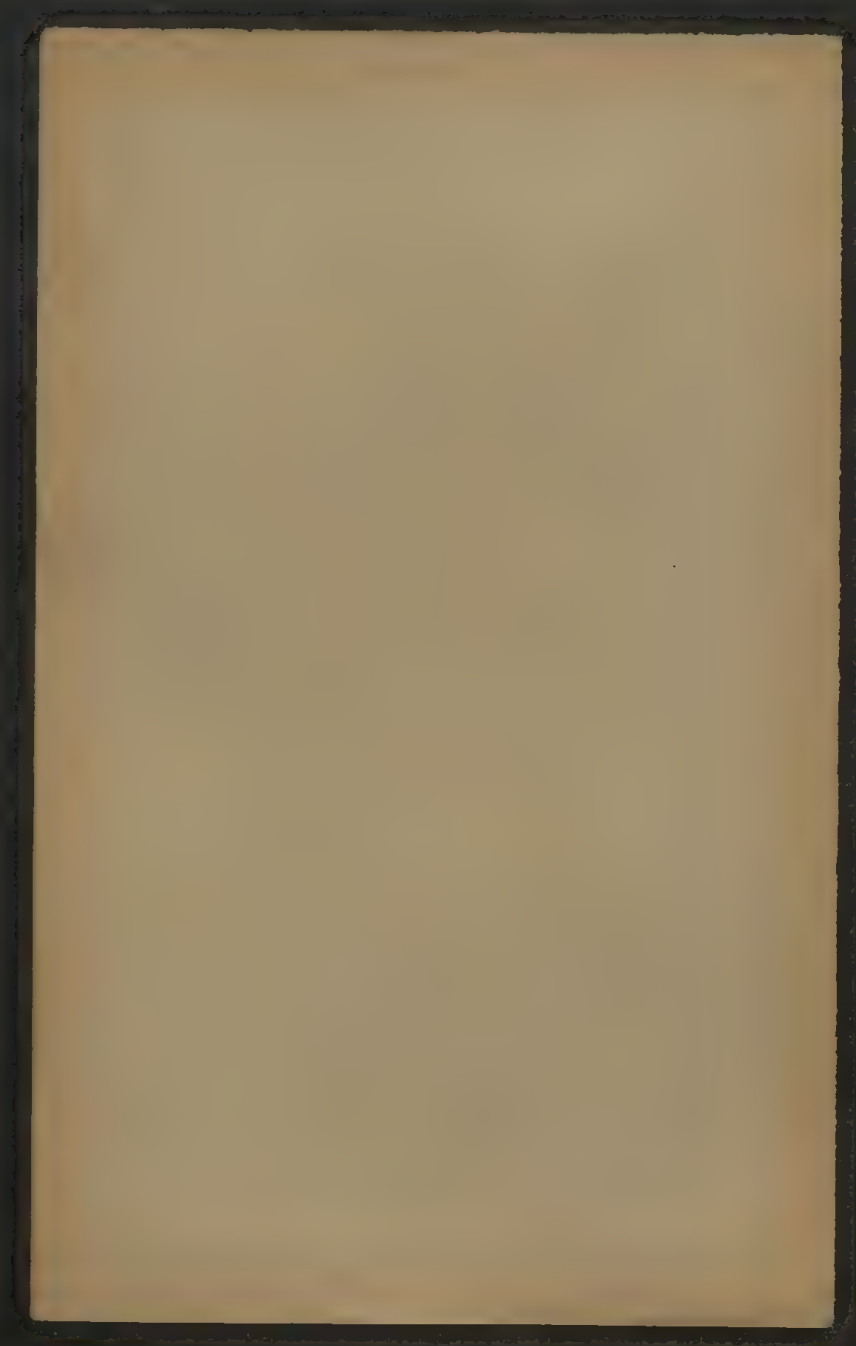
biję! "H. Sienk. Og. i. nie. 3. 257", "Mato kłony
z pisarzy porównań je sobie tak bogaty
skarb charakterystycznych wyrazów wody
typów "Tyg. M. 2. 5 311 §, "woda" pewien rodzaj
obrycia u sukien w faldui uciśnięcie fale
na wodzie "Trzeba by stać procerobii, do-
dać ubrań ze wstążek... Mam żurawie, da-
my jakas wody.. ogarnijemy raz czy
dwa razy u dołu.." + Wiln. Fot. 1. 156

(1) "woda" komu zarębie "włazii" komu u dro-
gę, wchodzie, przeważadzie "Dobra, tego.
dwa, wypowiadate, musimy użuż puzura.
Ta wrażliwość konsewacje i ogólnie... niko-
mu wody nie kamigito "T. 1. Jęz. 2. 396

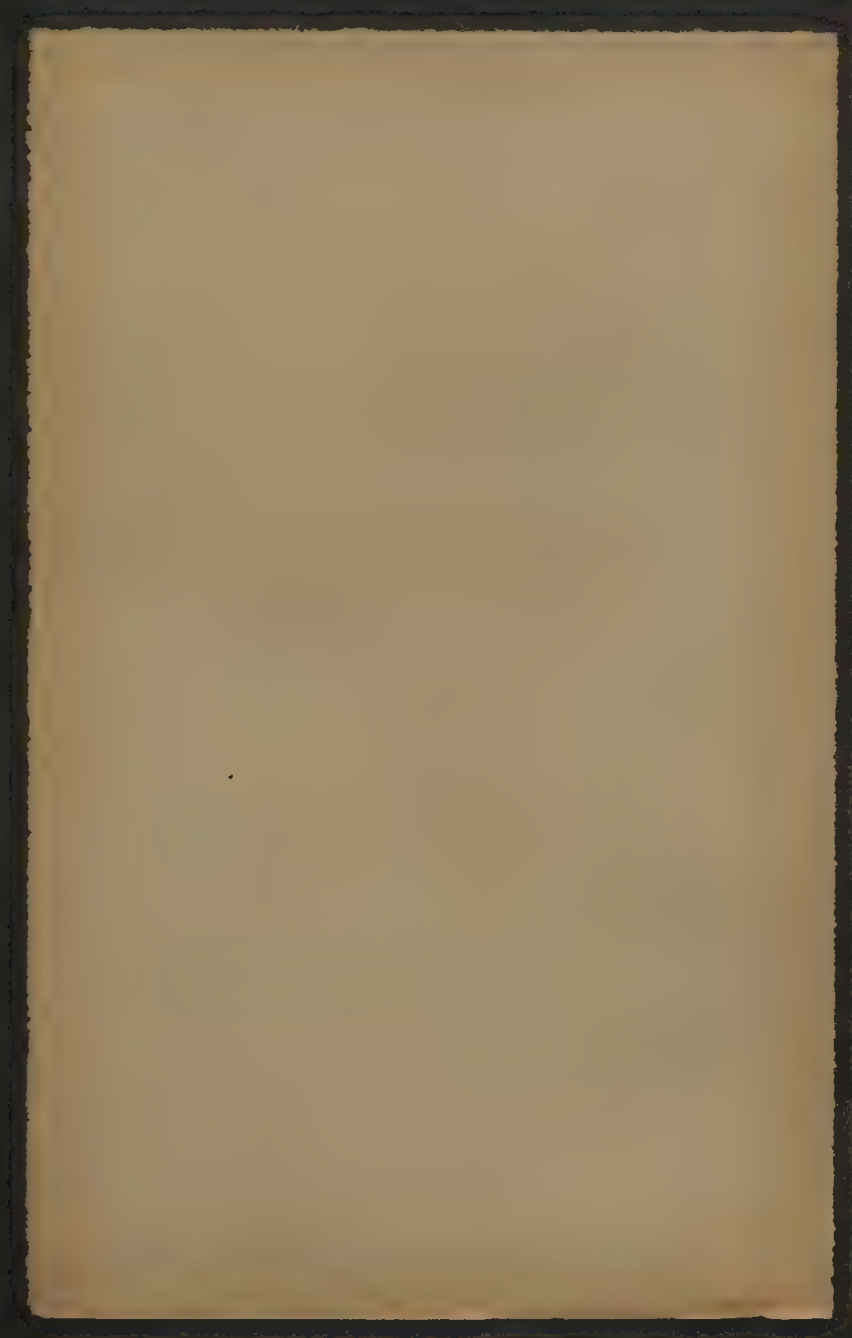
(2) "Dobre kolory i ogłada Co za wielkość
i ogień, ach jak cięda woda!" "Zł. Munc.
2. 224.

§ w l. m. "wody" z przyniesieniem obwojajęgu,
more, pewna część oceanu "Stary inary
nawt.. nie jeden wrtacz przebył na chiń-
skich i japońskich wodach" B. Dot. Sł. 1.
1. 225 na morzach chińskich i japońskich

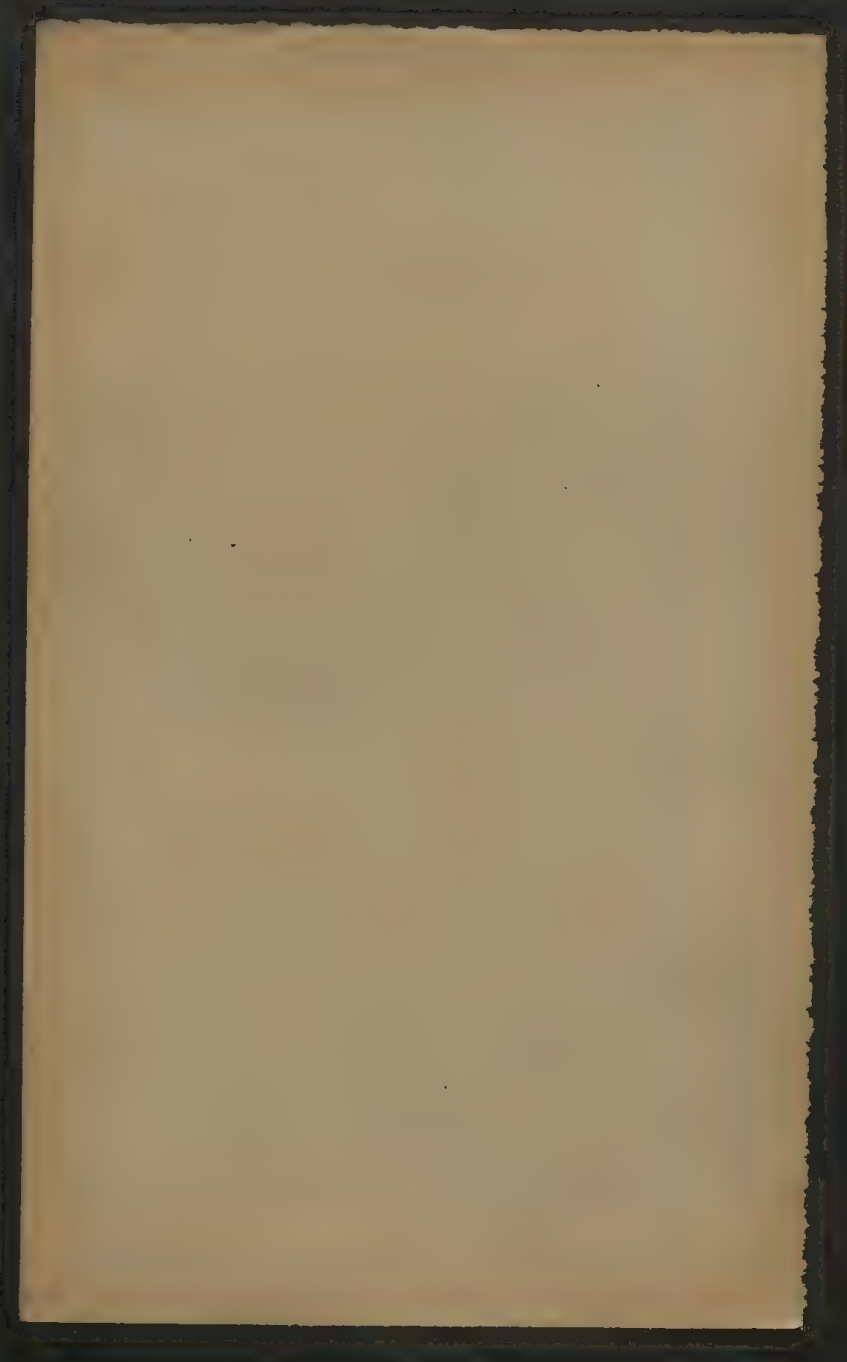
24
Wódecka - i. i. & w mowie ludu mianow. w pieś-
niach wiekiedy jako rdz. wody (nie wódki),
„ I skowayta Kasin-lua do byptwej wódeck-
ki ” O. Kol. 1. 138 „ Wypili rybacy na łowy,
nalekli dkiecig u wody — Coś tu dkiecig
robiło, coś tak wódecks kuzgito ? ” ib.
166. „ A ja uż stane mały rybceka będs
pływeła byptwej wódecks ” tamże 6. 129.

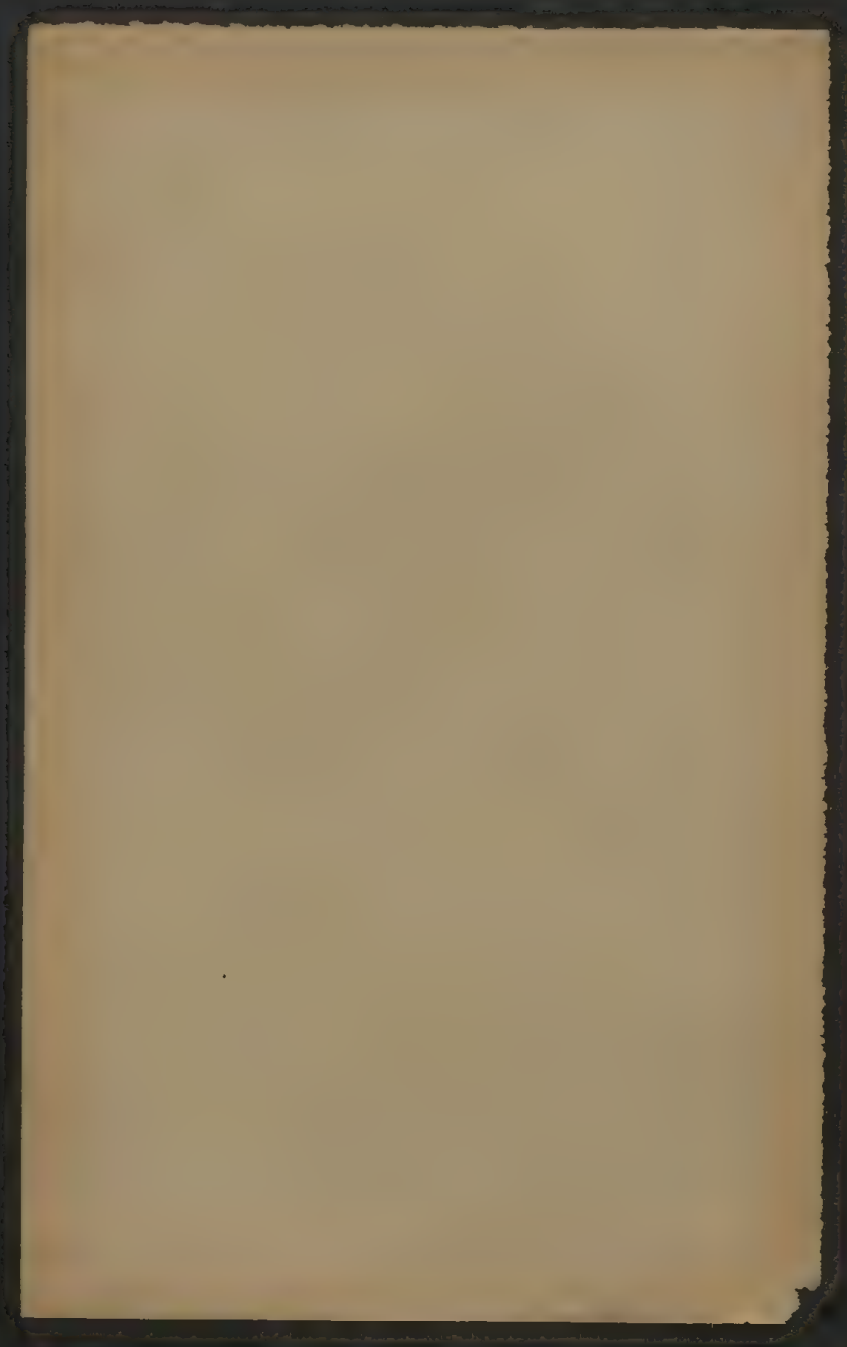
Wodevil-u. m. te-ów mu. franc. vauverille, spiew-
ka okolicnościowa, spiewki kaboima-
jze sztuk teatralna z drobna komedya
~~parca~~ w której dialog przeplatany jest spiew-
kami; rodzaj na wskroś nowodowy francuz-
ki "Spiewał coś z francuzkiego wodevil-
u" J. Kras. 73. 151 "Teatra przedstawiają
najwyższej powykrzywane francuzkie wo-
devile" A. br. tr. Dietu 11. III.

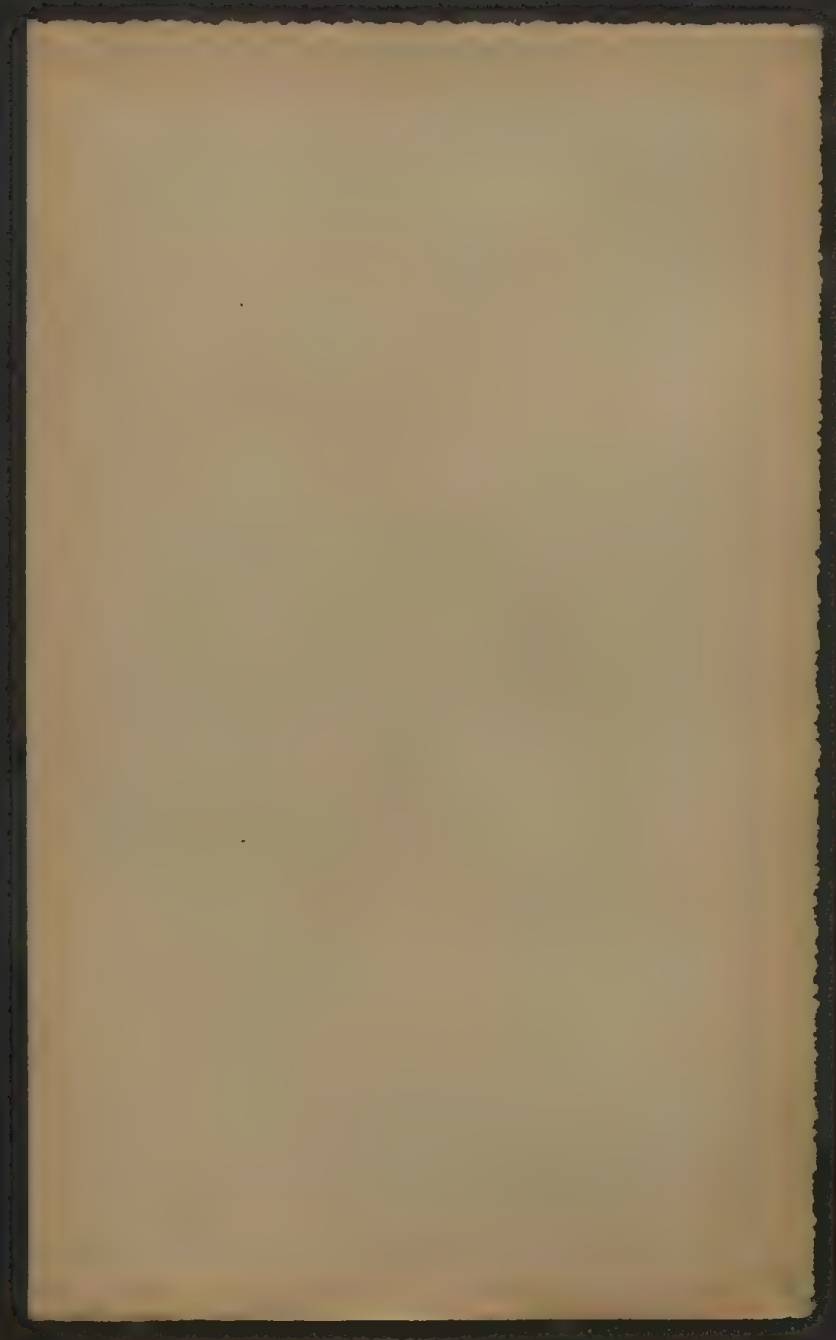
Wodnica - y. i. ce. dui um. z mit. słow. boginka
wodna, nimfa, rusalka rzeczna lub je-
kionowa „ Gdy w pełnią księżyca, ciche
tętno wiatry blask srebrny rozświetla,
swobodnie płasząc wodnice utracone, mi-
rajaż w jej fali złociste warkocze ” S.
Prusa. Pow. poet. 3. 5. „ I piskne wodnice
płatując słon' wierzchem, w ślad gonisz
swawolne za bladym młodzieńcem ” ib. 6.

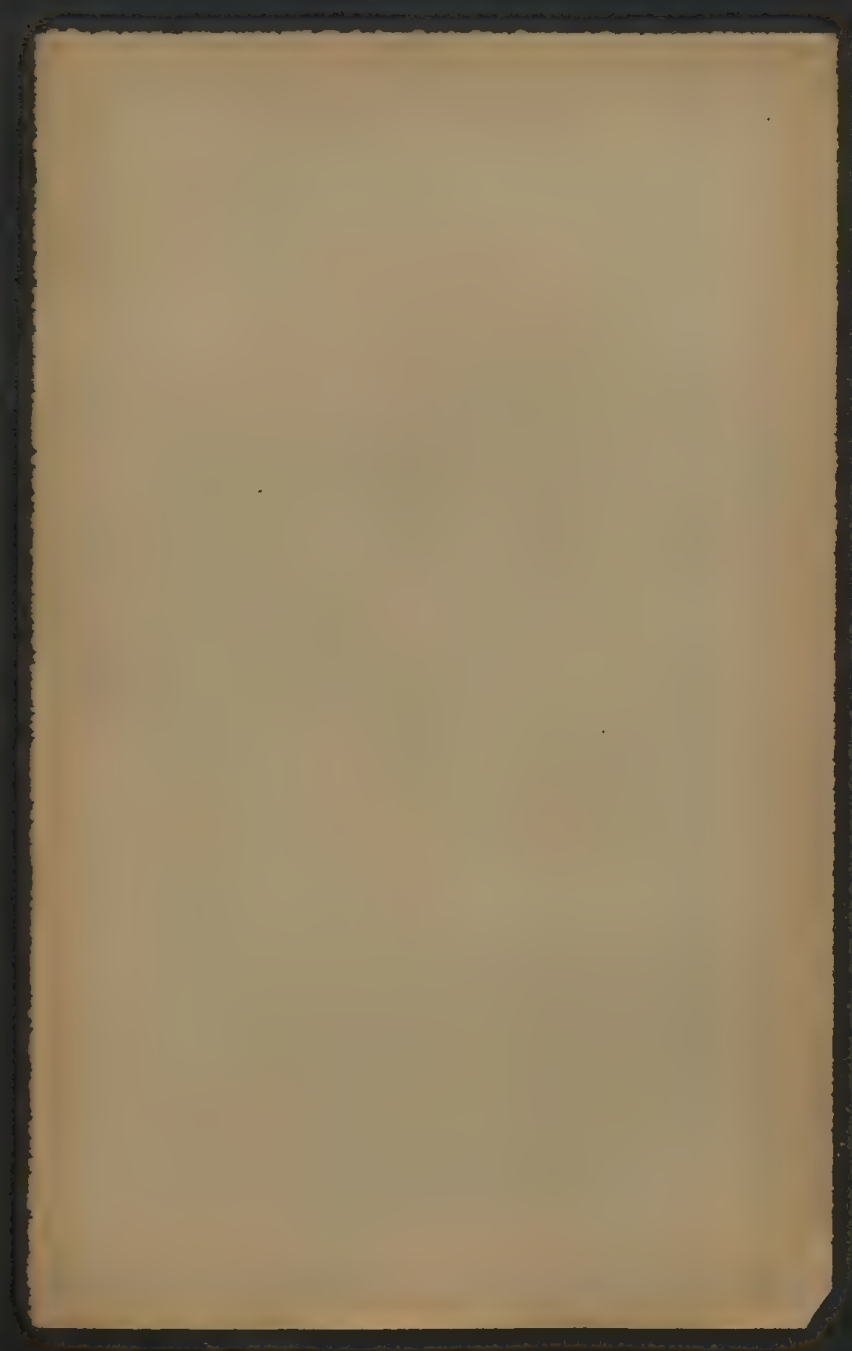
Wodomyj u. m. je. oio mm. miejsce ^{roio} w ymyfu powr
 wodz, wodaniek, ~~zima~~, powix zatawa
 sie i co chwila przechylał w wodomyje
 J. Krax. 17. 48.

Wodopoj - u m. je - oia um. prow. rus. miejsce.
gdzie się po i konie lub bytło „Z Czech
ani ani Pomorcy, ani Polanie w zgodzie
nie byli i u wodopoju nawet gdy się
chcieli spotkać, tajali się i do obojga
pół przynależeli” J. Kraw. Syn. król. 1. 172.

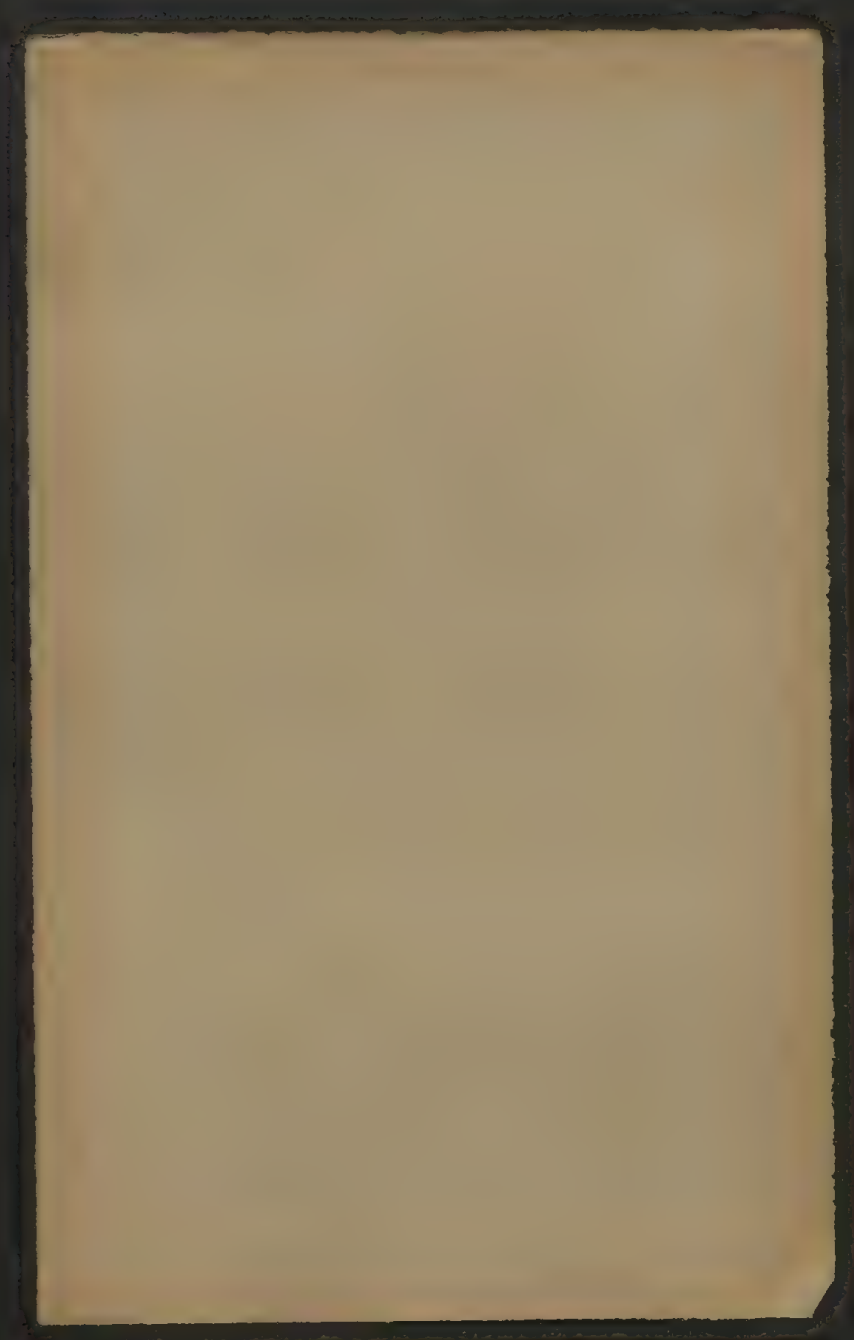

Wodospust - u. m. sty-ów um. praw. rowek, fosa,
przebiegi do spuszczenia wody deszczowej
z pola, łąki i t. p. „Czyli uważa, że nie
gospodarzy, że wodospustów na łące
nie wiele” Wł. Syrok. Gaw. 4. 34.

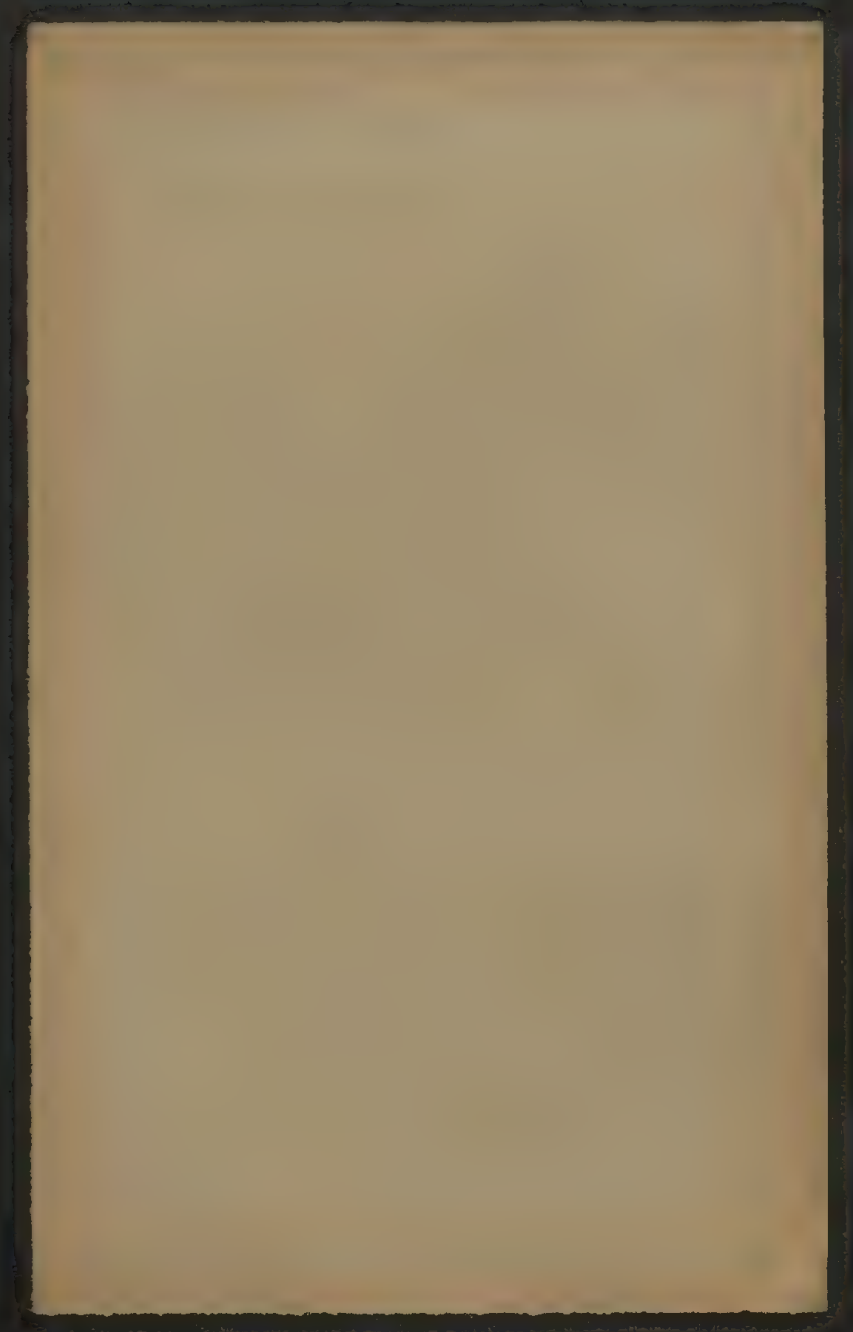

jirina, stawie

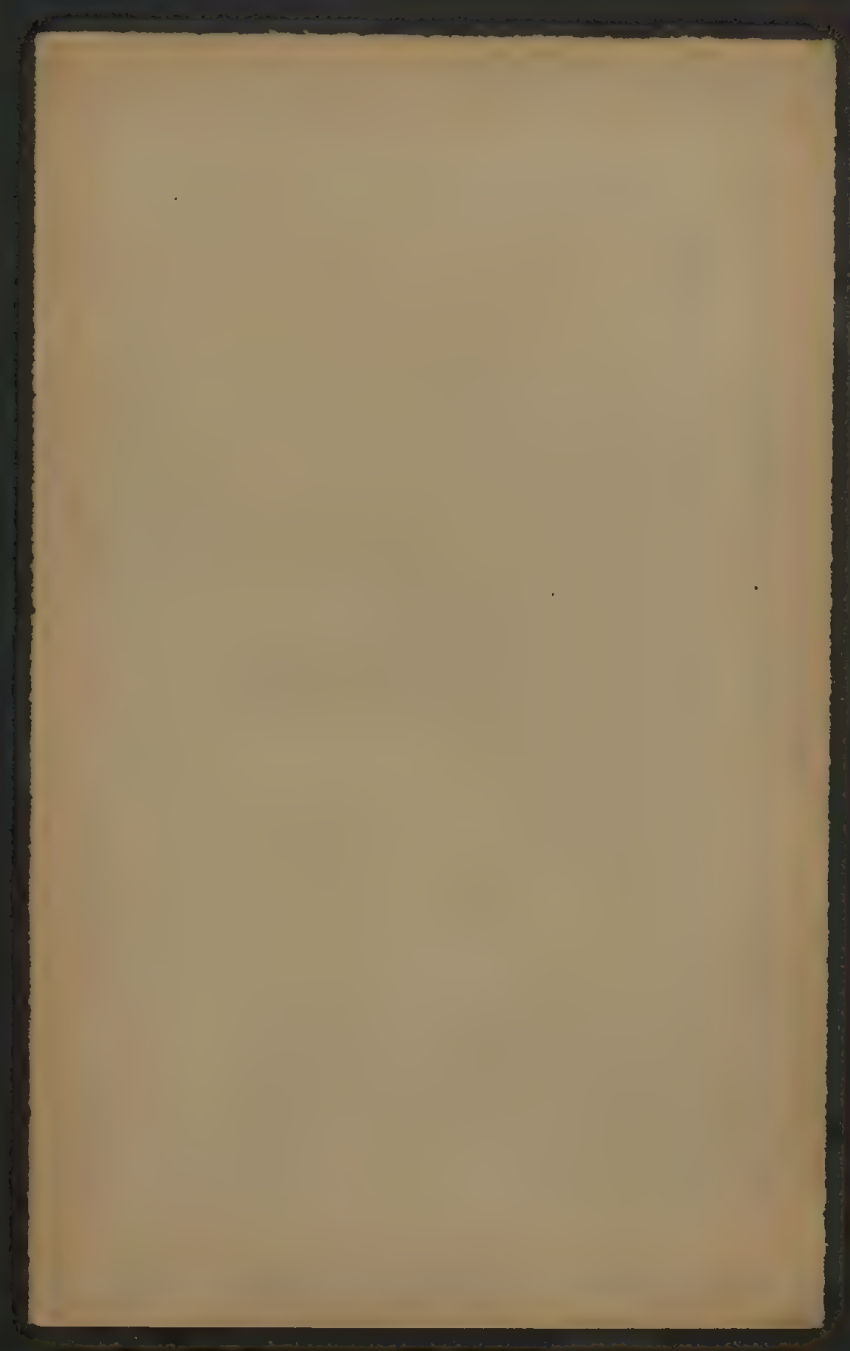
Wodostan - u. m. ny-ów mu. stan wody w rzece
pod względem myślowości, to jest przyboru
i opadu „Dalsza robota przy filarach
wodnych musiata dla kuy i niepewności
wodostanow na rzece byj' wstrzymany”
S. nar 1885. 120. 3. „Przy obwinieniu się obe-
cnie wykinęgo wodostanu, nawręliuk de-
partamentu technicznego na miejsce
budowy rzeki” ib. „Tożysza się sprawa
o kretopienie łętk, pow. samowolne podnie-
sienie wodostanu przy młynie...” N. Ref. 88.
288. 3.

Wodwórecko a. n. wodwórko ? odrzucił ? „I przy-
jechał w podwórecko i zapukał w wo-
dówrecko, wyńdź, wyńdź kuchanecko”
O. Kol. 1. 184.

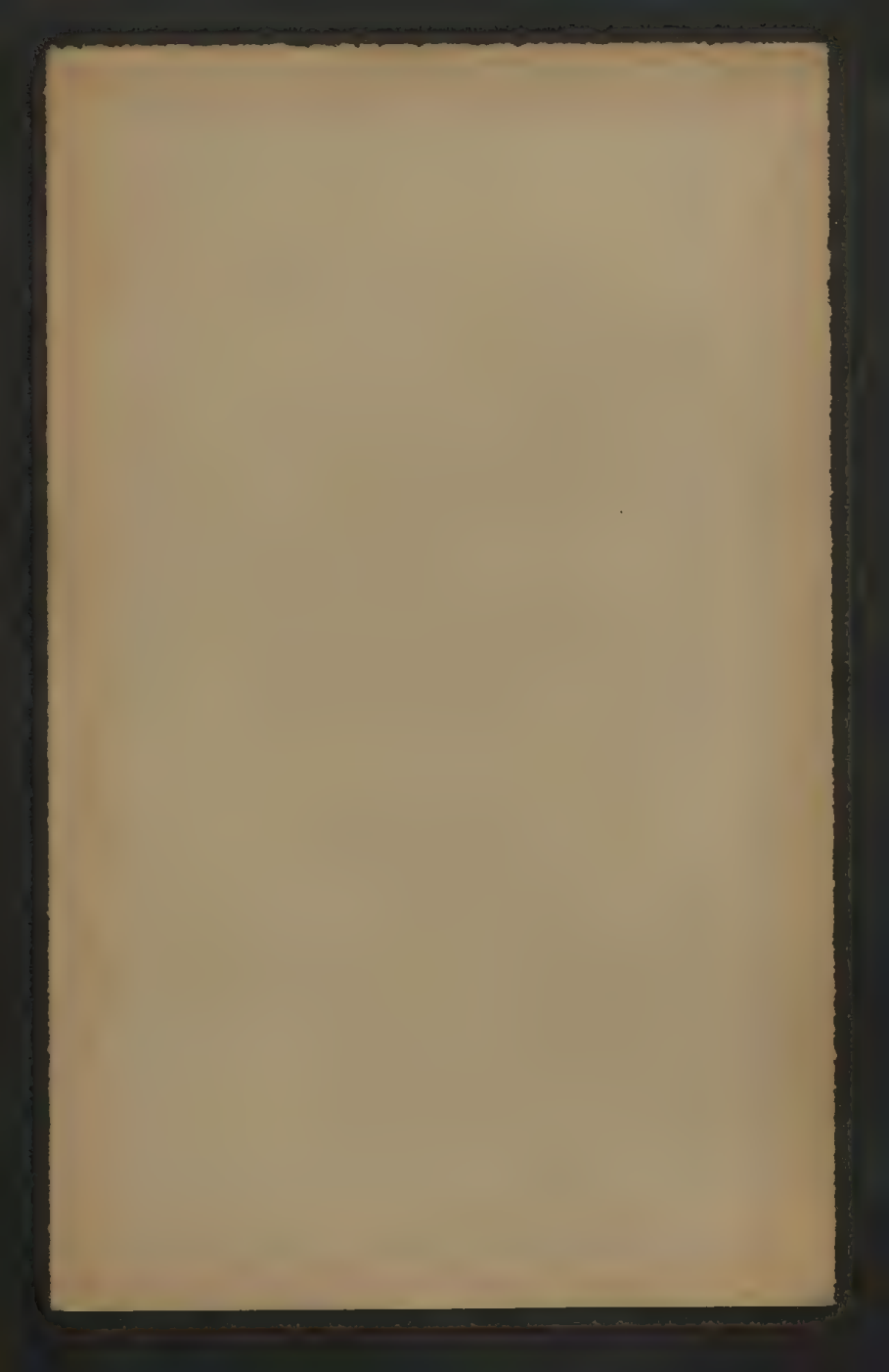
Wódka - y m. cy-oio m. wód, przywódca "Hu-
kusi piosenki, pochodni nowemu wódecy,
co harował z przychodu" S. Gorn. 2. 64.

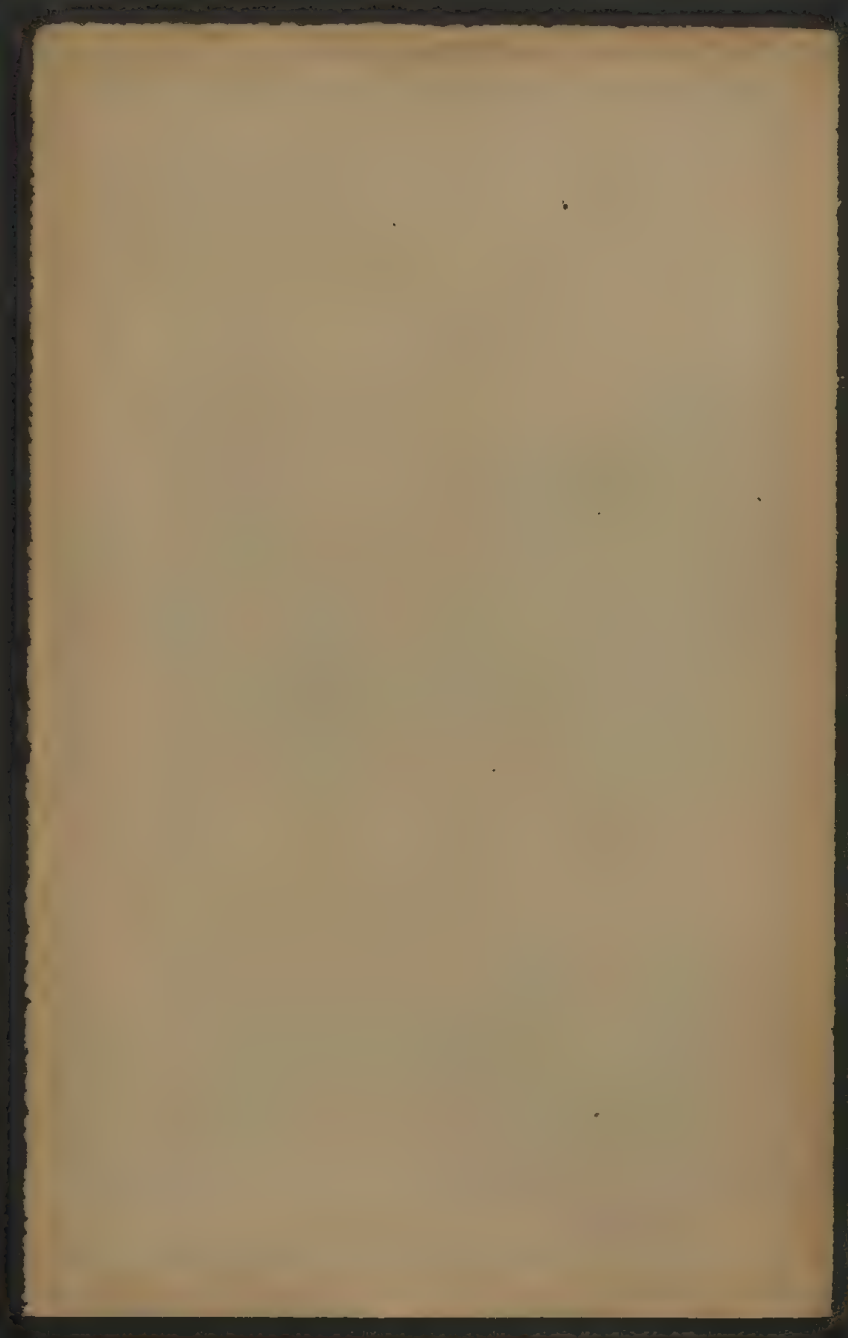
22

Wódzia i. z. dzię i. um. xrb. z pochwały wódka, wó-
deczka, grovateczka, sznapsik, Tykugw-
sky lampke, wódri naszej starej, cauteu
nieumyte natychuicnia kudzic "Kw. Święt.
1872. 64. „Dorozikarz... dziełny na hoite-pie-
sno ciemizga, kwatarka gdy tyknie wódki”
Mucha 1878. 8 „Po mody butelce wódki pi-
porostat” wih 1882. 207. 3. 1872;

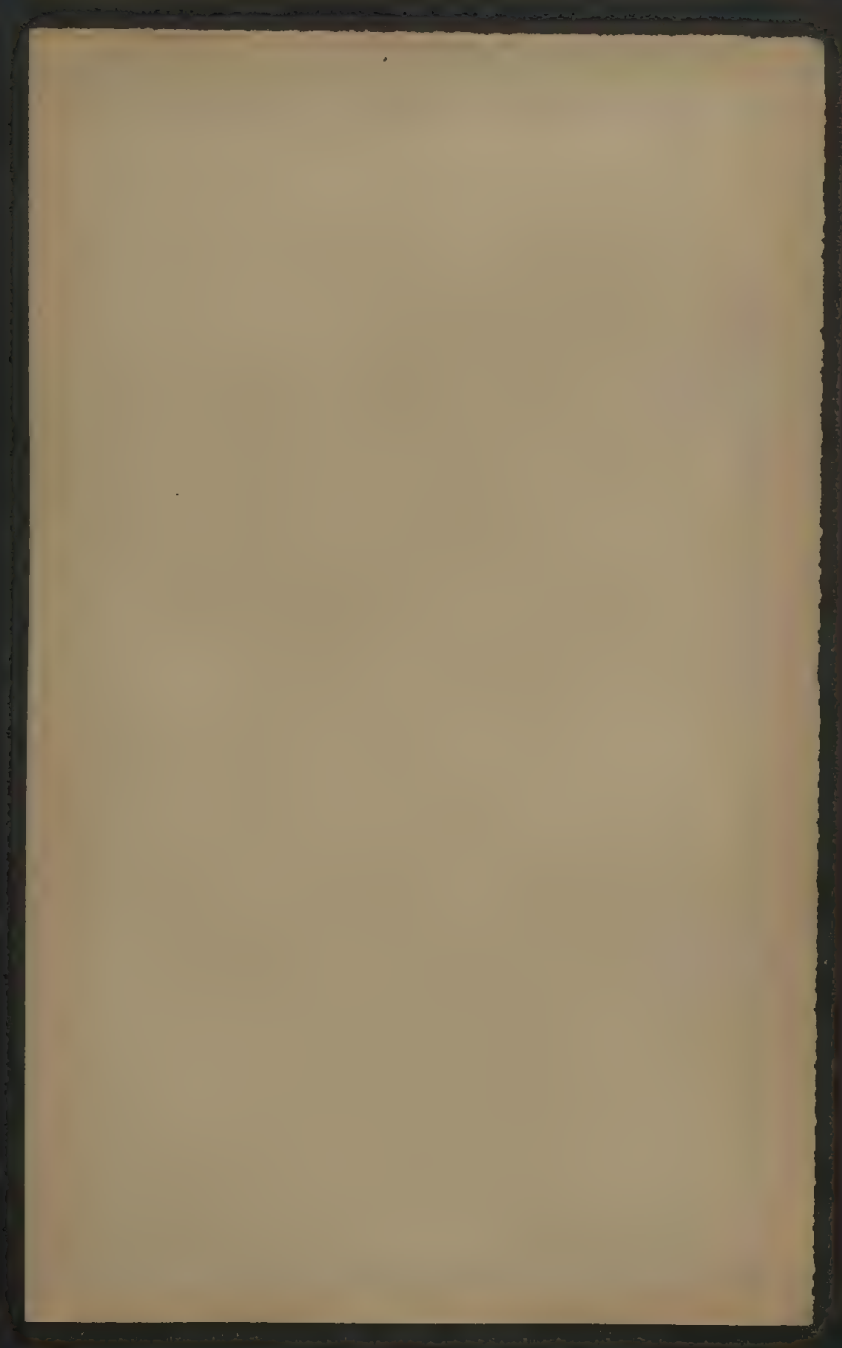
Wódzianka i. z. zupa z wody i mle-
ka lub butki, kaptonek „Cudow doba
rywata, aby najtanijszym kowadum my,
zywici ceta radzisz. Opeđzano dzieu
wódzianka, kartofelkami, kawauni
i herbata” M. Dat. paus. Dziudy 193.
„Kupita za kilka centow mleka, na
gotowata wódzianka i xaniosta dzie-
cium” ib. 115.

Wodzie sig-it-i w. kaim. & prowadzić sig, sig
gaci sig, pasować sig & kinn „Zwykli sig
do kasta chować, kiedy sig salachta o
nich aż ka barhi wodzi” W. Bot 3. 152

Wohinie, Wohynie pl. praw. odrzuca czerwonych
jagód w serie rozrzuconych. Połacie kienia
Sterylna Rybki.

Wojak - a m. cy mu. ten co duxio wojować, ka-
 prawnu w boju, wojennik (u Ł.) dux nieczy-
 wany „Nasza Skrzyneczka wojak, dziechy, siwasty,
 poprawowatki, niewazych ruchow winowd kwy cięzko
 i chwały” Spiew. pol. 1. 161. & w Galii. kandy kol-
 nierni, ~~podlegli~~ ^{podlegli} słuzacy w wojaku „Ka-
 gadt językiem łamanyu nieco, co nadwadzało
 w nim wyświeconego wojaka albo urlopniaka”
 Pdziosek. 8. 395.

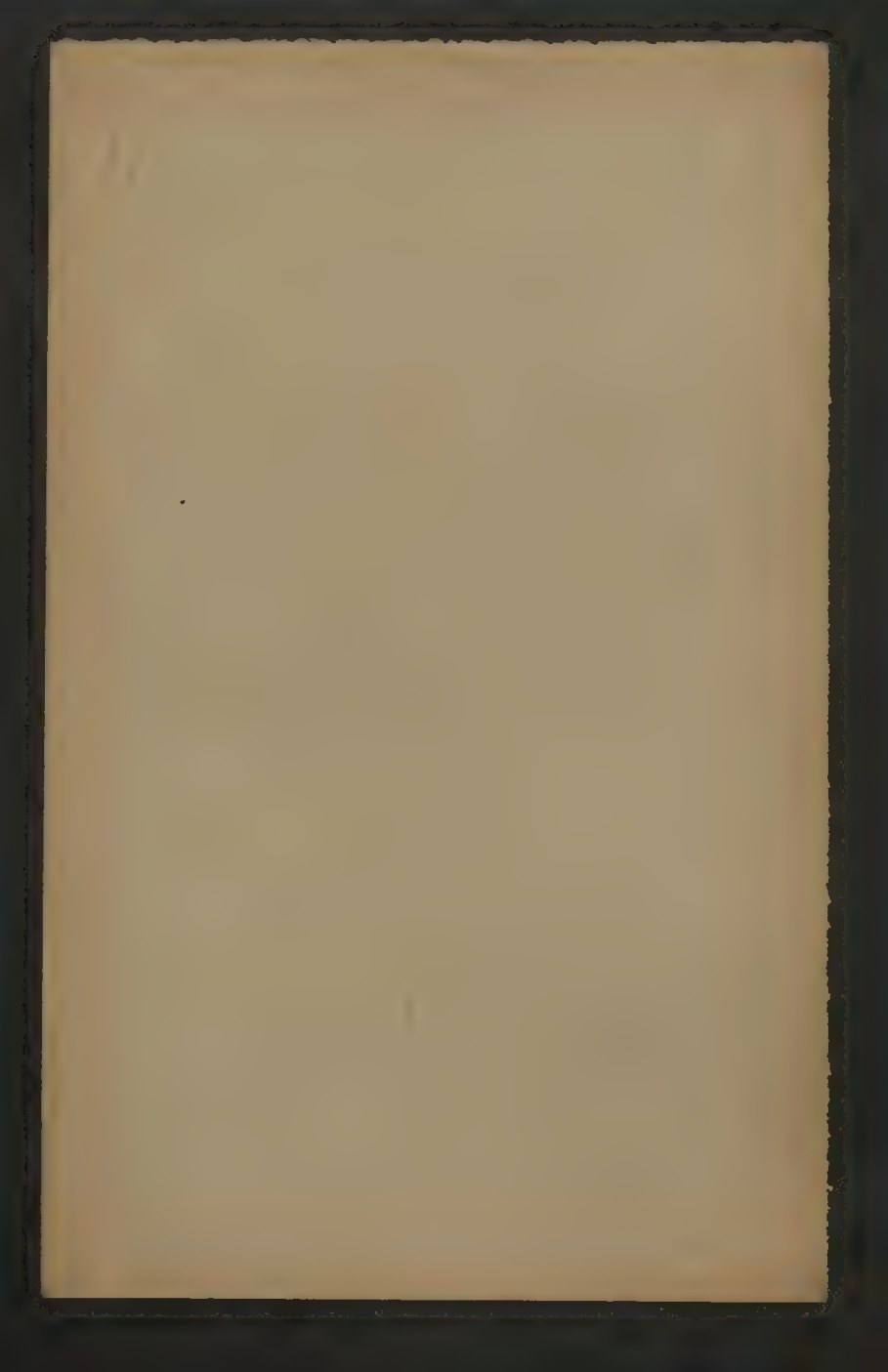
Wojacki - a - ie Wojak - a - e m. wyzry uatony
 i przypnioty wojaka. Była jura w nim duxa
 wojacka” Pdziosek. 8. 358. „Młoda krew w nim
 wojacka kawrzał” Pdziosek. Dv. Lmaw. 1. 5. „Du-
 lastaw witali sam teni podczas wiadot takie ry-
 cie wojacke” ib. 6.

Wojacka i. z. wojowanie, racuniwo wojaka.
 „Nie mogł siedzieć spokojnie, bo go djabło do
 wojacki parło.” Pdziosek. 8. 358. „Ka młodu bo-
 wit uż wojacka.” A. wika. Tot. 1. 113. „Wojacka to
 dla mnie nie przypniye” Dv. Opow. k. 11. 196. „W pro-
 gi domowe wrout ze siwata i zignitij wojacki

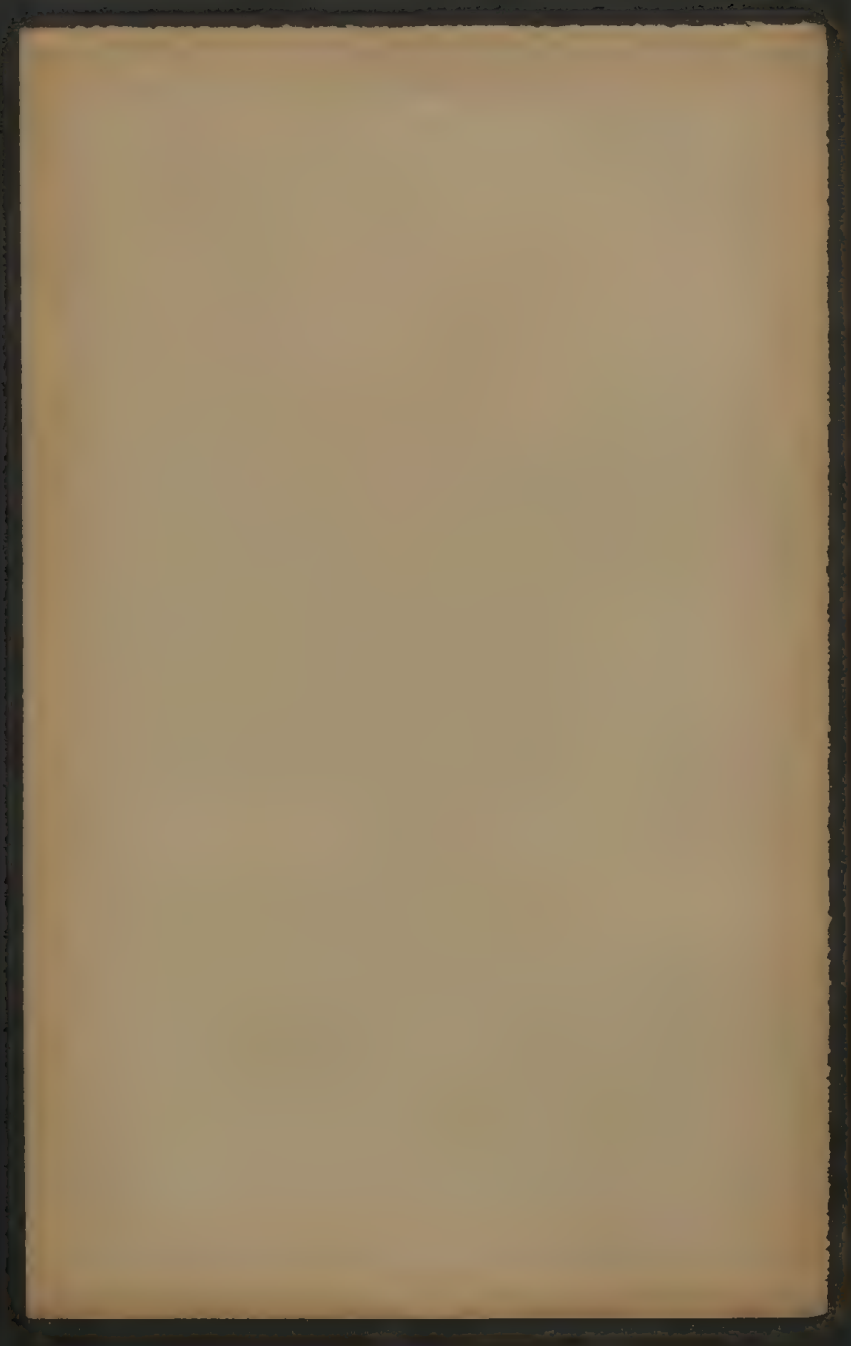
5. Овра. Загр. виѣ. 7. „ На wojenke wyjechaj,
w siódmyu roku powracaj „ Pierś. lud. O. Kol
1. 177.

Wojenka - i. Wojeniarka i. z. zwł. wojna, wojno
w piosce; zwyczajniej ludowej „ I z (ywoz ty'no
(gadaj) o starej wojnie „ W. Kol. 1. 1. pach. htm 14
„ Na wojenke kosa w rękę kobiałka przez ru
mie „ T. Łenar. Nact. bit. 22 „ Zdobądźcie no zabraw
cieśno, na wojenke zabracieśno „ C. Kol. 4. 59
„ I gdzie to jidzieli Jarin? nie wyjechaj Karin, na
wojenke daleczno „ ib. 60 „ Na wojenie bota w
ce, na stwibie bota „ ib. 1. 419 „ Jedzie brawiech
z wojeniarki, wiecie siostroyacie sukieneczki
ib. 211. „ i A jak ci mnie na wojenie zabija zio.
lonas mnie kityjocka, nadknyjja „ tamże 6. 114.

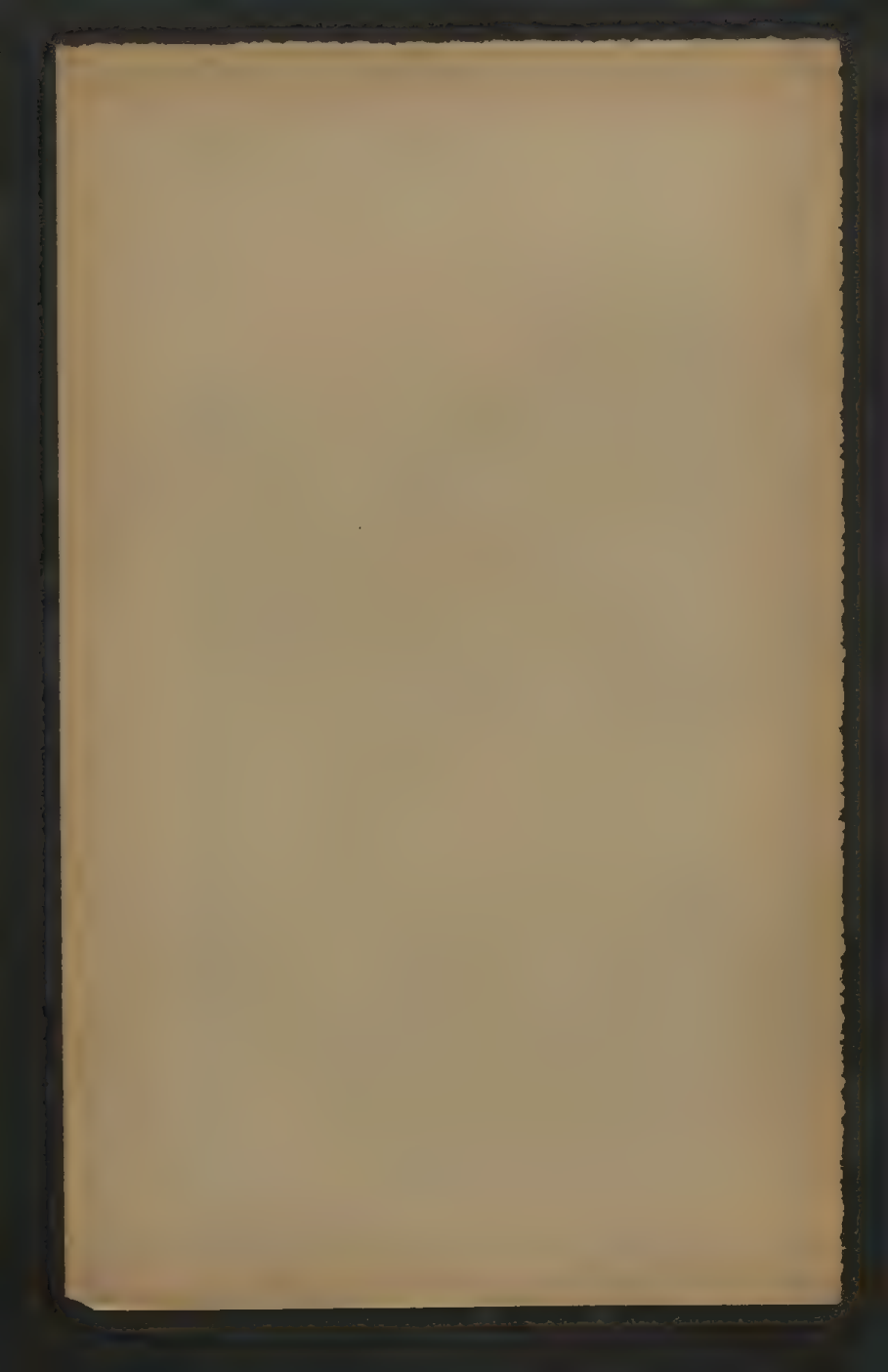
Wokacja ji. z. cje-cyj um. lat. vocatio, powola-
 nie z nakazaniem poslušnego, słotomosi
 wrodzona „Oprócz ludzi, co mają woka-
 cję służyć Bogu i chwalić go, gdzieś
 się podaje sieoty stare ?” Zkram. 32 41

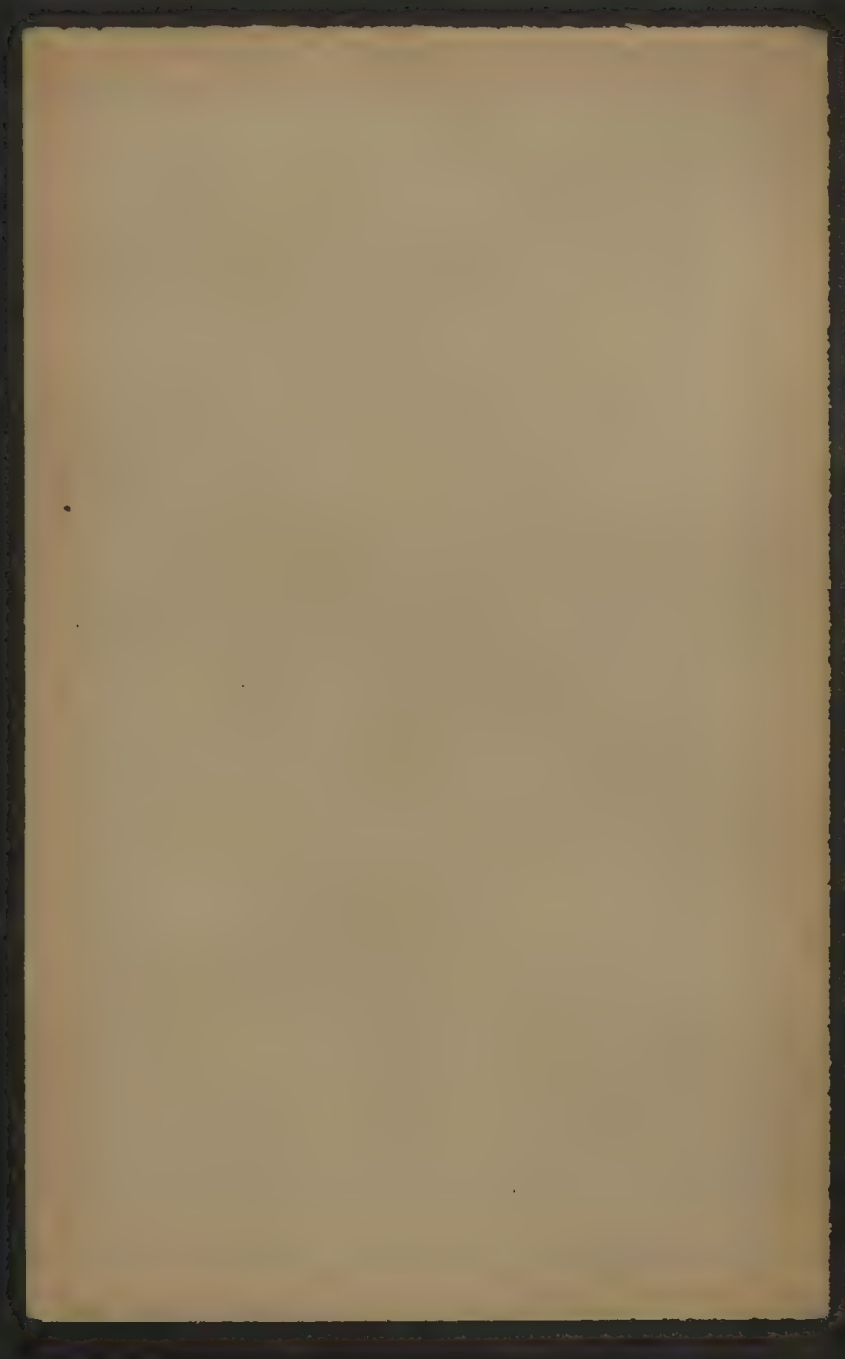
Wokality - a - e uniz. fram. vocal, lat. vocalis, na
 głosy t.j. do śpiewu utworzy, nie na instru-
 ment „Podczas kaban wypowiada dźwięki
 wazywania kilka utworów wokalitych”
 L. wów. 1885. 132. 3.

Wolant - a m. ty-ow mus. ^{v-a m.} 51' korb. Wolancik - a v.
u m. ki-ow mus. powoła na wesela nie
knyty t.j. bez przykładu „Kacalcu zaproszą
do lekkiego na dwie osoby wolanta” H.
Sienk. S. pol. 1876. 19 „Hej! zaproszą co tchu
najlepsze konie do wolanta” S. J. Dyle-ant.
Sajm 2. 47. „Lekki wolancik, którego powoła
ferwić, unosić pańsz Firabaurowy” M.
Gawal. Dzierw 23. 204.

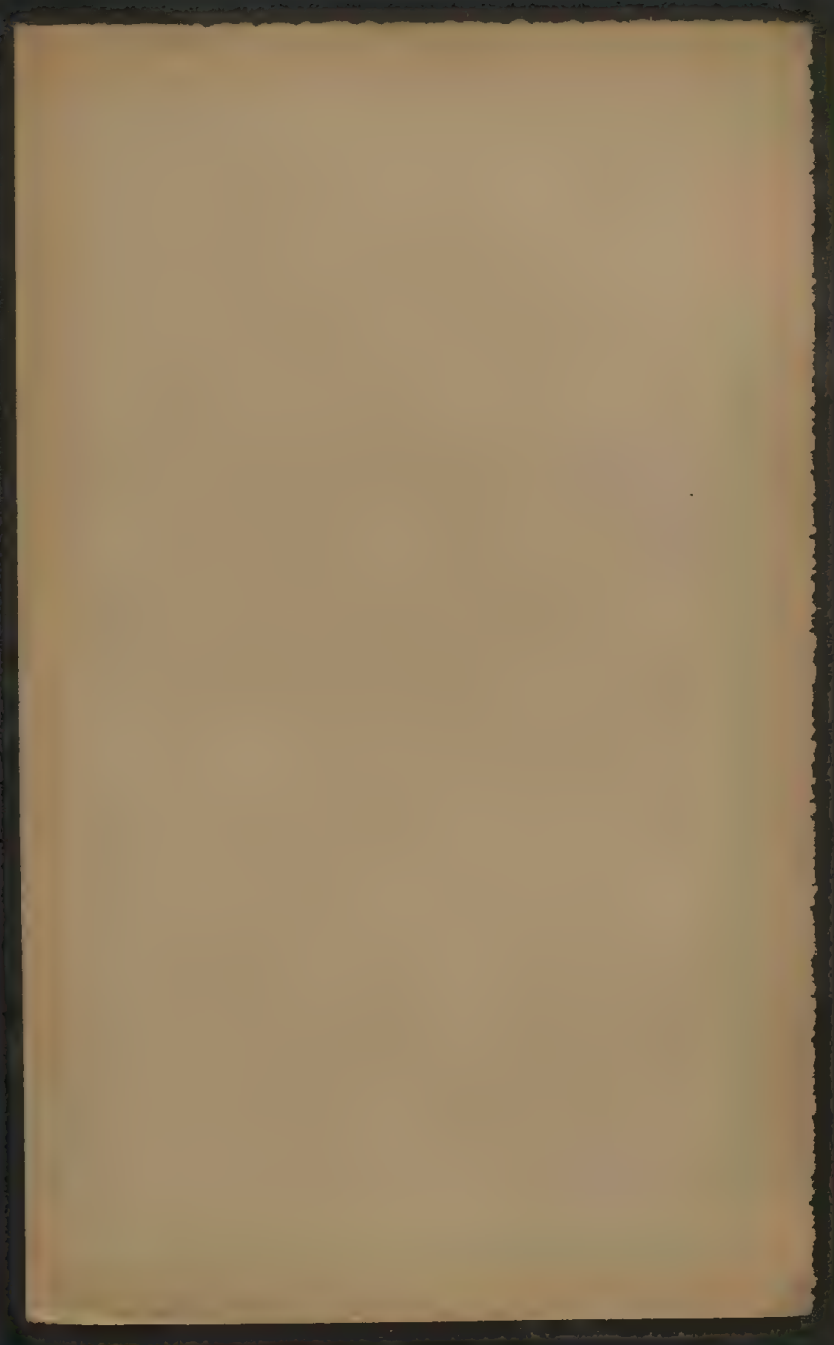
Wol^{er}ak-a m. ki-ow, Wol^{ec}-lea. m. lec-ow, Wo-
lik-a m. ki-ow m. młody wół, wolek
albo: biedny, ^{nie wielki} lichy wół „W stajence ledwie
para wolihow” J. Kras. 71. 12 „Claude
wolihi narze” ib 58 „W tym piecu kilka
ratuk cięło i baranów upiechy się da-
to, a w gwałtownej potrzebie jaki taki
wolik by się pozwolił” J. Dyk. Ost. Sępn. 1. 9.

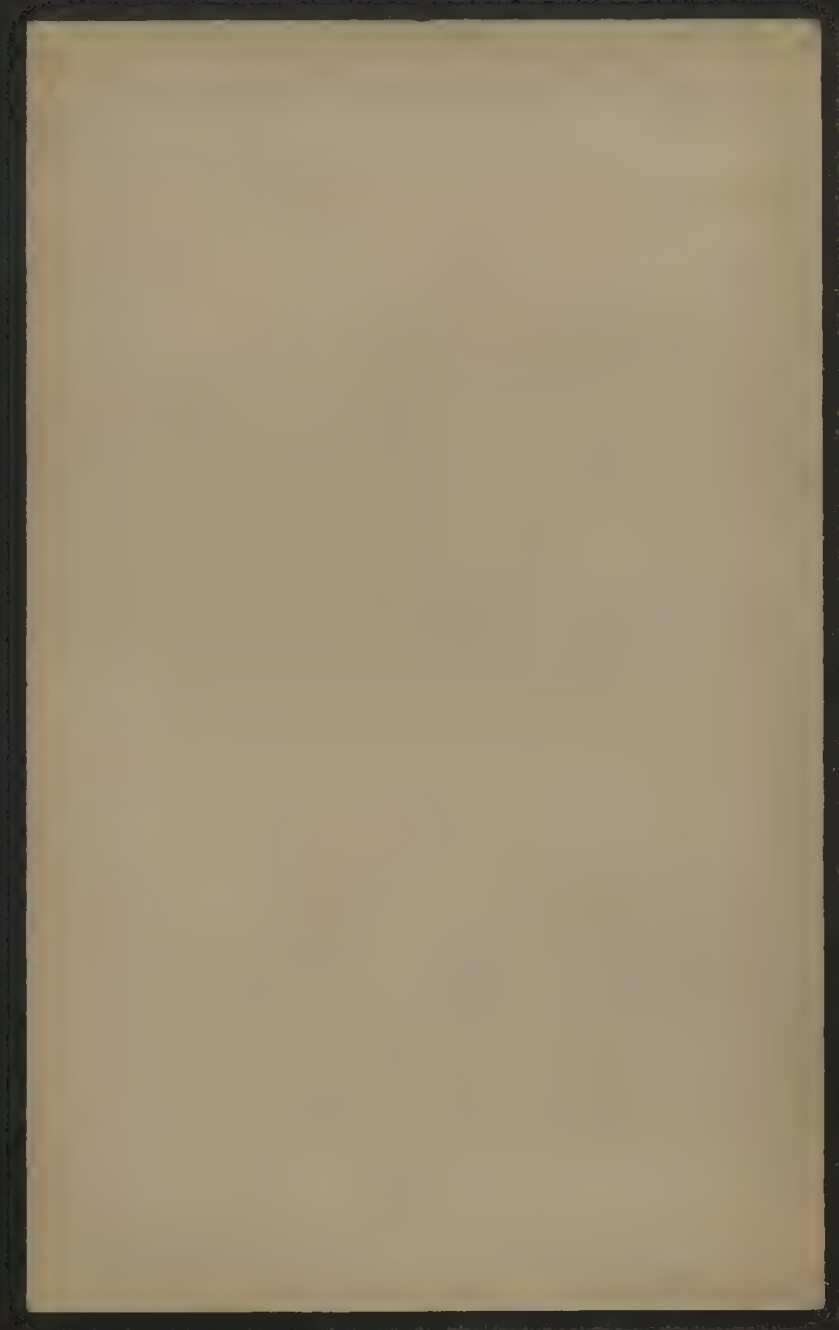
Woleć - at - i w. m. j. udm. z Salicyj: sposób
umparzania uś, napotykanu i u nej-
lepru pisanu: „wolałby, wolałoby =
tepiejby było, ^{raczejby} gdyby...“ Edmund. „nie
kwodnić! wolałby ty strzelić do mnie,
wam, nie tyleby wolało“ A. hr. Fr. Km.
1. 230. (1)

Wolej prast. pruw. na Rusi, raczej, lepiej,
stuszej „Nie mamie przepada, kto nam
ile żywy - niech sam zginie wolej!“ W.
Synok. Saw. 4. 19

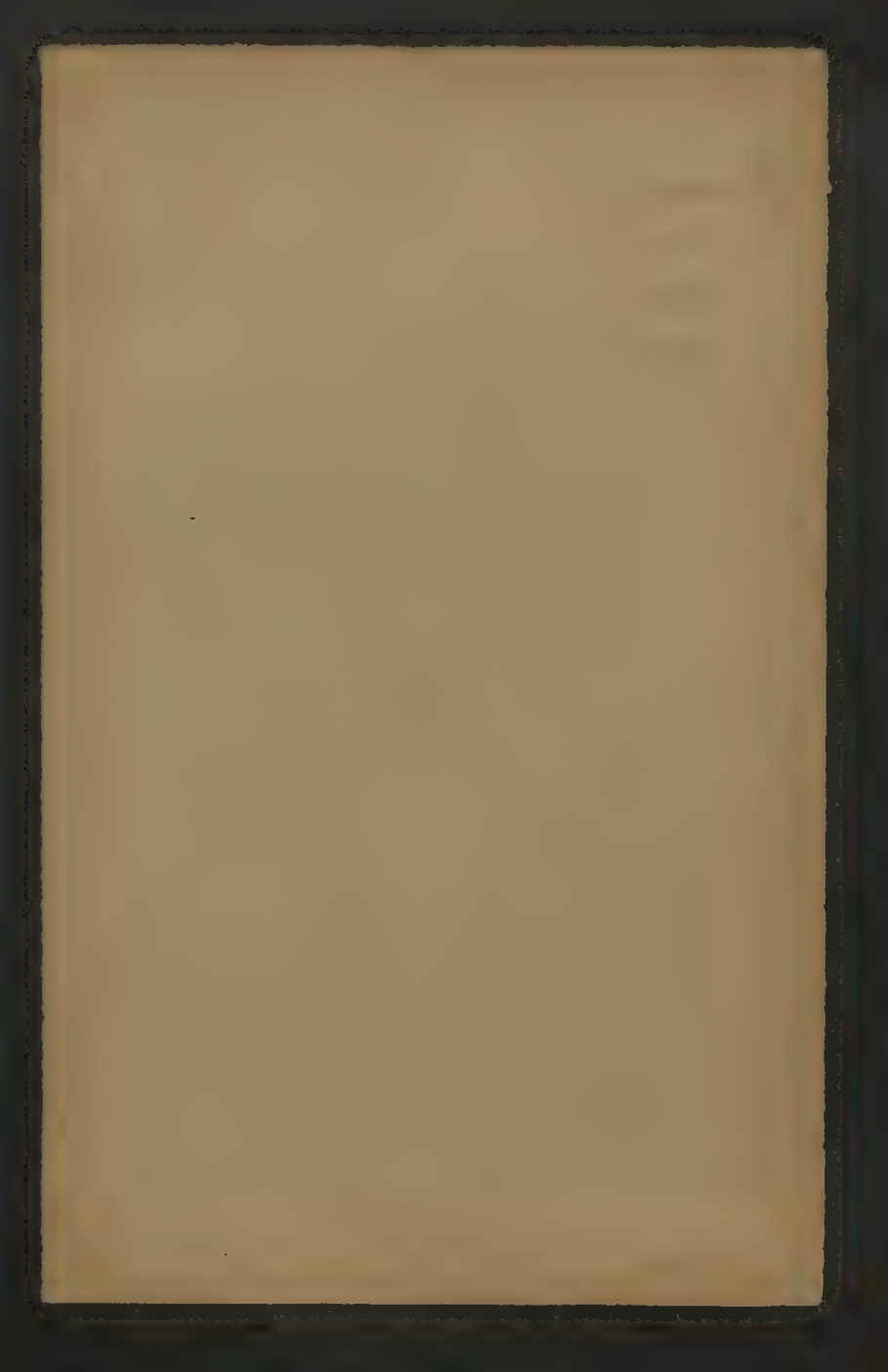
(1) „Nie wysiadać, wolisz re muz kostać.“
A. hr. Fr. Dnieł 9. 128 „Co pemu dais' taki
ciskany - wolałbys' kawoici' swojś cie-
kawość do swojś kony“ ib. 222. „za-
miał tu si. dnieć wolałbys' iś postarac'
dla mnie o dansewa“ H. hr. Taz. bar. Alina 24.
„Ot wolisz siż kochasini poudięgac' taki słik-
ny dnieć“ J. Dnieł. 2. 18.

Wolnodumca - y. m. cy um. rus. odwołek wolno
myśliu. liberat. Wolnodumcy wlosy umy
'dxi' demonstruję na masi rewolucyjno-
dy Lucatellięp. wiek 1886. 220-4.

Wolnościowy-a-e, ^{tychże} ~~od~~ wolności „Dziśniemy
strzeżli wolnościowych urządzeń naszej kraj.
sytuacji przeciw wszelkim dążnościom reakcyj-
nym” G. nar. 1882. 274. 1.

v. niwów

Wolterjanin - a. w. ryanie rów um. zwolennik wol-

terjanizmu, człowiek wolnowyphny, nie
bezbosnik
Dowiarnek, sceptyk, nie religijny, duś nowa
odpowiednie wiano : beżny kałamówie,
„Dozgwany od owego Kapitana klony po
wowist z Francji kupelnym „niedowiar
kiem Dorzym „spolykato się wolterjanów
umówstwo „Jl. Kraw. Typr. 5. 712. „ wśród
współczesnych pańców i pańców, po
wiskraj więci wolterjanistów był kar-
liwym i nieczystym katolikiem, trzy-
magowym aż ścisłe przepisów kościółta „Jel.
Falk. Obr. ust. potok. 1. 139 „ Debożnik „wol-
terjanin !” „K. Kal. Art. 264. 36.

Wolterjanizm - u. m. przejęcie się du-
chem Voltaire'a, wolnowyphność, sce-
ptycyzm w rzeczach wiary, ogólny : nie
religijności, bezbosności „W nieścisłe wyryt-
ko, nawet wiara, podchodzi pod prawi-
do umoty; na wsi toż samo matpiar-
stwo głupie do przewadza bardzo ronsz-

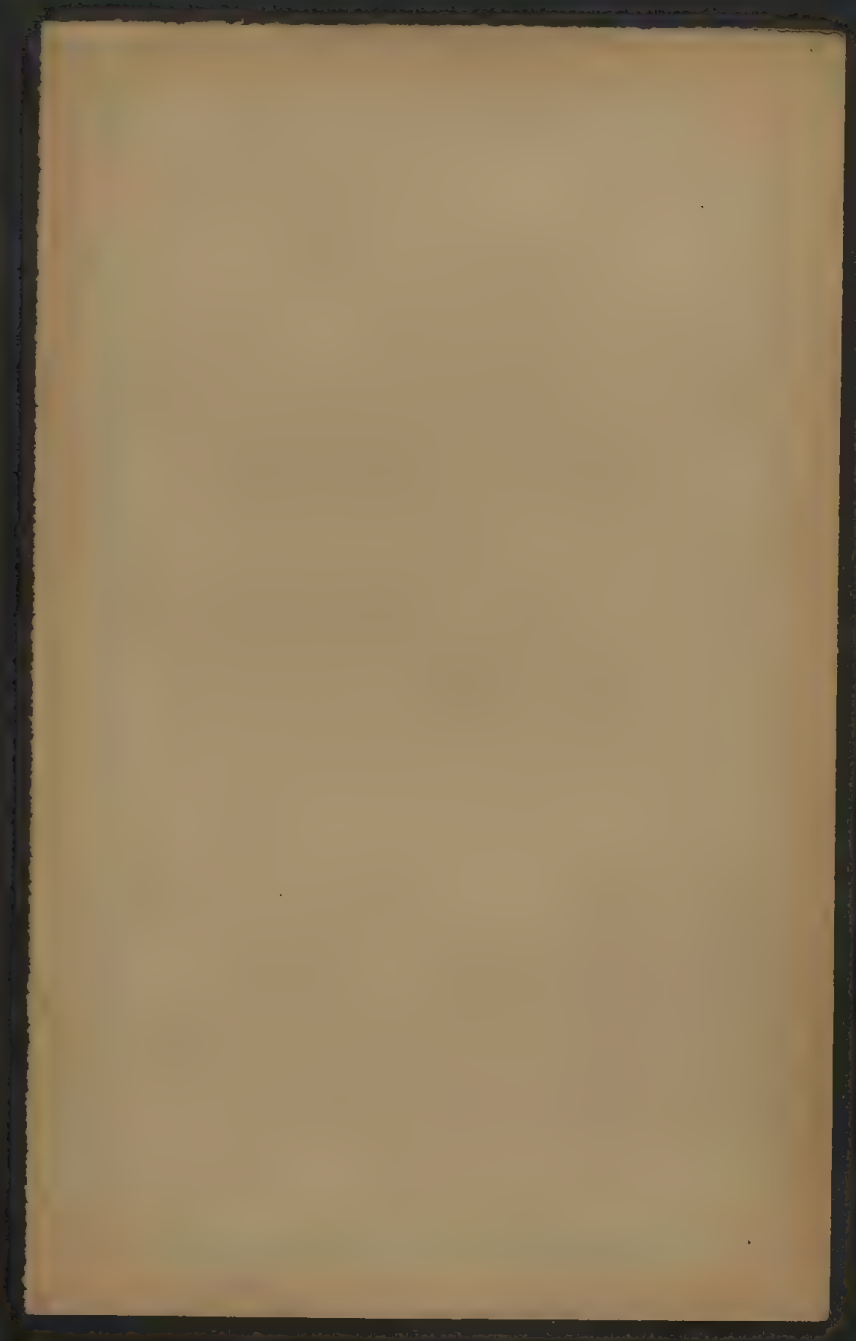
duych rzeceży ludzi do powierzenia mu
wolteryanizm, który na ustach mają tylko
J. J. Kras. 13. 127

Wolterysta - y nie sic słowu mu. swolennik
i uśladawca Voltaine'a. "Jest to sam Sam
Bóg tak wrażliwy, a Wolteryści naproczono
przeciw temu występują." który 13. 38.

Wolter - a nie ny owu mu. fotel wygodny a
ta Voltaine, Wolterowski. Były tam szes-
tęgi, fotele, kozelki, woltery, berwierki" J. J.
Kras. 1. 59. Wolterowski, Rozprawy w Wol-
terowskim kwaterze, twarzą kwaterem "A. hr. fr.
dr. 11. 100.

Wót-u m. ty-óu mu. ǵa porowu „jak wót” =
coś wyrażonego, jawnego, widocznego cf.
był „jest albowiem jak wót wyrażone
prawo w kodeksie obywatelskim...” Au.
Wi. 3 14 „Dzień jak wót = jw dzień kupel
ny, i ǵ brayt. „Zapomniał wót, kiedy cię-
ciem był” zapomnia, że takwie był kiedyś
młodzieu „On do tego, jak wót do kowoty.”
nieśdany, nieśdany.

(1) „Wstawaj, dzień jak wót, a ty się wy-
legasz” A. Wilor. woty rob. 97.

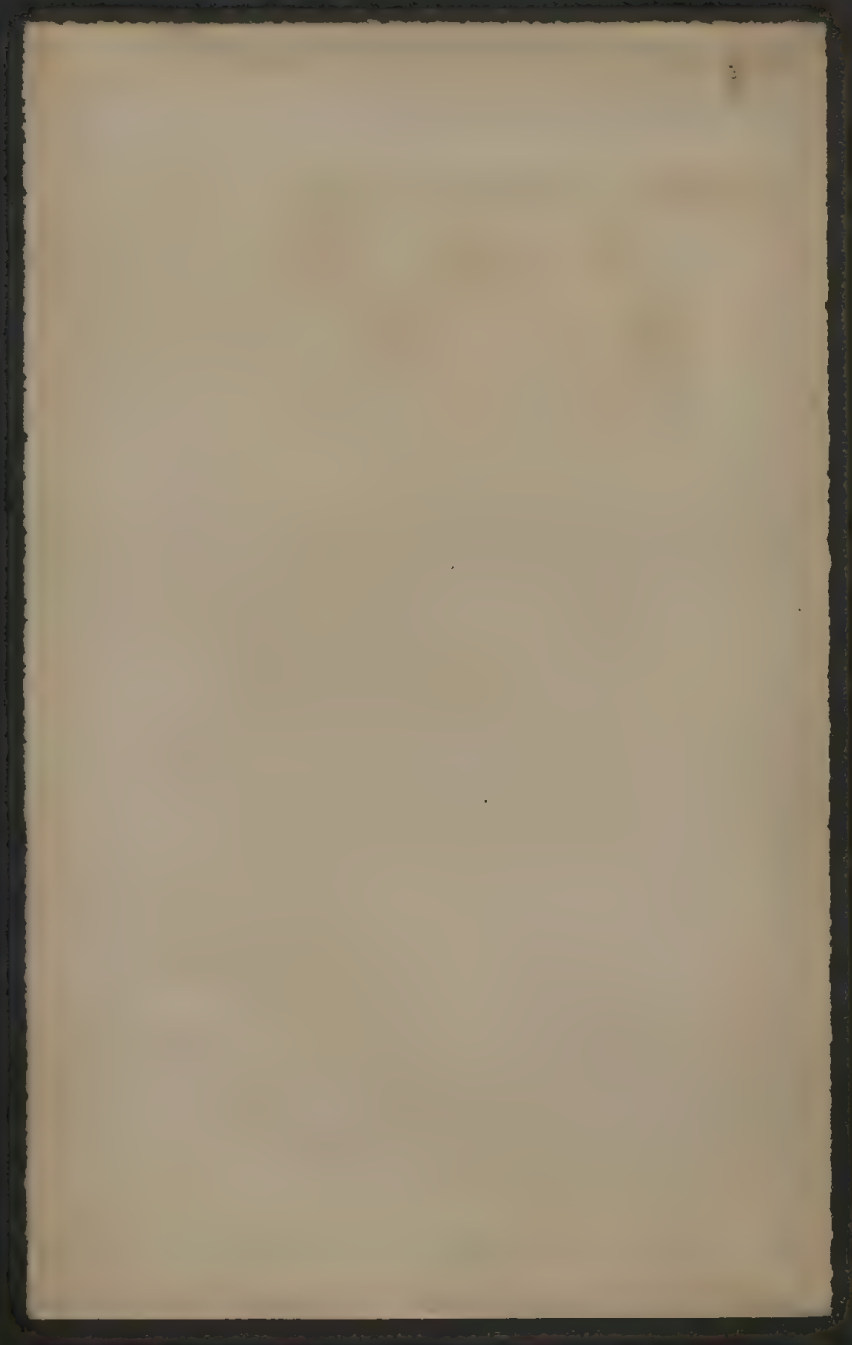

Wotokita - y. m. kici mu. pruw. wotokita

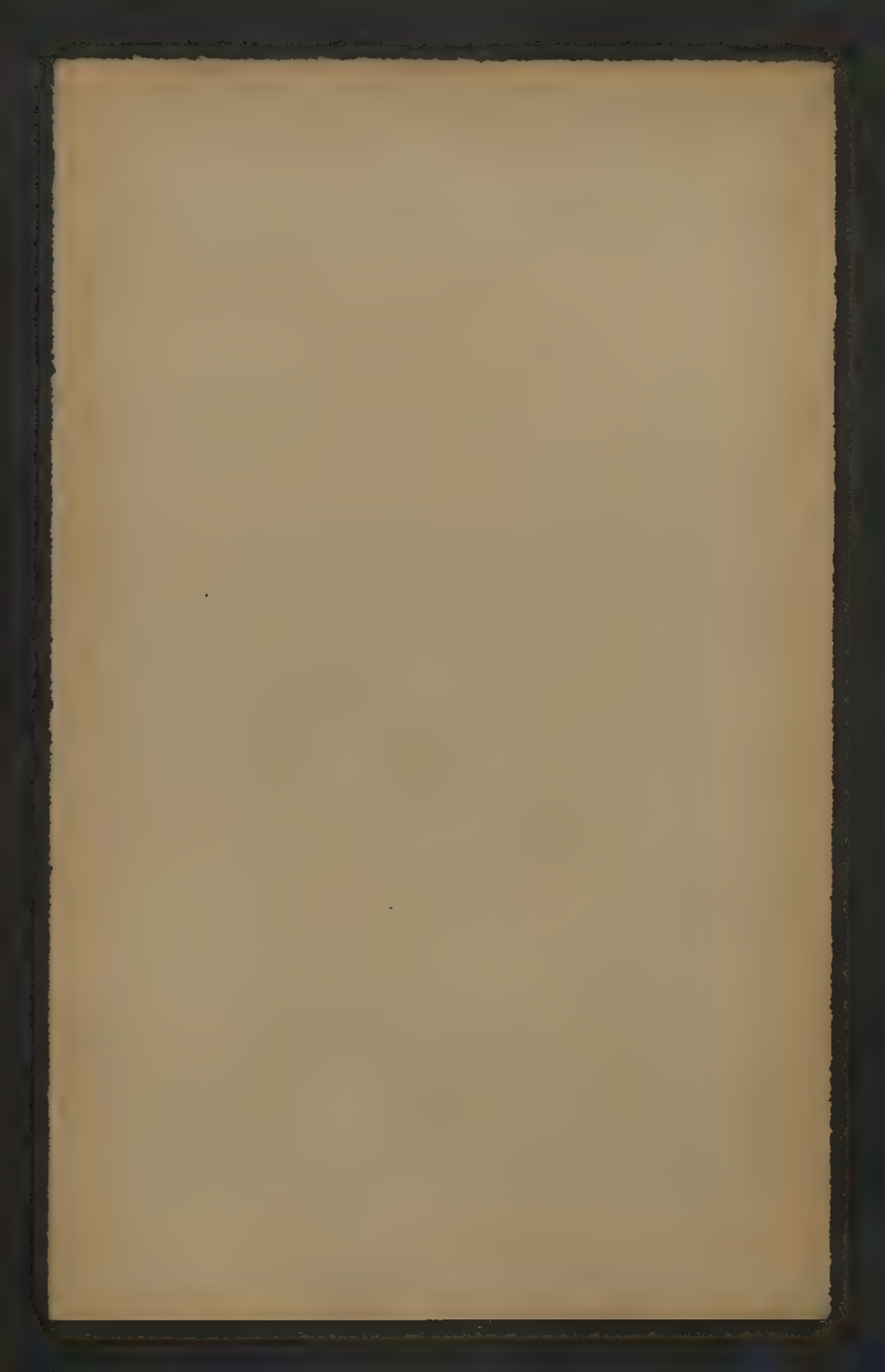
" Leida pruybteja, wotokita, bzdrie namu

x pod nosa brat gospodarskie cirkie." 27.

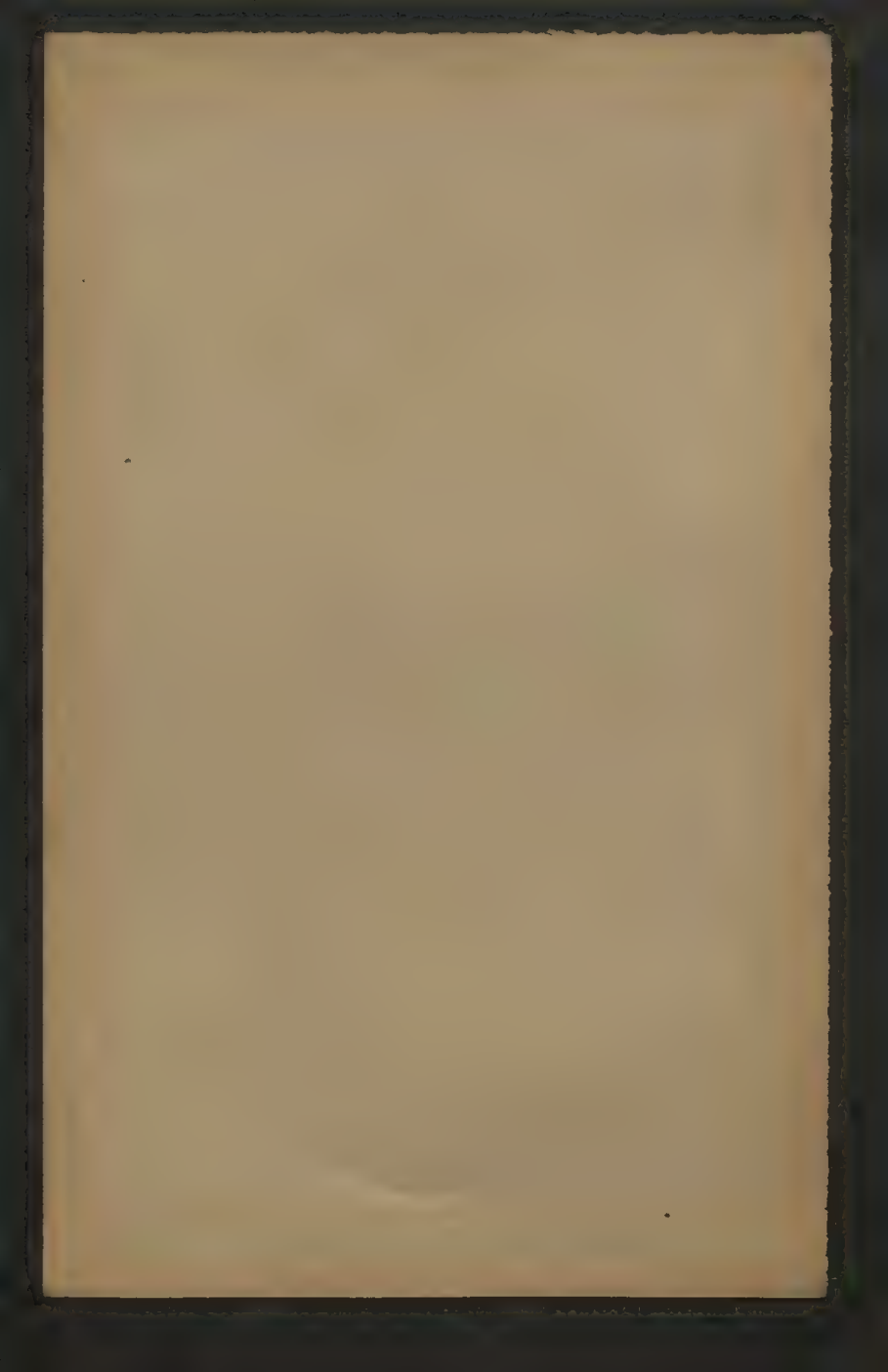
Uwaga. 5. 76. "Stary ubogi wladziec podroiny.
wotokita" B. Pol. Tet. 1. 84.

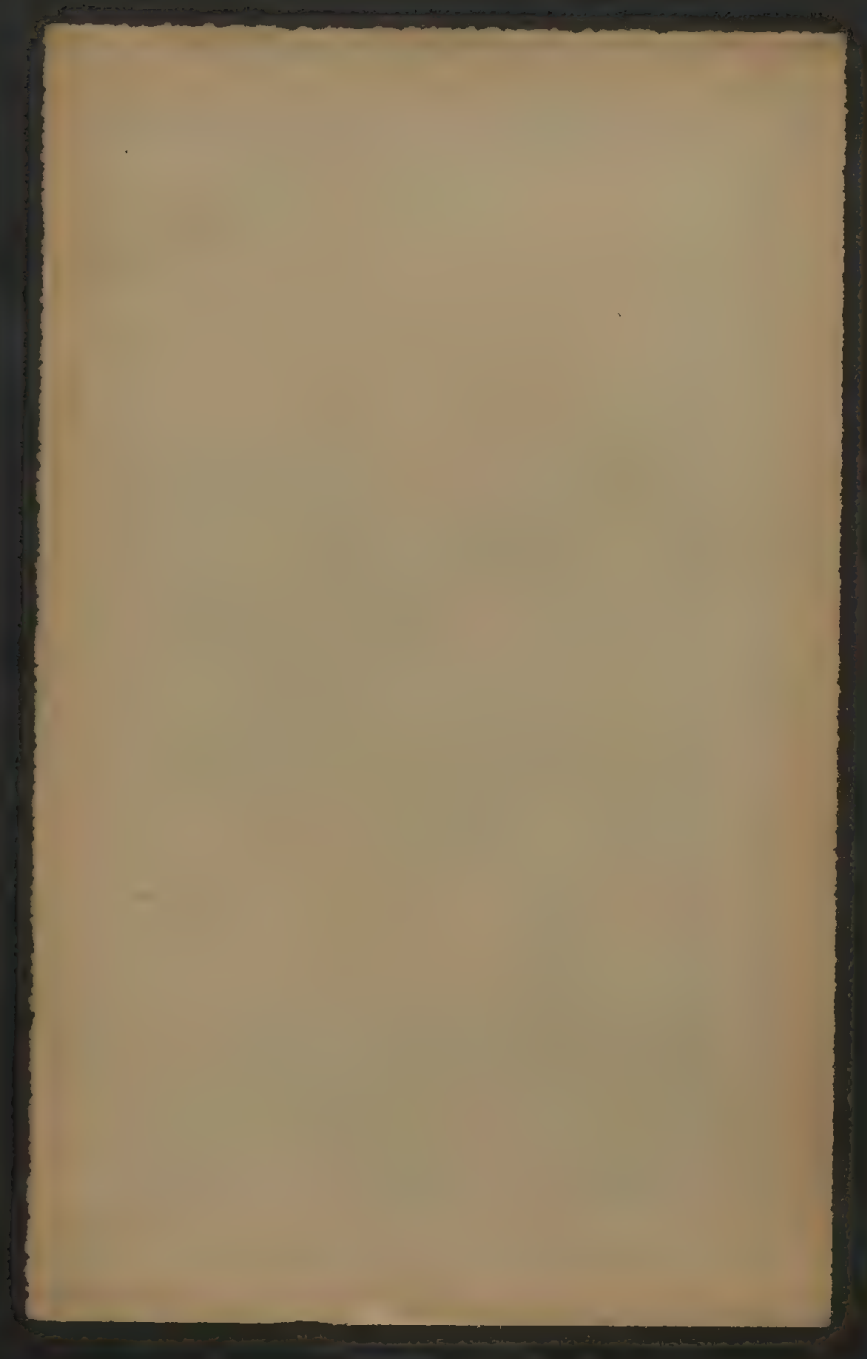
Wolyniak - a. m. ki v. cy- ków mu. rodem z Woly-
nia, mieszkający na Wotyniu, Wotynia-
nin, Wotyniec „Spotkali' w drodze młode-
go Wolyniaka” 77. Kwart. 73. 132.

Woi. i. x. nie. ni. mu. daw. woi. a, kapach orobli. wie
 porypimuy "Fokrepiť iz parq. partyl.
 kani. ni. zteweni, klonych woi. roze.
 eta. iz. po. pokuju" J. Warr. Wieh. 1878. 53.

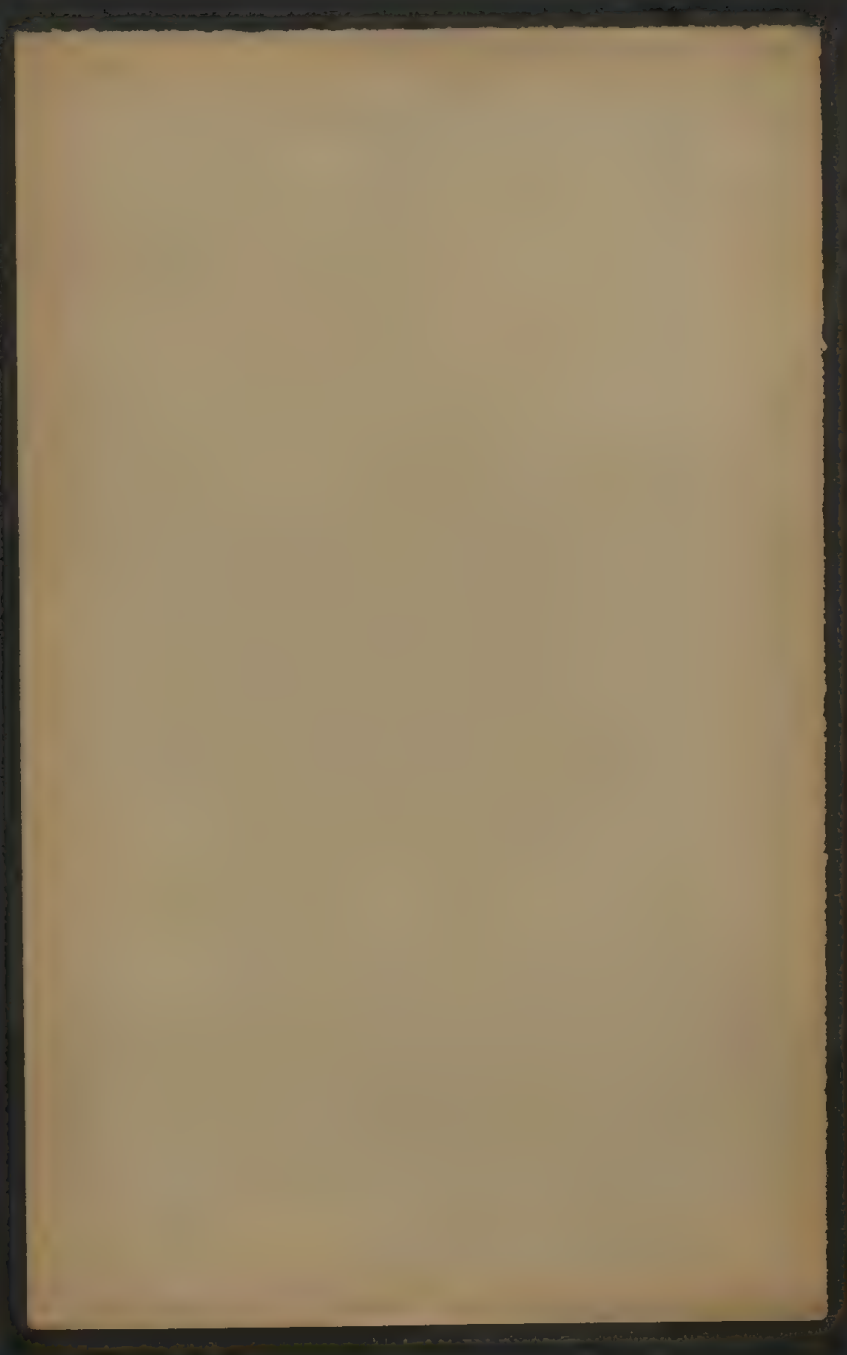

Wont. ' grow. to same, co. won. ^{wen.} preer. ' of. hen
" Wyppaisa go wont. ' " Jerry Myriel
wick 1883-10.

Worik - a. m. ki-cio um. xdrb, maly wor, worach
„Dobredtem konie upatryc', bo to po-
trzeba bedzie i pod siebie ze dwa, i pod
poxtowych, i pod worik usiegnowych”
J. I. Krasn. Tyg. II. 2. 5. 313.

Wóźnien'ski-a-ié, od woźnego, woźni, woźnowski,
 wfaściwy woźnemu. „Protaży spierzył wło-
 żył swą woźnien'ską odzież” Ad. Mick. 3. 154
 „Przyppomniat... rōżne swoje dawnojsze wo-
 źnien'skie przyypadki” ib. 161. „Za koczem
 sędzięgo stojąc niewarunkiem, użgnął woźnien-
 skiim głosem swoje oświadczenie” ib. 176.

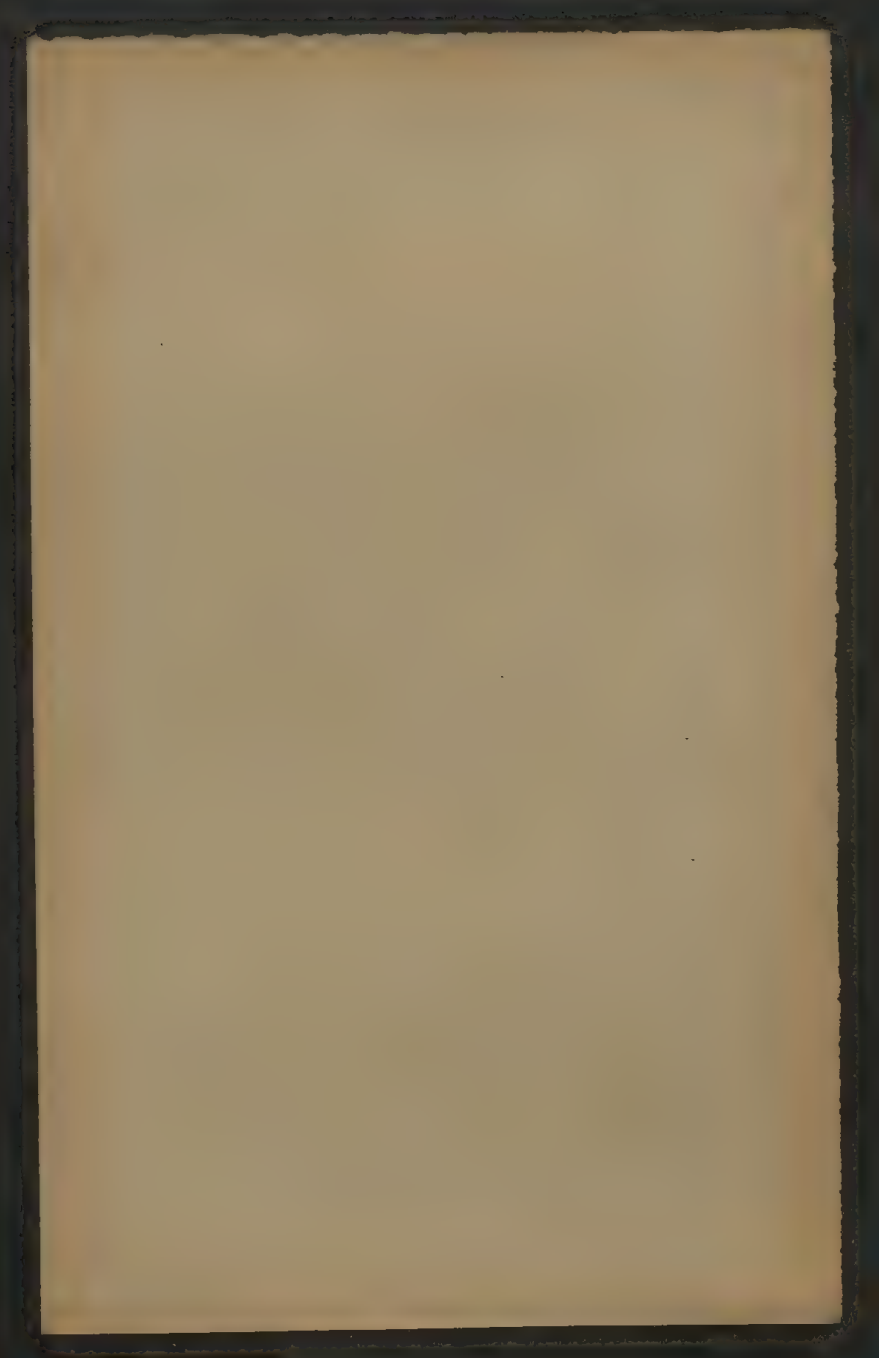
104

Wpadać. at-a, udm.

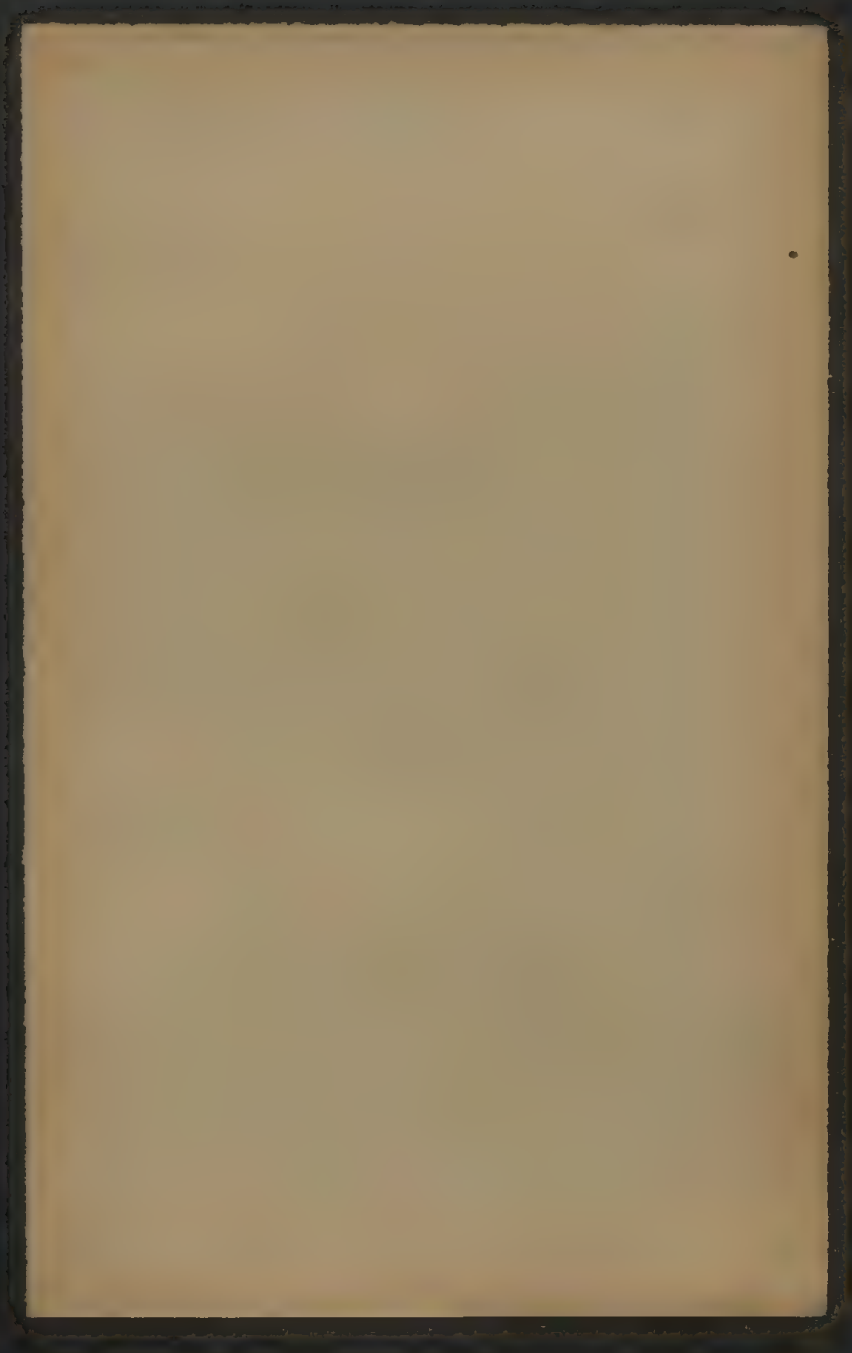
Wpaść - wpaść - wpaść st. niy. dlm. 3 - na co, do-
myśln. myśle, znaleźć w głowie, trafić na
co „Co tu porazi? kusa rada, przyjdzie już
u atoryci głowaz... Twardowicki na koncept
wpada, i kadaje trudności nowaz. „Ad. Mick.
3. 42. 3 w grach niektórych, jak preferans,
ćwik i t. p. przegraci, nie zrobić obowiązkowej
lub deklarowanej gry „Zimnu wpaćtem!
ale to z warantem niepodobna grać
w preferansa. Na dzieńwi, a gra siedm.
J. Karłow. Dis. lit. 2. 659 „Warantem zawsze
weryfikujemy... czy nie wpaćtem dopiero na ośm
w karo, zrobimy zaledwo więcej wsty-
chów " ib. 660 „Preferans nigdy wyprawiać
w sobie weryfikacji... gdy się widzi że wpać
trzeba, nie kupuje się u talonier „L. Kunie-
tyg. 11. 16. 75 „Kupuje się wisty na tych którzy
wpaćtem " ib. 4. bet, bacić z imiast. jest „wpa-
ćty " lub „wpaćnisty. " Za dworem tu wsi,
stata chata stawa na poty w zimie wpa-
ćta " D. Pol. Tul. 1. 66. „Spr. d. z chmurny wa-
rza, z wpaćtemi oczyma błądy krzyżowy

cierpiący "Z. Krasn. 75. 89.

Wpisowe-ego. n. optata przy wpisywaniu się do
 jakiego inwentaru, rodzaj kadatku pod pose-
 padkiem t.j. który się w radnym czasie nie
 wvara „Teraz takie ciężkie czasy na na-
 sze kantony... wpisowe kniesione” A. Wilcz.
 Fot. 1. 44.

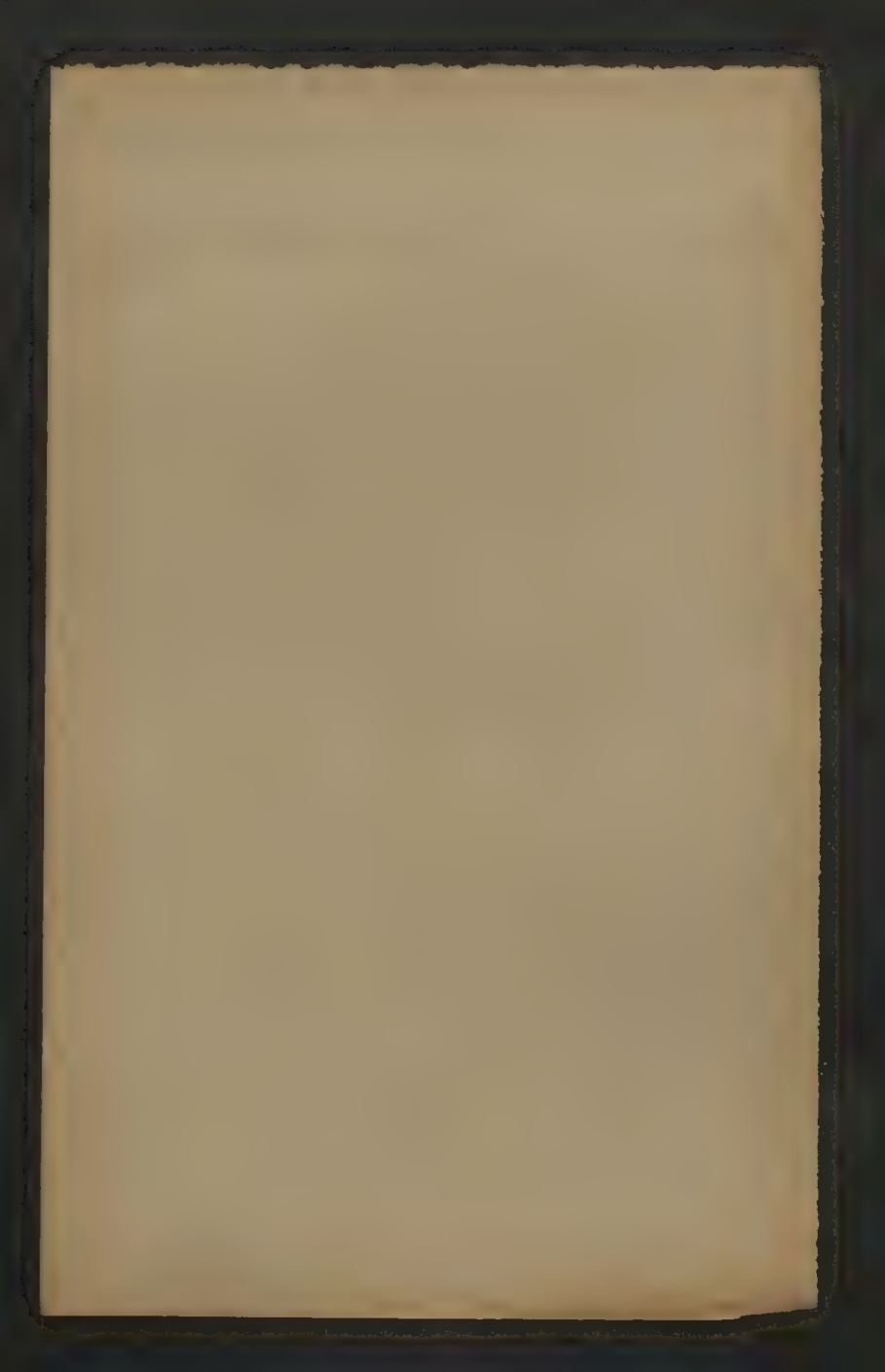

Wplétac, praw. up. „Ledwo ~~to~~ ^{to} ~~po~~ ^{po} ~~si~~ ^{si} ~~pro~~ ^{pro} ~~u~~ ^u ~~pro~~ ^{pro} ~~g~~ ^g
 • wpléta jużei karia go waime przydej
 wita "D. Kol. 1. 101.

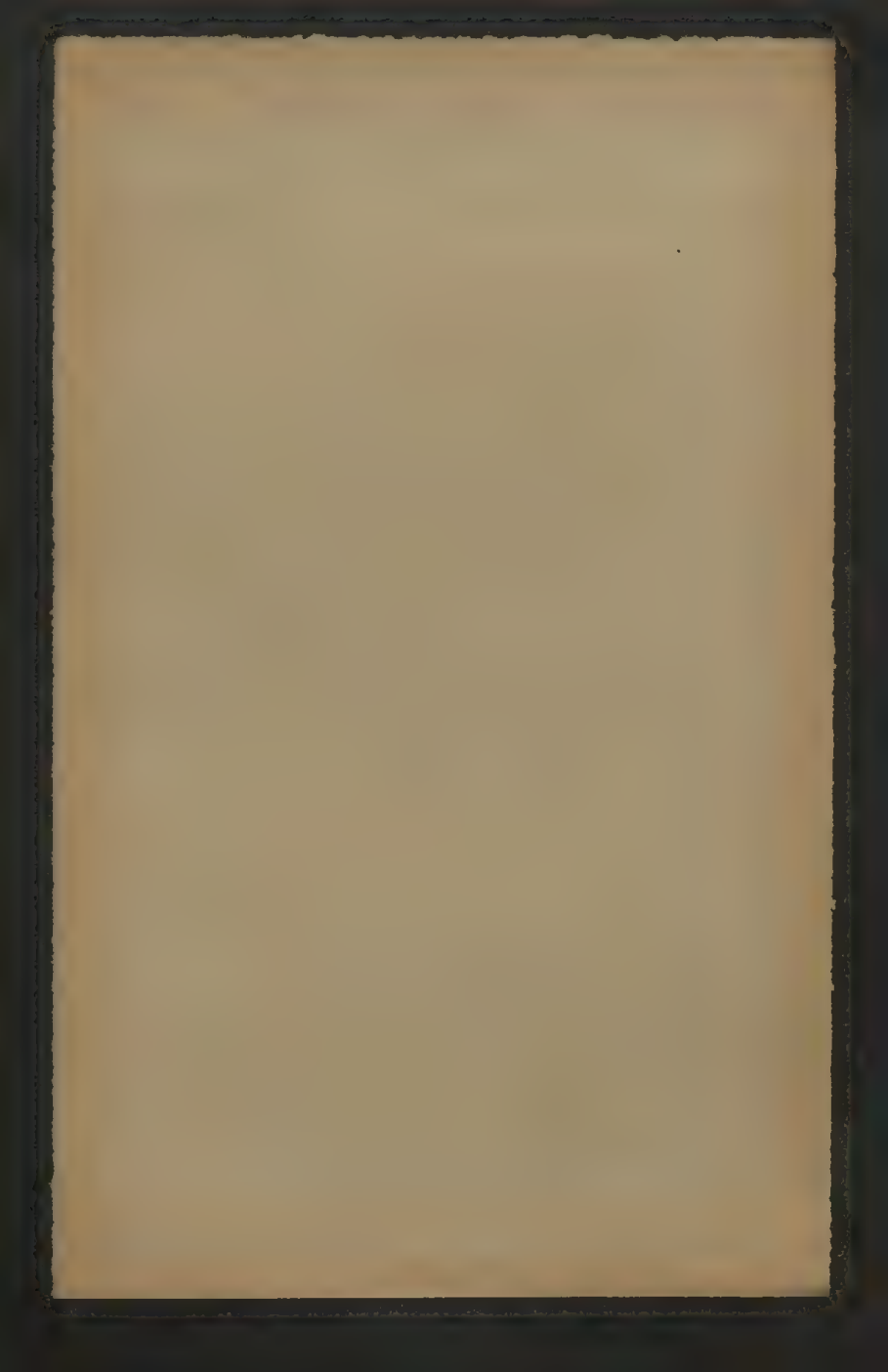

Wpływa - gdzie nie st. ni. dkn. Wpływa - gdzie a dkn.

§ - na kogo lub na co, skłoni, ^{namówi} kogo
tut kogo do czego, lub wpływem swoim
zdziatać co, "Postanowieniem rozdać"
z rózg aby jakos' wpływa na ciocię
i namówiła ją do.. "A. Włk. Fot. 1. 165.

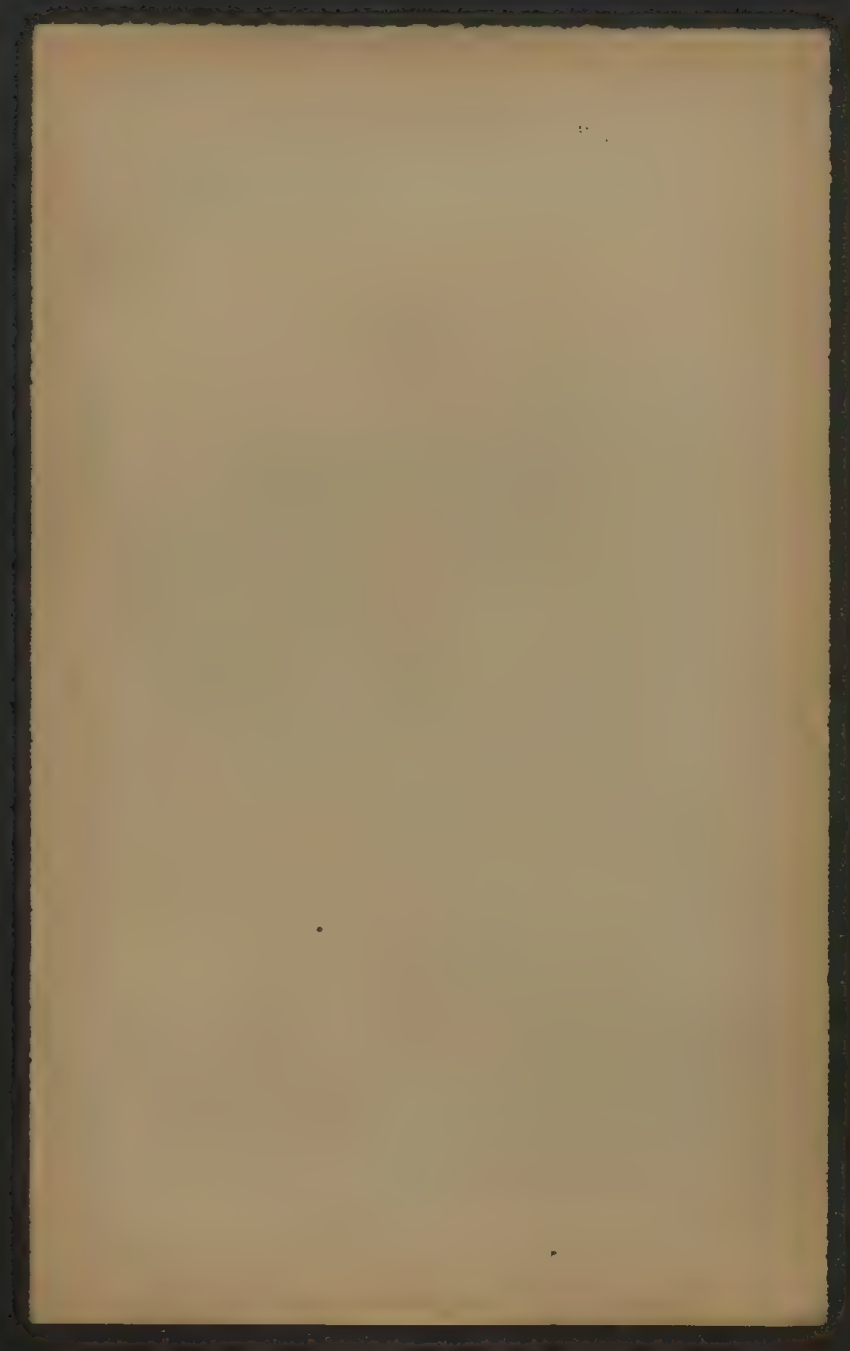

Wprost prost. z wzgł. po prostu, krótko mówię,
nie inaczej jak... "fa się tych stosunków
wprost boję" J. Kraus. wieł. 1878. 69.

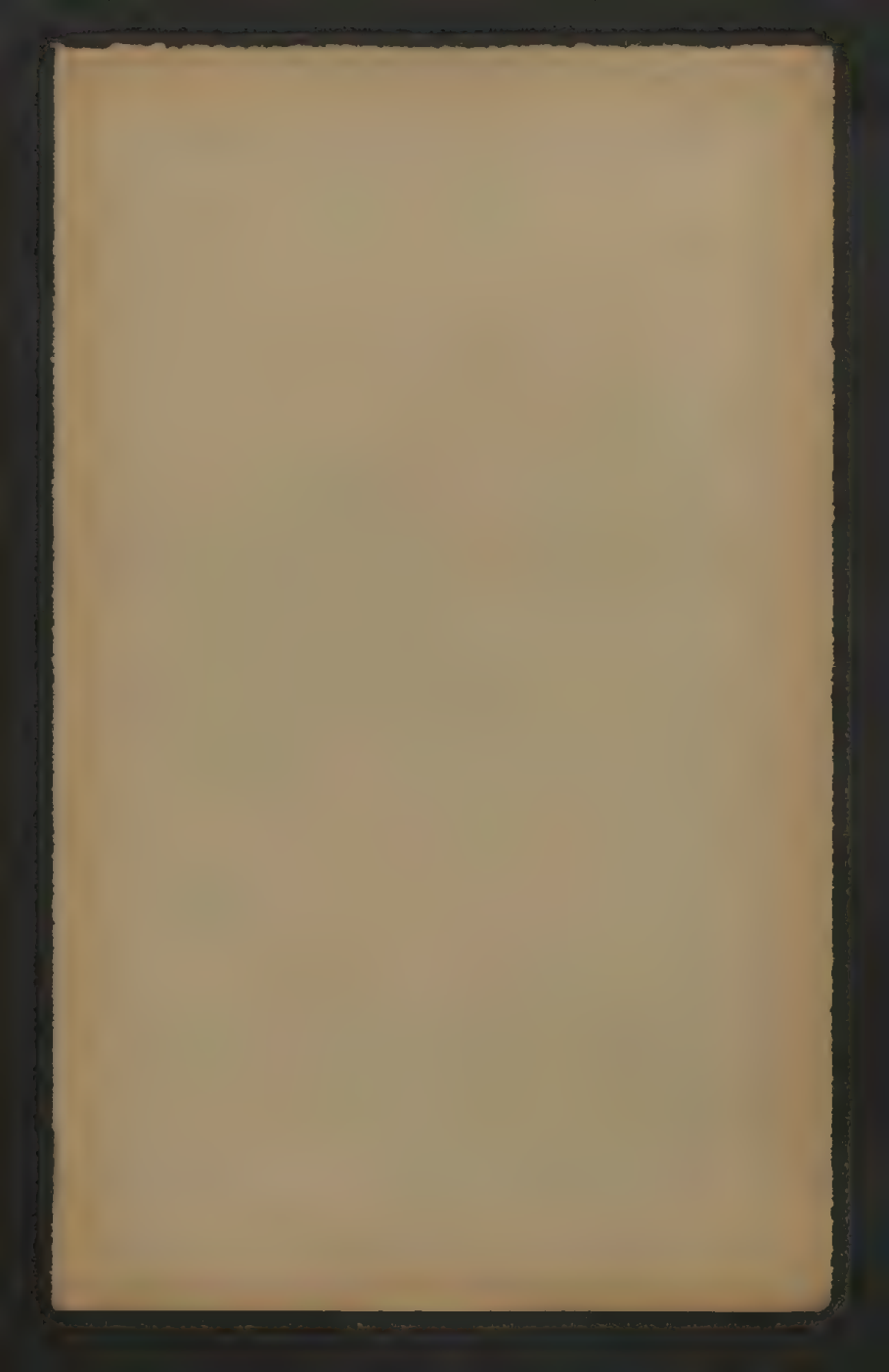

Wraz przest. z waznem, karakem, jednoczesnie „Ty
uchwalaly, i' twoja gromada, wraaby-
cie powali w gtebrnie” Ad. Mith. 1. 10. „Van
mytisz... ie wozak jestem i' stęga i' paucem?”
A. W. Fr. Kuu. 1. 15 „Oczekate trocki, prale,
w wyszko wraz nagrodzoue was oboj-
ga wazg siem” ib. 2. 140. „Wigz jak We-
stolkowu w Romie, tak w rodzinie wrypt.
kim wraz sercem stai przy niem na
strany..” Ad. Kug Ogn. dom. 1874. 1. „I sty-
wy jak sowy & puchami wraz nocz,
nad dachem braterskim grobowo chi-
chocz” S. Prus. Pow. poet. 3. 61. „Pojdzie-
my & tobz wraz — Nie trzeba ja sam
potecz” M. Dab. Wiek 1878. 283.

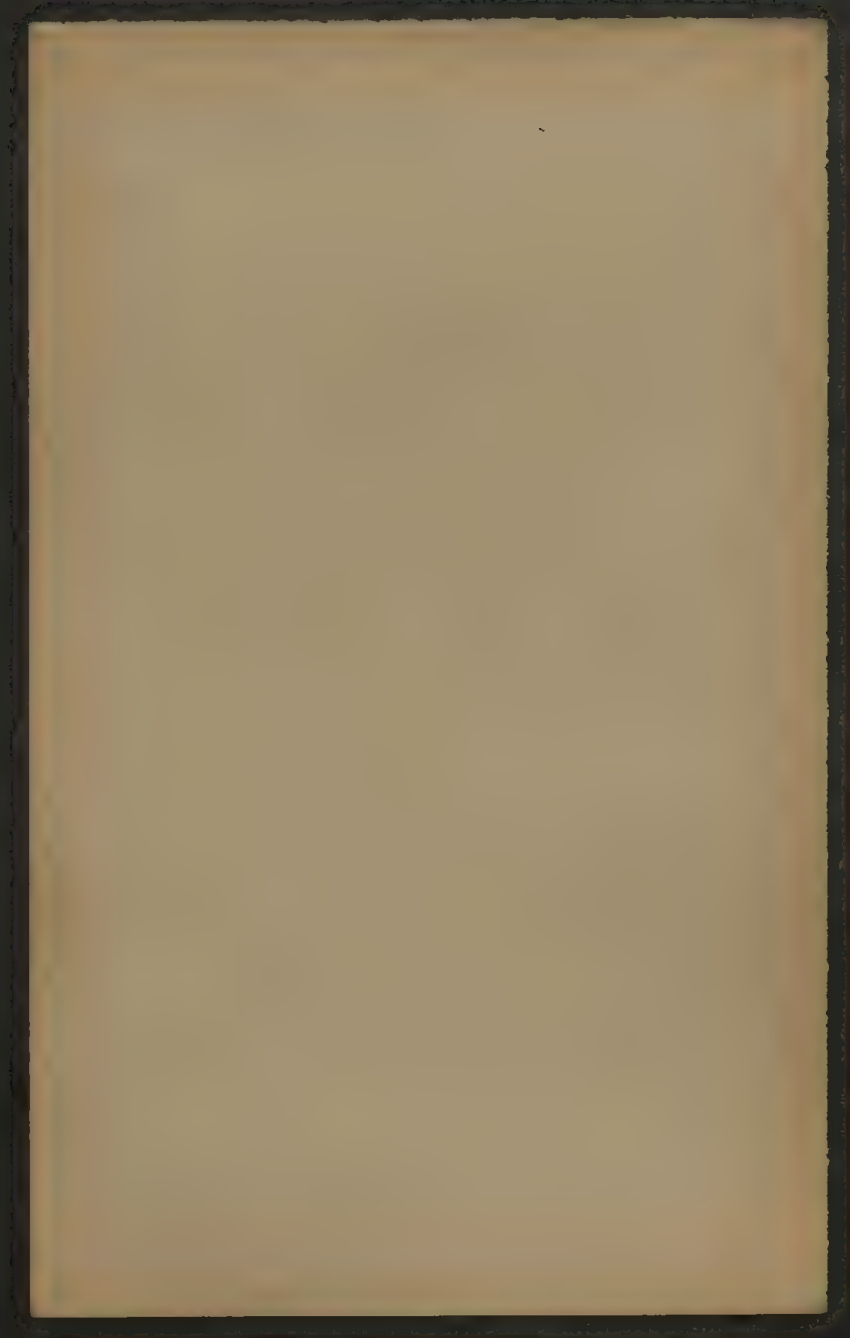
Wrazny-a-e, pruw. Kij. w sam raz
przydajny, dobre przyzny, dogodny.

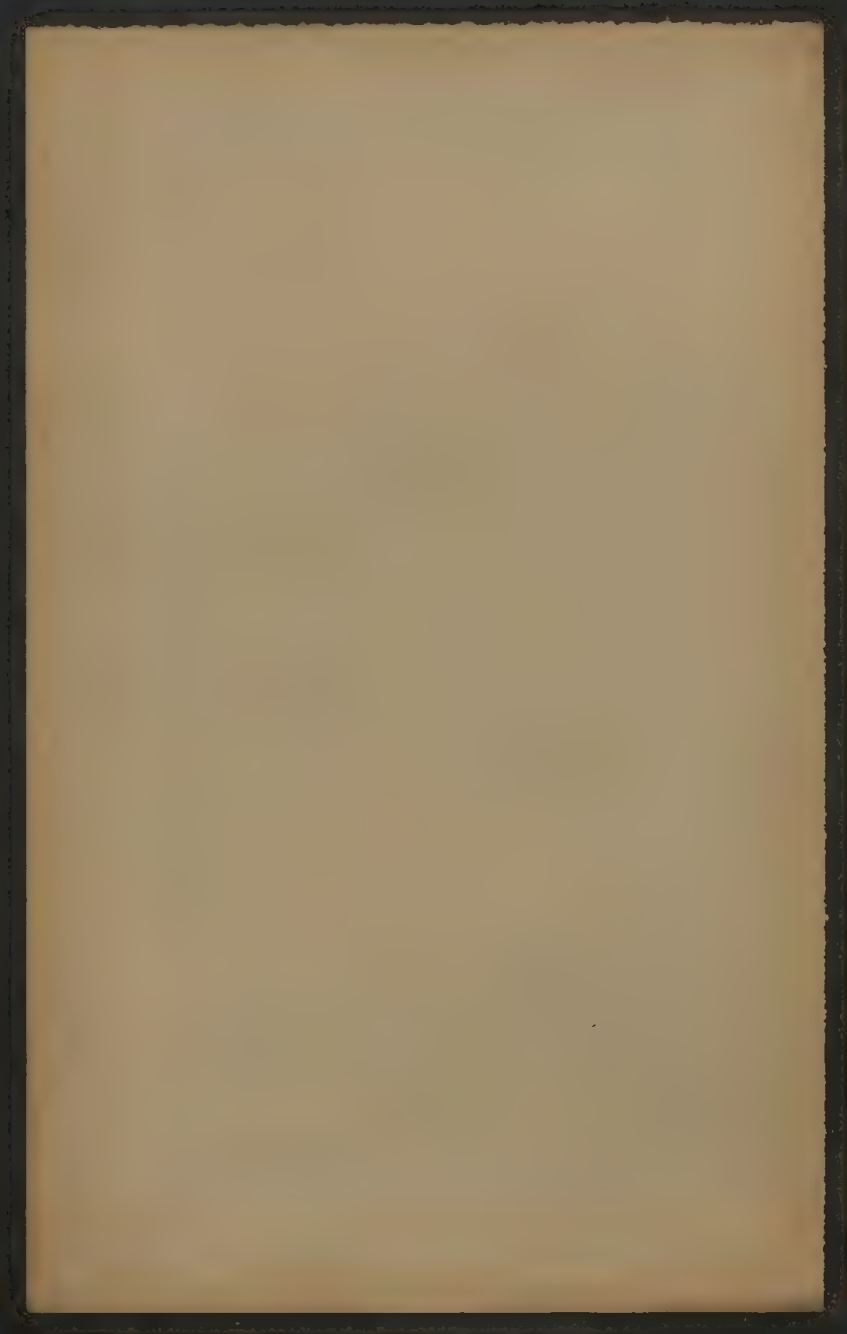
Wrażliwy-a-e, cudy na wszelkie wrażeńie
 „Dobroć jej serca nikomu nie było ucie-
 ka hamować i wybuchata naiwnie. Wra-
 żliwa jak liśćek mimosy, z nikomu nie
 nie taita, kochata gwałtownie, niena
 widziła śmierć; każdy mył i u-
 cnie objawiała miłośno swojej
 z całą surowością” J. Krasa 2. 128.

114
Wrażemy-a.e, wrażliwy, cniły na wrażenia
" Dyle kłyst wrażliwy, aby te wielo-
mychowania do niej zachosować dyle
mogła " Au. Wi. 5. 31.

Wraiy-a.e, rusyc. urogi, nieprzyjamy, Rozcho-
dili się kuszani, a przekleństwem
lub try bólesci przytrzymywania, by
jej wraie oko nie porażęto "J. I. Krawa.
2. 126.

Wróbel bla m. ^{n. ów}ble - i. ^{n. ów}tem. § pryncp. „wróble na
plewy łowić” = „durny kuz, tumanic pie-
kurni słowkami, obelgimai”, „Mianaly
wyprysić coś teprzego, bo teraz jui ni
na takich wróblu, tóńelby się na łab
cińkaj plewy dawaty chwycić” S. nar. 1883
15. 3. „Starogo wróbla na plewy nie
kłapie” ob. wróbel § „wiedzą jui o
tem, albo śpiewają o tem wróble na
dachu” = razem powracanie wiadoma,
„W tem wyryśkaniu trudno dopatrzeć
konsekwencji, bo wróbel i wróblom na
dachu wiadomo, i jui kto, to wy-
chodźtwo polityczne polskie przeciwne
jest ruchowi socjalistycznemu” S. nar.
1883. 15. 1. § „wróble na dachy” = nie pe-
wne rżawy, dalekie, wyryśkliwe, ^{Alte} ~~Alte~~ ^{a jui chce i z cichu} ~~Alte~~
Alte to dalekie rżawy, wróble na dachy, A. wi-
niar. Nad wila 59 § pryncp. na rżawie nie-
pewny: „Leptwy wróbel w rżawie użi drug-

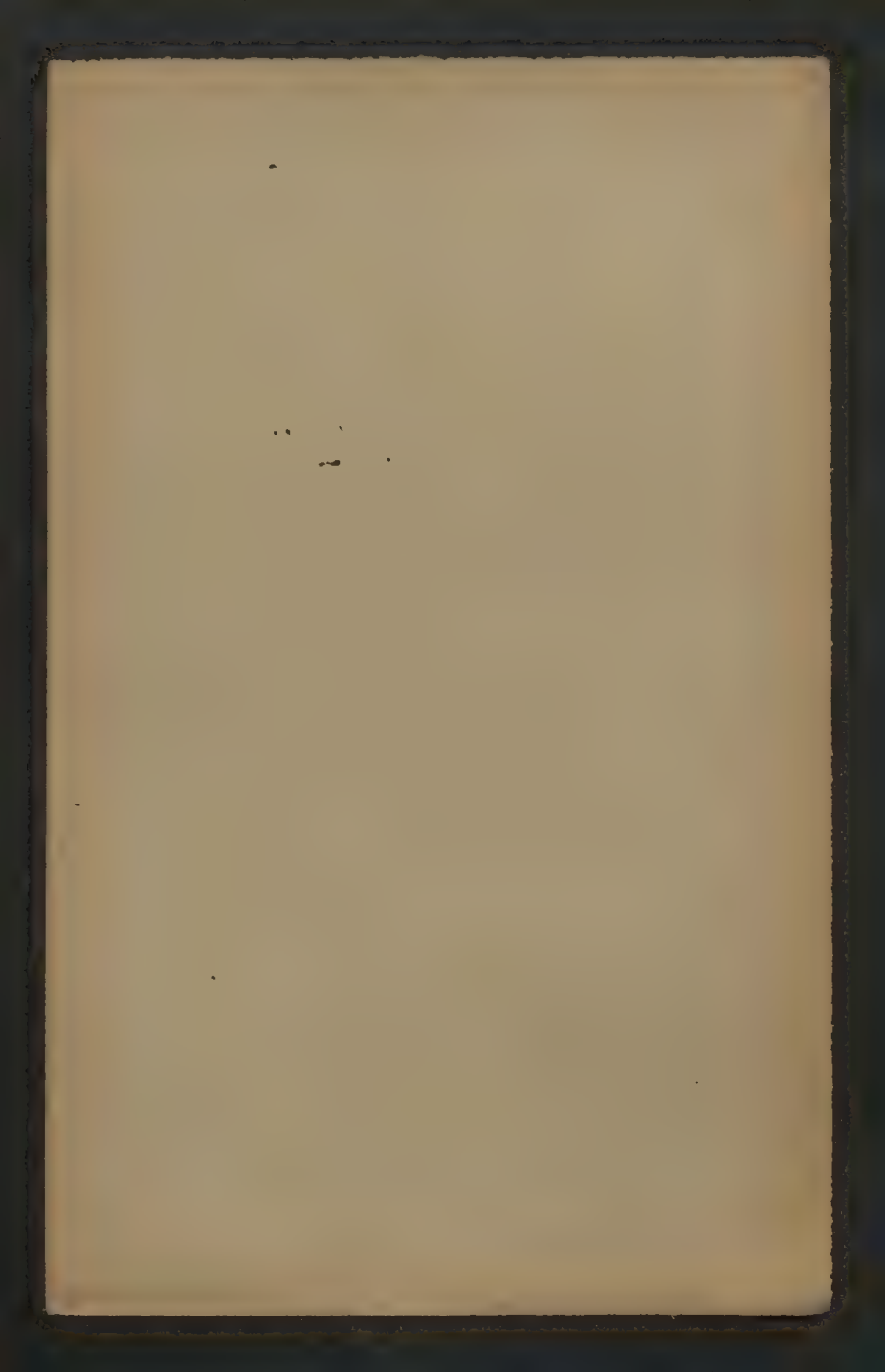
ciot na seku "v." "Zieli się wglądają na to, że
jaki murek lepny trafi się kalotnik - rzecz
niepewna. Lepny wróbel w gursi, wici ka-
narek na powietrzu "A. w. Fr. Kow. 4. 186.

3 "Słówtko wyleci wroblem, a wróci się wo-
tem" ib. 186.

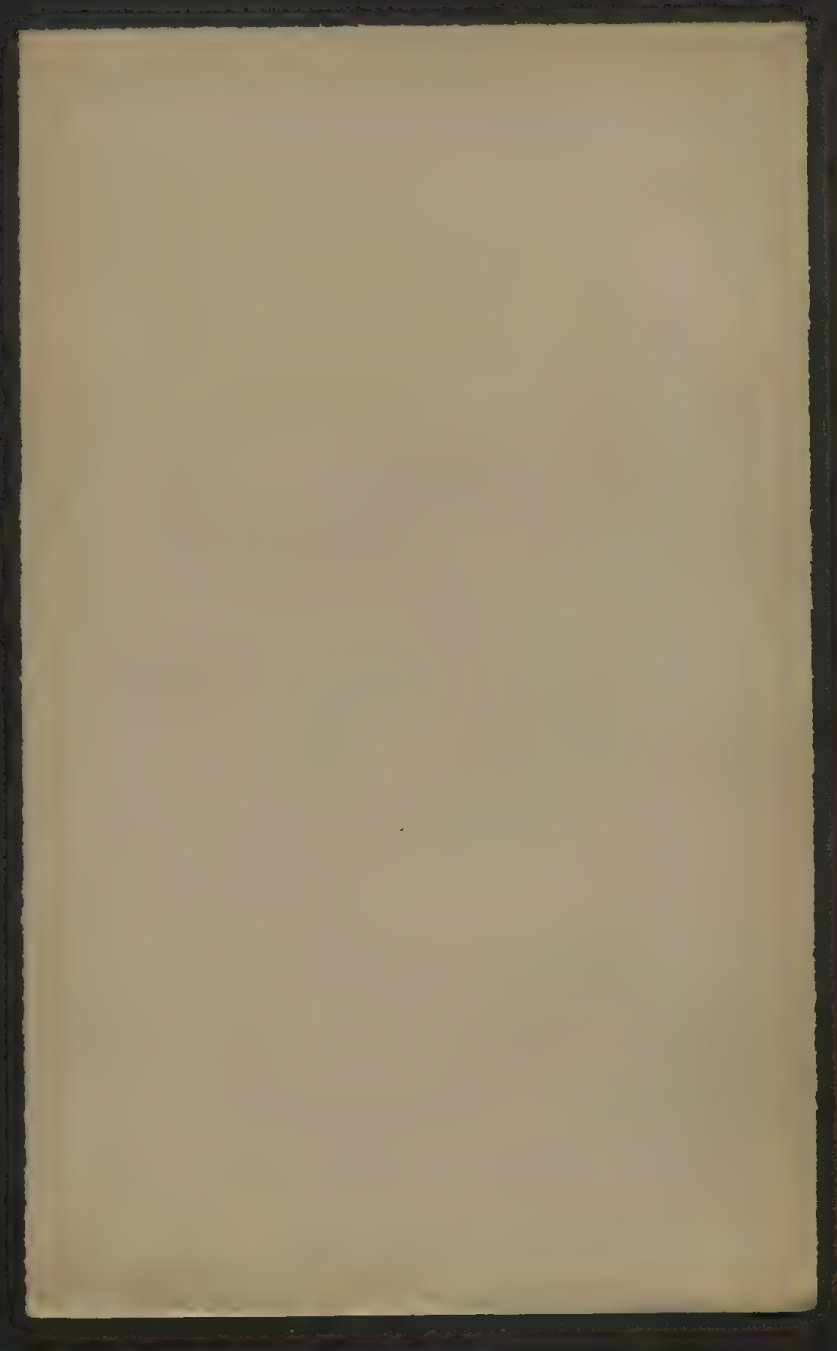
272

Wronisty-a-e, prow. wrony, czarny, kary „Do
czernieś ich formata? po kwiatach wro-
nistych po szabelkach słowistych” O. Kol.
1. 13.

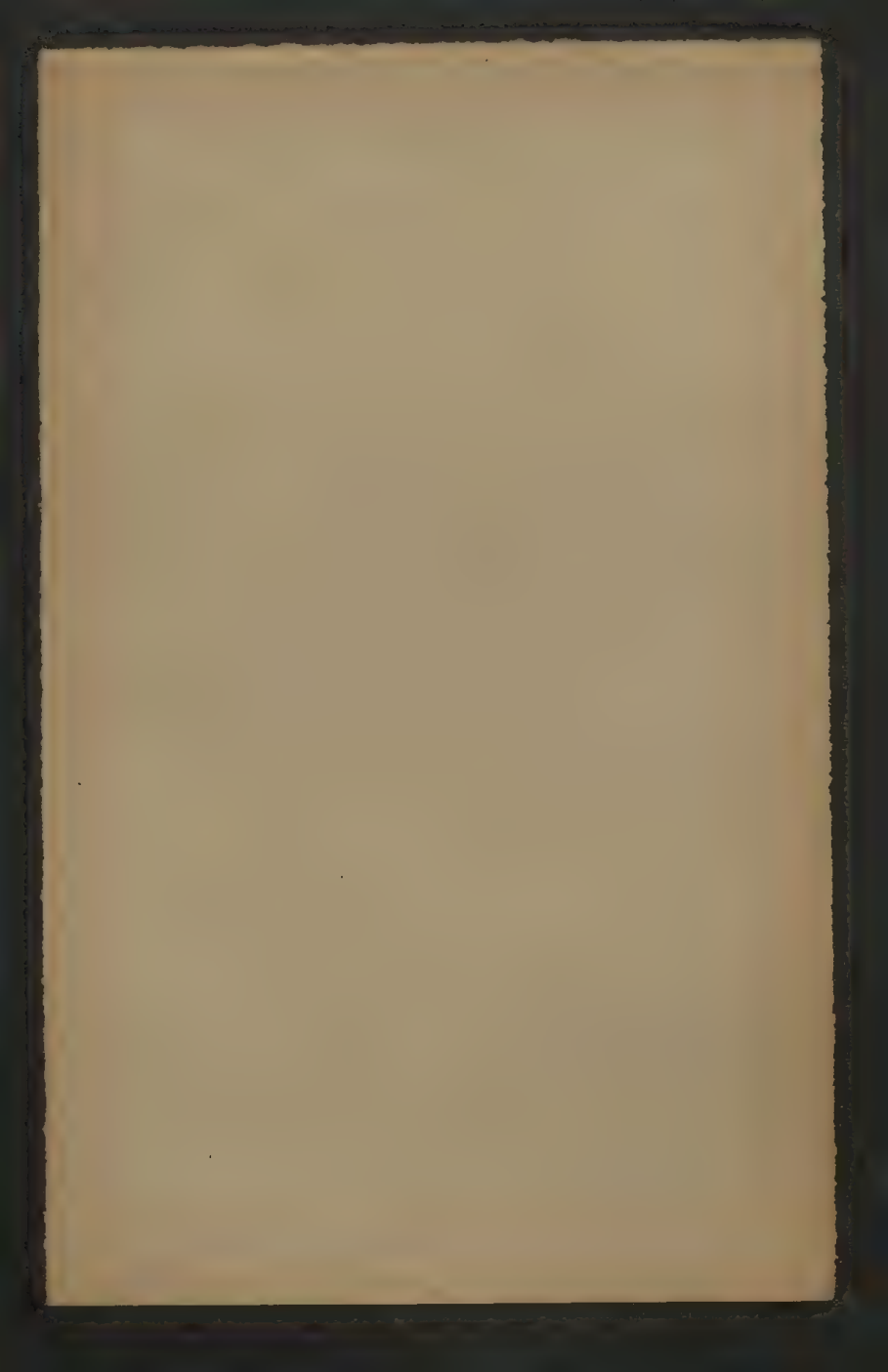
Wrony-a-e § prow. zam. wroni, z gatunku
wron „wronie ptactwo kraje po powie-
trzu” w. Kol. 7. 238.

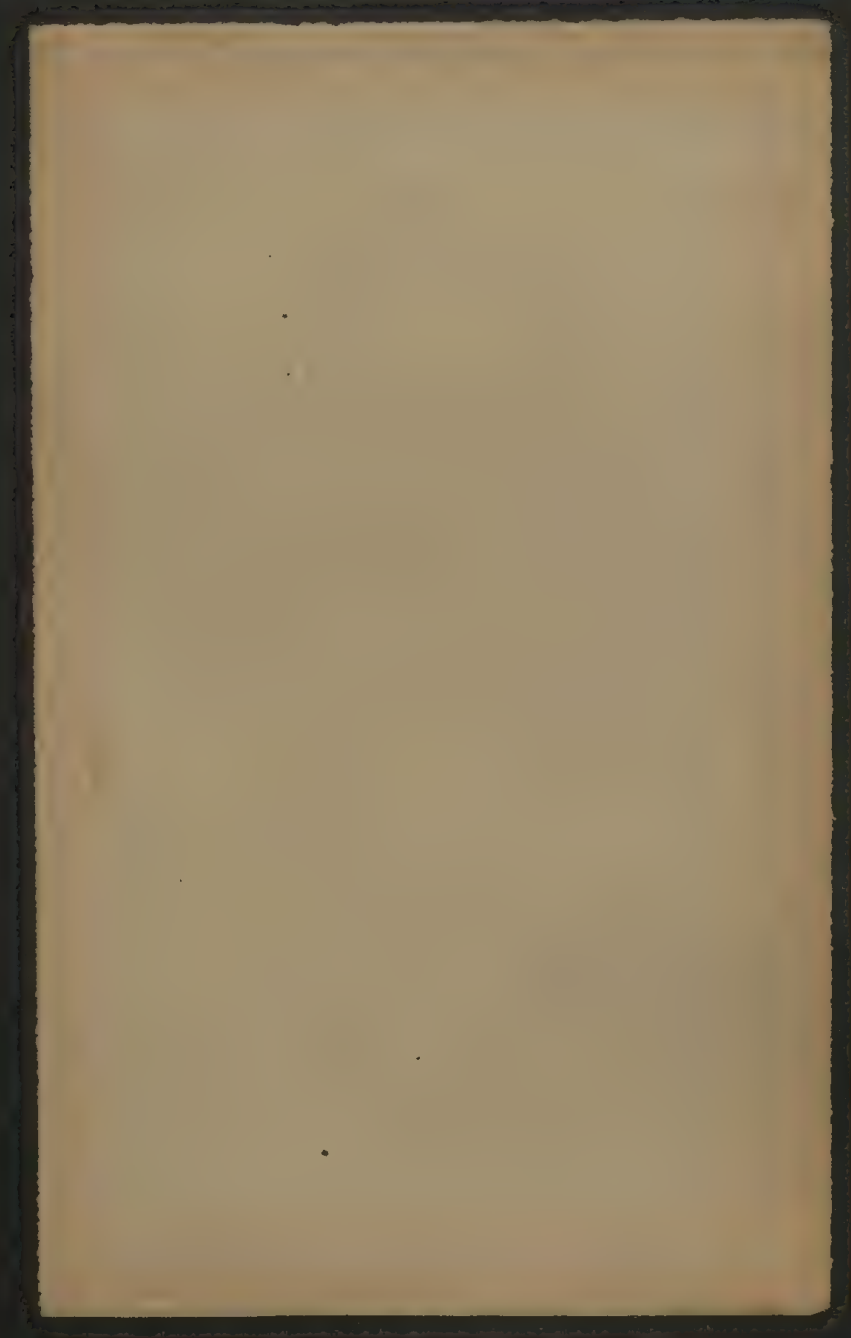
Wrosnąć - at - i nie st. w. d. n. z iniest. na dwa
jaki: „wrosły” i „wrosnięty”. Kapitan
jak wrosły do desek, patrzył na ten
zwał rywiolow nie uoy d. l. i z k. i. i. i.
k. w. i. s. t. a. r. e. g. o. m. a. n. y. m. a. r. k. a. ”D. Bot. Tul.
1. 225.

Wrożyć - ył-y st. i. x. uku z przystawioną „na dwoje
 babka wrożyła = rozumaiąc jennu byj' mo-
 że „ Pani Marijona, która zna wrożyłkie
 tajemnice, powiada, że jenne na dwoje
 babka wrożyła „ Złachar. Pis. lit. 2. 675. Do-
 brze nam było ze starymi Łagoda, Bóg ra-
 chy wiedzieć czy tak będzie stwój? na dwo-
 je wrożyła, ej na dwoje wroży! „ W. Syrok.
 Saw. 4. 32.

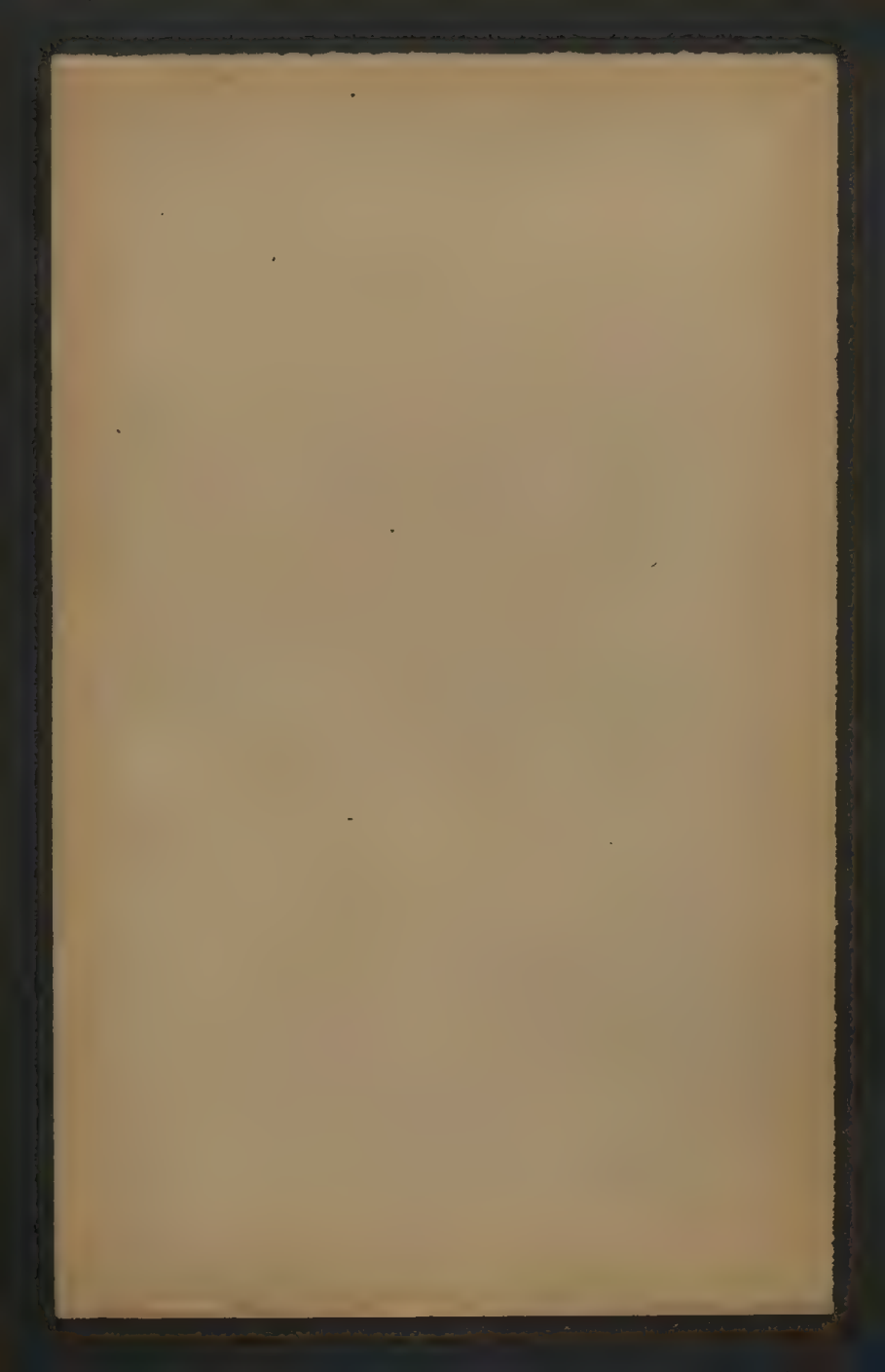

21
Wrzawy - a - e, wnie prast. wrzawliny, pecten
wrzawy „Wrzawy wrzawnie kwotuj's us.”
w. Pol 7. 239

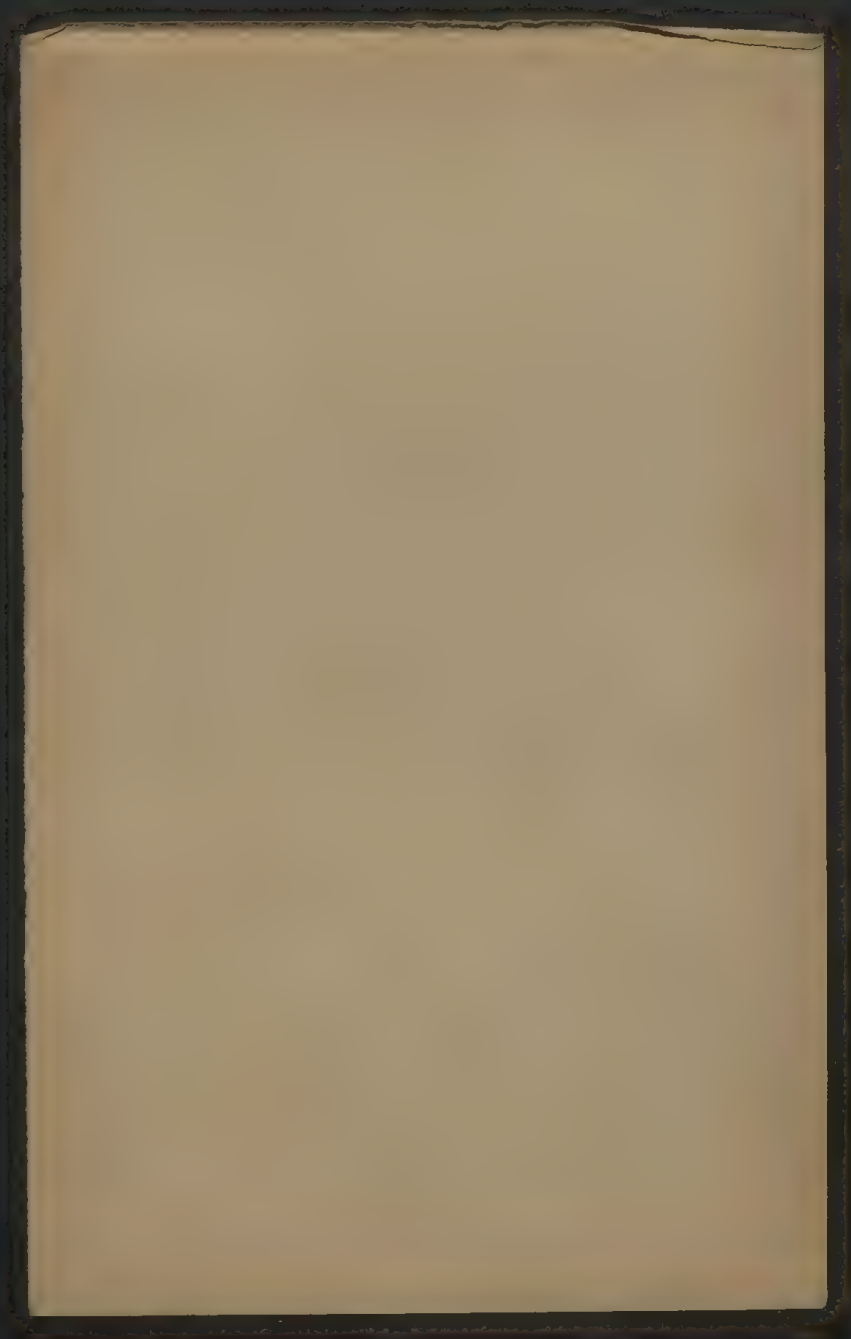

Wrzatek . the m. wrzelki pływ. będogy w stanie
wrzenia, wrzący, war. ukrop. Soli
majdrie uż troche. T miarka soli' atenia-
ta w wrzatek "Z. Chęć ks. zbior. woj. 276.

Wrzec - wrzał - wre s. uż. ndln. 3 - orem,
objawiać uż katarliwie, głośno, uderzając
„wybawienie pomyślanie przypomnia uro-
wisko wrzące życiem od rana do nocy”
wielk 88. 130. 2.

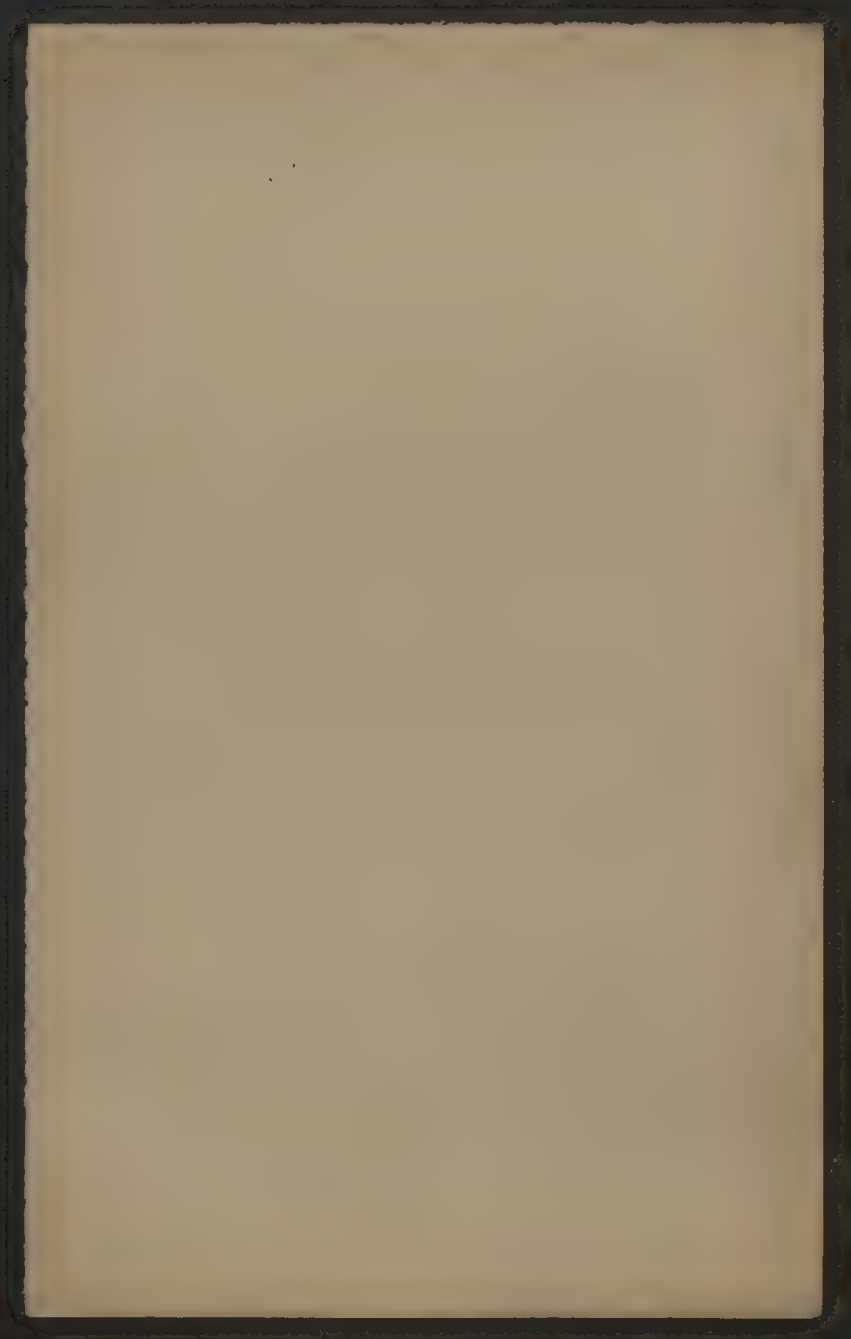

Wsibicié - et - a. 3 F. ex. indku. Wsibicié - il. i. - Dku. 3
 ydrio miogadno u ludu u wsibicié - " - fest-
 akcekonuik " Wsibicié u pruykowinowem uy-
 ranenii " byt slub teraz bo, die wsibicié.

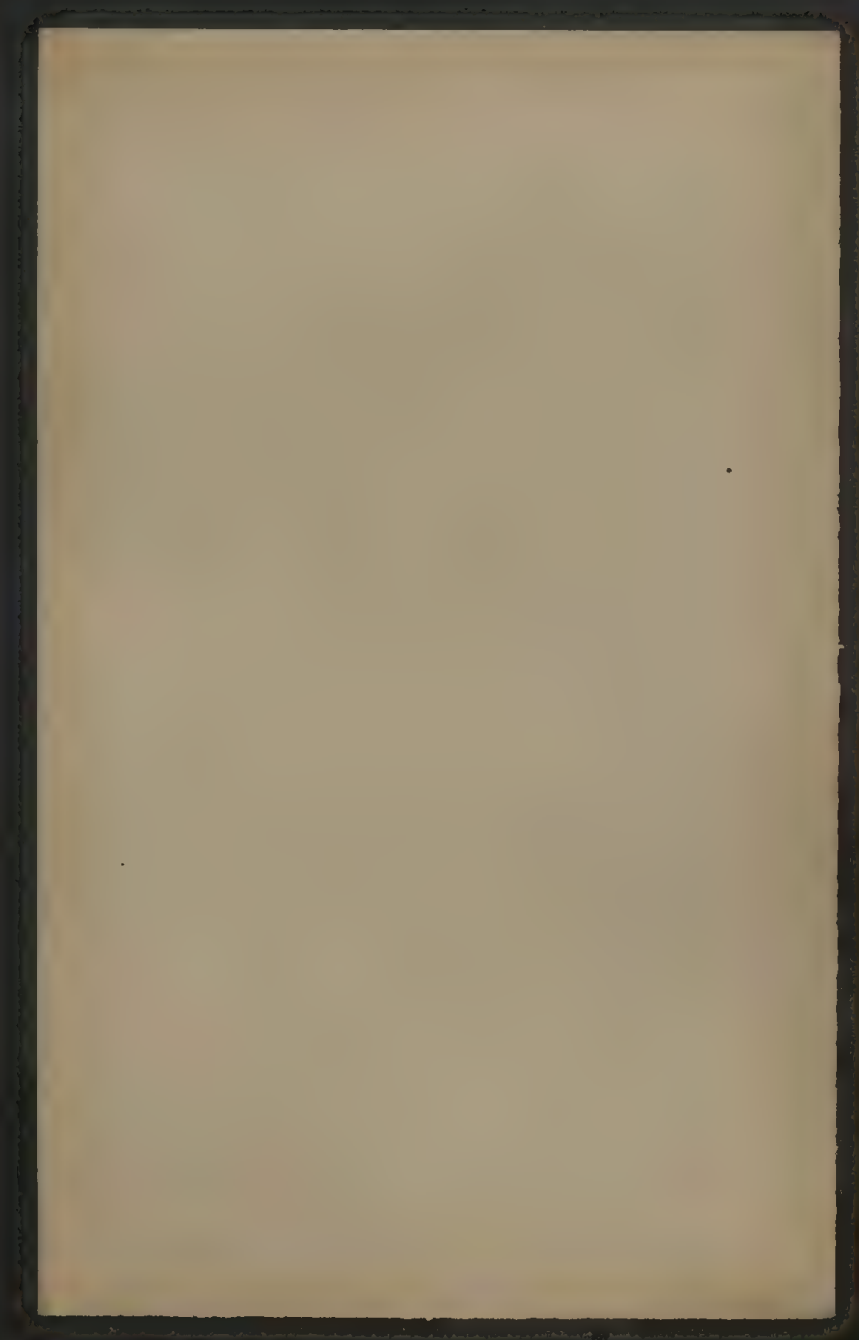

Wście się, zaimk. dku. z prop. ^{propasie} tryw. ^{chwilugi} górkos,
nie wiadomo gdzie się podnieć „Pisali i nie-
wili, póki się nie znużali i projekt oś się
wsicent!” Mucha 1878. 31.

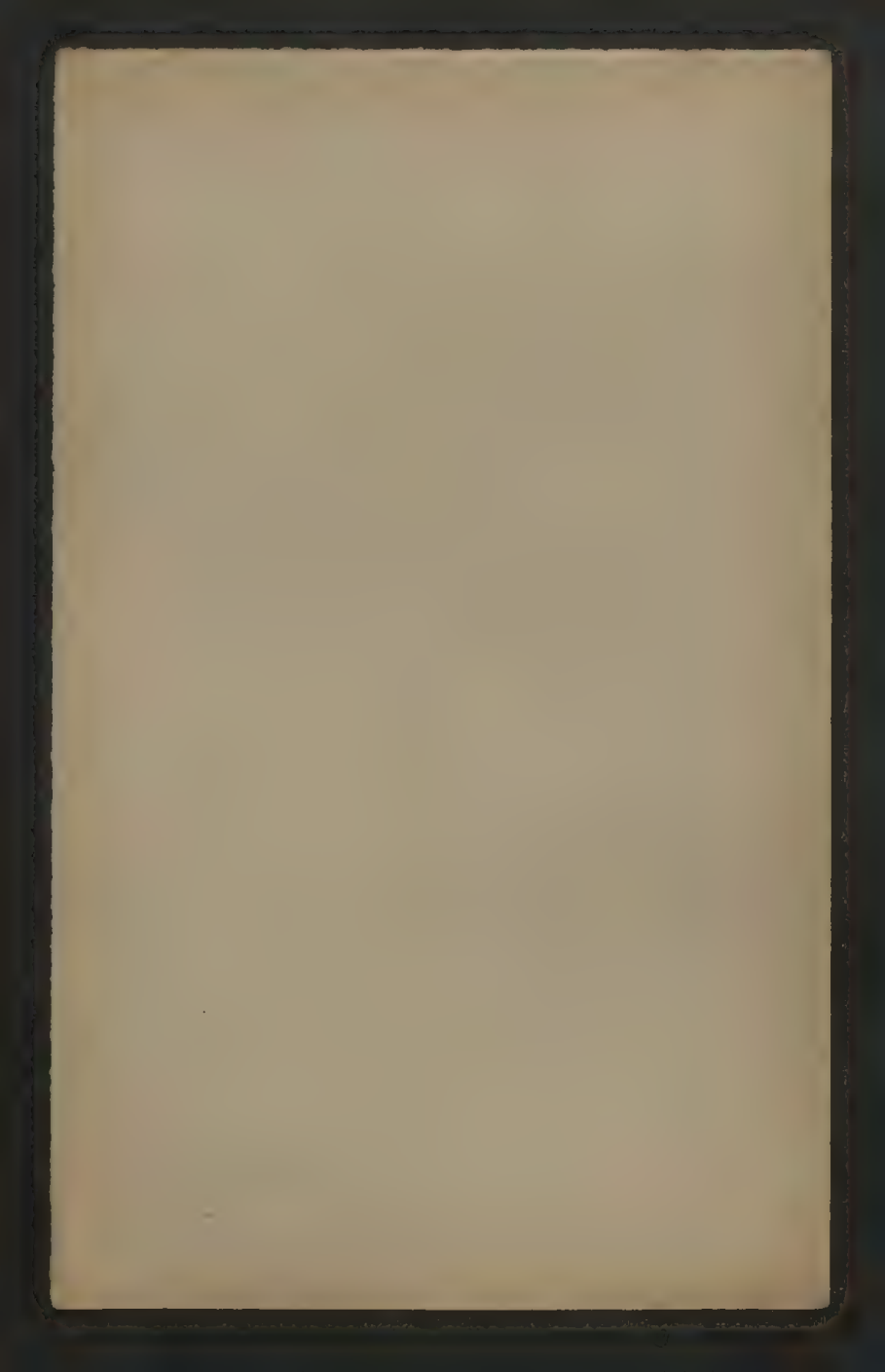
Wściekle propst. „Oto kulista pisat cowa
wsicóklej a miał taki jehis' spowób pisania,
że skatkat prawie po stole i po papierze” B.
Dol. Brw burz 96.

Wsiczka - i. k. zdrob. lud. wieś, wioska „I przez wś.
 Drowata od wsiczki do wsiczki aż do swojej
 matersiczki” O. Kott. 1. 264. Górny Śląsk.

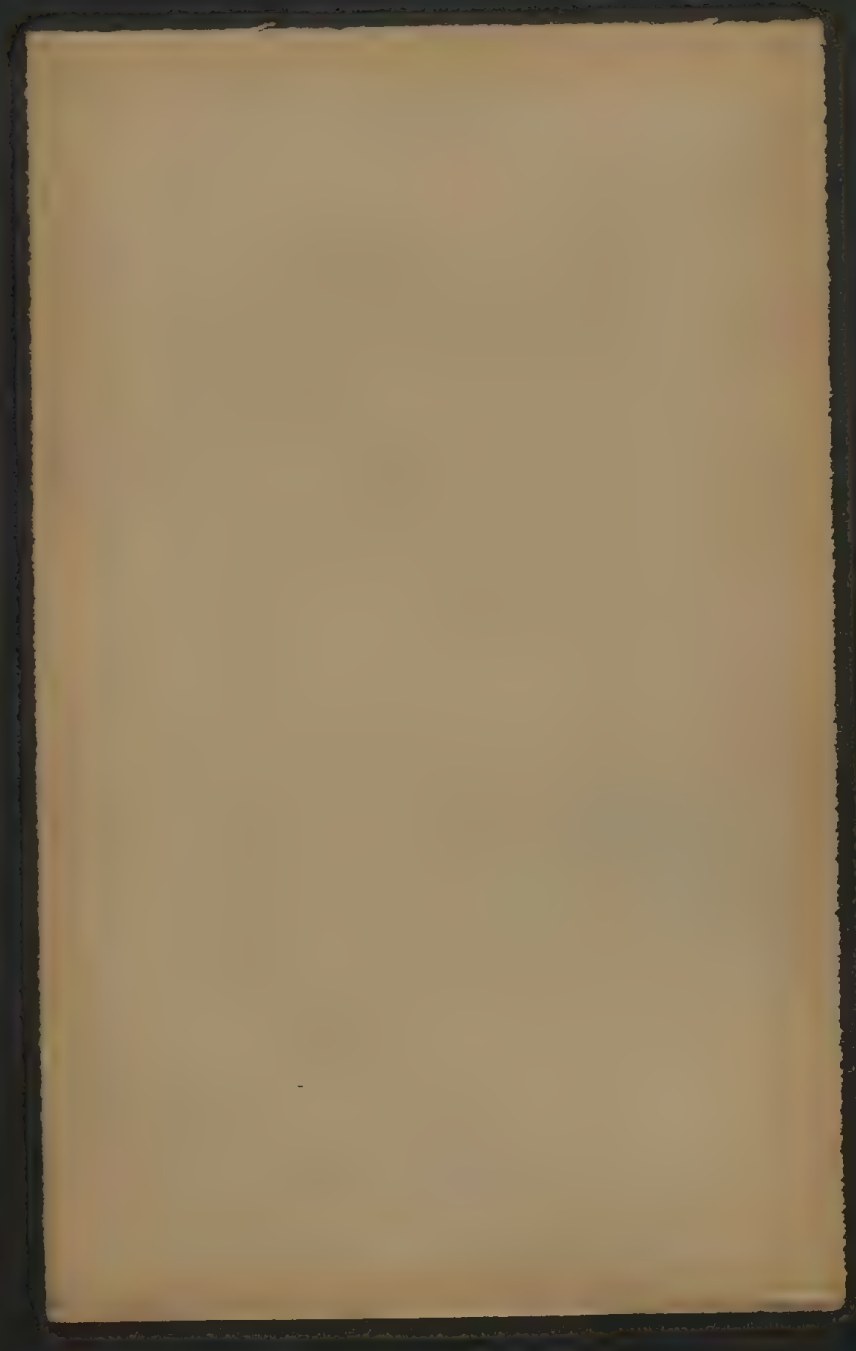
Wsiowyy-a-e do wsi należą „na trwogę wze
kuj's powr noc całą psy wsiowe" W. Pol
Dzieje 4. 239.

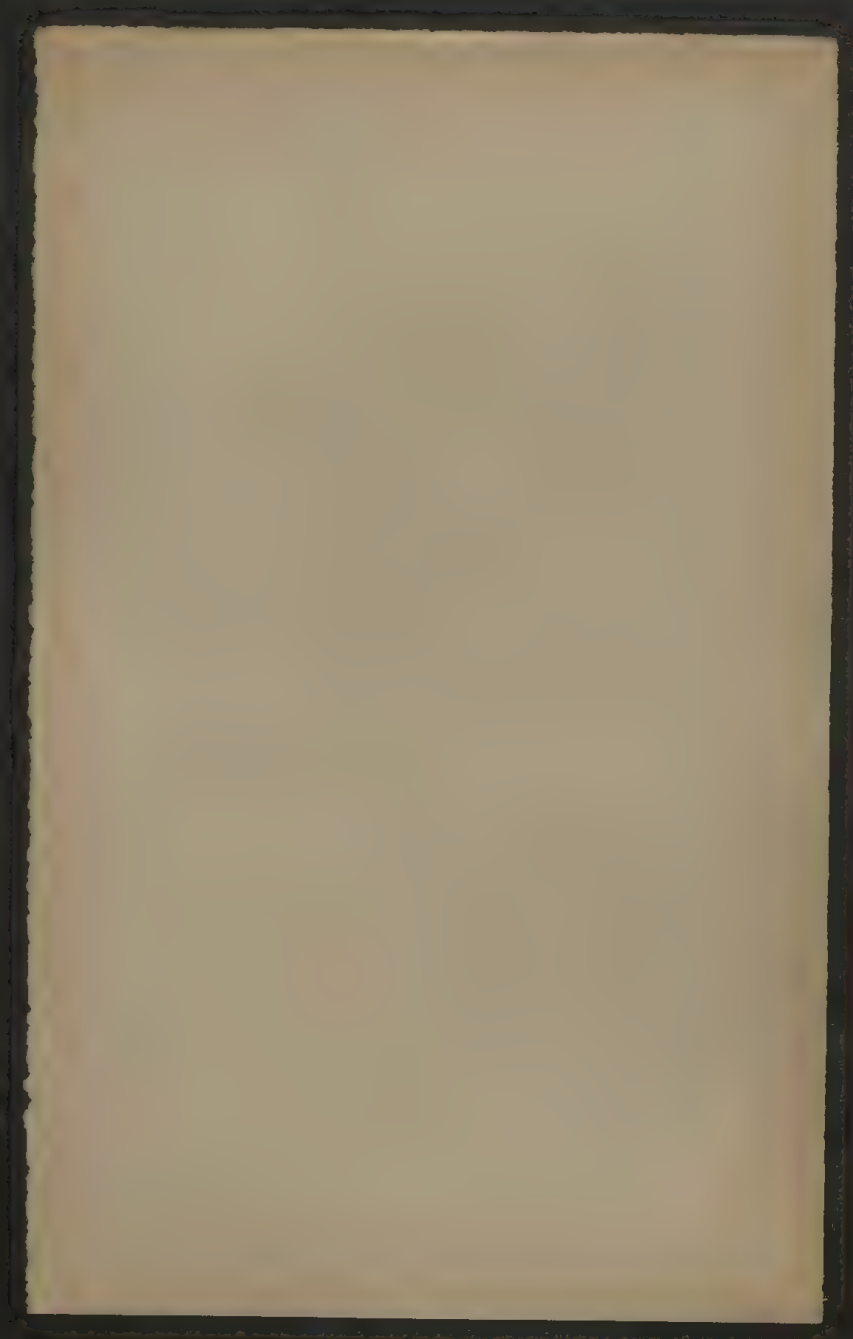
Wsmętnić - it. i. t. ad h. prowadzić do pojęcia.
 ma to być niby: przywrócić do znowa-
 nia cierpienia w smutku najwyższym „Do
 serce wsmętnionych w cierpienie wysco-
 we wlewałeś biele, śród nieśmia, nowe”
 Ł. Krasiński 2. 302.

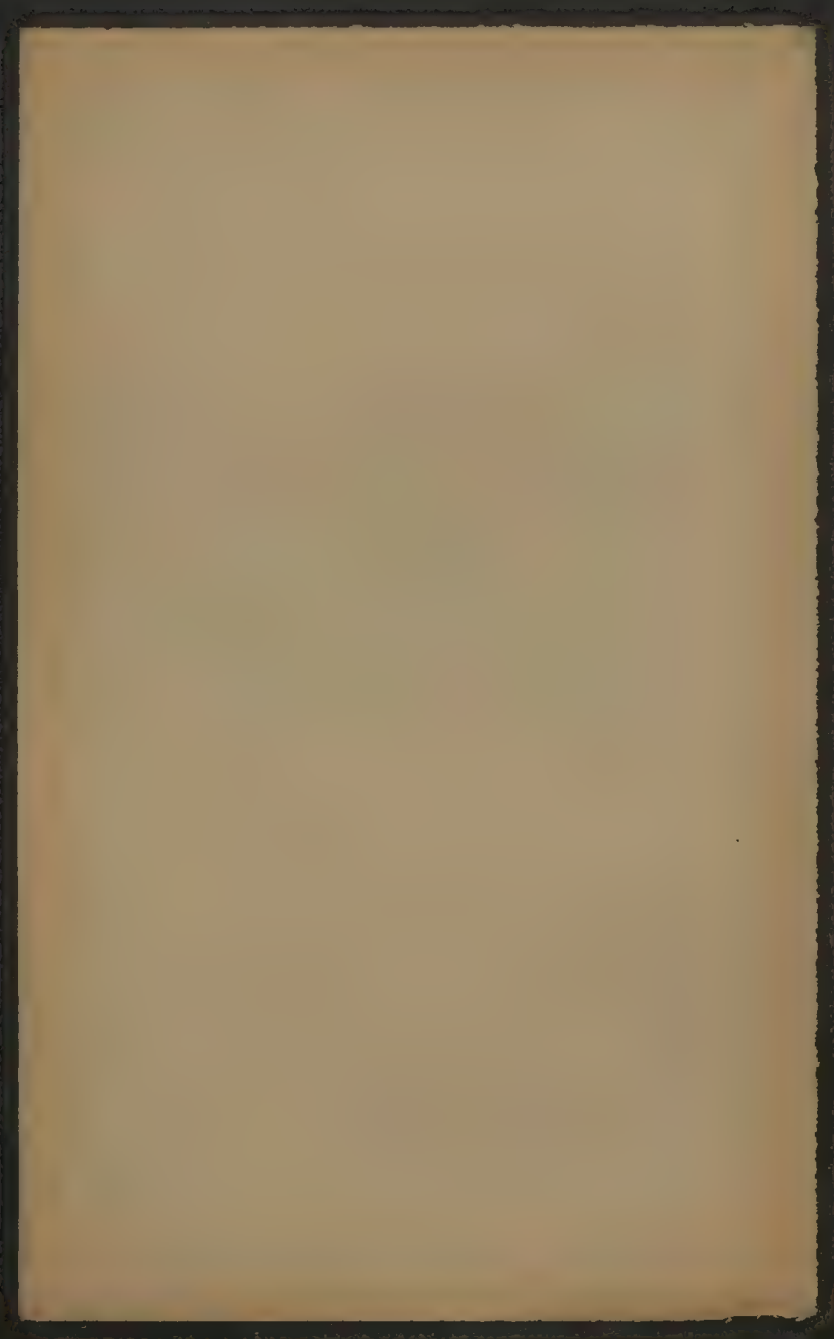
Współopieka - i. z. opieka sprawowana
 wspólnie z drugą osobą, Nadanej współ-
 opieki nie zwiera się komu "A. hr. Fr.
 Kun. 1. 253

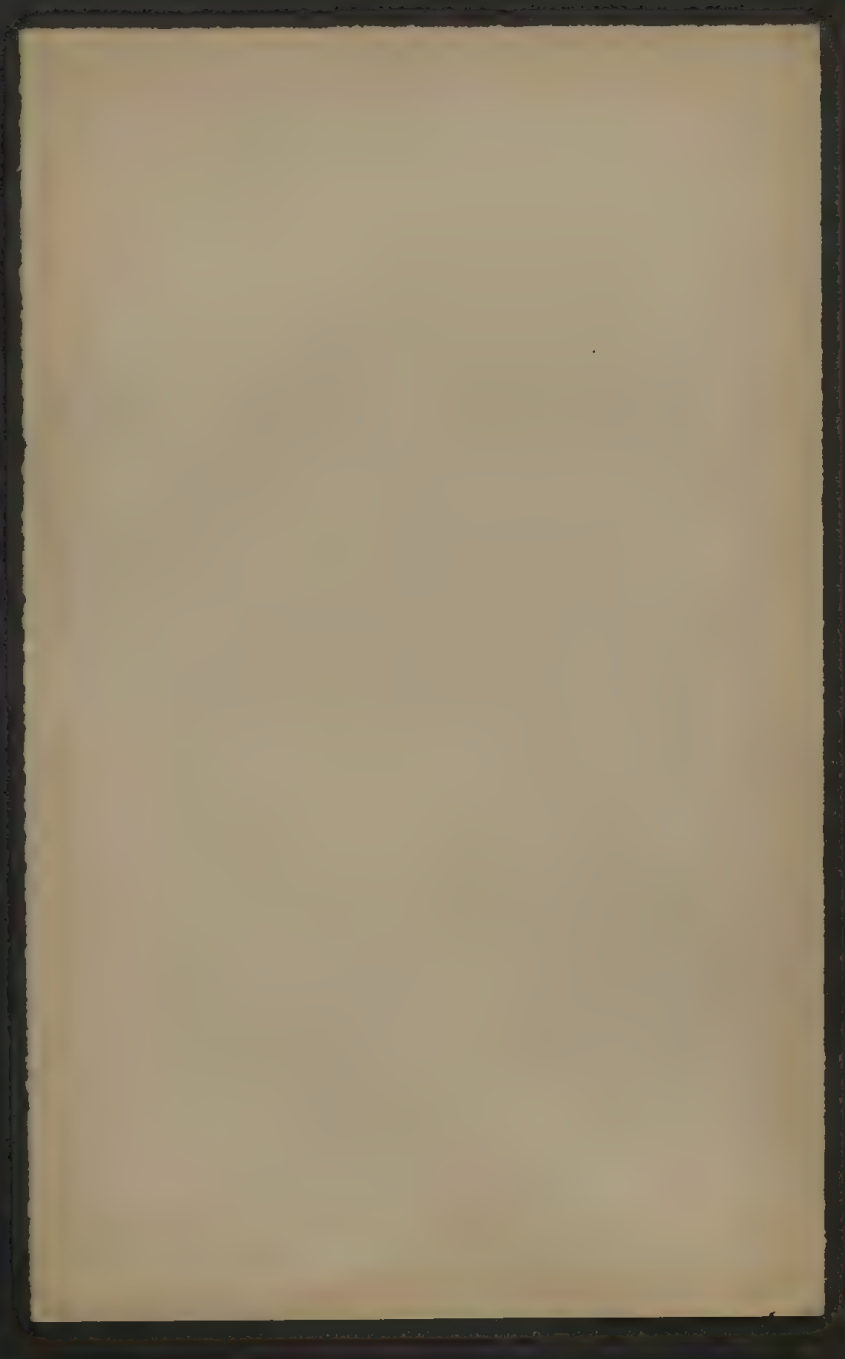
Współprawa y. m. spółnik, pomocnik w do-
 konaniu pewnego czynu, popolicie wykry-
 nego „Sgdi', polepici'... ale niek w wyroku
 twoim i współprawy też zapomnianymi
 nie będą” B. Pol. Hybr. 74.

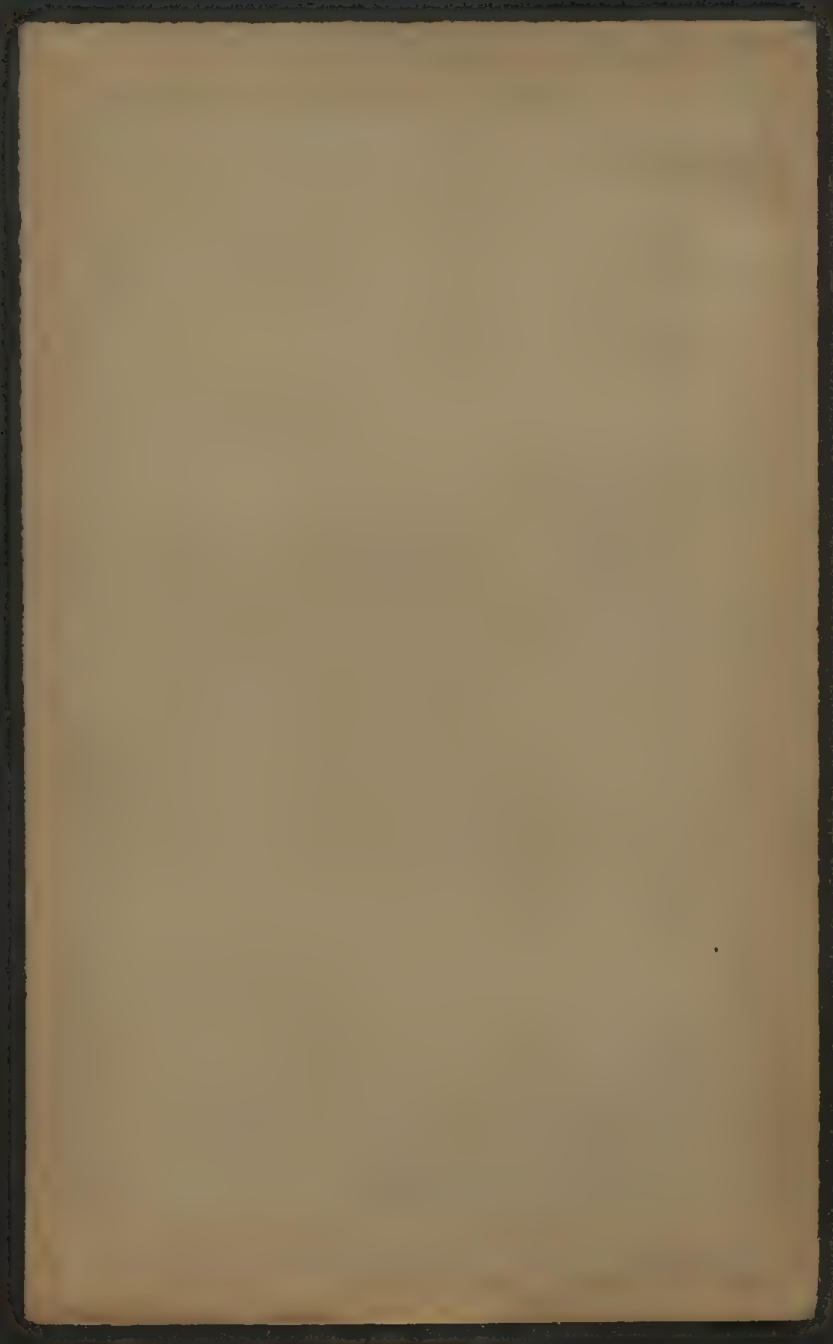
Współuczestnictwo - a. u. bez l. um. uczestnicze-
 nie wspólne z kim „Pociąg nowen-
 ny na tę intencję, pomyśliszmy do
 współuczestnictwa paruz kryptyn”
 J. K. Kra. 73. 25.

Współtwierca - y. m. wyznawca tej samej wiary
 "Proceda jako rydki optacza swim
 współtwiercam od potrychanych sum, są pro
 proporcjonalnie ogromne" J. T. Kraw. 32.68.

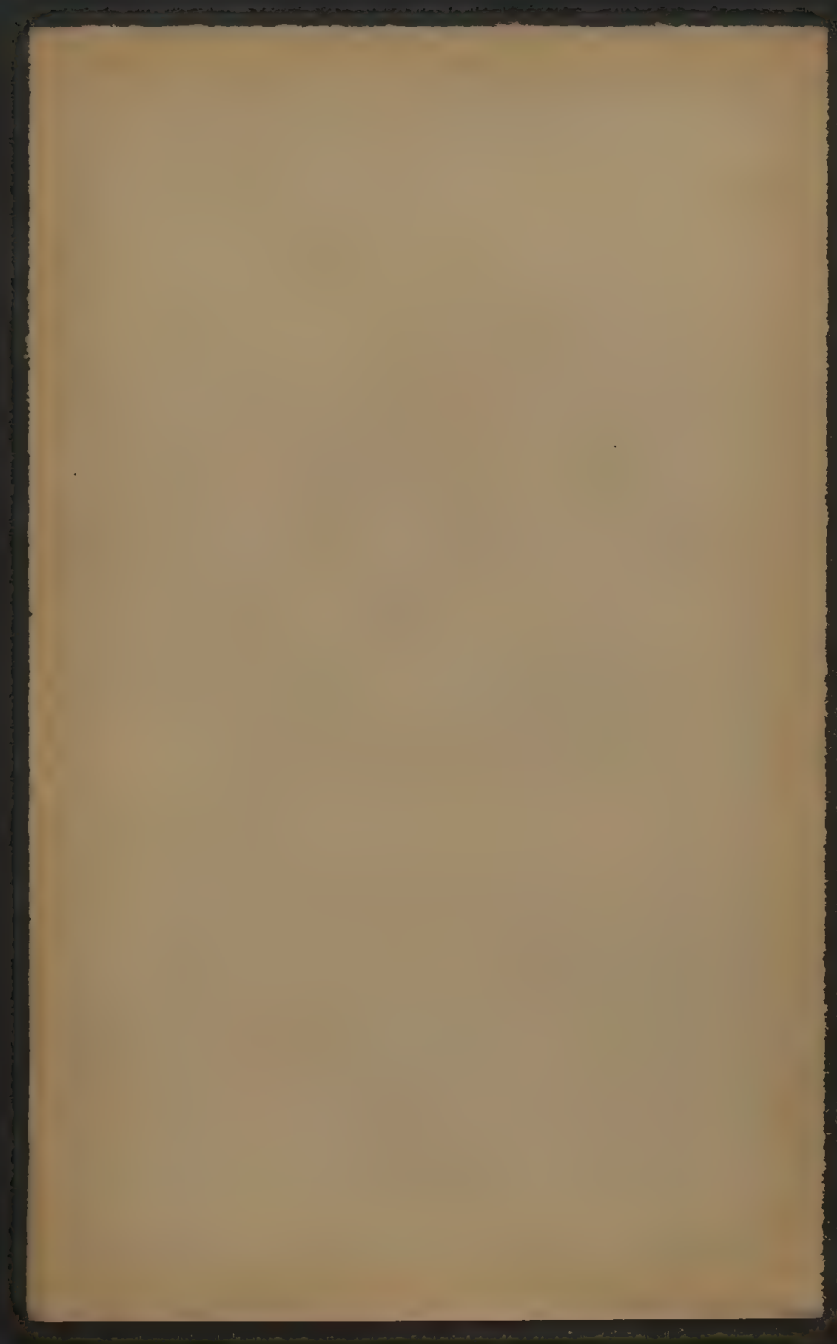

Współwzrósł - zia. m. razem wzrósł, ~~to~~ to
warzywa wzrósł „ Fakt opisany kilkakrot-
nie swoim współwzrósł opowiadał ” Słuk.
Sqd. S. nar. 1882. 283. 3.

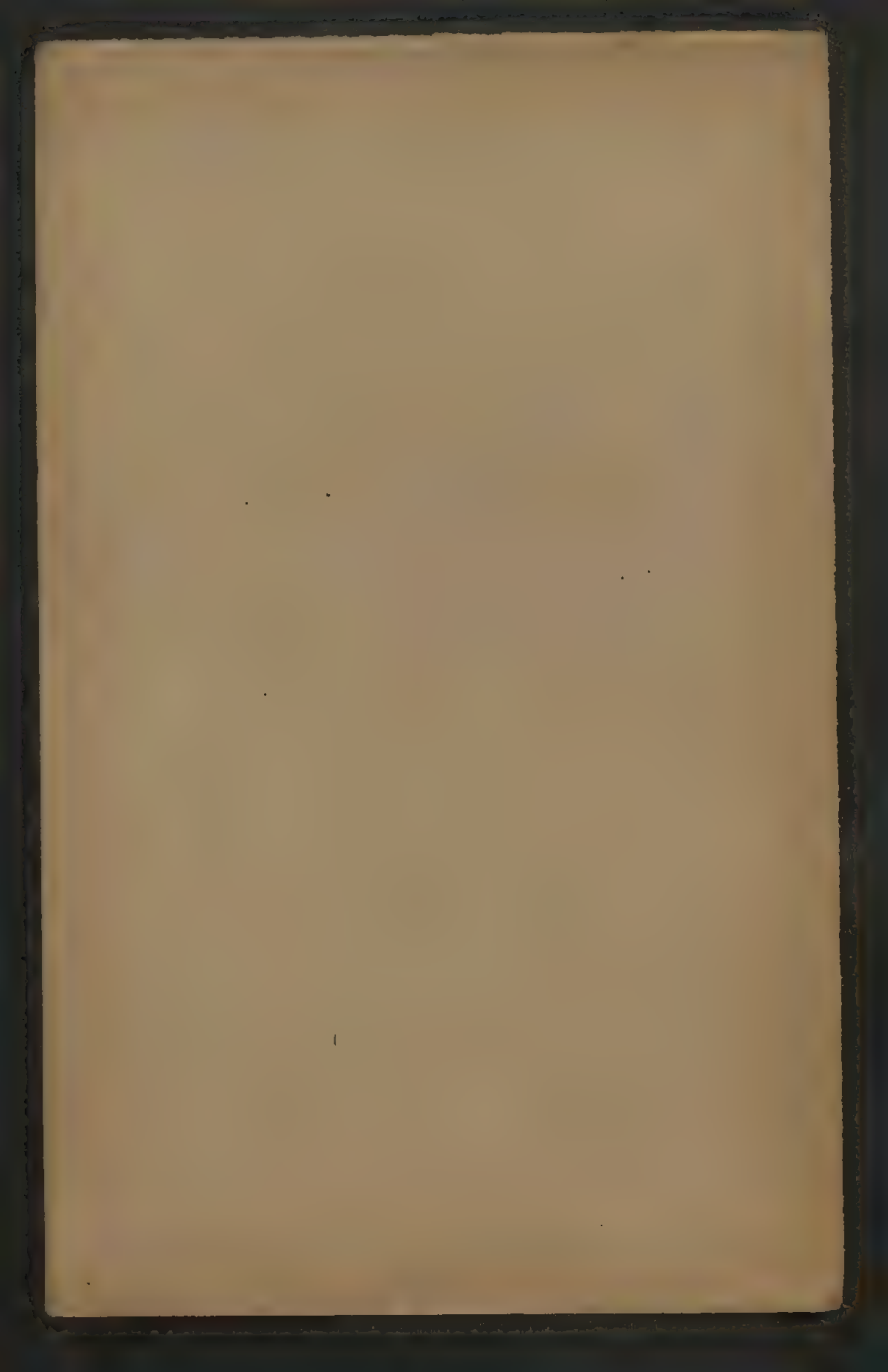
Współzależność - a. m. cy. ków m. współzależ-

ności, rywal „Ależ tak silnie wy-
nie będzie, stenci jak współzależność
w jednym ze m. m. „A. m. Fr.
Kom. 1. 13.

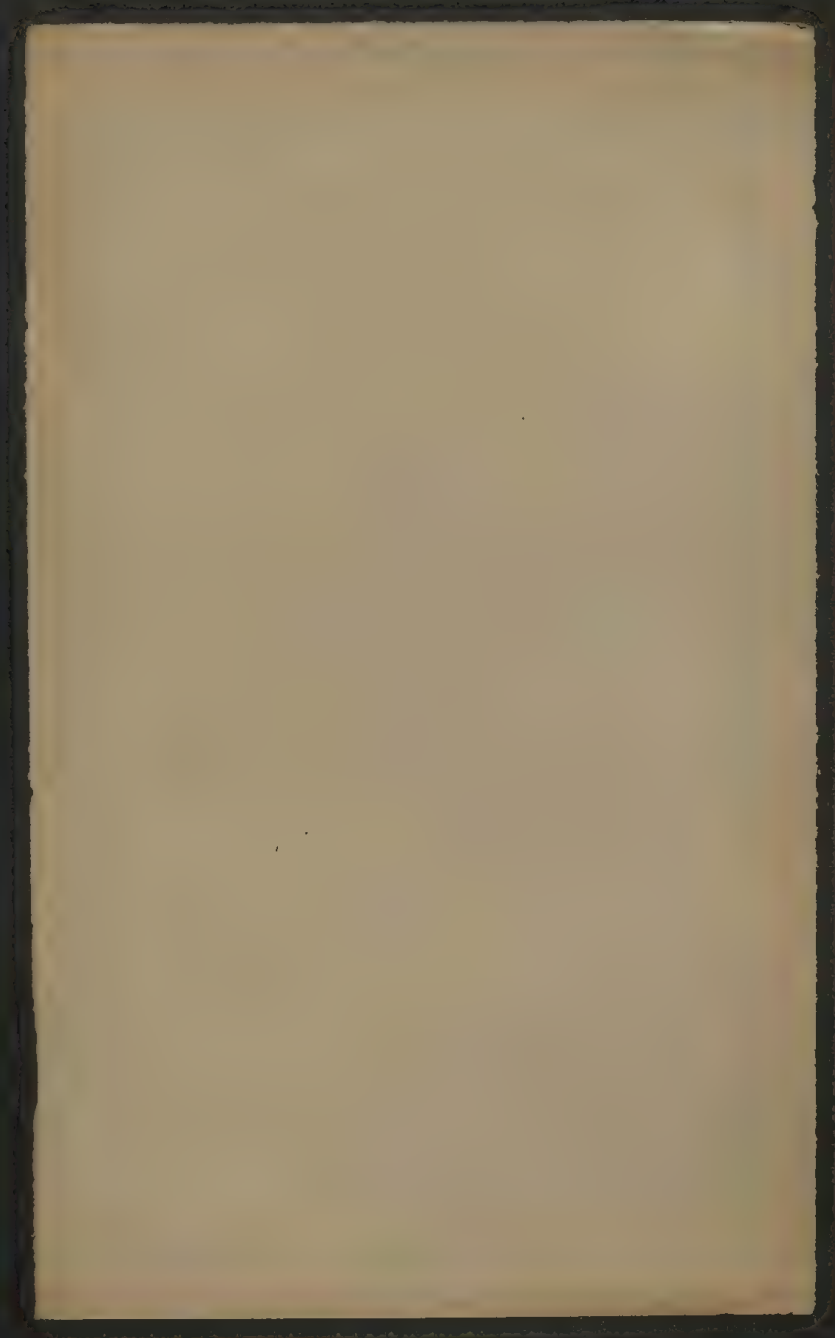
Współzawodnictwo - a u. ctwa - dństwo um.

współzawodnictwo nie jest z kimś w zawo-
dy „wywołanie ^(spieranie) na potwornie nieprzy-
jemne stać się nie może niemożliwym, gdyż
nie wytrzymać współzawodnictwa niecier-
liwych gozelników, tak bowiem przez wra-
żliwych” Wiek 1887. 215. 3.

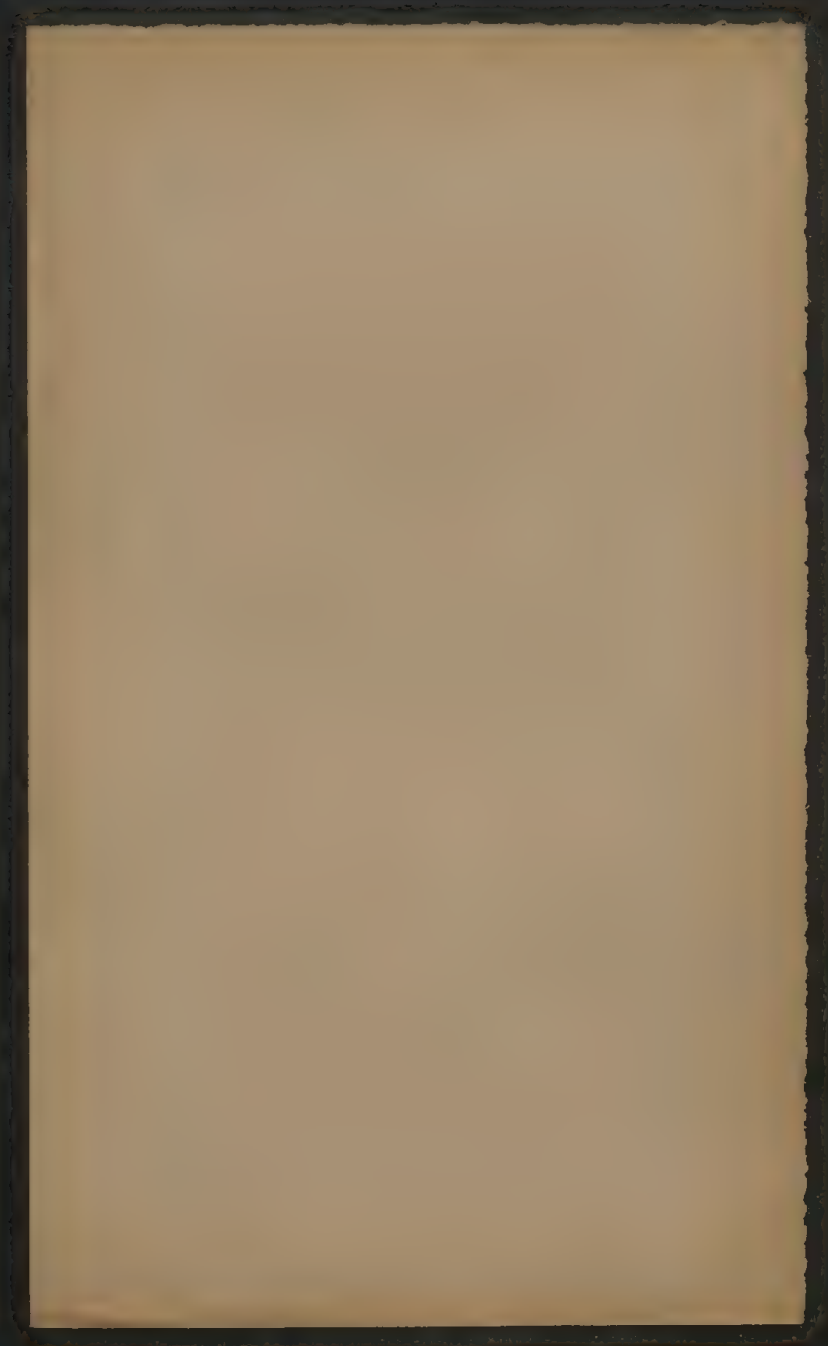

281

10 Спотъководник-а. м. су-вою им., и дагы з
ким в каводы до једного селу, и Лин.
спотъководца „ Не дајѣ изъ убиехъ спотъ
ководникомъ з каратемъ впадѣ на
бастіонъ.” D. Bot. Trt. 1. 352.

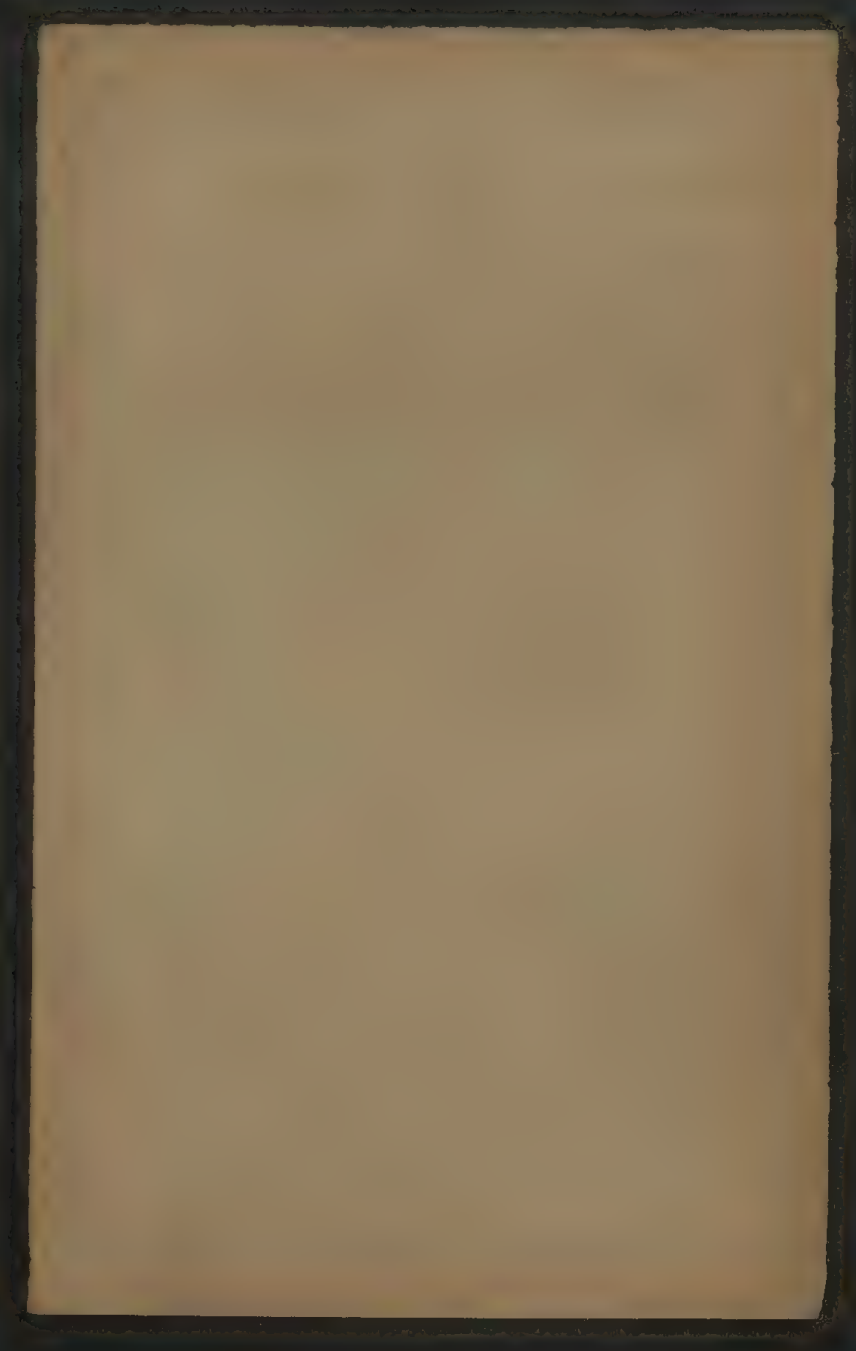

Wstajai'-at-e, w mowie lud. Kraj. Sandomir.
 kam. wstawai', (lewy białe wierszemu
 stłoczył gospodarstwu, rano wstajāt-
 sieckę krajāt, wiech on sam powi" San-
 dom. O. Kol. 2. 139.

Wstecnik - a. m. cztowiek cofajacy sie wstecz
nie idacy z postepem, konserwatyta.

"Skajka wstecnikow, cwa straci garzeca
clucha zeny, w obliwy martej skryla twarz.
tali zlyta nie ofiary" Djab. 1882. 19. 1.

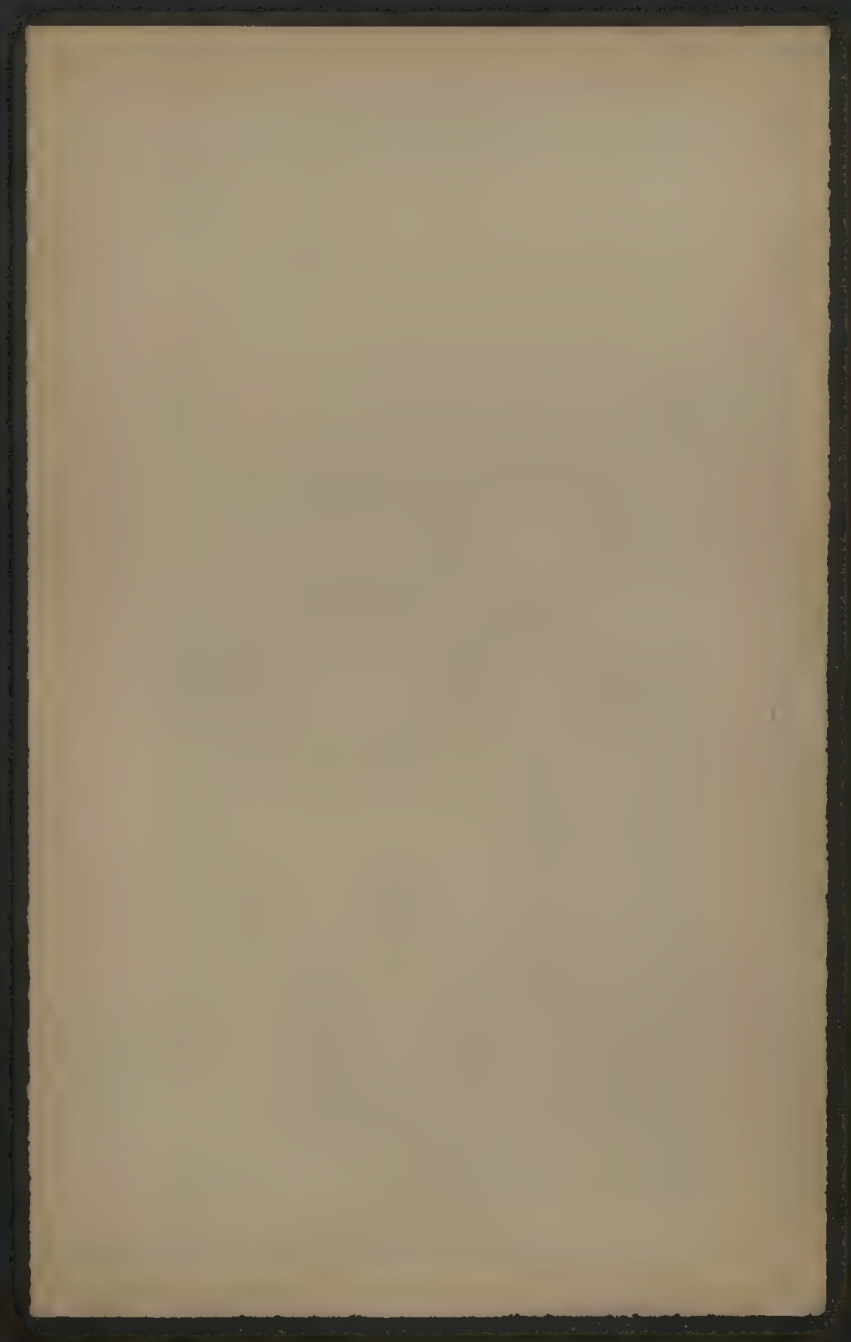

Wstęga -i. z. ś w jw. stowiej: droga, „A nie
jędzić wstęga im manowcami” O. Kolb.

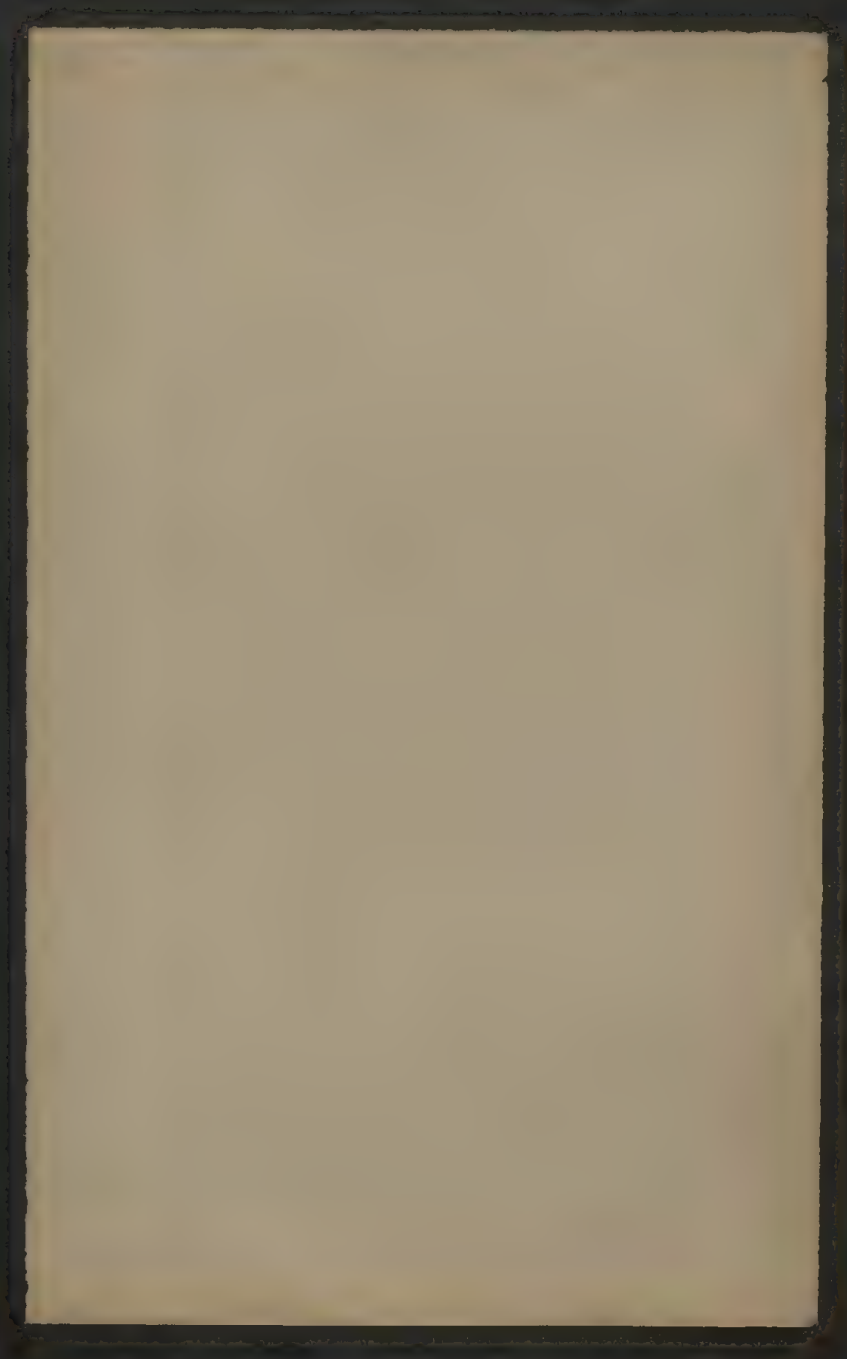
1. 284. od Smutiska, Nadarajna cf. Struga.

Wstęga, wstęga -s fig. „Siedli purawaję dła-
pie sine wstęgi dymu” J. Kras. 33. 39 „Uznat
na niebie wstęgi sinego dymu, unogęz się
w powietrzu” Jb. 5. 55 „Na stony skat, bte-
kintę wstęgi strumieni się skat” J. K. Zales. 1. 122
„Tutaj, Wista stoboluska objęta płomienią
wstęgi bór zielony” Ed. Wasil. 317.

ś fig. rzeka, strumień, droga wązkowata, „Po
srebrnych wstęgach, przez białe doliny sunę
się same jak rzeka gołębiny” A. hr. W. C. Wyżna
nabra. Wierni.

Wstrętlivy - a - e . wie puyt. wstrętny, wstrę oba
 drugu „Zuac' z ubiorem zamokiny obywa-
 tel, ale dżiwie nienidj' i wstrętkowej fi-
 zjogromji" f. Krasn. 72. 17.

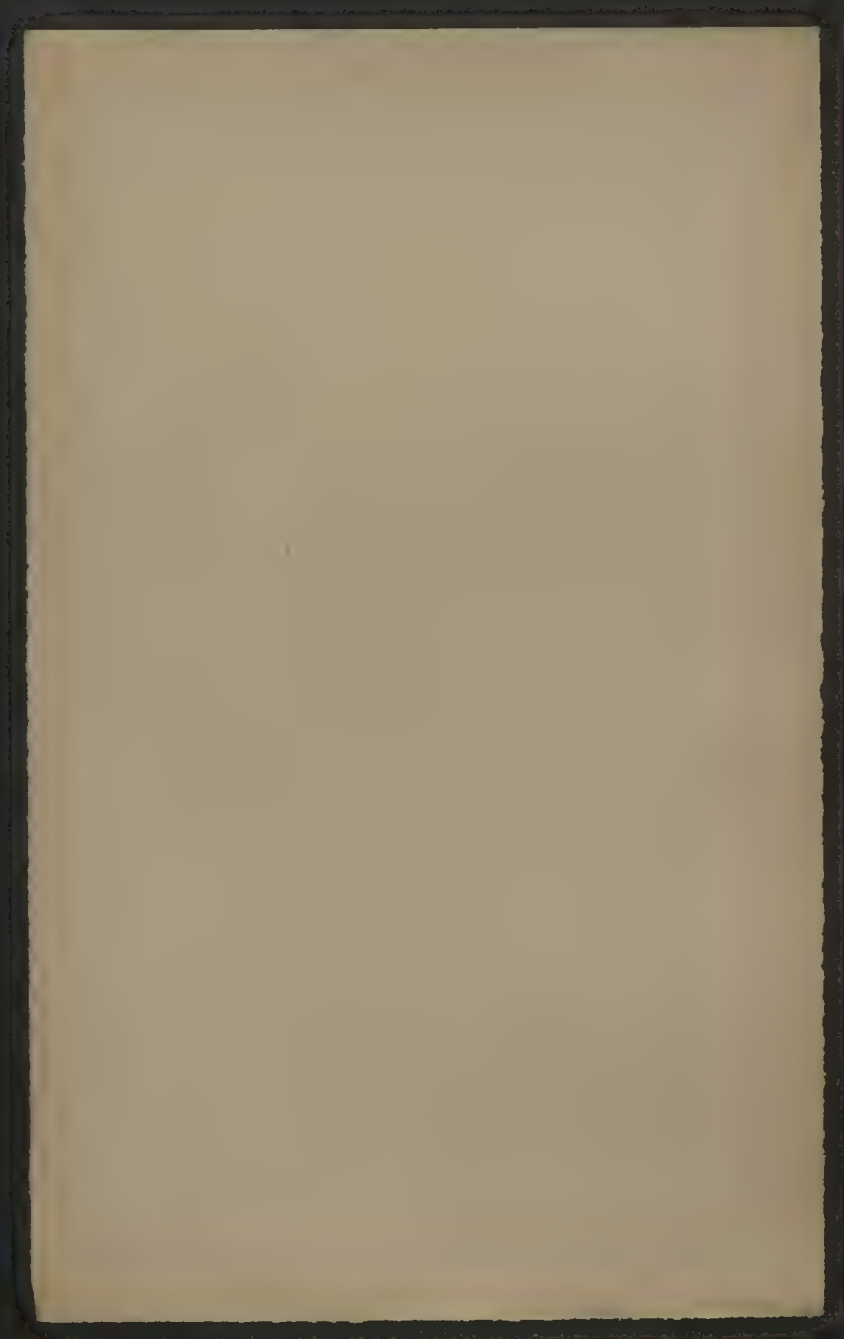
Wstrzykiwa - at. kręje st. ex. zast. wstrzyka
raz po raz „wstrzykiwania nowo
nowe” M. Bat. Paris. Ricordy 241

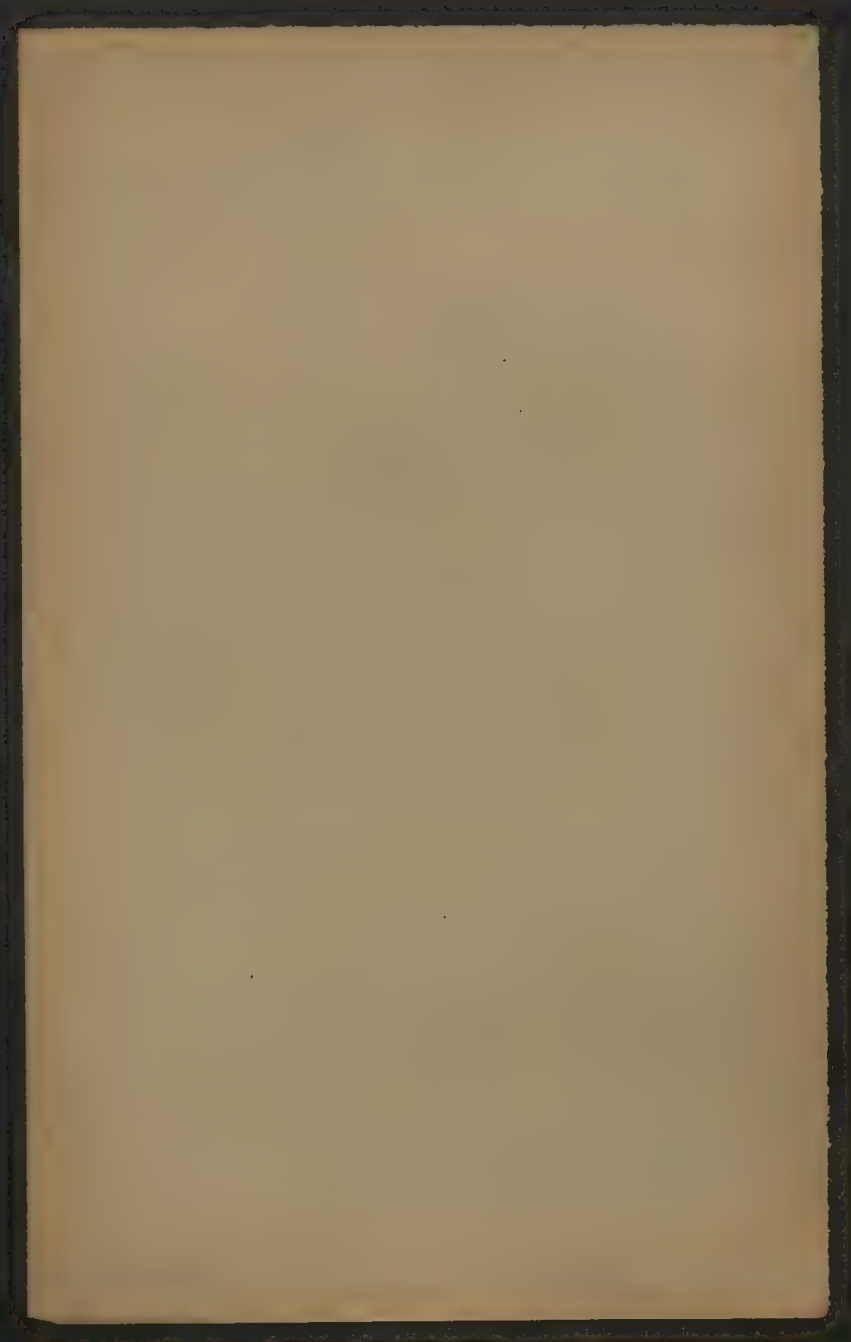
Wstydno prapst. „Schylaj głowś niśko, bo ci
 czeptkś widno, jak kobacz wyprakerwata
 to nam będnie wstydno” D. Kolb. I. 286
 Tarnob.

Wstyd-u. m. § „wstyd pic’” = wstyd dorwać.
 „Nie było co myśleć byle na koni coudzijsien-
 niej, aby wstyd nie pic’, ostatnim bogdaj” J. J.
 Kraw. Tyg. II. 2. 5. 315. „wstyd nie majerz”
 w tem samym Kraw.

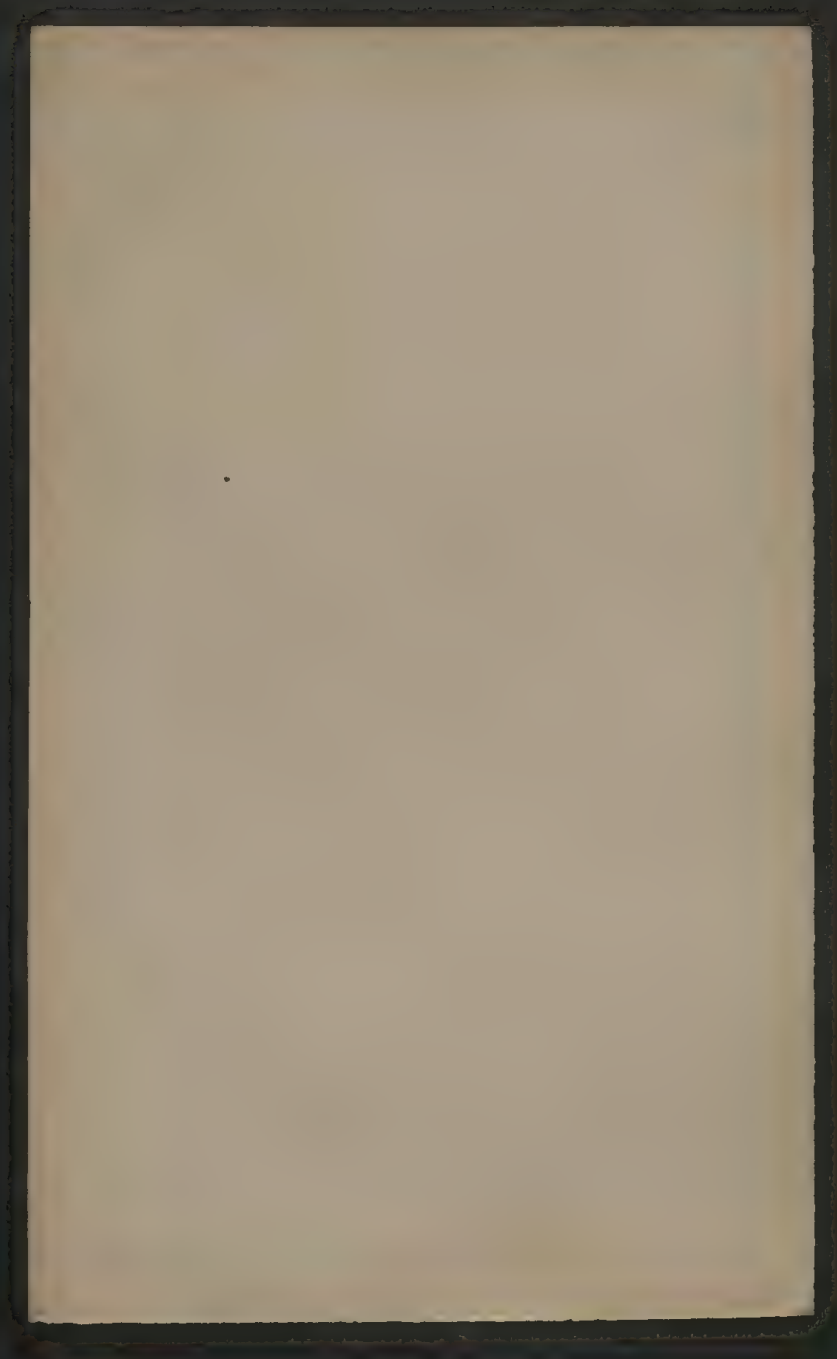
Wśuidrowaić się zaim. dkn. tryw dostać się, wci-
 snąć się głęboko „Wzrost jej bieży w otwarte
 serce oku pana Piówa, wświdrował się
 w nie i przeniknął aż do głębi serca” S. T. Feń
 Poz. Tyg. 1866. 332 „Raz wświdrowały się do
 Łachajek, kazały robić układy z kudykowanii”
 Z. Dziennik. 2. 15.

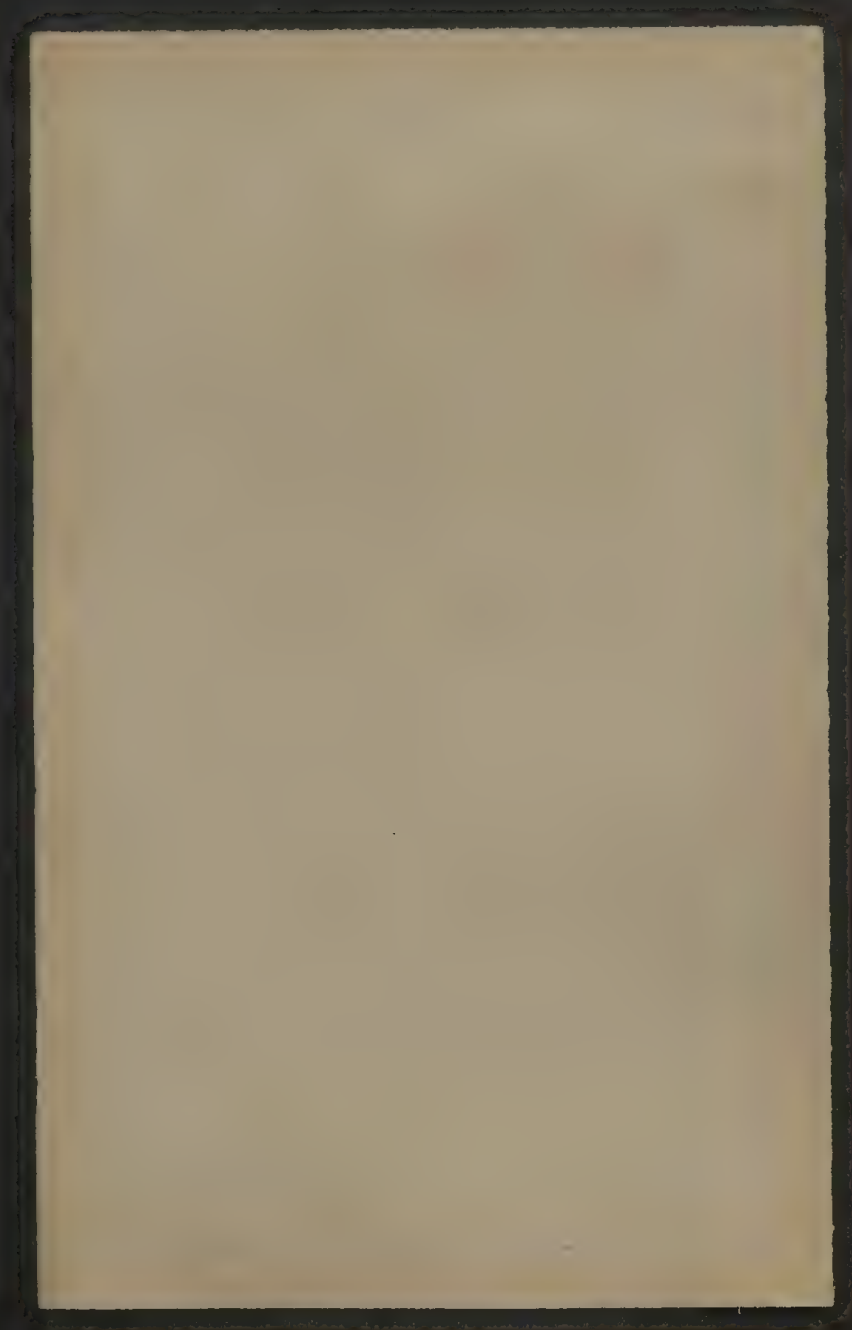
Wschodbernia - u. m. ry-ów mu-poct. w nej-
 wyższym stopniu bonitas, nieznaję-
 noj „ Za nim - przerwatosci zmiernychaj-
 ce tonie. ' Przed nim - rownarte wschodber-
 niarow tonie. ' " L. Krasin. 2. 262.

Wszecchność i. i. ność beowzyc, dno,
noizycza „w ptykch liberalnych
teoryach widzyc wszecchność sozjal
niz” Kuv. Lwow. 1883. 266. 1.

Wskachpotejny - a - e. myjgy ucyjnyjag
 potegs, wyjddu wyjgy „Utry wyjgy
 że z toto jest wskachpotejny, a ile teri
 miłosci można ze nie uabyć? Falszywego,
 kłamczego jgi obawy dostaniere. Dość, ale
 miłosci prawdziwej - nie wyjpyty.” Wiersz
 1886. 216.

"Wszechstronność" i. t. przymiot porównający na
 "diabłałość" we wszystkich kierunkach".

"Potka moja, deklamacja moja, figury marn-
 rowe moje, niech mi kto potacie tutaj" także
 wszechstronność talentu "M. Sad. proc. pow. 1.3

Wszechstronny a e. ~~nie~~ ~~przyp.~~ posiadający
 przymiot wszechstronności, we wszystkich kie-
 runkach idący, na wszystkie strony skierowa-
 ny (1)

Wszechstronnie przyp. ze wszystkich stron "Spra-
 wa kartuzijska należała, aby ją wszechstronnie
 rozebrać" Kur. lwow. 1883. 266. 1.

1) "Hierbyfordersa Co do sporobais i swochais wply-
 wania na opinię, stronniczość liberalów nie
 kamieć było żadnego i nie było demonstracji, reak-
 cji lub krytyki, na którychby nie przy-
 pomiano o konserwacji porządku. Nie
 było też ani jednej mowy, wygłoszonej przez
 członków liberalnych, w którejby akcja gabi-
 netu i stronniczość konserwatywnego miało
 być surowo krytyce. Także więc wszechstronna
 i wielostronna działalność mogła wywarzyć wpływ

na opinię "J. kw. 88. 137. 1. 10 skodać roku
watem wielkie nadzieje, wzywam nieś
wrażliwym geniersem i przepowiadano
mi świadka prywatni" "M. B. T. 35"

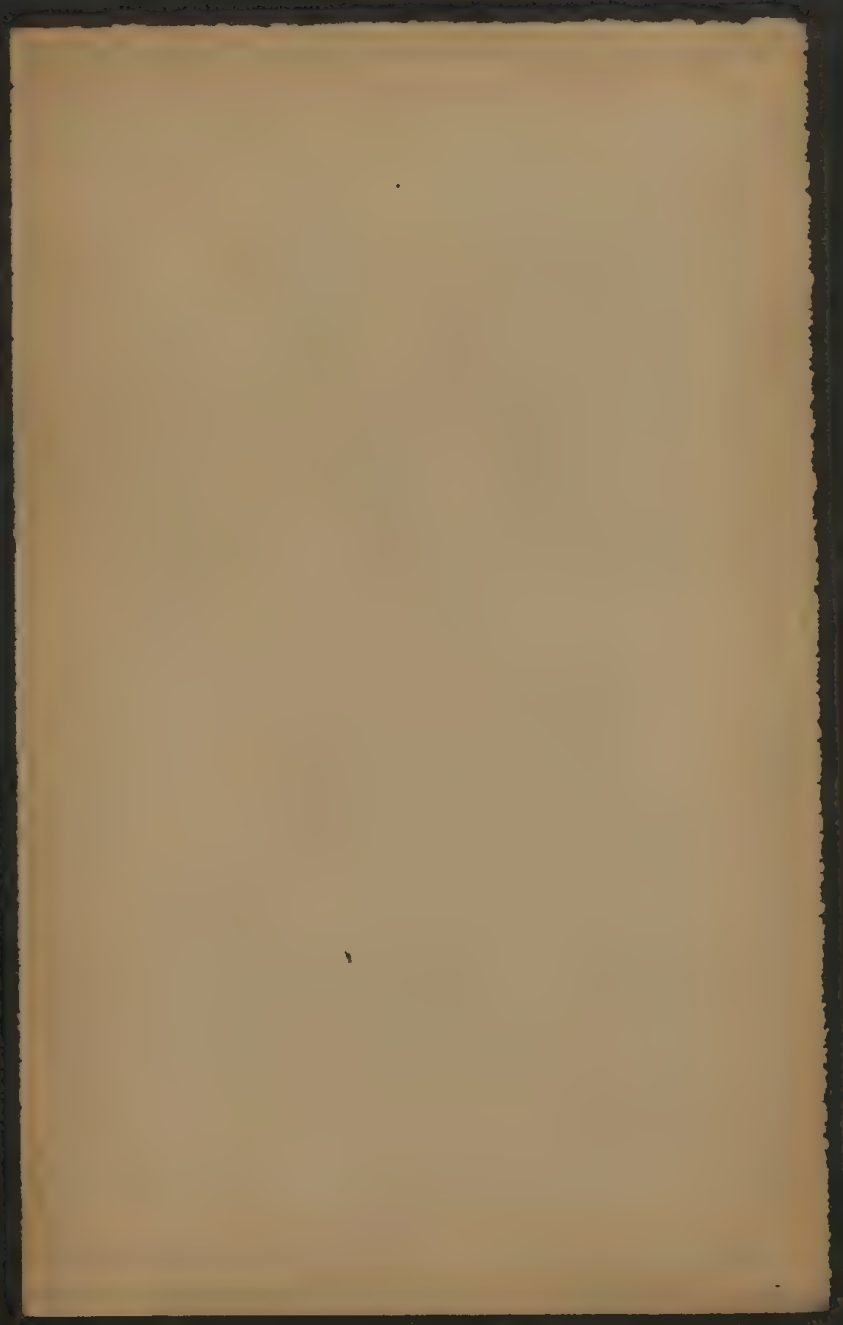
Wzrost świat u. m. Berlin. Wzrost świat w
 najobrońniejsem pojęciu. Wzrost co
 jest stworzone i istnieje w niekierowno-
 ści, Odrzuć światu wierszom na nie-
 bie konstatację zapamiętane & mapy
 wzrostu światu "Plan St. do port. 1.27.

Wracchwładka - y. x. wracchwładkowo, "O ile.

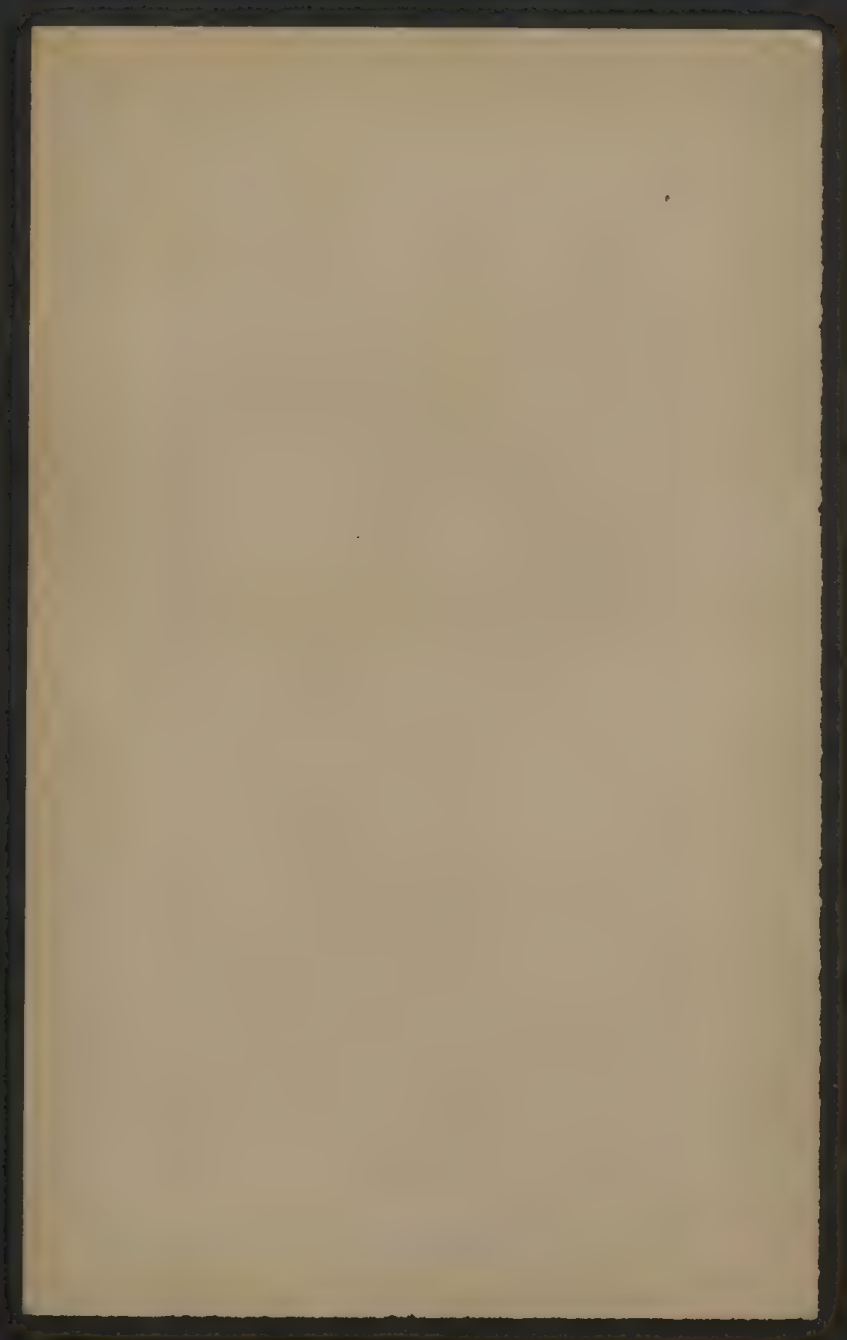
spotężenie będzie zdrowiem moralnie,
o tyle będzie ono trudniejszym do poddania
się pod wracchwładę złota." Kola 4. 302.

Wsyściuchny, Wsyściusiuki, Wsyściuten-
ki, Wsyściutki-a o, intens. wsyściustek
w syściuści "Dostanie sto stołych i
zapłać za inne wsyściusiuki "A. brini,
nad wiek 14., Zevata poli'ja, strażki het-
do miłki, wsyściutenki "D. Pol. brud bura 174
"wiez den naalejs za mraz wsyściutki oty."
Kuw. Swiżt. 1874. 2b. 2.

Wszystkiego n. 5 w 2 prupp. „wszystkiego” przy-
 słówkowe = nie więcej jak, tylko „We Lwowie
 była wszystkiego dwa razy z morką, aby
 odwiedzić ciótkę” J. Dziennik. 5. 12. „Kosciół
 sprzedany kilkunastu mi tu wcale, perukę ka-
 sjerę, cyrcektor i t. d. katalunia jeden wszystkie-
 go konduktora” G. Lwów. 1887 153. 2. „W pulku ja-
 dę abychowo ubranym, a rzadko kiedy płatym,
 miałem z domu wszystkiego sto dwadzieścia du-
 kietów rocznie.” A. W. Fr. D. 11. 146.

Wypunktowanie a. m. do ów mi. s. t. w. i. e. k. o
wypunktowa. w. i. e. d. z. y

Wszystko to, co ja i. boż. um. uważa-
miedza. świadomości wspaniałego „Obaj-
masz się i pragniesz prawnie robić mi in-
wentarz naszych majętności i interesów,
który mnie o króciu przekonasz... i ob-
myt... Były w nim rzeczy, o których takie,
które w przekonaniu naszym nikomu
na świecie nie mogły być wiadome. W-
tem nie przekonasz ten dowód wspania-
wiedzy - ale w duszy był zgryziony.”
Złota. 2. 33. 71.

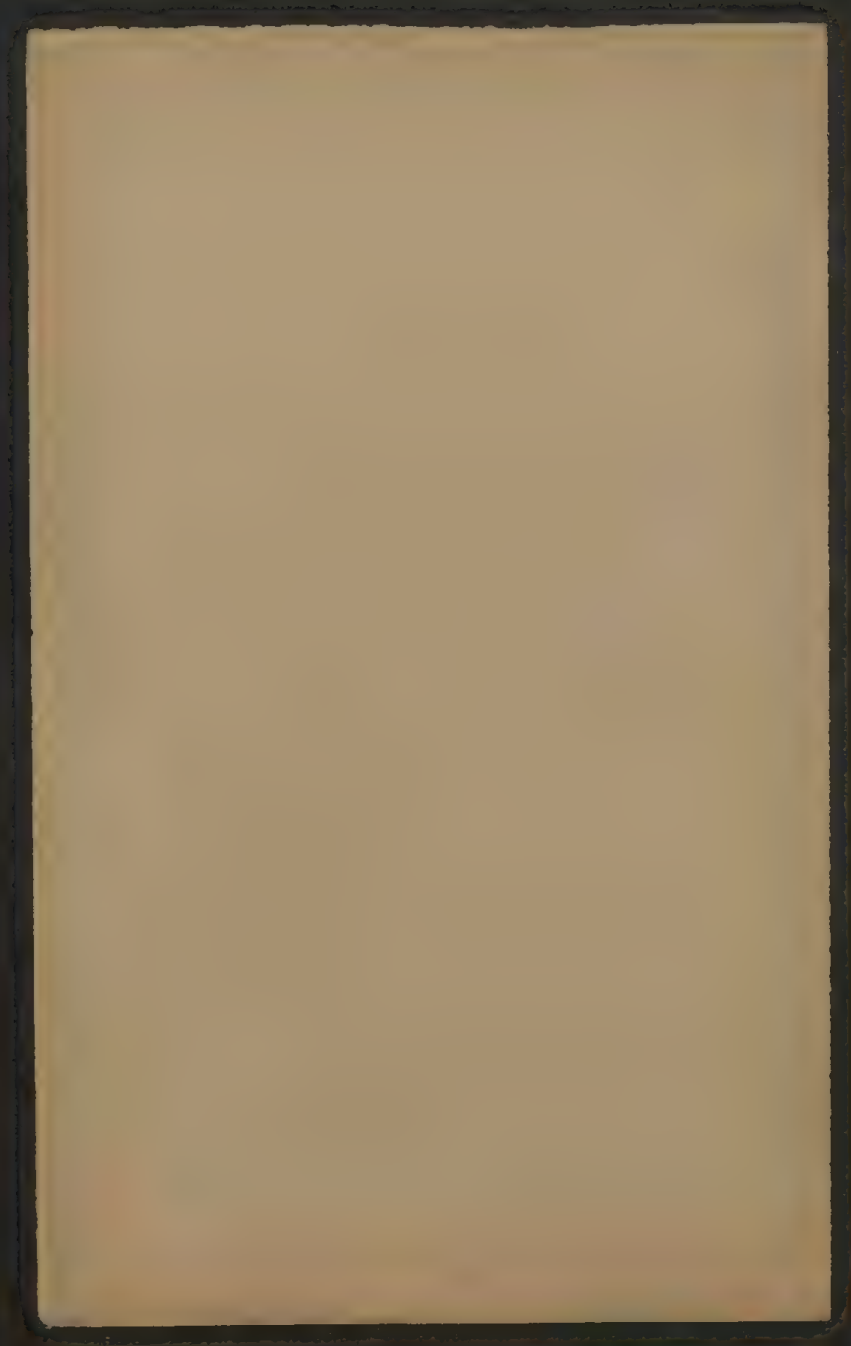

Wtajemniczał' on. wdkm. Wtajemniczył' dkm.

przypuszczal' do tajemnicy, posiadając
 z chemis' tajemnicem w tajemnicy⁽¹⁾ "Idąc
 on tak wstępu w domu ich goszcząc, że go
 już uważal' za swego. nikt wcale nie wta-
 jemniczał go w rzeczywisty stan interesów"
 St. Goudin' Echo 1878. 256. „Z tego wystąpiło
 dla mnie jedno było najdziwniejsze, że wsta-
 ta wtajemniczony w salkę i rozkazy jakie
 ona daje słuchowała "Z. Kwart. wiek 1878. 30
 (1) odrywać tajniki

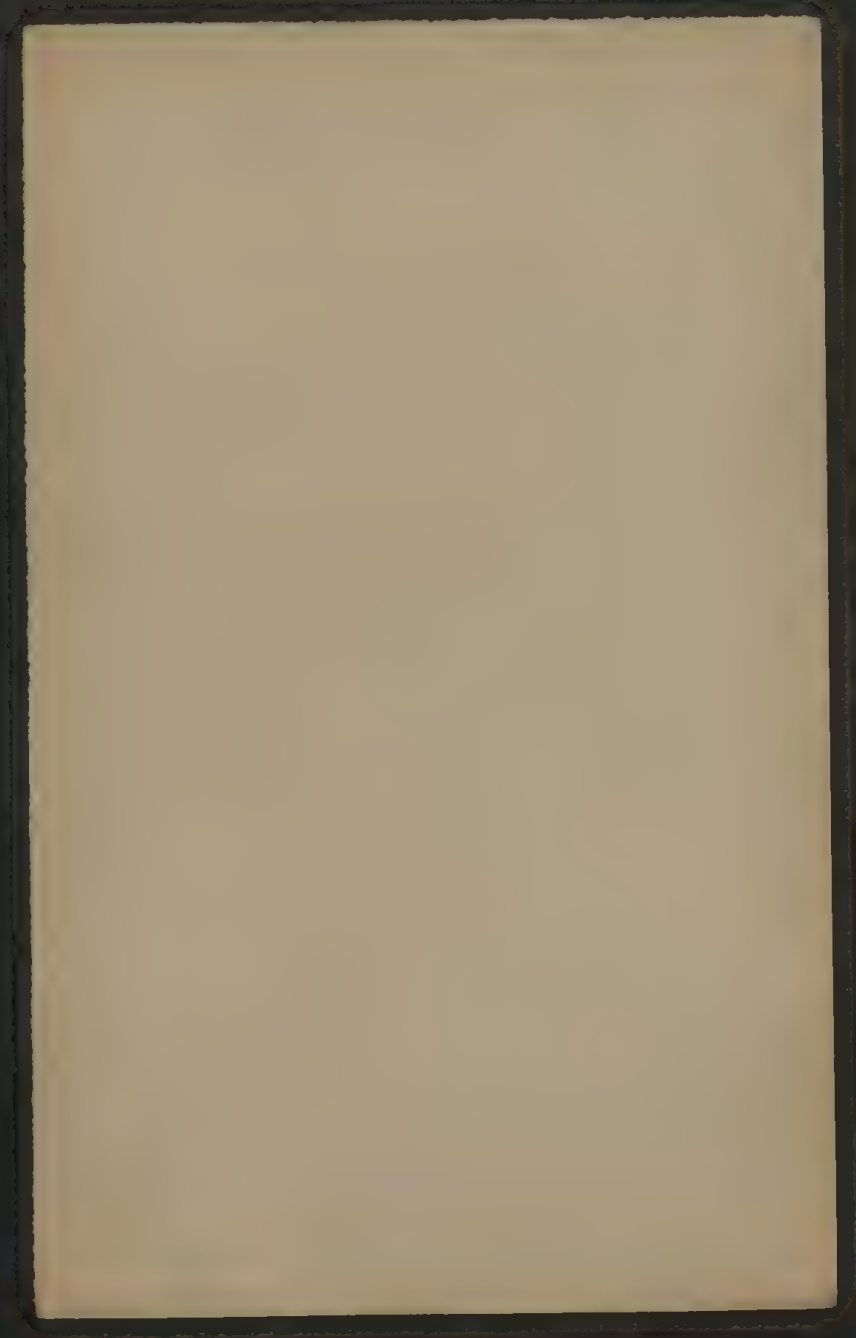

Wtorek roku m. rki oio um. 5, przyjsie. wicko-
rok i t.p. majze nieje penydywie
w kien istorkowy, Wywatem u krabic-
go na wloskach "H. Tork. Humor. Mowa.
1. 20.

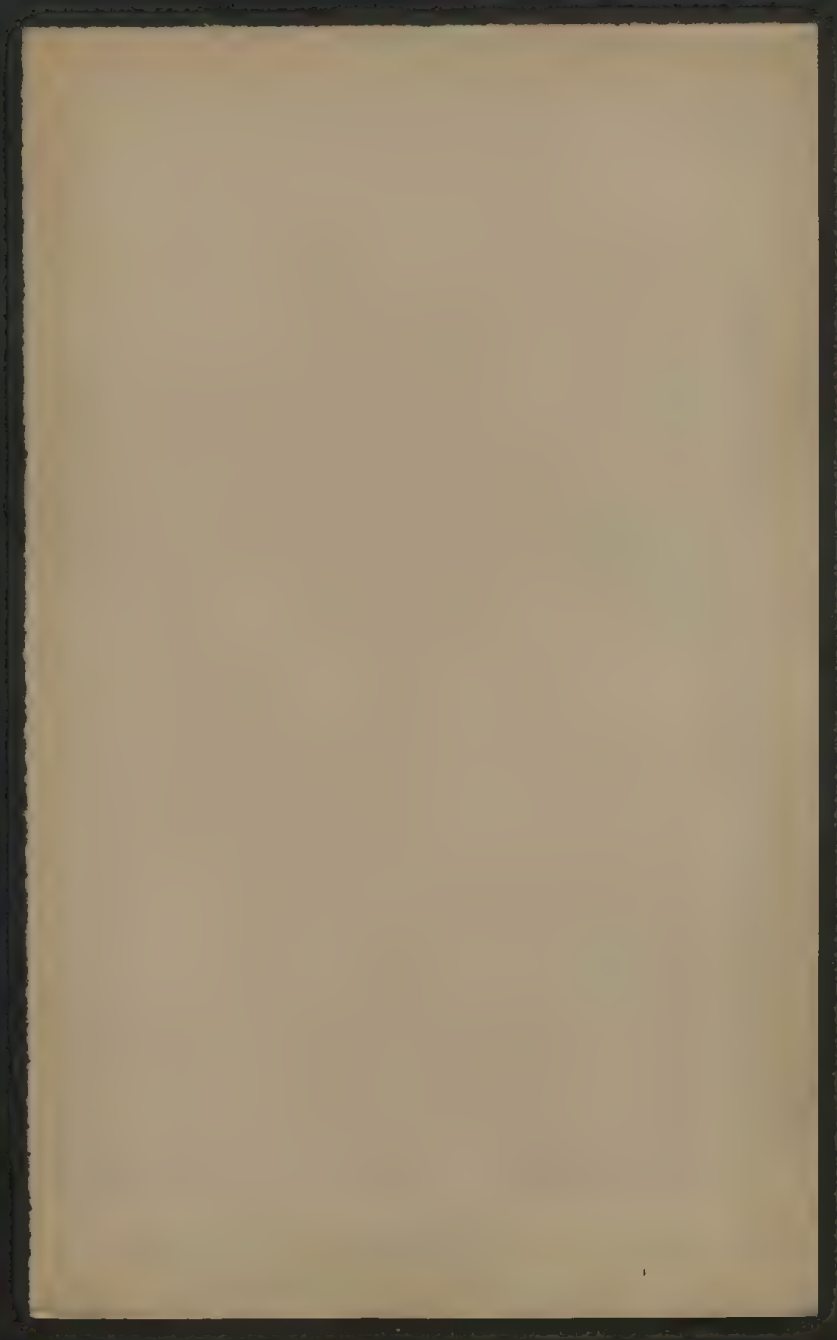

Wtragański -iego. m. kart. cztowiek wtragański
ieg' do wtragański. z. Wtragańska-iej

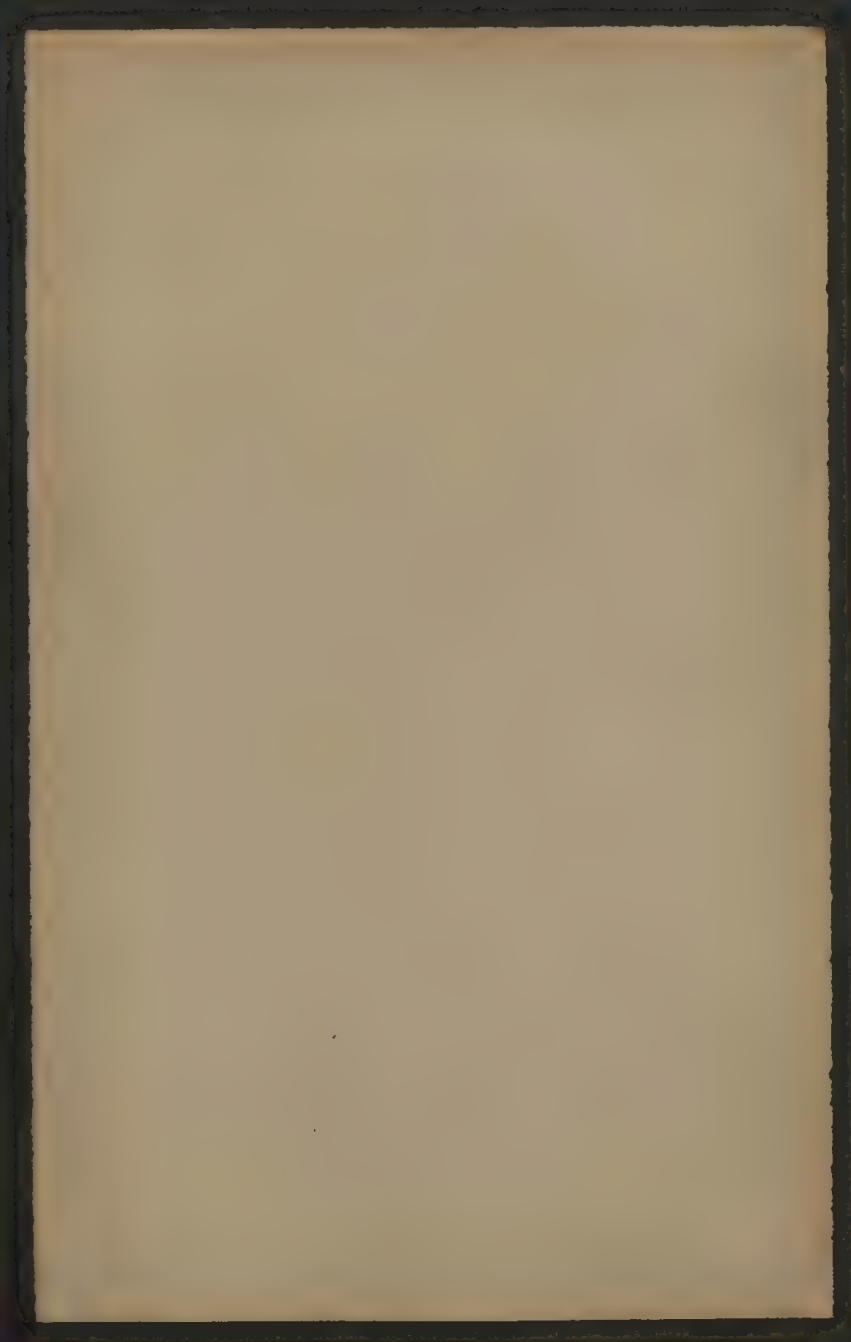
"I byłoby im zupełnie błogo, gdyby nie wzięt
opinii publicznej, tej wtragańskiej nie wzięt
kie ziemskie sprawy" Dics. lit. 3. 398

Wtórówai' cz. ndm. Zawtórówai' dm. & młado-
wai', czyli' toż samo, potwierdza' słowem
lub czynem „Gdy podmiotliwy kielich zawo-
tał: pijemy na zgubę pogan a podniesienie
imienia chrześcijańskiego! wszyscy mi za-
wtołowali' ochotnie.” J. Kras. Tyg. N. 2. 5. 313.

Wtrypic' ca. dln. posp. tryw. uoloyic', wsadric', wci-
 saje, wscibic'. I wtrypisowy wotno glo-
 we, pordkiviat' ocka kobraue" kur. Swigt.
 1883. 36.4.

Wujaszek - także m. schowie - owo m. z dr. wuj

"To mi był koch z wujaszka." J. A. Fr.
Kam. 1. 210 z pers. nazwa dziewczyna przez
kobiety tego życia mężczyźni, którzy je
utrzymuje

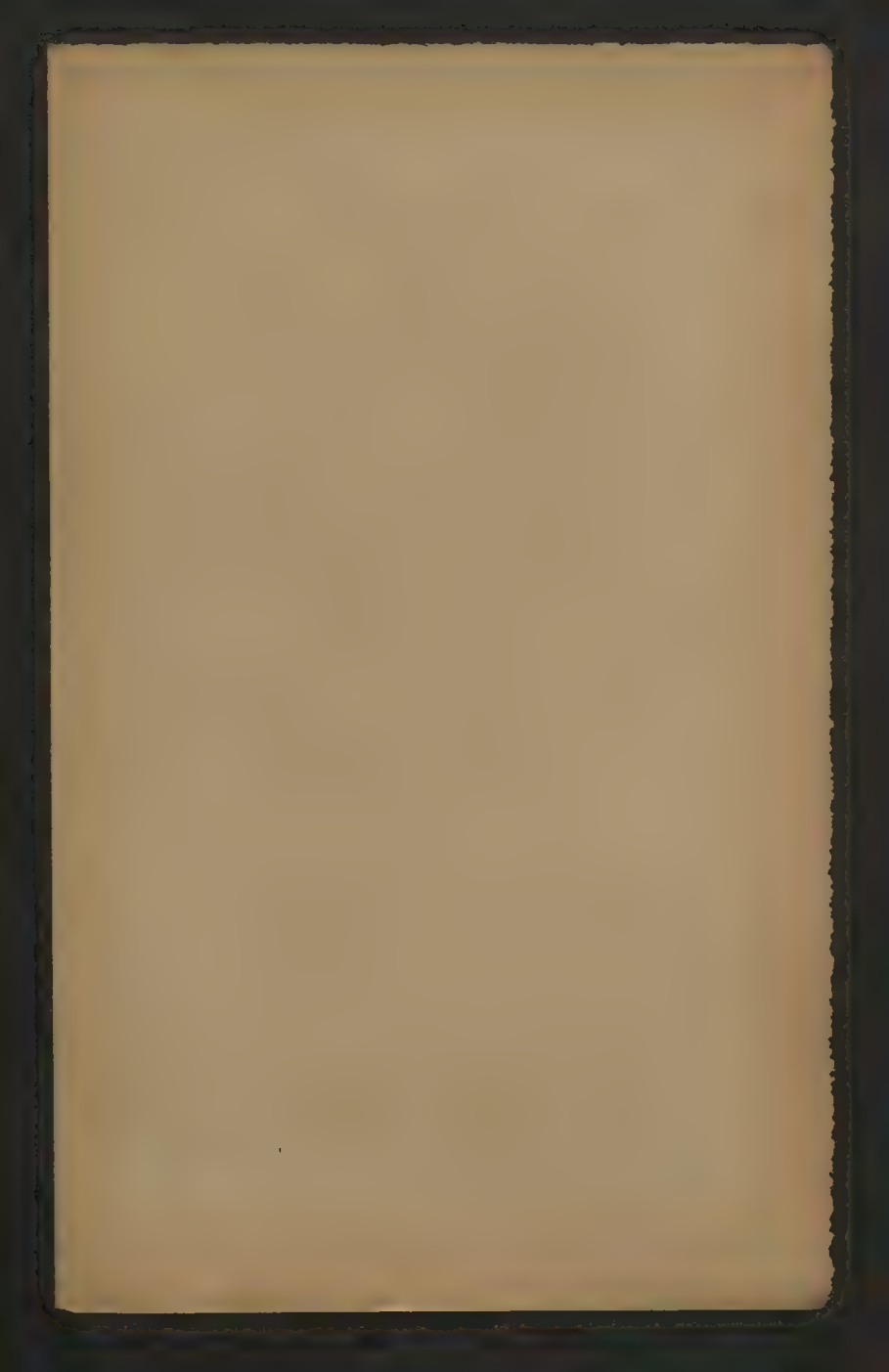
Wujcio - a, Wujek - jka, Wujko - a m. o -
wie - owo m. z dr. i spieraw. wujaszek

"Vigij tego wujcia nie kochatam bar-
dzo" D. Pol. Dzien. Ser. 38, "Wtem do nasze-
go pokoju wchodzi wujcio" ib. "Wyznam
się że wujcio za długo siedzi w Karłow-
anie" A. W. W. Fot. 1. 4.

Wujostwo - a n. z rbion. wuj z kowa, "Wok-
ciwi wujostwo kije boz nas nie mogze, za
nammi się tu sprowadzili" Kł. Hoffm. Sam.

1. 110.

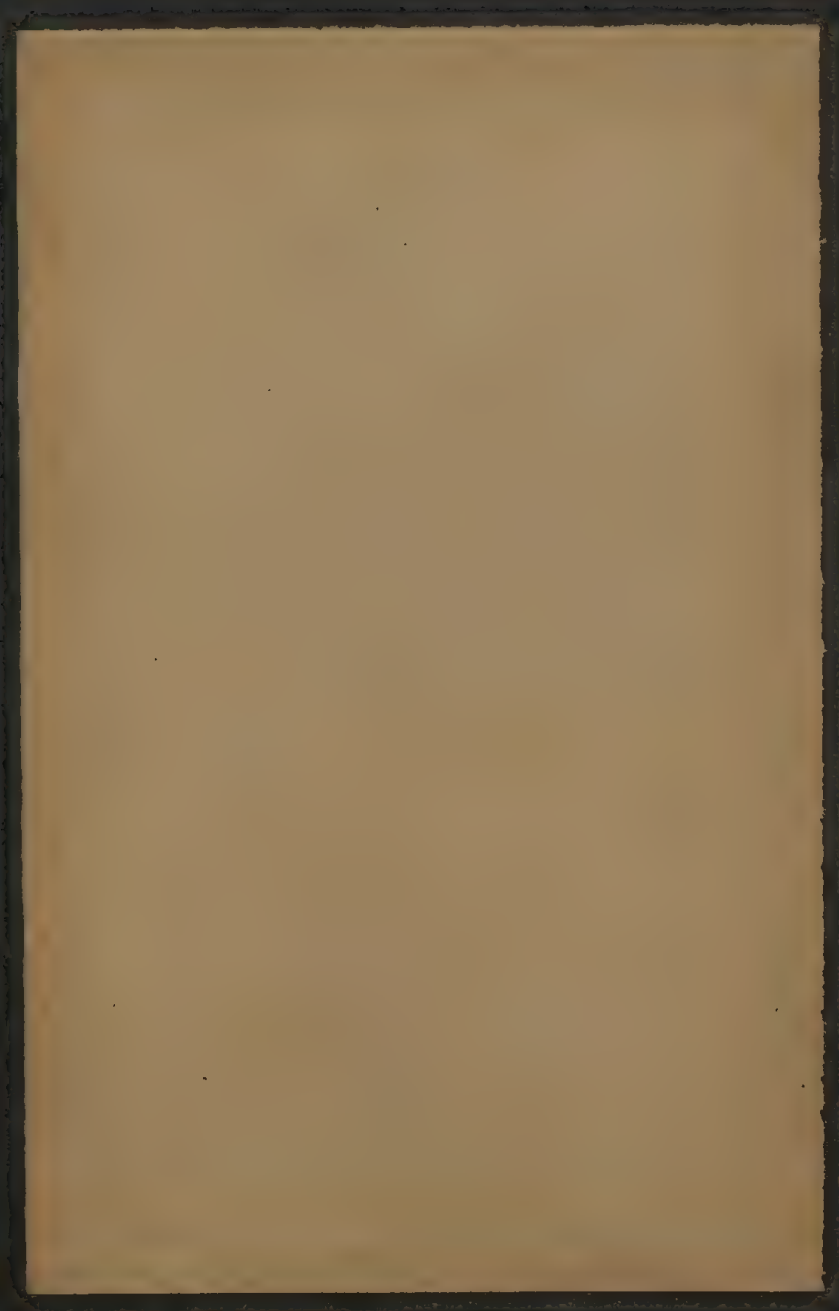
Wujenka - i. z. kowa wuj z w Galicji po-
mówia wujenka of. strypanka, "Ja z wujen
kuz piliśmy kawę" A. W. Fr. Dn. 11. 207.

Vulkaničný - z-o od vulkane, z držitelia
vulkane to jest ognia podziemneho prava
ty 8 fig. zober ognia, zapale "Dopynuť
svoja vymowy vulkanizacny." in Zmuv
Dlunar 1886. 323. (1)

. Svoy kompozicno a ustakenu Grabowci
porostomiti co to i krapie vulkanizacny
slady swep' kultury." 16. 327. "Wise zime
o togiem lery w postaci vulkanizacnyh udy.
swowci" wpr. 3. 3, 36.

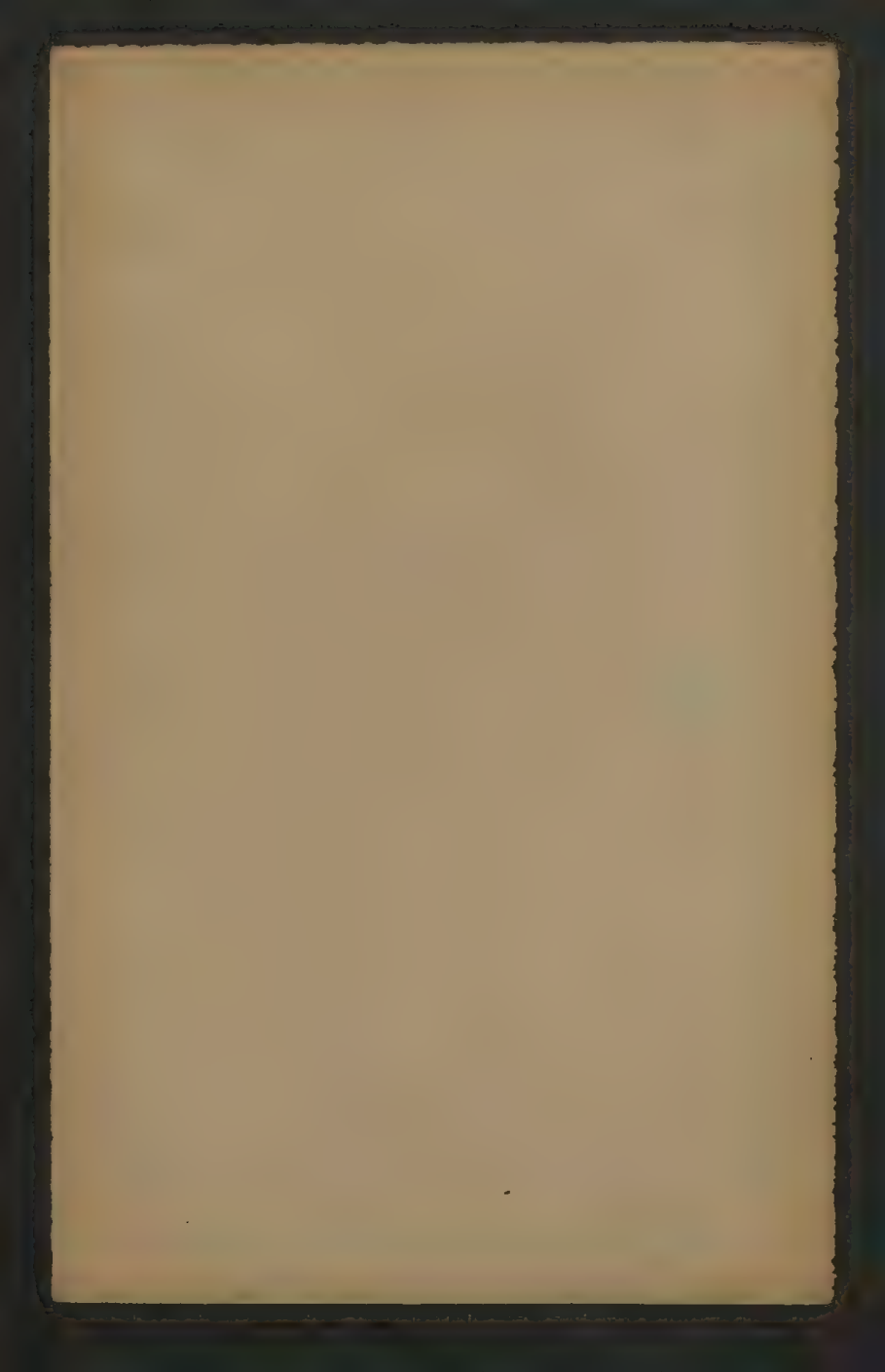
(1) "So to mowice, vulkanizacna glowa" in
br. Fr. Drita 7. 253.

Wybitka-i. i.

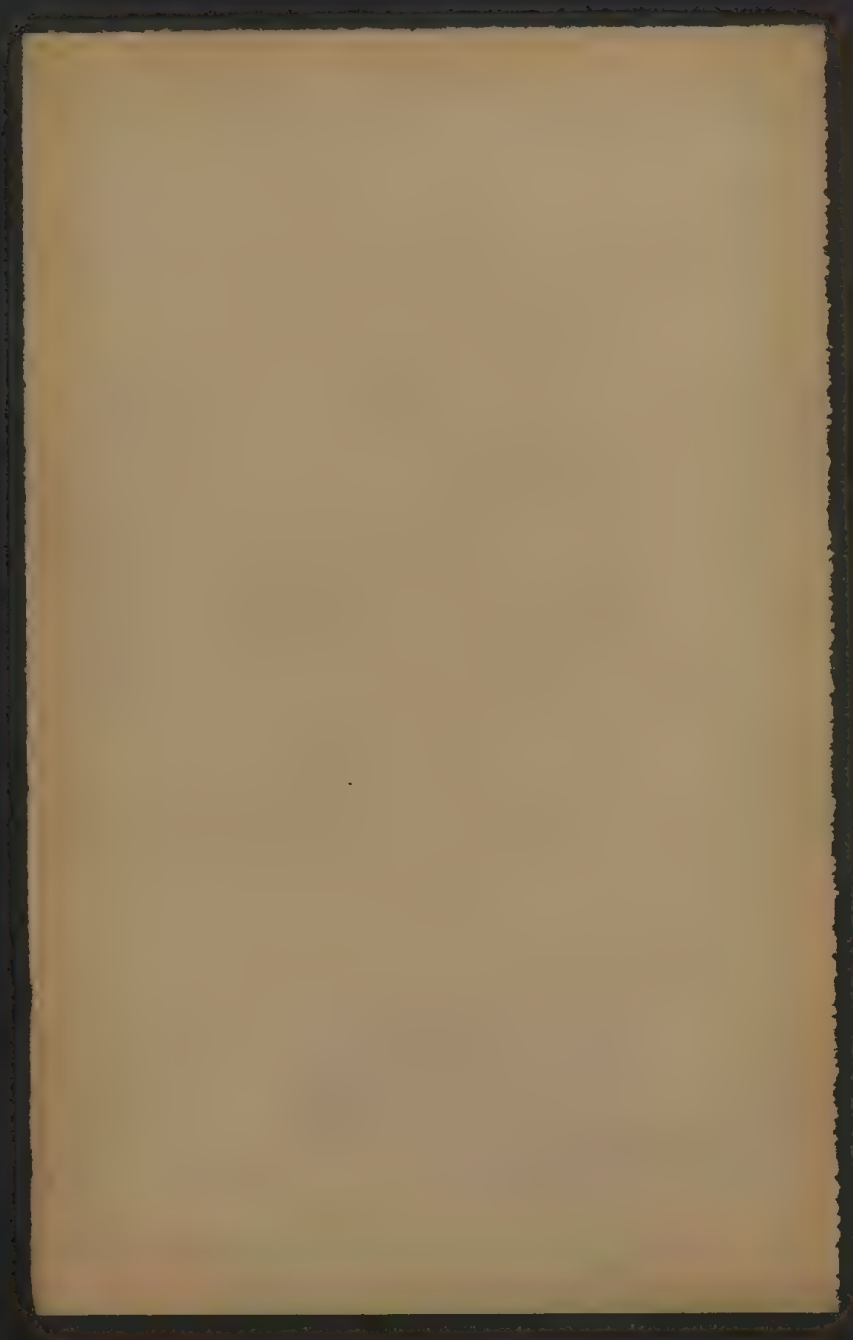
Wybita-ej. i. do st. wybit', tyłko w przypisach
wem wyprawieniu: „do wypitej i' do wy-
bitej” = do kieliszka i' do bójki, Kocha-
no go niezniesienie, bo z ludźmi kipi u-
miał, i' do wypitej i' do wybitej, do kart,
do spiewki, do kieliszka, słowem, nieco-
niemy ratownik. „J. Waw. 2. 154. „Do wy-
pitej i' wybitej kuch kawne” ib. 32. 23.

Wybitka-i. i. „do wybitki i' do wypitki”
do tance i' do rokiarica, do wrystkego
„Swirbant i' kieliska, gotowi do wypitki a
po tej nabiernejzy nemi i' daga do wy-
bitki” J. Waw. 1882. 249. 2. i' grai w warca-
ty „na wybitkę” t. j. pokuszał się dać sobie
wypić jaknajwięcej.

Włóknisty a. c. z wybitajacy uż, poma kumple porow
"wzrosty uż słoty" Wypada mi to
niekiedy wybitniejszego w świecie kaje
ponyż "L. Moll. Groch. wian. 13. X" Wzrost
jacy uwaga, od ~~Wzrostu~~ jacy uż podpada jacy
pod omy "tych towarowych w ogólnosci.
nie ma tu żadnych cech wybitniejszych,
wzrost uż miał uż oddani wyznanie swo-
im obowiązkom." wiek 1887. 233. 3. 11

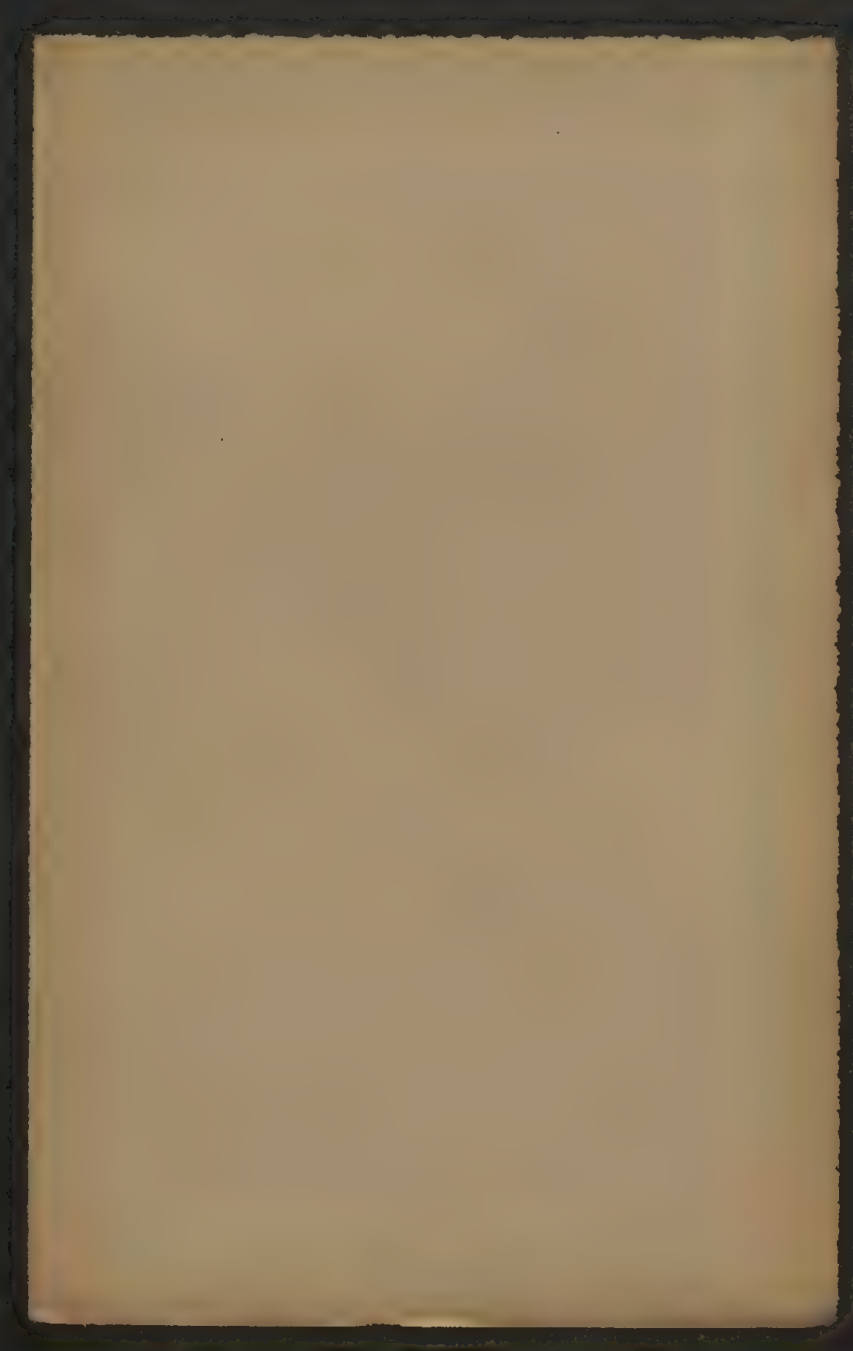
Kajnowat wybitne starowisko w to. Dan
ku Teleskim" 9. lw. 1888. 128. 4. 11 Sprawy bu-
gamskie procenty by' obecnie przedmiotem raj-
myżym w sporów wybitny gaduścy europej-
skie "wiek 88. 133. 2.

Wybotci' sig at. je st raim. dkn. & wykali' sig, wy
naxchur', Dawat uu sig wybotci', 18.
Dxgi ie ulgs praxu^{ie} sig wywuztrne
nie" JT kw uiech 1882. 37. 1.

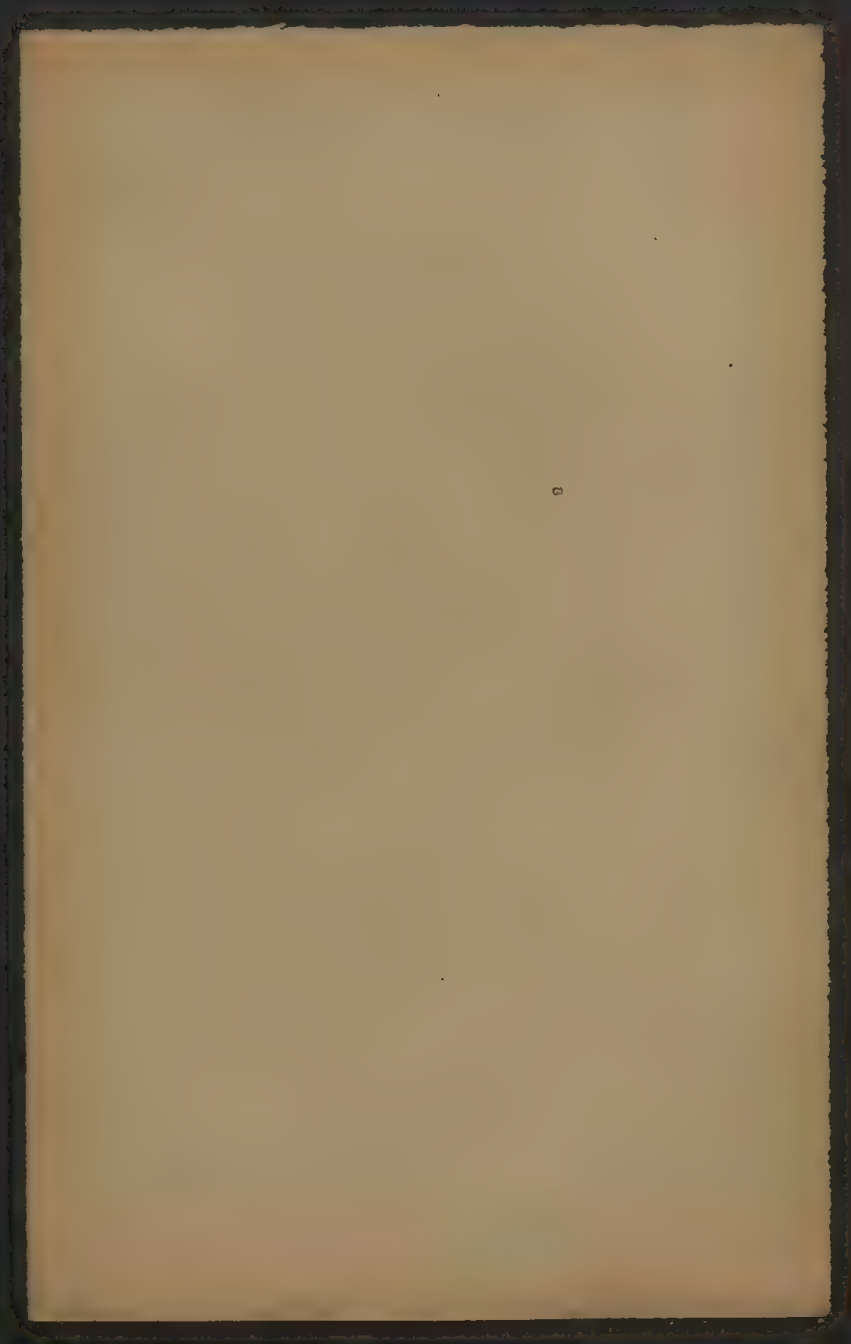

Wybory u m. ry-cho m. 5 w l. m. „Wybory” wpr-
moć wyświadczenia wolności głosami, osob
miejscowych petnii obywateli publiczne u
względnie, postawo na sejmie i t. p. „Wybory
obywatelskie są u nas jednym z najsił-
niej i najniebezpieczniej wypadkiem” ~~4. 7. 94. str.~~
~~Sejm~~ 7. 7. 1887 19. 78 6 pod: wypadkiem, „Oby-
wateli, że musi jechać na wybory urzędni-
kowie najgłębzej nastąpić wkrótce” ib. 77.
„Wyborowicz bawi się wybieraniem”, najin-
je się niemi jak wódz wypraw” ib. 85. „Co
do prawdopodobnego rezultatu wyborów,
każdy z pierwszych czynić niepodobna wnio-
szenie” Wiek 1887. 41. 1.

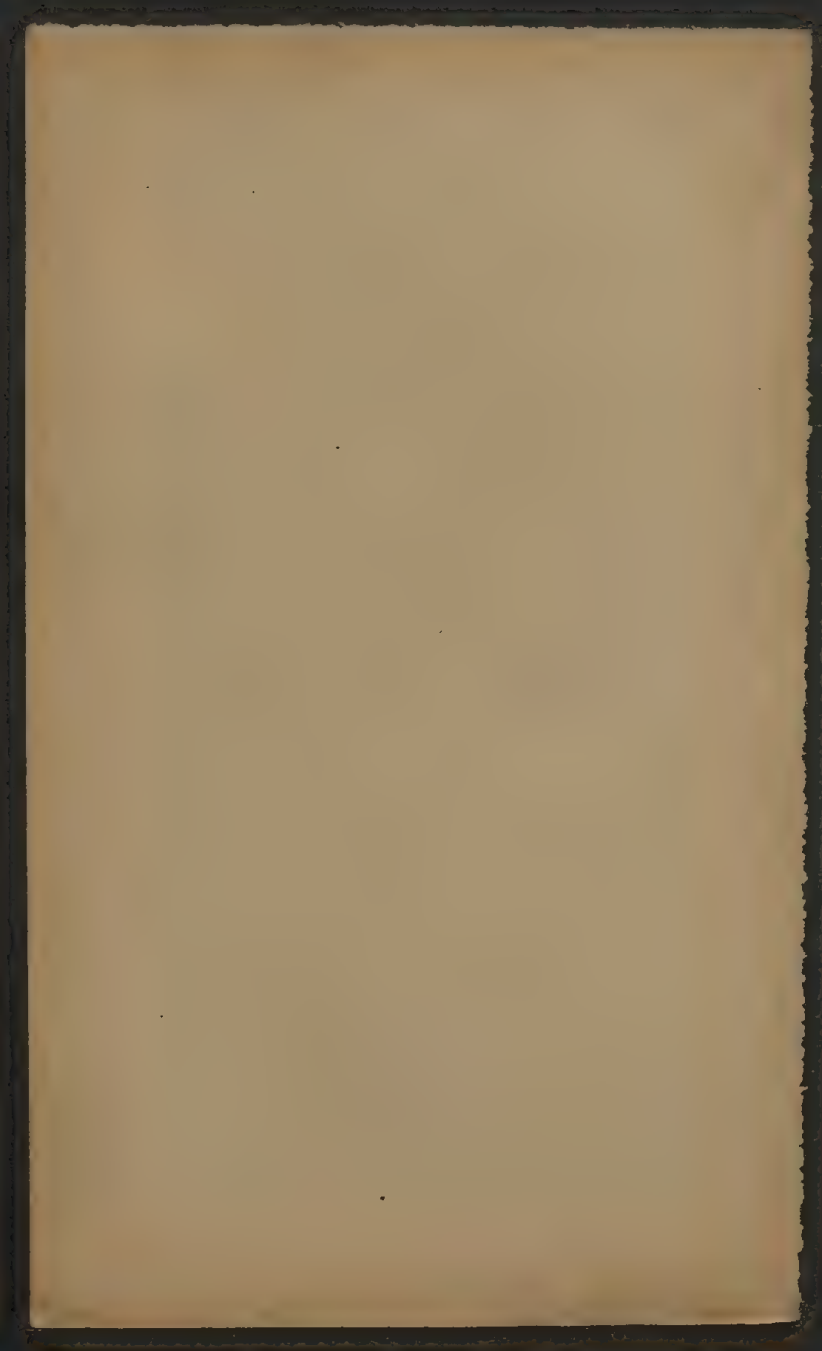

Wyborczy - a-e tyraży u wyborów i porząd-
 ku wybierania posłów „Co do pra-
 wopodobnego rezultatu wyborów,
 żadnych powyższych wyznaczyć niepodobna
 wniosków, podważ agitaacji bowiem
 zbyt wiele nowych a powtarzanych w
 głąb wchodzących wyznisków, które w
 ostatniej jawnie chwili, nadejść mo-
 gą akcji wyborczej zwrot nie prze-
 widziany” *Wiśk* 1887. 41. 1. Zwojtk. wy-
 borowy, wybrany z najlepszych „Kompa-
 nia pierwsza od prawego w każdym
 pułku jazdy, a w każdym batalionie pie-
 choty była kompania wyborów, odna-
 wała się przeważnie szlacheckim i urodzonym
 szlacheckim, lub innego rodzaju koczowniczym
 od innych kompanii” *A. hr. tr. D.* 11. 127.

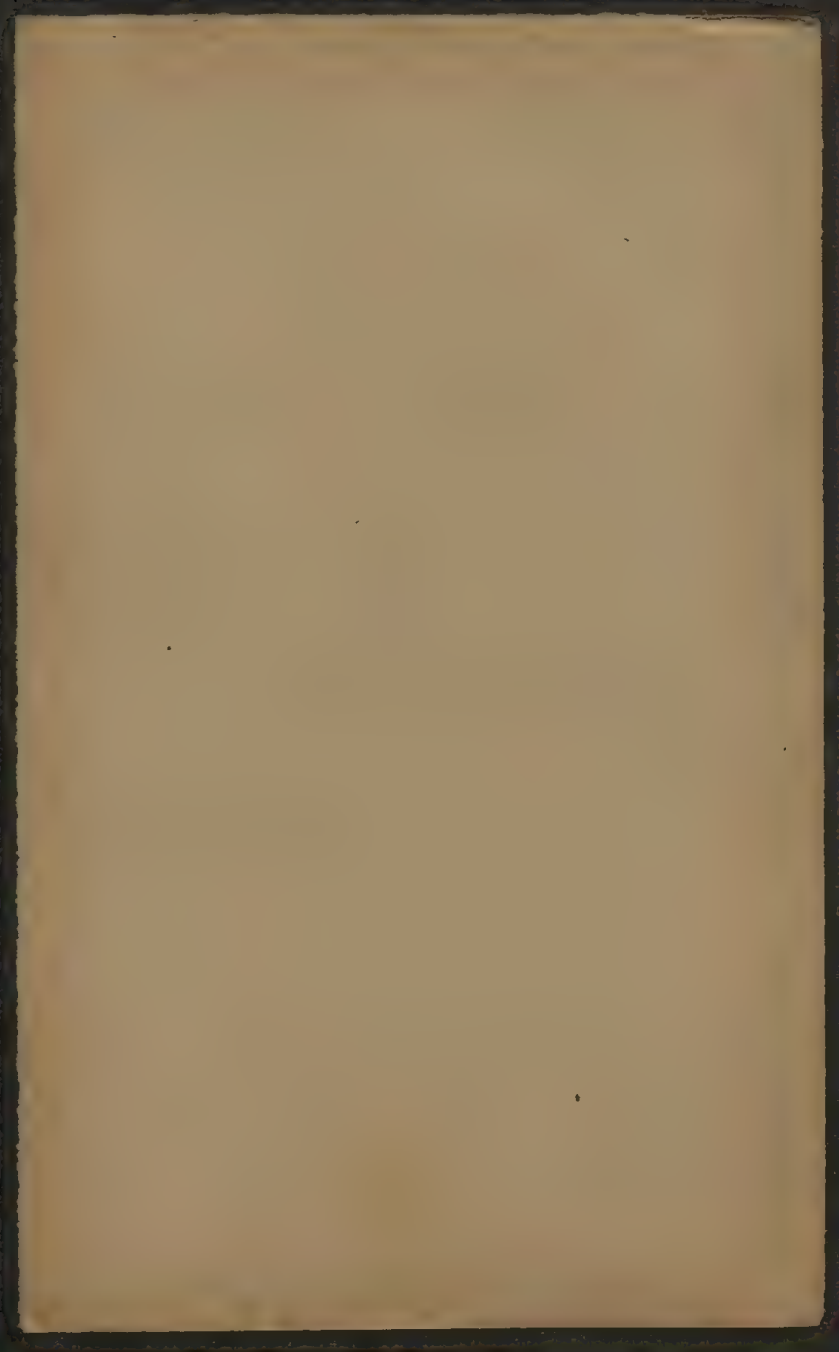
Wyborowicz - a m. cre-ćio m. p. p. z pewnem teke-
war. cxłowi cyryny przy wyborach,
wyborca „Dawny sejmikowicz a obci-
siejny wyborowicz, znachornita to w
powiecie figura” J. W. 19. 82, wyboro-
wicz nadyma uś, on pewien siebie i co
on reche stanie uś” ib. 83, wyborowicz
zna powiat, stosunki obywateli, ilości
dnia w każdy miejstach” ib. 84, „Wy-
borowicz bawi uś wyborami, zajimje
uś niemi jak wódz wyprowg” ib. 85.

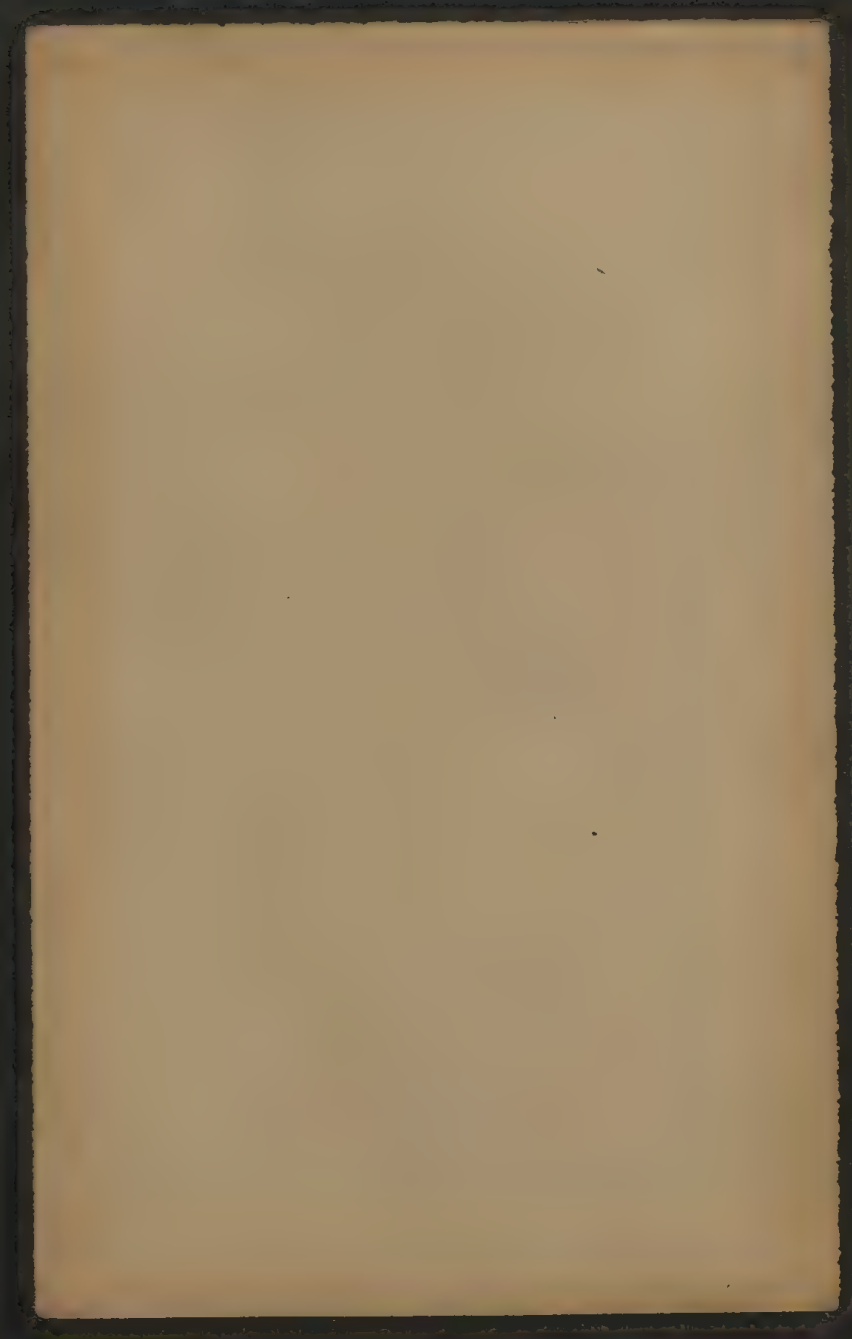
Wybrednis' - sie m. sie - oio m. cztowiek wy-
bredny, wybrednik „Zagranicami
wybrednisie uskarzali sie, ze Polacy
kwinchem suierdzy” K. Stejn. Jad. i Zag.
1. 24.

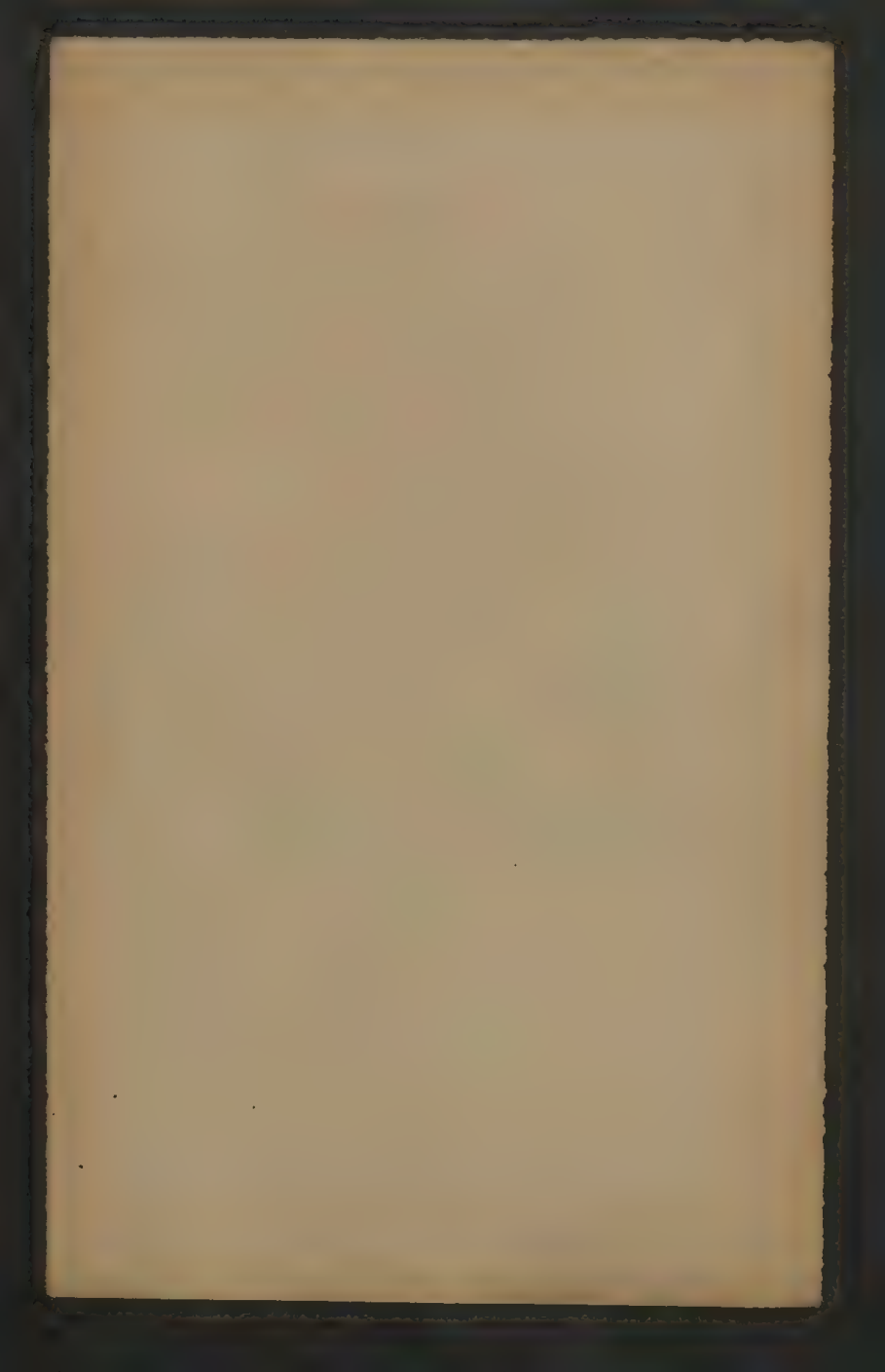
Wybuchliwy. a-e. mający właściwości wybuchania.
Chłodząco i chłodzący. W magazynach
nie wolno przechowywać więcej nad 500
funtów materiału wybuchliwego; ~~zatem~~
wień 1887. 229. 2.

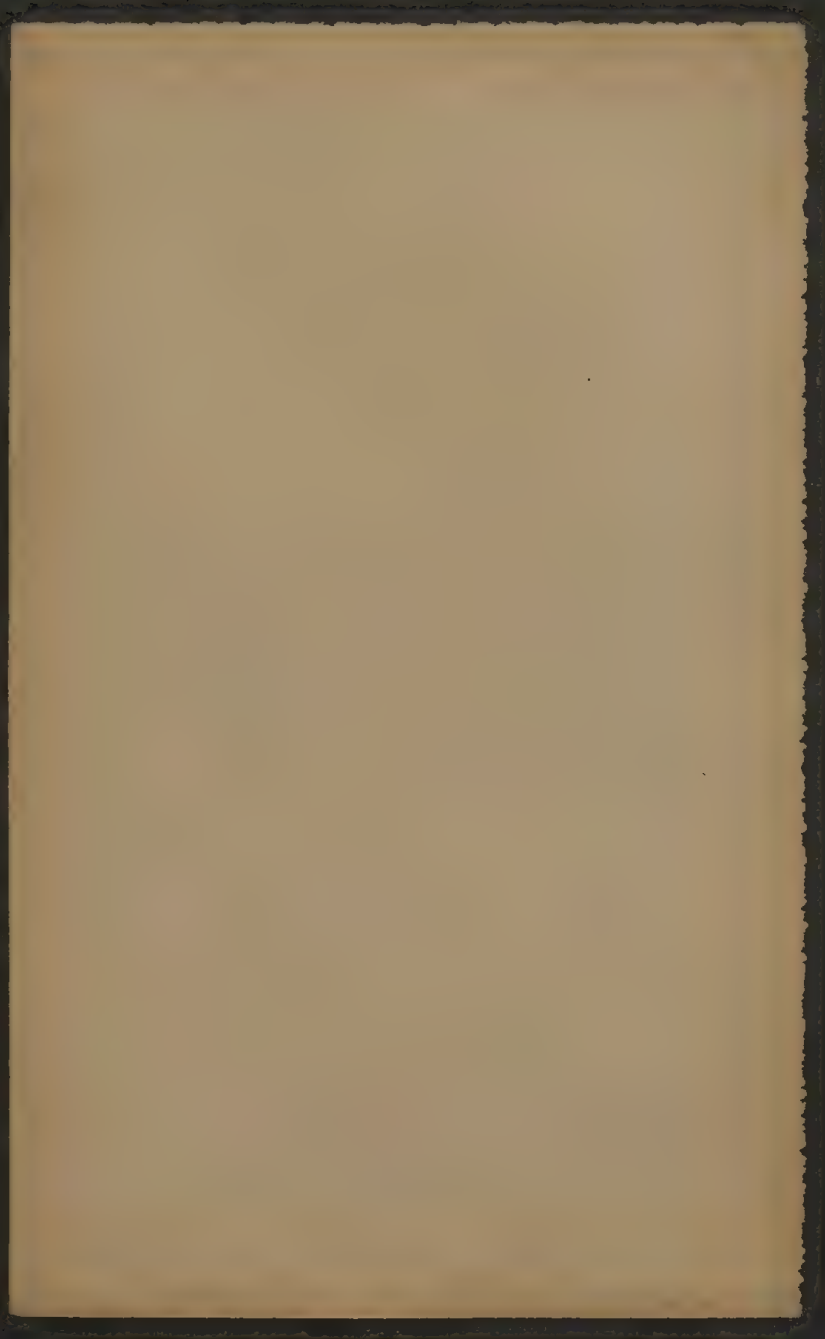
Wybieć ił-będzie st. ił. dku. & proco. ubyc', utę-
pie', „Z onych jednostek niemała tak
mniejszej, której wybiecie se świąta nie
przedstawilo po sobie państwa” G. J. Wyh.
Cest. Tajm. L. 74.

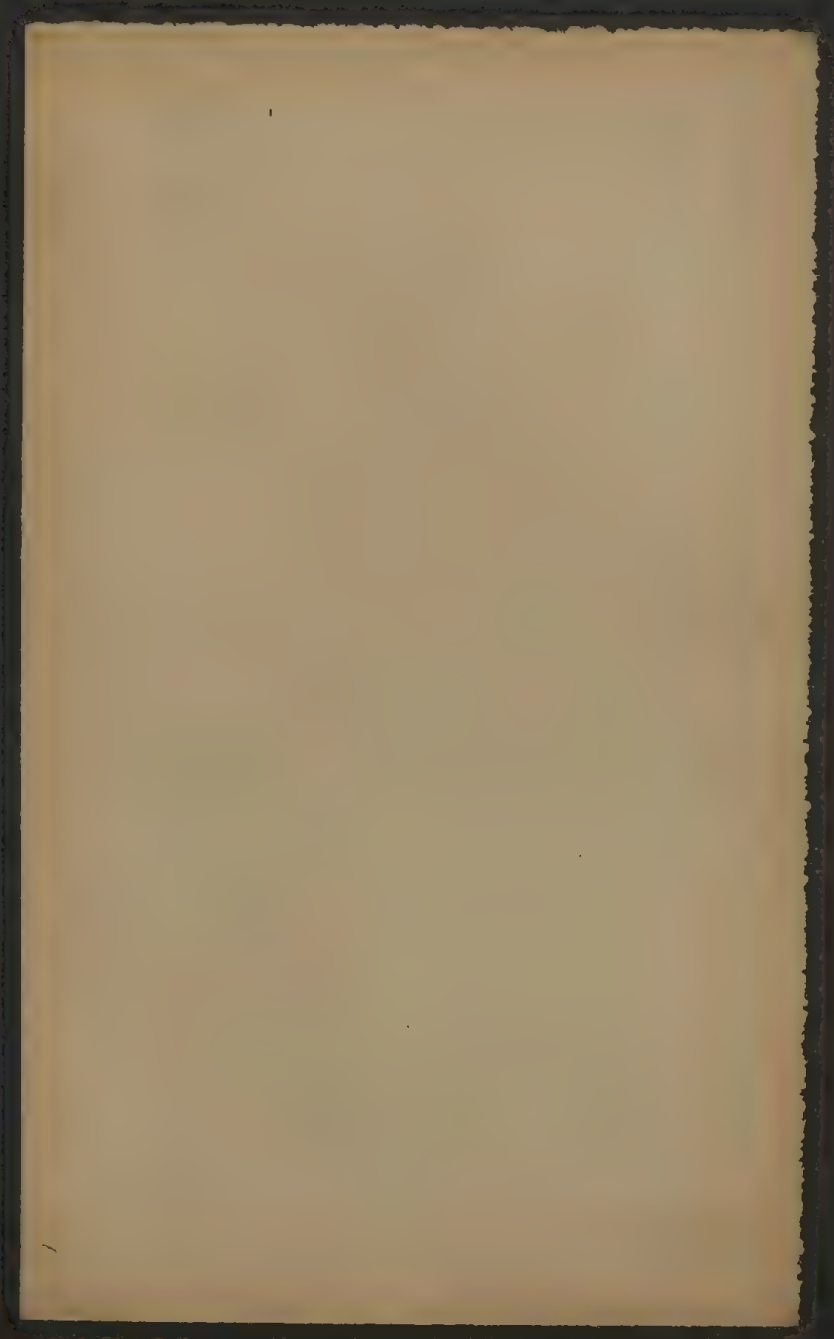
Wycacai-at-a st. a. den. piżmym xrobii, wy-
piżmacyc, Namazyta mnie jak iz obcho
Dxić a rekami i tak mi je wycacota,
wygładziła, myralifowata, xeru i ch pra-
wie. pomać nie mogła "D. Pol. Dxiu.
Ser. 31.

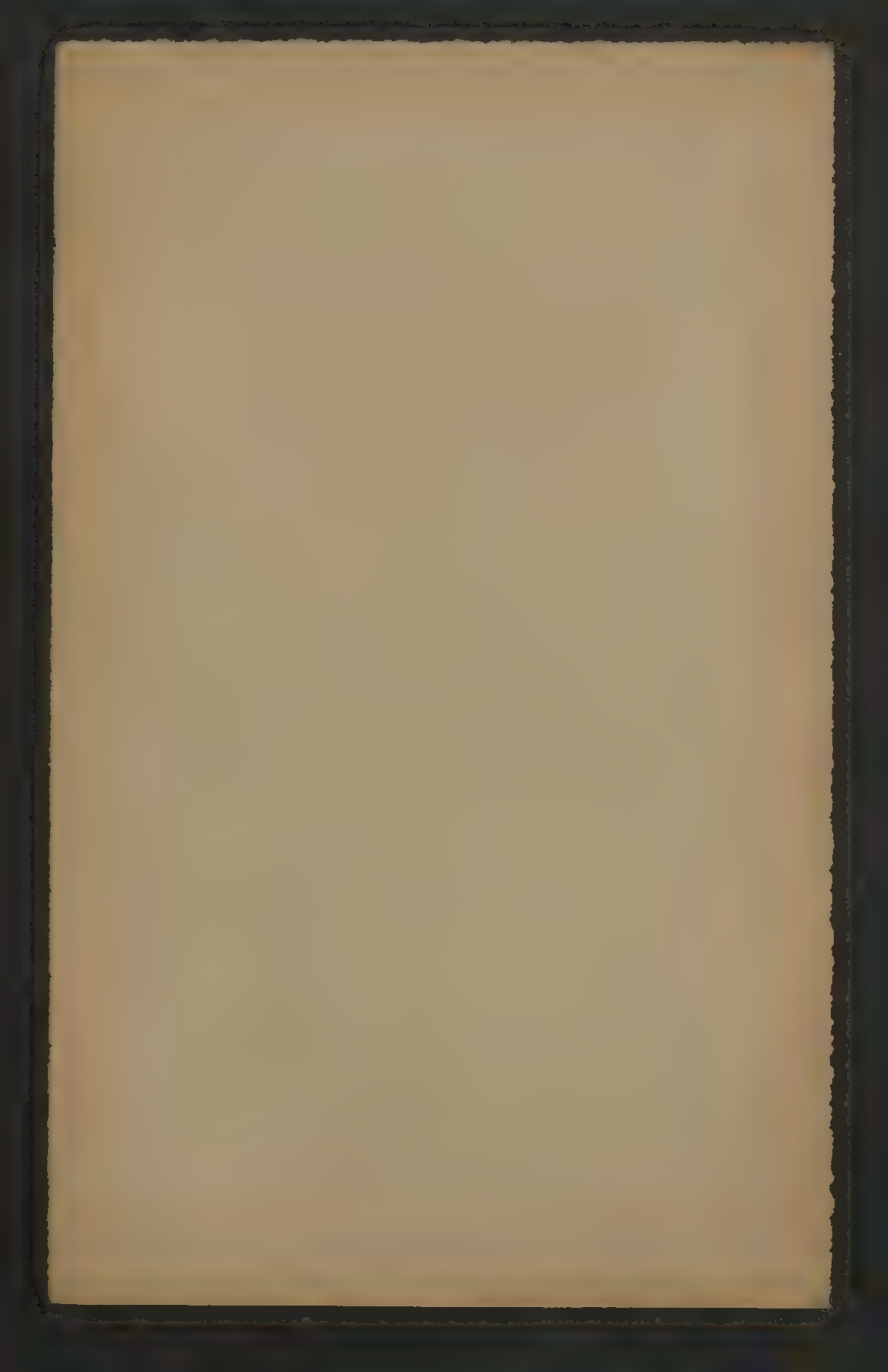
Wycelowac' - a' hyc' st. or dkn. ticalowac' do sytce.
z; Wycelowywac' a' - wycelowuje udku
calowaniscu ka' szepowac' mowu, porozu
miewac' i' powo' powaliscu, ustac' ich spo
t. caly sig. zwartly i' porzontaly tak polg
czone ... wykysku co mishi sobie powiedzi,
wycelowywali' ustami "H. Sienk. G. pol.
1876. 26.

Wycolić-it-i st. m. dnu. u Mickiewicza kam. wy-
celował „kochał odwieść, wycełit, nie
chciał wystrelić.” Ad. Mick. 1. 75 „On
mi zwał plutek wyprawa, wycełit, wy-
strelić” ib. 3. 113.

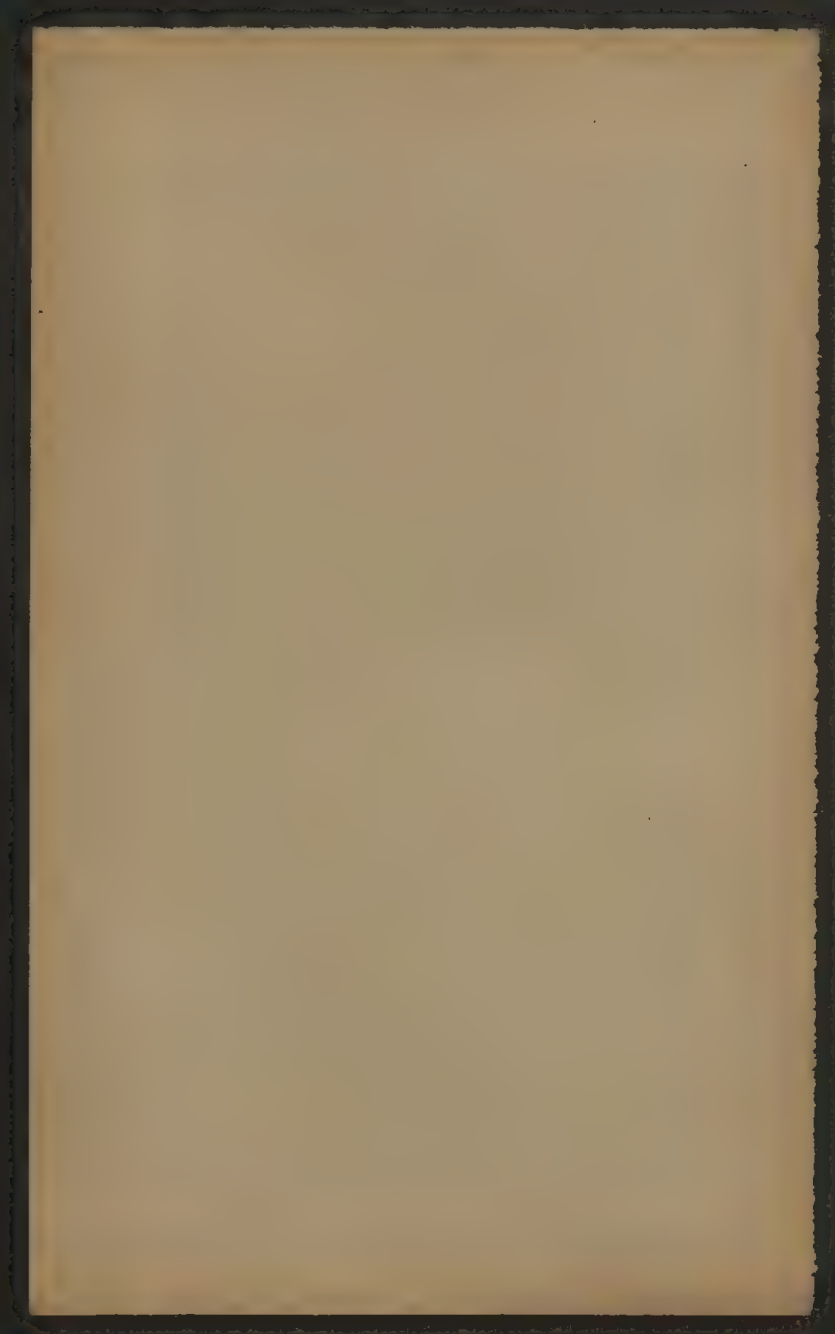
Wychmarnai'-at-a ^{an?} staj. indm. parowai, wytrie-
wai' parę " W kierunku stowie jest w
pełnej sile; ogromne obrazy tak i'
tłot, ogólnie i roślin, wychmarnaję
i powierzchni wód stojących parę
atmosfery " W. Pol. 7. 271.

Wychodni-ia-ię, od wyjścia u kawał. kawał
rozporządza, z którego u wychodzi, od
którego u kawał, który stawy na pre-
tobst, Punktem wychodnim jej maie-
rynkij trockiwosij był wyjazd na
drużne syna zbawienie "T. T. i W. W."

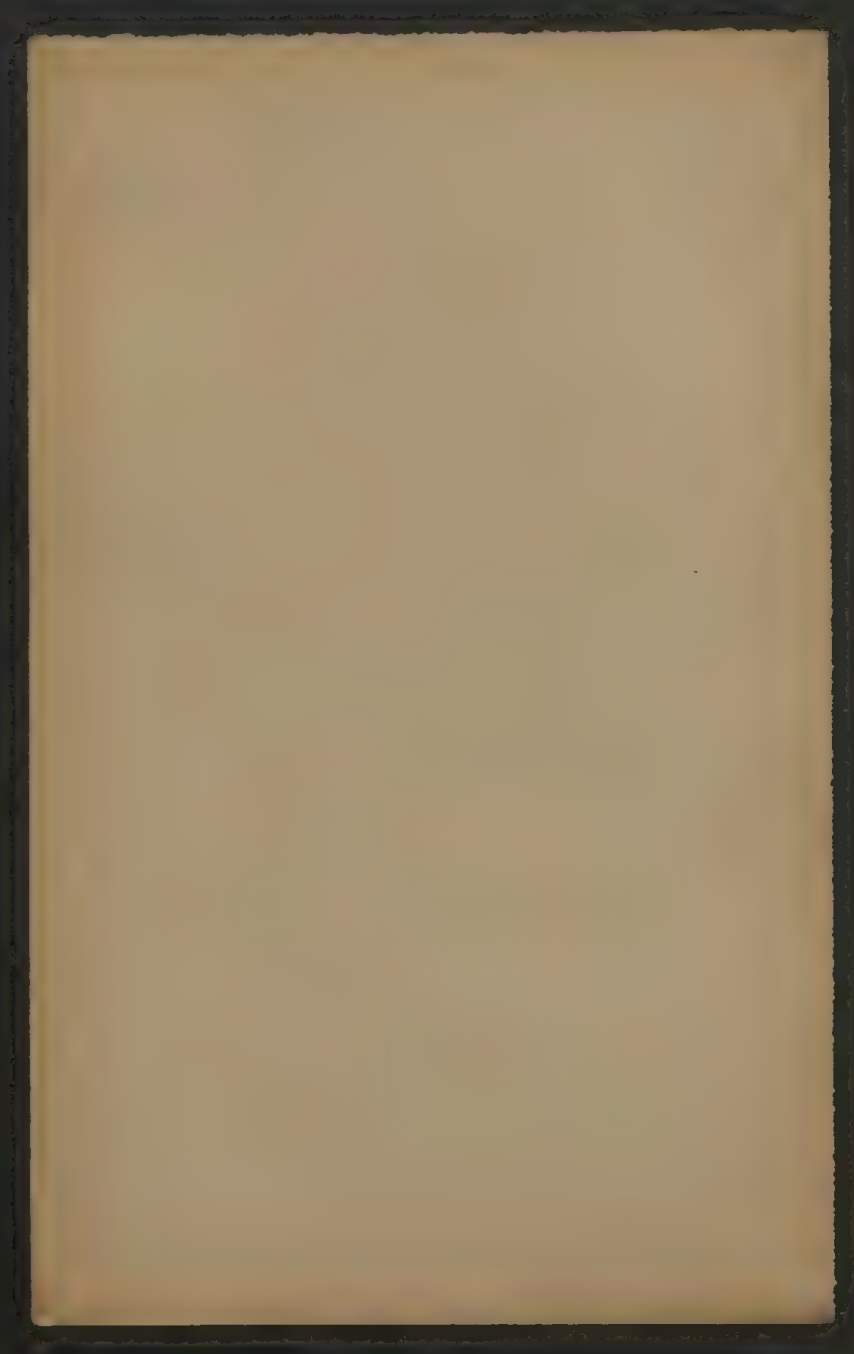

Wychodzić się - il i st. xaim. praw. wyzwolić
się od czego przez staranie, uwolnić
się „Nie wychodzi się niewymodzi”.
żaden stan od pokuty Bożej..” D. Dot.
Tut. 1. 170.

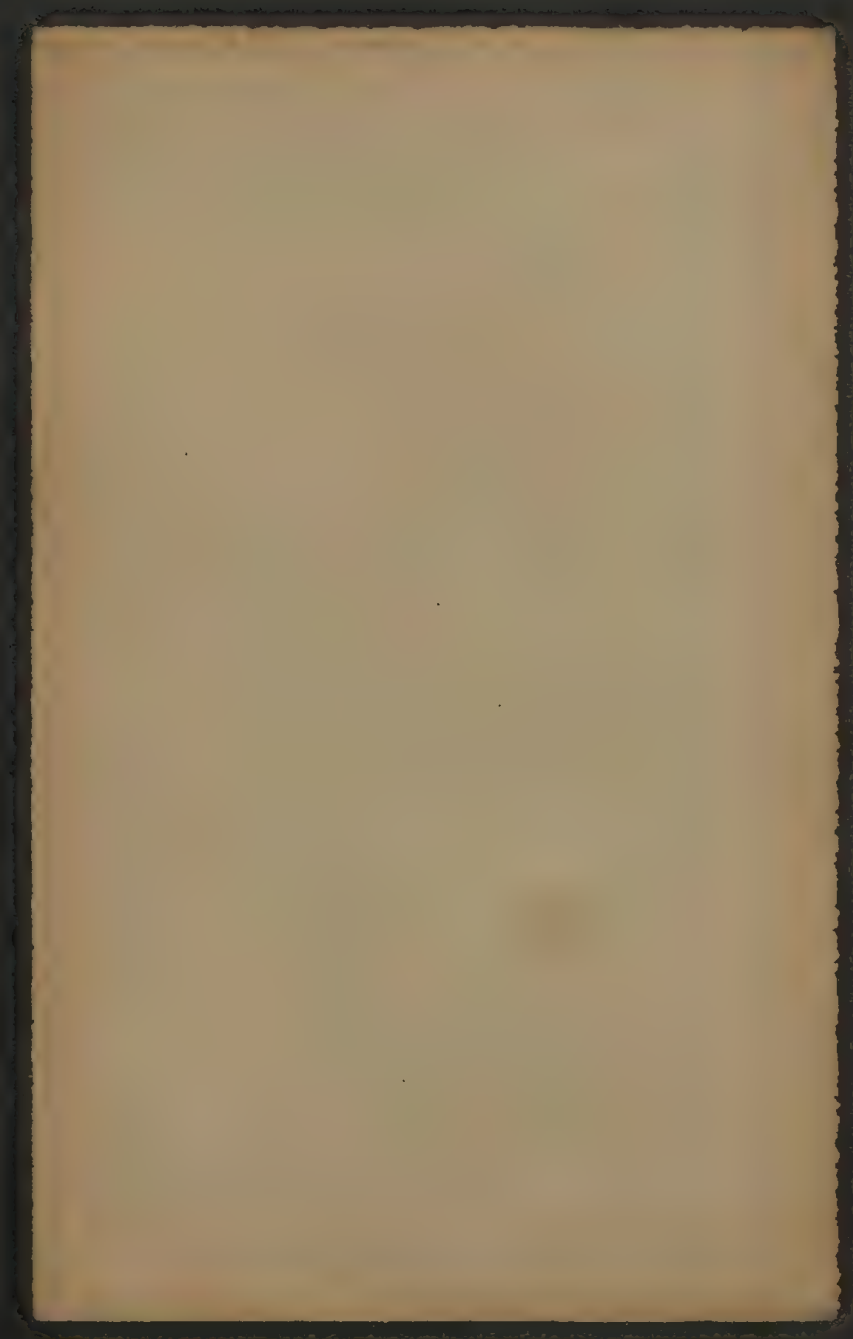

1

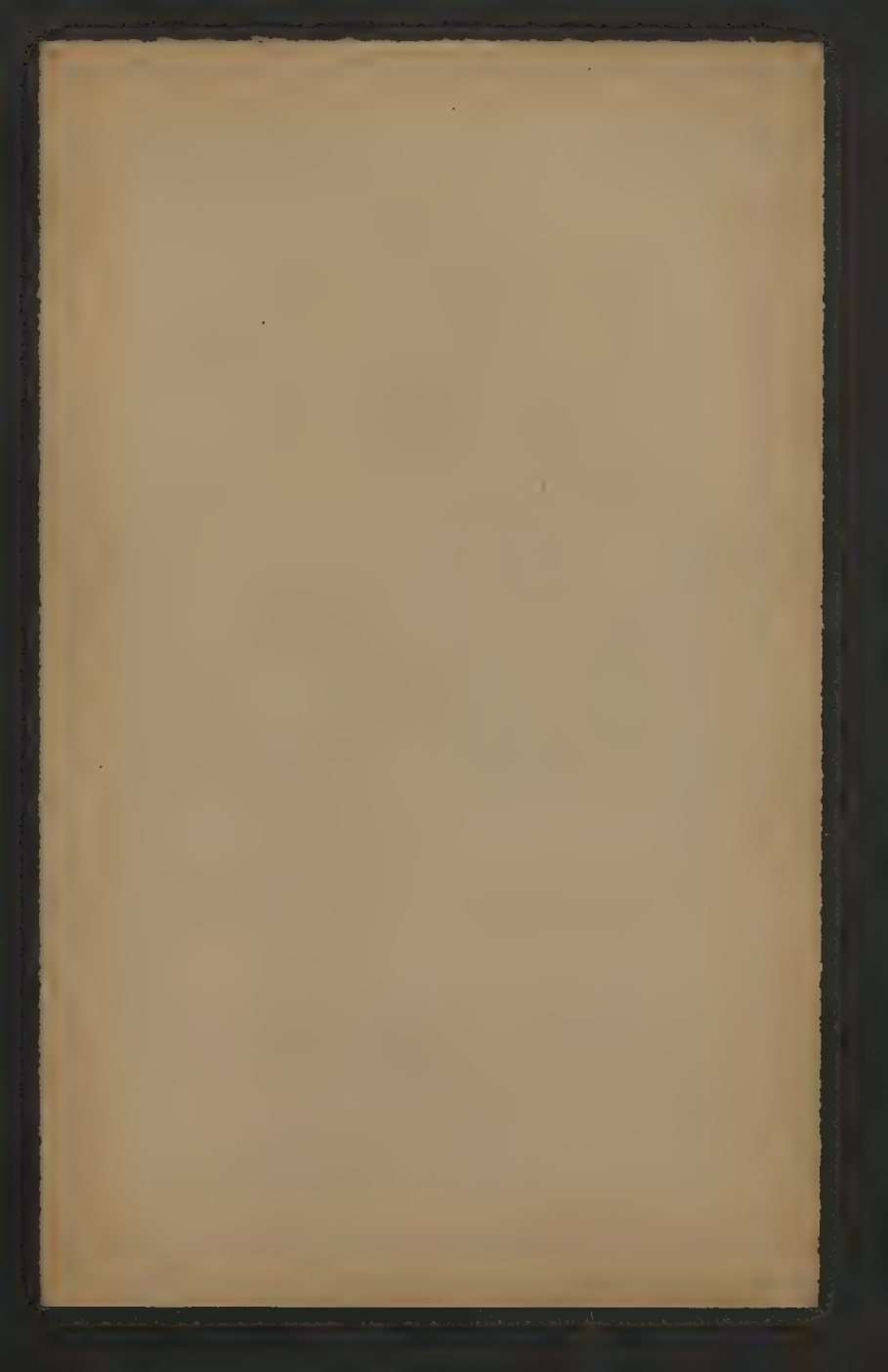
Wychrzcianka - i. x. nli - ucl um. praeclavcian
ka, neofitka „ E. 'to wychrzcianka, a
x nigdy nie dobrego nie będzie „ J. Krasa.
72. 116.

Wychnuchać - al - a st. ch. dnu. ka powoła chucha-
nia dobowu czasu „A gdy mrozy poci-
snaty tak se syty karmakaty, wtedy ch-
chat. chuchat, buchhat pibaim dxiwko mie.
wychnuchat.” J. A. Fr. Kwa. 1. 184. 3 wyprze-
sici' nycackai „W starych domach
kaido czasy najdrobniejszej kaze got. ny-
prawowane, wychnuchane obmytane
na trwanie. wygoda” J. Kwa. 76. 9.

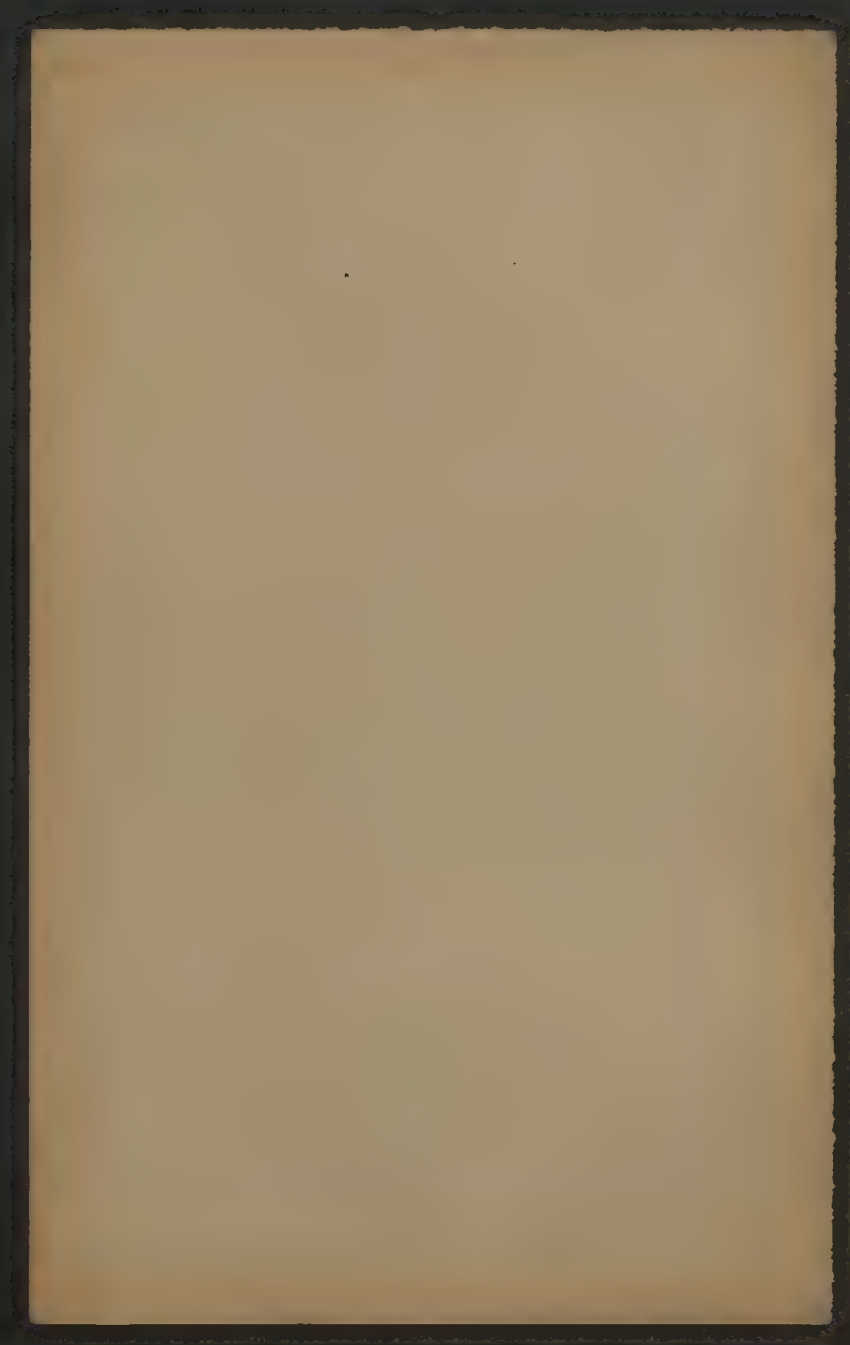
Wyciąg: af-wy trze st. a. d. km. z lud powst. mówi:
wyciąg, wyciąga, wyciągi, Wyciąga
go. kula, w edle pasa "O. Kol. 1. 249.

Wycierac' - at a st. x. i. o. k. z. n. y. p. l. d. e. p. l. a. i. p. o. l. e. r. u.
k. a. j. e. x. w. i. o. w. y. n. y. p. „ t. d. y. s. t. o. m. i. e. r. n. u. o. p. o. l. e. ,
z. j. a. k. o. b. u. d. k. i. w. e. r. s. c. i. e. w. y. c. i. e. r. a. n. i. w. o. r. o. k.
s. l. e. p. i. n. o. , u. i. e. n. i. e. k. o. t. a. „ s. p. u. s. i. n. i. e. n. o. . 68.

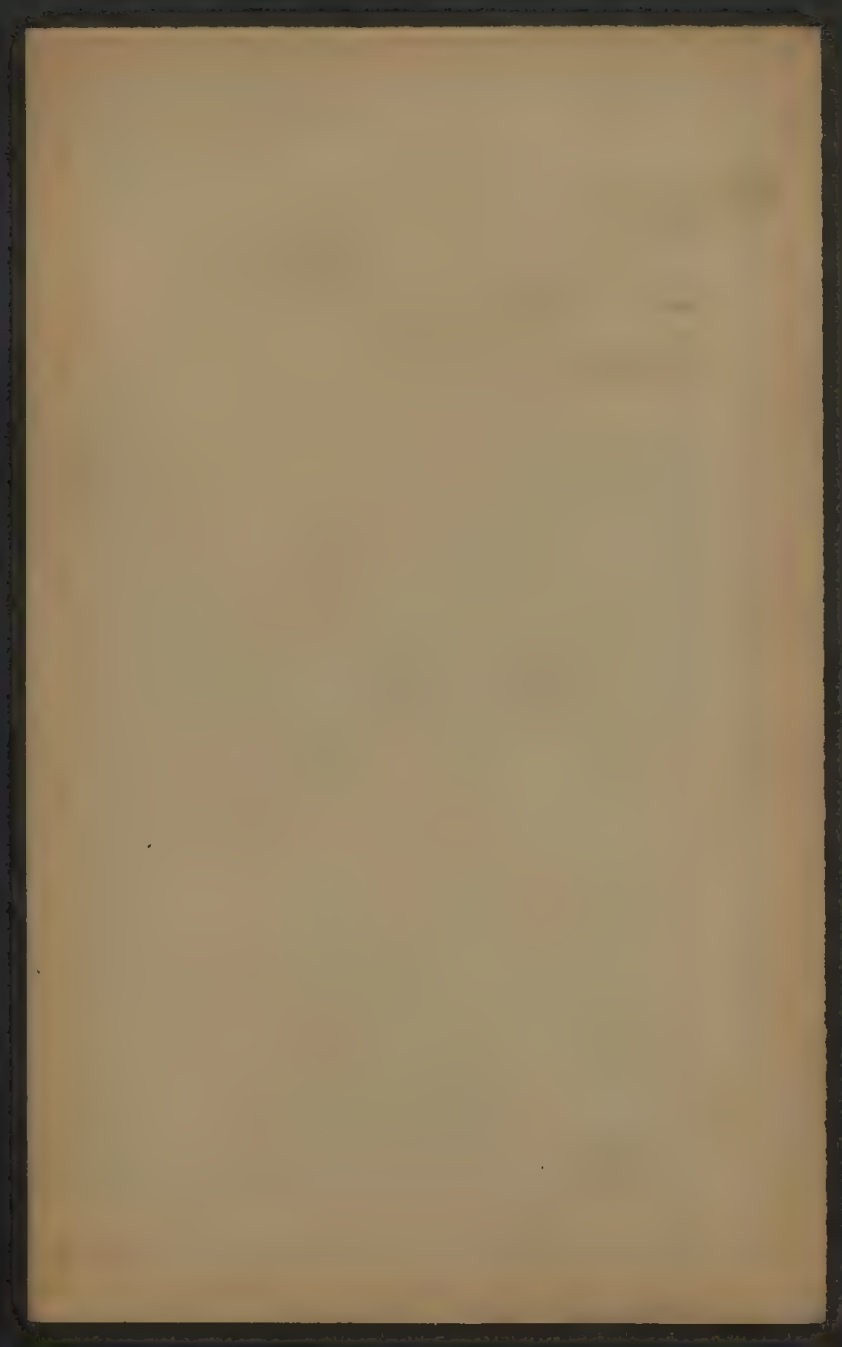
Wycieruch-a. m. chy-wo m. cztowiek wyciera-
ją podpisanu kety. brudas, "Kboga
cowy prapadkiem, kuappiark, wycio-
ruch warawski". Now 1882. 95. i 144.

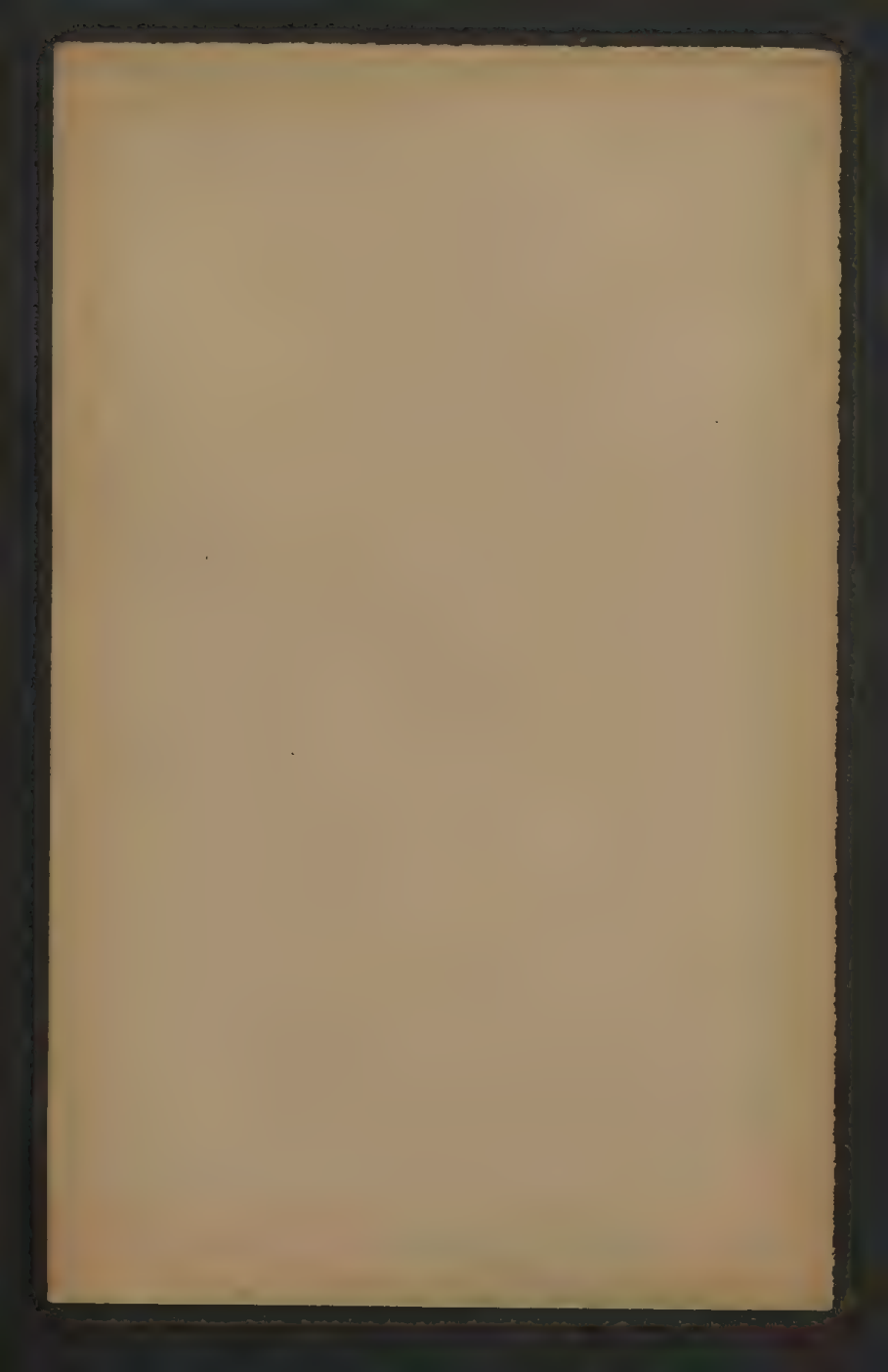
Wy clic' sig-it-i' st kaim dko gromu. posp. Dobrze
sig wyff' daci, m'j vac'.

247
Wycyganic' ex. Dkn. wytydric', wyxatrowaci,
- wykpić co od kogo " Żydzi wycyganiłi u
mnie grunt, z czego ja z dziećmi żyć będę "
Słur. lud. S. nar. 1882. 285. 3.

Wyuczylizowaci' at nuję st. m. dku. i skupi' ko-
go uczylizowacym z - się st. kaim. na-
być uczylizacji, ożtady, stę i z uczyli-
kowacym, Rzemieślnik warszawski,
chci' i z uczylizowac, na coś kowale
stworoswieckiego u sobie / J. W. W. 33. 14.

Wycekiwał - ał. kuje u. or. udu. czeba' na co
cierpliwie „Według kaprowici i innych
rodów, kamiennej i Niemcy, jak daleko,
tak i udat kachawai - wględem Svan-
yi postawę wycekiwego.” krib 88. 136. 1.

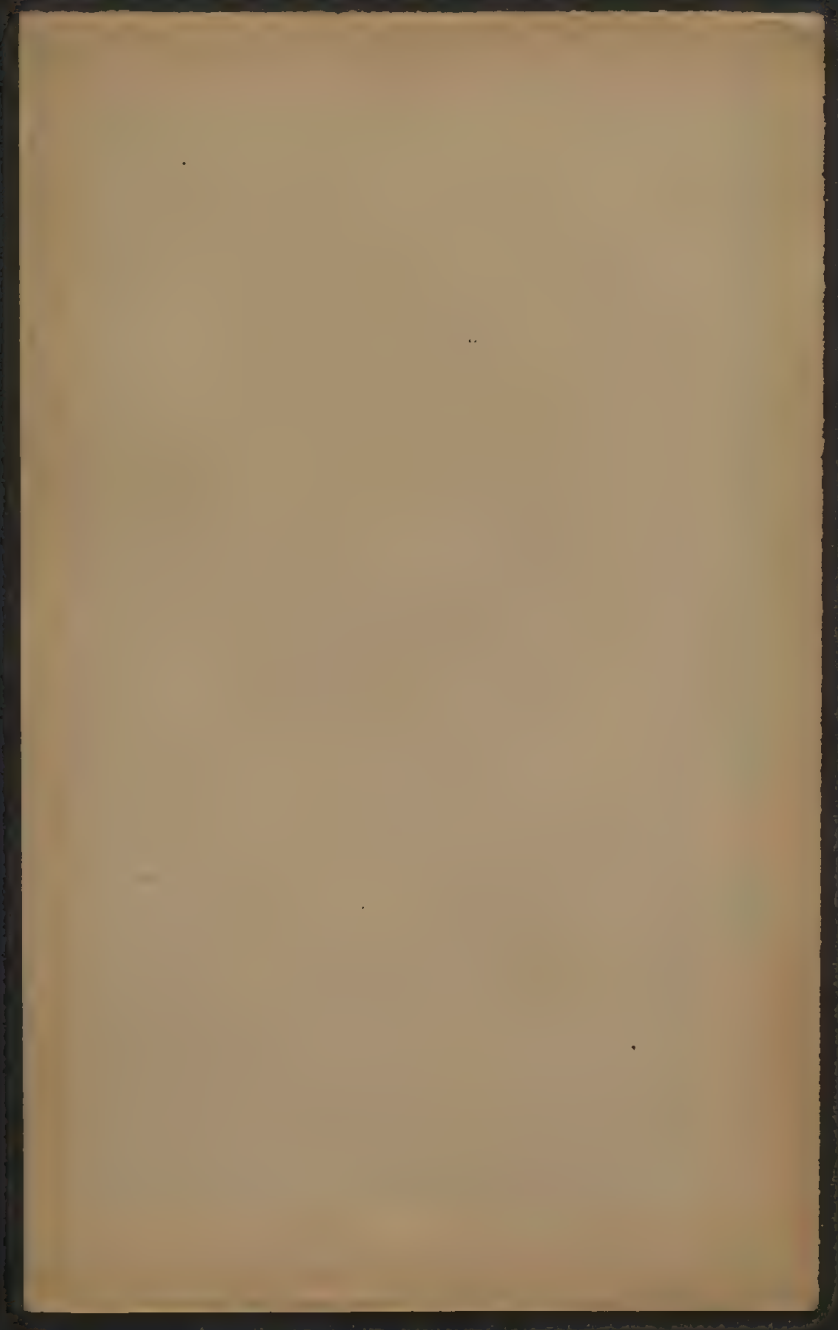
Учреждения - а - е. inst. słowa wykrepić
prawy. i - co ^{o niechętny} prost. dokładny, gruntowny
t.j. zupełnie rzecz, kwestja i t.p. wykrepi-
ję "Towarzystwo nie dostało nam u mnie
dotychczas tego zaproszenia na dzień
o którym mowa. i tak i wykrepię"
program księgi "Książka" nr 84. 192. 3.

Wycechaki - oś. m. to co od ludzi, ~~przez~~ odpad
ki przy cesarzu włoskim, włoska i t.p.
„Włoski kupiec, wycechaki, wycechaki pie-
kne panie i panie, 'ne modna koki', ne
modne koki.'” „Głuch 1871. 14. Dod. „Wywie-
niona miejscowości następuje talerz” ko-
rzynnego kawytkowania nawet odpad
koci trzianych (wycechaków)” Now. 1878.
97.

Wycecha. 'myit. glos zachycający na charty. neta
jst kajaje, kwi go! "Rozem uwarsti'
a tytu: wycecha, wycecha. 'i' a psami
rusili w tlebach pytu "Ad. Mlich. 3. 37
" Tu Wyjściem prosiwał kwyk: Wyce-
cha! Tuż a pod kwi' myknył kwaru "
ib. 117.

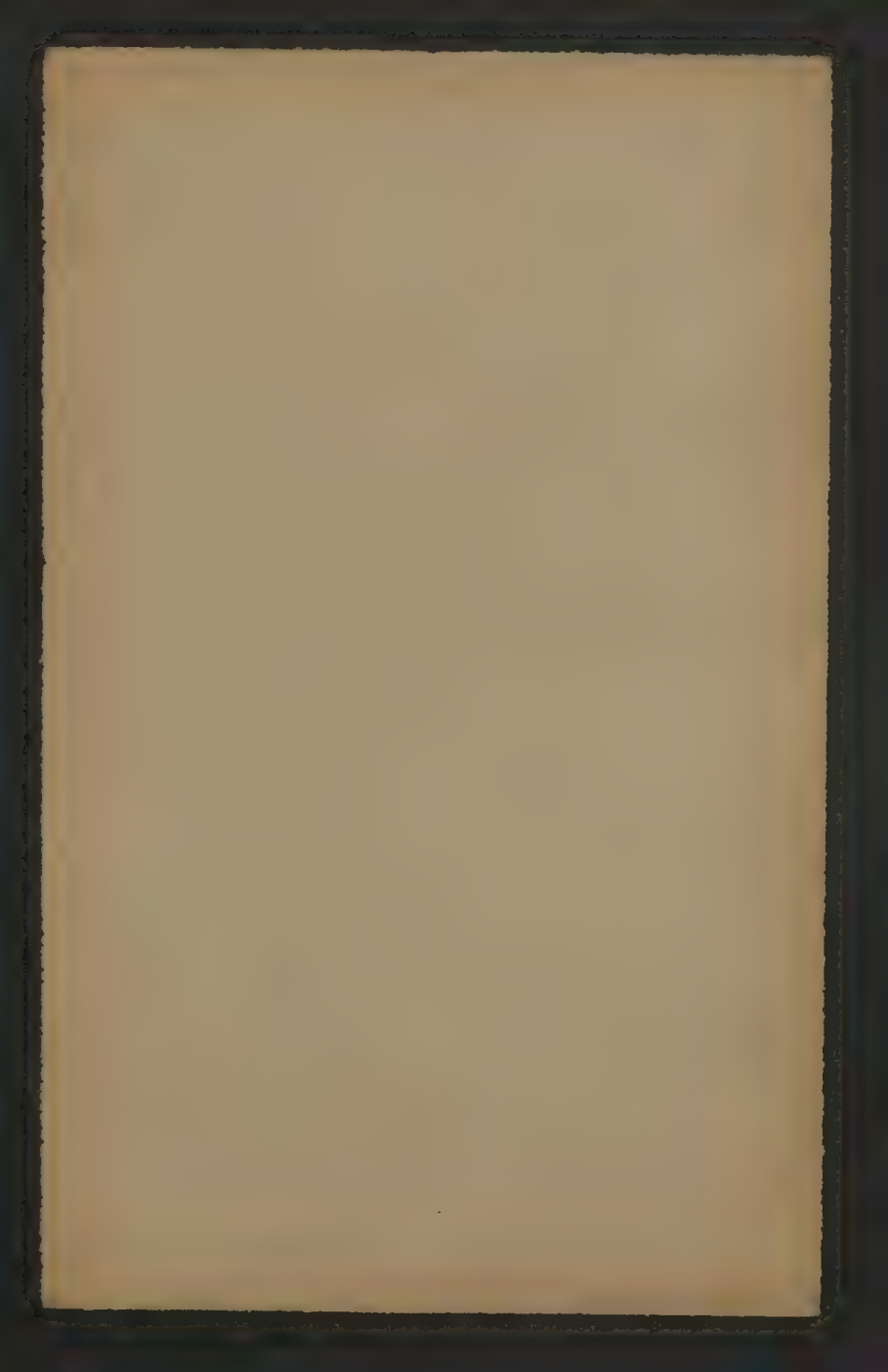

U'y^oktowⁱer^uyc' sⁱs' y^t-y st. zim. d^om. porbyc' u^s
natury ludzkiej; podnieś' u^s ducha o-
derwawcy u^s od rzezy kⁱemstkich „La-
komnice rdawaty sⁱs' n^eg^estⁱwie, a co naj-
dⁱwniej^sza w kadu^ej'x uⁱch uⁱe dostre-
gła t^ego nadkⁱemskiego j^akⁱego^s wy-
cto^wier^uenia, t^ego podnie^sienia ducha,
kt^ore sⁱs' j^ey tu zapowiadato „*Ź. Wraz. Jy.*
powst. 1882. 162.

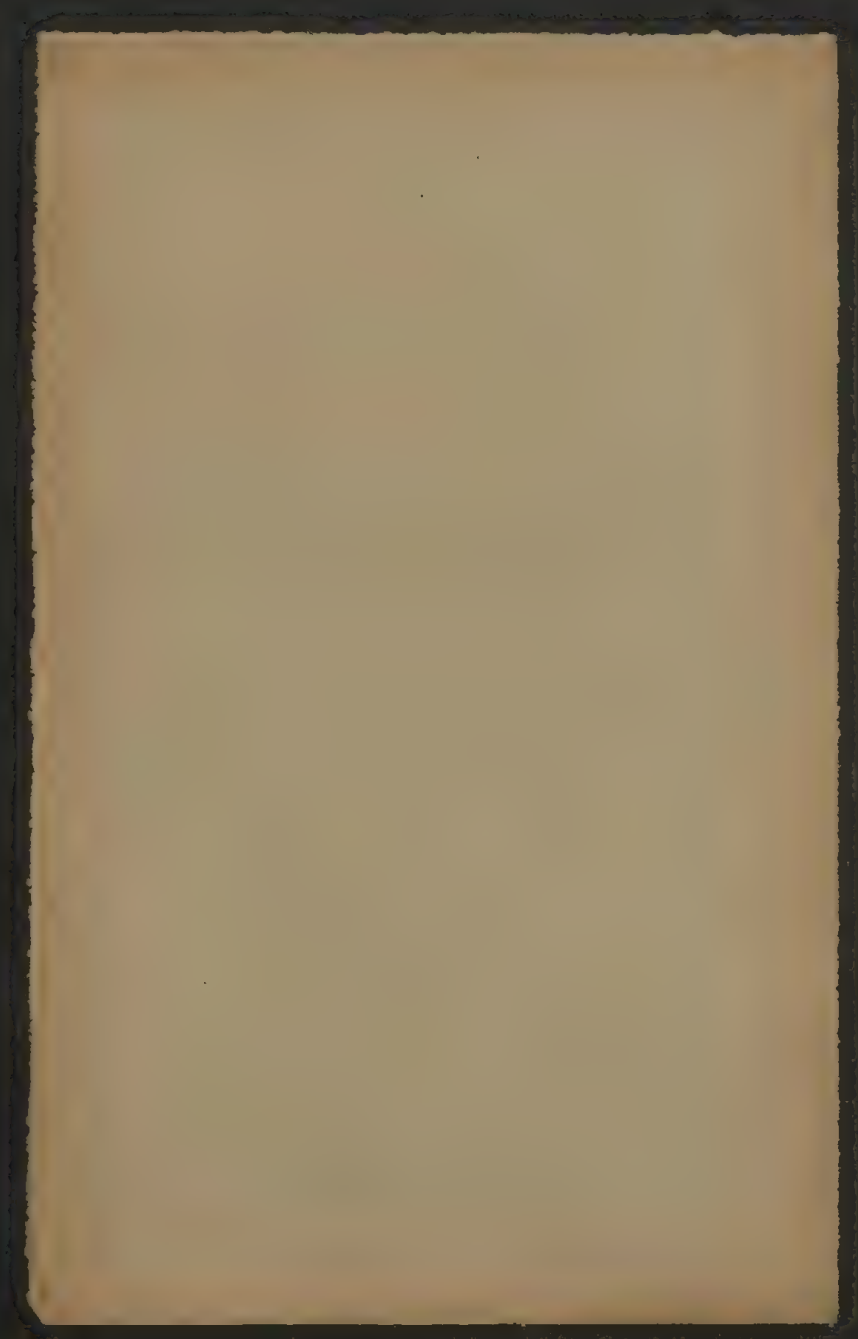

Wycryptac'-at-a 15. x. 1880. 5 x 10, 10 x 10, 10 x 10
cigle cryptanic. „Na komendzie tego
killeda wycryptanych brisiek” 17. 1880.
16. 100.

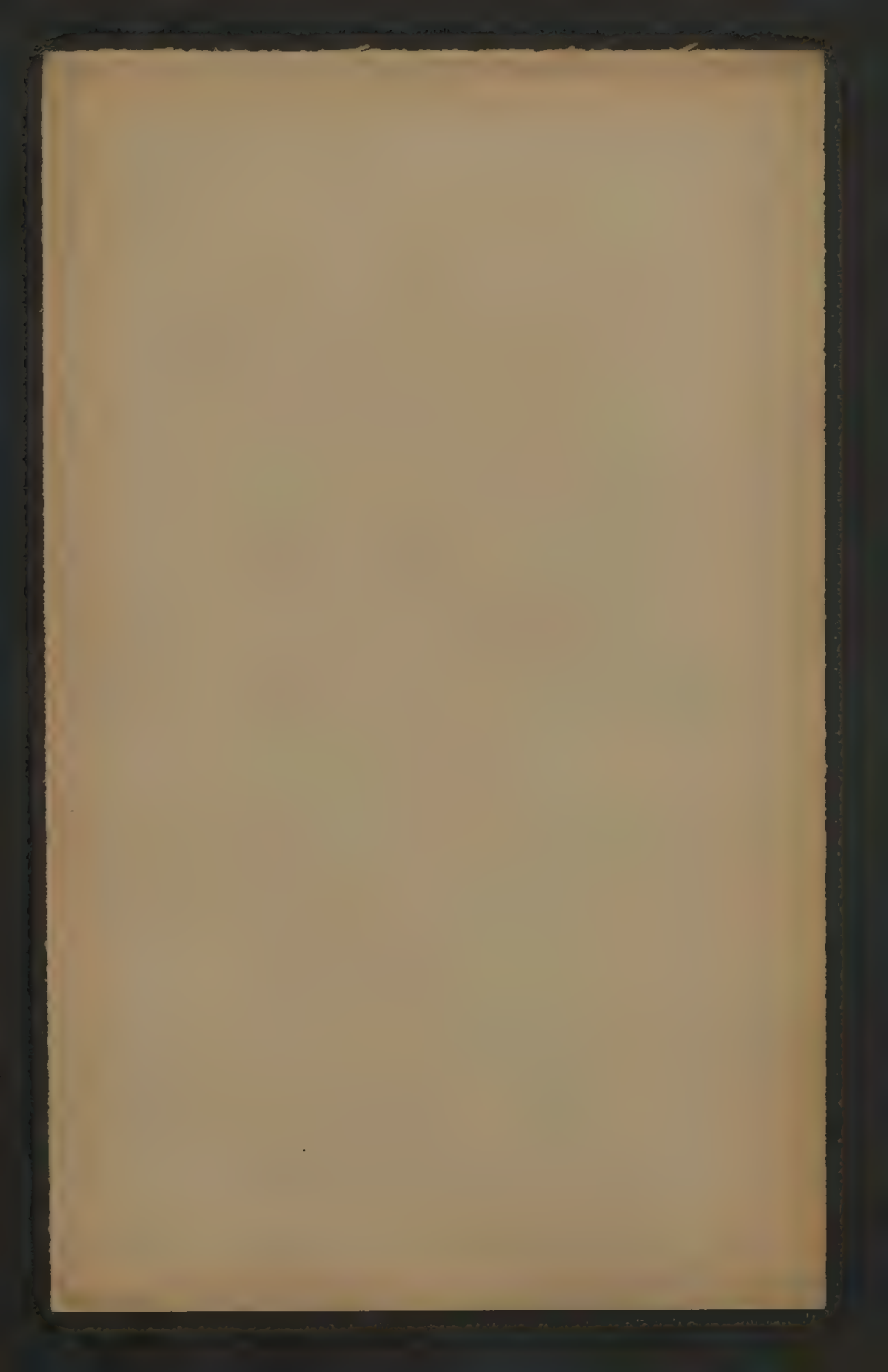
16. 100.

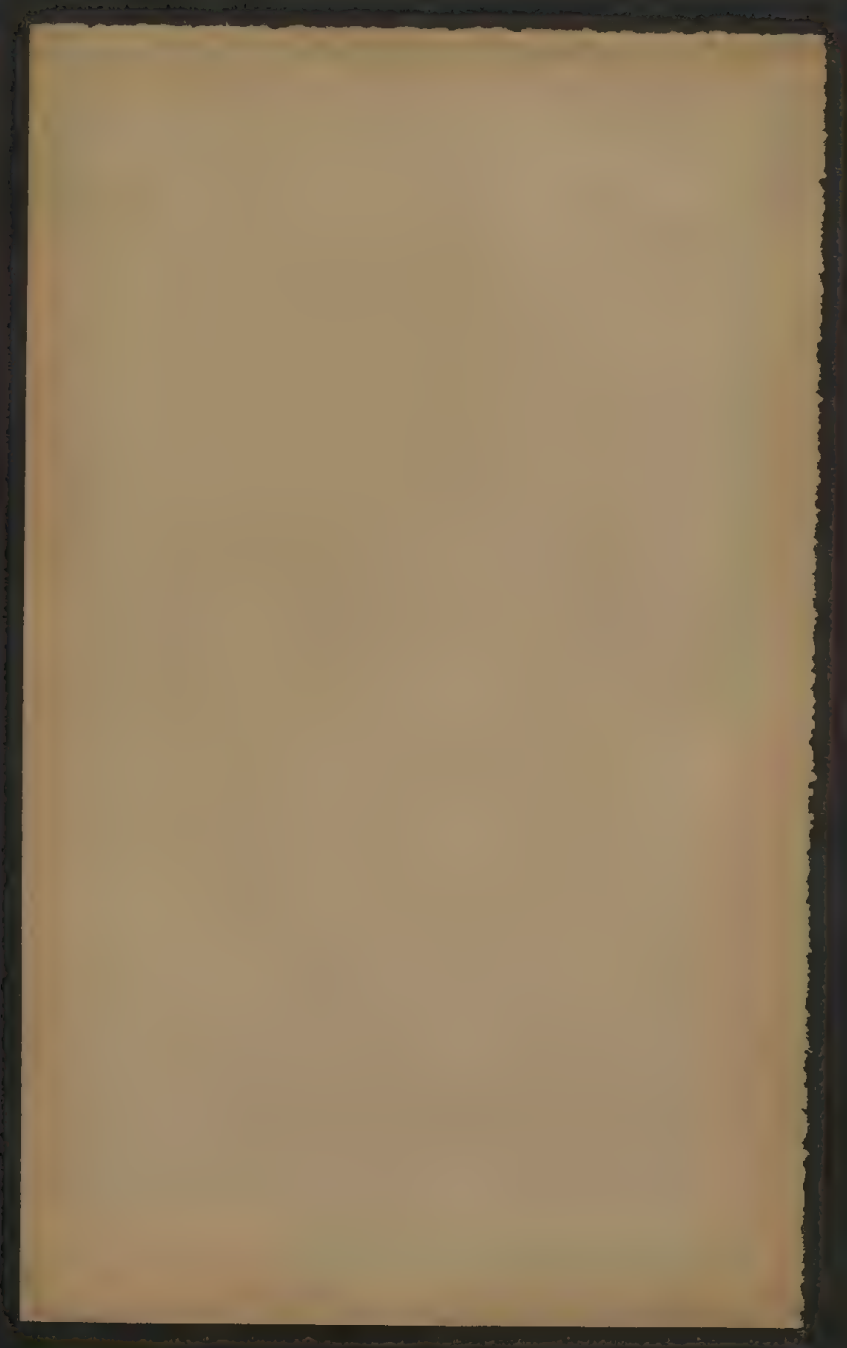
Wydatki i. i. bez sum. wstawił wydawnia
płom, przynależenia ryzku, wprowadzając
płomność masyjka lub większa ilość
wydatku, jaki obliczono pierwsi produkt.
„Pod względem wydatków, wclna w tym
roku w czerwachach utraciła więcej se-
niej. dochodzi do skupu do $4\frac{3}{4}$ funta za
sztuki, z malek do $4\frac{1}{4}$.” wiek 1887. 128. 3.

Выдaрeнiе - а. н. вiа - рeн'иу. хdарeнiе, то
co сiг'и yдaрeнiа, yдaрeнiя, "выбoу
oбщecтвeннiе cг'и нaс'и yдeнiа к нaй-
сiбeнiй кaп'иyгeннiх yдaрeнiй "П'квaн.
19-78.

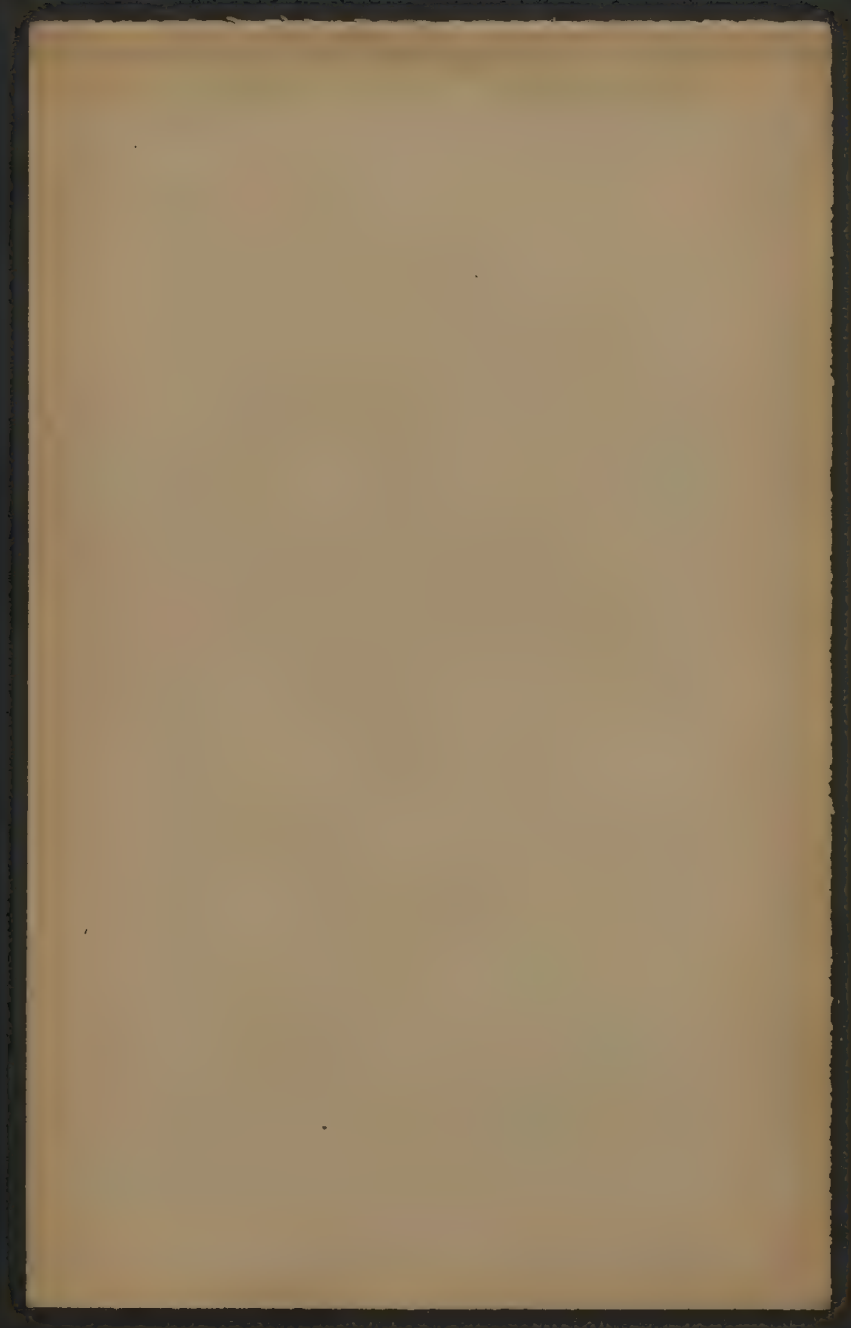

Wydawca y m. wcy-óu mu. z ten kłony wsta-
snyu nakładem wydać t.j. drukujc
drisko. księzke. pismo peryodyczne „do
Zymela wydawcy kalendarz, nie tak ta-
~~ko~~ się było takto dostać. bo drukarnia
jego i składy kłone karaniem polszu i he-
brajskego literatury w sobie zawierają polo-
żone były w ród brudnych ulic i kanał-
skich „Zł. Kraw. 25. 30, /^{dworca.} /¹⁰ wyty ich napis:
Drukarnia. - A ot. inoie jasnosc wydawca.
przy pominiem sobie że widział podpis
jego na nakładzie „ib. 33.

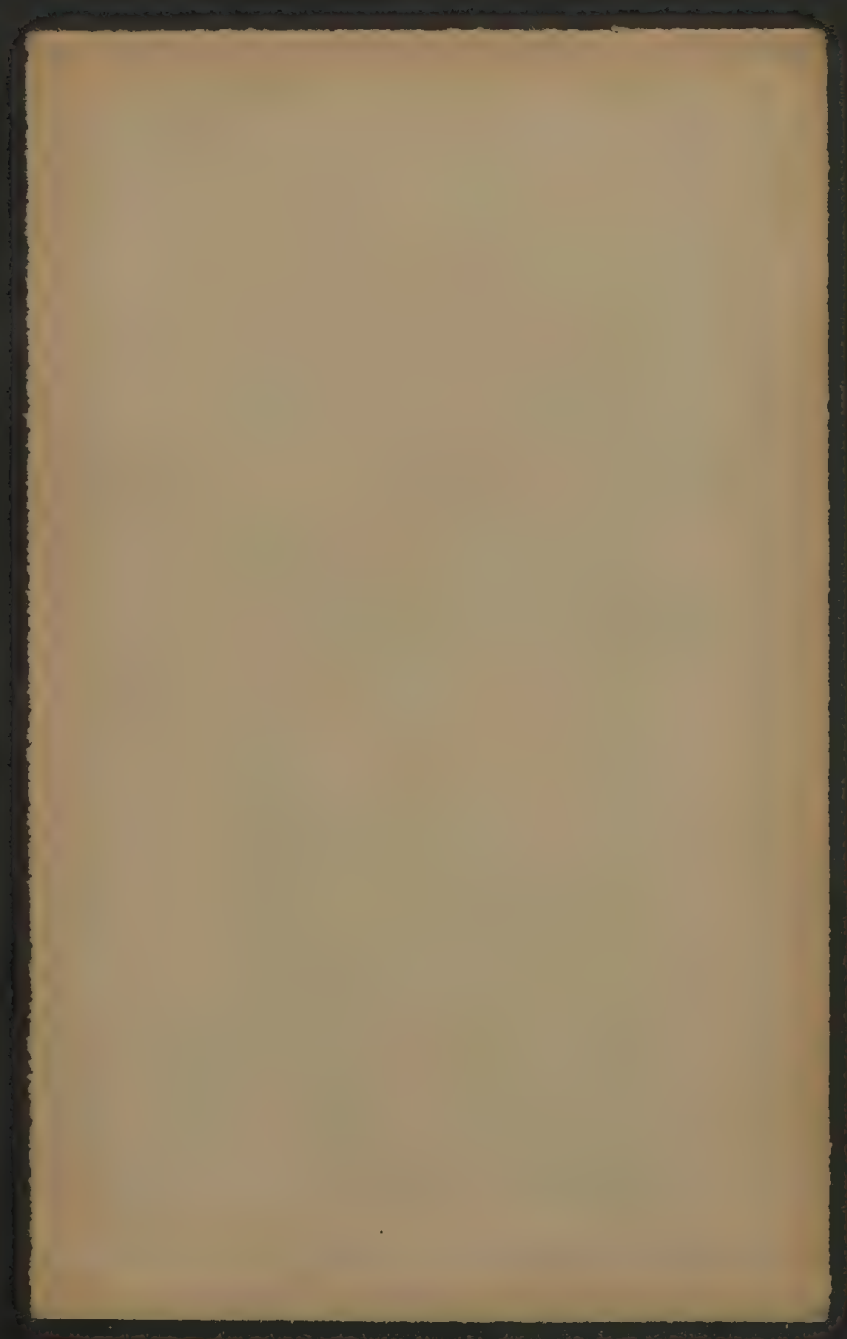

Wydawnictwo - a. n. cwa - nictwo um. wydawa-
nie to jest tworzenie koradów na druk
dziela pisma periodycznego i t.p. z
dziela, pismo i t.p. wydane drukiem
„Co do ogólnego ruchu wydawniczego
w Niemczech mamy sprawozdanie i
porównawcze cyfry. Okazuje się... że
w dwóch dziesiątkach lat wydawnictwo
się kumulowało, najbardziej w teolo-
gicznym i w historii i geografii” *J. W.*
Kram. wiek 1877. 146.

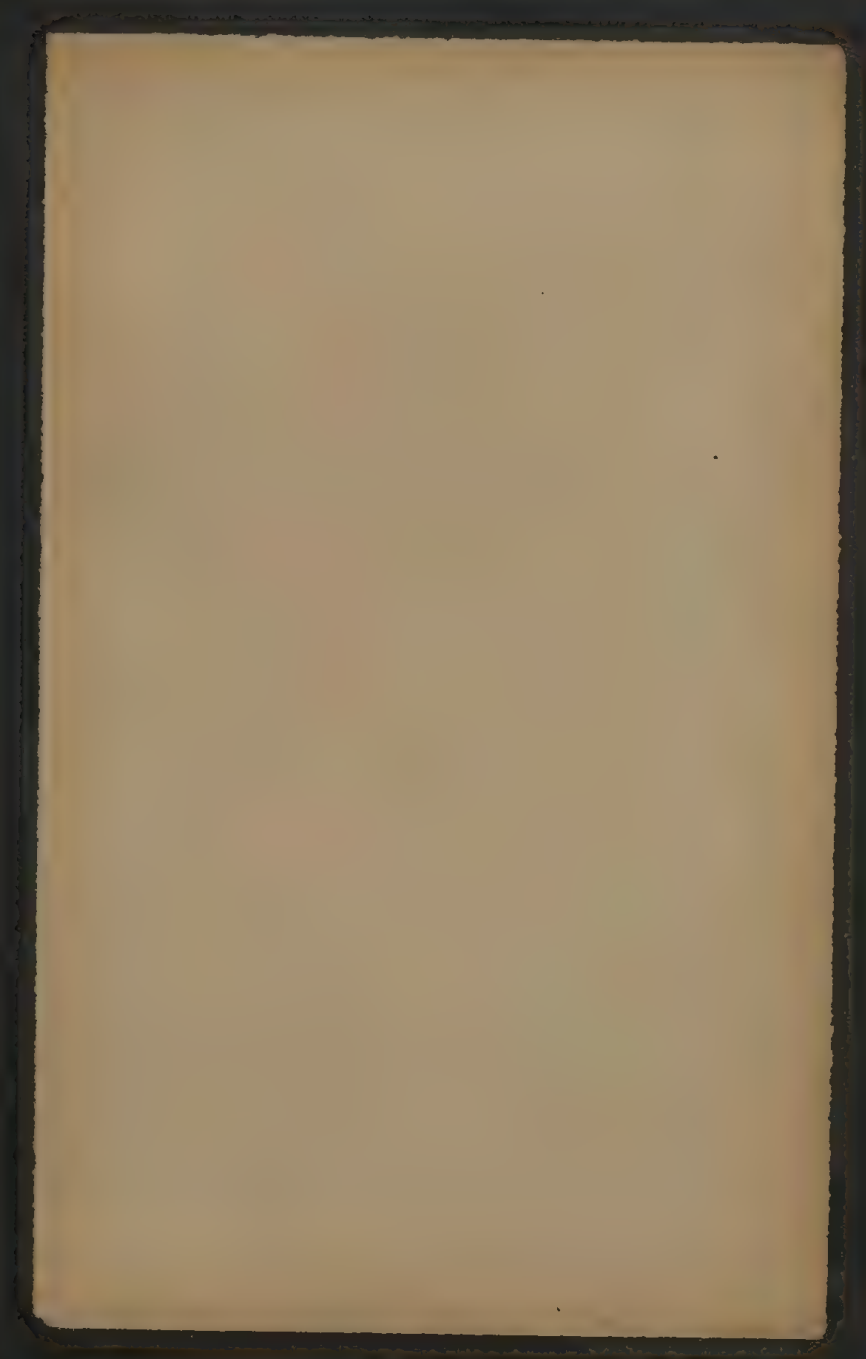
Wydawnictwo - a. e. tyższy się wydawa-
nia drukiem i wydawnictwo. ob. powyżsi
poukt.

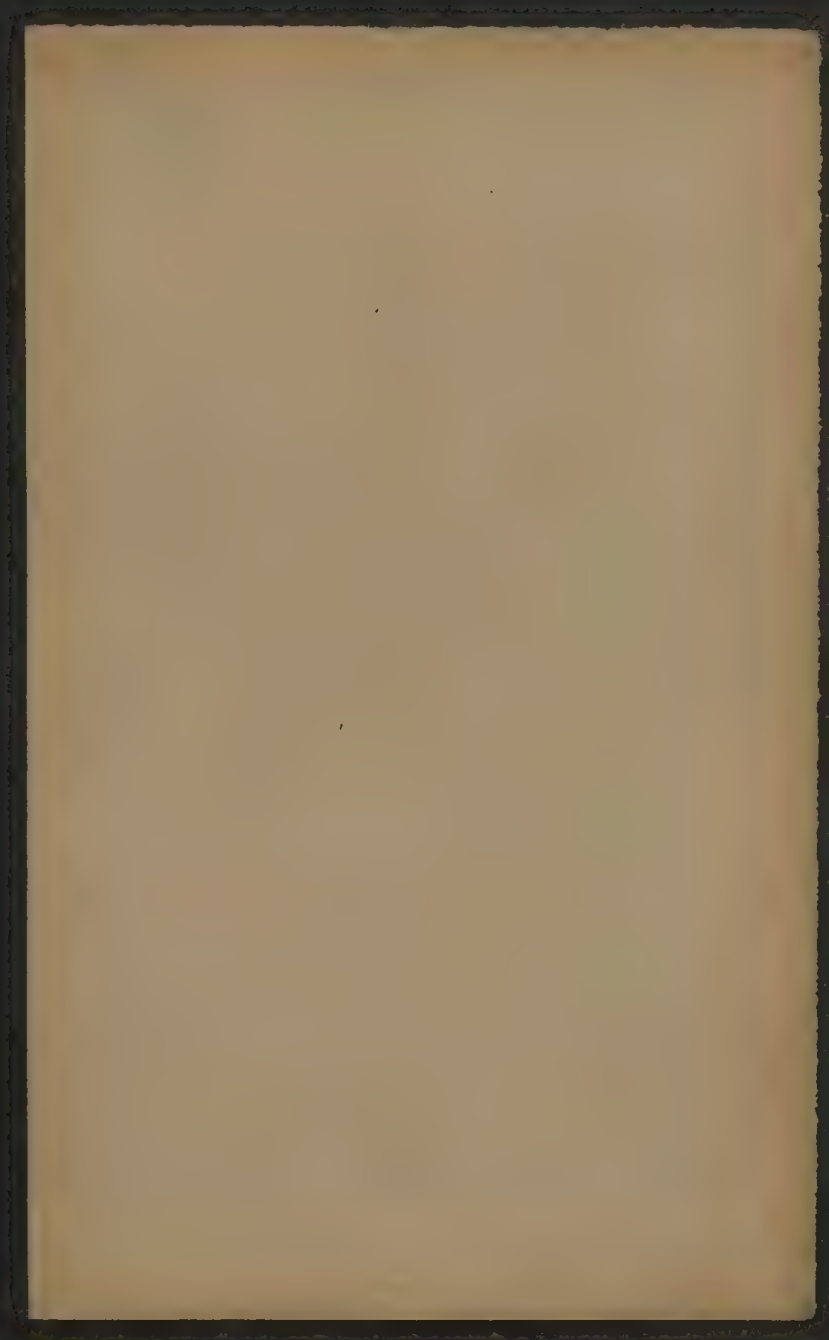
Wydeklamowaci-at-nije st. cz. dm. wypowied-
zi i deklamacji, „Nastąpiła repli-
ka również wzajemna i niemniej wy-
deklamowana” J. Kwak. Icha waw. 1. 52.

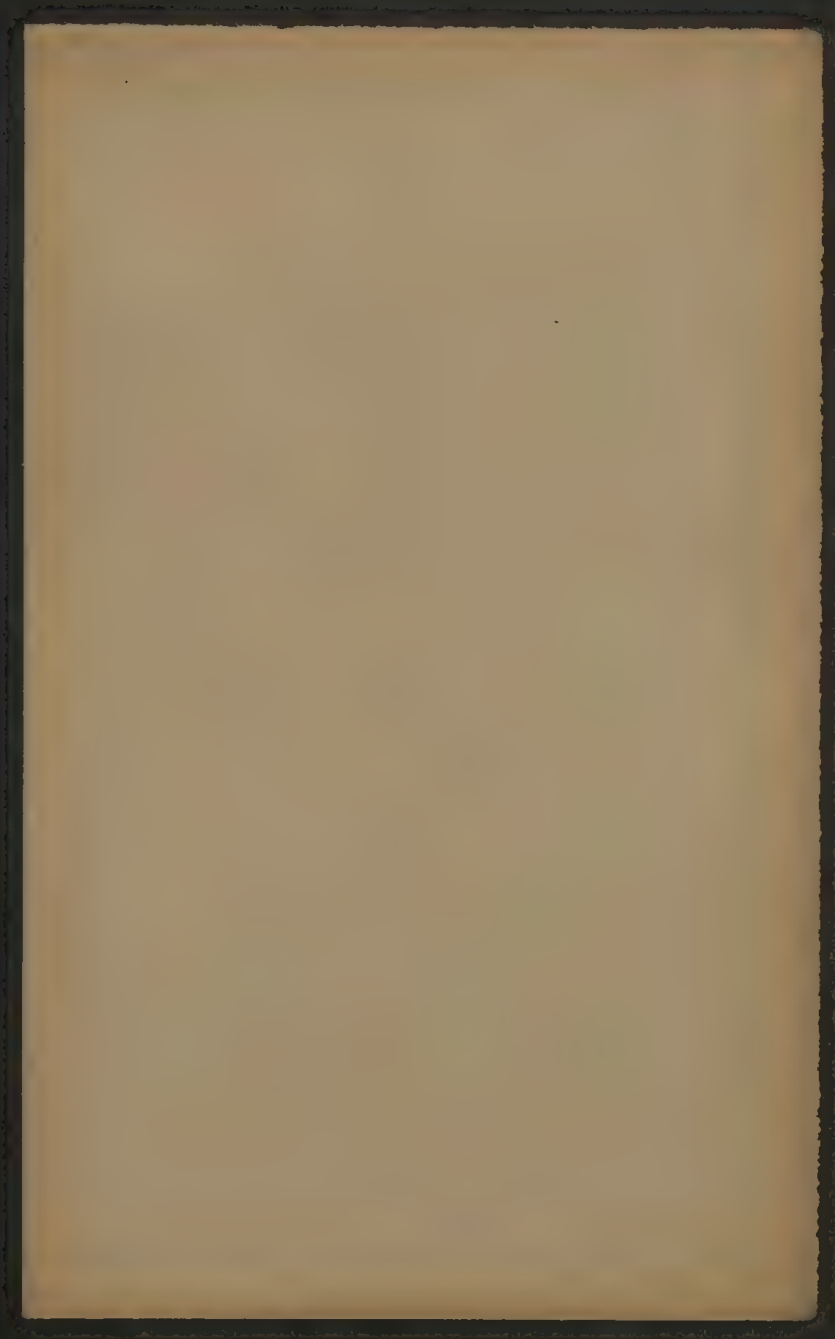
Wydelikacai'-at-a st.k.udu. Wydelikacis-iti
du. czynie' delikatnyu, porzykany, majai
do wygód, Wydelikacenie kaszmaru
odjęto mu chęć do pracy "J. Kw. 58.25.
Wydelikatniec'-al-je st.mj.du. stani'ie
bardzo delikatnyu, „Moj Doie, jakies
to panie fulganie wydelikatniał." ib. 1.25.
„Przez te dwa lata, w których jej nie
widział, nysy twoary wydelikatniały,
wyrafinowały, jakby pod dotknięciem
dłuta kuokornitego rzeźbiarza" M. Pat.
Diaty num. 232.

Wydtwicié - at-a st. a. udka. Wydtwicié - yf. y dka.
wyciągnięci wzdłuż przedwinięci, aby dłu-
giej wyprzeć. „Wolęta ma ualeptę już,
ponow powtarzanie u tworzenia słowności
do wydtwinięcia postaci.” St. Krt. Blum.
22 3. / 185 - się st. a. im. przedwinięci uż, dłu-
giej się stawac. Sekundy wydtwiali się
w jej wyobraźni, najmuśniejnie skryp-
nieżie w podrażnionym słuchu robiło
się torkotem “B. Gaus Kur. War. 1878. 247.
11) „Wydtwione lieny sans linyte” T. dygas.
kuriały 1. 2.

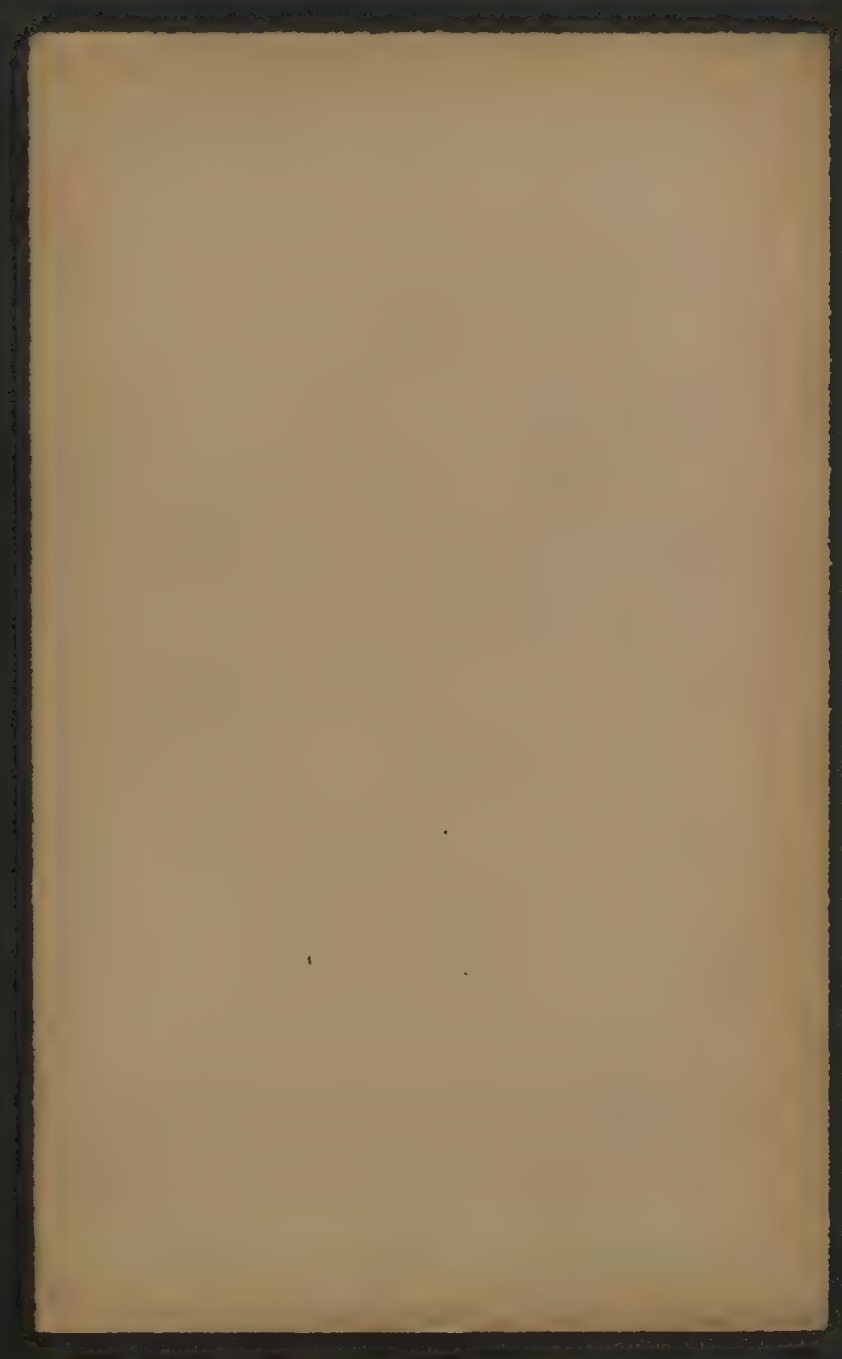

Уydrove-a u. ka-y um. behdvoie. niepie. u
ktoemu takvo sie uijdrovije, a voz' ro.
myi. ka k'lohai' uij. Struane kaurylipie
sac'isto uijdrove. Ad Mick. 3. 79

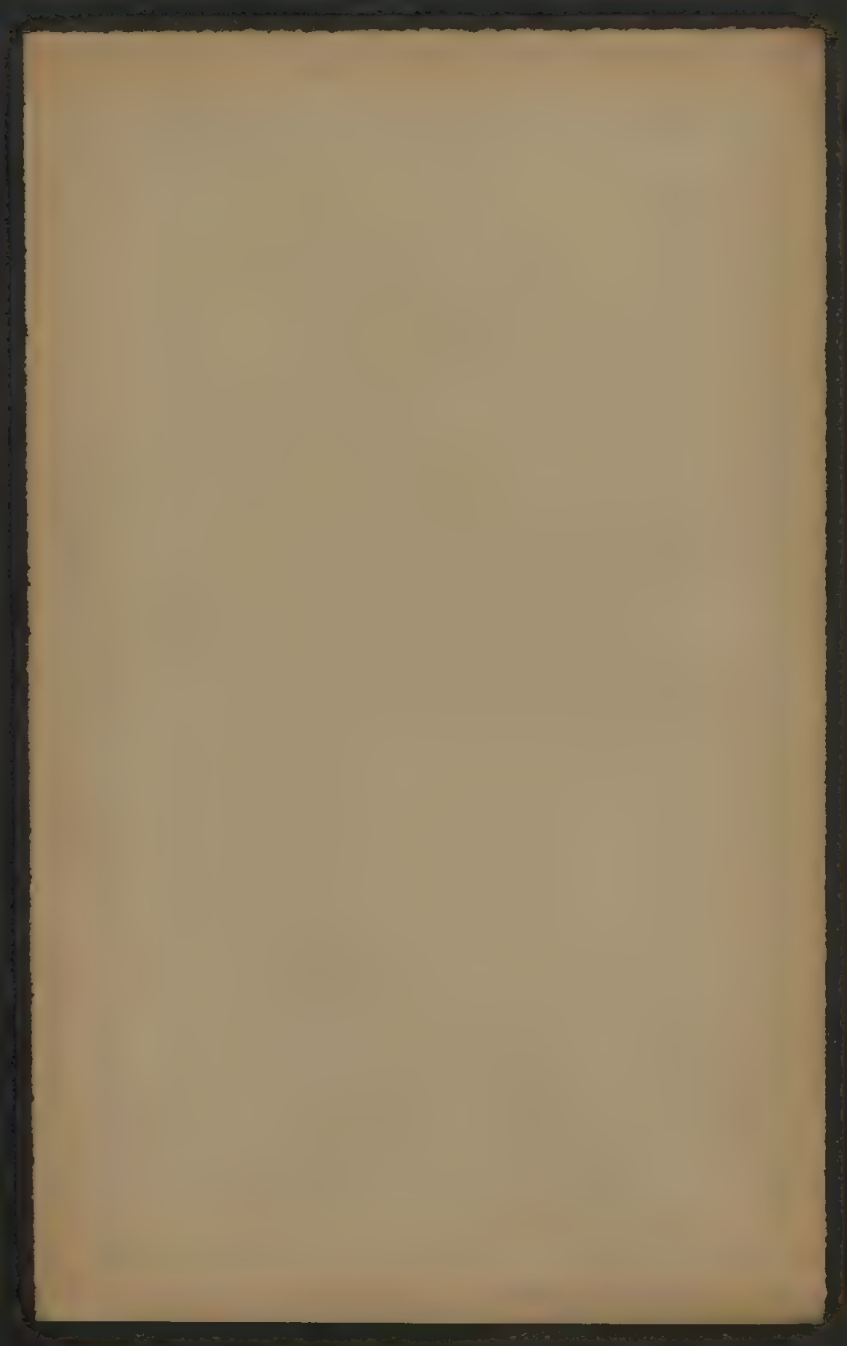

Wydrzeć. wydarł - wydrze st. x. dkn. & wydrzeć
wale pole karawizki knakami wydrzeć
wary karawizki „dale chce brzeziny oddo-
guzje pomiedzy wogloby sie takowo-wy-
drzeć” J. T. Krass. 71. 137.

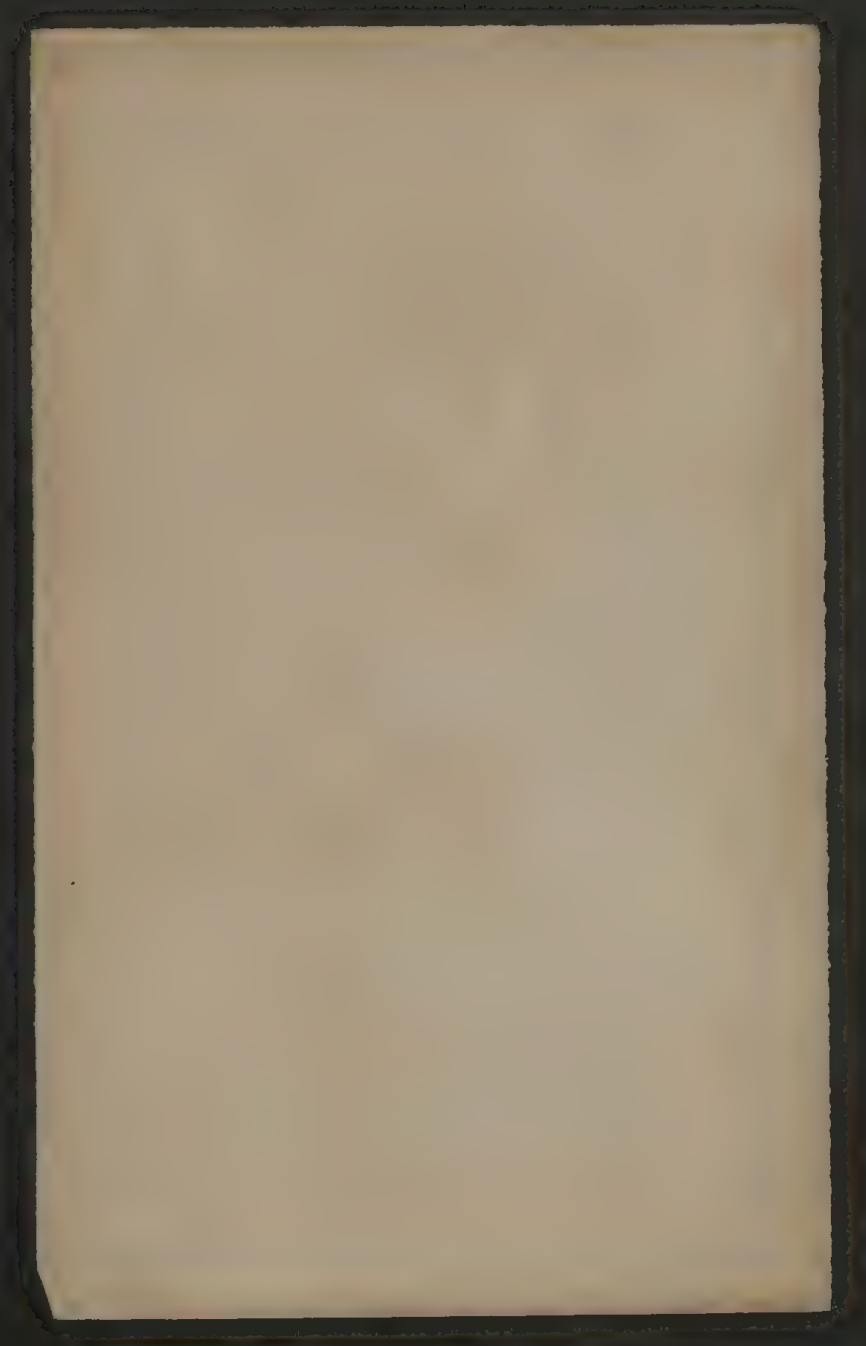
Wydrzeć sie st. x. dkn. & pomiedzy
nie brzeziny, nie miedze nie calego miedze
sie w co oddzie, Ma wiele sprawiankow
koniecznych do zrobienia dla siebie, bo
pewniada, ze sie na wsi wydarta i ka-
cofeta w ubraniu otkopnie” K. Pol.
Dzienn. Ser. 29.

Wydudić - it-i n. m. dkn. Dudge wypić, wie-
tek wyduili? - Okolo extendieru bu-
telek " J. W. W. 78. b.

Wzdychać się st. raim. wysapać się. dykaję wy-
 poważę "Manynants klup, pysek obotnyj,
 wzdychaj się i bzdzie" J. J. Jori. Venc. / cocha)
 1878. 8. 3.

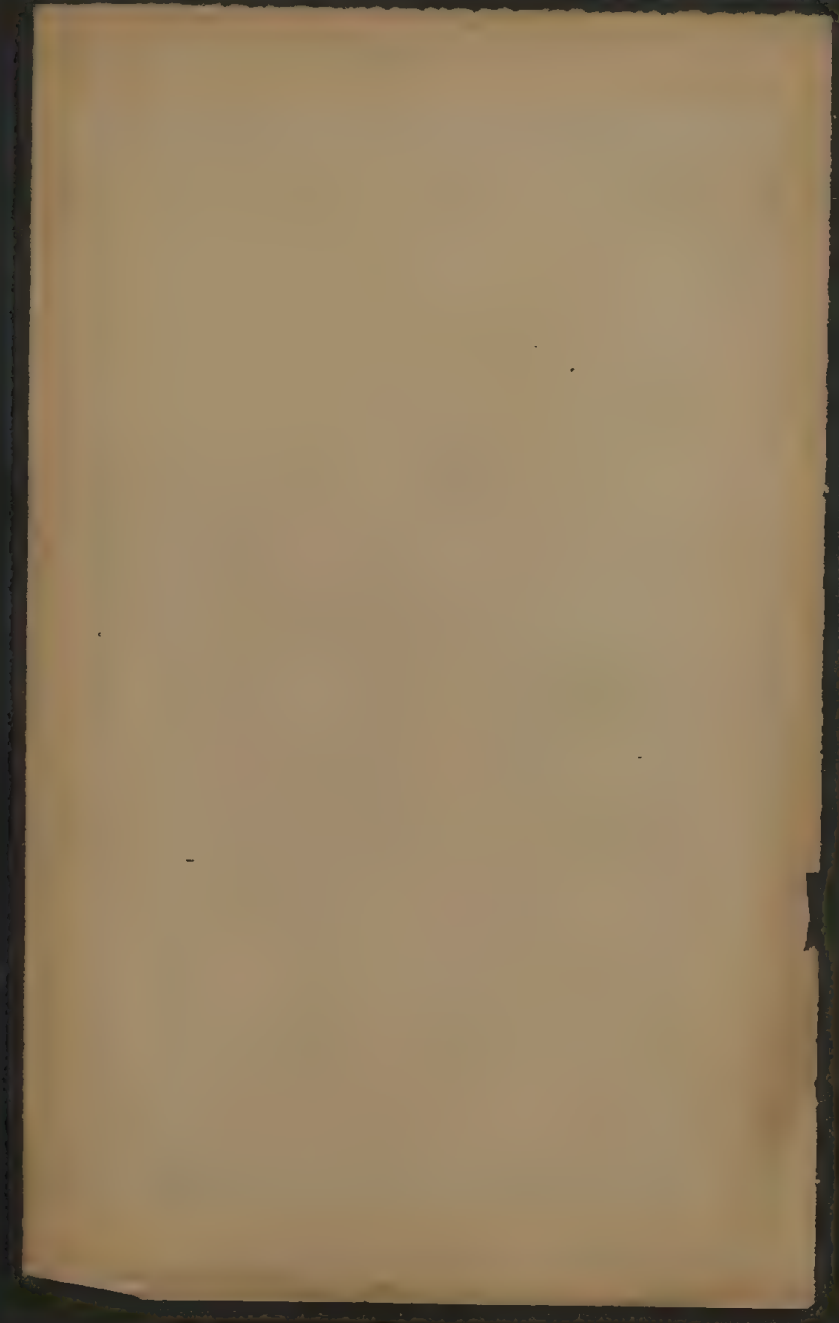

Wydzielina - y. & ny ^{możliwe} lin um. med. głoś w l. um.
„wydzieliny.” (płyn powstający w sku-
tok przemiany materji dobowymyjszej
w organizmie zwierzęcy i wydzie-
lający się na zewnętrz „kroń chowy...
ale wydzieliny & mowa jeżakże nie kie-
lowe?” A. Wilk. Zof. 1. 146.

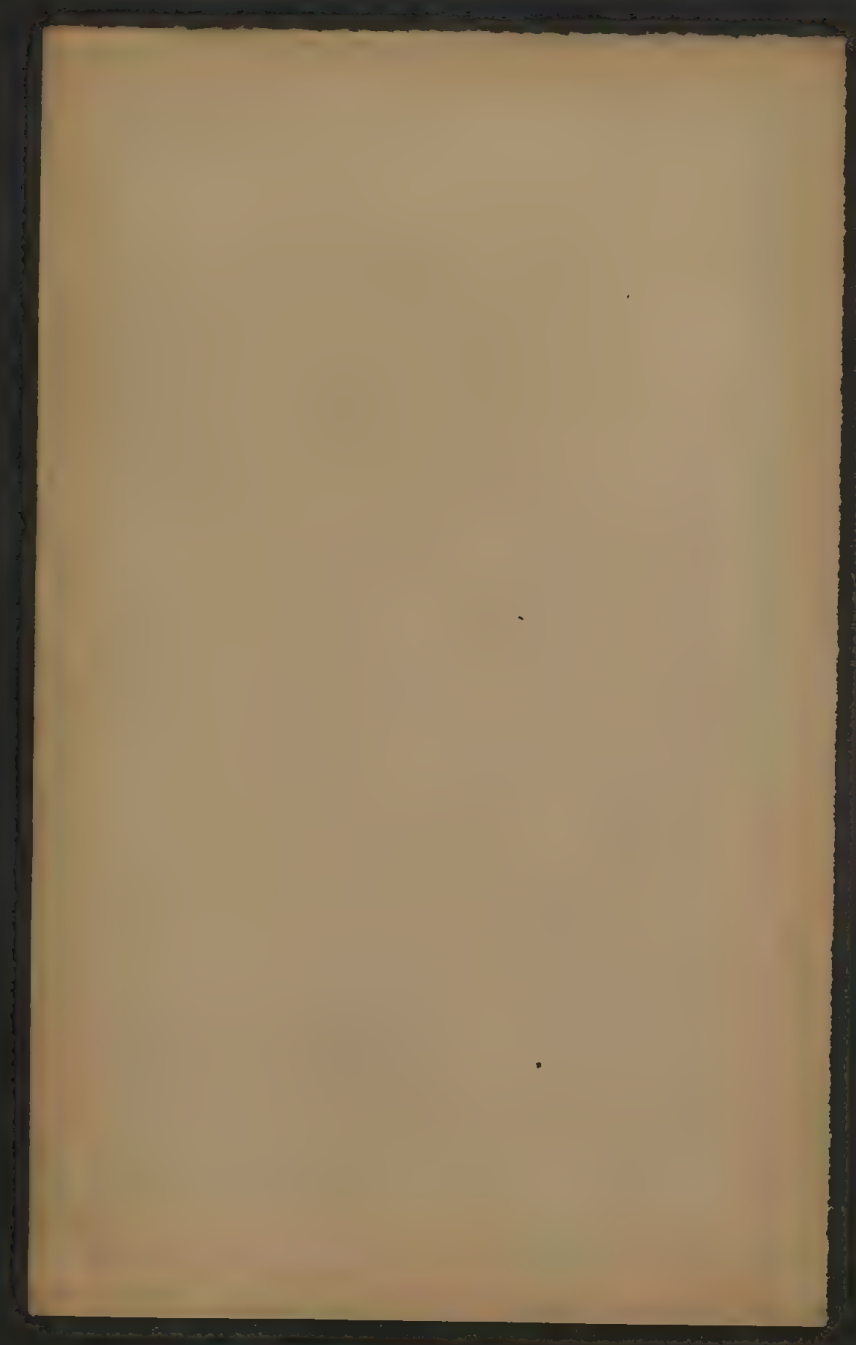

Wyelegancieciat-eje st. nij. dku. stai' n' ele-
gantem „Alerie's wyprawy stojnia, wy-
rost, wyeleganciac'. 'Daj go katu.' "B.
Bol. Hybr. 51.

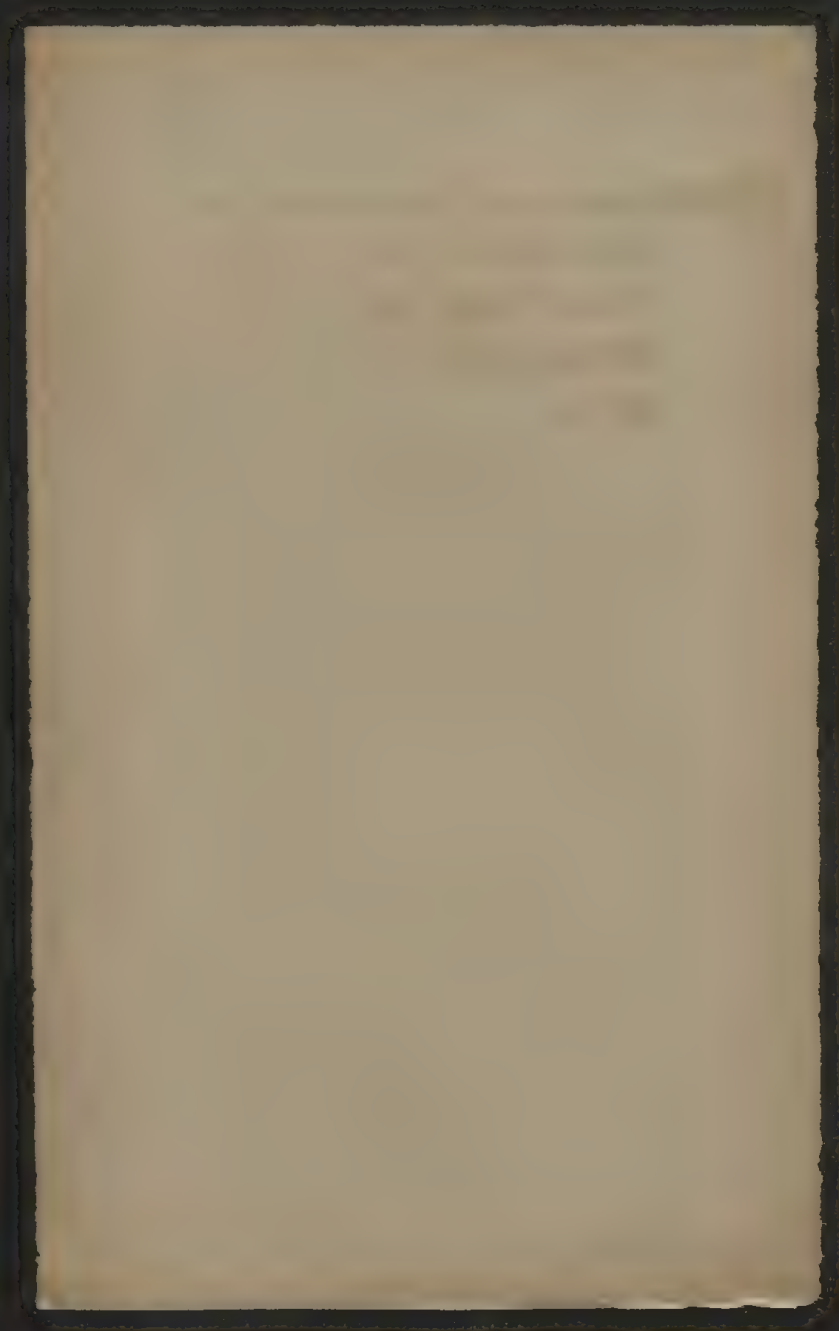
Wyelegantowaci-atuje st. ex. dku. ob.
elegantowac'

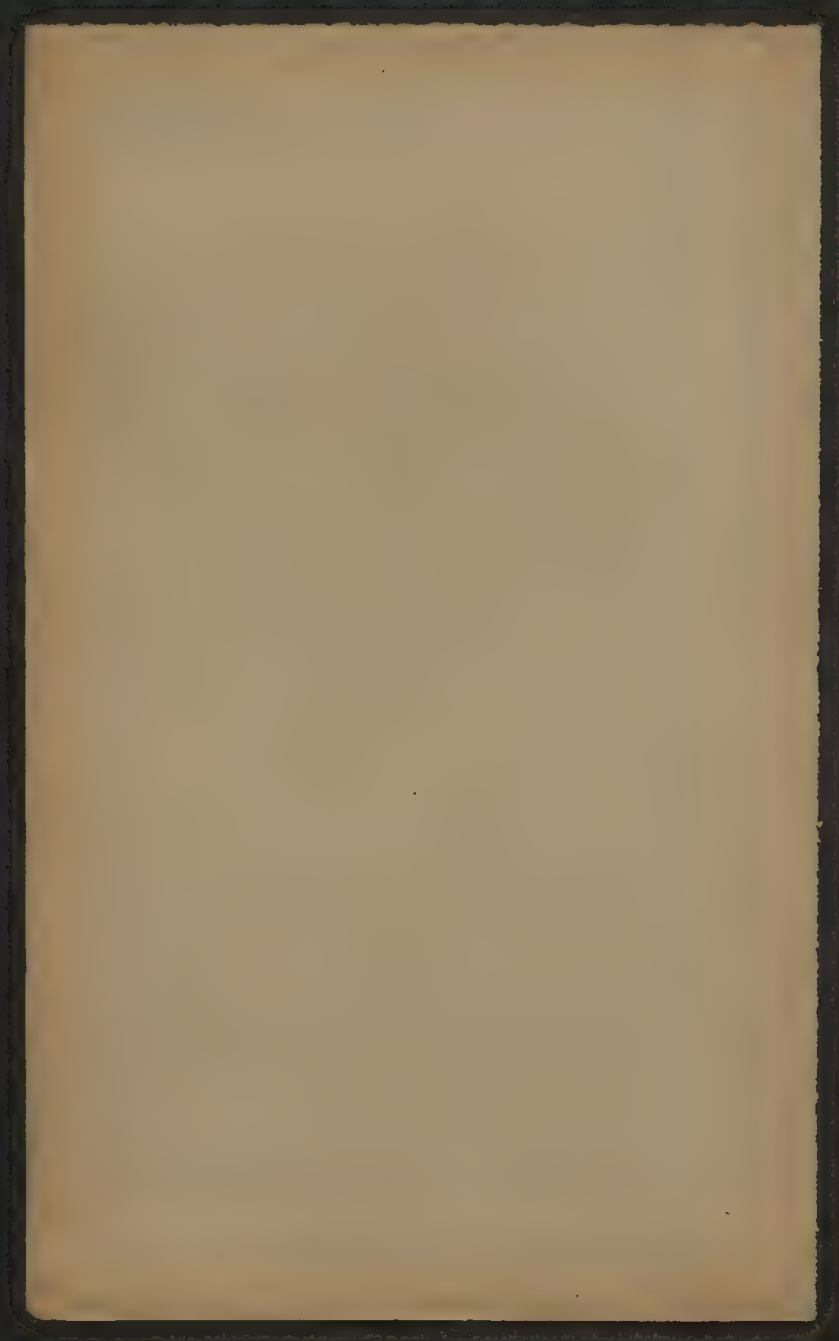
Uyfalbanow x' ať nujě st. x. dm. falbanami
przystoic', Praysadkista i' cizika, ciz-
ka, jěmne wygledata w kaundto troche
wyfalbanowonej sukni "El. Ort. Kraj"
1882. 25. 2.

Wyflokofowaci z. d. n. wymagowaci, naszym
s'cie, mykometiruwaci. „Strój jej wedle
najświętszego króla z Państwa wyflok.
zofowany był, ażeby odrodzić” J. K. W. n.
36. 17.

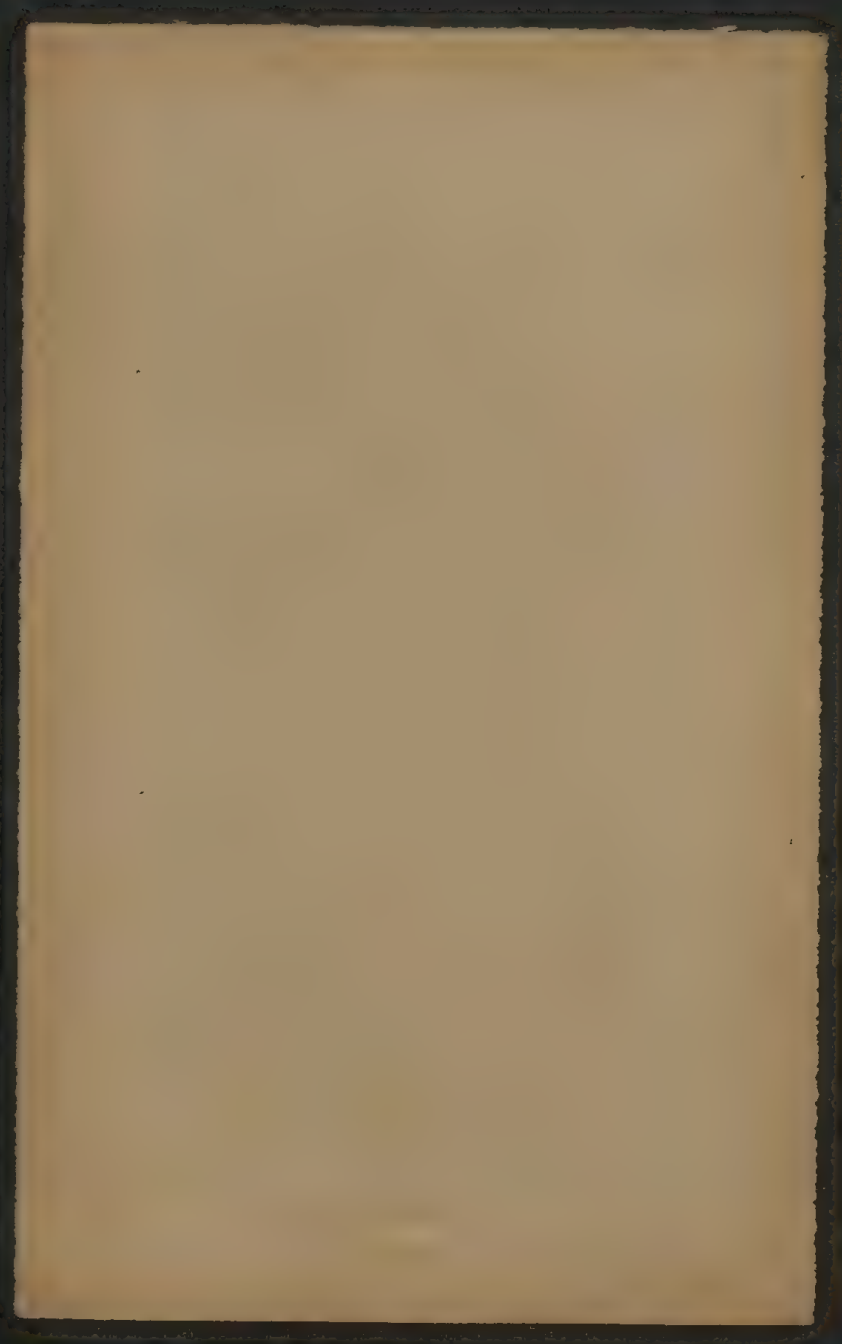
Уффюковач' сіг-ат-лукі в. раім дкн. рагстроіс'
сіг у ліоки, убраі' іг' а прасадук ел
хавіг, "Заблс." хавіаст споткаі' пістне
паміо у хавіапігях убіовхаст, во
ліа хастаі' іо уффюковаче?" Ж. Навк.
Тыг. II. 2. 6. 114.

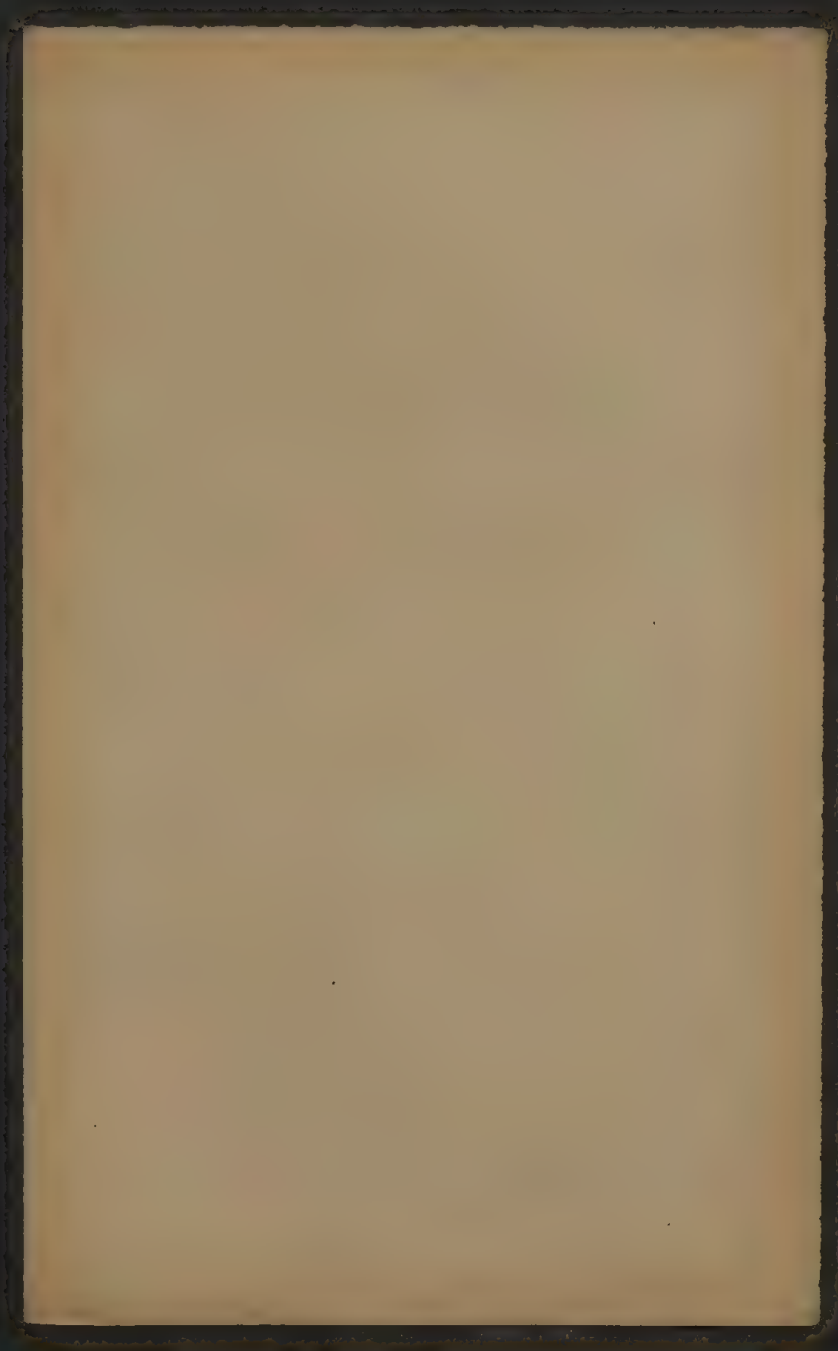
Wyprawyć się yť y straim. dno. wystroić się we
frakcie. „No przedpokój prawyjś umie
wyprawyć lokaj.” Z. Mor. 179. 71. 16. 93
„Zmieszaj, widok tych łatek wyprawy-
nych” M. Gawał. Kom. i pow. 8. 386 „Pierwsza
winyfa.. kryto literacka... ale że są tam
kobiety.. — Aha! rozumiesz. Massiater się
wyprawyć” Hey. G. lwow. 1887. 127. 2.

Wygląd - idu ~~zau~~ bez t. um. pokoi rewostrany, wy-
raz fizjonomij' wyglądu na co-
„Miasto na wygląd prawdziwie pa-
ski” *Wijszt Echo* 1880. 217 „Mgławym z
wielką ręką broda, z wyglądem rok-
bojniczym” *Wijszt* 1880. 253. 3. „Dostał
on dwa razy po fizjonomii, raz wy-
wiście majęcej wygląd prozącej się o
zaczepienie kłosa polimino” *Sar-*
nar. 1882. 249. 2. „Kwiśta już młodość,
kwiśty wyrastnie w drzewo, korotowu
dnat na dno wyglądu miedzi.” *Kur.*
Świśt. 1883. 61. 2. „Wyprawy się dsi-
siejnemu wyglądowi miastemka” *T. J. Mleki*
Czas 88. 136. 1. „W eskadronie angielskiej
pokód imami wywołują się okazy
wielkie paucerne...casy wygląd eskadry
bardzo piękny i imponujący” *Wijszt* 88. 130. 1
„Może posiadać niegdyś formy i wyglądu
proceiznego człowieka, ale teraz upadł
się na ręce młotem ~~ję~~ porypommieniem” *Śl.*
Ork. W kim. wiewi 71.

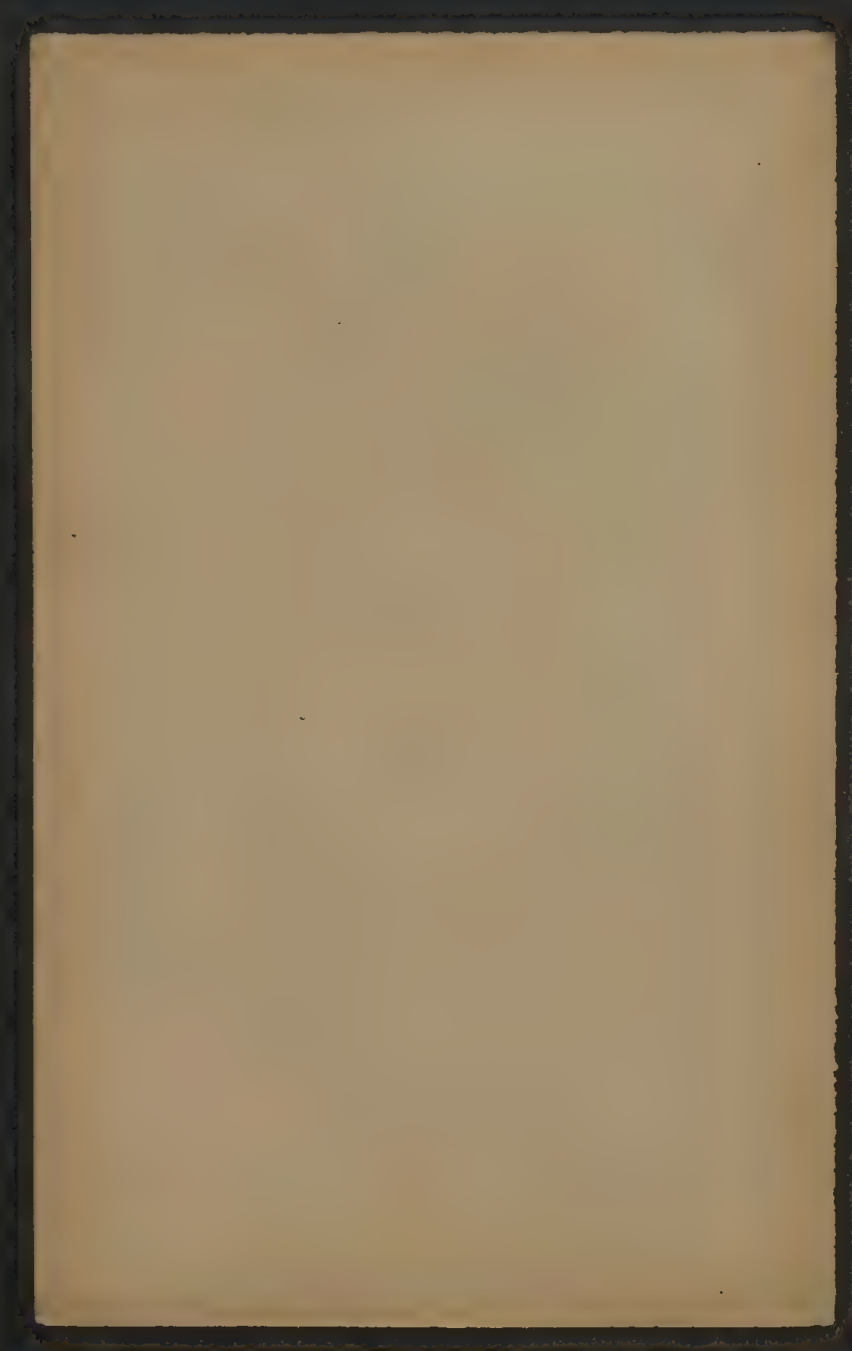
Wyglądać at a sic ndku Wyglosić it i du.
wypowiada głosami ^{jawnie} ~~uśmie~~ ^{głosie}
i ^{zawsze} wygląda ^{zawsze} ^{zawsze} w nie
wzajemnych odnośnościach swoich dzieł
i. J. Witek. Fot. 1. 1800. „Nie było ani je-
dnej mowy wygłoszonej przez członków li-
beralnych, w którejby omyła gabinetu nie
uległa surowej krytyce” G. W. 88. 137. 1.

Wygodka - i. z. dka - dek mu. z d r b. wygoda z j o r p.
woychudek, pzewet, trauket.

Wygodnis - sia m. sie nie mu. c k o w i e k
lubi g y wygodki. wygodz „Wygodnisie
g r a b a l i s o b i e d o t y a l y i m w n i e k
c i e p l e j b y l o ” J. K r a s z e. P o r. K u a r t a l n y. t. 167.

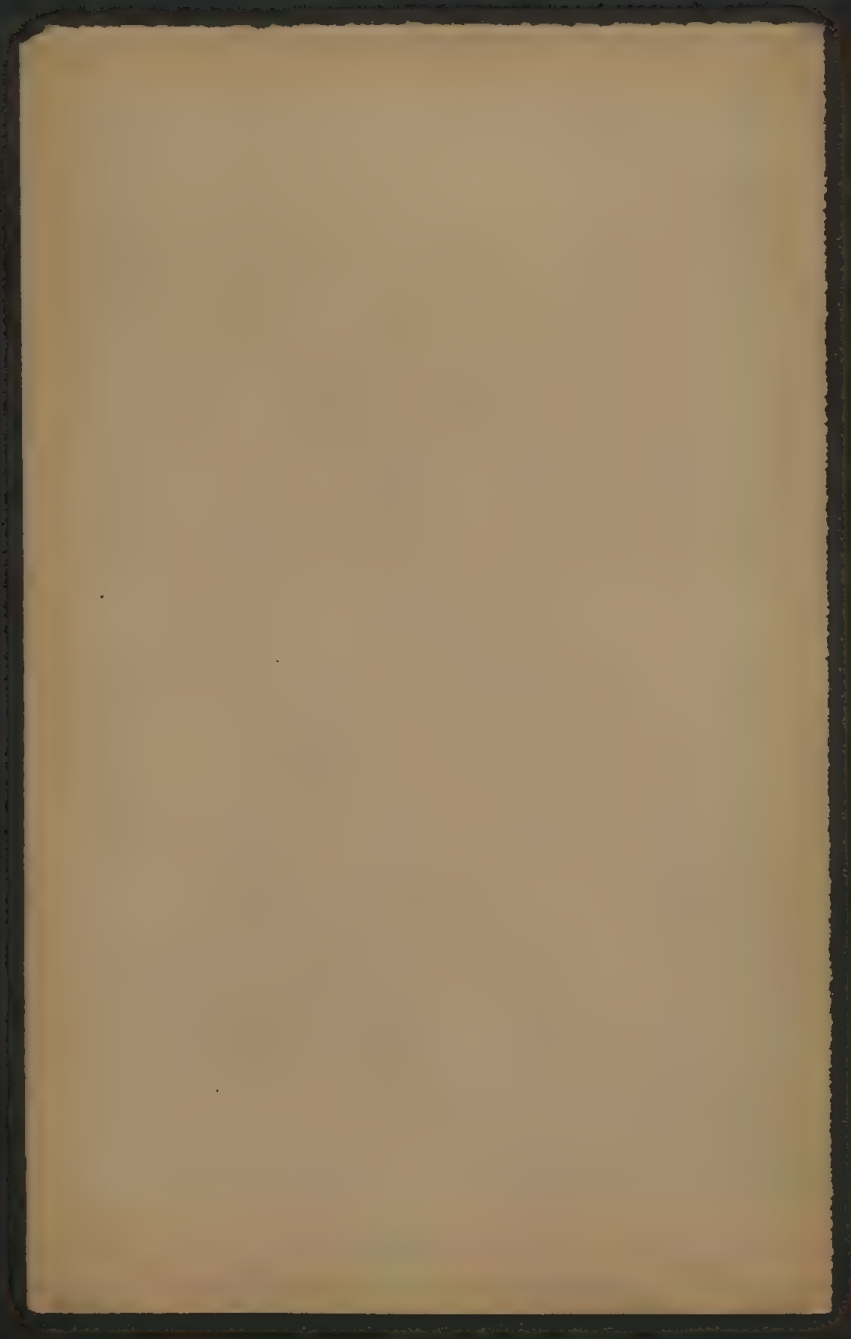
Wygodnisia i. z. sie - d n i s m u. k o b r e k a
l u b i g a w y g o d y.

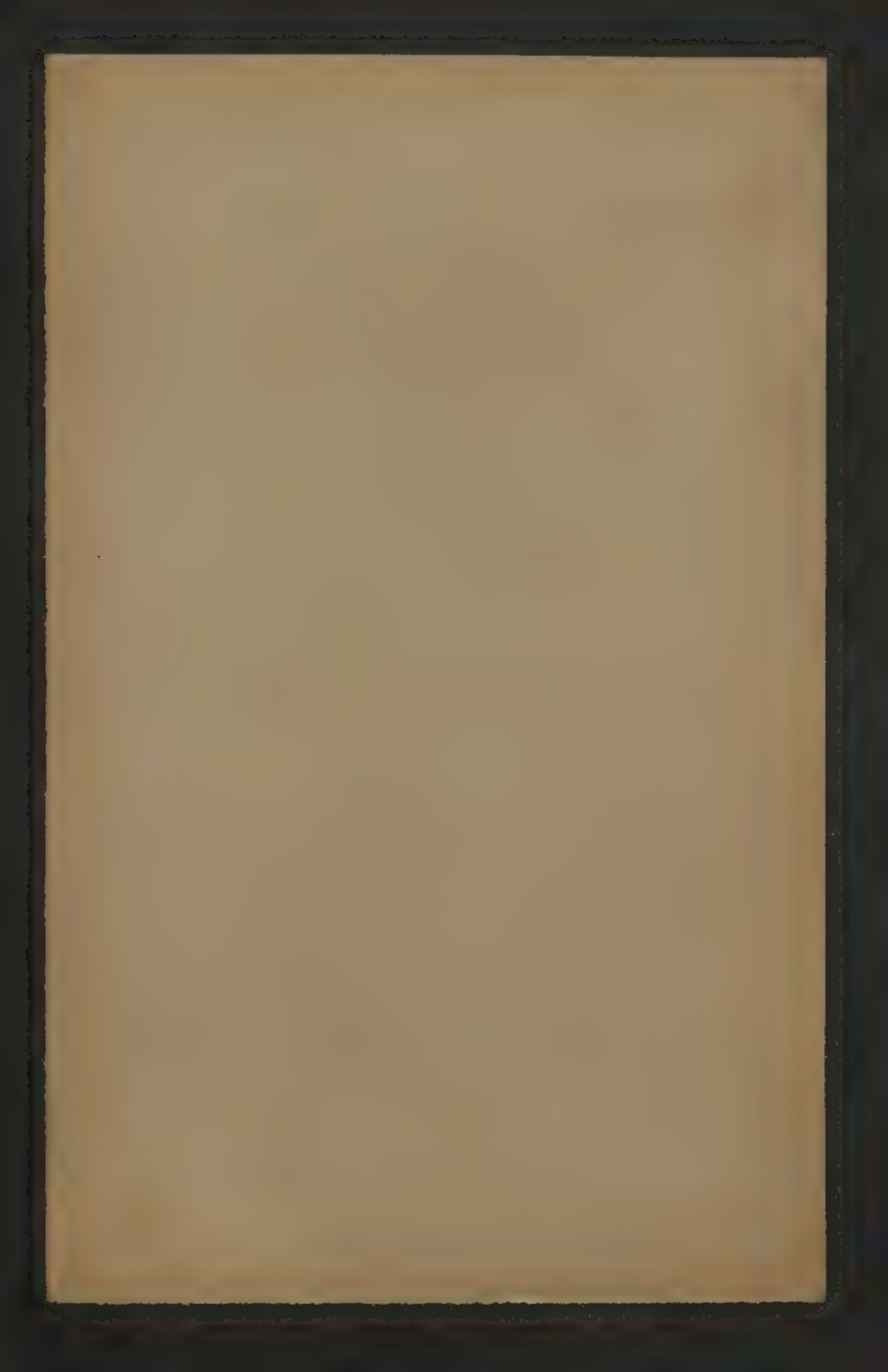
Uygodnowany - a - e z przesady, nadmierny,
my, kbyte my, niesprawiedliwimy
„Miał go w ręku. To ten potknął się
sobie, że jeżeli będzie kawał, jakie my
związane sążania, pusci go z kwiłkiem”
M. Nat. Paris. Dziady 250.

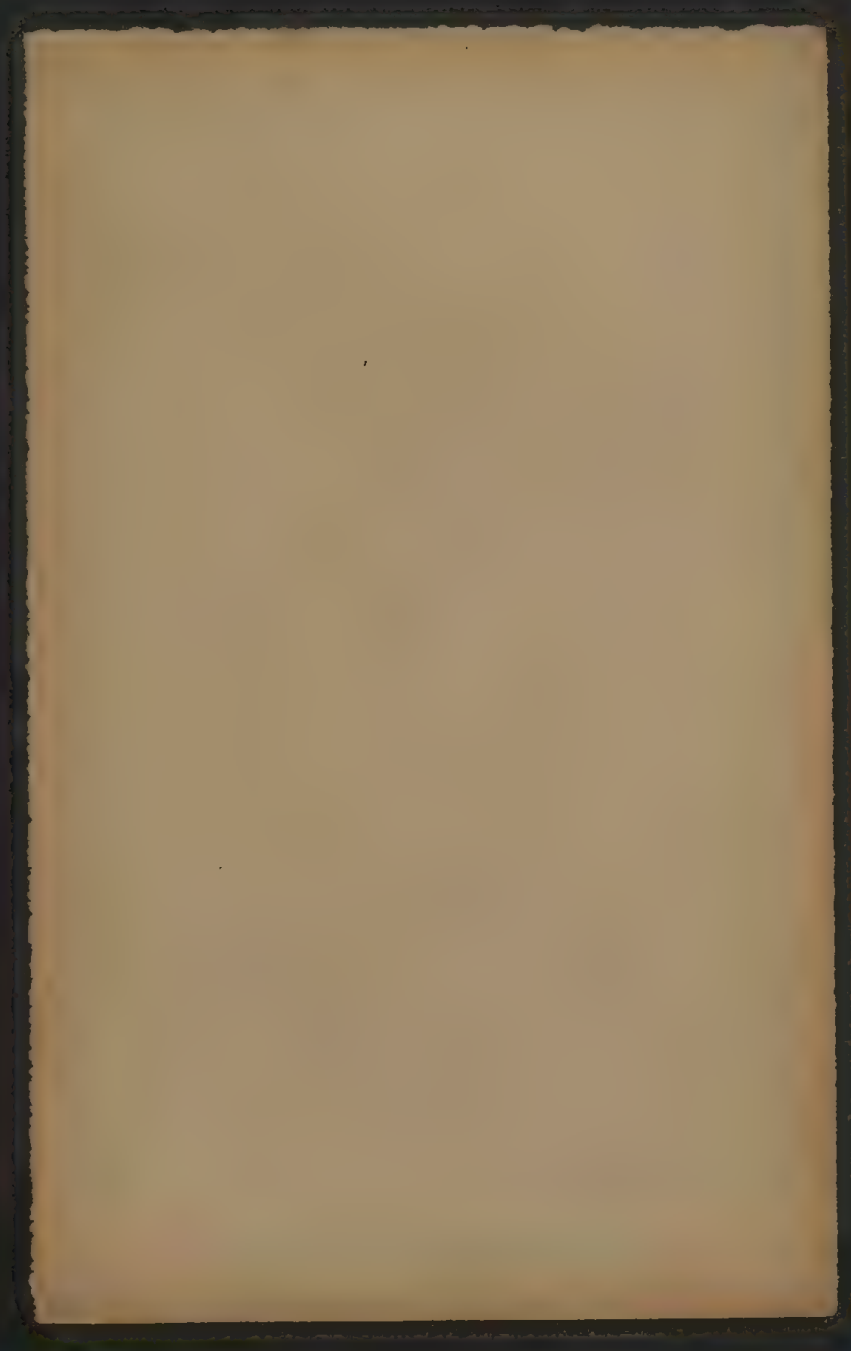
Wygwalcic - it - i st. ex. dnu. gwałtem dobyć, siłą
i przymocem dostać " Trxa nie przebie, ona
wygwalcic dla siebie to co ci brakuje "
Z. Karkh. 4. 291.

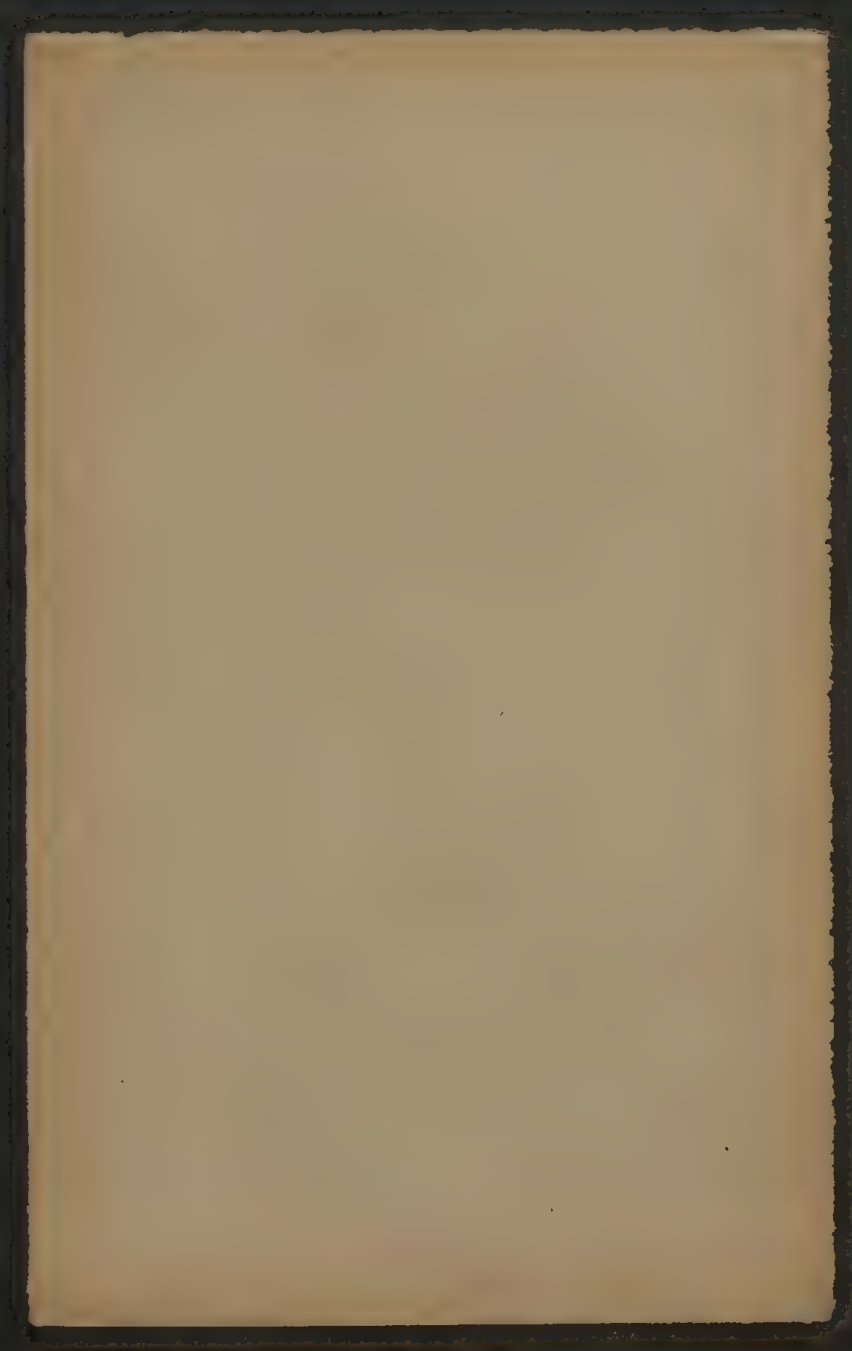
Wygwindać - ať - ródie st. or. dlu. Wygwindać - ať
ródie st. & gwindać - ať - ródie st. or. dlu.
ródie, piśi. Także wygwindać - ať - ródie st.
gus' skocznego ródie st. A. Wiler. woty rob.
94.

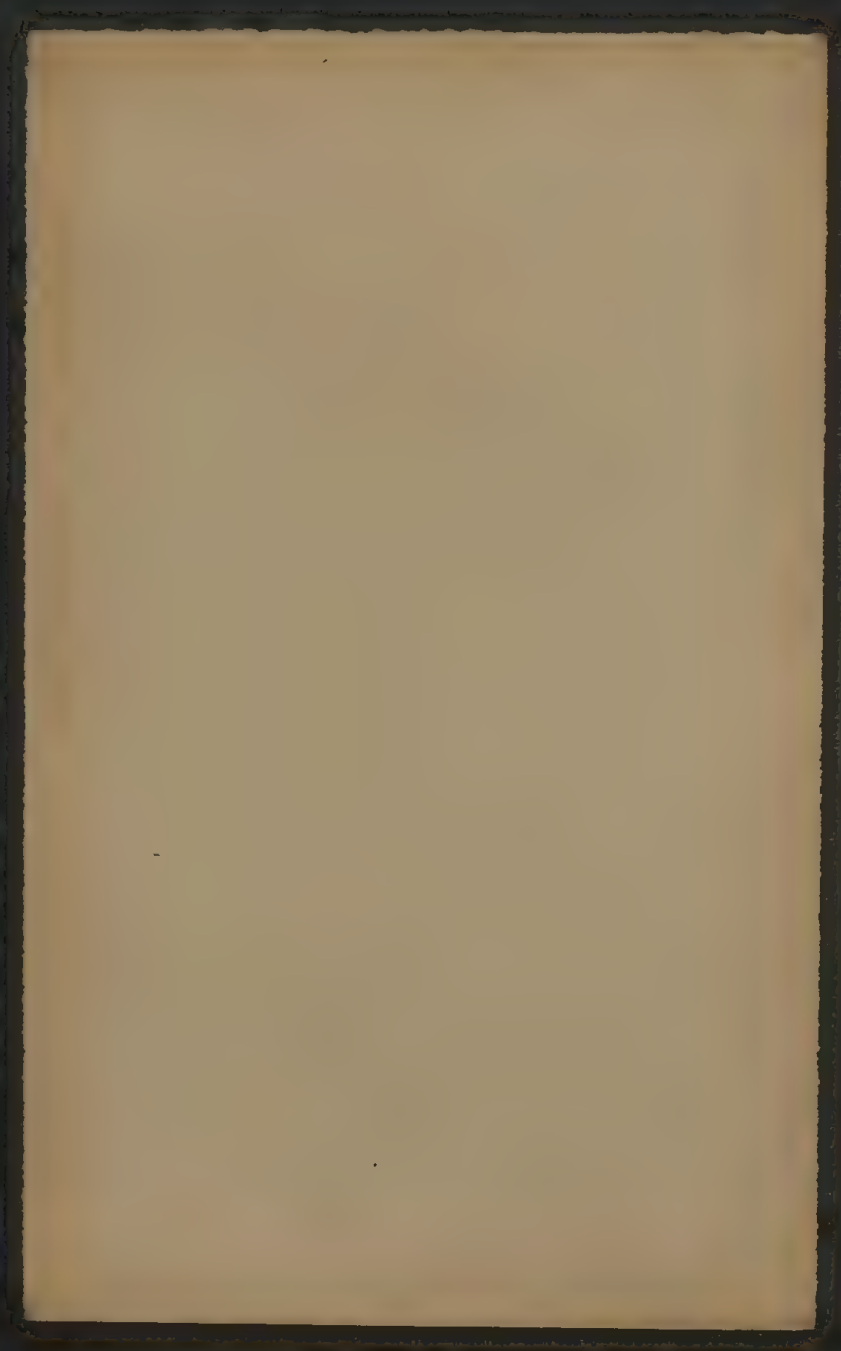
Wyinwentować-at-tuje st. cz. dkn. wymalować.
wymyślić „Zawyram posędną postać
to skomponowali miłośnicy jak wyinwen-
towali Feniksa, Smoka i Salamandry.” B. Pol.
Kyp. 157.

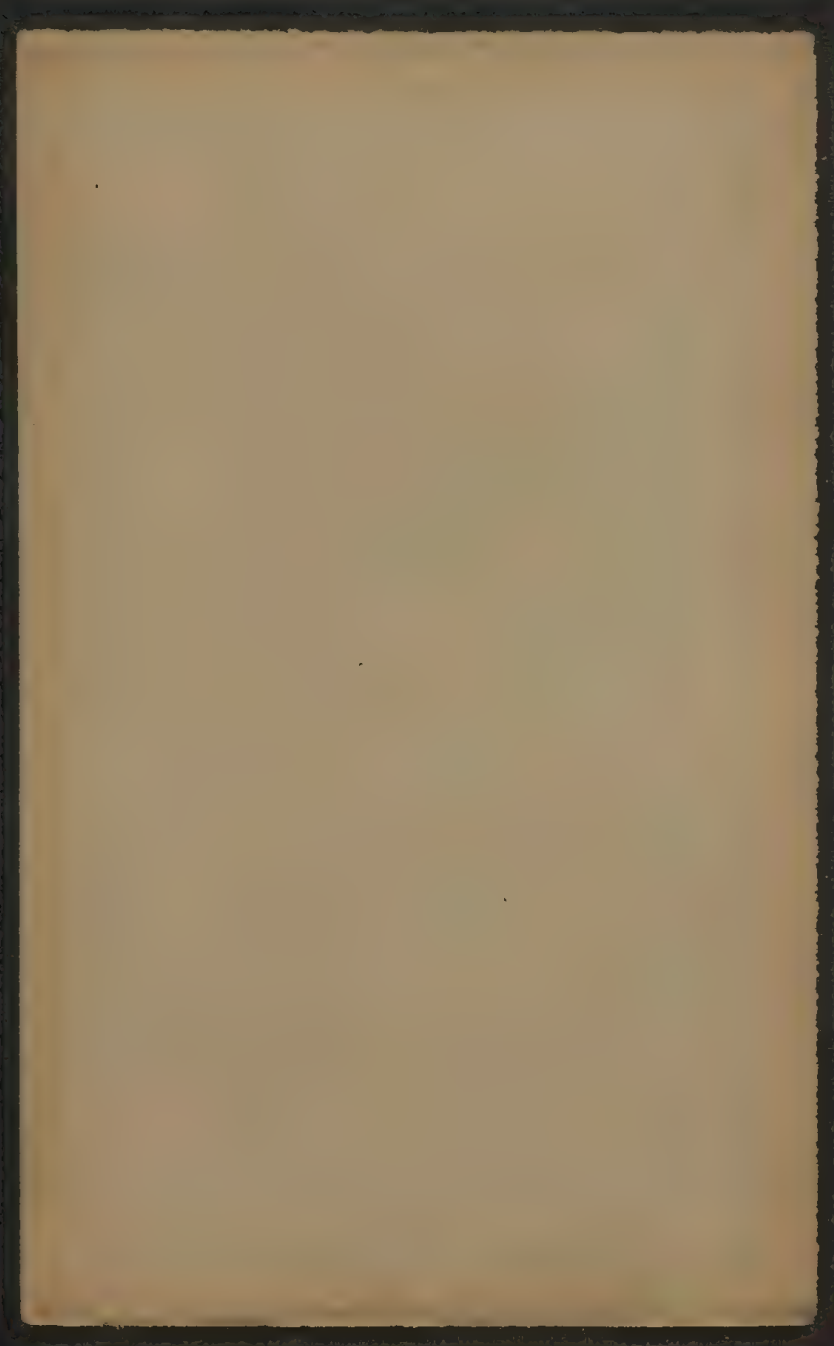
Wyjać sis il-i st. zain. dlu. Zart. posp. niby
niekć jęć. Zdobyc' us na co niefortun-
nie, wypuścić us - albo dć to, co: wy-
kryć us

Wyjerycyx' sie - st-y st. xaim. du. rubax. wy sto.
wie' uż, wytko'mawcy' uż ro jaliy' - kwe-
styi "Uniat uż i wypisai i wyjery-
cyx'" 1. I. febr. 2. 28. "

Wyjrzec - at y st. ex. dku. z stara forma Wyżniye
wyżniye karbowuje uż u tudu, wyż-
niye imo Kasin Kasineczko wyżniye
Kasinika nieboże, max krauwcyka u
krombore " O. Kol. 1. 90.

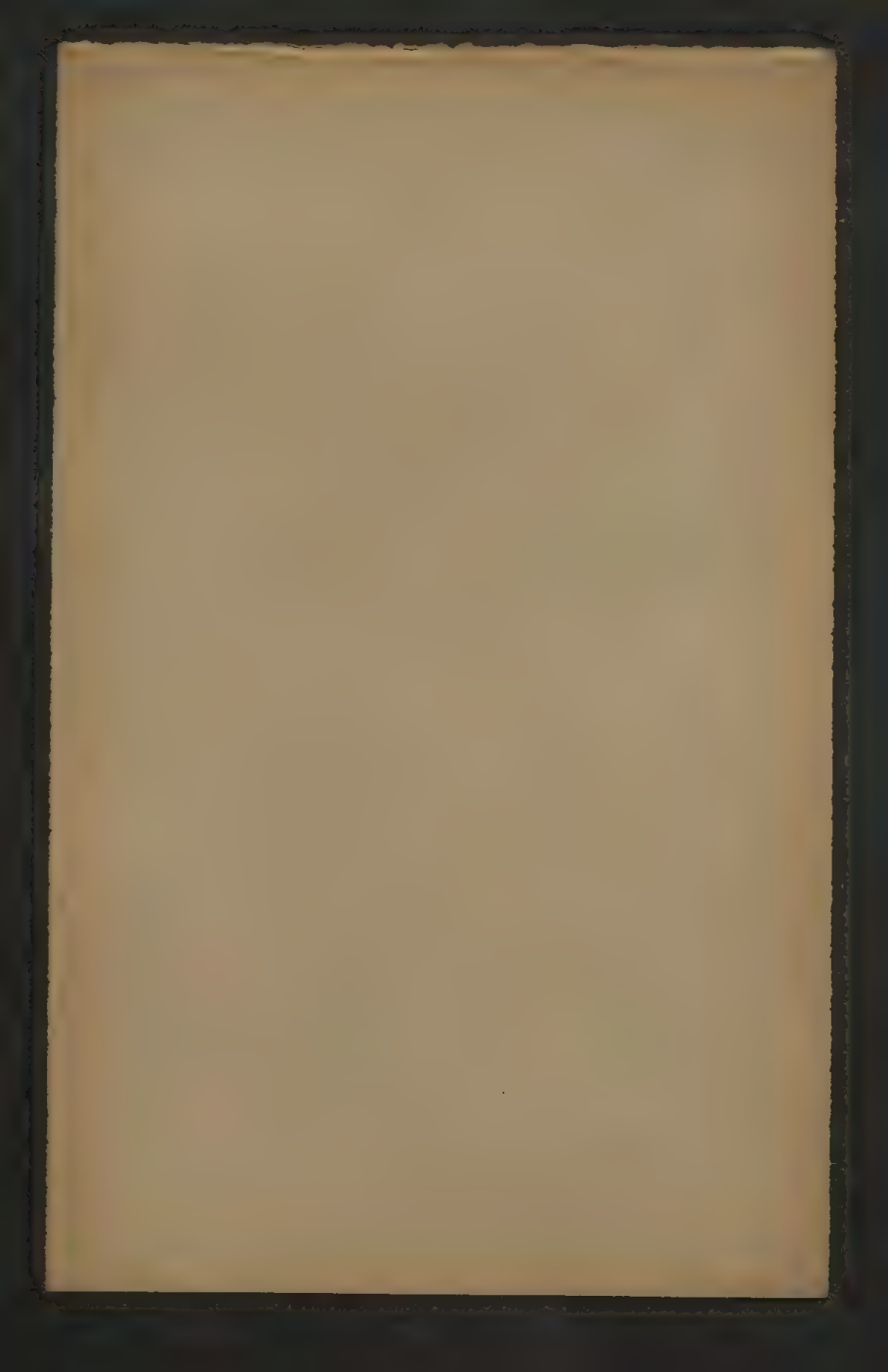
Wyjść - wywied-wyjdzie st. i. j. d. i. i. & lud kachow.
 je nie kiedy prast. form: „wyjśi”, w trybie
 kas. rothar. kam. wyjdź, mów: wyjśi,
 lub: wyjdzi, wynidzi, wyridzi „O wynidzi
 wyridzi, moja kochanko” O. Kol. 1. 7 „Wynidzi,
 wyridzi bratowa, niebożayka katowa”
 ib. 18 „Wydzi, wydzi babulinko, bie-
 dna, ja sierota” ib. 138 „Wynidzi, wynidzi
 kochaneczko, przemów do mnie słowo”
 ib. 4. 23 f. pojść, przejść, zejść i wzejść //
 & gdy mowa o wykonaniu utworu mu-
 zycznego lub wydobywaniu efektu malar-
 skiego „wyjść” znaczy: wypadnie, sprawić
 efekt „Koncert Händla, mimo że trwał
 w sobie wiele trudności, wywiedł bez szary
 i niezrównany przebieg” J. Mar. 1878. 268./2

- (1) „Zajęchast ci pod okierko, a wyridzi, wy-
 dzi Kasininko” O. Kol. 1. 174. „Z zajęchast
 przed pokój, wyridzi do mnie serce mo-
 je” ib. 177 „Kasie, Kasie, Kasinko, wyni-

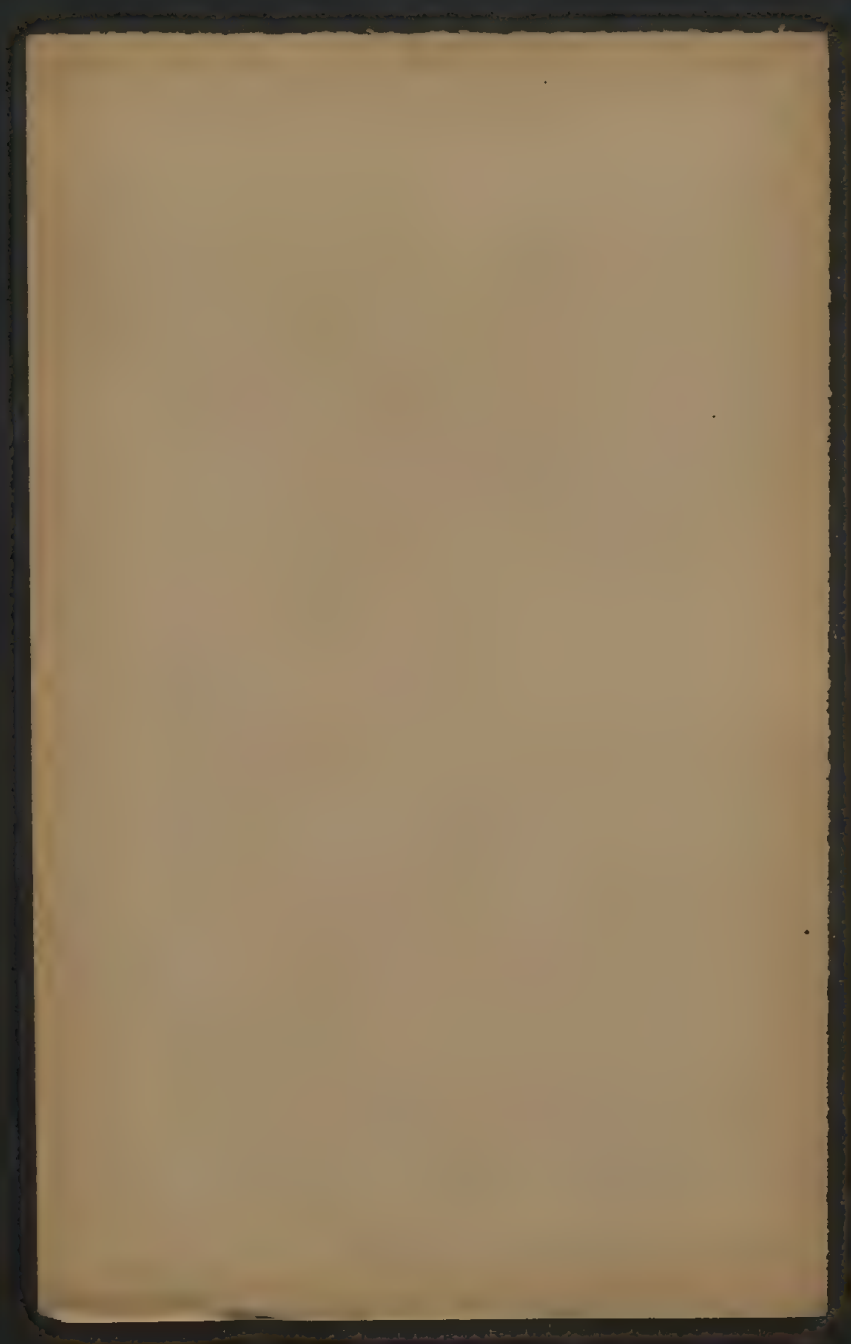
iki do niego kochanku" O. kdt. 1. 180, ka-
siénko wygnęci wygnęci serdénko" ib. 181
„Wygnęci wygnęci matko moja wy to-
życ. Kuria moja" ib. 183. „I przyjechał
w podwóroczko, wygnęci wygnęci kochanecz-
ko" ib. 184.

(2) „Najlepiej wychodzi z tej rzywej galenji
sylwetki rzydło, chatariawy, mównicych
mierzaniog kargoni i łamanej polsawy-
kny" Quis Plur. 23. 155.

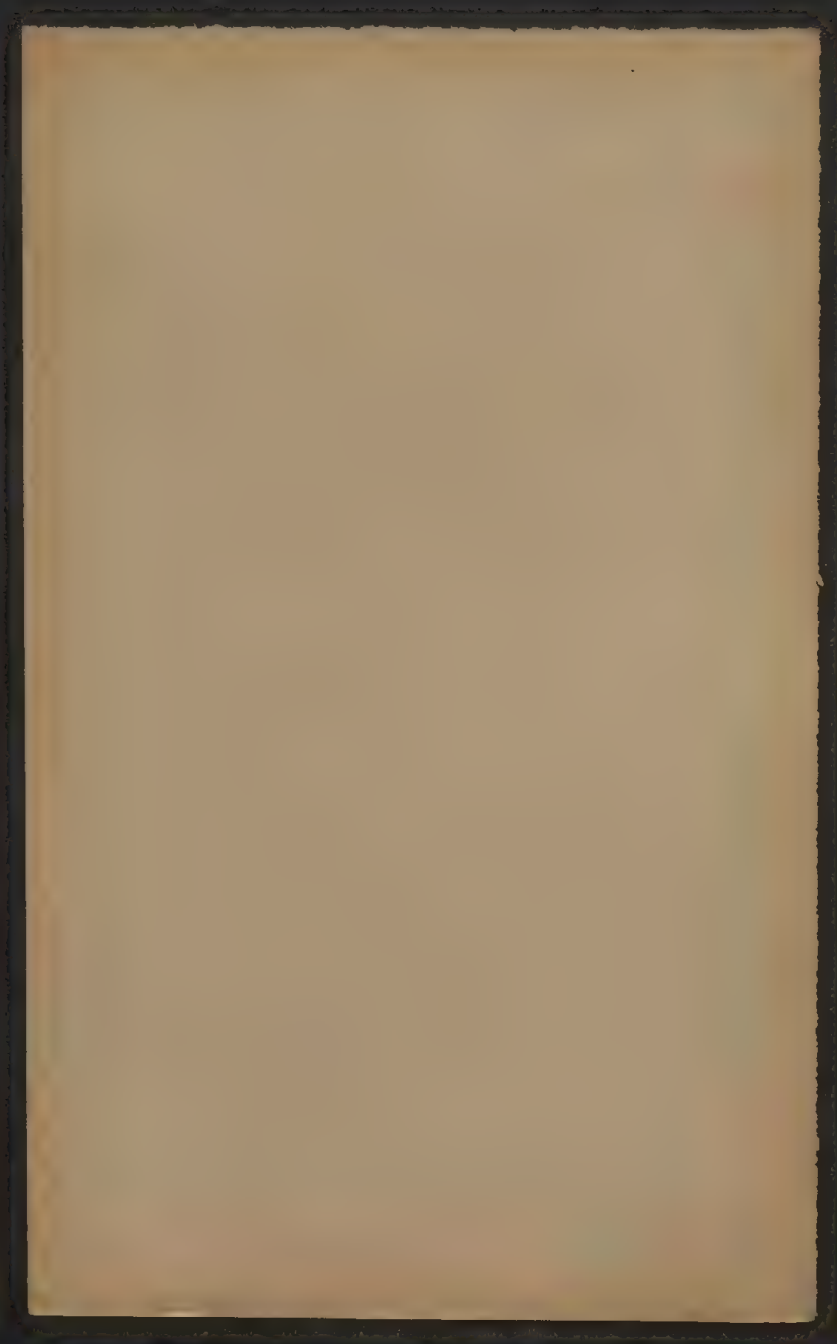
Wykateńcy - ył-y st. w. d. n. w. kateńcy' jedne-
go po drugim „Kurawcy' kriejcie! bo
stę wyje jak tam Dymancy wyje? pis
Janowski' mi braci wyjeżdżcie wy-
kateńcy! " W. Pol 3. 165.

Wykaligrafować al-żuje w ex. dku. wypisać p.
smem kaligraficznym, wrócić do celu,
aby tam wykaligrafować akt, który
mu spisać potoczno "J. L. Kraw. Dr. Krawat".
3. 102.

W'ykłóć - wykoł st. c. d. n. § przypowieści: „oko wykoł
choć oko wykoł” ciemno, nie nie widzieć, „jako
się ziemiuto, ba, ciemno było, jak to su-
wiz „oko wykoł” albo vulgo „w pych. Day.” „A.
m. Fr. Dział 11. 67.

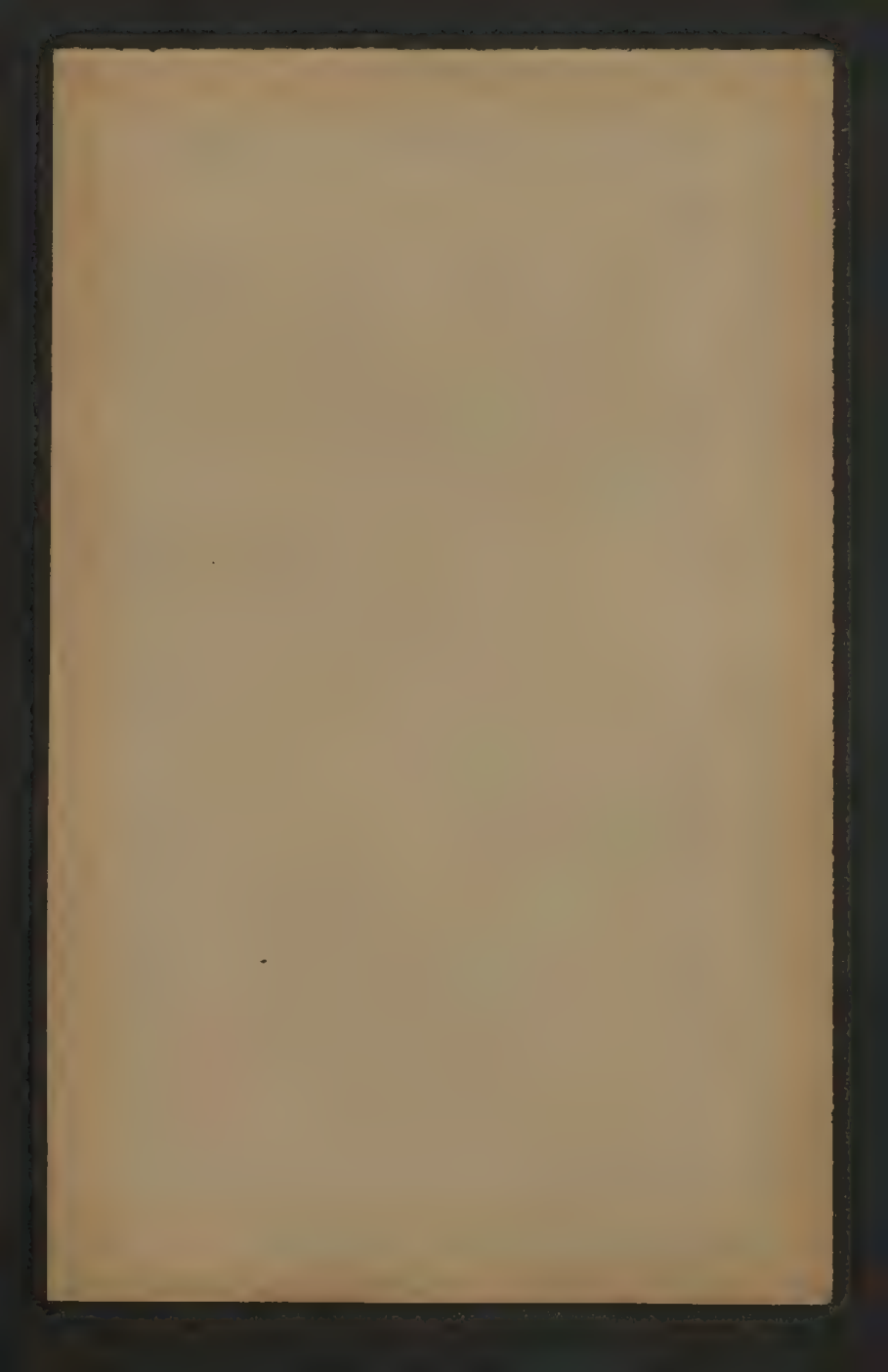

Wykluwać - at - a st. m. ndkn. wykutać, kłużyć

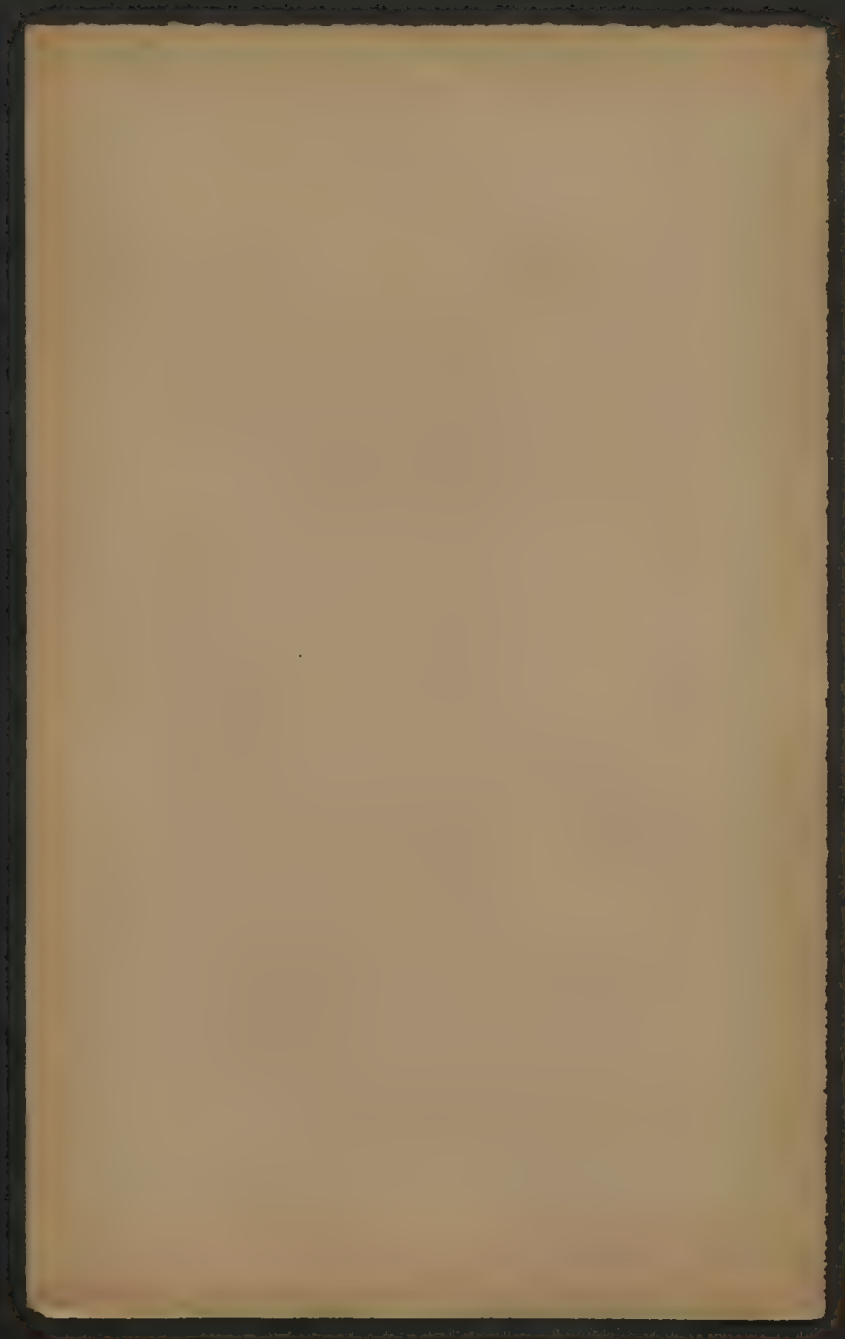
dnierawić, dnierwić, nabieć, wybijać, wy-
dnierwać, wydobywać „Zapal sobie cygaro
purszając dymu kłuski potem się napij wo-
dy i wykłuwaj kłuski” St. Dug. Kom. 1. 173

Wykluwać - a m. cze. w m. wykutać, kłużyć
coś ostro zakończonych do wykłuwania
kłuski „Srebrny wykluwać do kłuski.” S.
Lwow. 1887. 139. 4.

Wykutać i. z. wykłuwat, kłużyć

Wykojaryc' - yf. y. st. ex. dln. prou. kup' wygnac',
wyprzdić muezol x towaryshwa, groua.
dy. oppos. shojaryc'

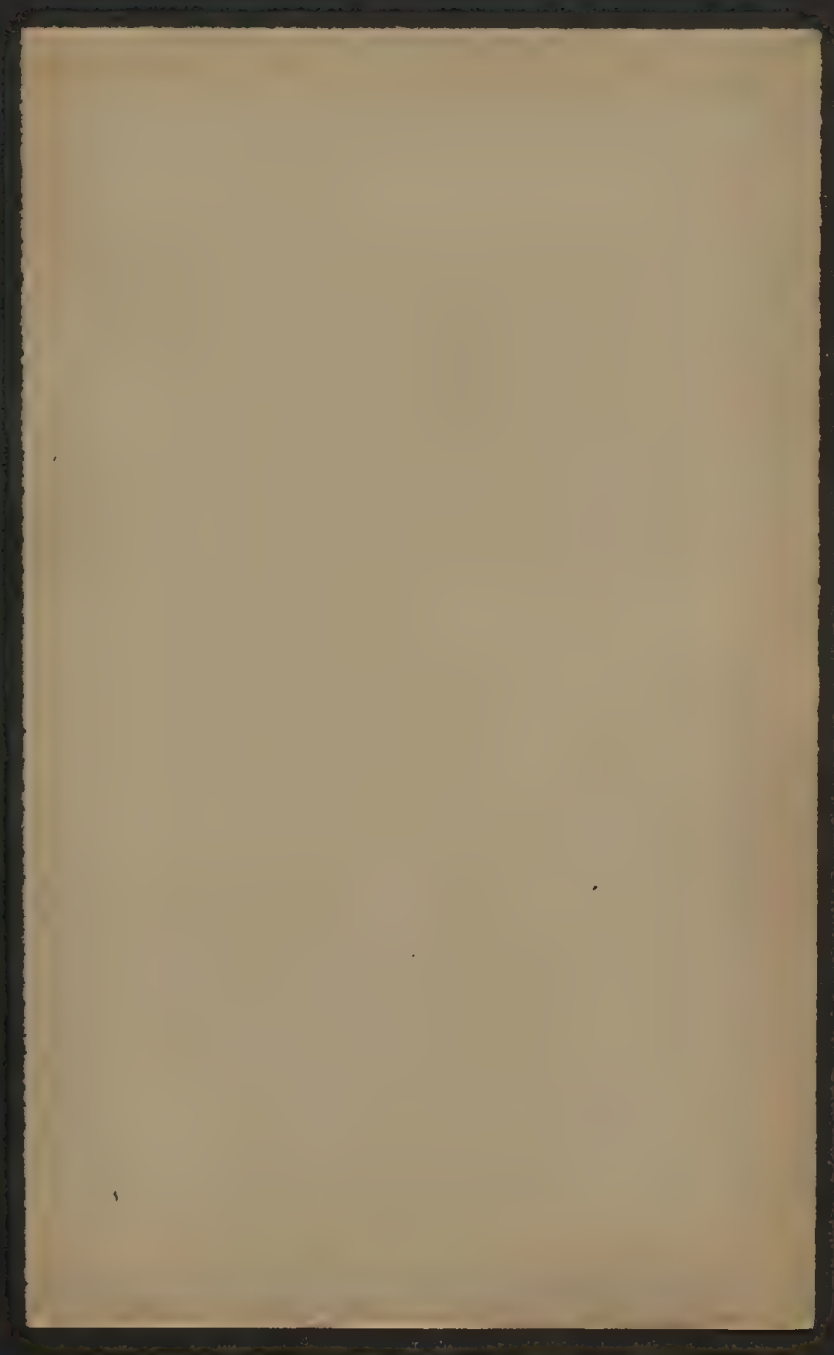
Wykoleis' ex. dnu. wyprzucie' x zwykłej kolei (1)

— się. Głównie sturę się do wszelkiego rodzaju porażek biegających po szynach i kolumnach „Mawynidę okasiano o porażenie się do wypadku wykolejenia. pociąg „Now. 1878. 97. „ Lokomotywa, wykoleiła się tak, że kolumnowemu przysię pociągowi orobawemu „Kur. Was. 1878. 264 „ W skutek podmurzenia narypu kolejowego wykolei się pociąg. „ Słowo 1882. 284. 3. „ Wykoleiła się lokomotywa w chwili, kiedy pociąg pędził z największą szybkością „Nowin. 1883. 9. 2.

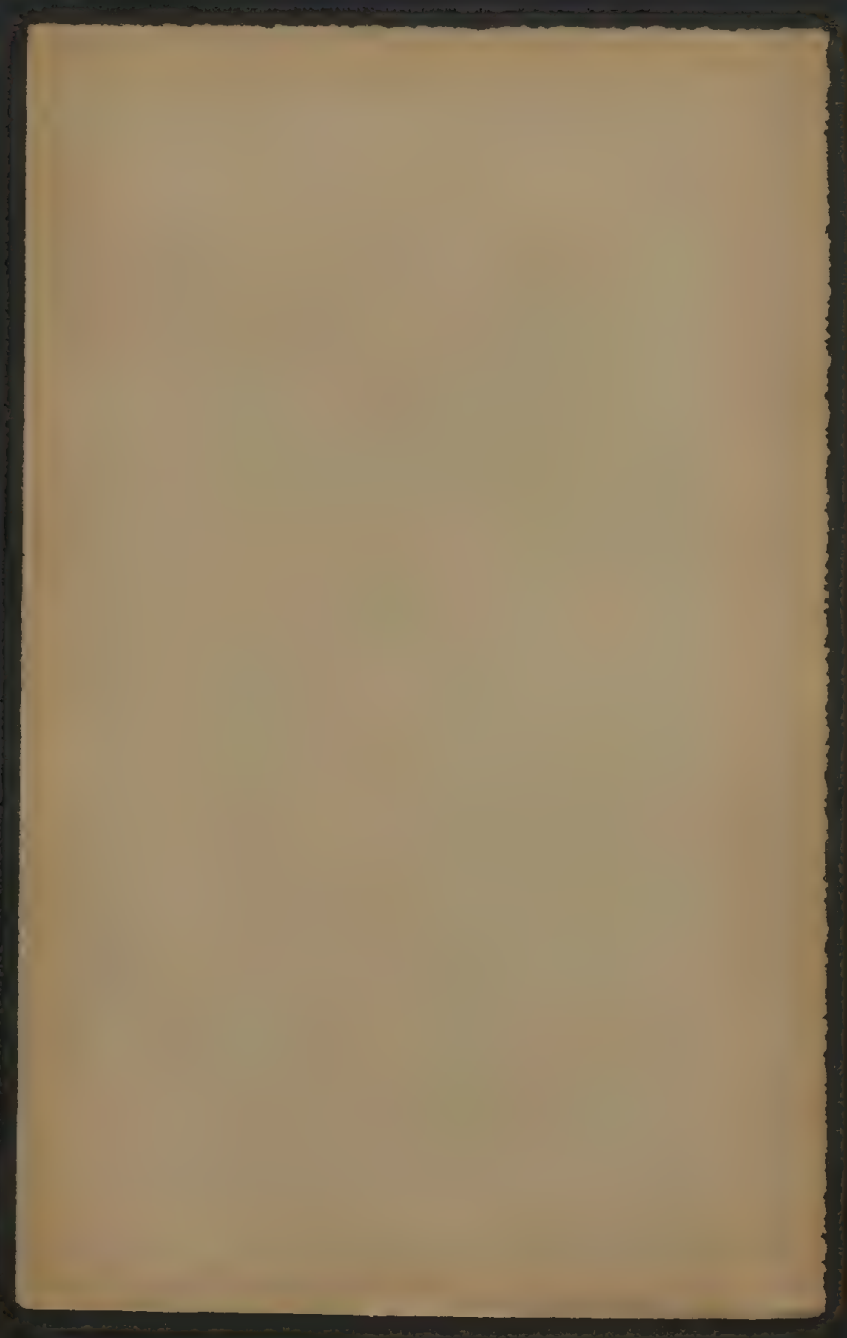
(1) „ Niejaka pędzyna, do której uderzył, uciętą widzieliśmy prawidłowych karbów życia dla tego, że uciętą spotykata pod ich znanieniem objętowości, bezmyślność, apatyczne pienuiarki, kotyragę do tetargicznego smu opotocznictwo. Wykolejeni więc saubali towaru nowych, rozbijali się o wszystkie życiowe okaty, topili we wszystkich mstach „Żygz. Echo 1878. 225. 4. „ Mogą zejść równie zmienny co skutek błony kolumnowej wykolejenia, bę-

Dzienny musieli powrócić procy, do której
prawy byliśmy od niedługo. "Kł. Jan. Wiśn.
1886. 152.

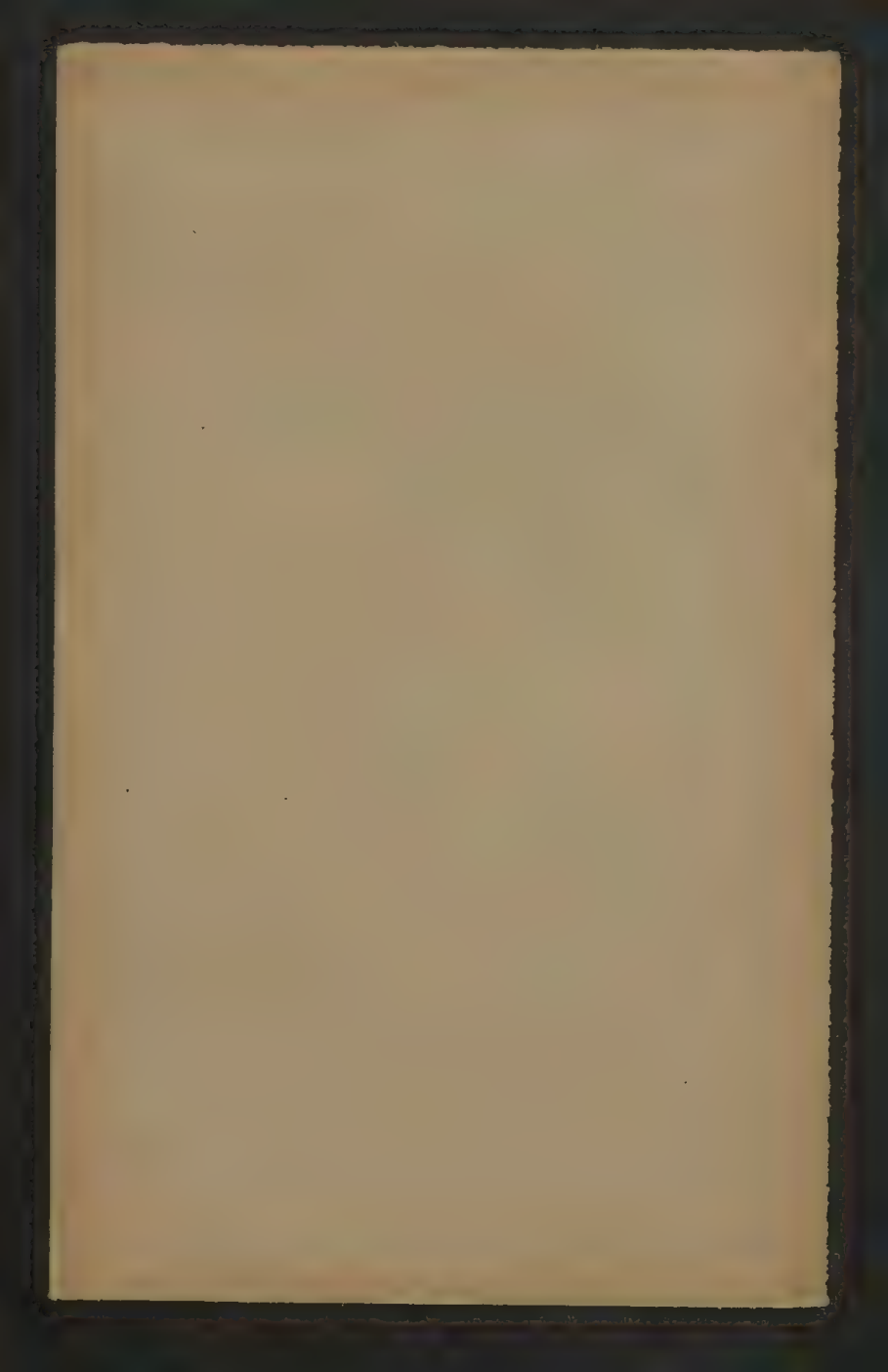
Wykonceptować - al. - tyc sł. ex. d. koncept
wymyślić, wykonypować, „Nond wykons-
ceptował jakiś kwestyś rumuńsko-
trjański bandy dla pokrzy niebezpiecz-
na.” Dniest. polit., (waw.) 88. 112. 1.

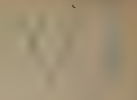

Wykoratować się - at- tye strau. Dku. korata na
co powieśi, wykopersować się „On się
biedawaysho wykoratawał na ten skle-
pek” A. Wilk. Fot. 1. 31.

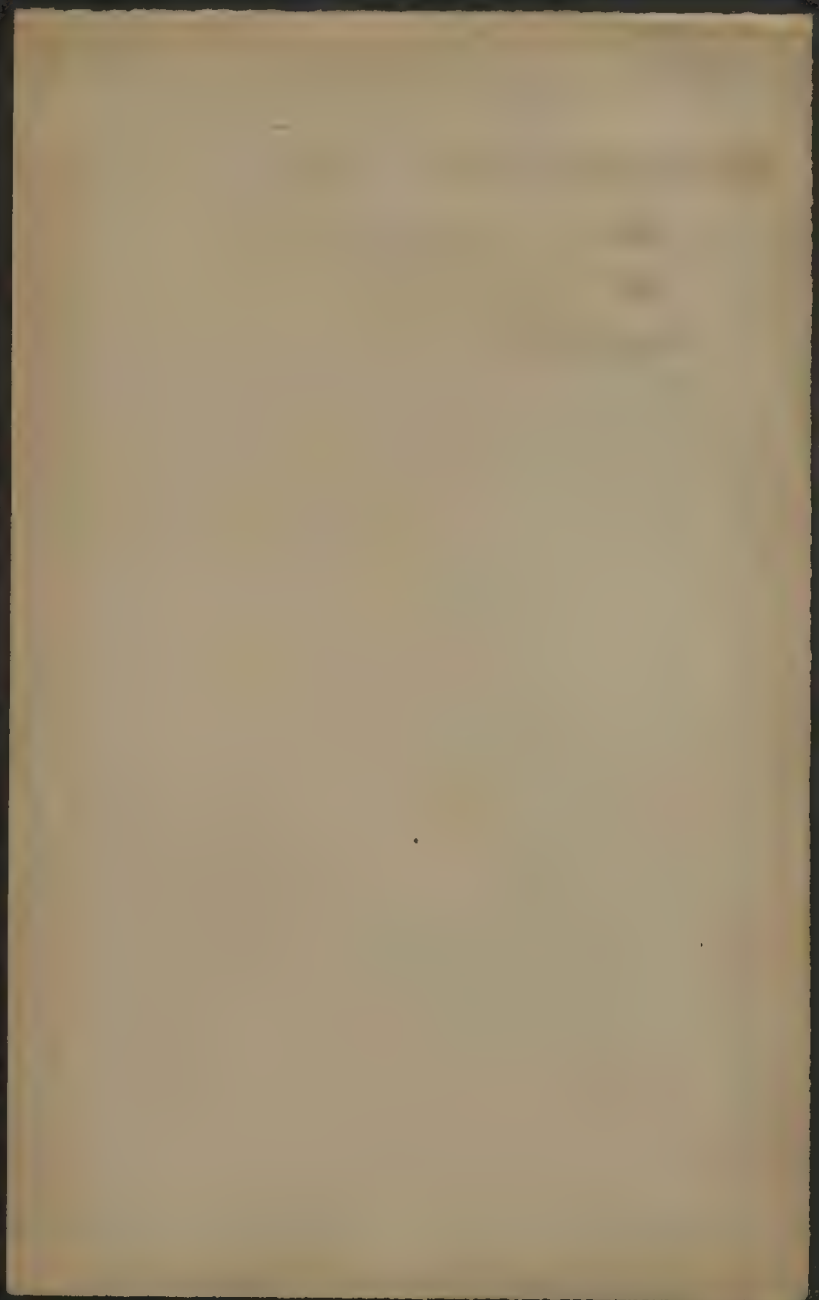

Wykrętas a. m. sy wo mu. zakret w piśmie.
figlas ogonek „Przypatrywał się
złocomy z kieniskiem, figlom i wy-
krętasom na murze” J. Kura. Tyg. M.
2. 11. 79 „Dok wahanie potory, swojo
nawisze z potorym wykrętasem”
A. Witek. Fot. 1. 242. „Wcisł kaurisze
janieś wykrętasz po papierze” M. Bat.
Paris. riady 103.

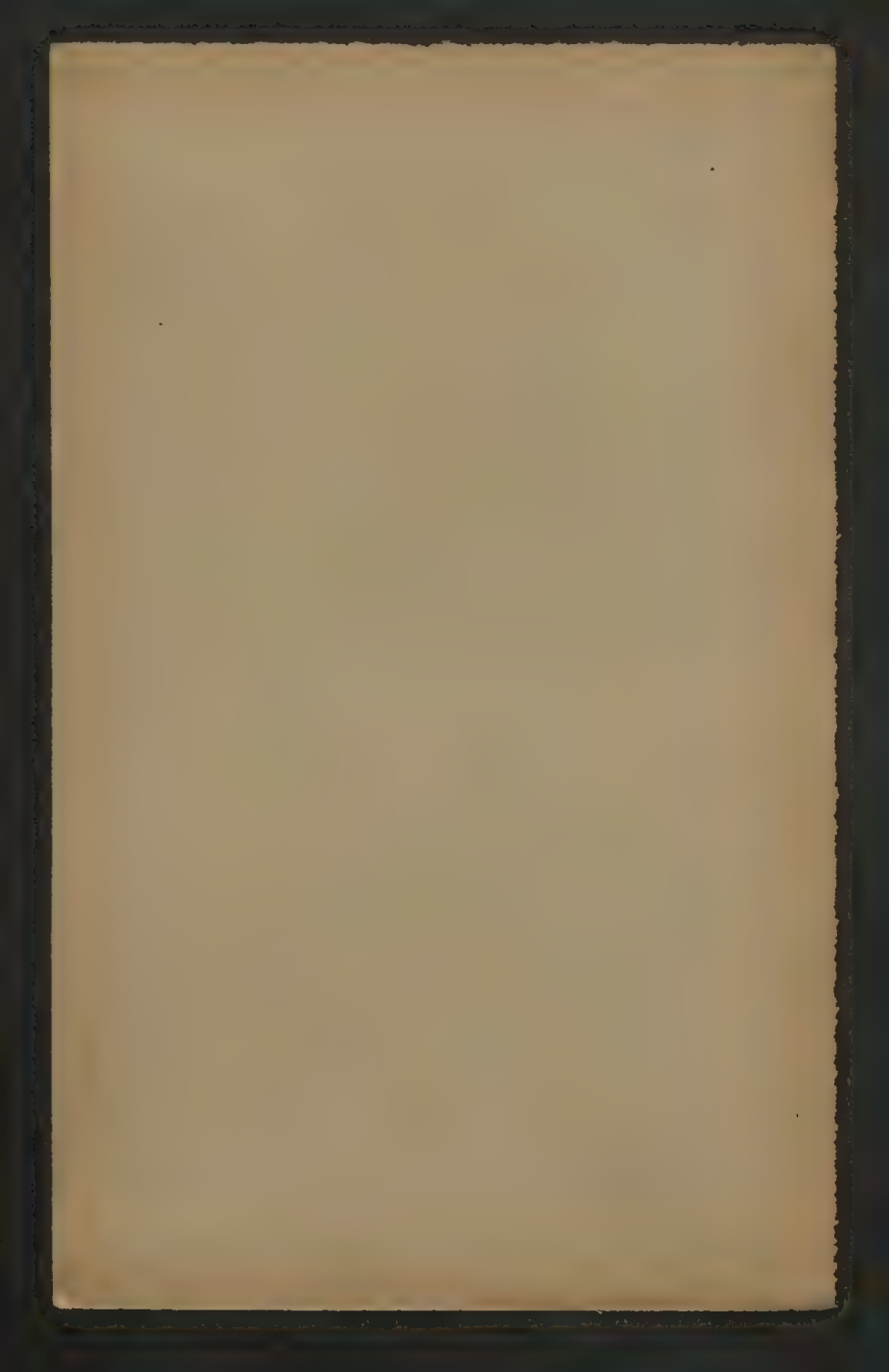

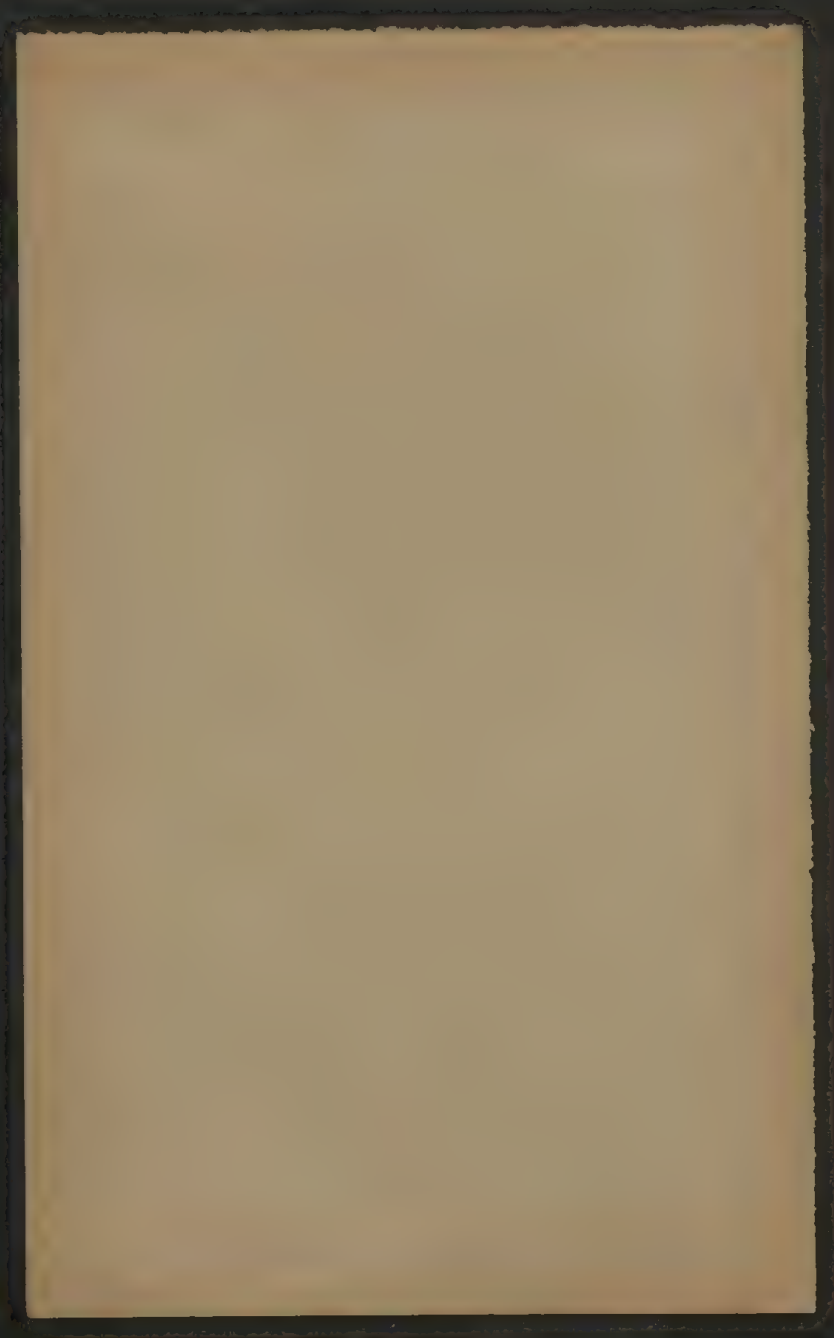
Wykroczmalie' a. dhu -- 5 fig. „wykroczmalowy”
wzrostu, wzdrowie sie pomieszczy „Dobry ton
nie jest jednorodnym z wykroczmalow
wzrostu” Brauer 1883. 33.

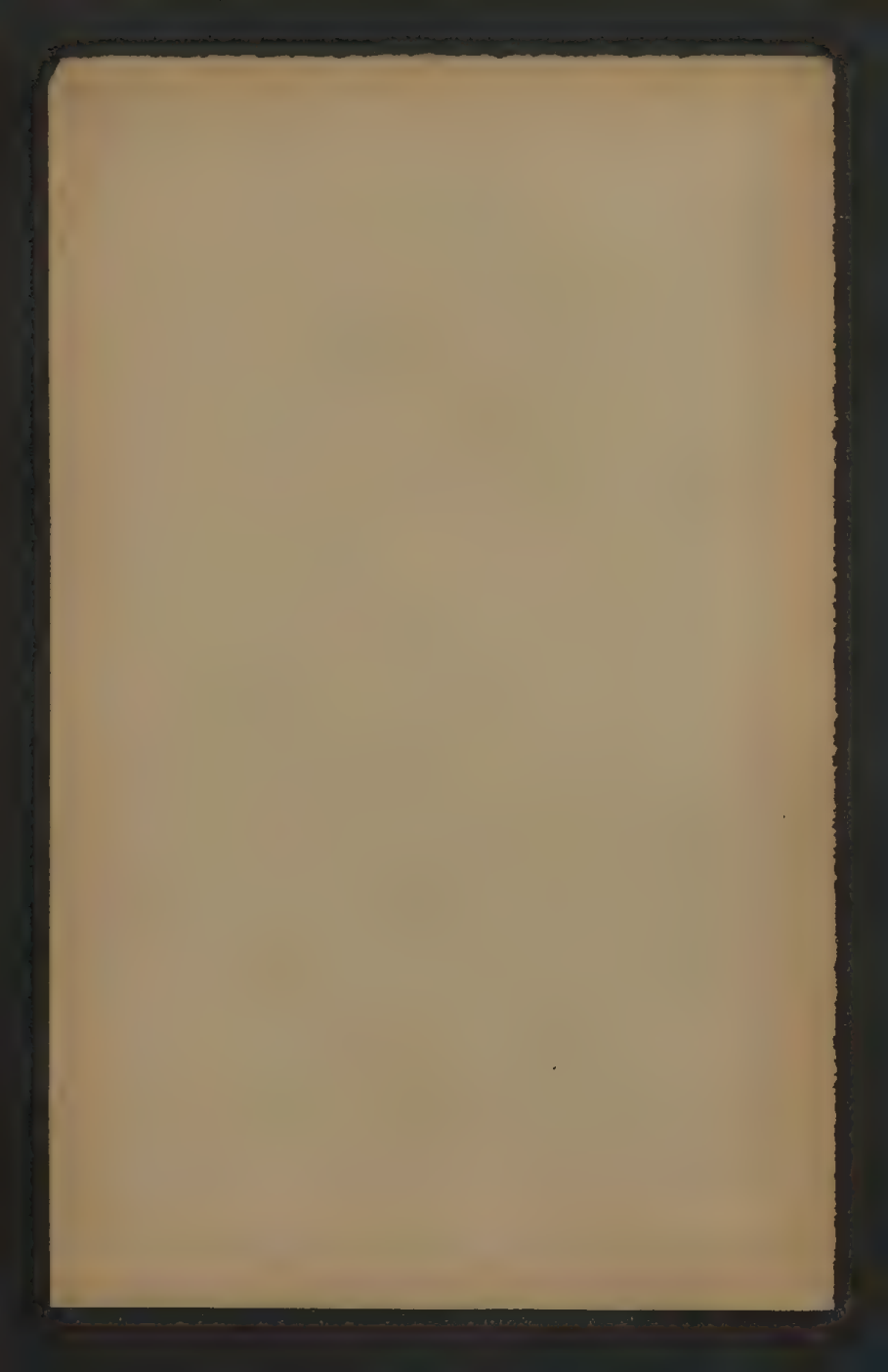
(Wykrot - u. m. ty oto um. z jama utworzona przez
wybroczenie ni wielkiego drzewa umar.
z korzeniami Była to część lasu nad.
zmyśkaj karoba gdzie znajdowały się
wykroty to jest jamy pod korzeniami
starych drzew wybroczonych przez burzę
H. Sienk. G. pol 1876 20, Wykrot był tak
głęboki, że schowali się w nim z głowami "i".

Wykukac'-at'-a st. w dlm. kukaniem wyvasii'
„ W sali przytegliej na starym. gdem-
skim zegarze kukutka wykukata. dwa
płciwym głosem godziw drugo "H. Siniak
P. pol. 1896. 2 & co na kim kub u tego.
skloni do niego, krusie, wydobyc po
wiele tridnowiast.

Wykurcaj' sig - al a staim. udm. Wykurcaj'
sig Dhu. rokurcaj' uę, rocięci uę ke
skurzenia. „Dobrze litery polowa wykur
ca uę w bruch i kęba” W. Mich. 1. 33.

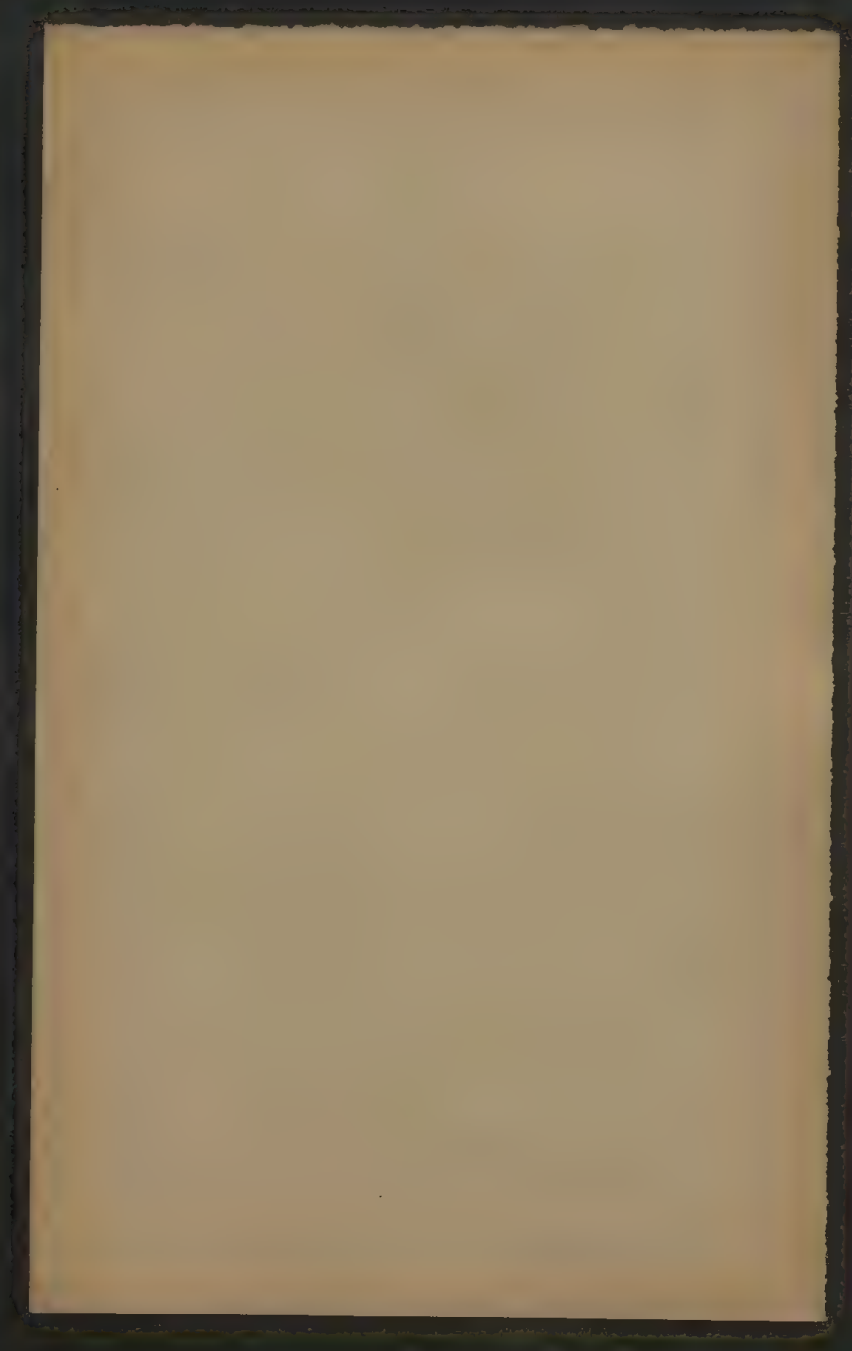

Wychuzie i t. i. st. ca. dkm. kurażu wymoda co na
kim „A ona kusić nie prosi, prosi, że ni
komu nie powie, nie i nie. tak wychuzita
na miem: dno i skąd. Tak jej powieć miał”
Wiel. Zawada pami. Nowo-Łódzki Karol Młody
G. lw. 88. 145. 2.

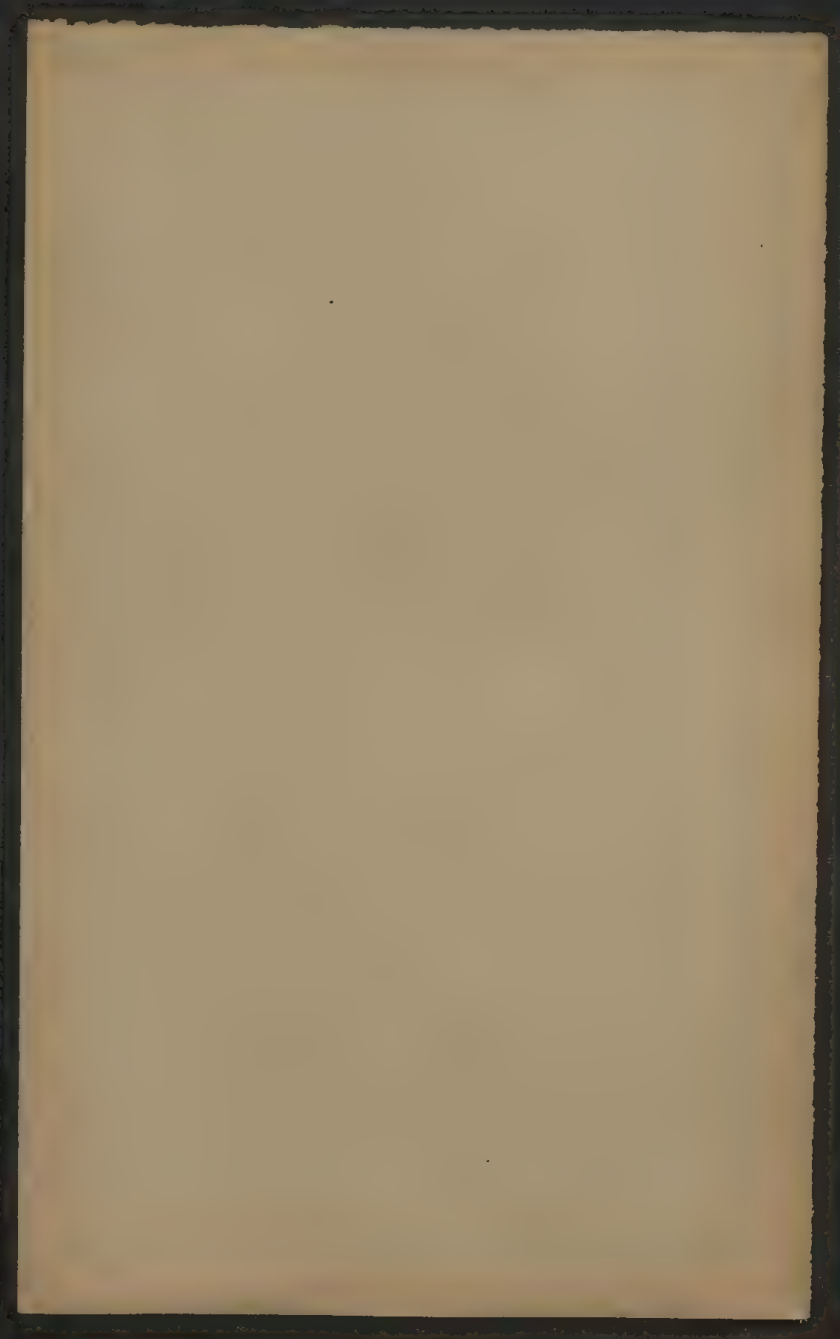

Wyglądowi ab-duje st. x. dku. - kogo & st. mij.

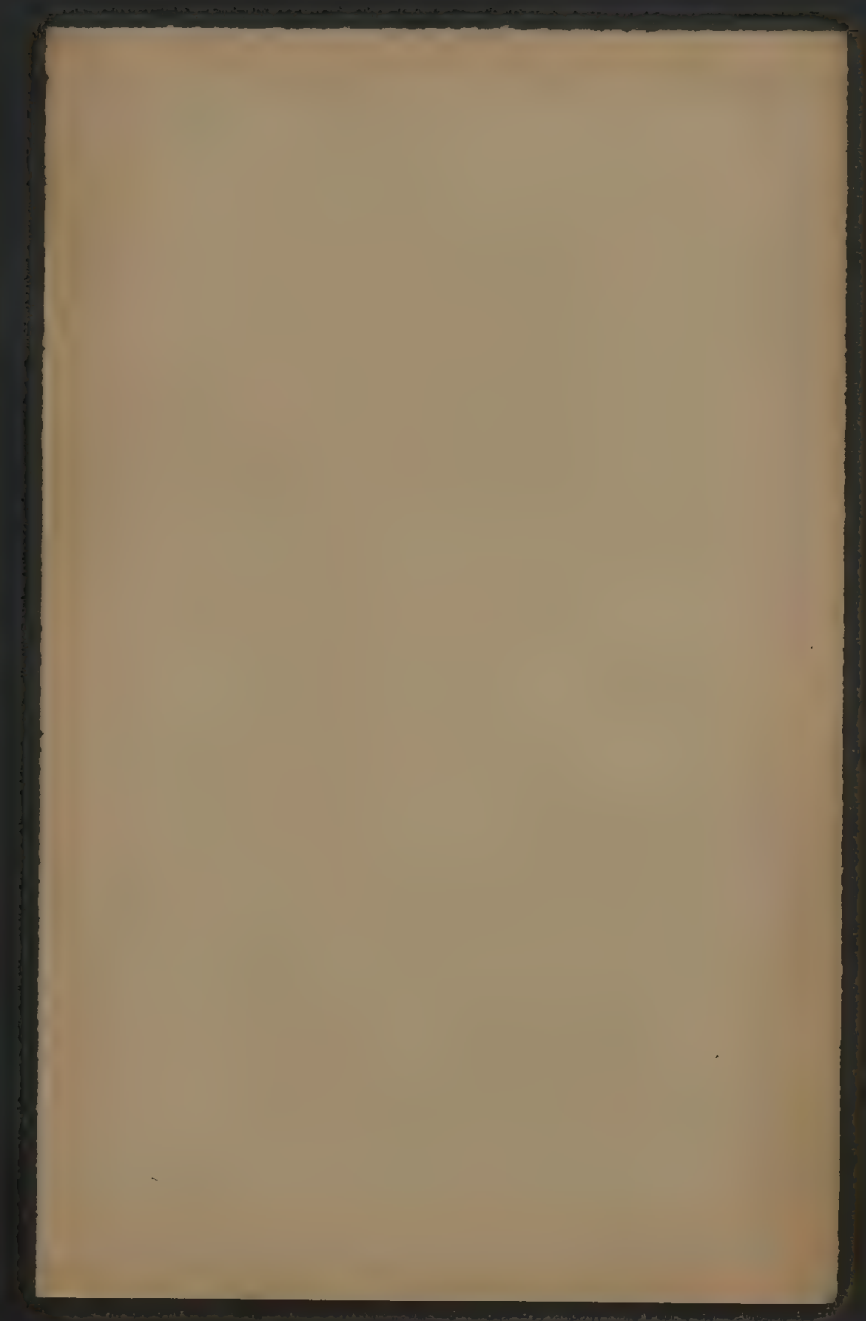
prawy pływający statkiem wystrzelił na
tę fig. i ant. prawy pływ. i najcięższe
„Na dobitku, jakiej jęzwe niekucio-
wa figura, a cudowna wygładza-
ca, wyglądowna na jej iku przed palat”
J. K. K. 73. 67.

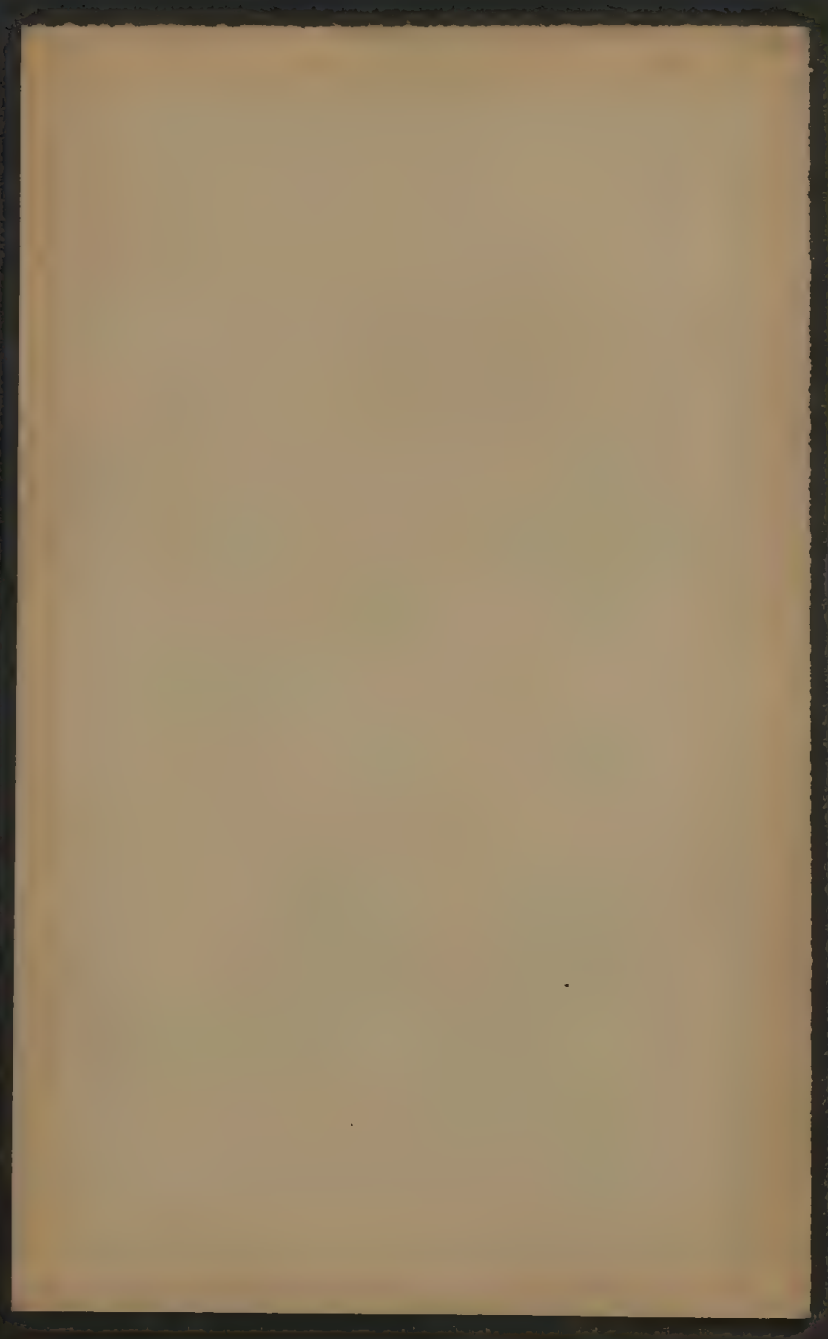
Wyłegiwat' is Tracim. wystoll. czesto is wyłegat
, Godzinami' cateni wyłegiwat' is pod sia
na." M. Gawal. Dluw 1886. 323.

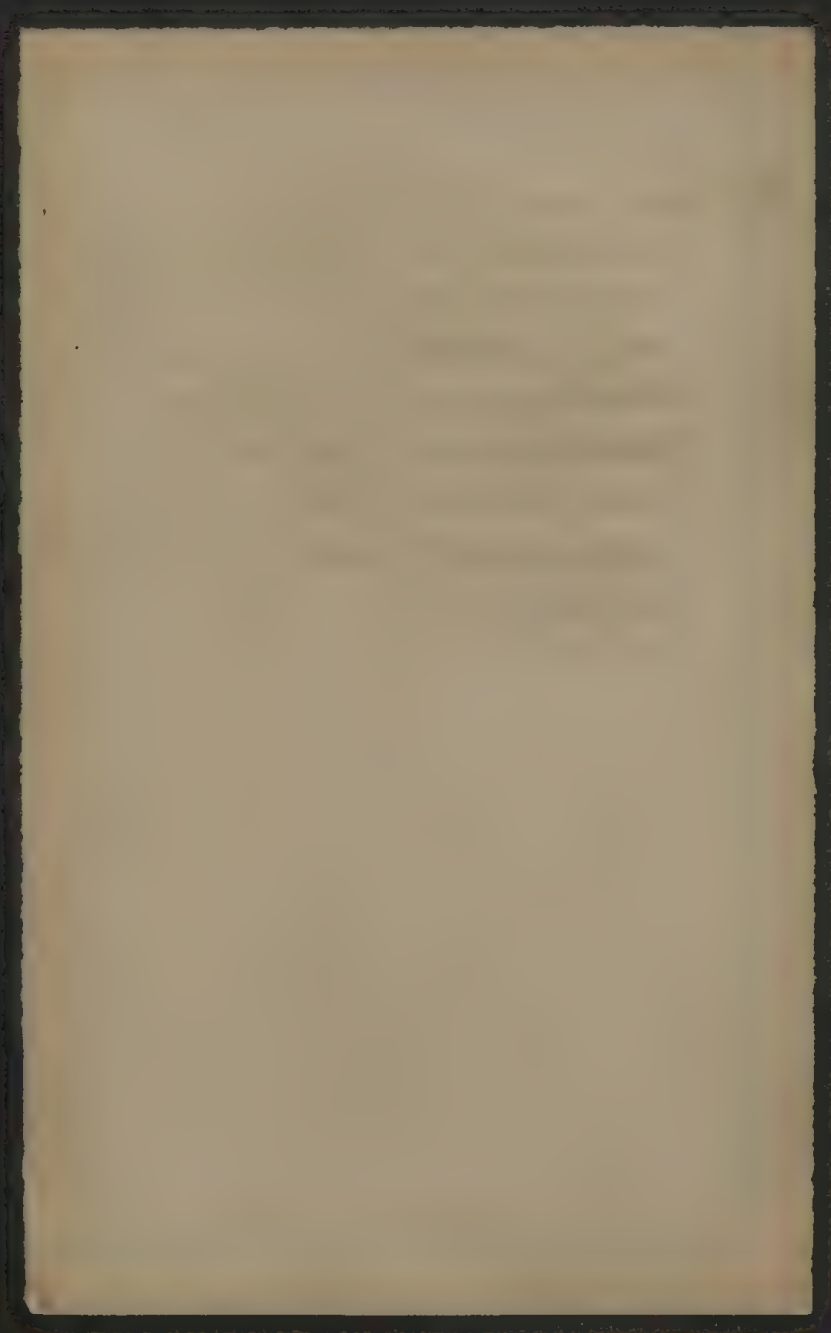
Wylęgacz - a. m. ire m. ten co wylęga, przynosi
do wylęgania nę drobia i jaj "kukoraki
wypskia w walcu wylęgacza wypskia
nę i jajka" Dzierż 1886. Dod. 119.

Wylutnić - it - i ^{na pamiątce} ist. z. Dun. lic. poet. wyśpiewać,
wypisać / harmoniję niby wygrać na
lutni „Kto z żywiołów lutni, z bitwy
miejsce i lat harmonii wylutni, wy-
tun stworzy świat?” L. Kras. 2. 1888.

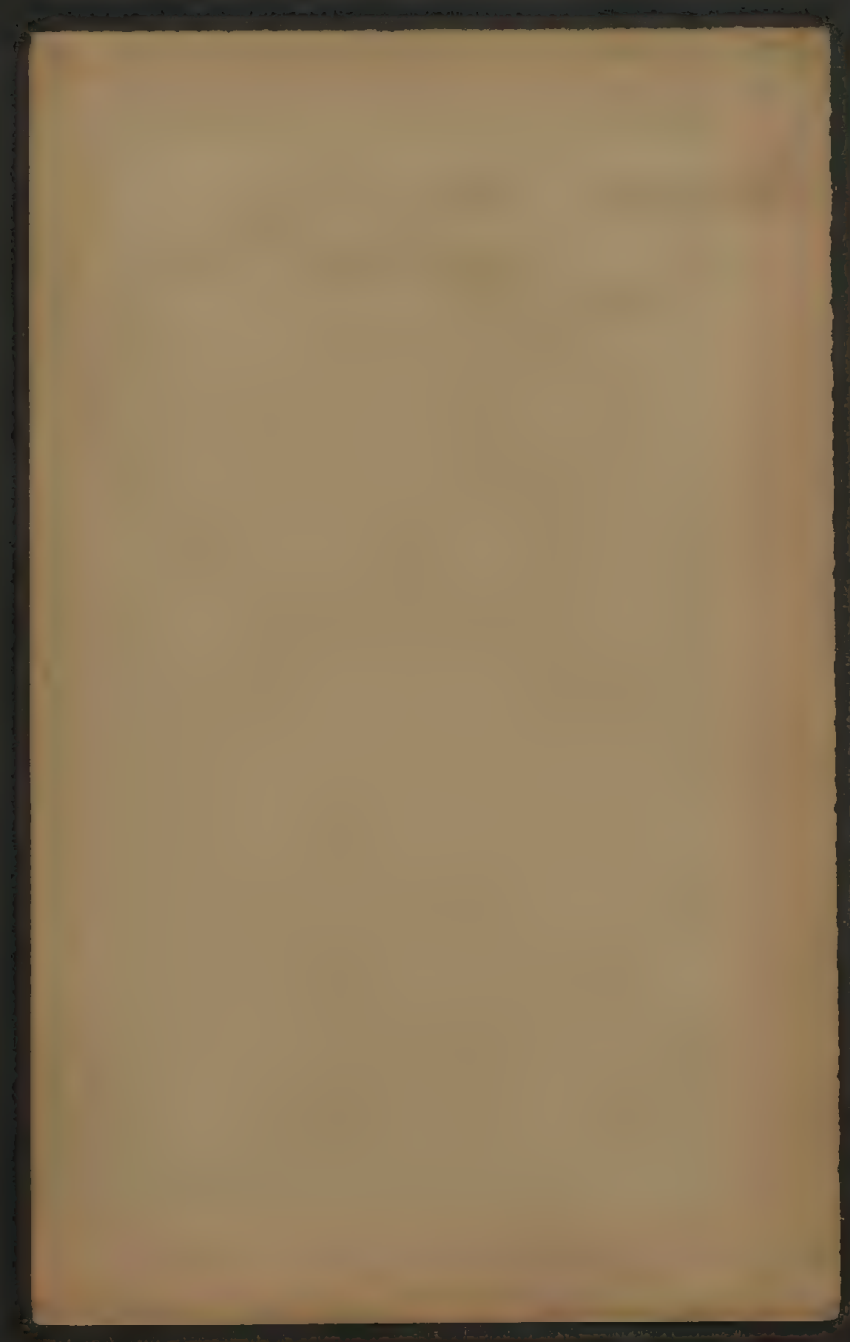
Wytamaci' on: dlin. Wytamacy' on: dlin z o wotow
 ku i w ogole istnie' nippiej: pona wyginiacie
 i wytamacy' on: dlin wotowio giestiu narynie'
 "Byl to wotowio, ktorego wotowio narynie'
 dworowio narynie' - narynie' zgrabny,
 giestiu, wytamacy' on: dlin narynie' tasi-
 ca lub fochitowio" Zt. Krasa. 36. 19. "Coty
 zgiety, wytamacy' on: dlin, potowio, narynie' narynie'
 knolowio." ib. 54.

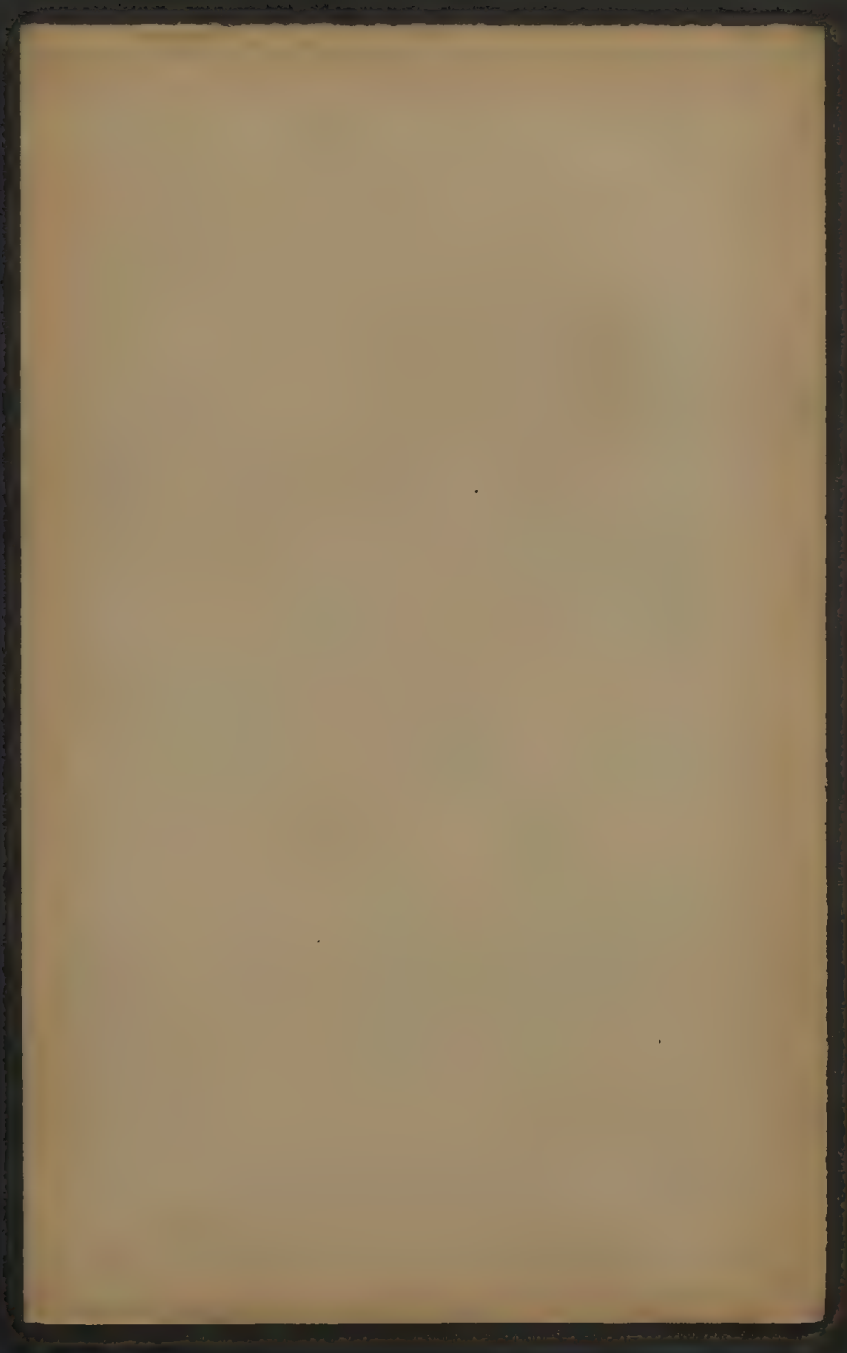
Wyłączność - i. z. si - i. z. specjalność, wyjątkowa
cecha odróżniająca kogoś lub co, wyjątkowy
przywilej służby komuś „Chłodno wyjde-
stwo jest wyłączeniem wszystkich i mo-
żnych” J. T. Kram. 3.60.

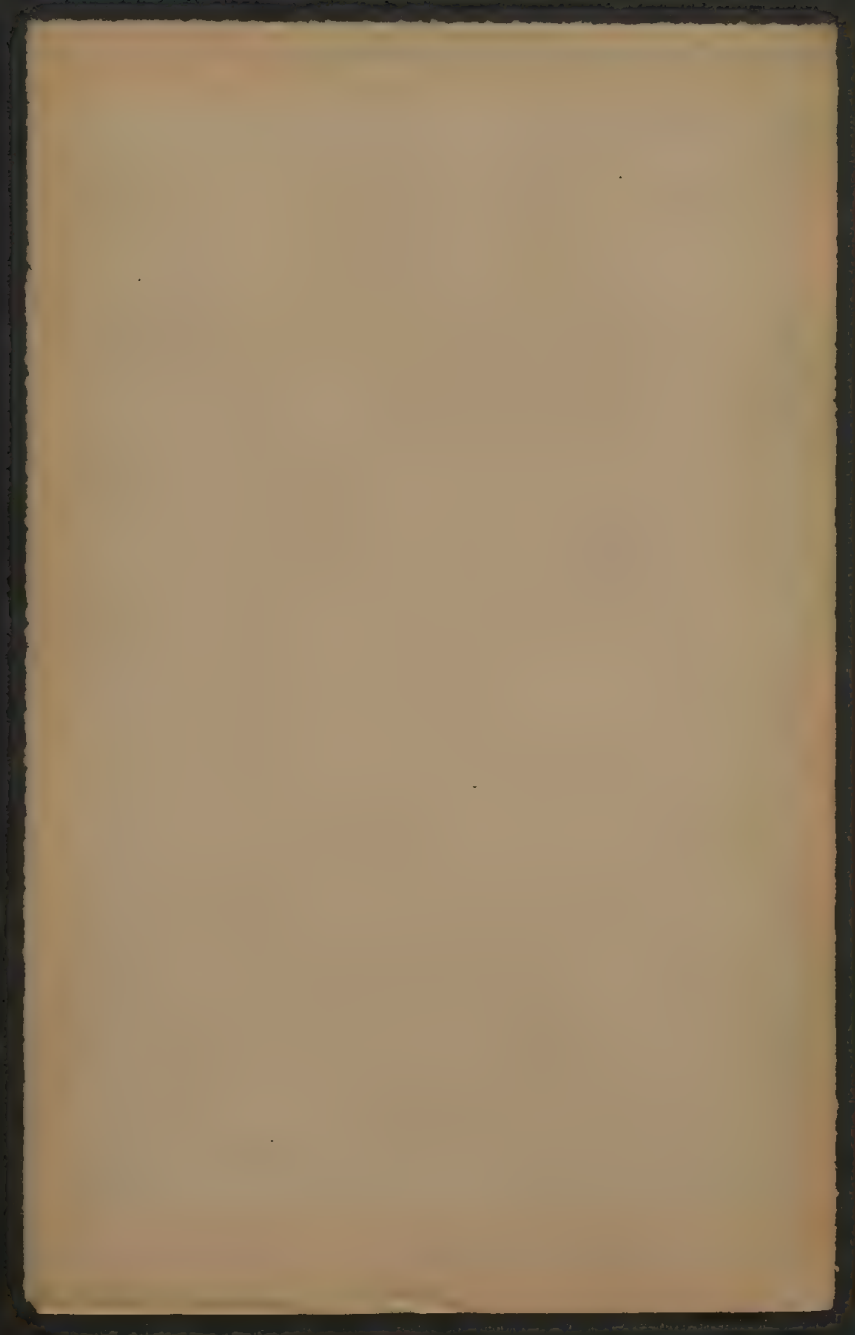
Wyłomotał ex. Iku. wybii', wygranoć, wy-
twie' „Dniał go wyłomotał i porwał sobie”
O. koll. kuj. 1. 113.

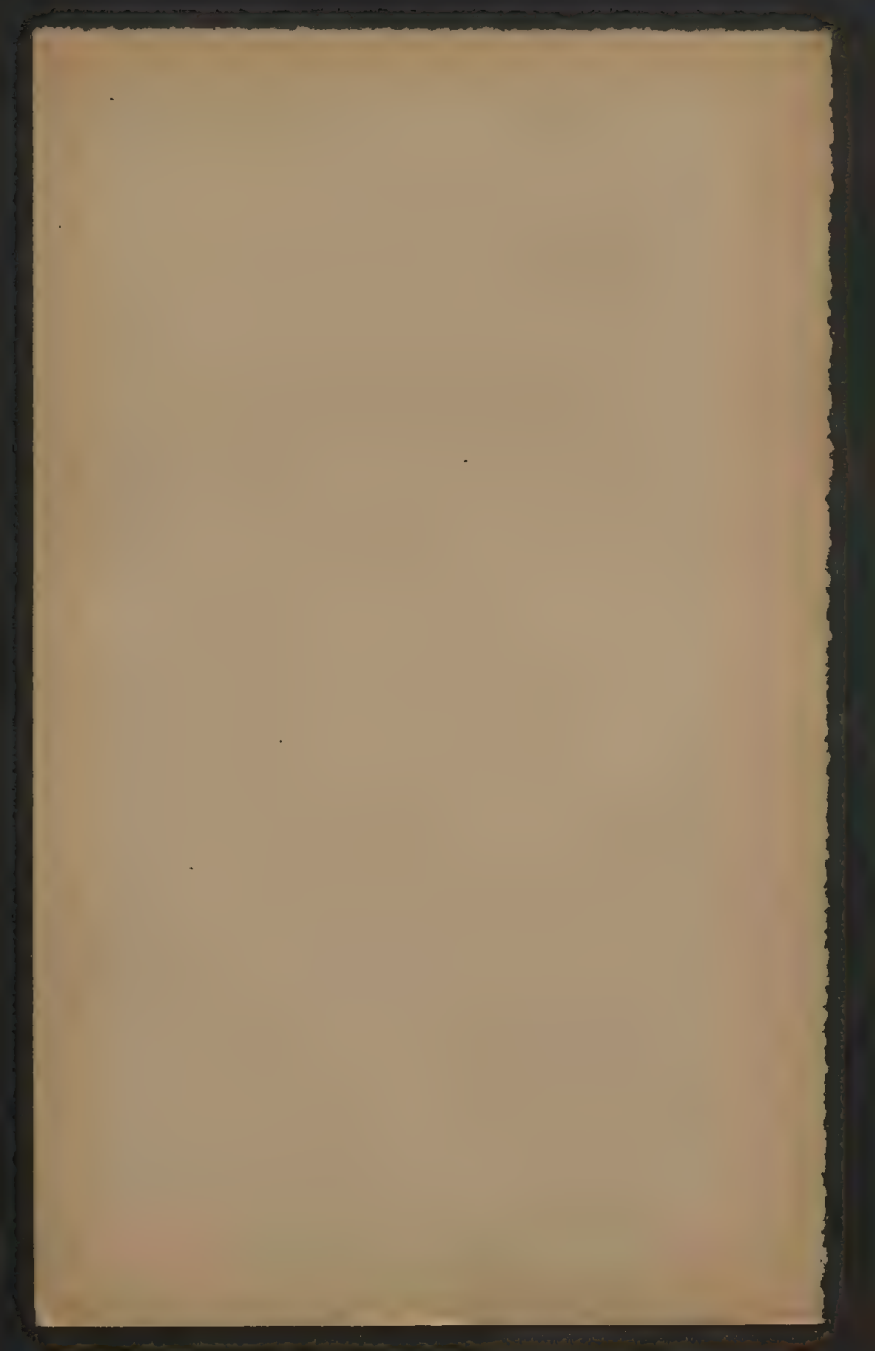
Wytłonić - it. i st. ex. dno wypranie' wysunąć z to-
na, z siebie, wypowiedzieć. „Każde
dzieło dokonuje się albo celem wytłoni-
cia myśli filozoficznych, albo...” Aut. Ws.
1. 17. „Ta wyzniana kitha perpolitizy
i ciężko jąko wytłonianych gwałtowno-
stek. kusić się wita Euclides” B. Pol.
Hyp. 105 §-115 jąko st. zaim. „Bez wo-
li, tej wielkiej dźwigni do czynu,
geminu nawet wytłonić się nie może”
J. J. Kraw. 1. 49.

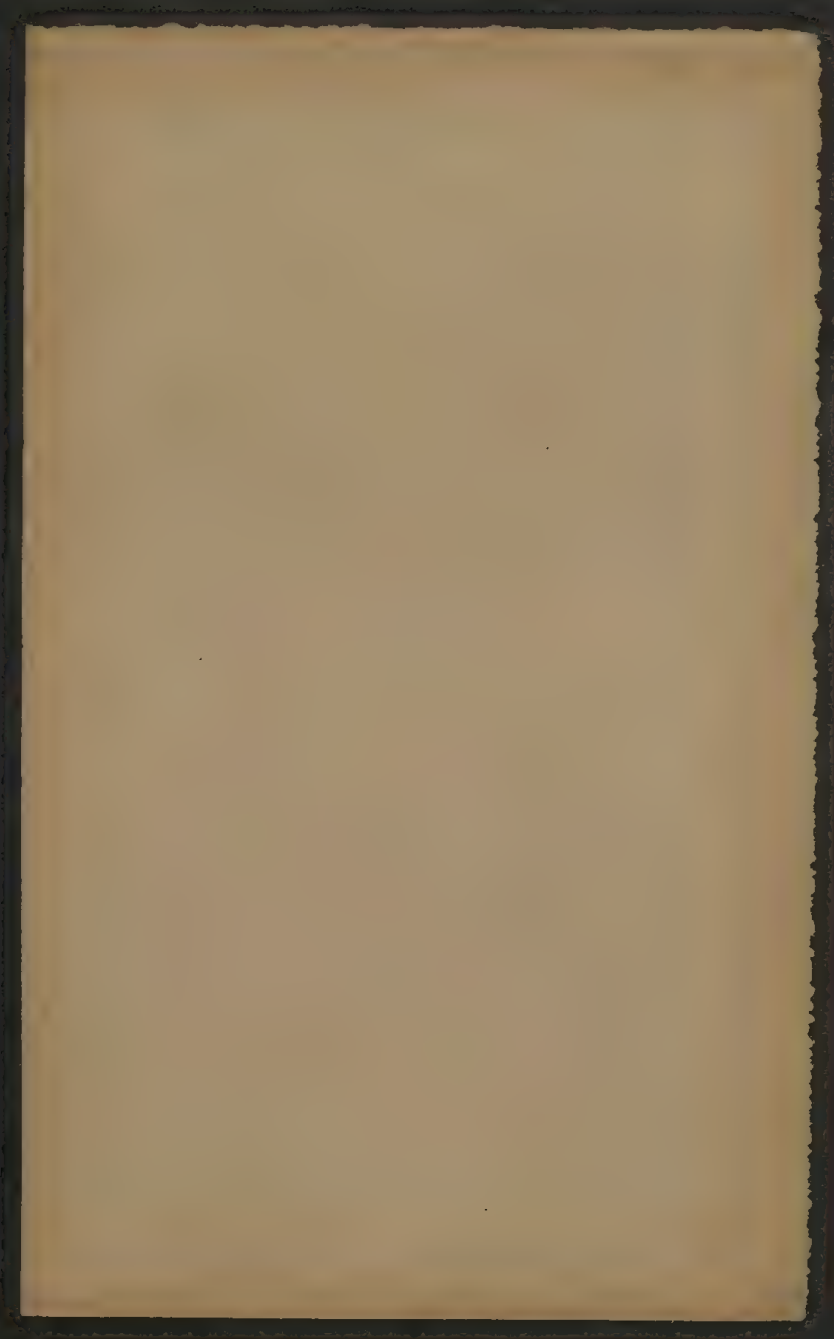
Wymachiwai' - at-chujé st. ^{uobu} ex. vstb. macha-
jés povuracé „ Patvat na nagje dze-
wa, které černými galjriami xda-
ly se vymachiwai' jak upiřový „ M. Pa-
wal. Dhuar 23. 315.

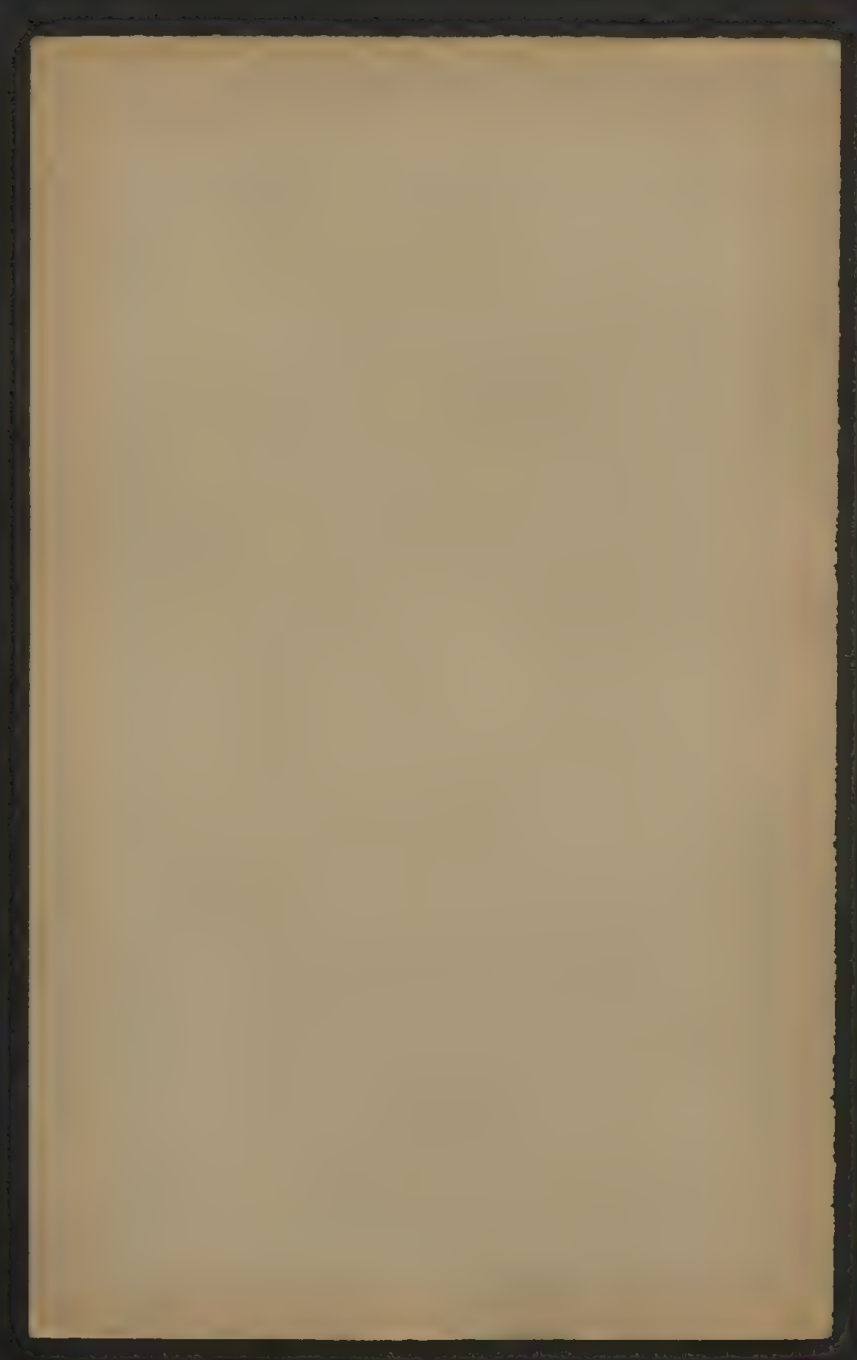
171
Wymieć wymiót wymiecie st. cr. dnu. & prout.
„jak wymiót” — nicma wale, runio, pro-
padło, cuni ślady, góris’ ie podriato, w bre-
nyjke ribly i ich, ribly spokojnie. Wojska
jak wymiót. ” A. ko st. Dn. 11. 171.

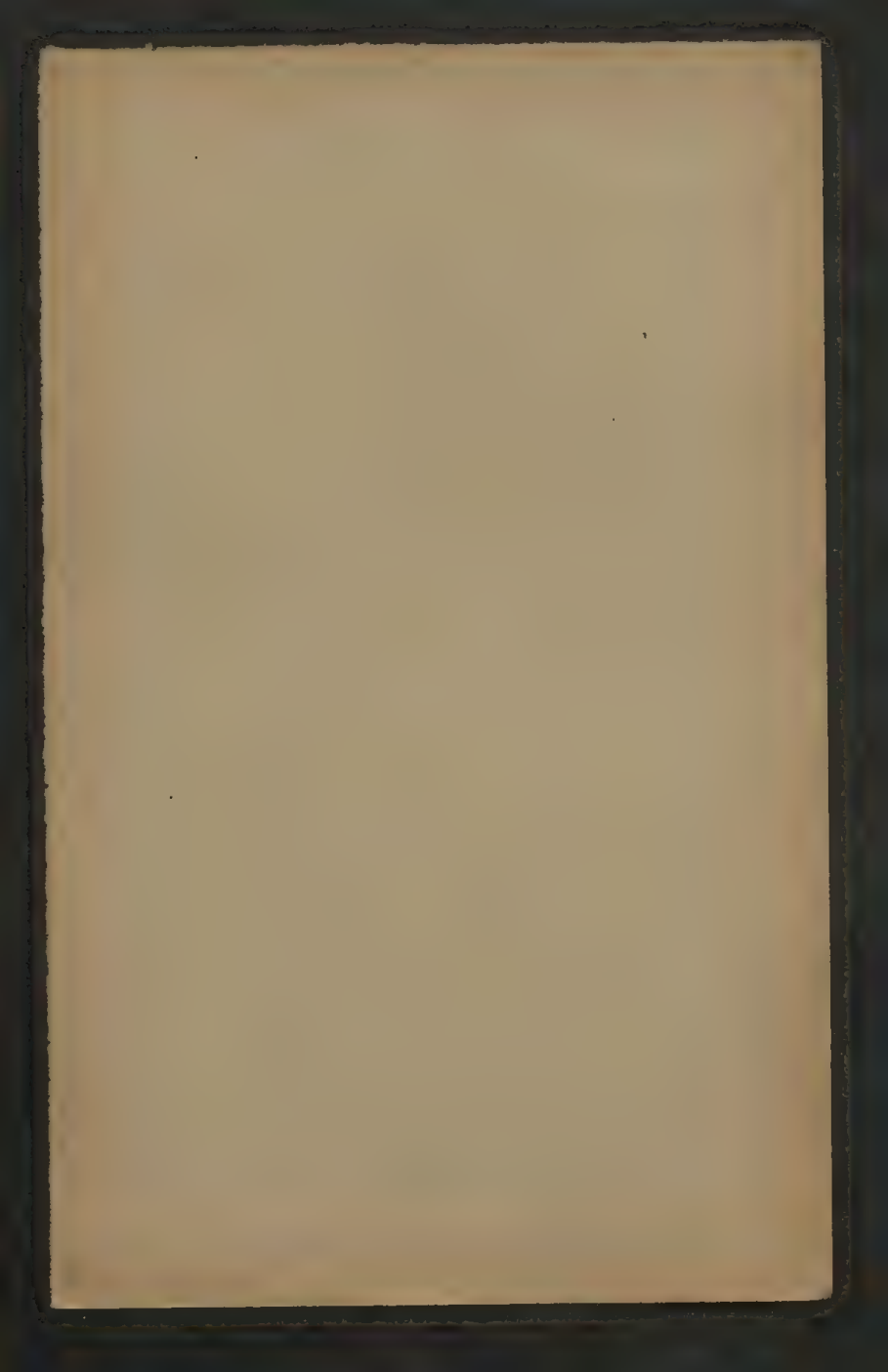
Wynigai się al-a w. kaim. dan. prosp. ujść niebez
pięknego wyplatci się z biedy. Nam
ciś bratku, teraz już mi się nie wyni-
gawa" Sewer G. now. 1883. 187. „Dziśko upra-
widzie, po dwudziestu czterech dniach
strasznych konwulsjach wynigato się
od śmierci, ale w ogarnięciu Długo-
czas trwały skutki otrucia" wieś 1887.
29. 3.

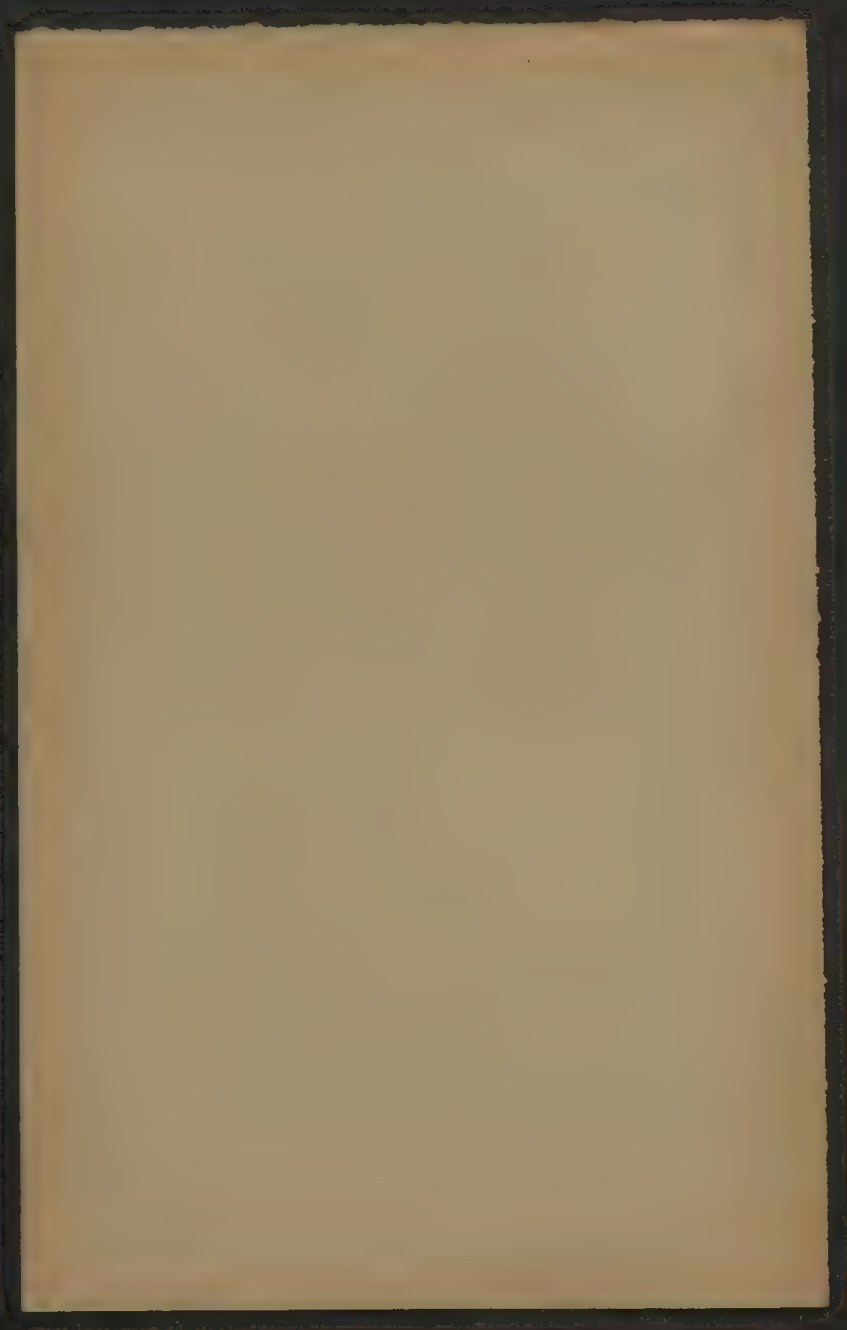
Wymijającego prast. i iust. od wymijającej nie odpo-
wiedającą odpowiedź na pytanie, starając się
nie wydać z swojego przekonaniem „Ale to
nie ma mi niebezpieczeństwa? pytała patrzeć
mu w oczy - Kiedy choroba, nawet najmniej
zła może być niebezpieczna - walczył dołem
wymijającego, maskując dobrodziejstwem
niebezpieczeństwem surowy wyraz oblicza” H. Nat.
Paris. Diction 241.

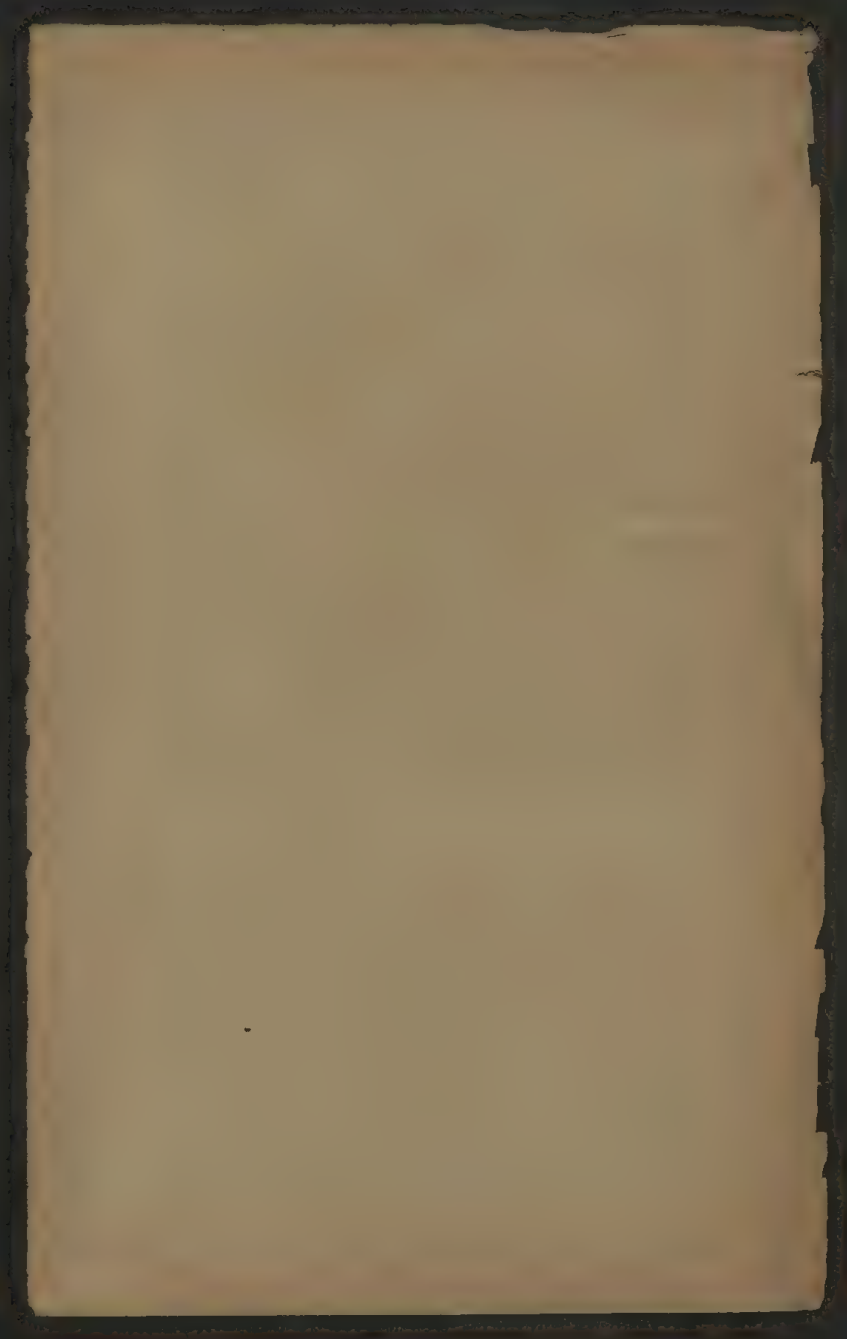
Wymiotować st. cz. udkn. wymioty czyli wo-
mity mieć, wymiotować „Napisat re-
ceptę i skazać na do piastunki spy-
tat: czy malec wymiotował?” M. Gawel.
Włocławek 1886. 381.

Wymodlić - it - i st. a. d. k. z kusi'wuy, zwa-
rać przez wyczerpanie do modlenia
„ Wzięta w ręce grubo i wymodlona,
kriżując od niebożactwa ” J. K. w. 76. 26.
z - się st. k. a. m. namodlić się do syta z
przez modły wyprosić się od czegoś
„ Nie wychodzi się i niewymodli ka-
den. stan od pokuty Bożej. ” W. Pol. Tul.
1. 170.

Wymog u m. używ. głós u l u Wymogi: goś. wy.
magania, żądania. Pismo to odpowiadało
wielostronnym wymogom ówczesnym" k. 10.
Ogł. dom. 1874. 2.
Kroji. ~~Wielostronny~~ Ze względu na wyrażenie
jy rodziców, którzy w najwielkiej dla nich
mądrości partji wypadła im konieczność wybit-
niejsza w sfercie żądanj porzucił 2. Moll. Głos
wian. 13. „Najwięt proprawienie i ze znowu nie-
niem: oto prawie wrażliwość całego od artystów
o tych robotach można wymagać. Wierzę, że
możemy prowadzić, aby wrażliwy tym wymo-
gom odpowiadał" 3. nar. 1882. 290. 4. „Skro-
rny dramat odpowiadający dzisiejszym wy-
mogom scenicznym" 1. do teatr. 4. 176, 177. i no-
wa miasto odpowiada wymogom relucyjnego
i odpowiedzialnego i nie mniej kawałka.
Prac. polit. (wzm.) 1887. 298. 3.

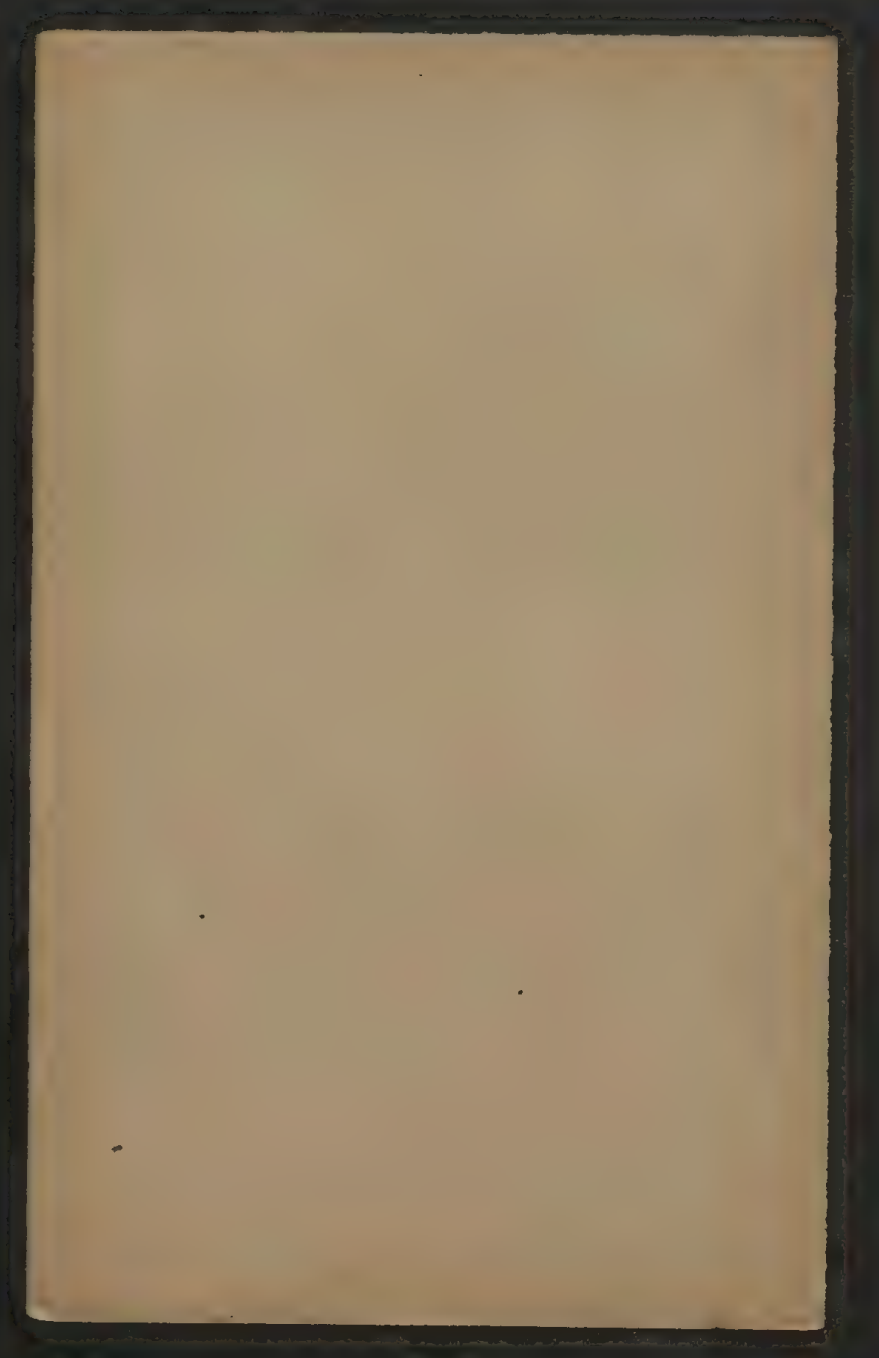

16. pisać. i. i. st. a. d. k. 8. wydać co up. węg. w
wórk. słow. i. p. „wórk. o. j. c. stawa.
Tem się wygodnie wypisać” p. st. k. w. a. s.
71. 20.

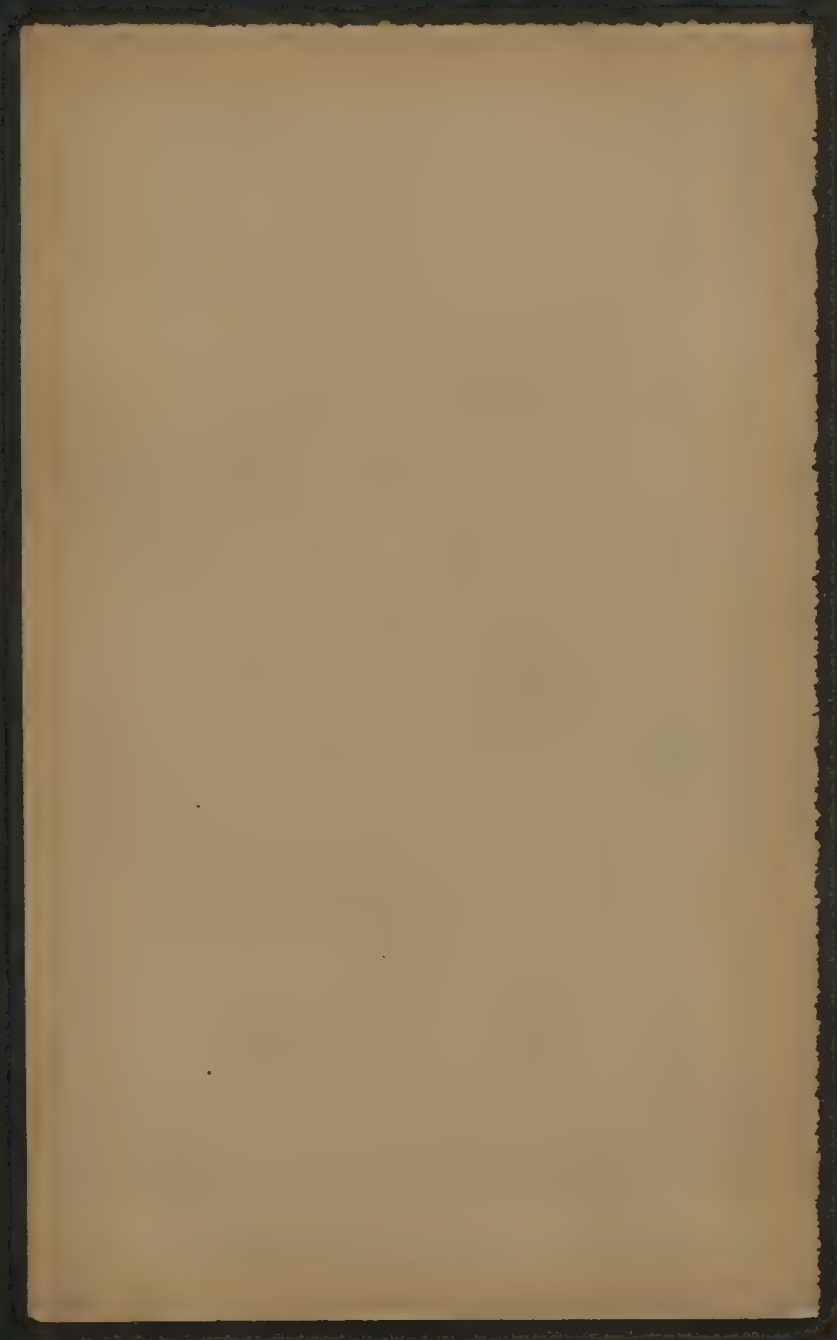

Wymuskanić - m. m. i. cy. ois. m. elegancik

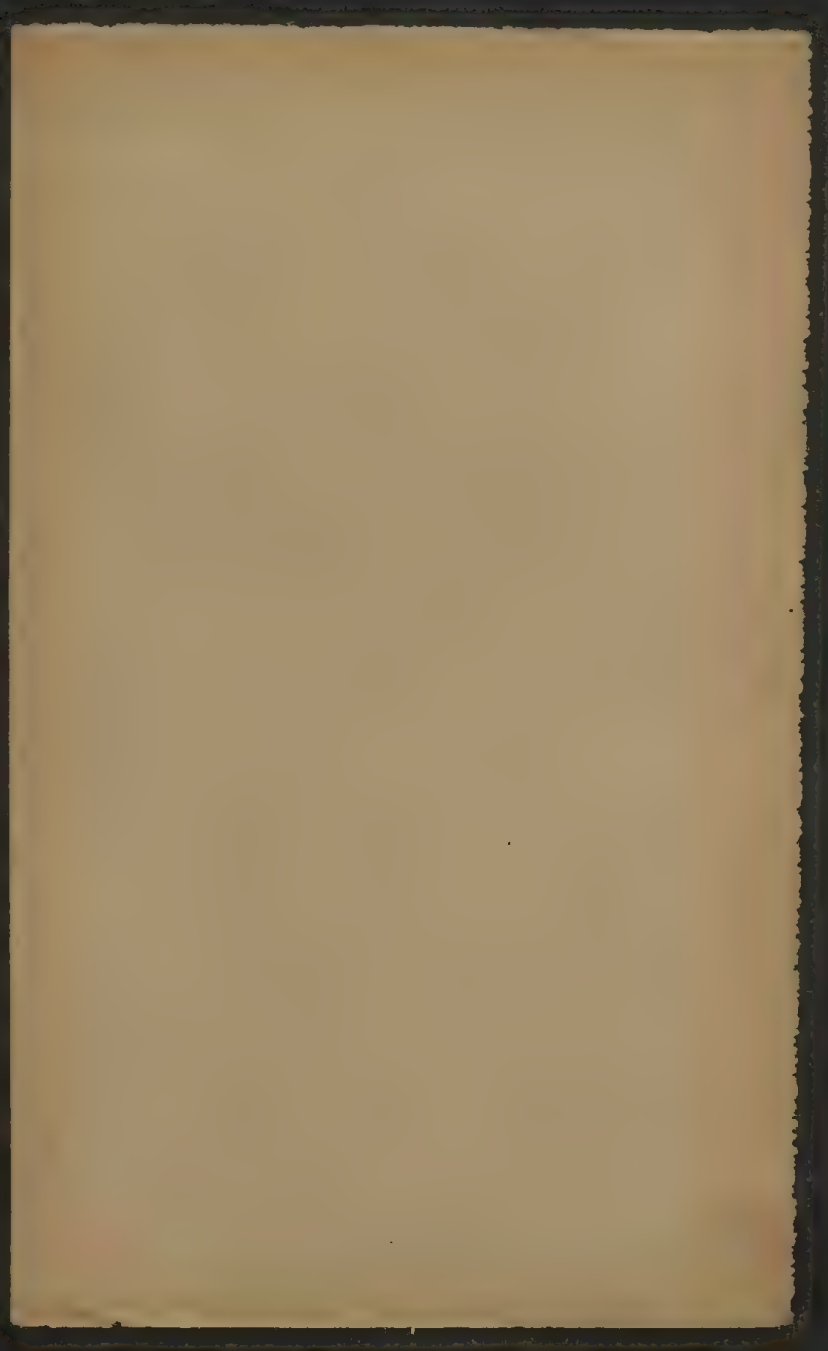
wymuskany „Hbo to ja, jakis wawr...
...co jak obawy dziewny, to ka
...do kumony, czy jist wist... ? -
...nie dat dziewni palow
...takich wymuskaniow!
A. Wieniaw. Nad wile 15

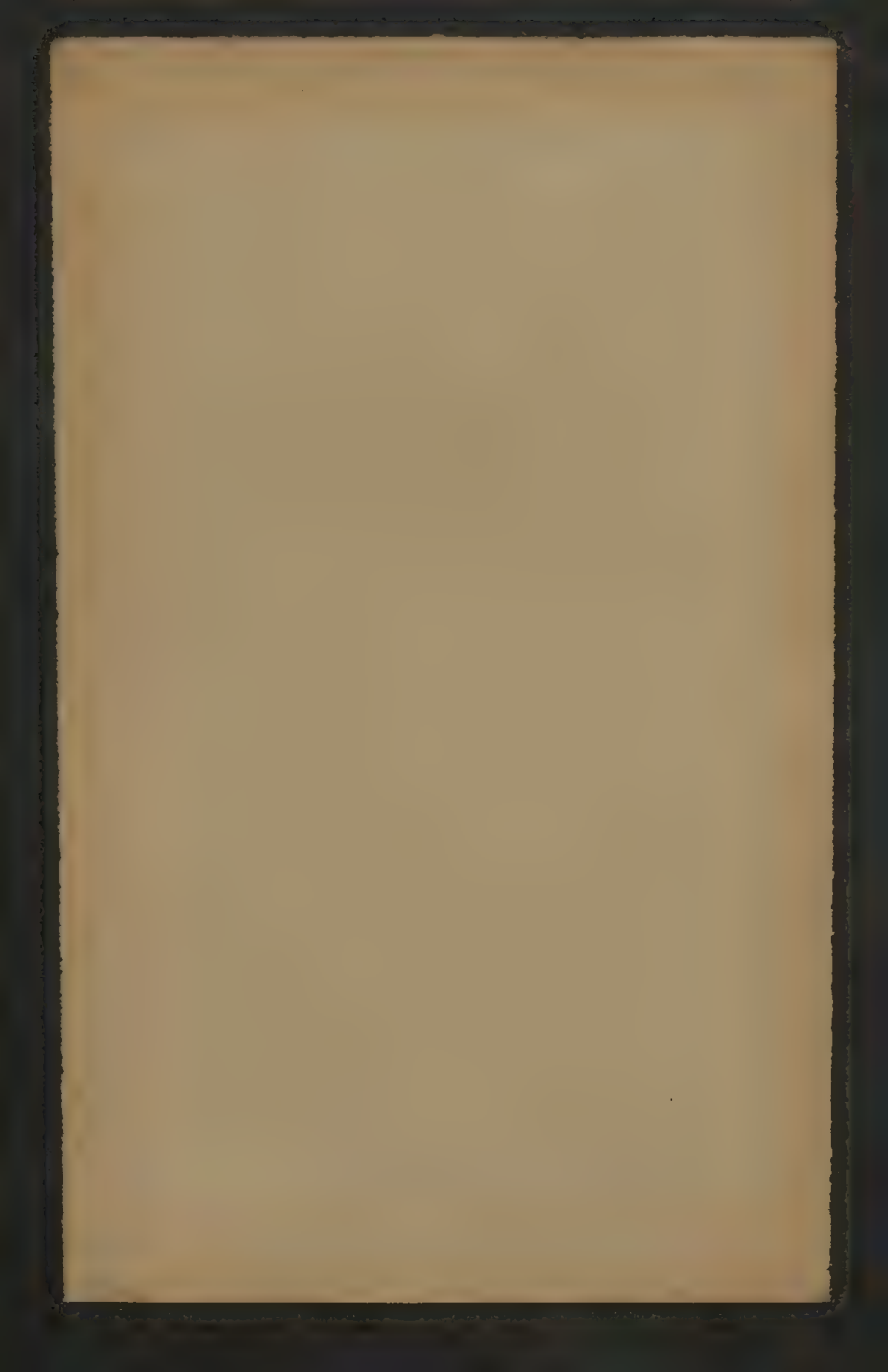
Wymyślac' at a st. w. ndkn. Nawymyślai' dkn
na kogo, Zwymyślai' dkn. kogo, gru.
bemi ordynaryjnemi słowami tutaj
. Oficerowie co iś nie nawymyślali, wo.
taje iś wielcy Polacy, hycle, rakawce,
słodkie Polacy "Kam. Kiliń. 79.

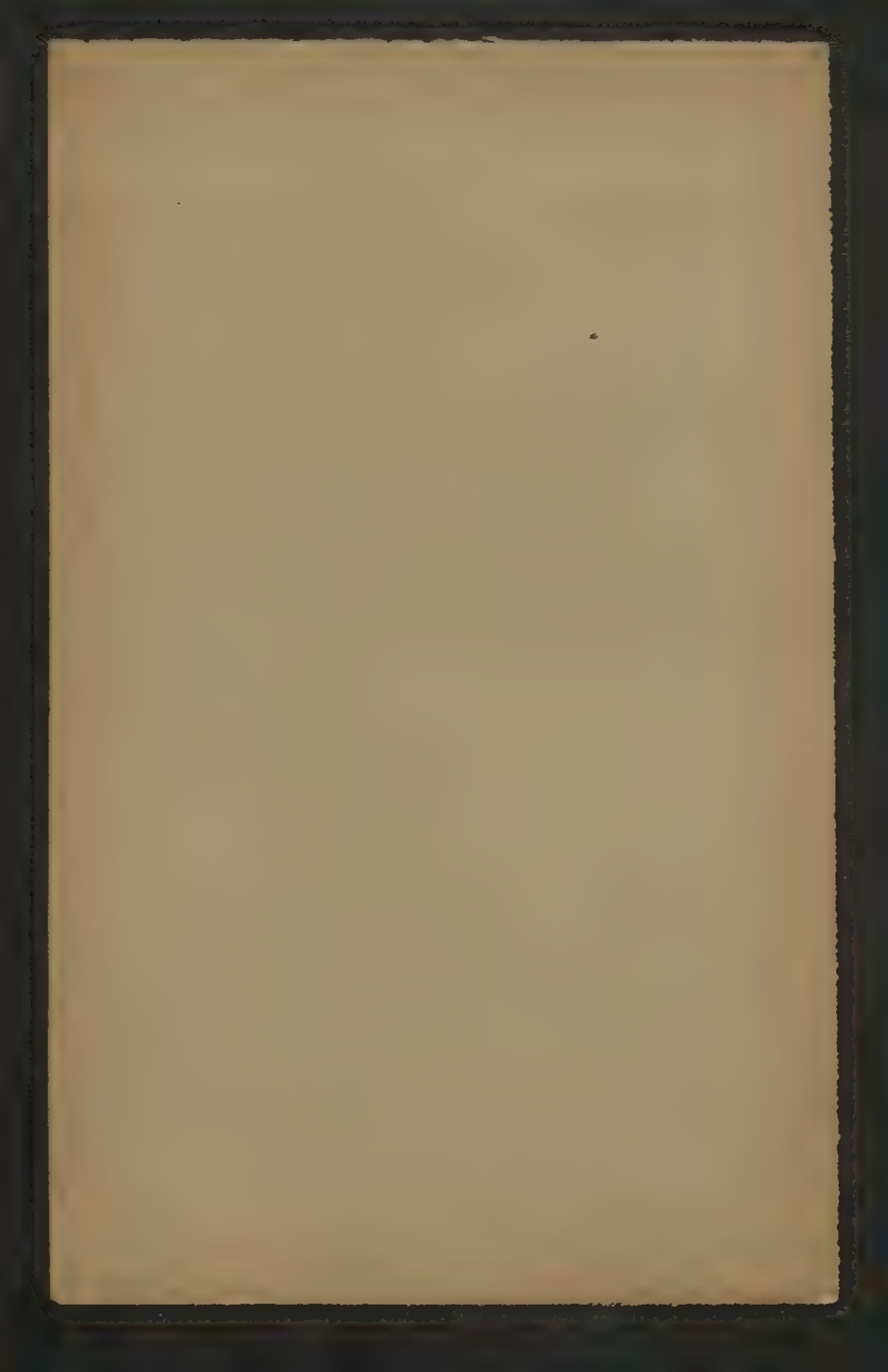
1
Wyprowadzić - і-і в.м.дм. postępować tak.
aby doprowadzić ludność pewnego kraju
do wypracowania u siebie swojej narodowości i
złamać u niej „Nowosieleno” był to wy-
prowadzeniem kupiectwem, bez względu na
D. Pol. Śred. wieku 63. „Zalobieniem” można
było wyprowadzić podbitych” Dost.
Opow. hist. 122.

Wynaśladowac' - al - duje st. i. a. dn. zrobić co
tak samo, jak ktoś, następujęc ściśle
„ Gdy ta moda nastala na granicę, ołoi
jz mamy i u nas, doskonalę wynasła-
dowang. ” / T. Wawa. 16. 95 „ w piśmie po-
racai było wstęz niewieści, tż wstęz, kto
w y' kiedu w świecie męskiy kua nigdy
wynaśladowai nie potrafi ” D. Pol. Dziu.
Ser. 8.

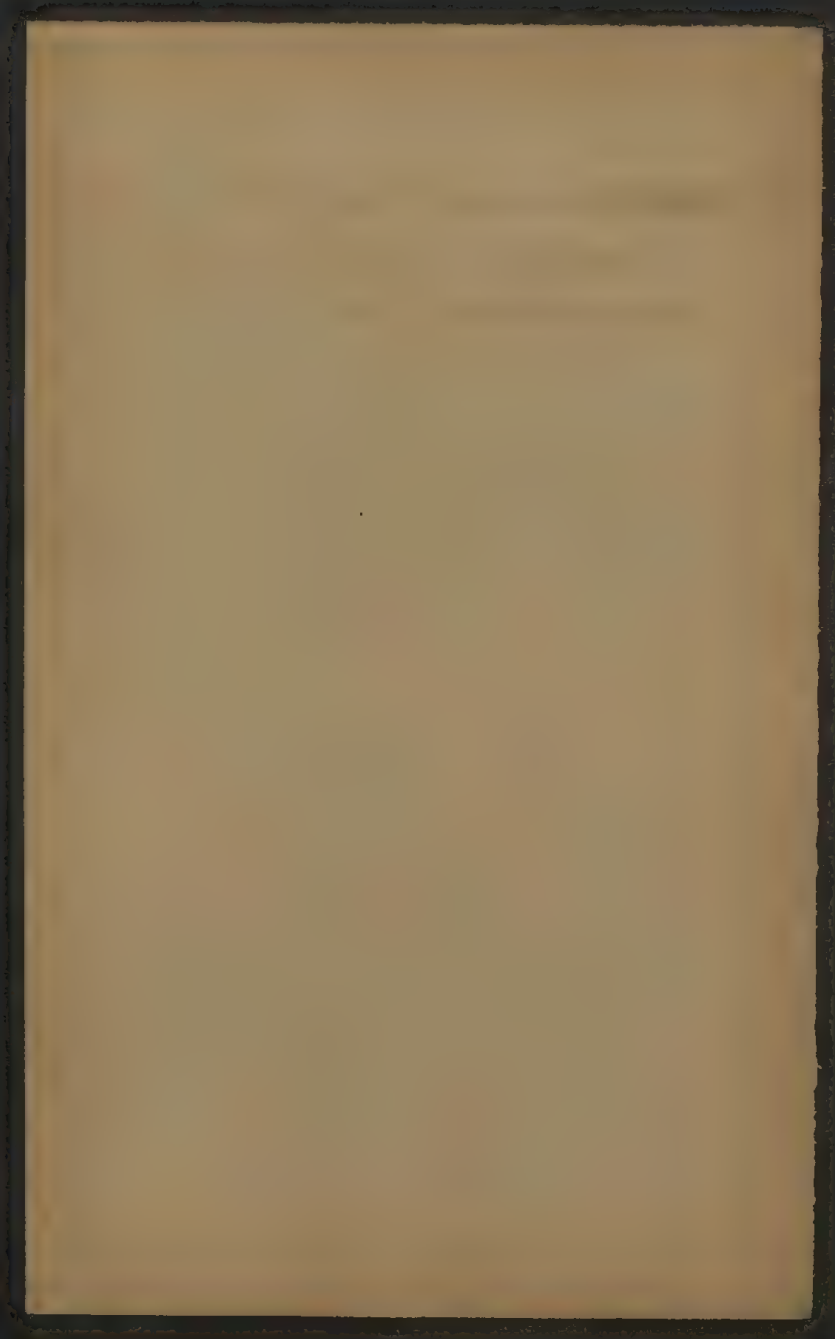

Wynaturzac - al a wca. udkn. Wynaturyc - yf
y dkn. odejmowei' konu wfaściw
jego naturę, przekształcaj' ją. Cztowiek
ciężko zżucia barwę, którą przyjęto go
żyć i' wadko ulega korpulentum wy-
naturzenie" J. T. Wawa. 73. 201.

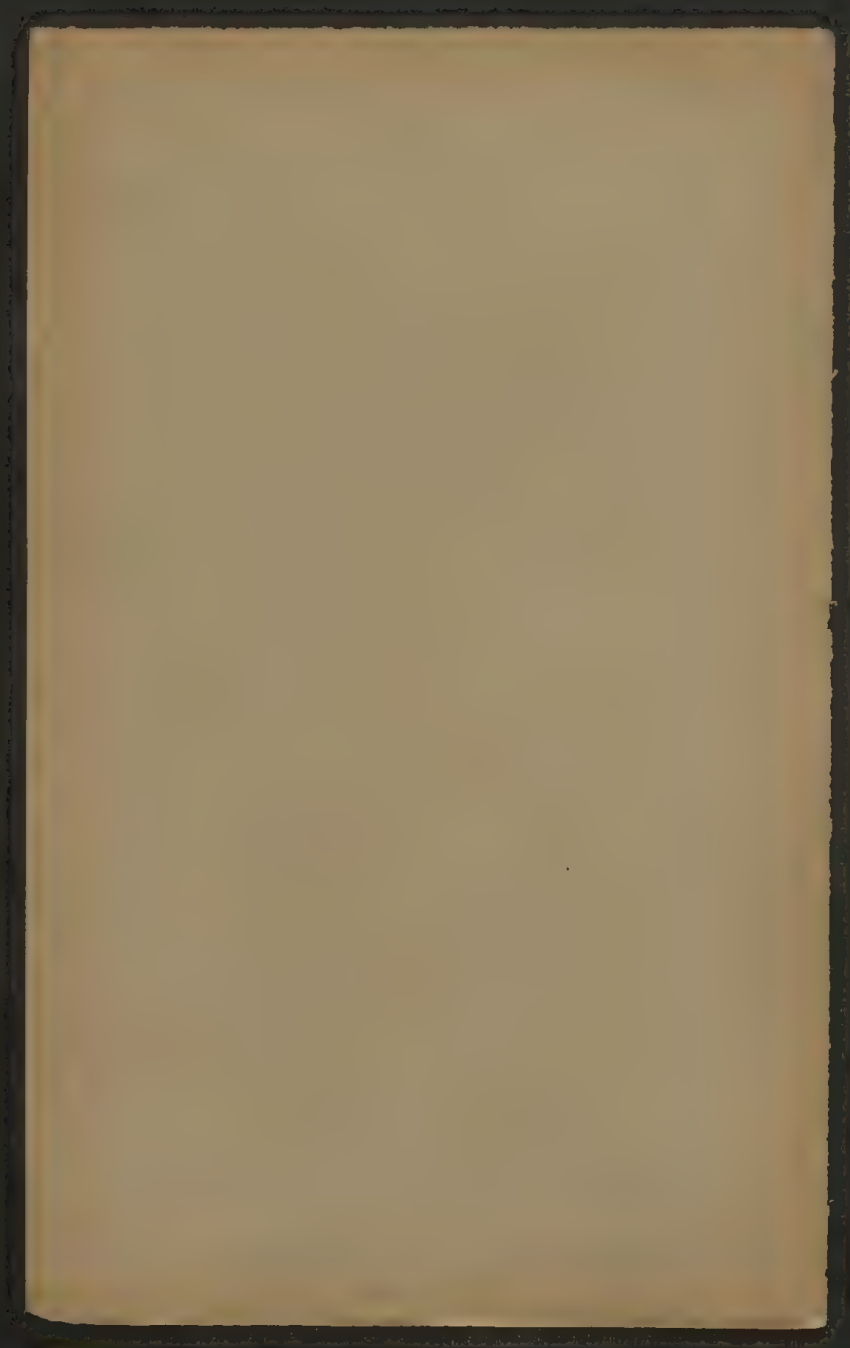

Wyniesisty-a-e. praw. wynioŝty, wynioŝci

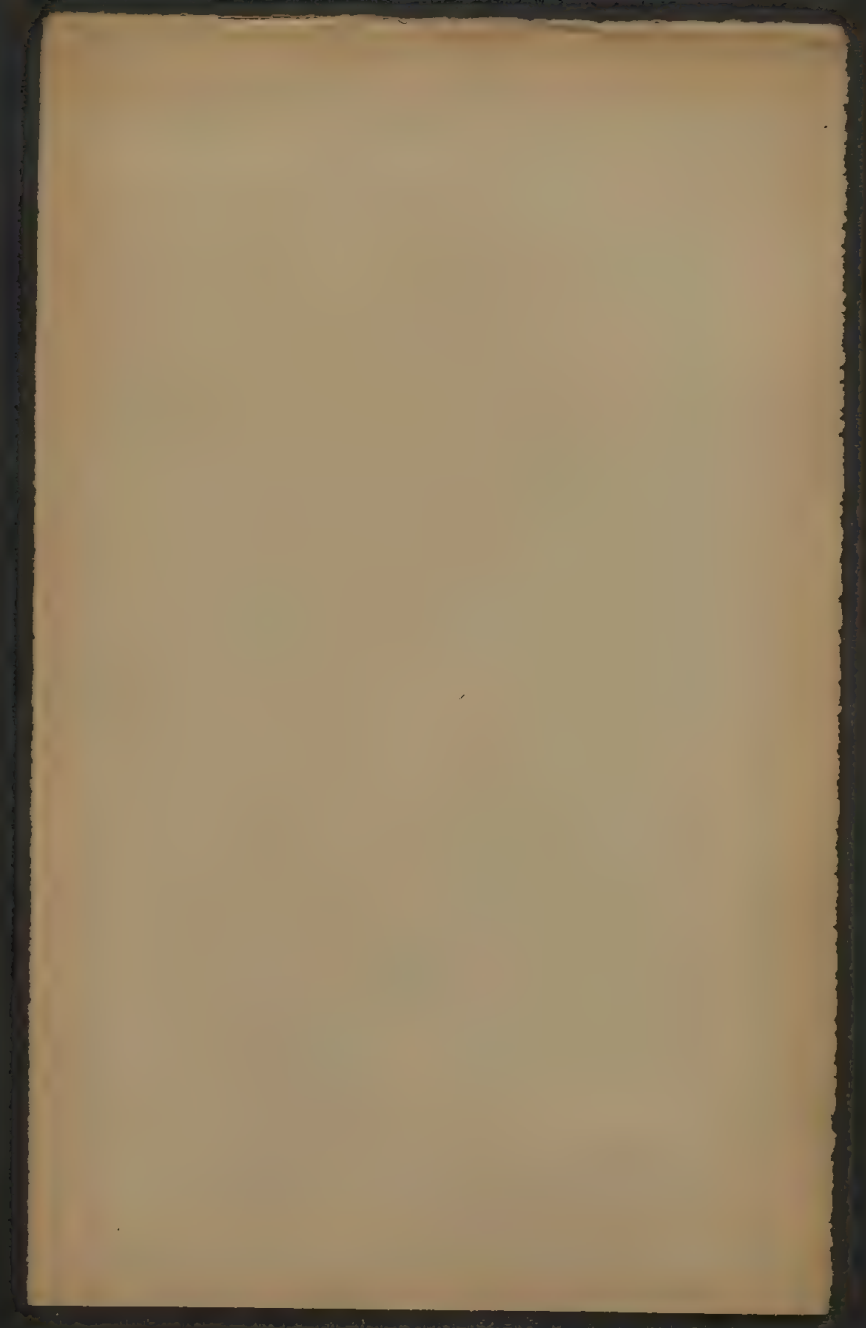
" Czoło wyŝte wynioŝte gdyby u praw-
siza " O. Kolb. kuj. 2. 11

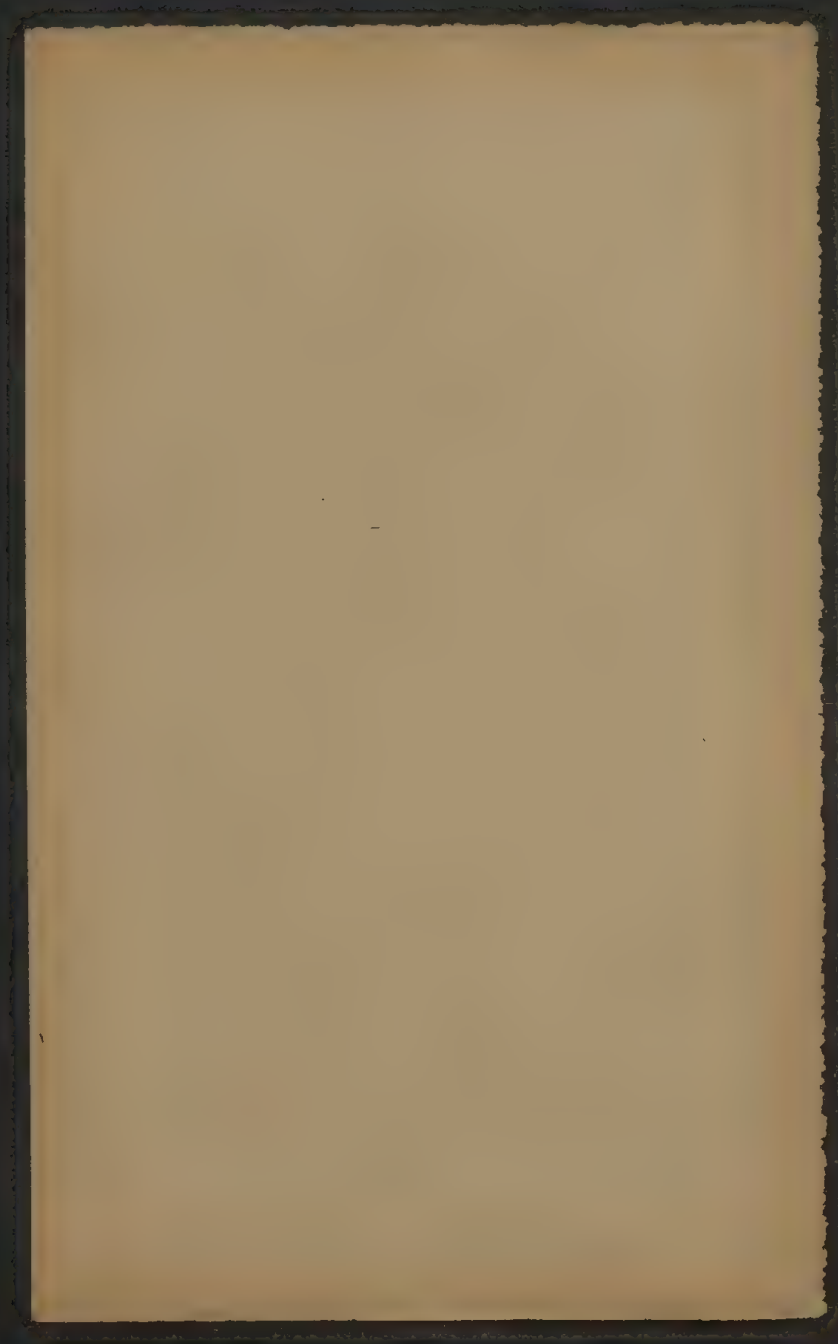
Wynik-u. m. ki oś rezultat, wynikstosi, skutek
 „Wybór Delegata dat powód do całego wa-
 regu uwag i artykułów, z których ~~rozważa~~
 przebieg nie oburzenie na wynik głosowa-
 nia” Kur. lwow 1885. 77. 1. „Dziennik Dziś nie
 na dwie części, z których pierwsza obierała
 polowanie ogólnie, druga zaś jest rozróżnieniem wy-
 ników pierwszych i stać się musi być: „Ce qui
 nous reste à faire?” wiek 1887. 42. 2. „Ewentu-
 alny wynik interpretacji mógłby nowe ka-
 niepokojenie wywołać na wyniku pierwsz-
 mym i karakodzie wyników operacji, a
 nie udanie się jej poizguszoty za sobą da-
 wać spadek” G. nar. 1887. 266. 1. „Proszę, nie
 nie komici: niecierpliwie oczekujemy rozprawy
 o głoszeniu ostatecznego wyniku operacji
 rozmaitych instytucji finansowych - aby nie
 dowiedzieć się o rezultacie tychże wystraty
 poniesionych w ubiegłym roku (biurol. polit.
 (lwow.) 1887. 297. 3.

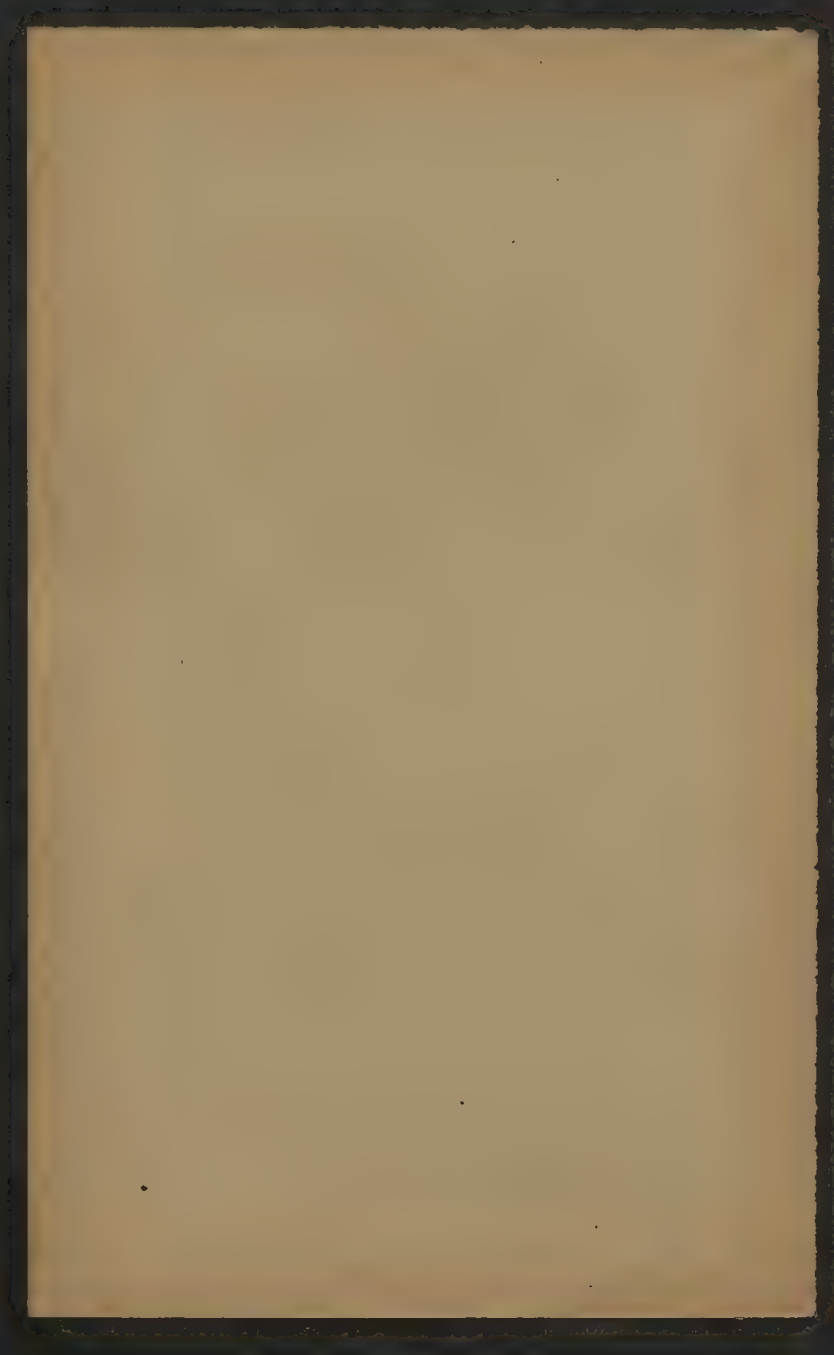
Uyobvaxicielka - i. ž. thi - tek nam. ta, co coš' uyp-
bracia, reprezentuje, reprezentantka.
„Soudyť uť spův nuzady daricma mlode-
ni. uyobvaxicielkami pti přěhucj.“
S. nar. 1885. 45. 2.

Wyodrębniać się st. kraj. podk. Wyodrębniać się
 ił-i dku. przyjmować stanowisko odg-
 ębie, Odcena kaszuby na publiczne
 skansenie, uchwycić bowiem do kdroj-
 ęgo wyodrębnienia się "G. uav. 1885. 119. 3.

Wysłobrynie' st. ex. dnu. poet. wieckim, oł
brynie uoynie' „i' Pan się ocknie
w swej sprawiedliwosci. Jęzi pważt.
ki' twe byty na matē, On wysłobryni
kniec twoich chęci' W. Syroh. Saw. 4. 162.

Wyosobnić - il-i 5. x dkn. Wyosobnien - at-a
ndkn. wyłagrac, na osobnem stanowis-
sku stawić. W wyrażeniu społeczeństwo
(angielskiem) prawidłem jest, nie znać
kogo się urzędownie nie poznano. Nic
zaśawszy, waga pod potwierdzenia, w któ-
rych owe anystokracja cywilizacji zmu-
rowy jest oświecać się o tym bezinien-
ny;...Prayratoby kwatpicić o świecie, gdy-
by takie wyosobnienie za kwiat wy-
kwalifikowania uważać można "Z. Kresn.
2. 16. 18 "Oderwa...Dziś do ratowanego
wyosobnienia miast i ich reprezen-
tantań w Radzie państwa jako jaskiejś
całości: "P. nar. 1885. 119. 3.

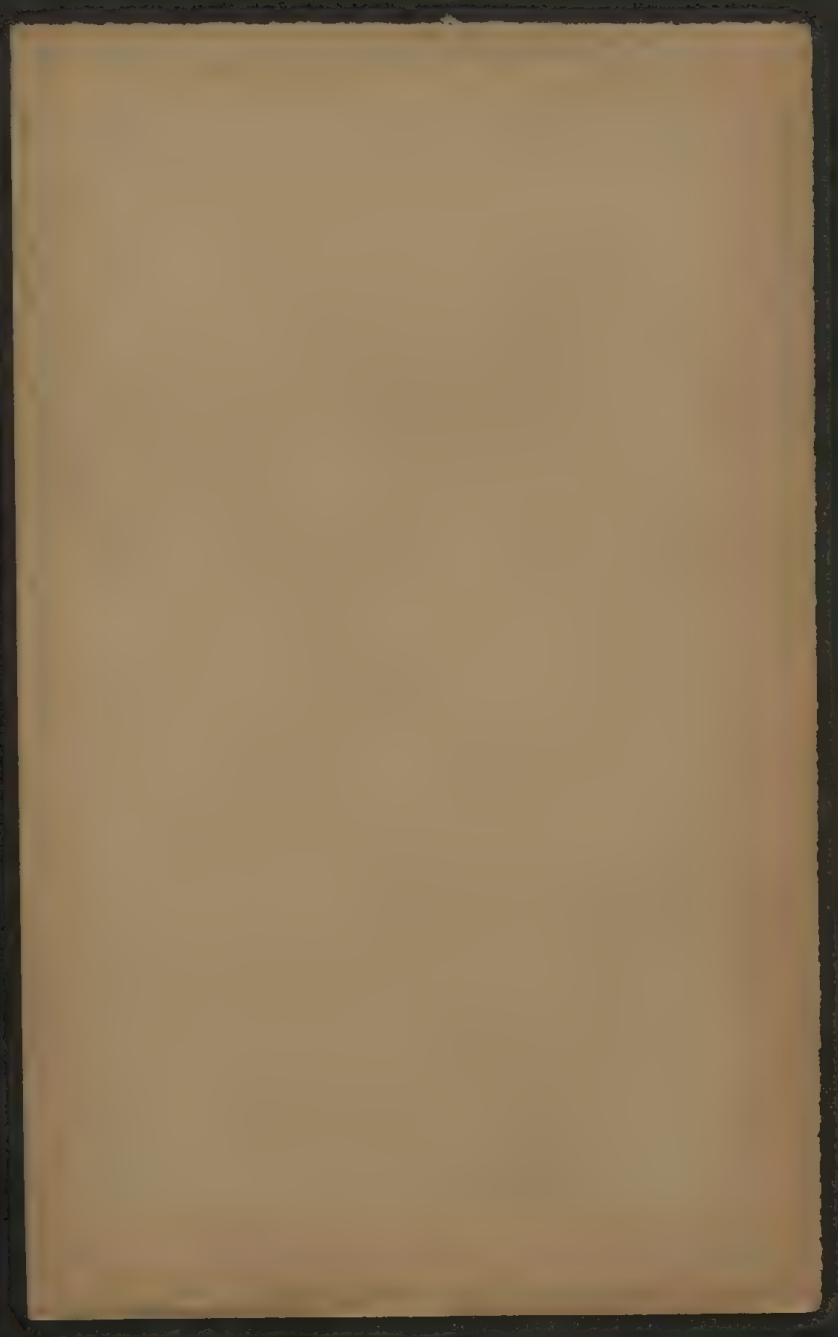

absolut

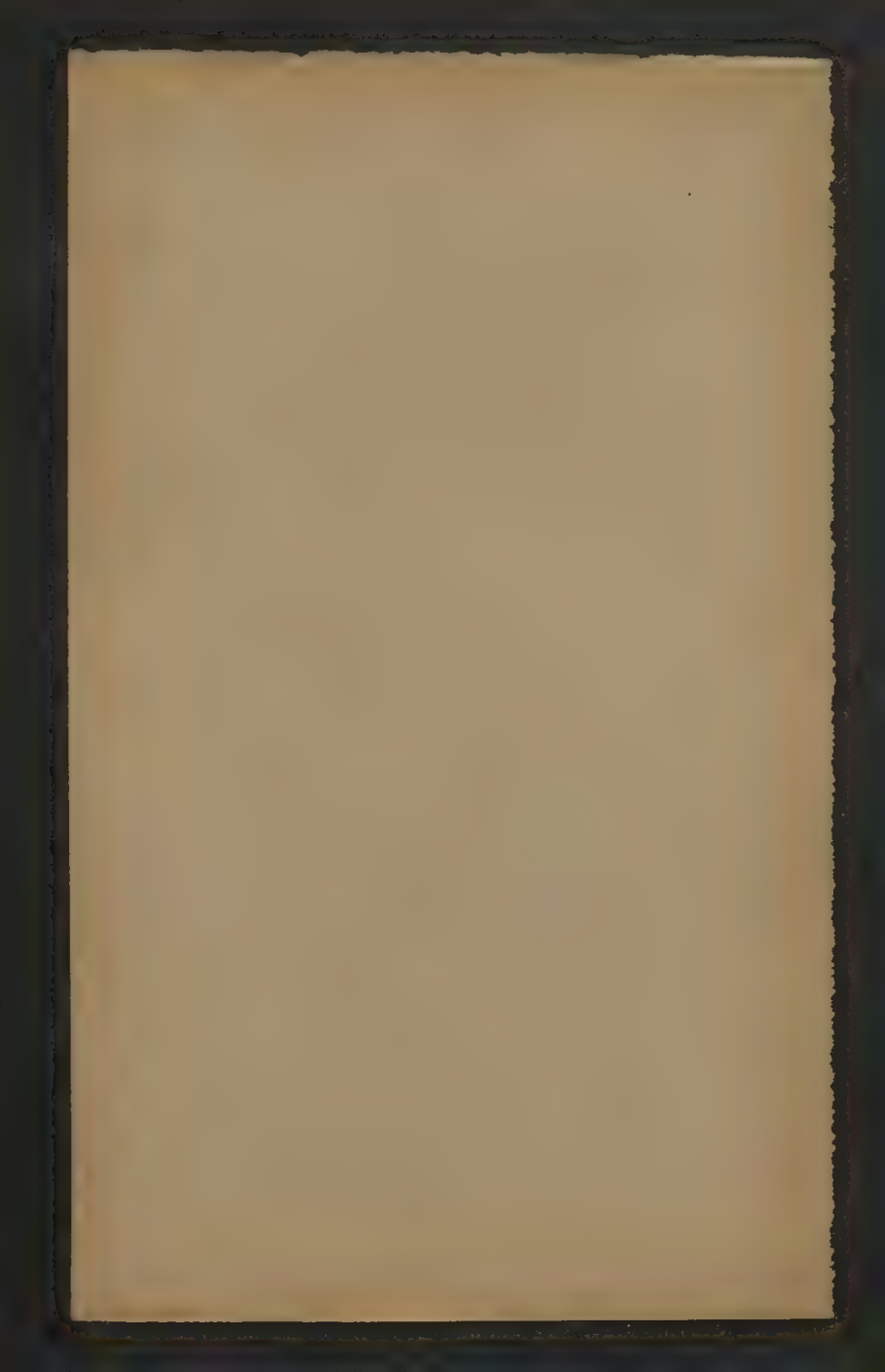
Wypadek - du m. Dki - ów mas. wyypadek,
zdarzenie. foli karsty niepodriscane,
w l. m. „wypadki” zdarzenia domiostoci
dziejowej. kwatara najzje charakter pre
wrotu, rewolucyj itp „Wlasnie wowczas
zycie umyrtowe w Warszawie po mu
tnych wyypadkach budzie iz karzto i
rozwijac” Czas 1877.74.

? Wyprawa ai - al - kuje ston. dan. § - sig w reim.
posp. zastopuje obficie potrzebę natural.
uz. wyprai' sig dobre cf. wyekspedjowai
sig, wychić sig.

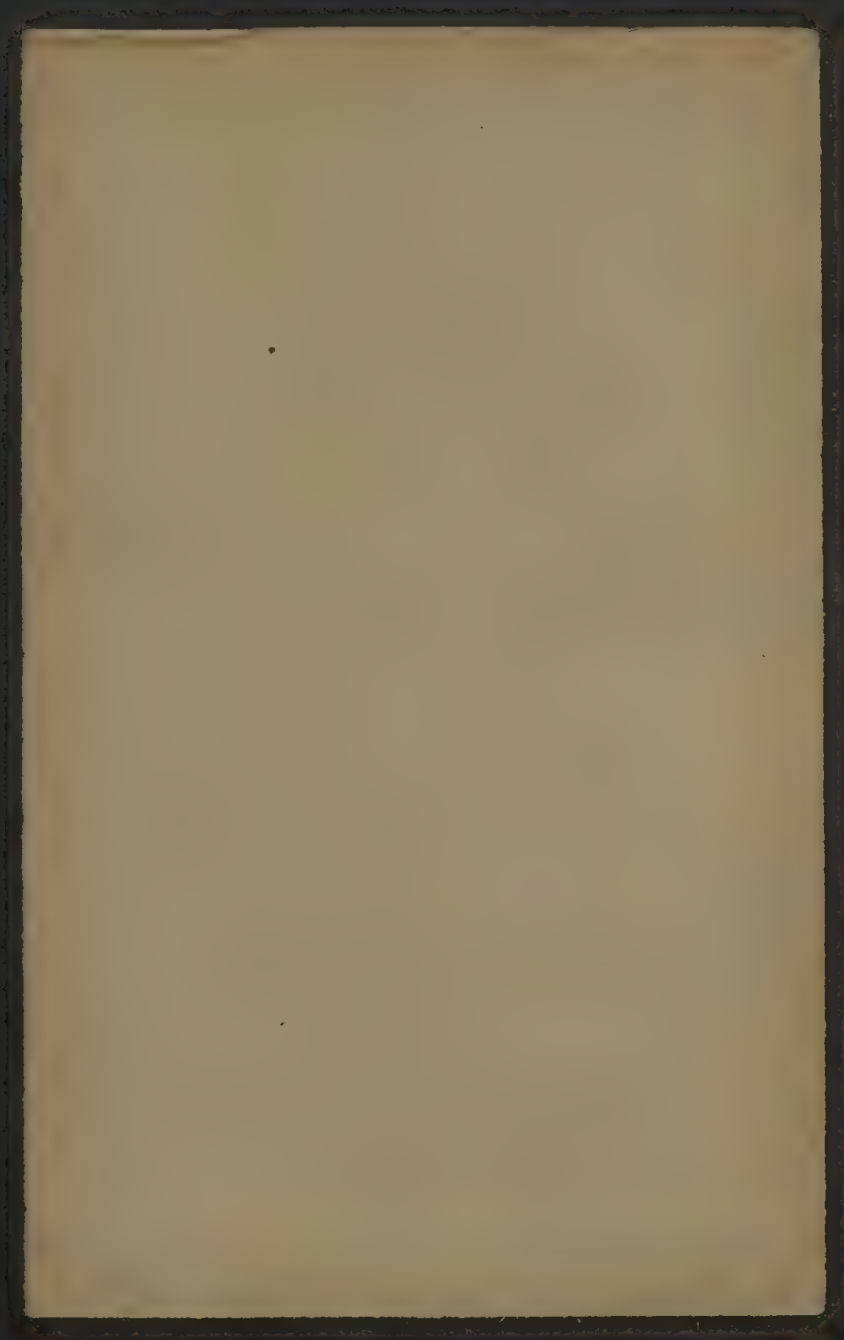
Wypędo-u. m. bra l. um. przedknie wódki „Nie-
kiedy sadzał go ro gorzelnii nakawiję
pitroweni' iżyda i wypędu wódki” 77.
brava. 2 7 let woj. 2. 192.

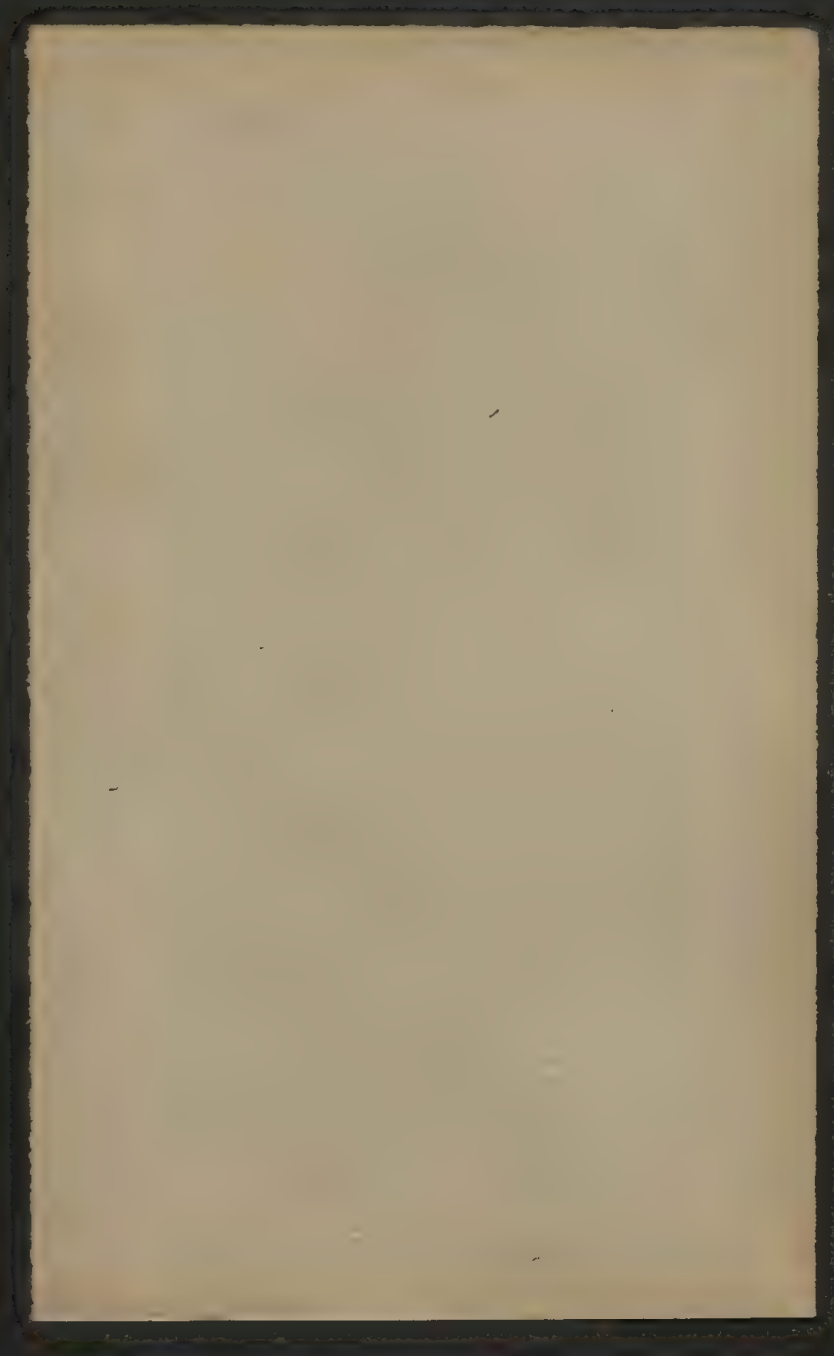
Wypic'iac' się - ała straim. dno. prow. posp. wy
platai' us, wykpic' us

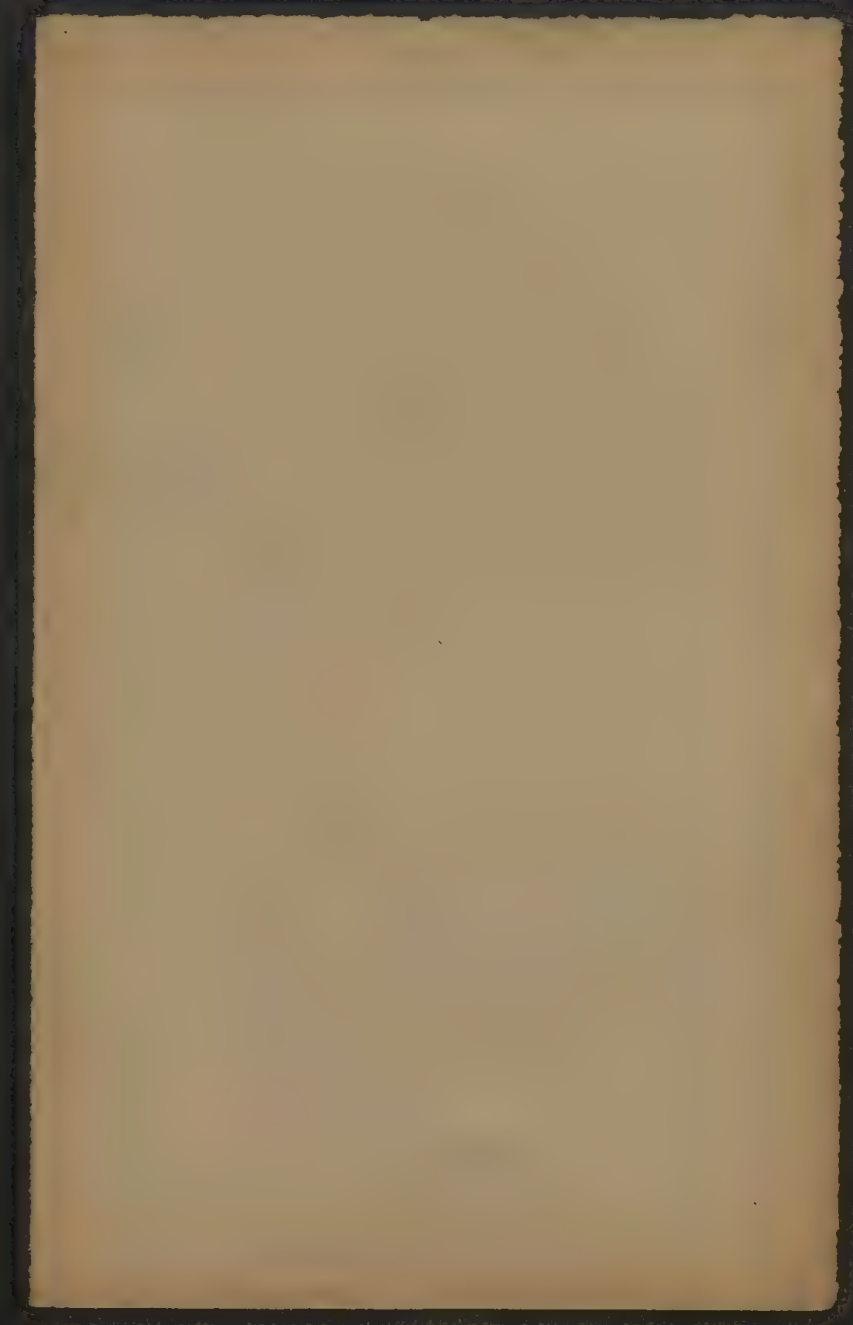
Wypięć u. m. bez 1 m. wypięćkanie, pięćno
„wypięć chleba i brulek” § -- ki o. m.
i Wypięćkanie u. m. u. o. m. gosp.
gorgatowy mianinie u. m. twary, to
wiedzieli mi nie nigdy zabitemi jest dzieło
„rybka - mowita - brawy głośno z wypro-
kami na twary - to pierwsze moje dzieło”
9 mar. 1881. 297. z „Dostała kimeruły dworku
i silnych wypięć na twary” Fr. Wa-
lisa Now 1882. 109. „Kupcy musieli być ci, że
nie bo się jej nie porobili wypięć na twa-
ry” D. Prus ib. 292 „Rzucił się na łóżko, na
twary wystąpiły pasowe wypięćki” Dom. Ło-
siński 9. u. m. 1885 210 „Dany w łóżku do-
stają rumieńców zwanych wypięćkami
mi” Kuv. Świat. 1880. 7.

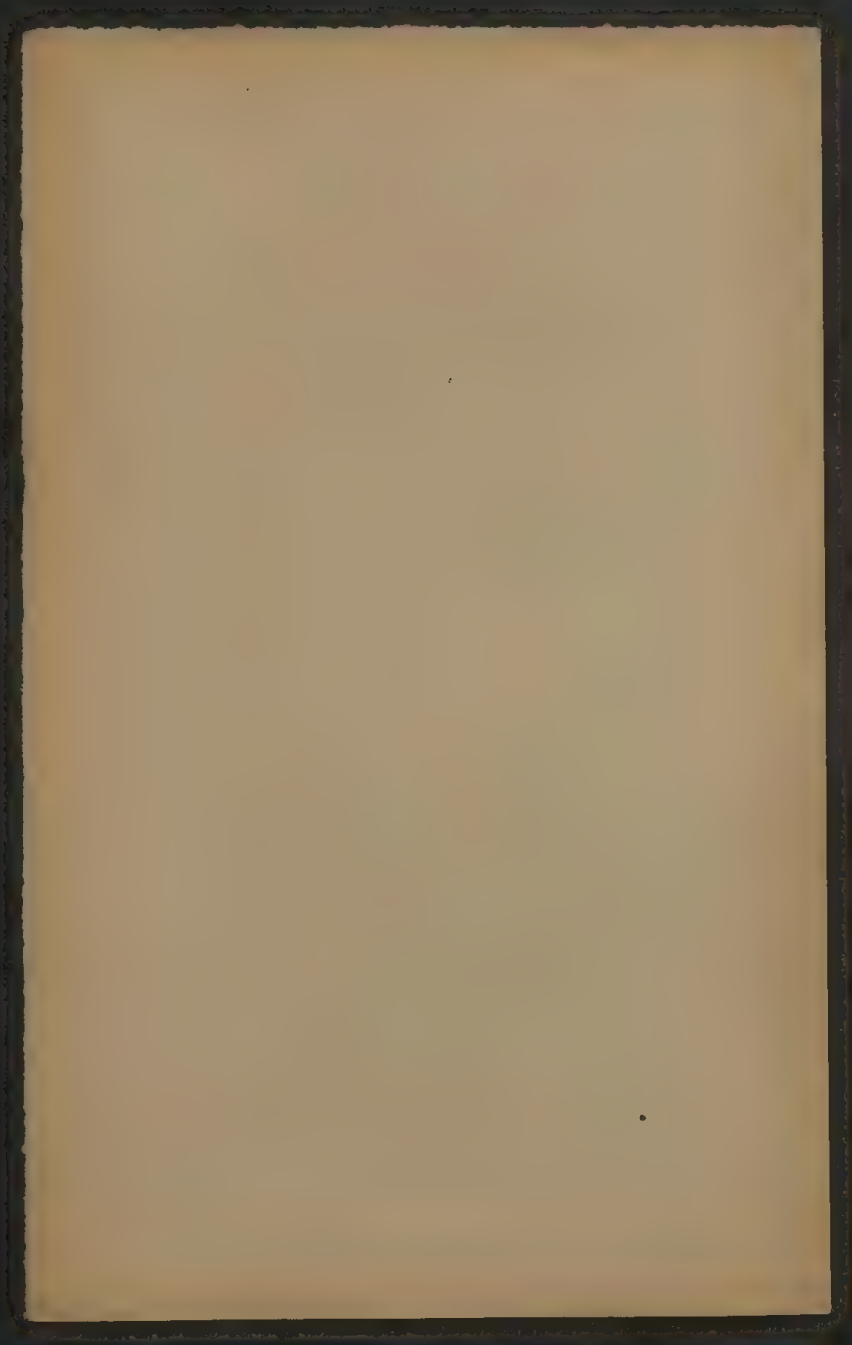
1881
Wypięciawyc' st. ex. dku. piensactwem rybaków,
wyprocedować „Miał uż ka wielkiego
junyts i' to go do niestannych proces
sów prowadzić. Wypięciawienie mająt-
ku na jakikolwiek sposób zdawato mu
się raczej zupełnie godziwą i' piękną.”
J. J. Kras. Tyg. pows. 1882. 56.

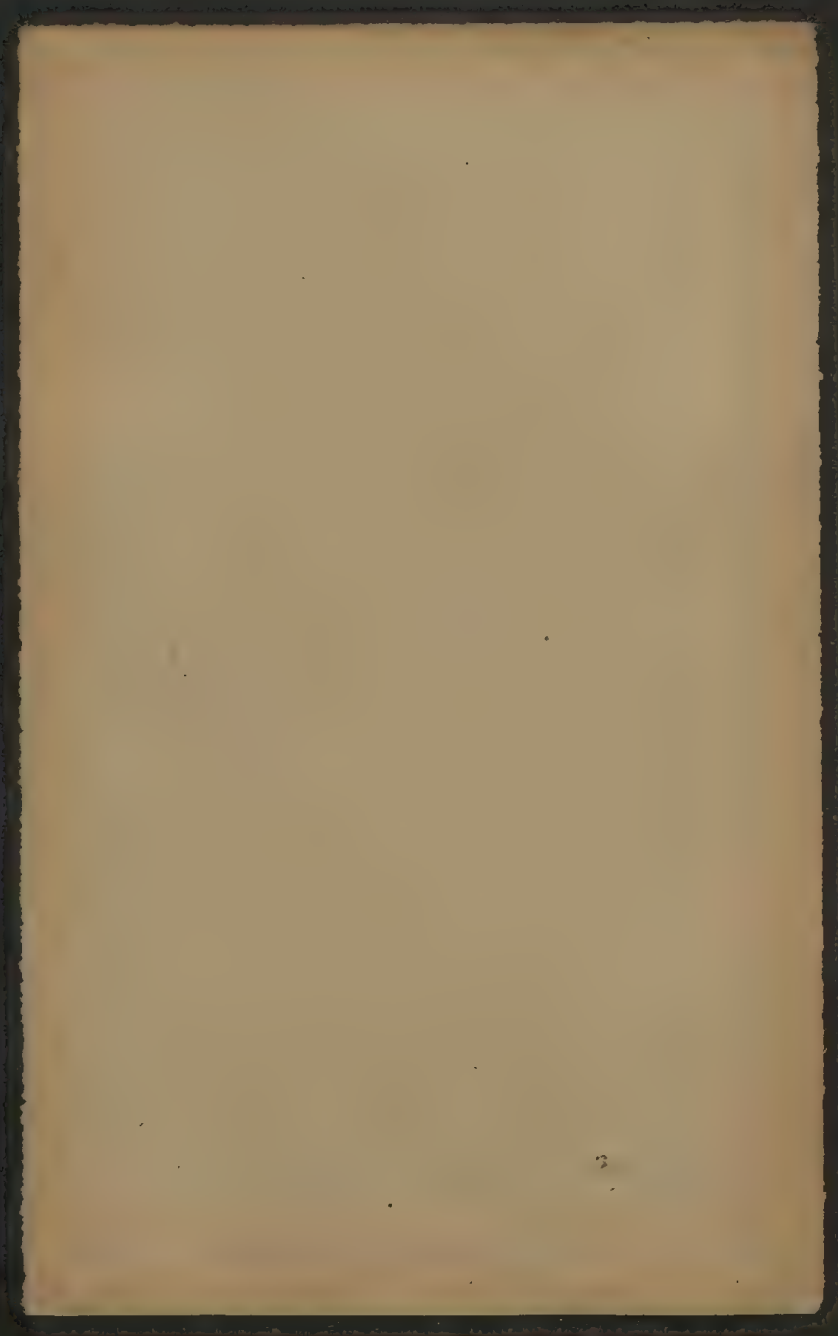
Wypiszkniec ad-eje w. m. j. dkn. star sie piszkniej
wym. wie przedem. Mij Dwie jabies
to panie Juliane wypiszkniec. J.
Kras. 1. 21.

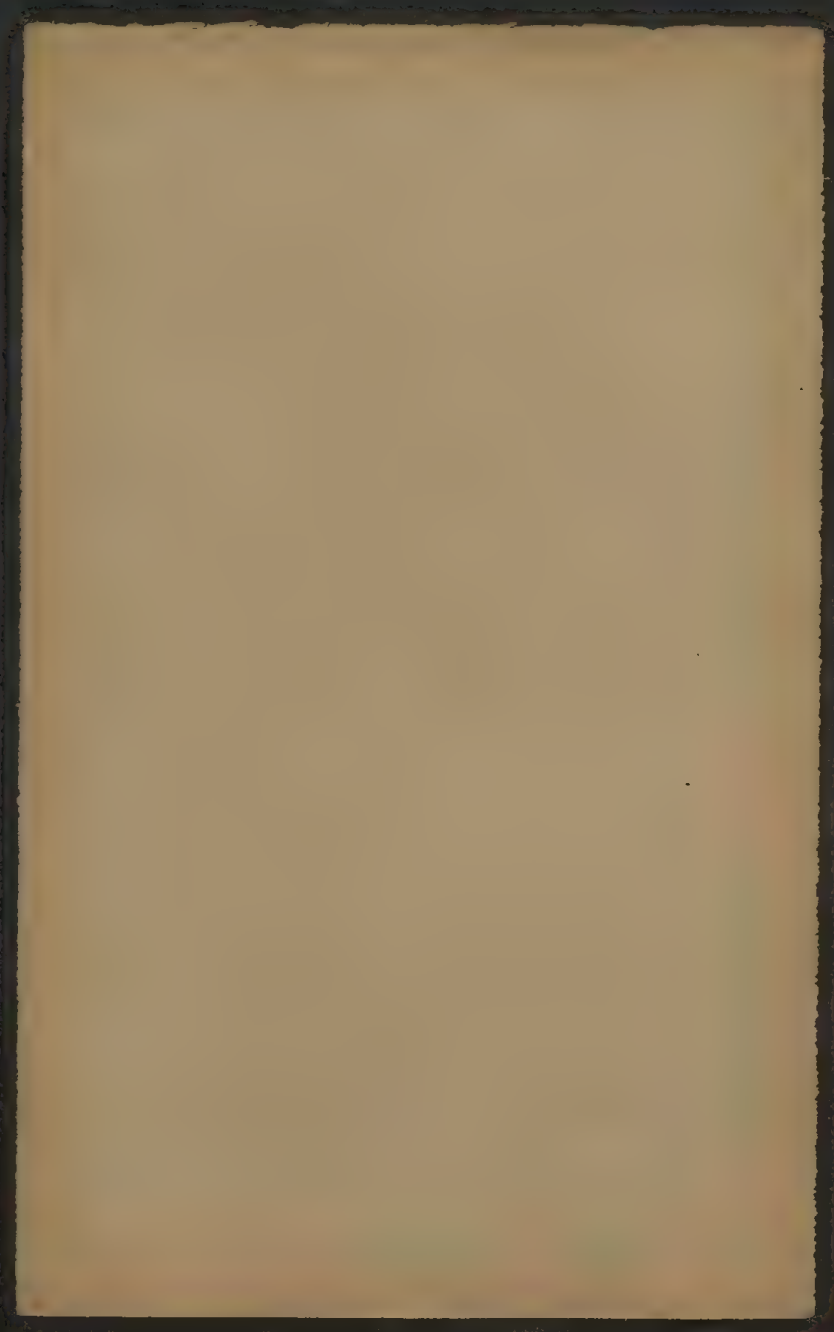
Wypisai' - at - re: st. ca. 2 km. z prawy. „wypisa,
wymalai'” - jak wykapany, zupełnie po
dobny „wypisa wymalai”, podobna do mat.
ki.”

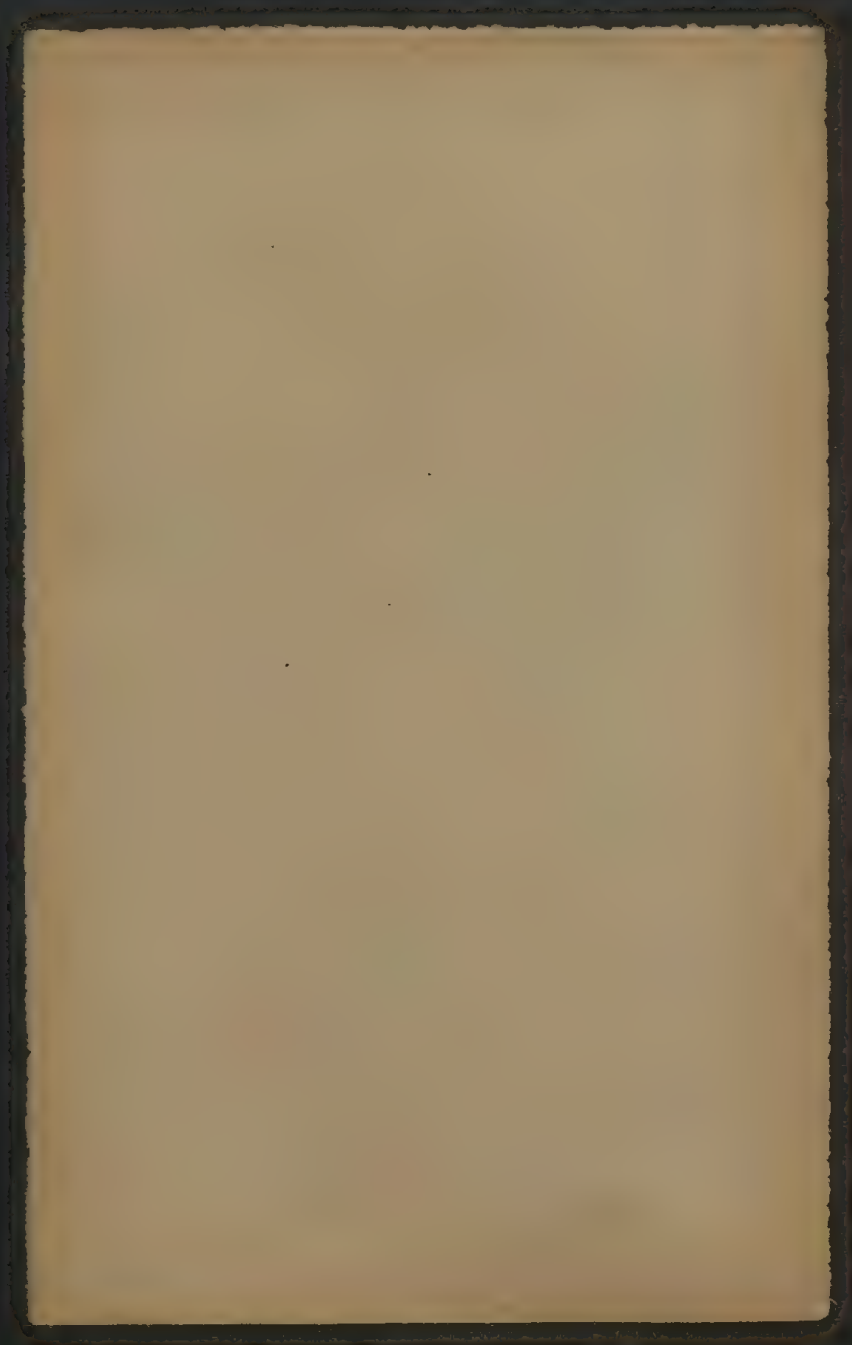
Wypłata - y. z. z wypłacanie częściowe „dai”
tawar, ~~z~~ ^{porówna} na wypłatę = z obowiązkiem
uiszczania ^z ratami „Kostawit ni sto
tyriszy na wypłatę w sposób amorty
zacyjny na lat trzydziści” A. Wilek.
Tyg. pow. 1882. 195.

Wyptwiyć - ył - y st. a. dkn. pługiem wyowca, wy
dobyć „ Rycewowi knieć budawę x
dawnych mógł gdańsk wyptwiyt” w.
Pol 9. 168.

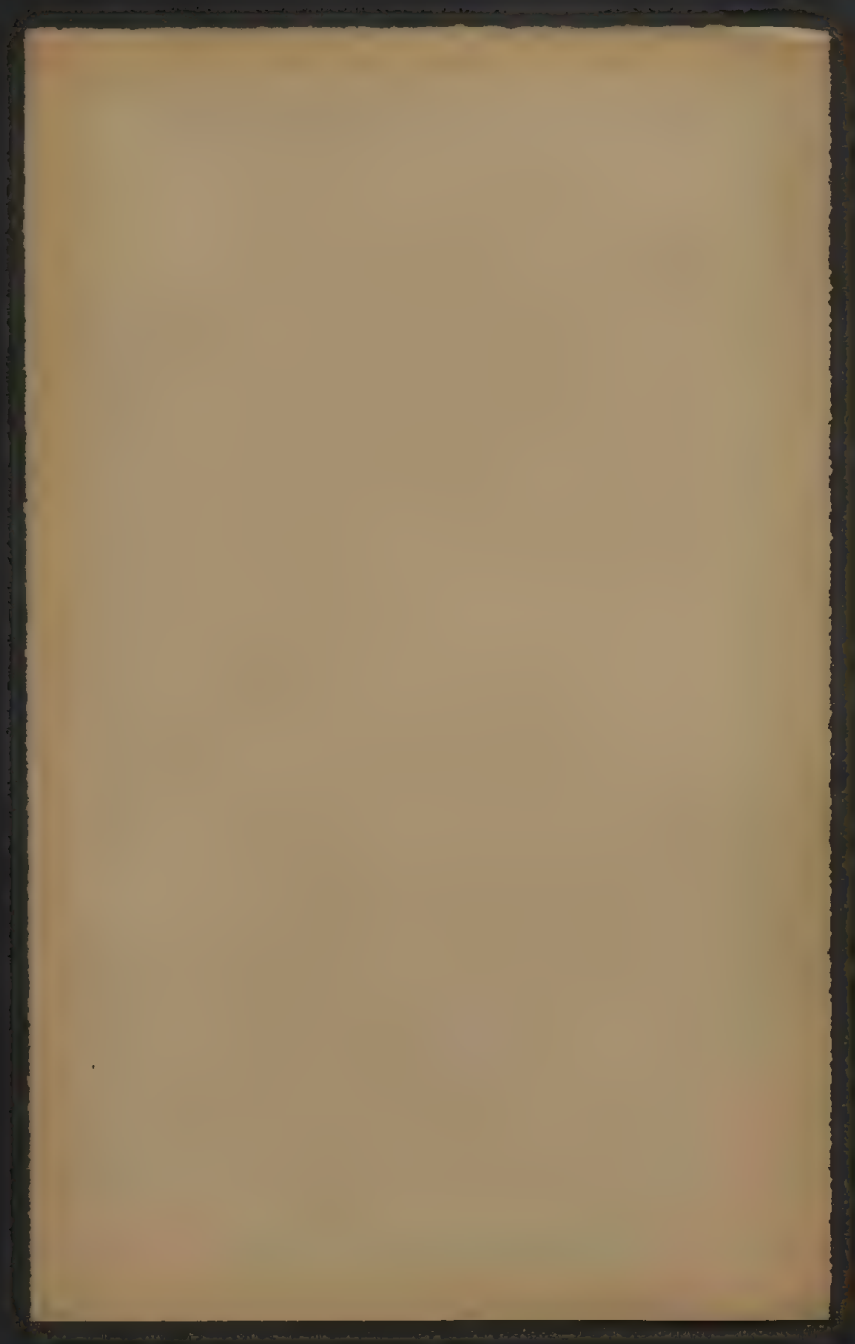
Wyptyuag - af nie stuij dku. z fig. o catowicku,
zostai calym. wdownym, misliuowym
niebexpierciatko, zwalowym je " I
stych o nim zginaft - i po tatak dopie-
wo z klawatorem wyptyuagft. " w. bol 3. 47.
" A gdy wielu tak radzi, ty jeden nie
zginaft - musiat w los swój uwirować,
i jawaie wyptyuagft " ib. 49 z ukazai
siz na wielkiej widowui, w okaratem
świecku i t.p. " Z tego domu Kwasichich
jak gwiazda wyptyuagft maza wielki,
co w nawodnie i świecie kastyuagft. "
ib. 53 z kyciwie' niez, ukazai niez ^{znalazli' niez} " Wied
samym juw wiecowcem pan Mnivach
wyptyuagft. Ale nikt z Starosiniickich
nie postat w klawatorem - z umypte
prowno przybyft " ib. 157. " A prawie w
tej chwili i cygan wyptynie, co przy-
padt gdzieś w Kwasach, jak napoż w
kolbinie " ib. 7. 212.

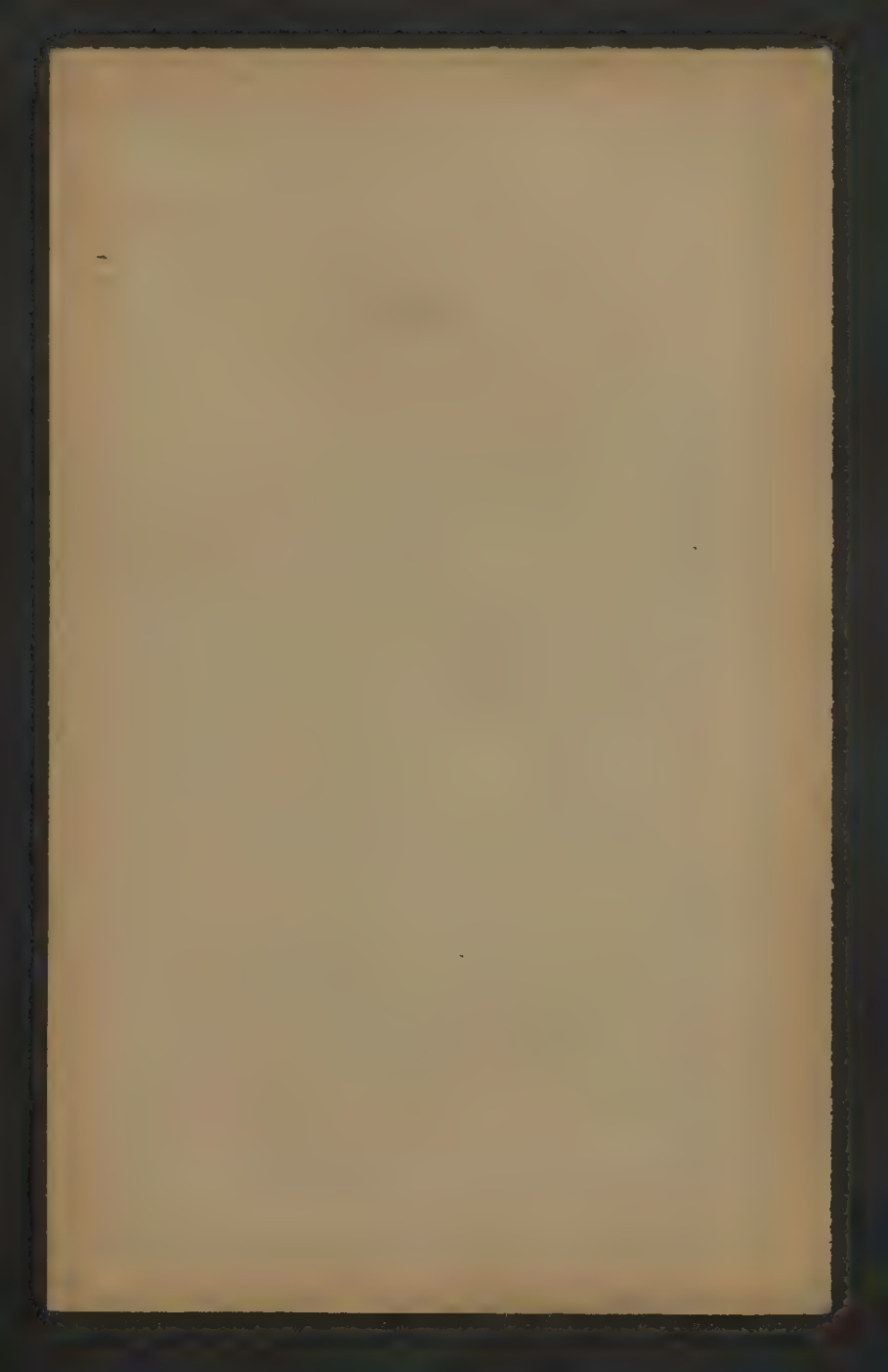
Wypoludni^{si}c/it-i w. xain. dkn. li. port. stai'is
 poludniem „ Aż' nie waneb wypoludni
 w bielutarki dxiu. ' " L. Kras. 2. 289.

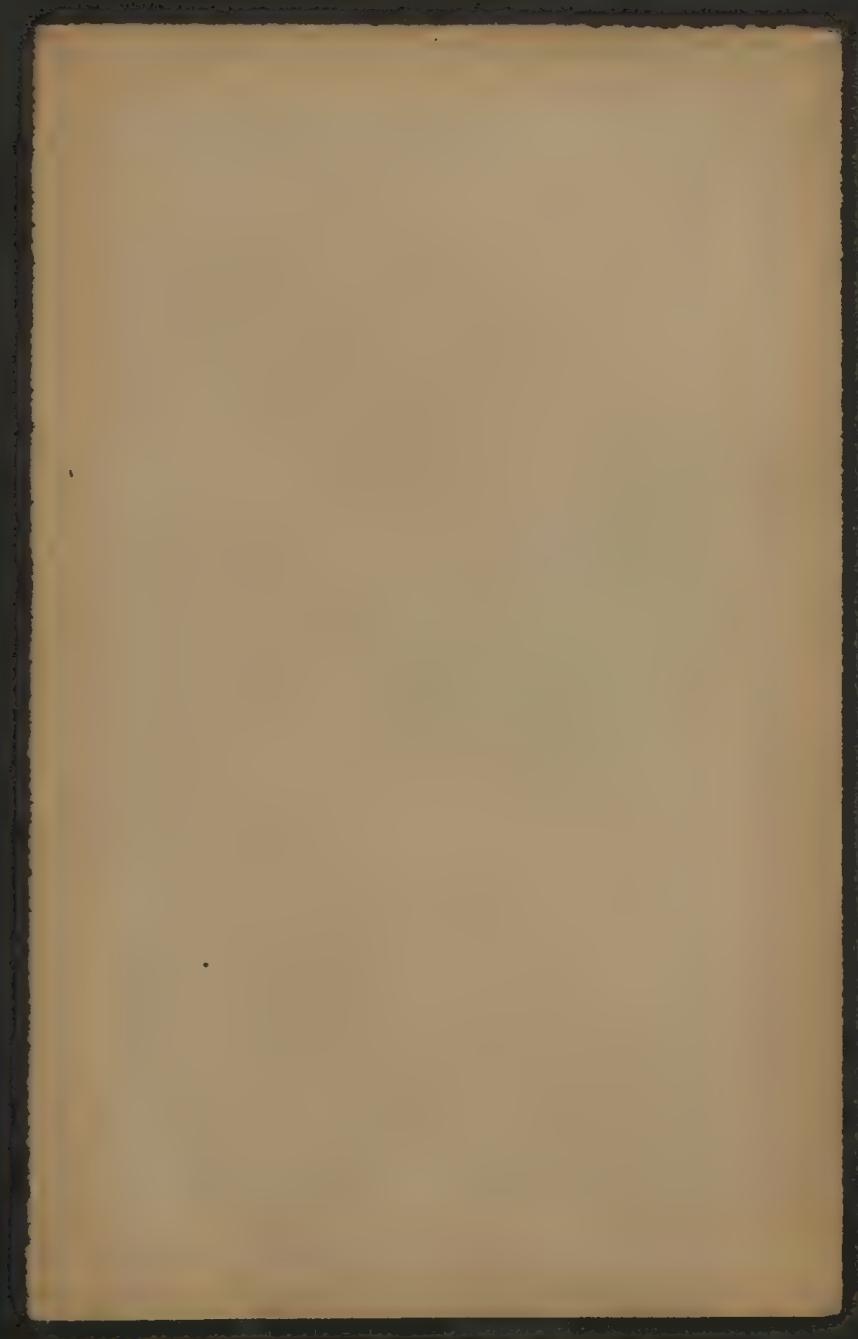
Wyprutki - ow. um. niei wyprute z powrochy skie-
 żę do cerowania w nich drutów. Por-
 wota pierwszą lepszą drutową pistę
 i wyprutkami powęła ją tatarci" J.Ł.
 Kres. Blum 21.6.

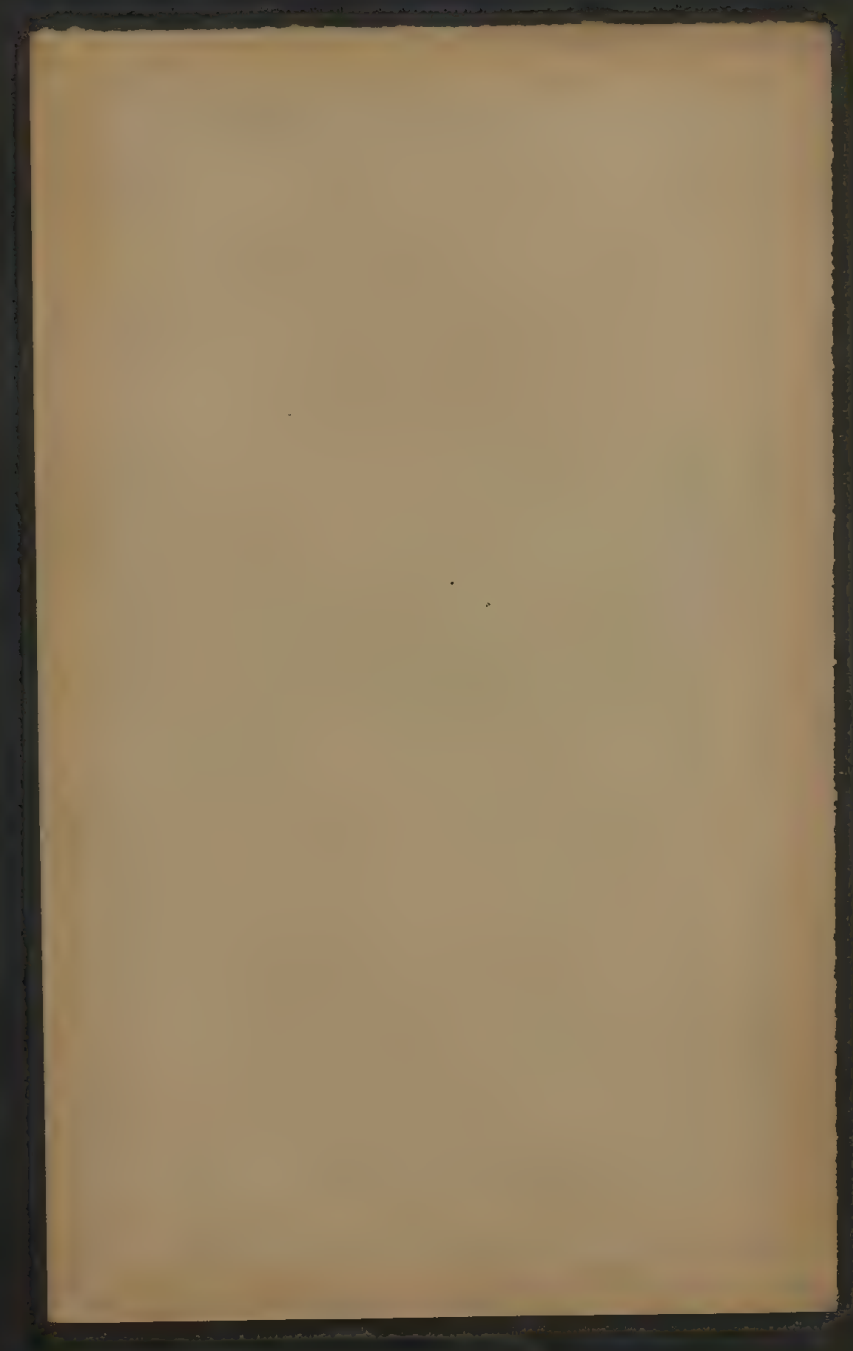
Wyproszodkować - at-kuje st. i. dku. ^{obmyśli} wymyślić ma-
teii' na co srodki; wyperubimować "Gada-
głosno i wiele o konieczności wypro-
sodkowania sprawiedliwej nagrody dla
prawego wiesniaka" Au. Wi. 1. 159.

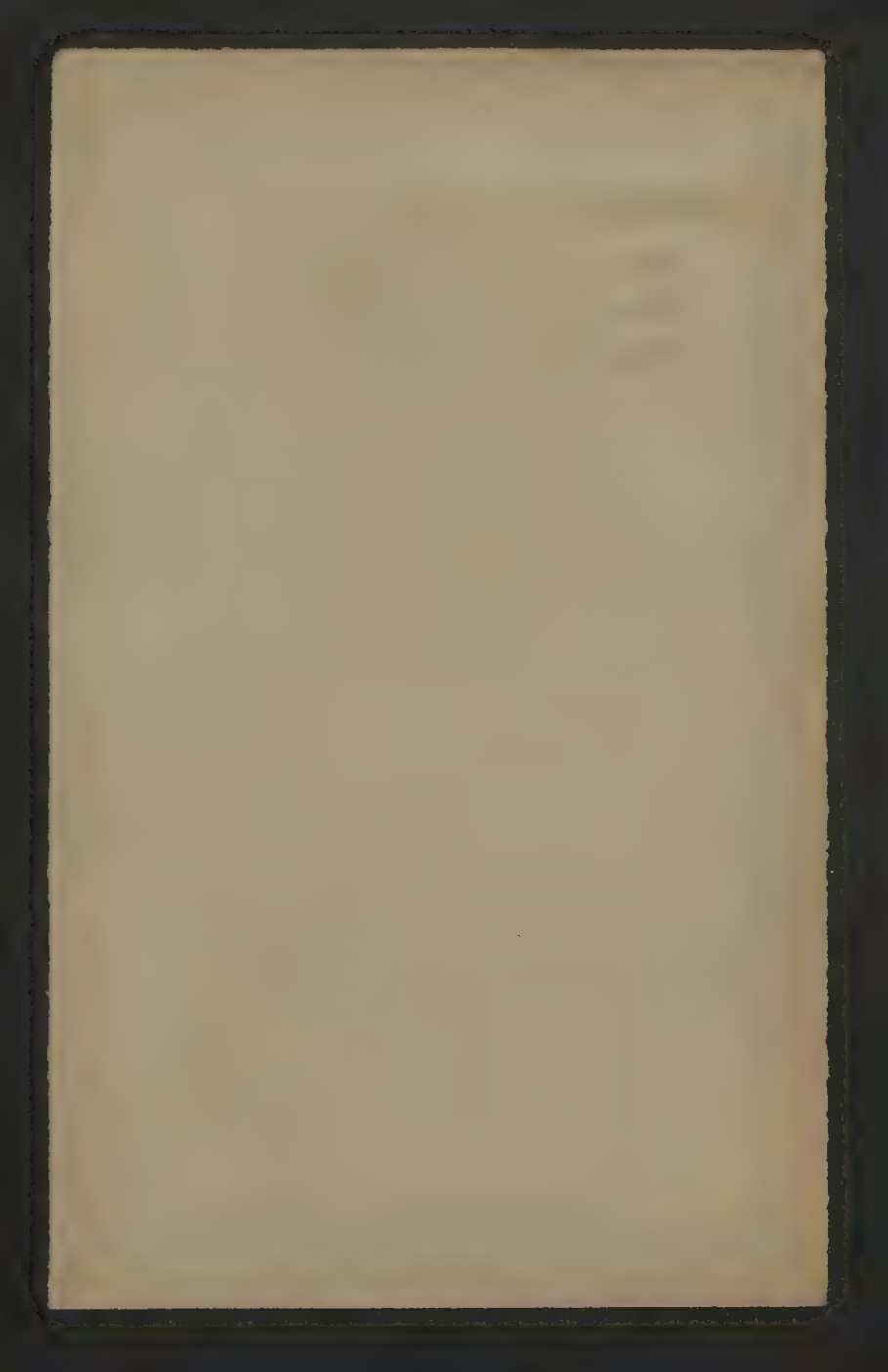
Wyprawienie - at - ej st. i. j. d. n. sta' i. j. powariny,
 spowariny' nie chwilo wo lex calem swojem
 usposobieniem, lex rozpowariniates' i
 zesumetnates' mi bardzo" 7 I kw. 19. 5.

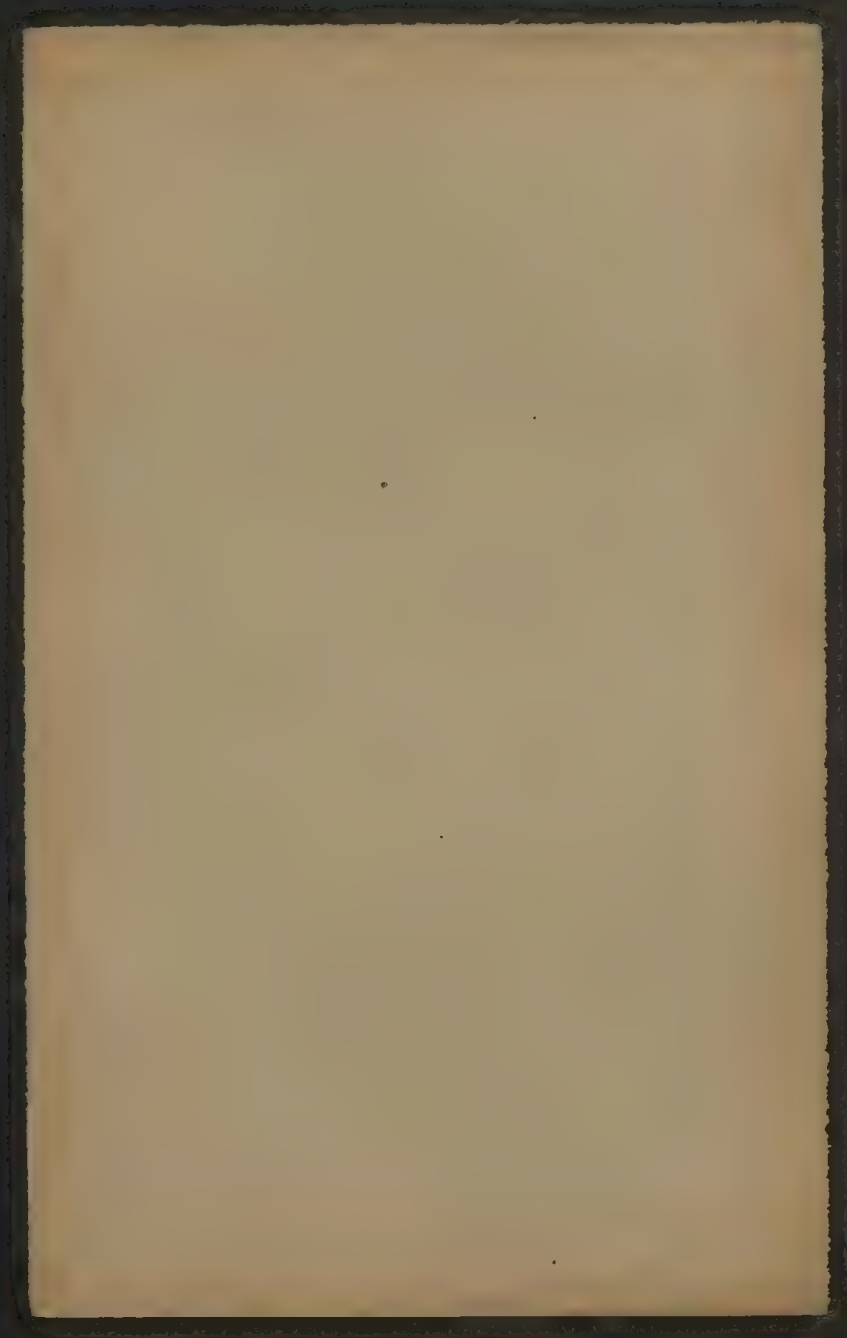
Wyposykalnia i. z. nie - kał'nu. kał'ad wy-
poykajęcy kał'atę do wiyku pewne
przedmioty, głównie księżki i noży. Na
wsi, bez teatru, bez koncertów, bez wy-
poykał'ni księżek, o wanyroki trudno."
J. T. Jęz 2. 388.

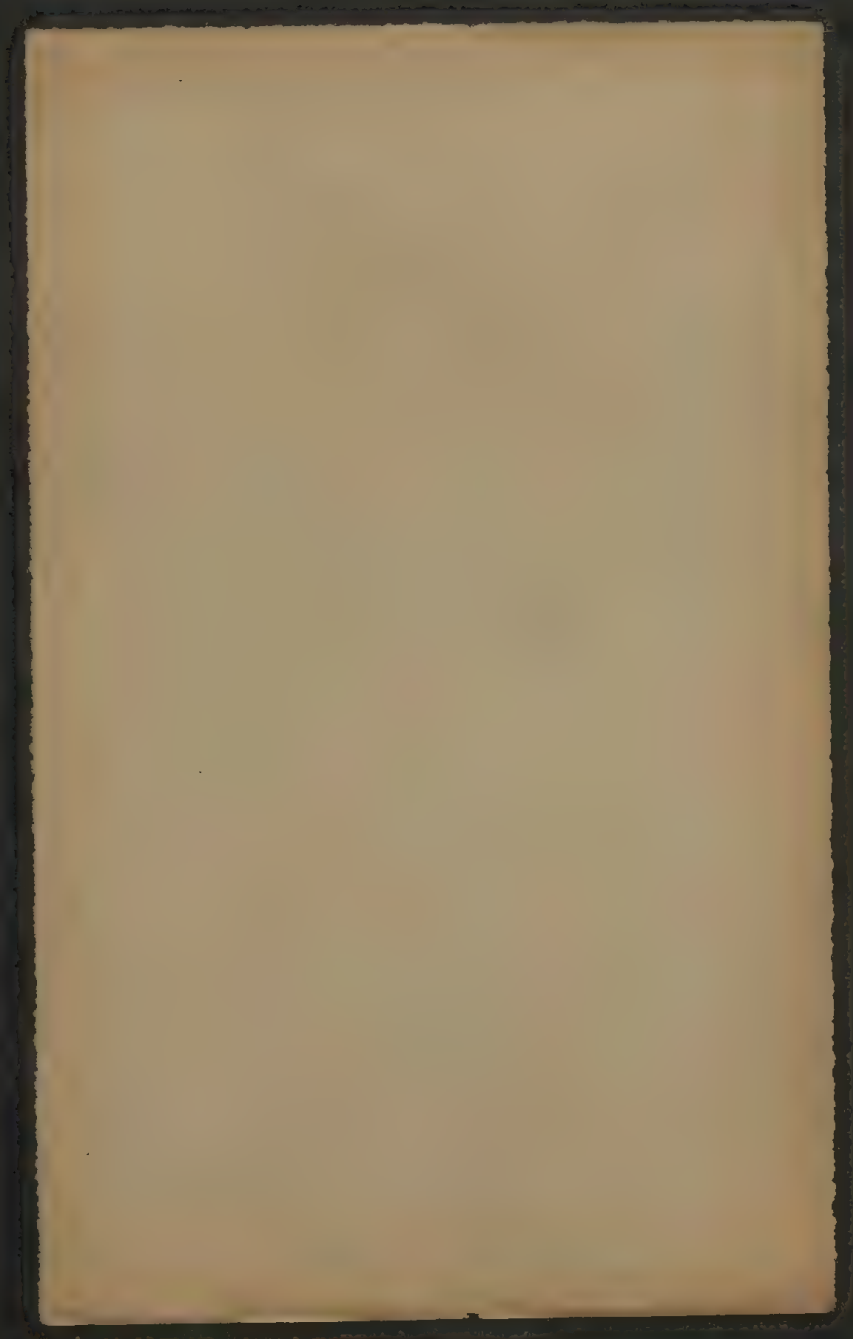
Wyprasowai ś. ch. Dm. § fig. „Na cemu mam
 teraz poszukiwai światy? co ja x tych pę-
 dniwichraio mogę wyprasowai?” A. W. Fr.
 Dnia 10. 14.

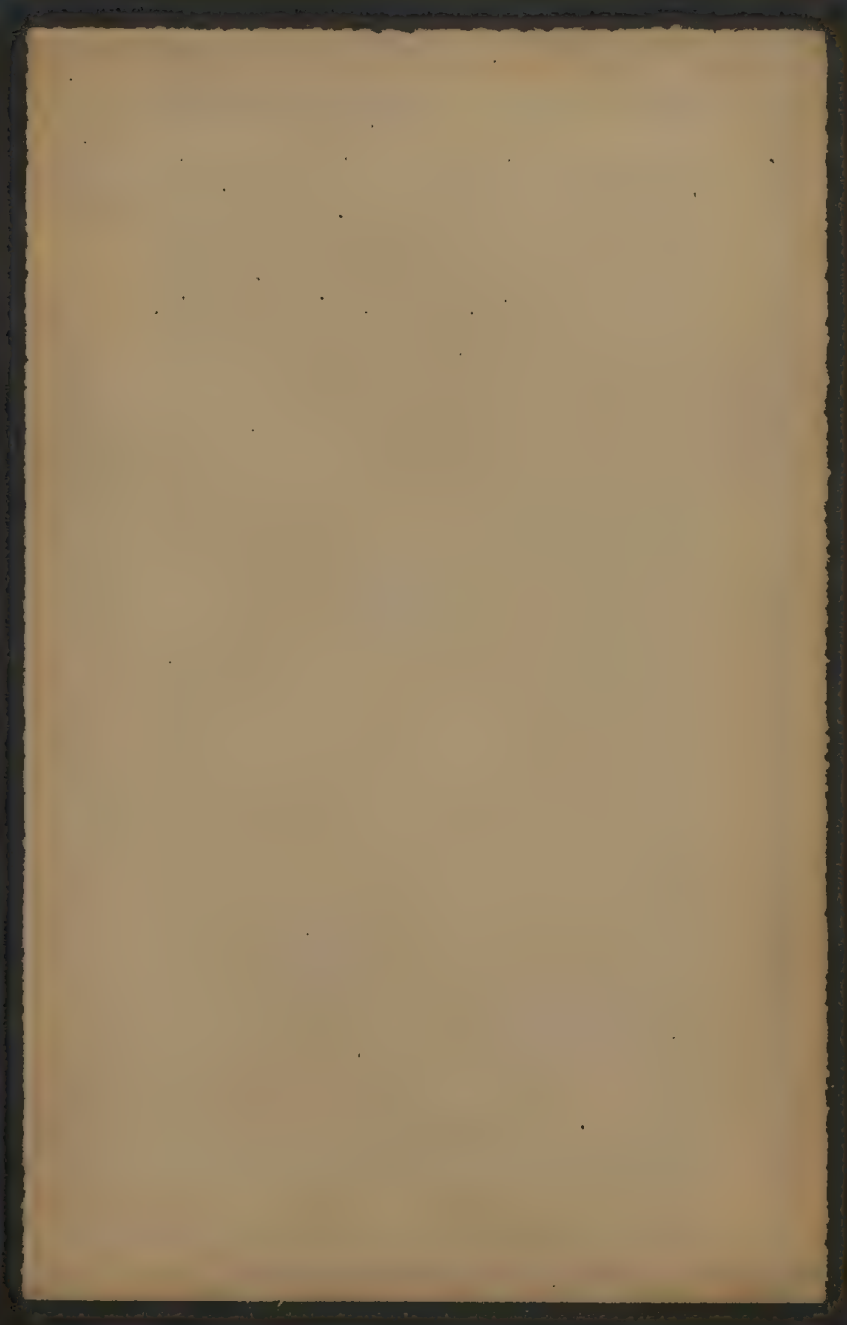
10. Παρακαλώ γ. α. & υπέρ των σκηνών πνεύματ. " δὲν
καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ὑπέρ των " καὶ μετὰ
" αὐτὰ καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ.
πνεύματ ἰ. " μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ.
καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ.
καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ. καὶ μετὰ ἰ.

197
Wypromienia -at-a st. x. wyprzeai z siebie
w postaci promieni. „Lipiec, miesiąc
najcieplejszy w roku, bo kładzie wypro-
mienia ciepło, które przysięga ogrzewa-
jąc nie stopniowe przez dzień miesiąca.”
w. Bol 7. 243.

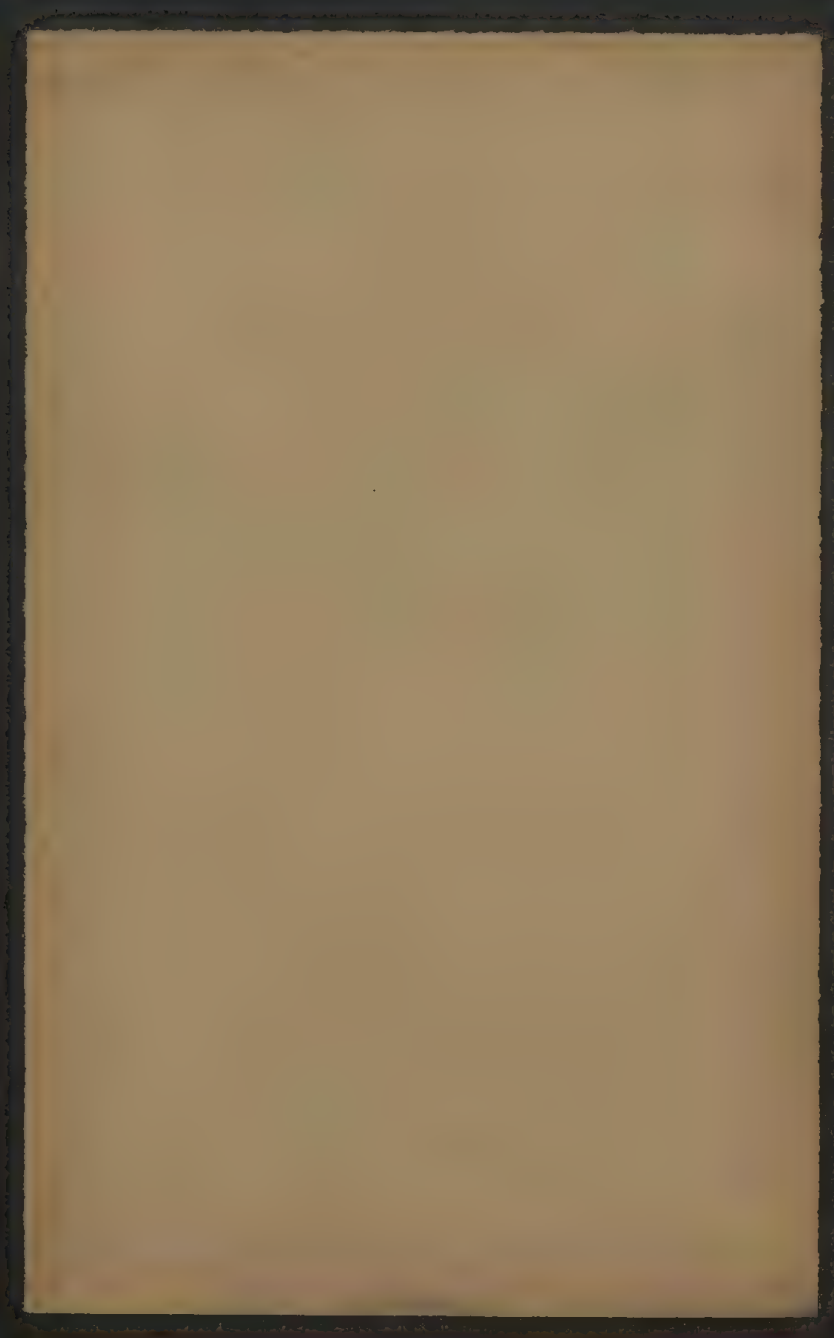

Wypychał się - a T. a w. zaim. dkm. praw mówić u
koniu wypychał się, wypychał (wyszedł do
woli) konie napoleone. siema przeżyły
wypychał się, pierwsze nas takie do szczytu
przed nocą " 22 kw. 1. 17.

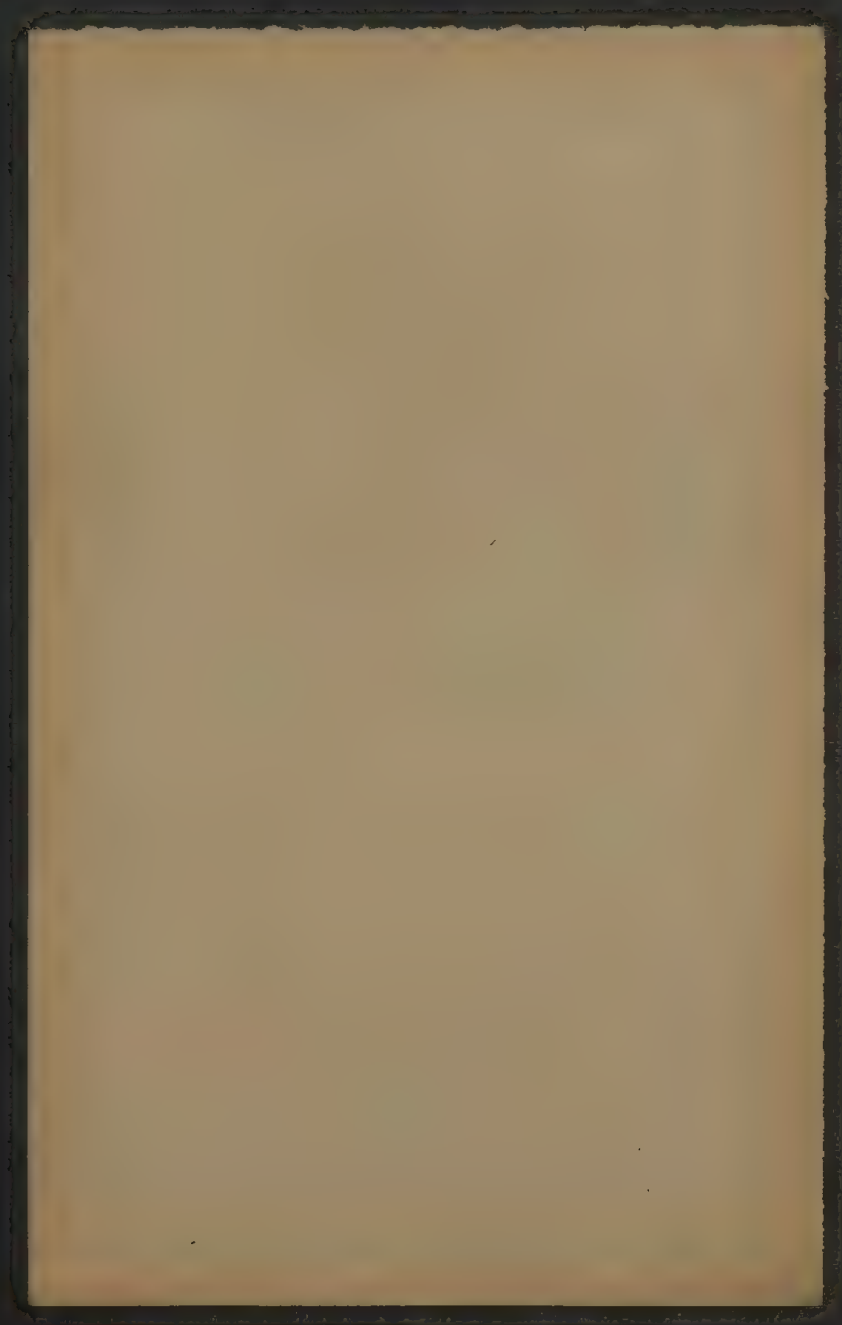

Wypręga dno. Wypręga rohu. 3. Wypręga 9.

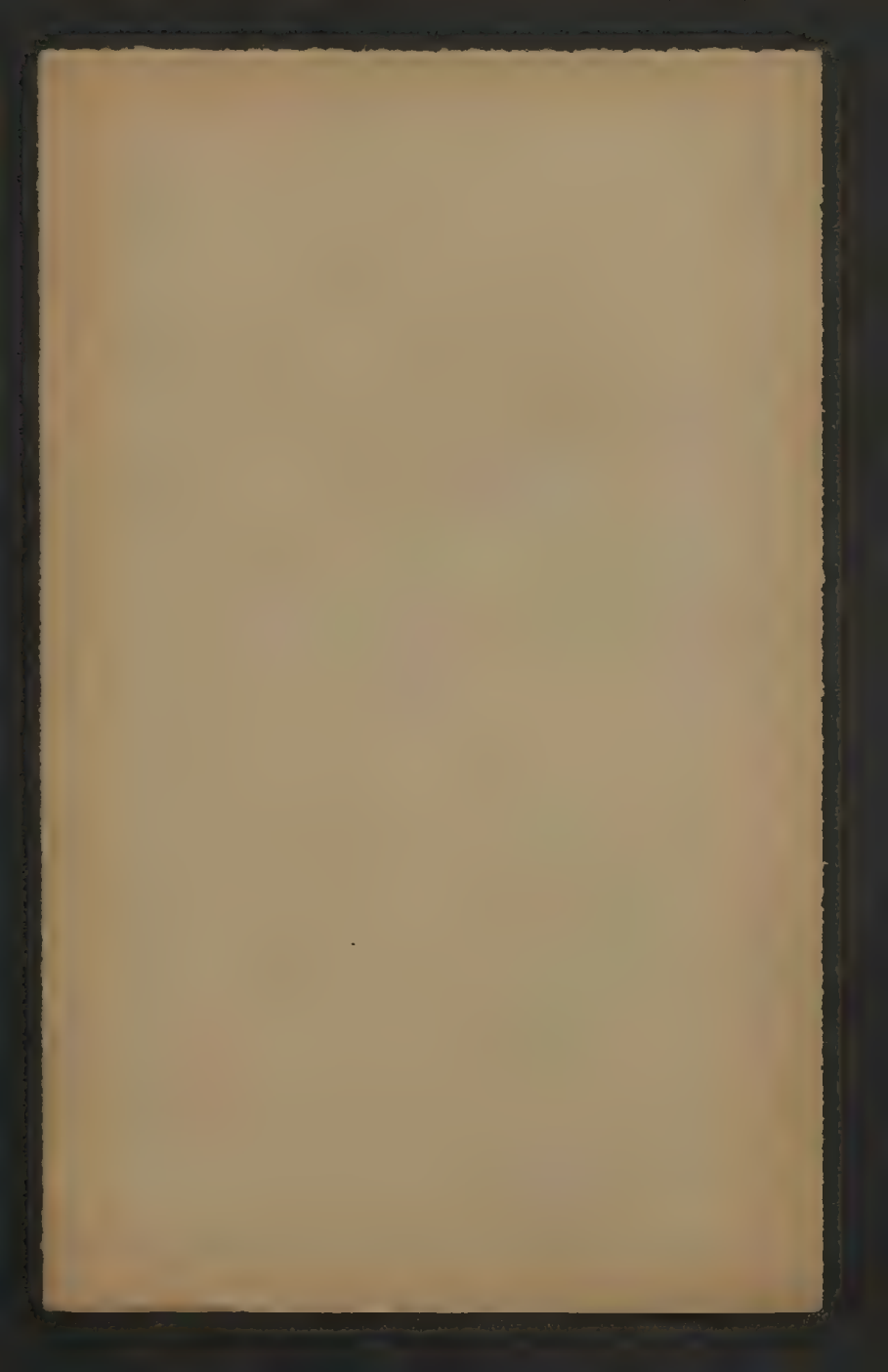
Stawa to najważniejsza czynność zakładania
koni do worku, między innymi należy przede
wszystym wykonać technicznie poprawnie się opio-
winę "Dzień. Zdr. 89. 173. 3. „Wielkiemu
w różnych okolicach, (około Turku) zmuszonym
być w tym rohu „wypręga“ i b.

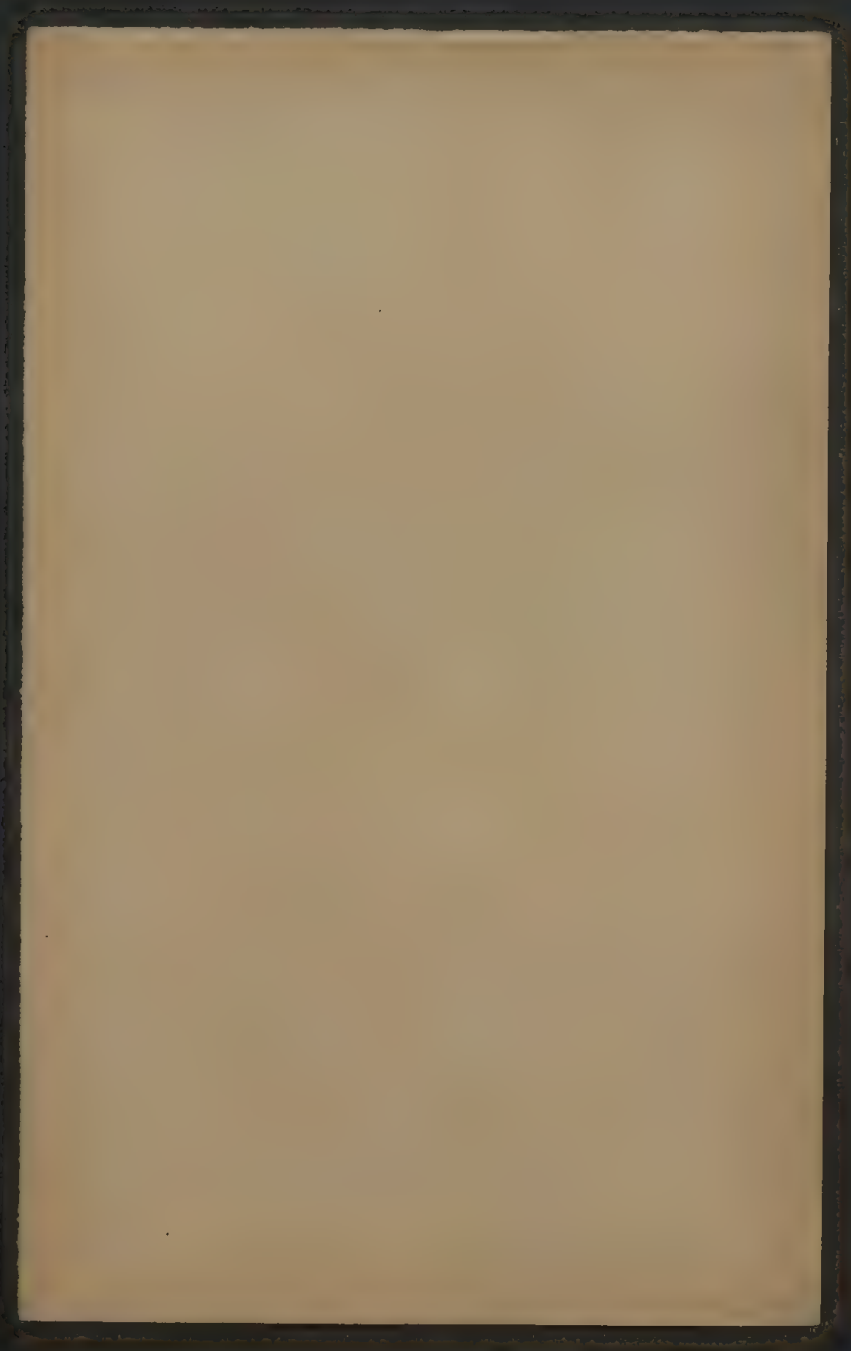
Wypródky - ośm. m. praw. wypięgi, pnieściganie
się emulacja, w wypr. praw. na wy-
pródky: na wypięgi pnieścigający się
„Najmniejsza ich przagnienie staje się
rozbieżnością, a wrażliwość na wypródky też,
żeby je spełnić” *Żł. Kraw. 71. 58*, „Wkradł się
złyby i przyniosł, pnieścigający ich na wy-
pródky i stare musiło się odmienić” *ib. 90. 17*
„Rozumieją podwójnych, sami w ciemności
na wypródky pnieścigający się na górze” *Żł. Lubo.*
2. 33, „Wrażliwość gotowi byli i ich na wy-
pródky, aby się gotowali nie okazywać od
innych” *Żł. Struła 1878. 5*, „Wrażliwość okazy-
wała potrzebę z uwagą radości, i
na wypródky schwytała w objęcia” *ib.*
Wypr. Ost. Sejmu. 1. 131, „Zawarli od rana, roz-
stawili się na kagorach... i zawarli się
na wypródky” *Kł. Jura. wiedeń 1887. 226*.

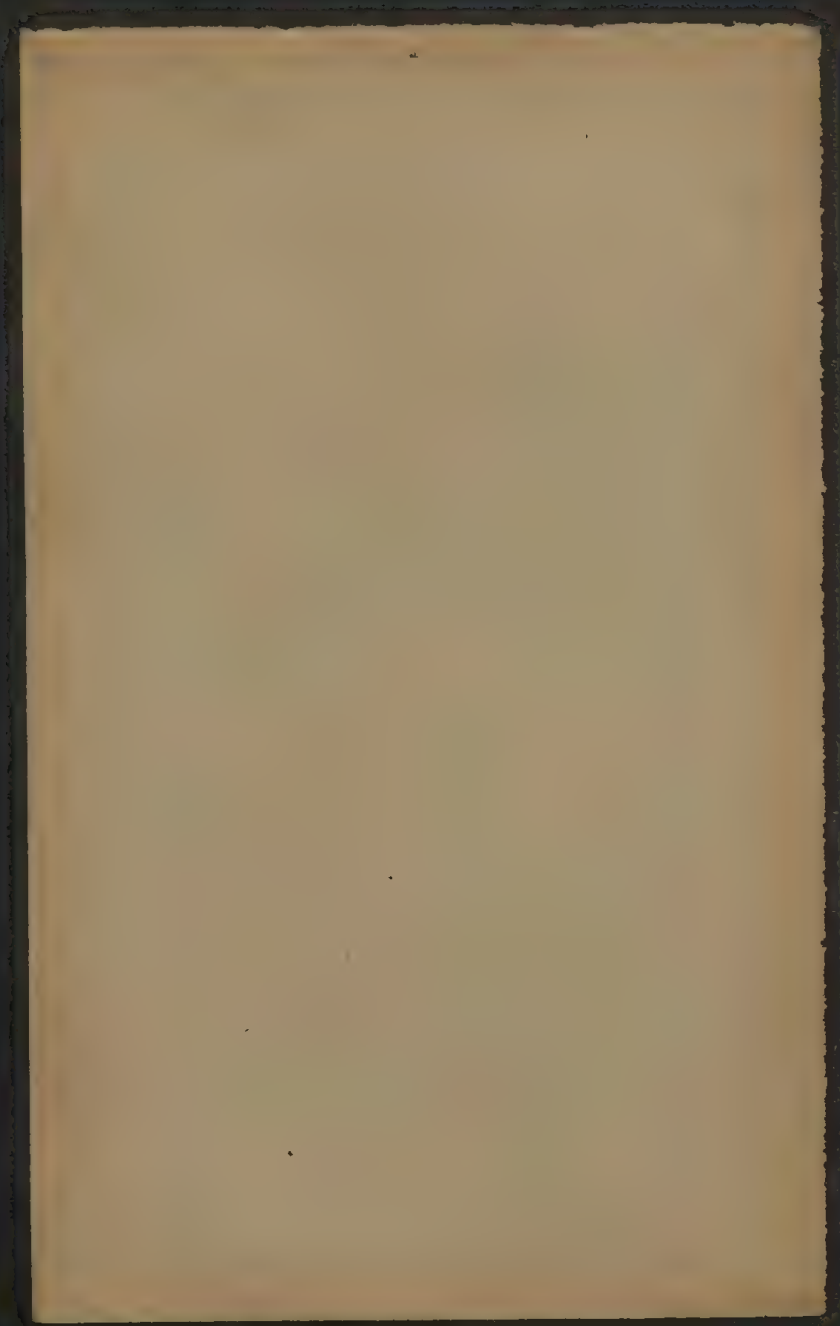
Wyprawy ka' ie -at- a strain. du. posp. praty-
ka'ie knij' ie, ant. wyuivwy' ie
paw chyt wolue izie. z naprotylekai'
ie do woli.

Wypuścić ył-y st. w. dn. 3 - 18 st. kaim. posn gr.
 i. perelunio, nie koro oio, nie w. woz
 wypuścić ^{wysadzić} ię z koro w. "wypuścić dalsz ko
 kitha mubli, a on tedwo jeduzgo. - A to
 się wypuścił!"

Wyrachować - at. chuję st. x. dnu. Wyrachowy-
wał ndnu. exstl. & „Wyrachowany,”
mówią o stow. pwp. oświeżony, wachu-
jęcy us z wydatkami, wyrachowują-
cy us

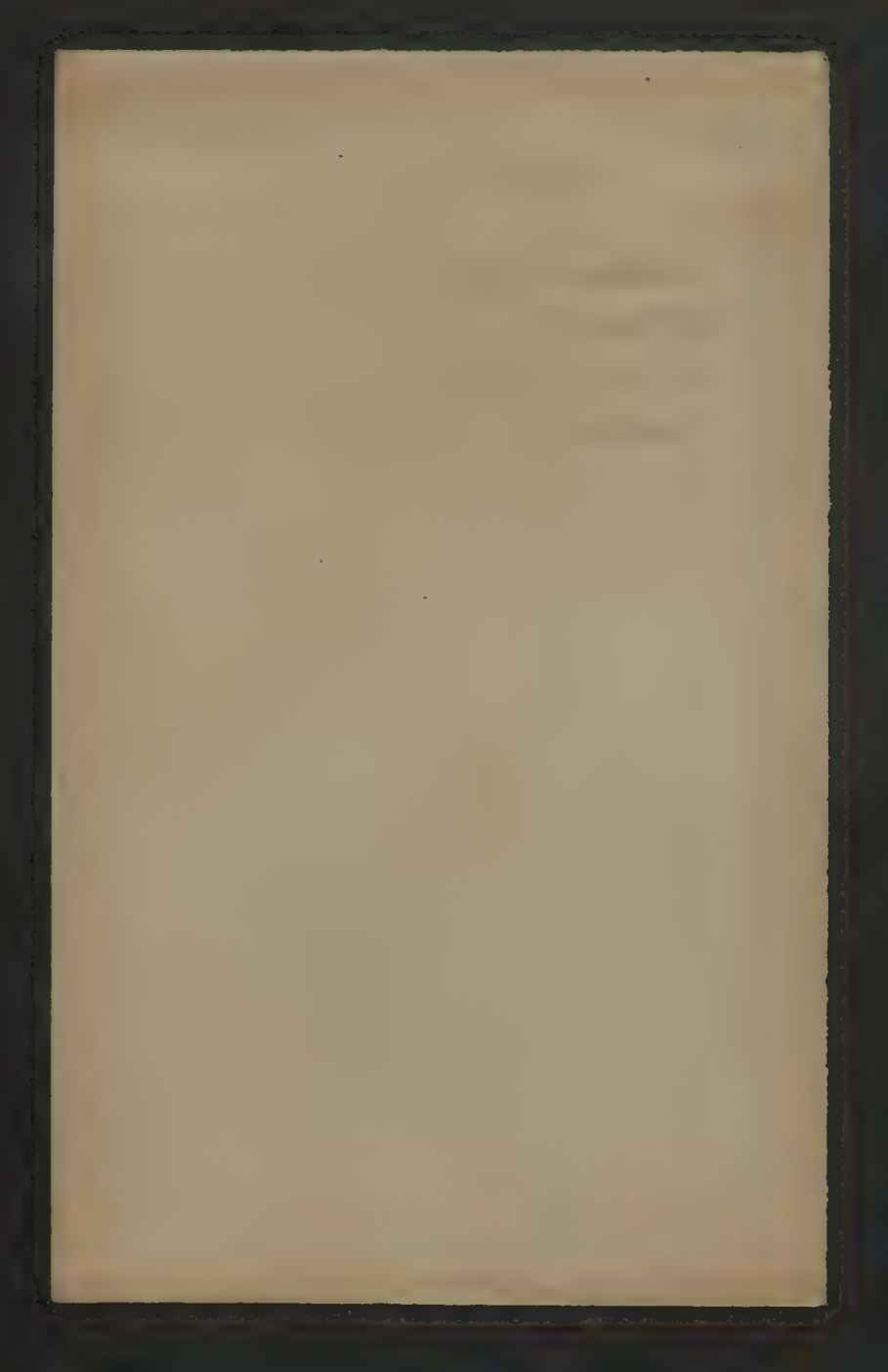

Wyraj-æ. m. bez hum. procu. odlot ptactwa na ję-
sieni do ciepłych krajów, wyraj, w mo-
wie guirney, znaczą wstąpienie nas-
jennu, kiedy ptaki wzdrowne odla-
tują; teści na wyraj; jest to teści w
kraj ciepły. Stąd przenosi się nazywa-
nia wyrajem kraj ciepły, i w ogólno-
ści jakies' kraj bajeczny, magiczny,
za morskami teraź "Ad. bl. 3. 335"
„Rachbys' æ w on czas wyrajæ æ
ptactwem i lud wyrzys do naszego
krajæ" ib. 275.

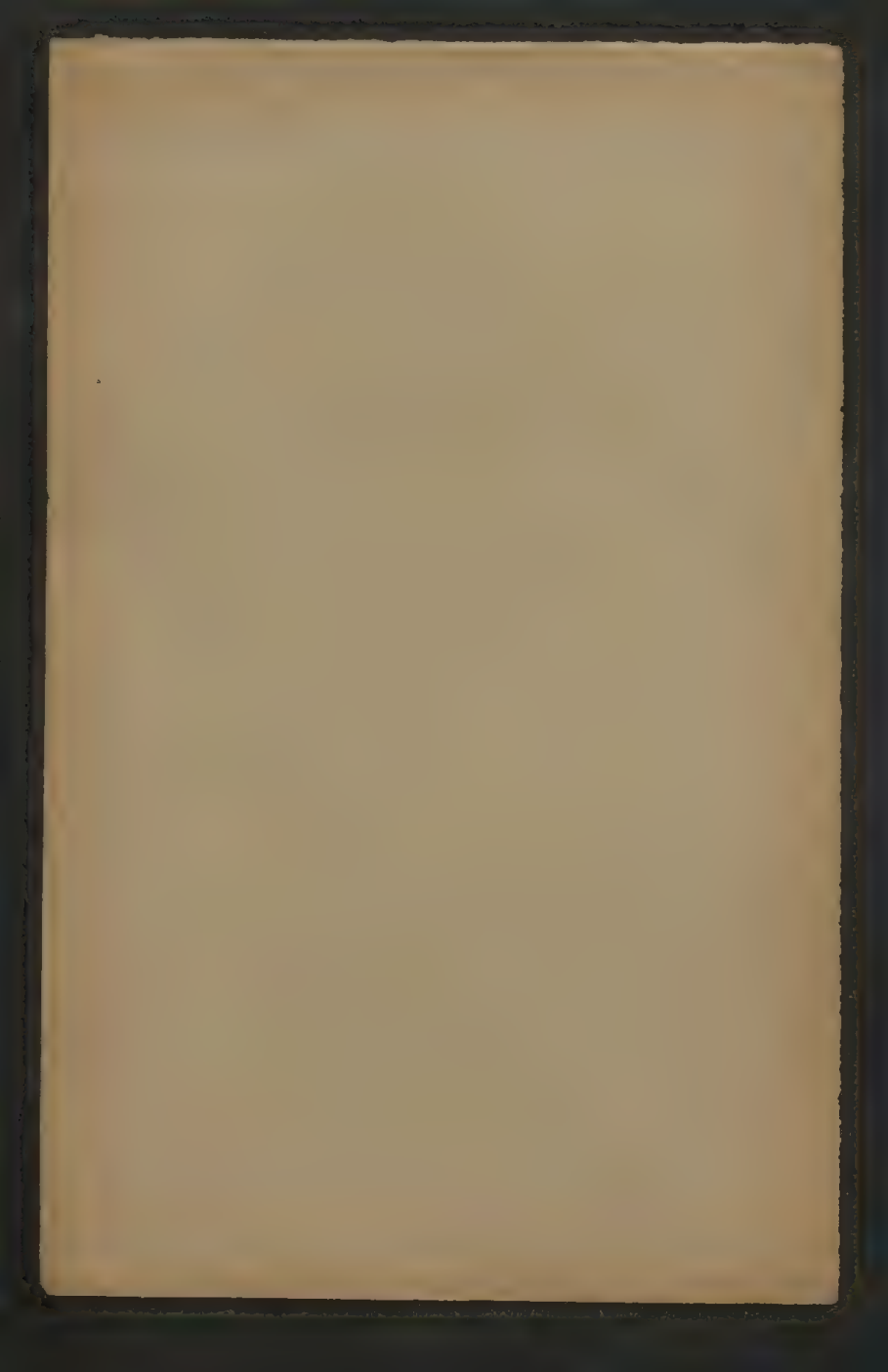

Wyrapiać cz. ndkn.

Wyrapiać cz. Dkn. wytrącać, wybatywać
 „Dobrze wiadom. na kiejś wyrapione ocy”
 „J. Kwaś 71. 65” „Wiera, nie wiera, nie ma tu
 co ocm wyrapiać” ib. 90. 87. „Batra na gos-
 ciuie, bratnie, wyrap ocy.” Id. Dotusur. 1. 157.

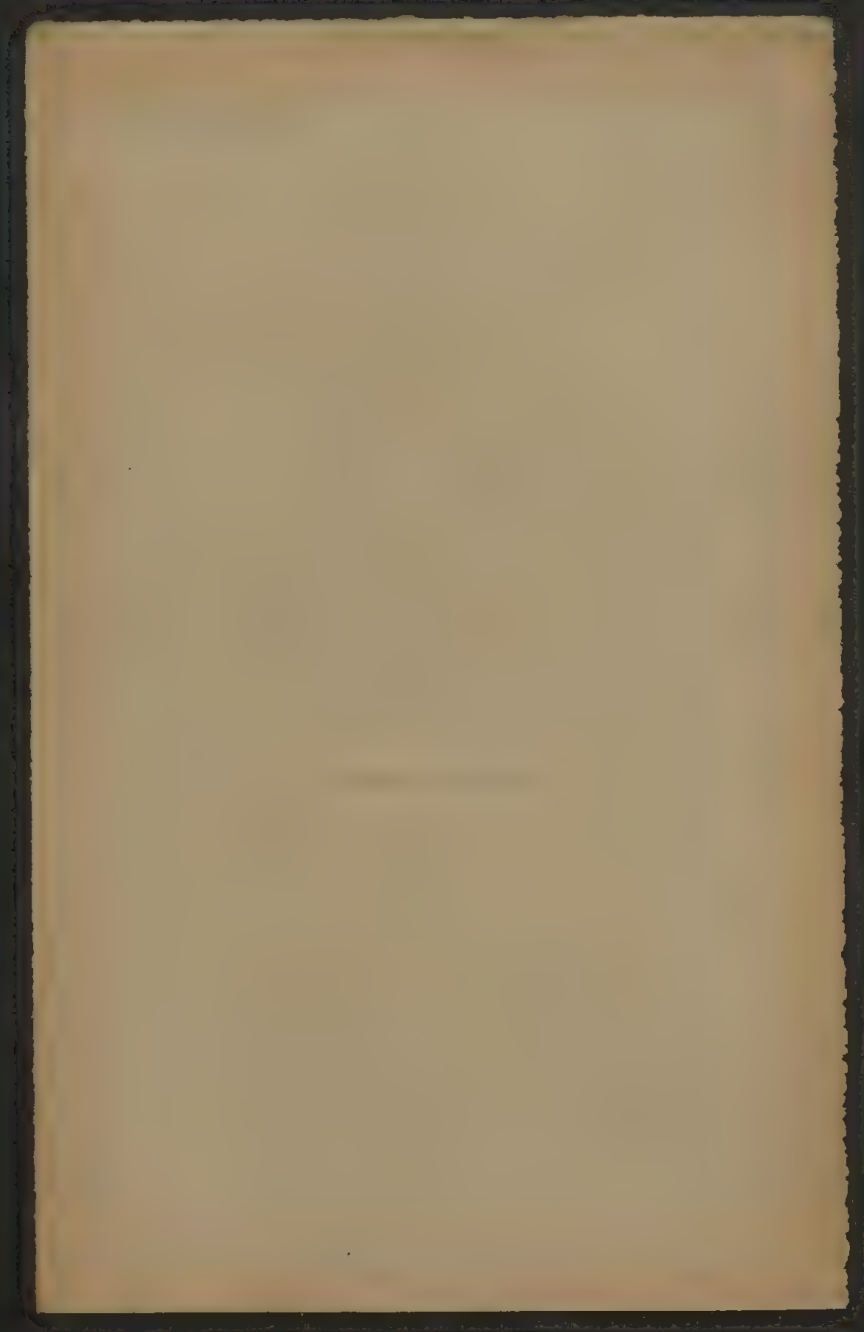
Wyręstaurować - at-ruje st. x. dkn. odnowić, o d.
swięty, pomaprawić, wyręstaurować
trochę dom na rewogtr... Dalec nowy
zamek " St. Gmdek. Echo 1878. 256.

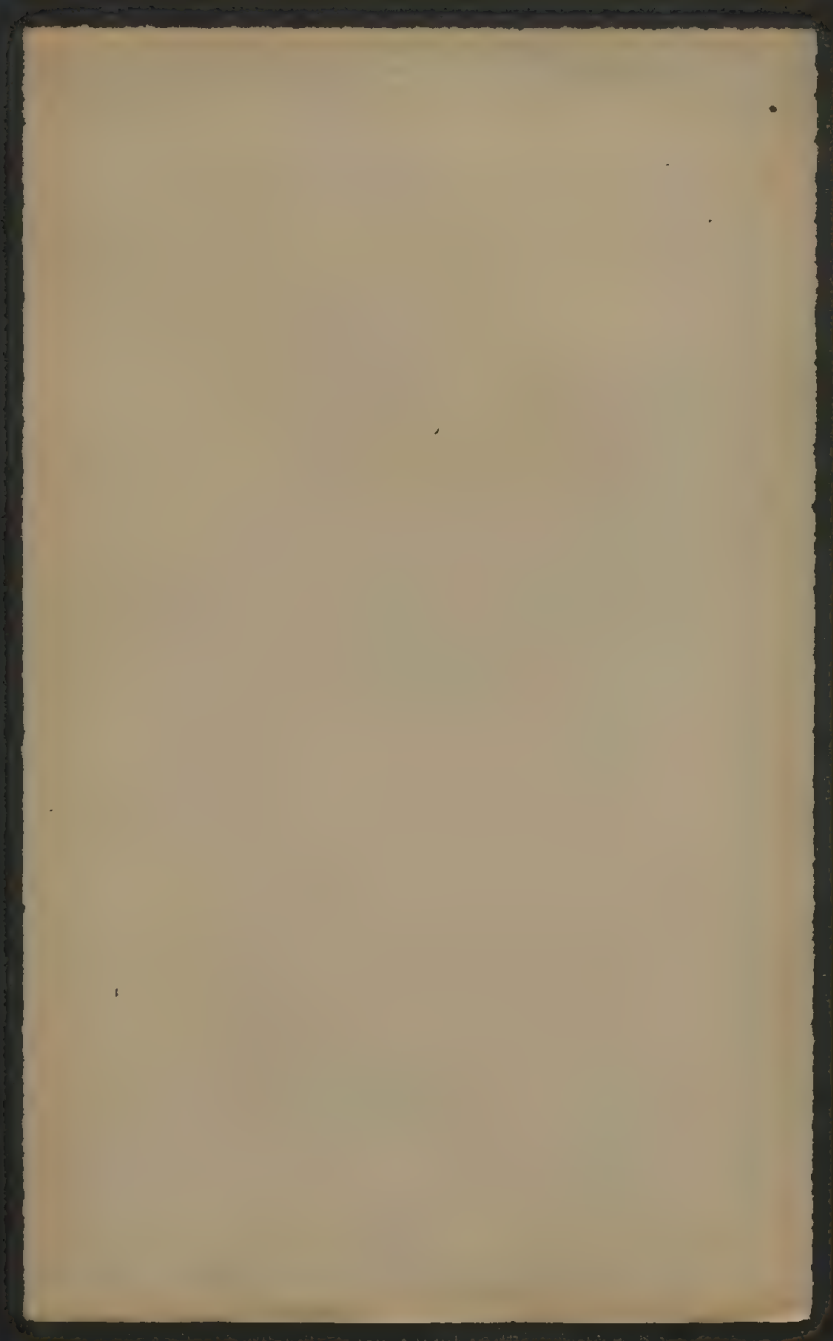
Wypróbowujcie się - a t a st. kaim nōku. odpróbowujcie się
co innych, nie byli podobnymi do innych
„Lecz w naszym gronie wypróbowujcie
się bardzo, a choc iślypunkt wiódł go w
inne towarzystwo - nie opuszczał prze-
cie kolegów i nie gwałcił nōmni” J.
Kraus. 58. 44.

Wypróbowujcie - a t a st. k. nōku. Wypróbowujcie - i i
dum. & odpróbowujcie z pomiędzy innych skutkiem
cech odmiennych „Pod francuzki na pewne
grzeszami w obywateli wrażeńmy spry-
mowi. pewnie napiszemy wrogich twórców
nowy klōse go bardzo wypróbowujcie od niego
go iśly” H. Chęć. 9. kw. 1888. 6.

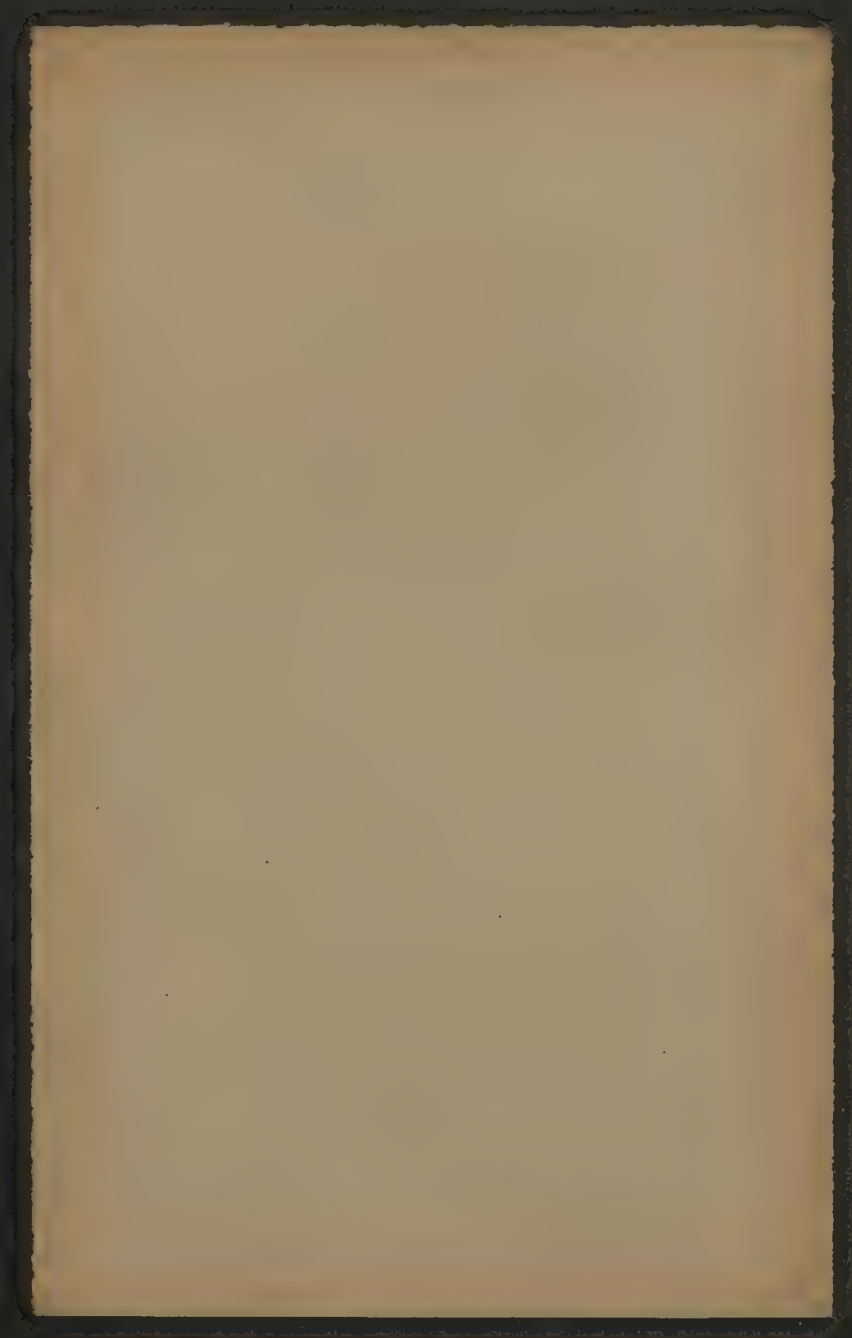
„W eshadowne anglijskiej porced imieruiny
póbowujcie się okazy wielkie pancerne.”
wilk 88. 130. 2.

Wyrukowaci - at. kuje st. x. dno. ukarbowaci w
kxxtalt rurek falbauz, kotliowayk,
mankiety dawkie i t. p. " Daj' buni-
Z przyjemnosci, Lytko mi nie pomnij
kaptunika, widnia jak sliwaie. wy-
rukowany " Awau. (kol.) 1887. 39.

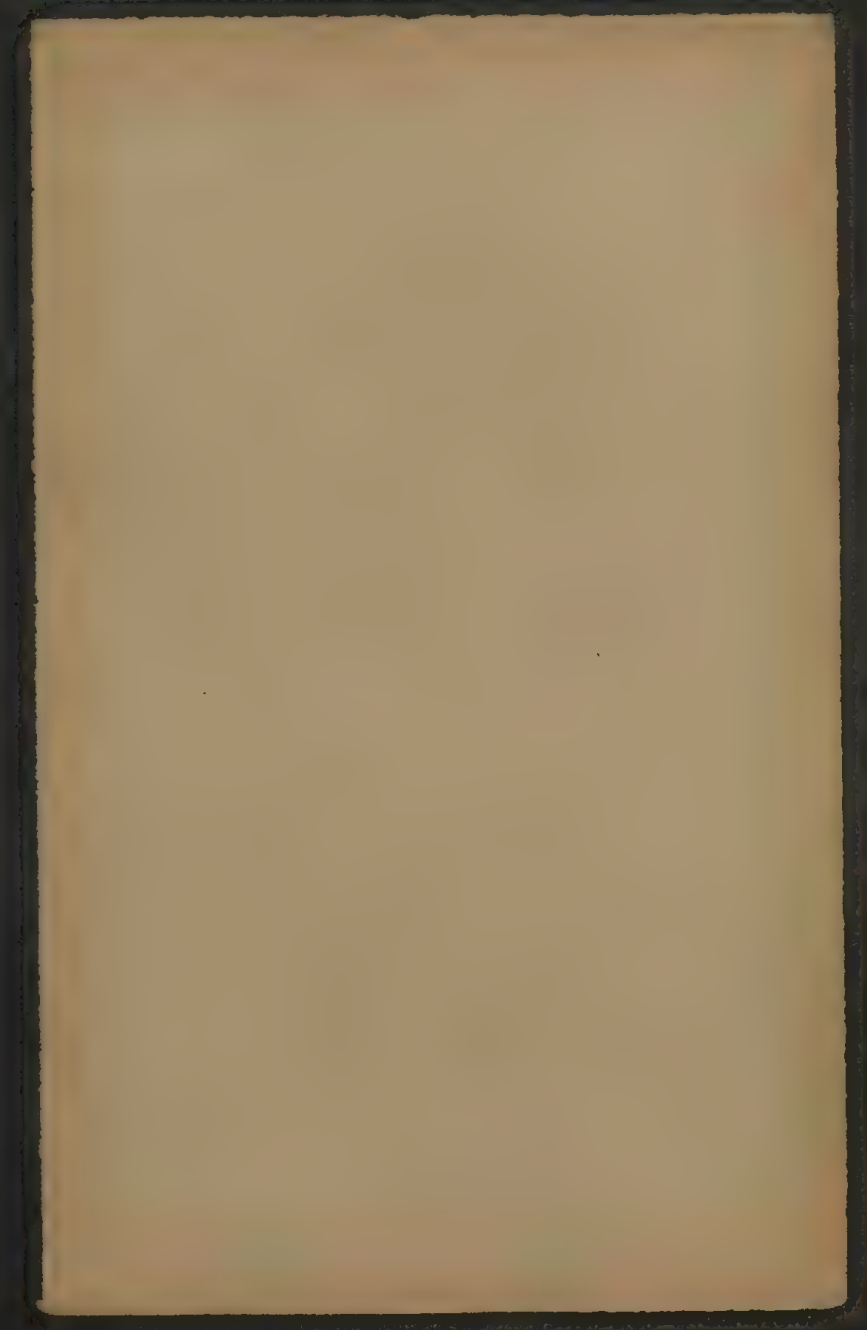

Wywra-y. i. wy-wynu. wyrwisko, jama
wypłona przez wodę „Po chwili stały-
si u wyrwy i przepiechali jąby pod
sklepieniem kamieniem” H. Simek. Og.
wie. 3. 444. „widzę jar, u którego gar-
dziel skatę karkana, a w skale wyr-
wa” ib. 443.

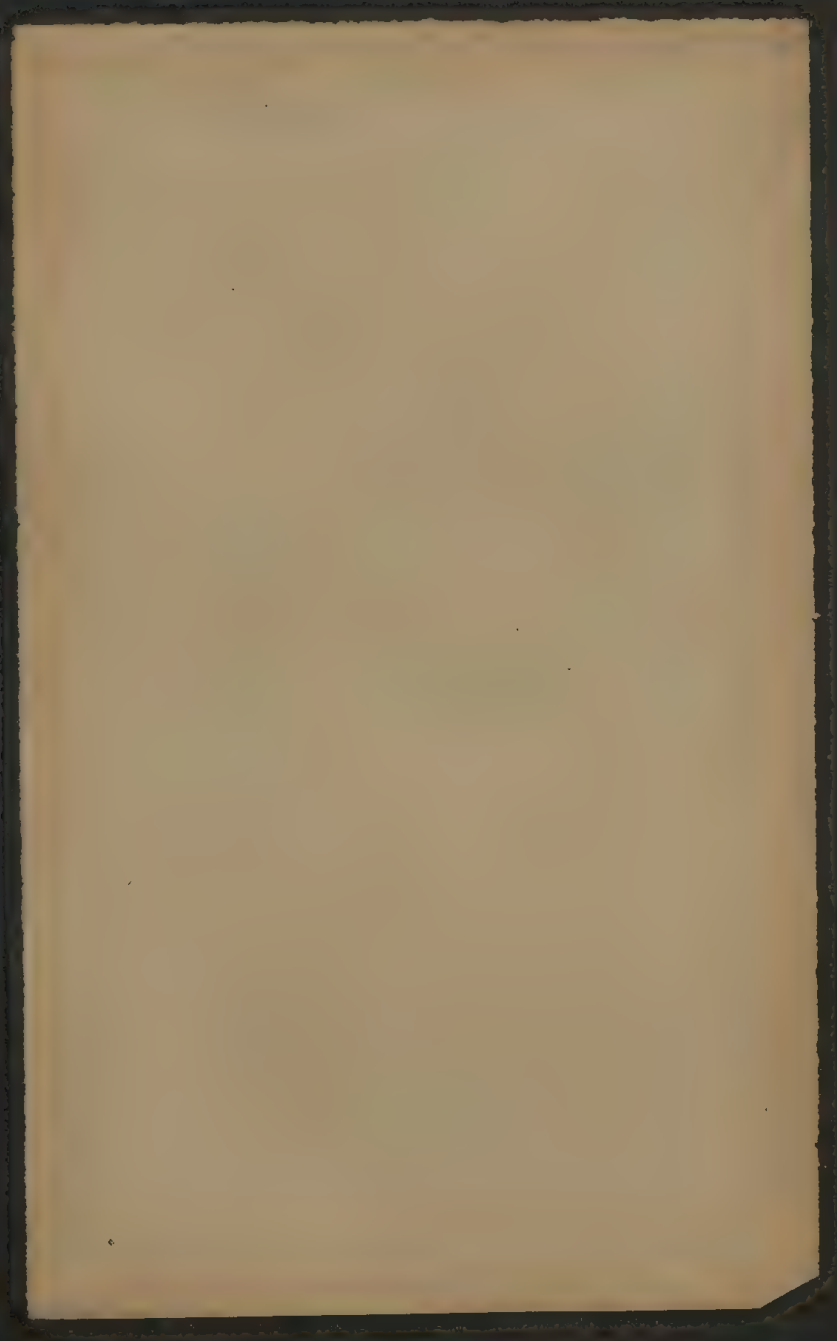

Wyrywac - at - wie st. x. dkn. Uyrywac ^{ai-a} ndkn. & wy-
 var. w kochie: kazać uczniowi w klasie
 przewidzieć zadania lekcji „Gdy go profesor
 wyrywał, nie recytował ale opowiadał.”
 s. 172 i 3. 155. „Wyrywał. Technicznie wyry-
 zanie surowy: zapytał o lekcję” ib. przyp.
 „Kilku z nich wyrywał profesor, odpo-
 dali nieprawytośnie” ib. 160. & konno je-
 chać, forsownie konia karykując „Diada
 z sturortz, bo koniem nie wyrwie do wry-
 tu tak prędko” W. Pol 7. 211.

Wyrywant - a. m. u. kocha; co innego
 nie cybant; rodkaj kriebła na krawat-
 ku drewna, z portowikiem, gdy cybant
 jest po prostu klawu, zielaru. Wymu-
 ra w drodze w nagłym przypadku, gdy
 się koto popsuje. Kuj.

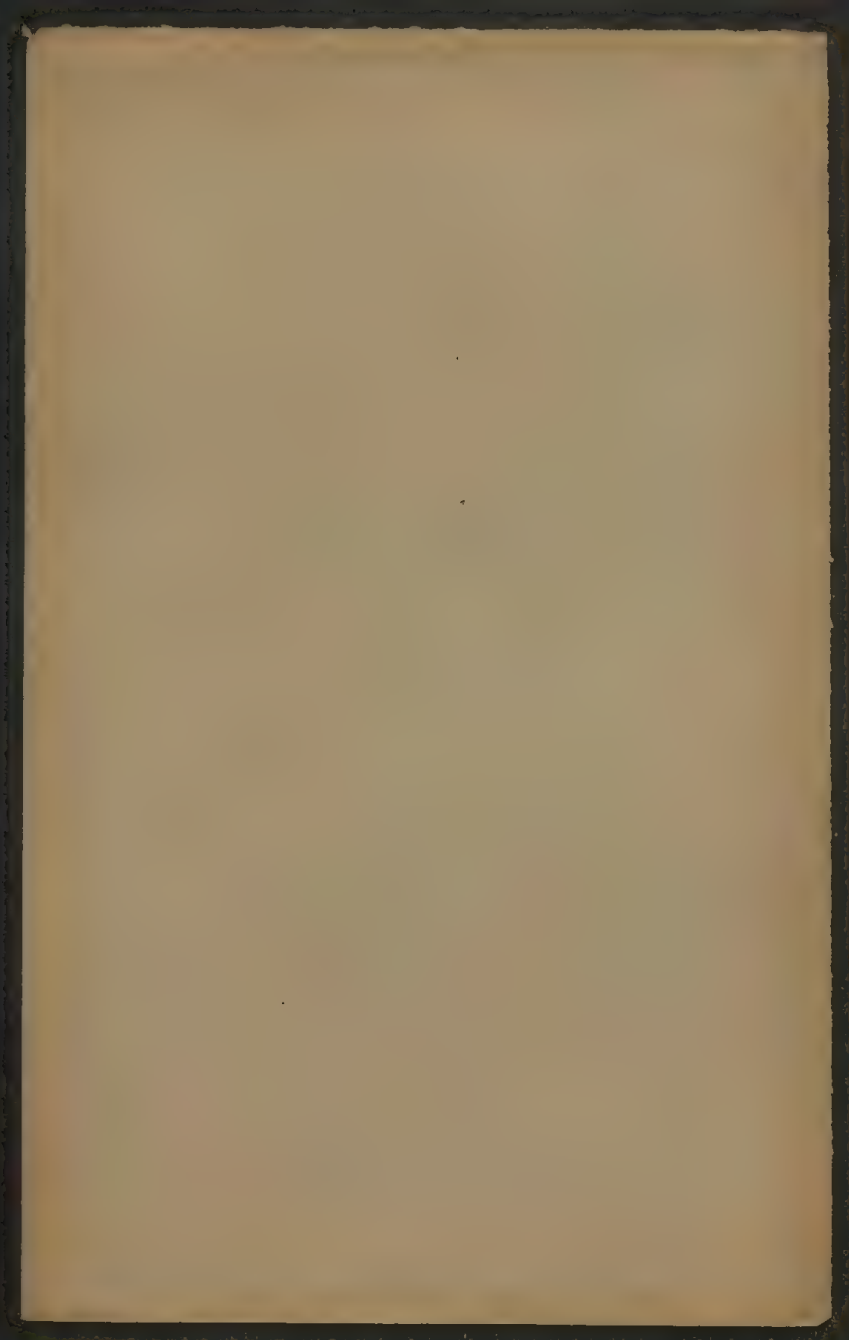
Wyprawa a. w sy'cio. gdy się kto z cieniem wypr-
awie, koncept niewczesny & w mur. ta-
ne w niej wazęgi. lubowej obrotasak, kija-
wiakach, frakes dodany, urozmaicany bez
konia synkopami naciskami na pewne mi-
ty odlegajacemi' wazto daleko od rdzenia. i
t.p. „W wyprawie kija-wiaka ta narodo-
wa fantazya jest pełna wyprawy” Now. 1882.
200. 1. Tyt. & pewien. rodzaj obrotasak, tańca

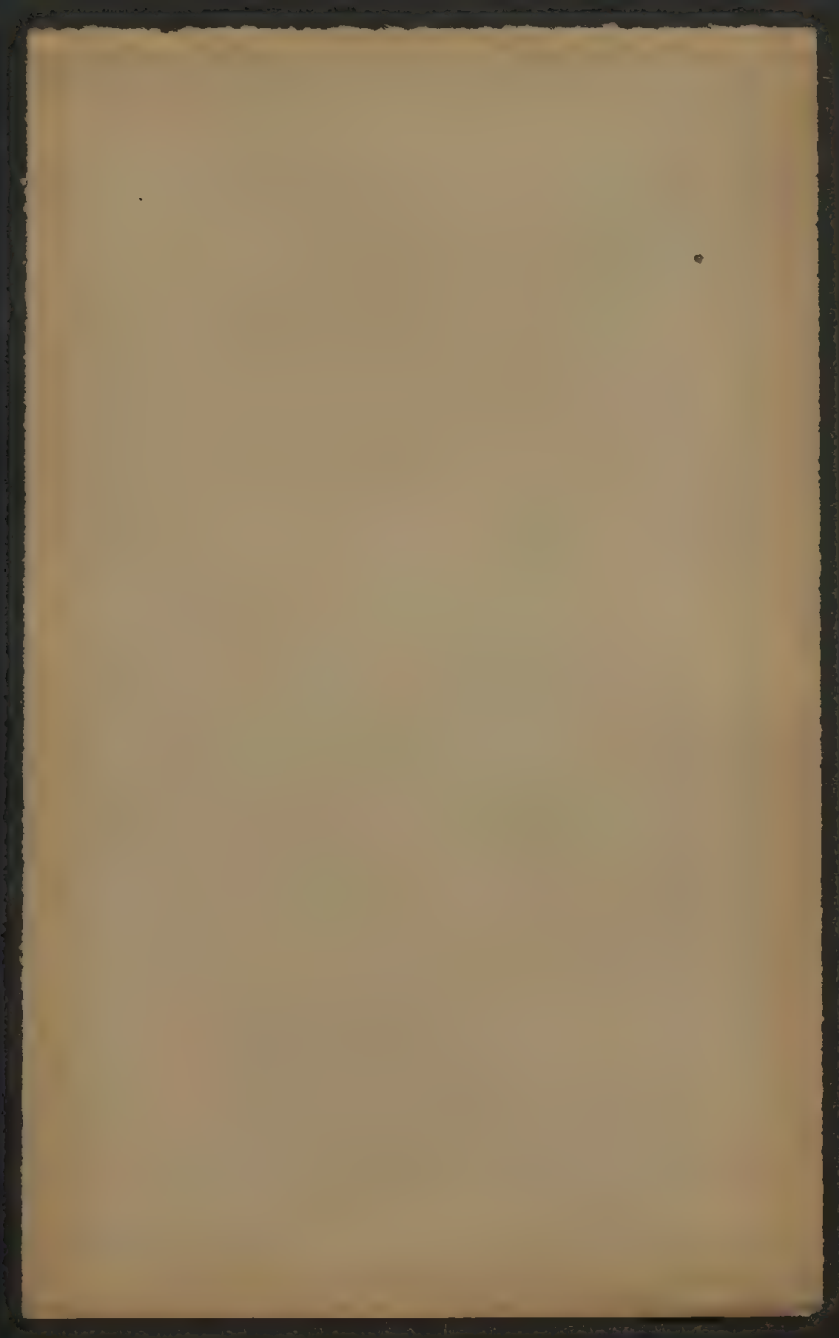
Wyrażę - gł - nie st. x. dan. z posp. zrobić cokol-
wiek dosadnie, z odmaraniem, z fantazją
ostro, bez namysłu, palugi, kropusgi, ude-
rzyć, strzelić z broni palnej. Raz tu
przy padkiem strze lić, jednakże nie chy-
bić, jak wyrażę!.. w same obros, i dwie
wykry mybić "A. W. T. Kmie. 1. 45" z wy-
myślowości, wyrażeni, wyprawadzi up. do
gę, dubit, Prosto wywinista droga w pra-
wo pod pagórek wiodła z góścina do ni-
wieckiego dworu. "A. W. T. Dzień 11. 115"

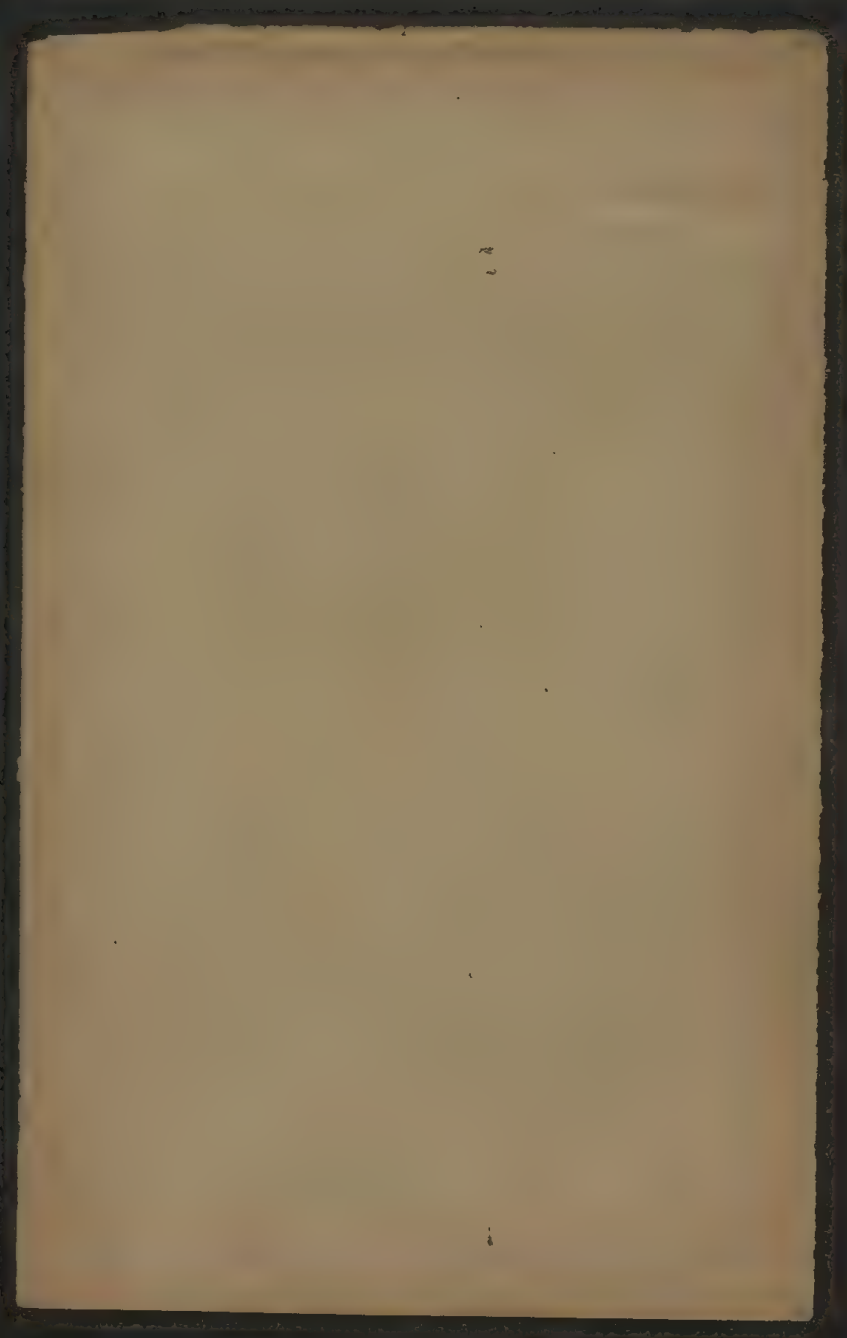
Wypadnei'-at-a st. x. ndm. Wypadric'-it-i' dno. z
kuch. gotowai. na siluque zguin ai do
zgerkicziie lub obrymenia esuegi. Wa
trobbi cieleze rozgoluwanie, robbite w
buljoni, dodane do usik jaryny wy-
sadzone, pieprz proby i tewecki.. " J.T.
kram. 76. 20.

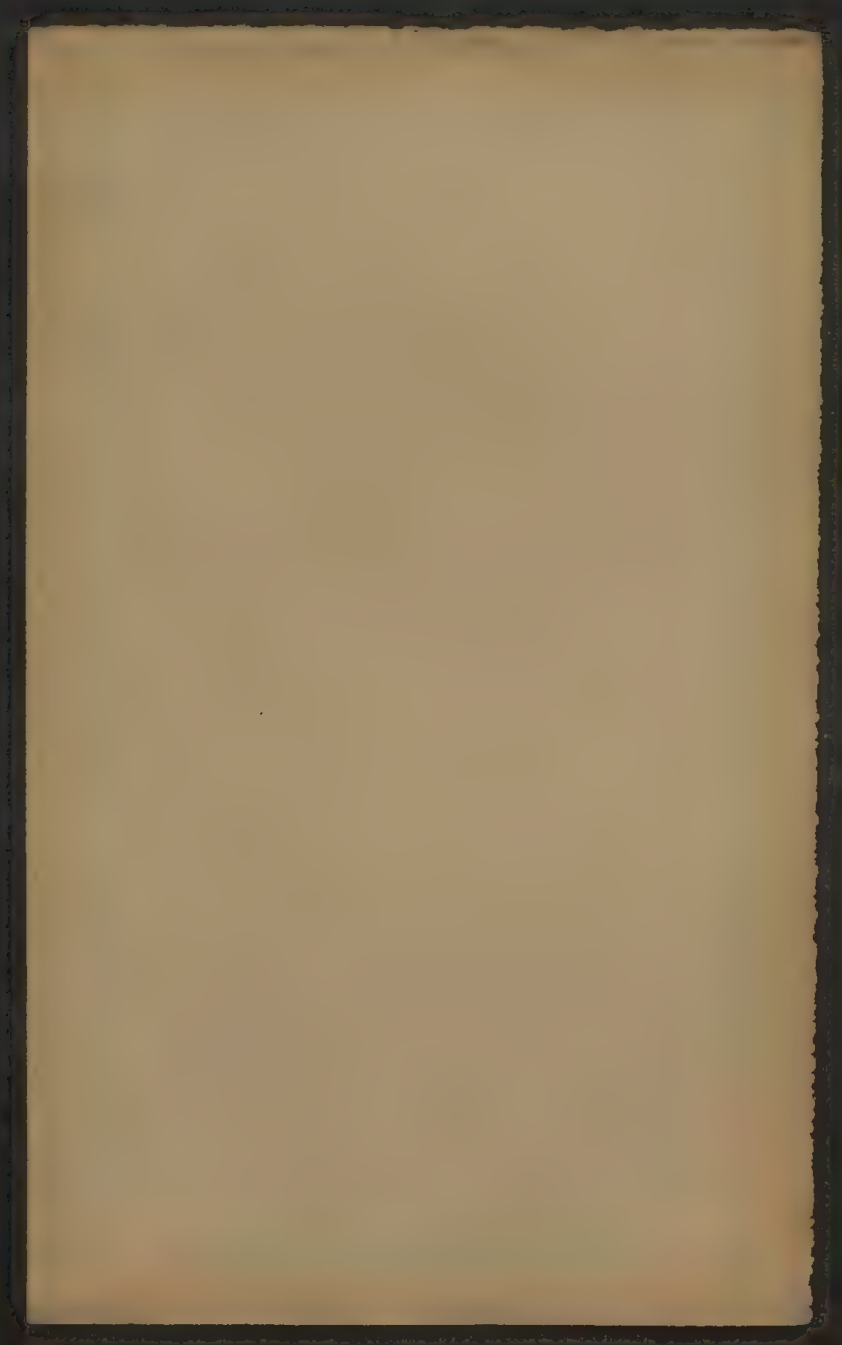
Wypa~~raci~~^{ci} - a b a s t. x. u d i u. 3/4 Ale nie iryjl
• że miłość by moje wyszła, chytrość
twoja mnie z tobą na kawie wstę-
ka" A. w. Fr. Kom. 2. 56.

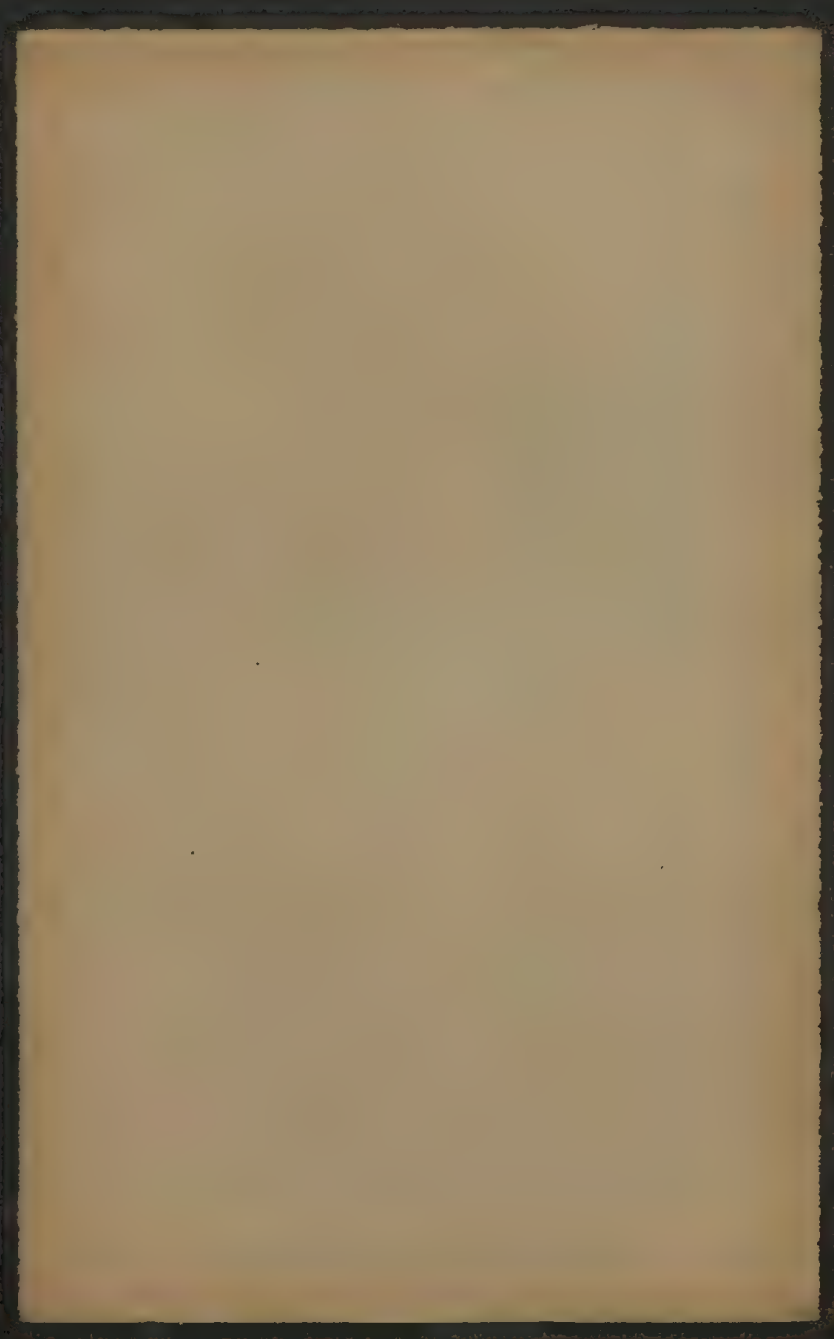
Wys'igac' z. ndm. - 5 z. dn. posp. wypredzić, wy
gonić, wygnąć " Ożeniłem się z nią jako
wdowiec, ojciec jej nie potemu nie dał, to ten
ja wys'igalem " Stod. sąd. w Rzeszowie I. nar
1882. 285. 3.

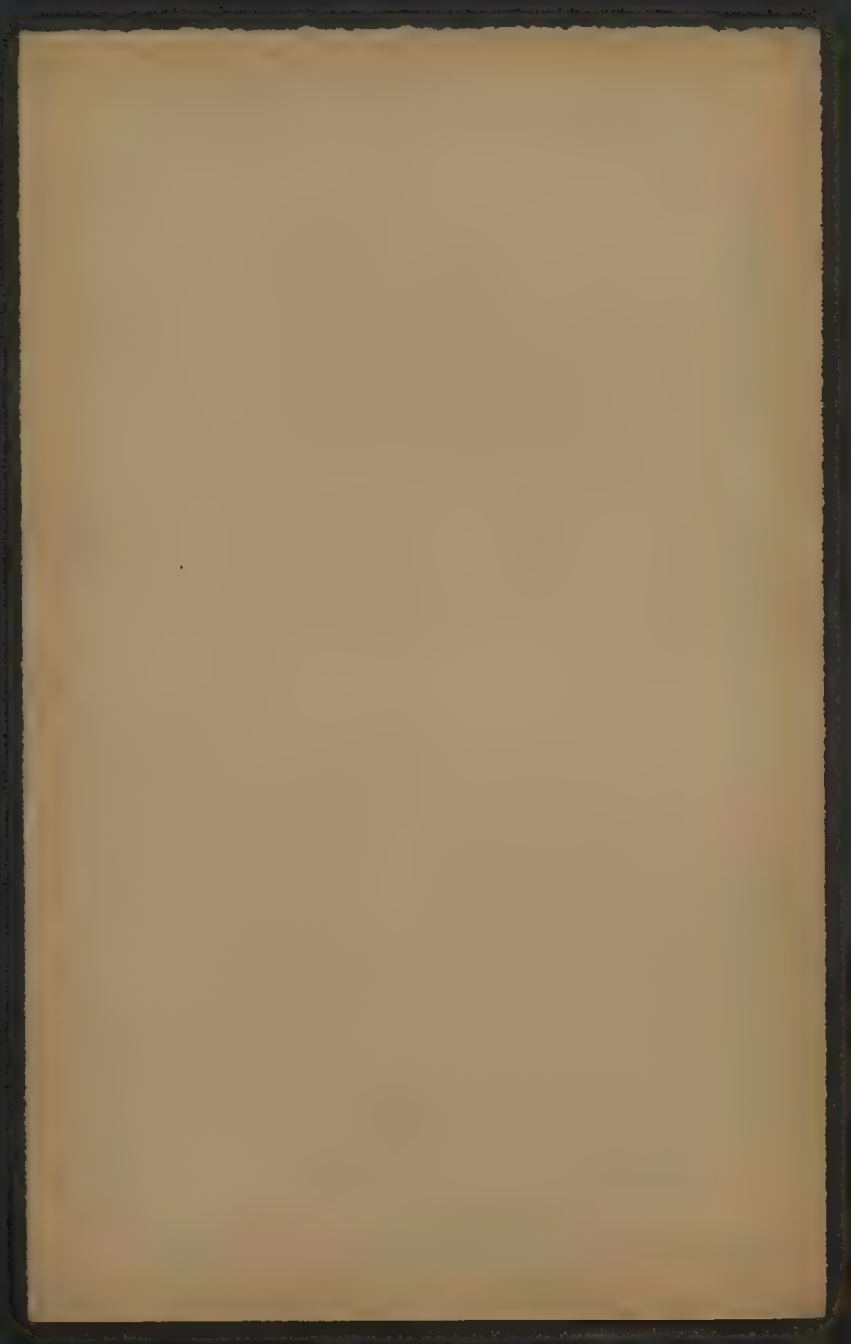
Wyścigowy-a-e, od wyścigu, tycający się lub stłu-
żący do wyścigów konnych „Jeden na
drugim biegną, jak wyścigowe konie”
D. Prus Tosio 25.

Wyskrobel bka m. bki-cio nan. z placetk z resz-
tek ciasta wyskrobanego z niecki przy
pieczeniu chleba z kart. Ostatnie t.j.
najmłodnie driczko u rodziców fig. cher-
lak, rdechlawek, chudziak „Myślacie
że to jakiś wyskrobel, pokurca, a to
jinnak pierwszej wody” H. Piętk. Wz. i
mie. 3. 411.

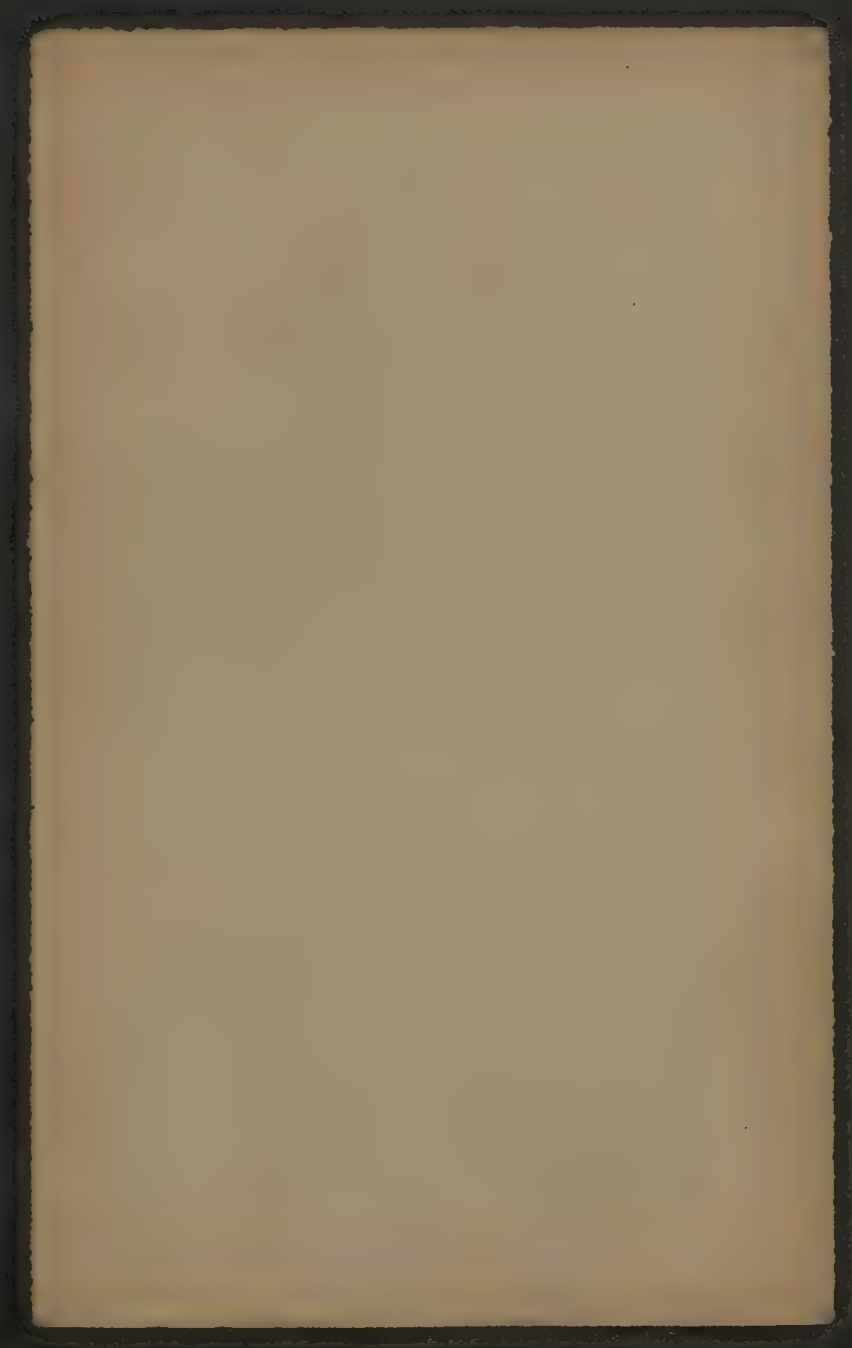
Wysniwamy a.e., posp. lubigay us wysniwac.
gotow do smierci z kogo „Dwoich chlo
pekow x wartosci wosolych i' wy
sniwanych” M. Bat. Tydz. 7. 2.

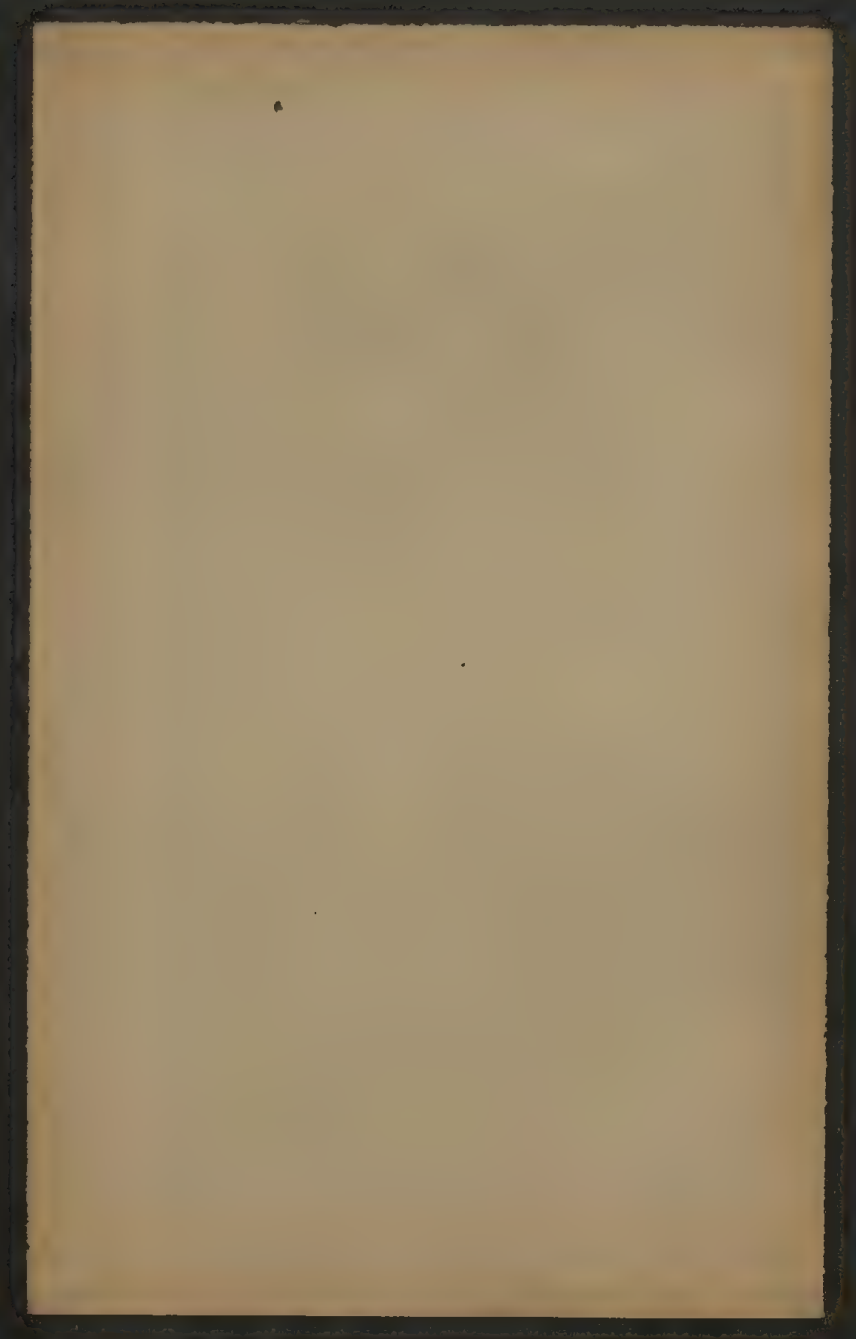
2. Uspekulowac'at' tuż dnia. wymyślić,
wymyśleć przez rozmaite sposoby
„Za te pieniądze najlepsza gospody-
ni naszego i zdrowego jada wyspe-
kulować nie potrafi” J. W. W. 72. 100.

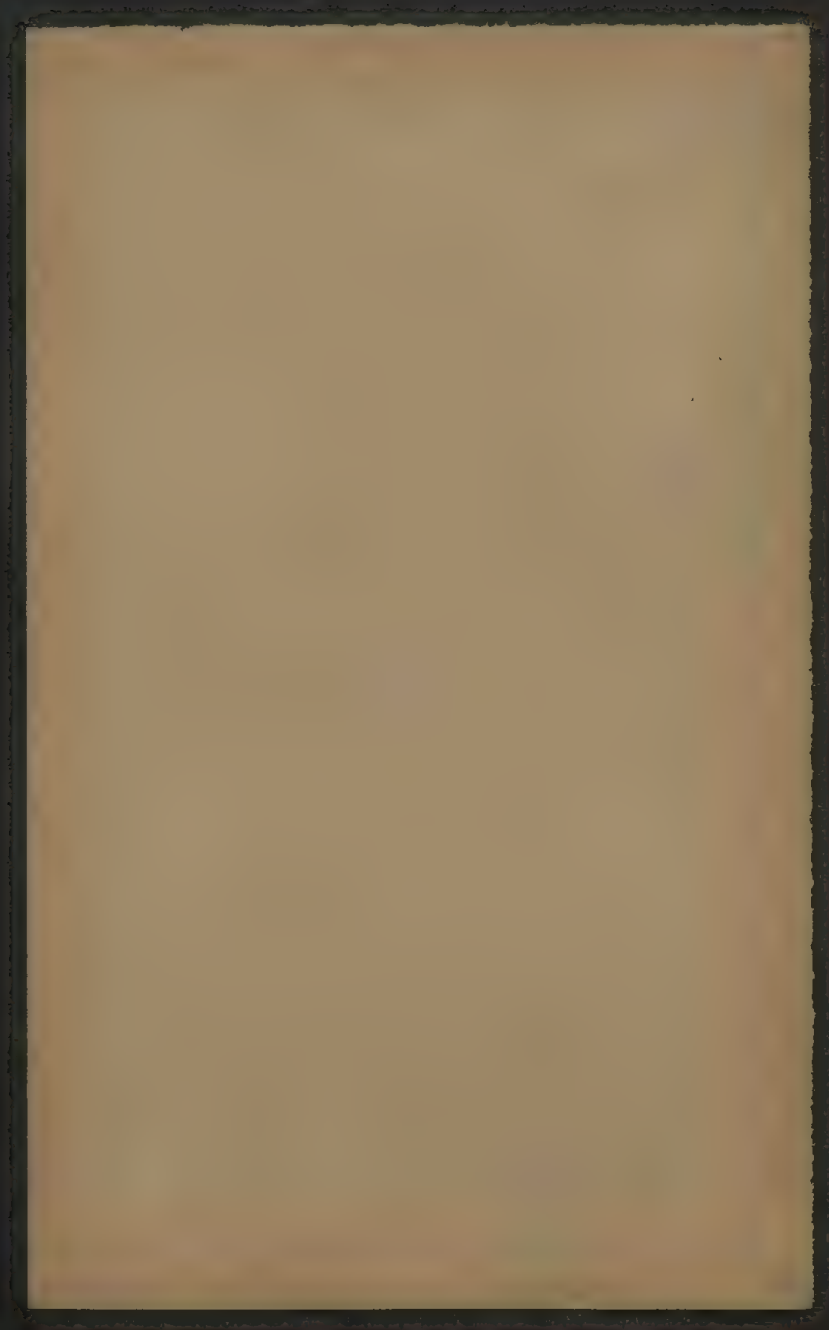
Wy_spo_zbiór-u. m. ry mu. gromada wysp, archipe-
lag, wielowysp „Marayt o tem, aby cacy
wy_spo_zbiór Hawaii, pod wlasnem nje dnio wy-
brTEM” Olszew 1886. 228

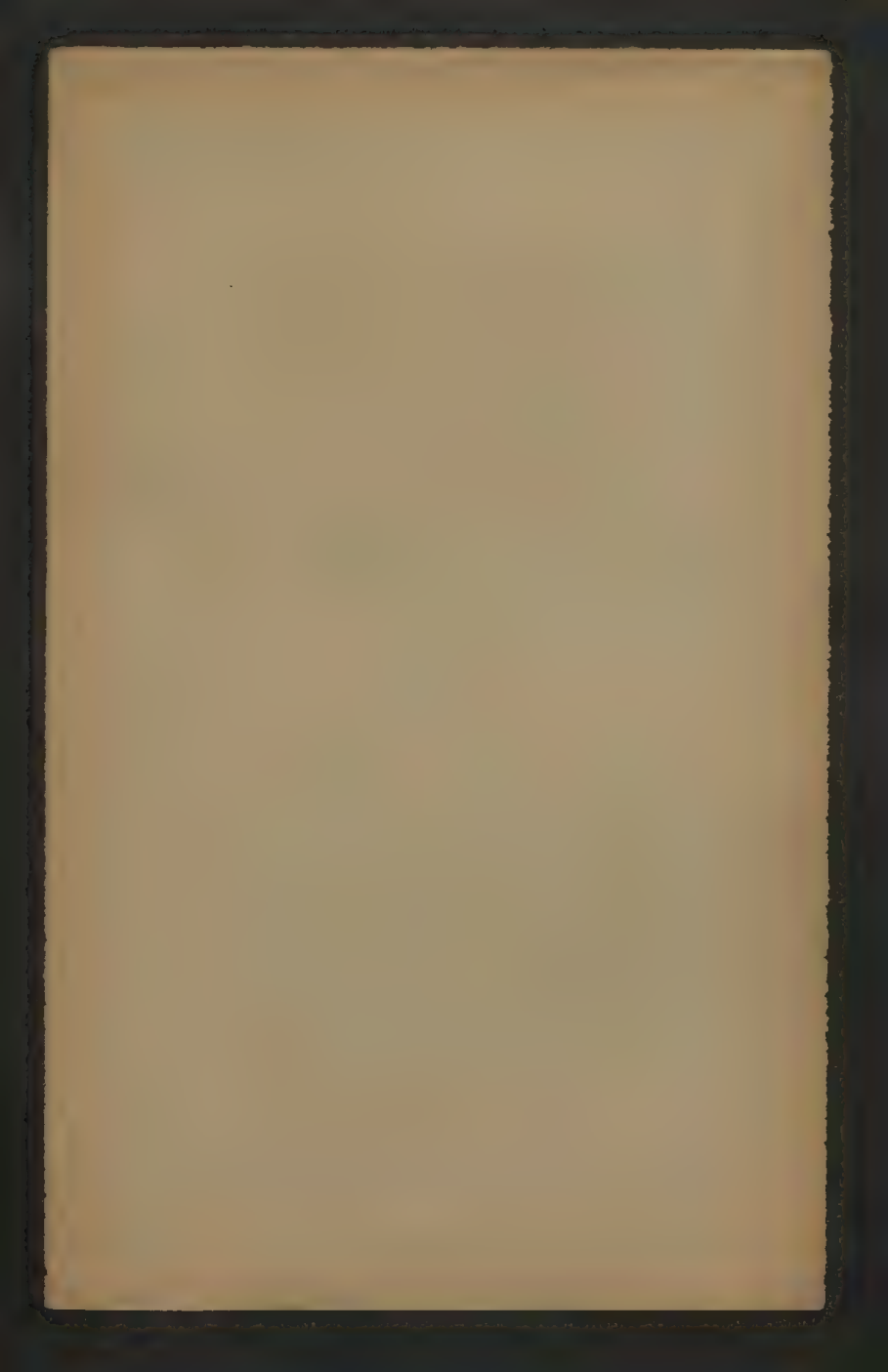
Wysrubowaci - at-buje st. or. dkn. z fig. rzeźnic
podnieci, podmykni, wypruści
„Wysrubowaci mywa dzieńca
do takiej wysokości, że posrobie
wyrzuci u ciebi.” / Lam ~~It do~~
~~port~~ Dz. pol. 1886. 100. 1.

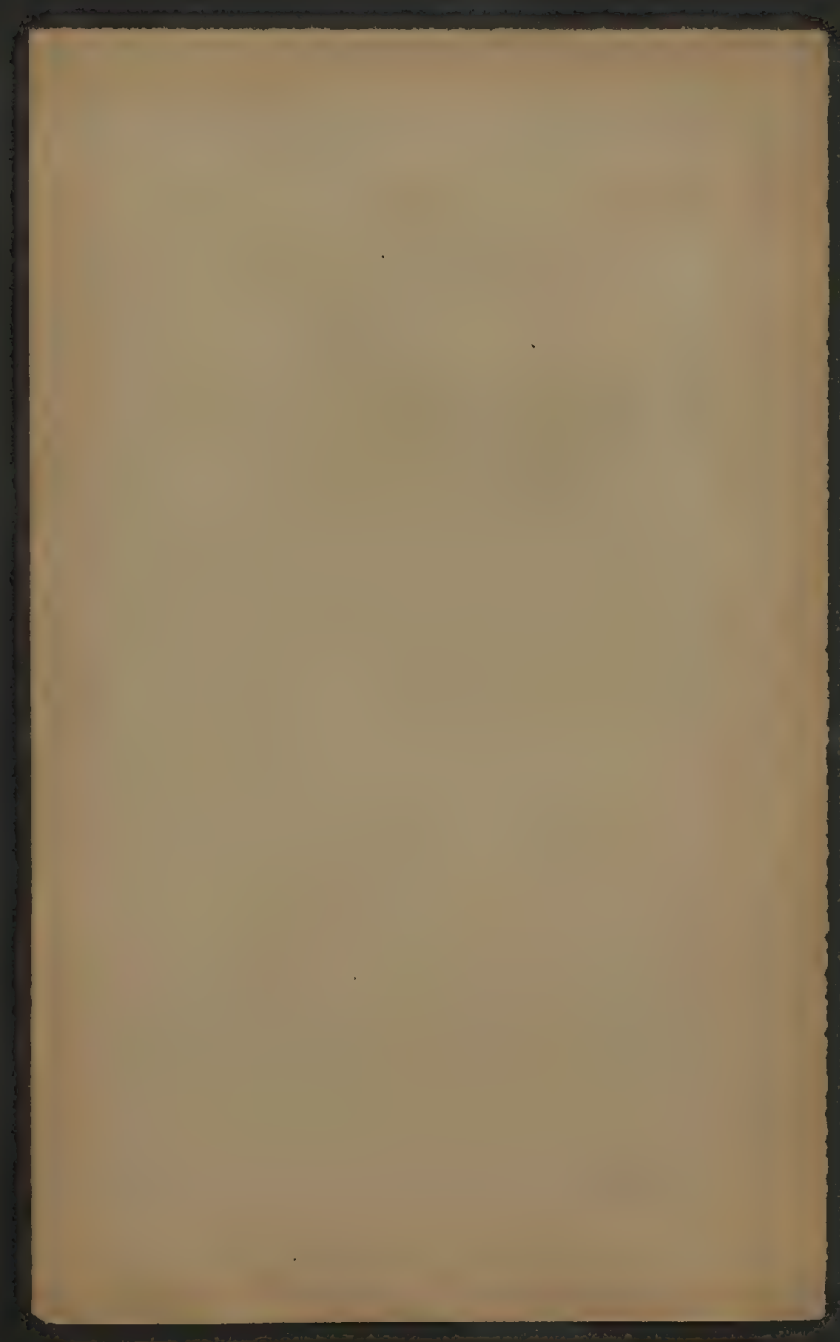
Wystawcy ni- i. z. nie umi kłóć co wysta-
wia „wystawcy na wystawie rol-
niczo-przemysłowej, otrzymała za ogół
hodowli (bydła) medal srebro” wiek 88.
130. 2.

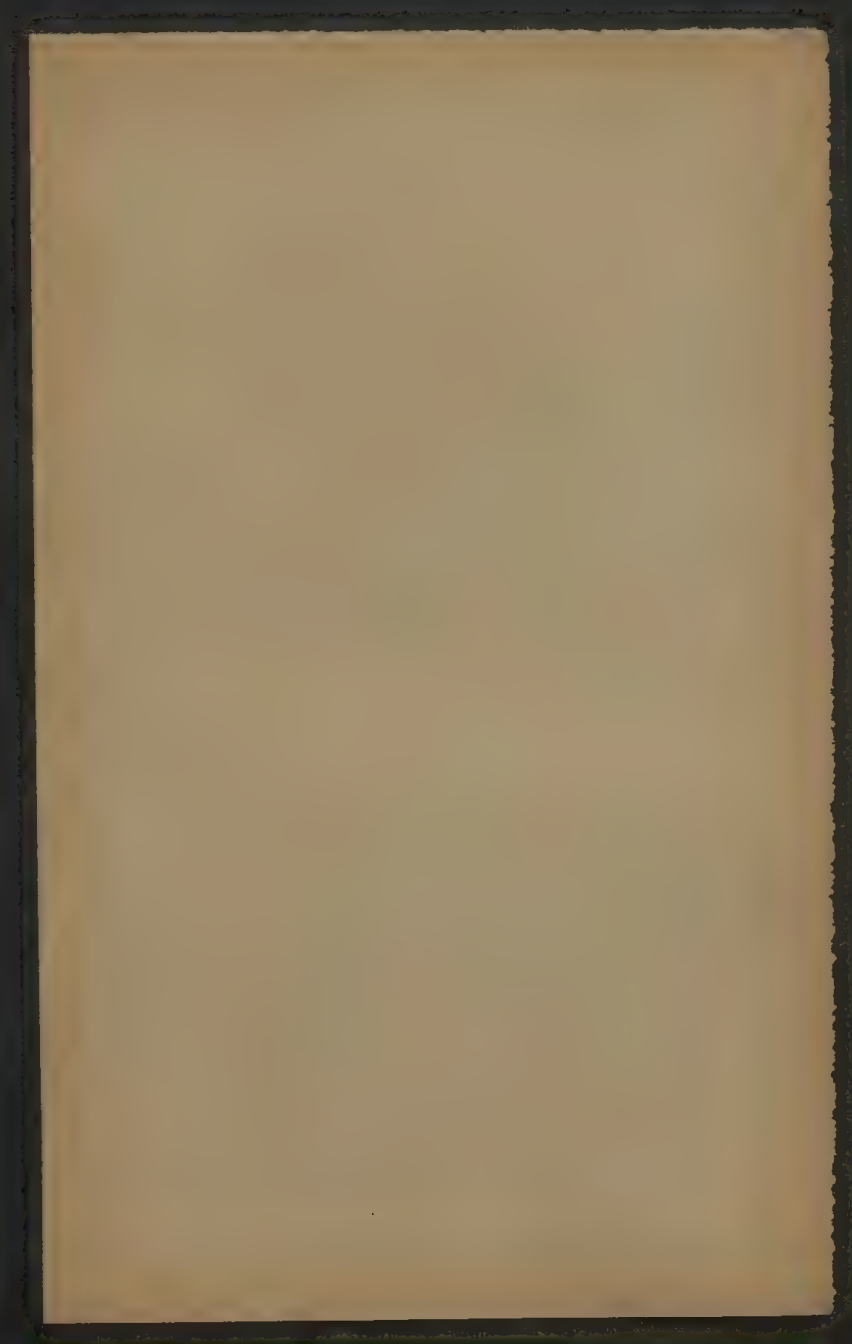
Wystawiać się at. a straim. indk. Wystawieć się
it. i dku. & w grze belard. poray rozprosz
cie, wystąpić naprzed & swoją białą posta-
wiając partnerowi pierwszą rolę (sta-
nąć na pierwszym punkcie & swoją bi-
łą, porokawiając partnerowi rozpo-
cząć grę).

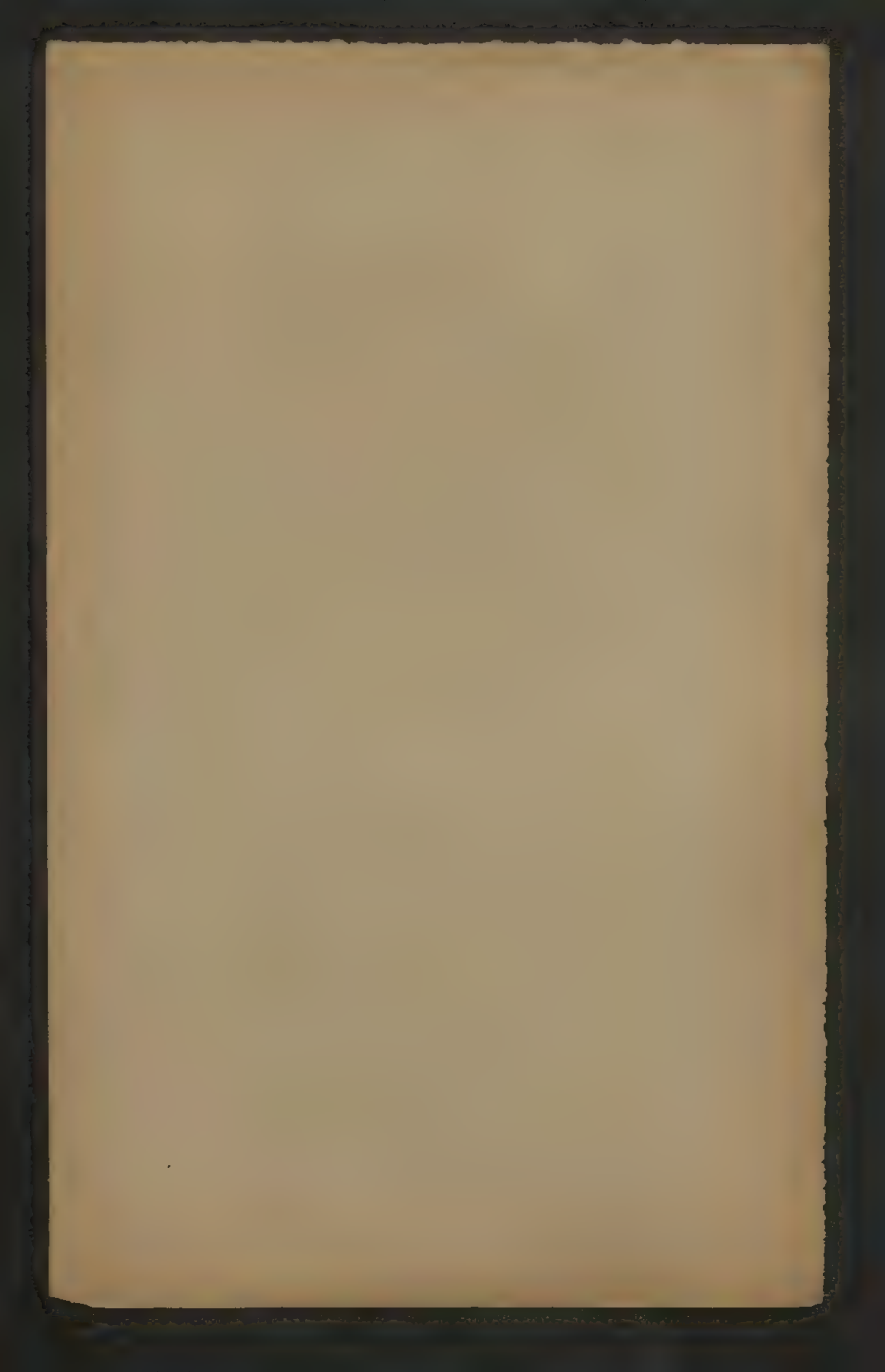
Wystawowy - a - e, tykaczy się wystawy, naleriggy
do niej, kucydujiggy się na wystawie, bre.
warne ilości przedmiotów wystawowych,
tak jak i nie poprzednich wystawach, po
chodzi z regu niewieleś ich "wieh 1887. 236. 3
(1) (Archiwum ornamentacyjnej)

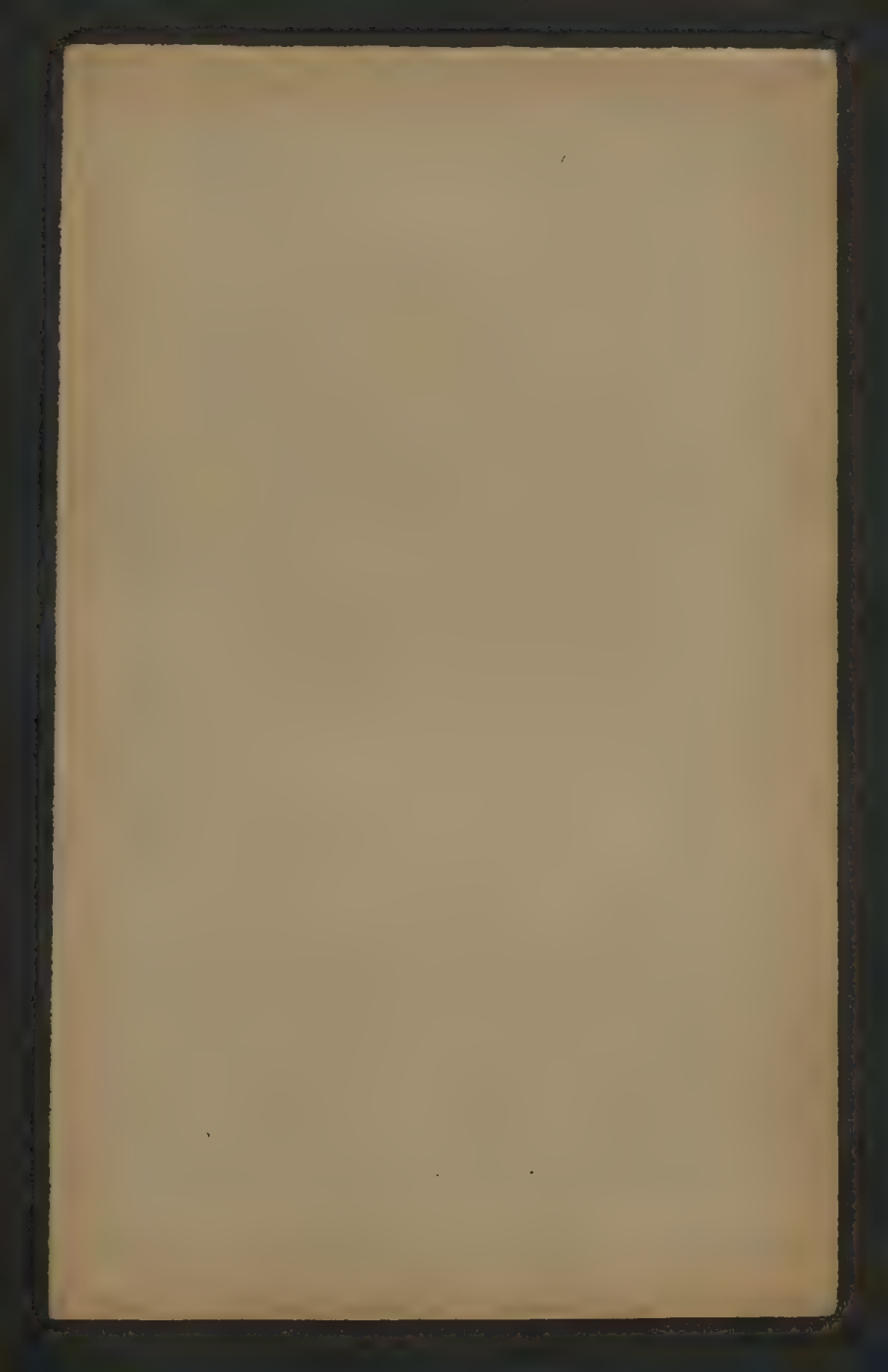
Występkać - at - a st. ujedn. starym, występkać
" Tu wywrót drzew. występka x ziemi
nastąpił ogromnego kresu " A. Mick.
3. 90.

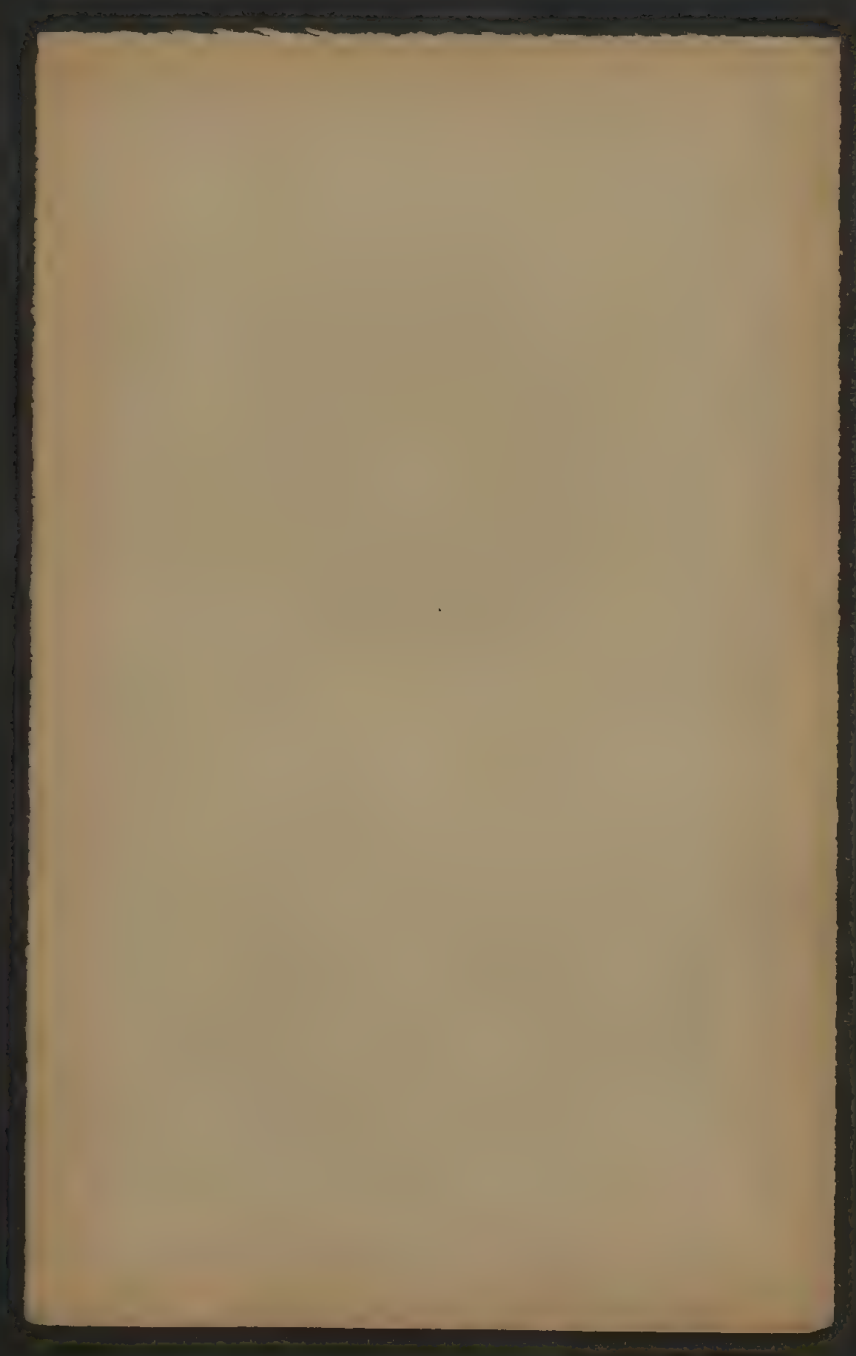
Występ - u. m. py-ów um. z wystąpienie przed
publicznością up. na scenie, estradzie, pu-
blikumie ukazanie się „Młotem porzyc-
ności znakomity talent panny Anieli
przedstawiać w czasie jej występów publicz-
nych w stolicy” J. Kwart. wiek 1878. 50. z
wystąpienie w celu popisania się z wyta-
łowaniem, pawała „Obiad na kłowy kapro-
wno, chęć widoków z występem, był
niezmierznie powody” J. Kwart. 2 let. woj. 2. 194.

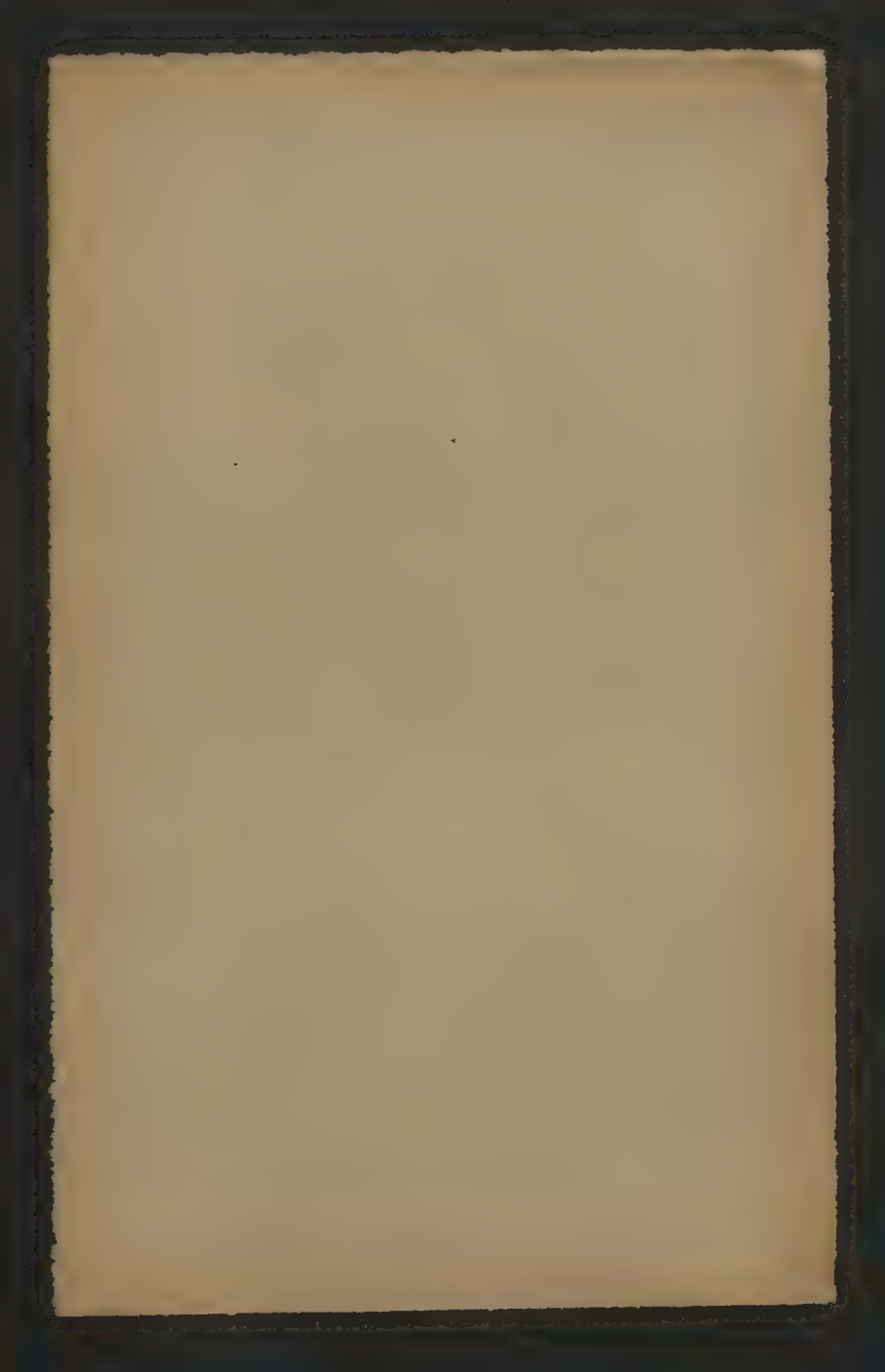
Wystosować - al. szyć st. w. dkm. § - do kogo mowa
piśmo, skierować, wrócić się x.., Adresy
dawać nie prezydent ministrów odpo-
wiedzi na wystosowane doń zapytania
Dz. pol 1888. 31. 1 „Komitet wystosował
piśmo do generała jako do prezydenta”
i. w. 1888. 118. 5. „Oble Trby zebrały się na
posiedzenie, nie którym uchwalono wysta-
wić adres do królowy i emencyję kon-
dumnie do cesarowej wdowy” ib. 149. 3.

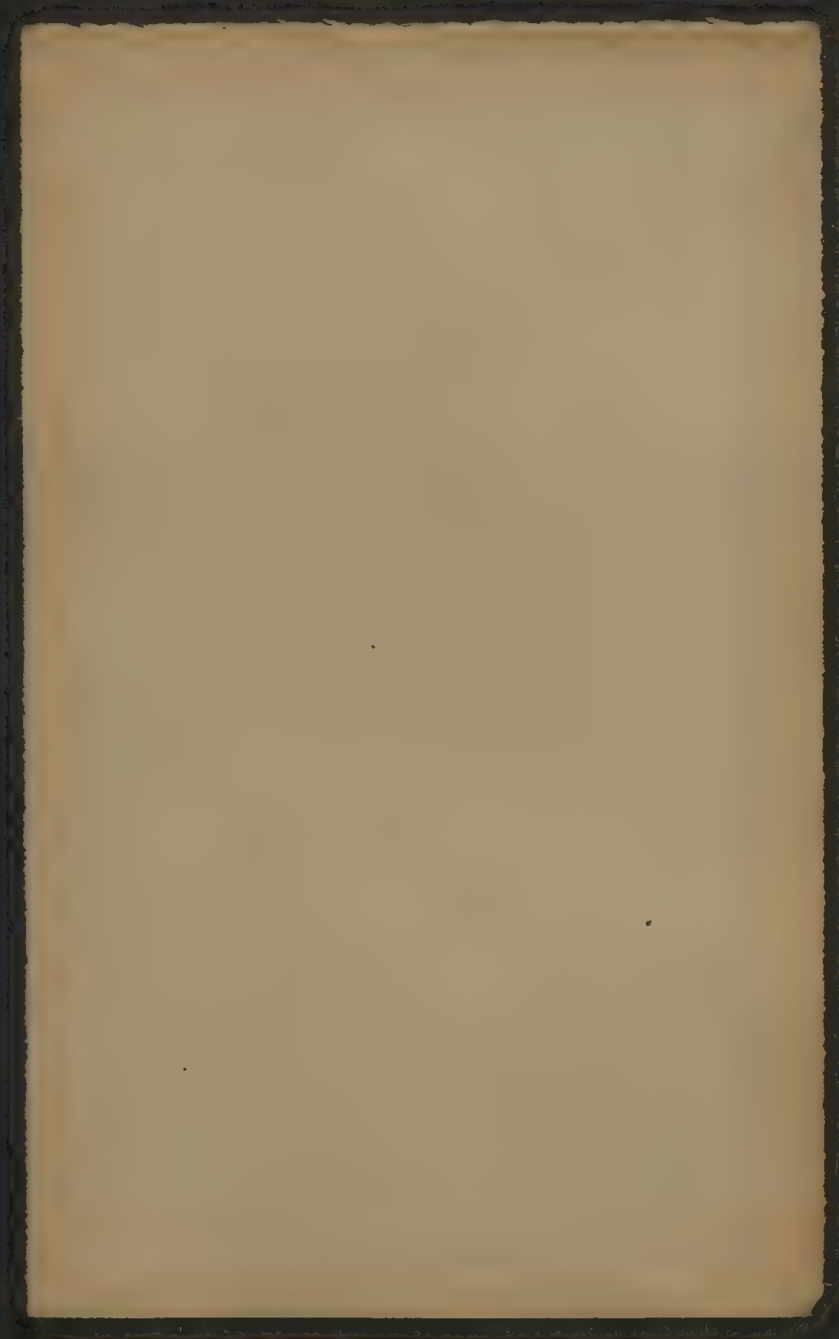
Wystrzelać - ať-a sť. ex. kont. z Dhu. z aśtrzelie'woy
stchick' ^{porokujaj' strzelaj'ze pojedynku} jedynego po drugiem. Niechaj' nas
lepiej' twoj' piomun wystrzela, lub żywych
żicun'a pogrzebie" Ad. Mick. 1. 13.

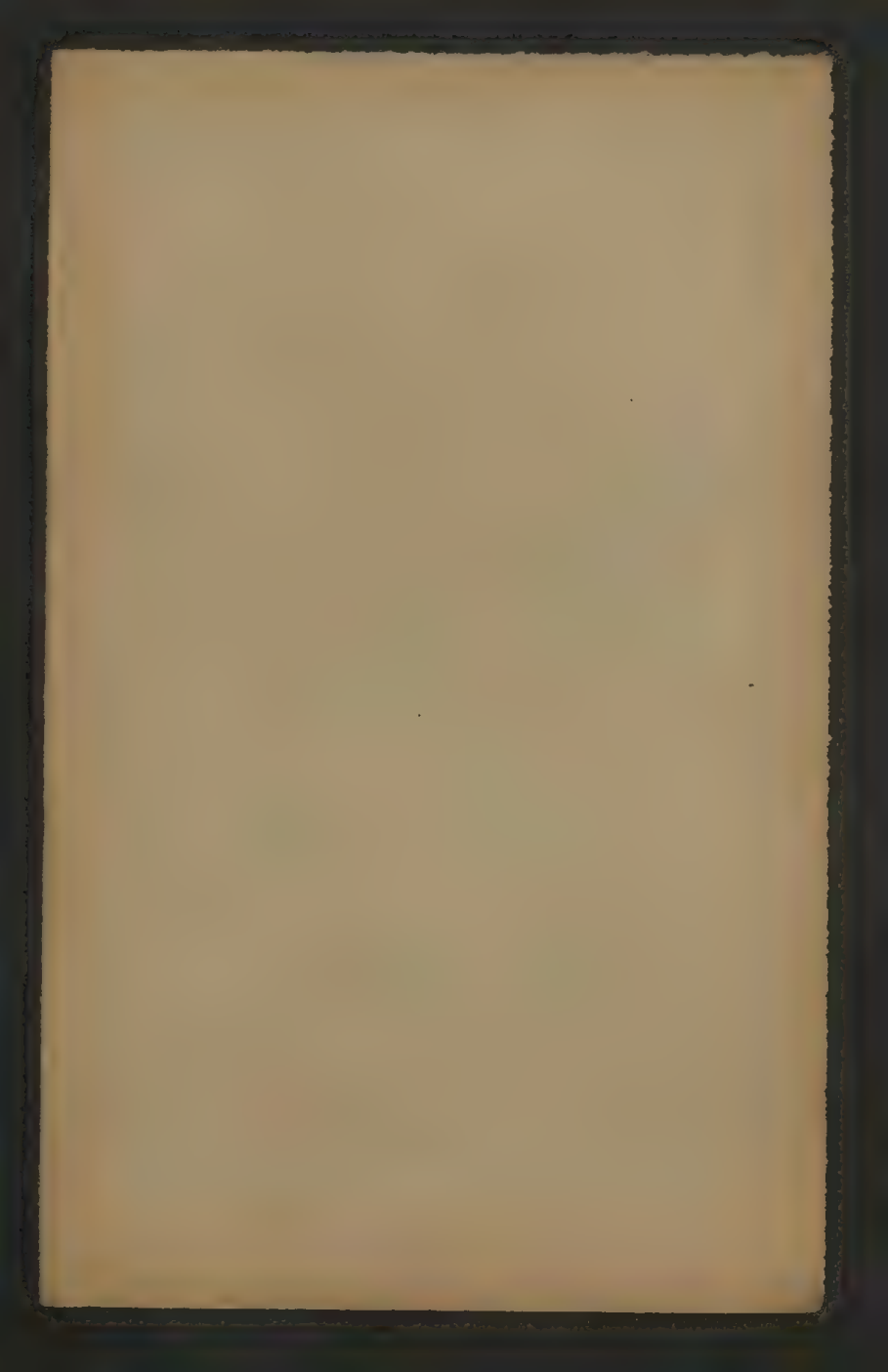
145
Wystylizować - af-kuje st. x. dku., napisać piśmym
stylem, sadze się na styl ob. stylizować
z karpawie, uyciwiczyć kogo w stylu,
wymownie, nauczyć dobrego wystawienia
"Chłopa mój dobrze wystylizowany,
do serc obywatelskich ten prawnik
potrapi." J. Kraw. Sita war. 1. 41.

Wysurac'-at-a st. is. ndku & fig. „wysurac'
głowy, rożniny „wysurac' o xene & wy.
kz ienien, łanac'. głowy nad xene
„ Ołr... się sataubcie wysurata pattha.
kogo tie porzyp'rie w borien wysurac' na.
manvatha” W. Pol 3. 154.

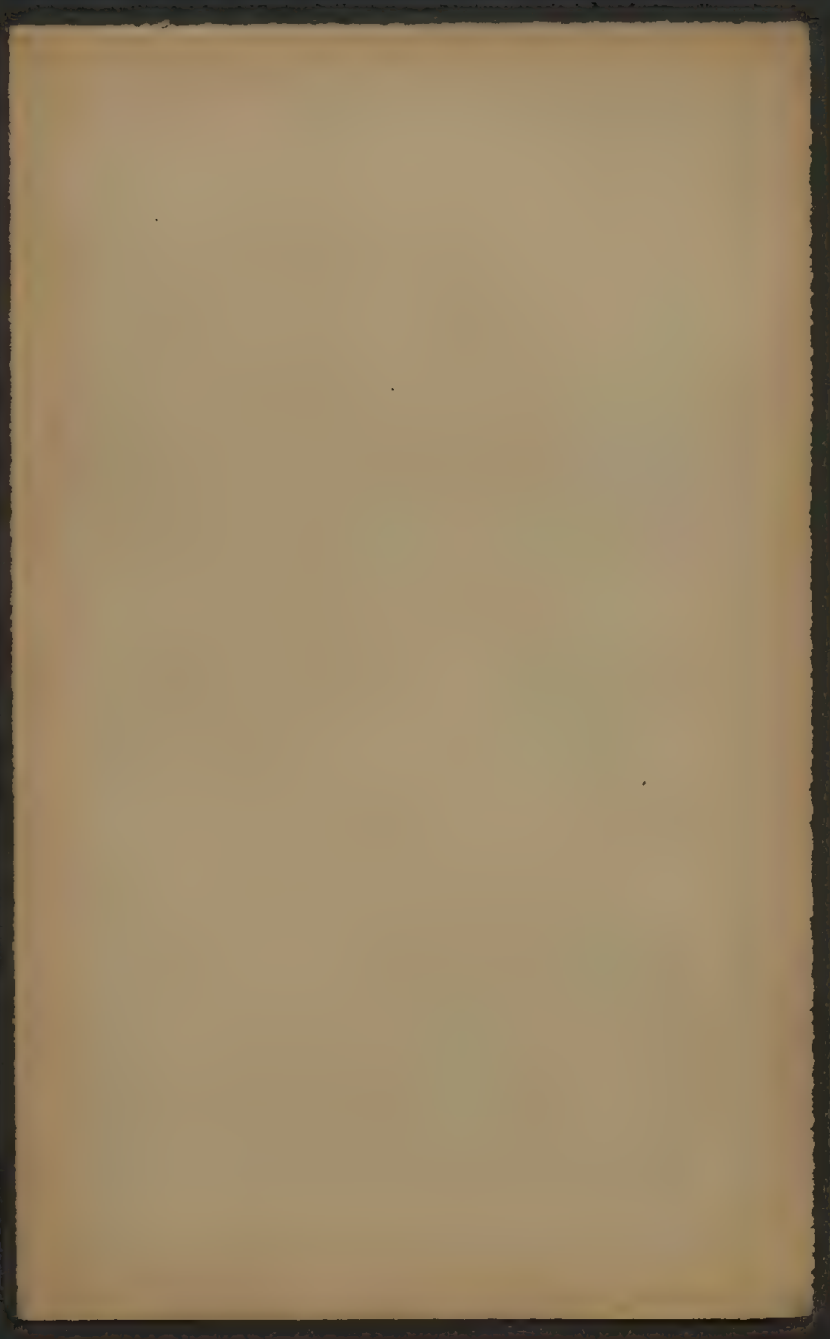

Wysiwic' się - ył-y straim. Dku. w świecie suknie
się wystroic', wyelegantowac' ię, wy-
stafiarowac' ię „Gucio ię wysiwic' i
ubrat... troch, jaskrawo” J.T. Kraw. 2. 33. 120
„Przybył wesoty, okrągłuchny i wielce
wysiwic'iony pan mecenas” Id. Wiśk 1878.
65. „Pretensjonalnie wysiwic'iony, wy-
muskany, pachny, w obcisłem ubra-
niu usztychana” Id. Wiśk. Fot. 1. 34.

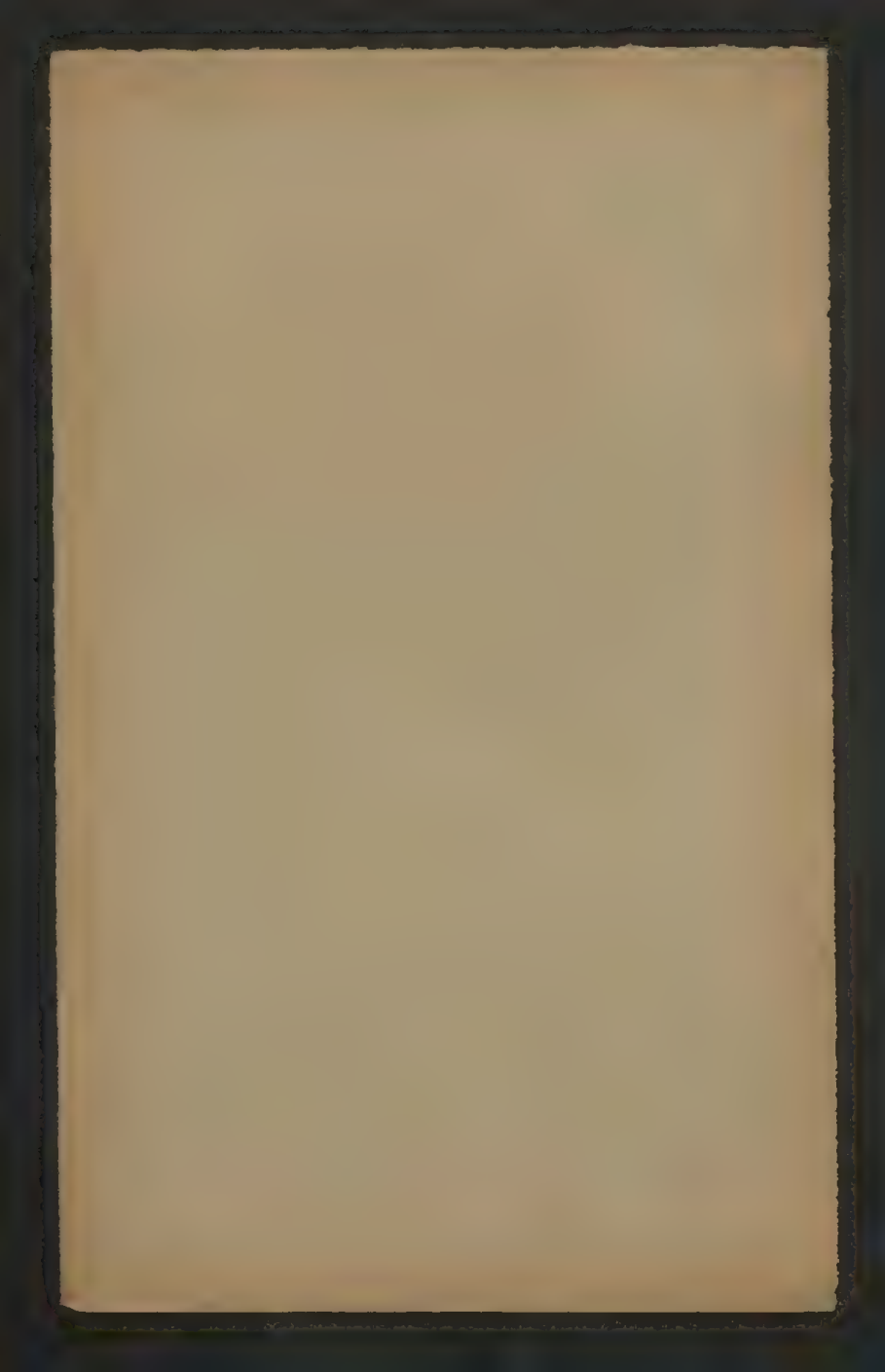

Wyrachować się - at - a st. kaia Wkn. Wyrachować -

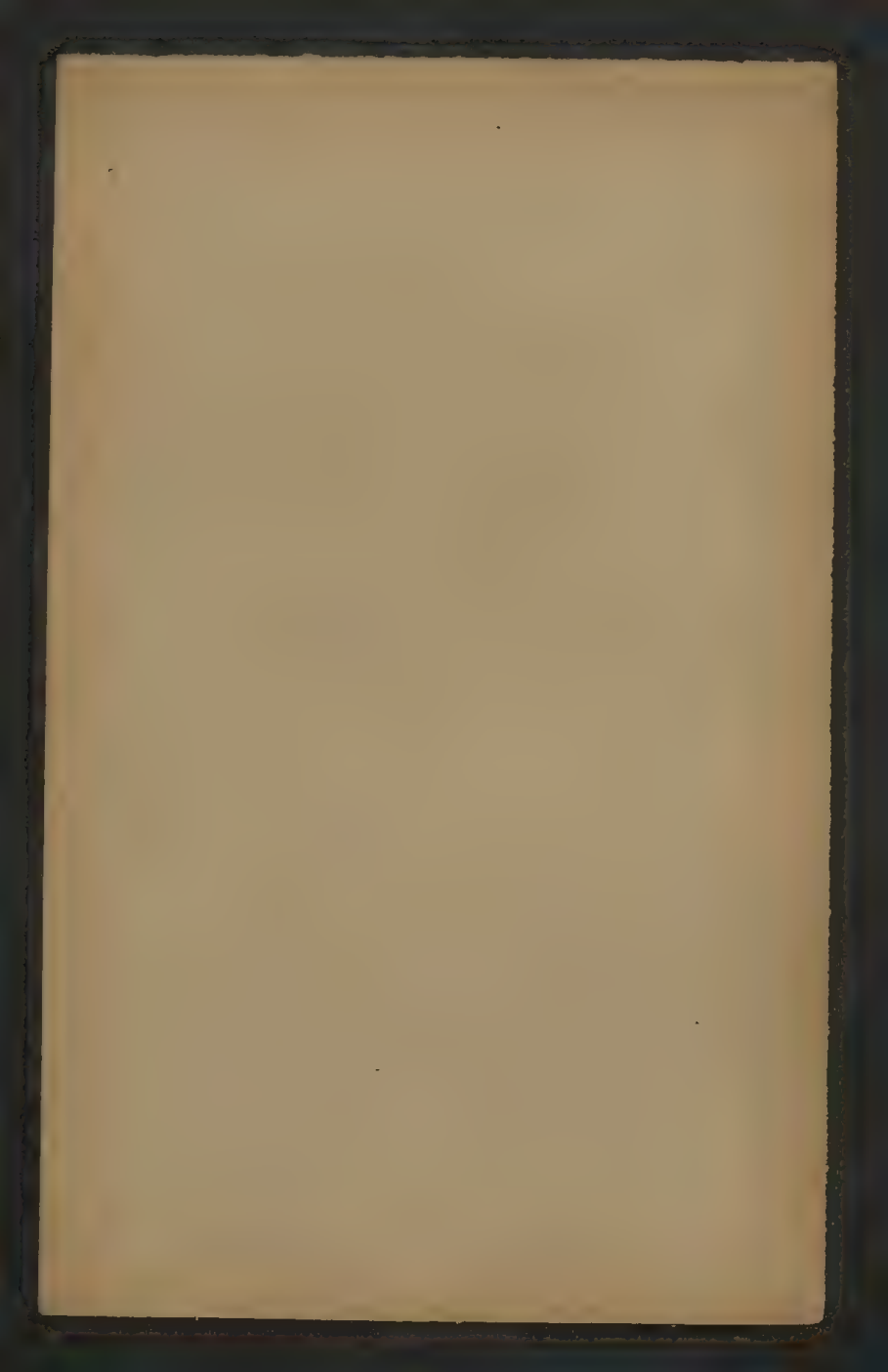
yt-y du. wyrachować racować na
kogo albo do kogo żeby posp. świeć się do
kogo, wdzięczyć się. żeby to było co pow.
cimego, ale tydaktwo... comunia się do
twójego wyrachować "Zł. Weso Wielk 1878. 40.

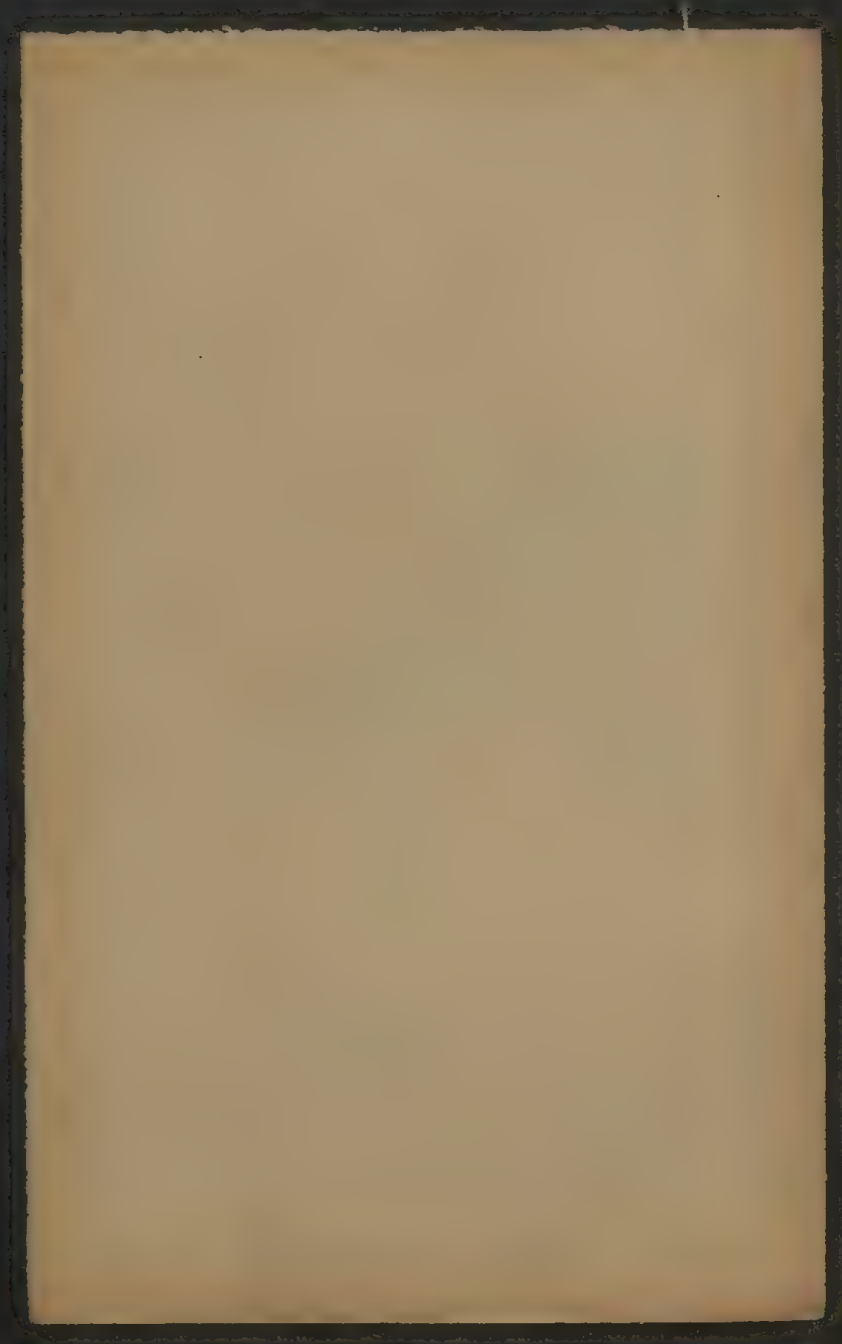
Wyrepta*ć* się-al-ję straim. dnu. poraby' u*ć*
czego, straić' przez używanie, Wyjde
jeszcze na dowcipus'ia na starość. w
istocie kłóška to, bo mi się dowcipu lu-
dnie będa dopominali, a ja im go i' nie
wiele miał, i- jak rok, dawno u*ć* się z nie-
go wyreptał "J. Kraw. Sta. War. 1. 49. §
absol. wyrepta*ć* u*ć*, straić' miennie, wy-
ekspensowce' gótowne, Zarządca we
Urządztwie robić' wyprawę dla córki
' musiała u*ć* od razu wyrepta*ć*, bo
pisula w piensiedze "J. Korken. 11. 87.

Цысласхатуніе ел еѣ стуні-дан. набові саласх-
тності поднїсї сіг увораніе „Нїе спо-
дїснват нїг: в нїм крестї" таб вы-
саласхатуніонїй істотї, котра нунї сіг пра-
віе парїска выданава „J. Krom wїеб 1878
29.

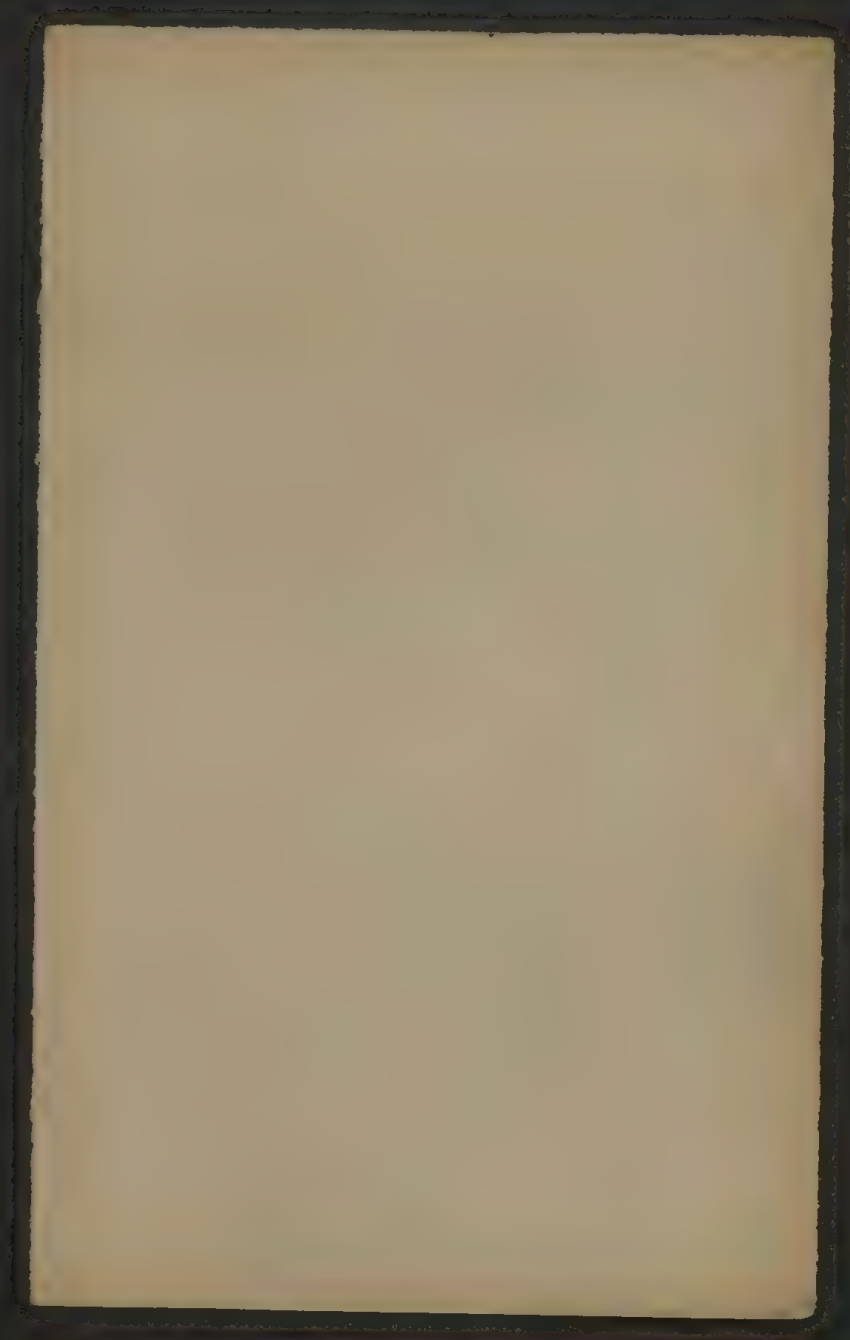
Wyvatachcić - it-i it. dku. myrobić kornu vata-
chechtwo, wystarai' uż o wvntachcenie
go, myvatkai' dowodzio jego vatachechtwa
i Karzga sie wvaystko xrobi'. Wvnta-
chci uievatachiśca, mygva radesperawa.
my procoo" J. Kram. 18. 119.

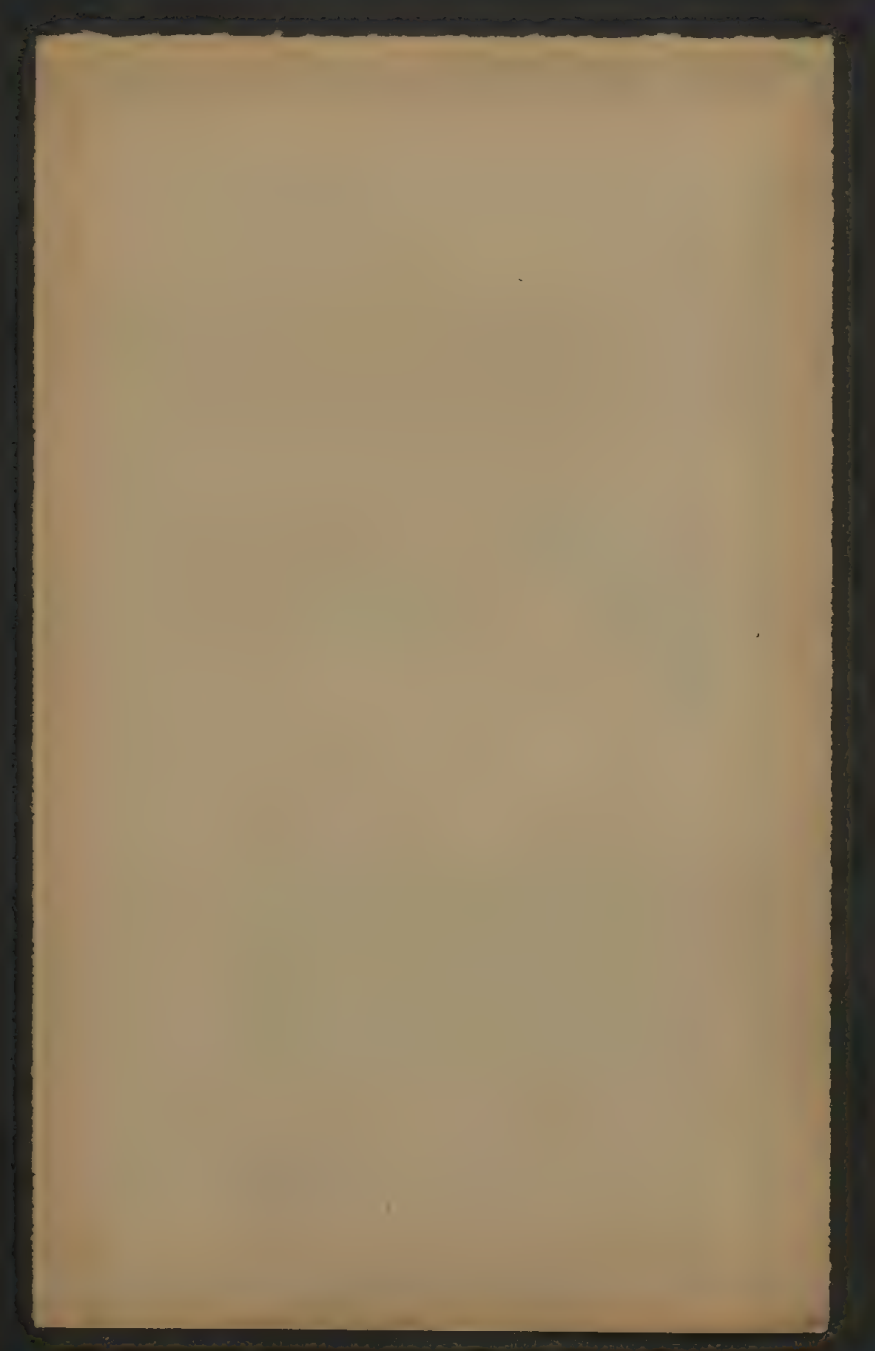
Wyrusowywanie - a - e, z franc. charissé, obuty w por-
ciachy i trawiki xamsit budów i spo-
dzi, W przedpokoj, wyrusowani "lotcyje
urkazali" nas przejście do sali "G. nar. 1881
b. 1. Sept.

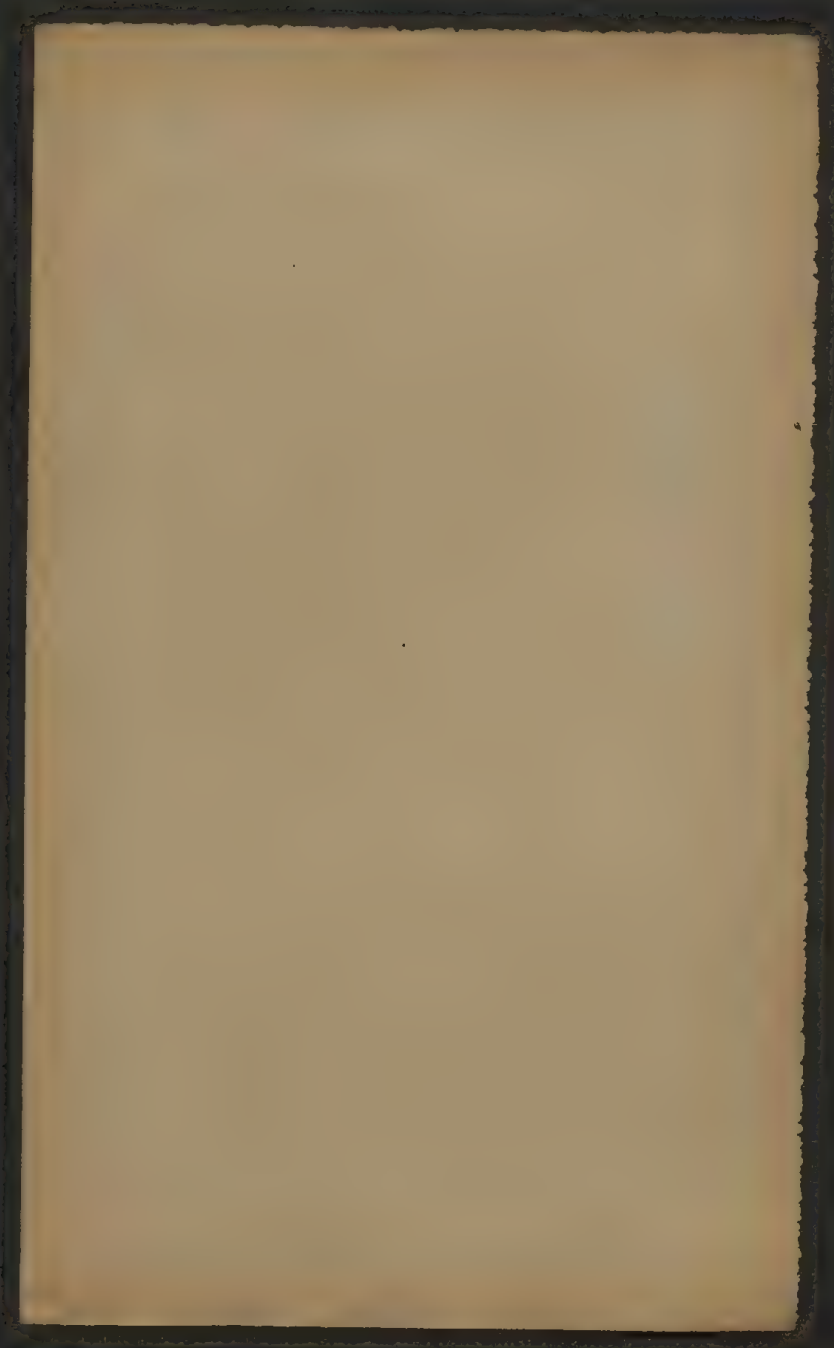
Wythuc - ukt - uce st. w. dkn. § potluc wryytho,
 thukag powwabijai up. garuki; talerwe
 § powwabijai, powwabijac' „Musim sie
 przebradać nocami... inaczej' nas wy-
 thukg do nozi" D. Bot. T. I. 133.

Wyток-u. m. ki ów mn 5 tok, ~~rzemieni~~ przy rze
dzie na konia rzemieni na którym kawa
lerysta xawierza strzelby, karabinek
„W ostrak krucie, a strzelba w wyto-
ku” W. Pol 7. 210.

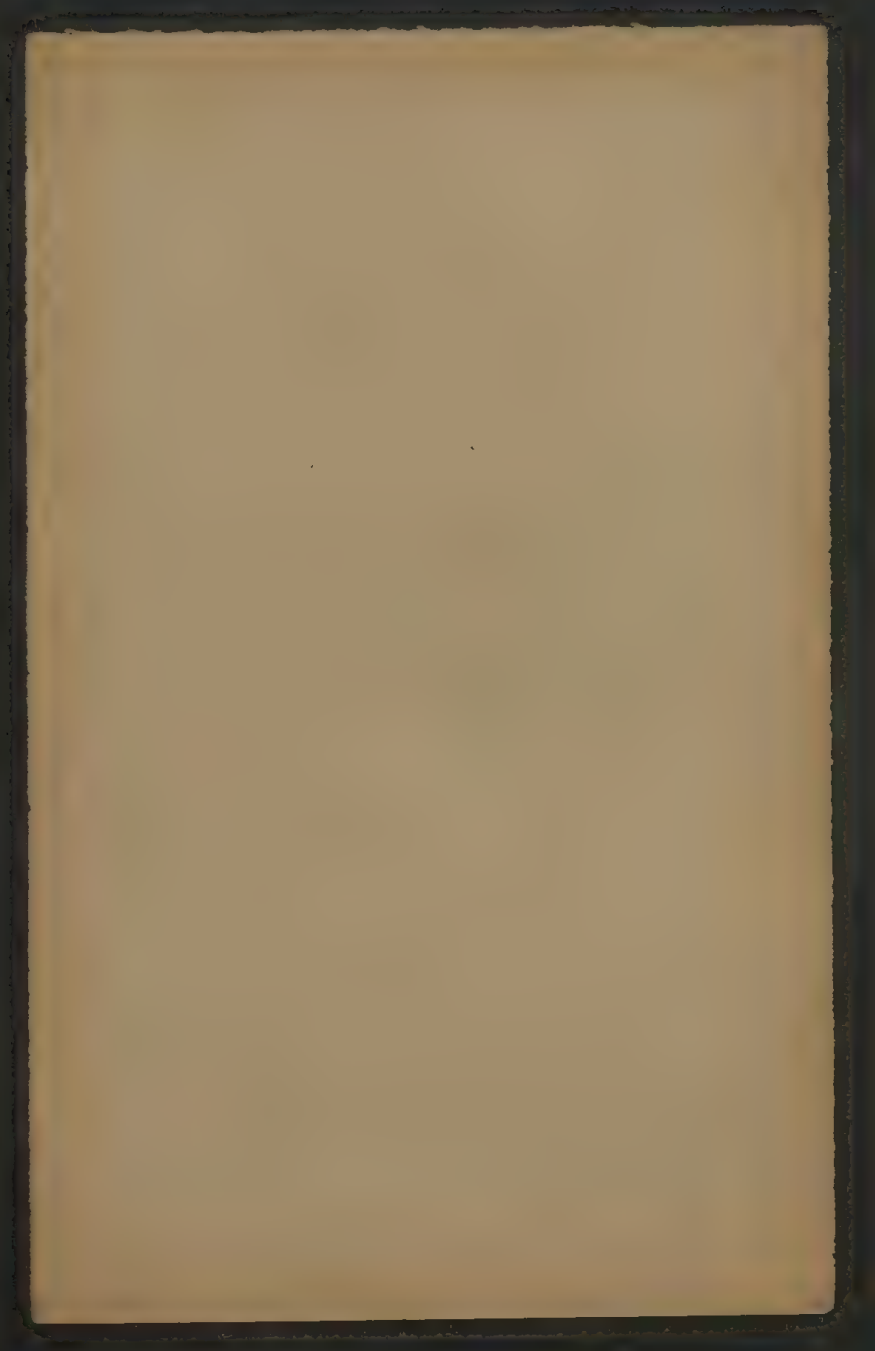

Wytransportować - at-tyje st. or. dku. wydalic,
usunąć, wyrzucić. Nam raz wysty
pukij bom kienelbę wytransporto-
wał na letnie mieszkanię" kotce
1877. 213.

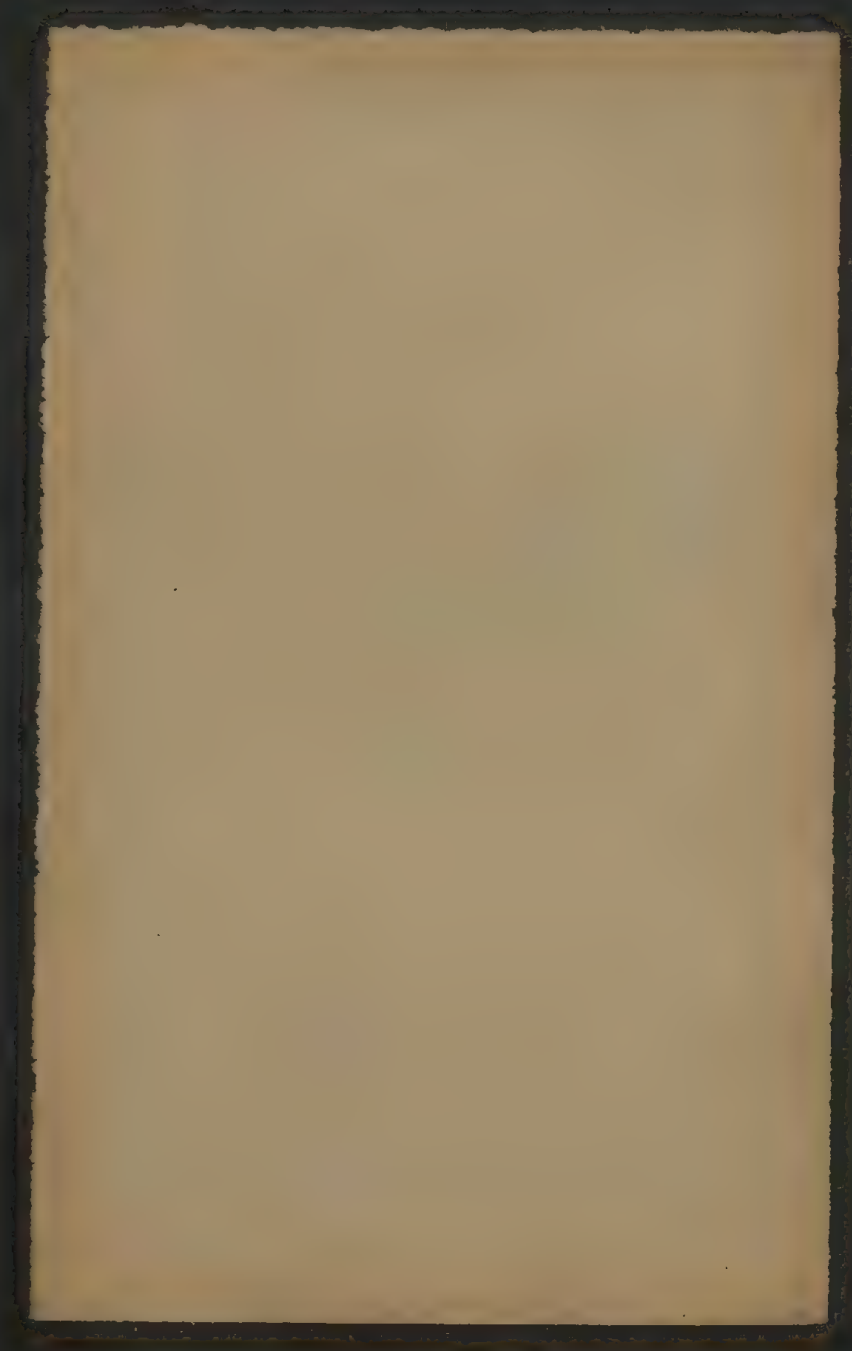

Wytrawność i. t. bez l. um. przymiot tego co jest
wytrawnem; u człowieka: doświadczenie
wrażeń strawne zdobyte w życiu, „Z wra-
żeń tych sprytni patrzeć i wytrawności”
Żł. Kwaś. Kwił i. Dowd.

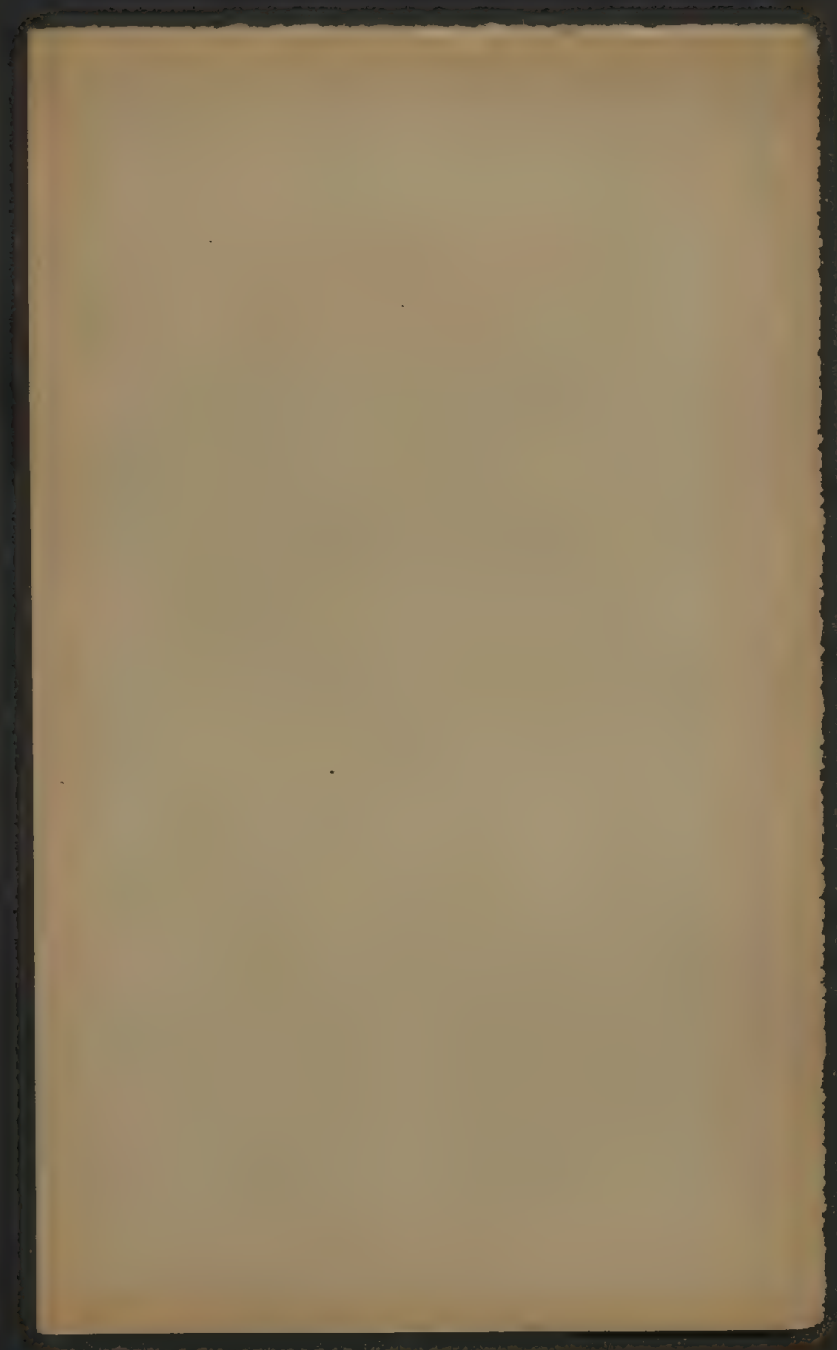
Wytrawny a. e, doświadczony, wyprobo-
wany, biegły, zdrowo rozumiejący i sędzi-
cy, w tem sens, że tu trzeba człowieka wy-
trawnego, a ja w życiu pojedynku nie mia-
łem” Żł. Kwaś. 73. 155. „Starosta, jak wytra-
wny gospodarz nie chybił nikomu” D. Sta-
war. 1. 34. „Dwoich było wytrawnych my-
ślników” W. Bol. 7. 181.

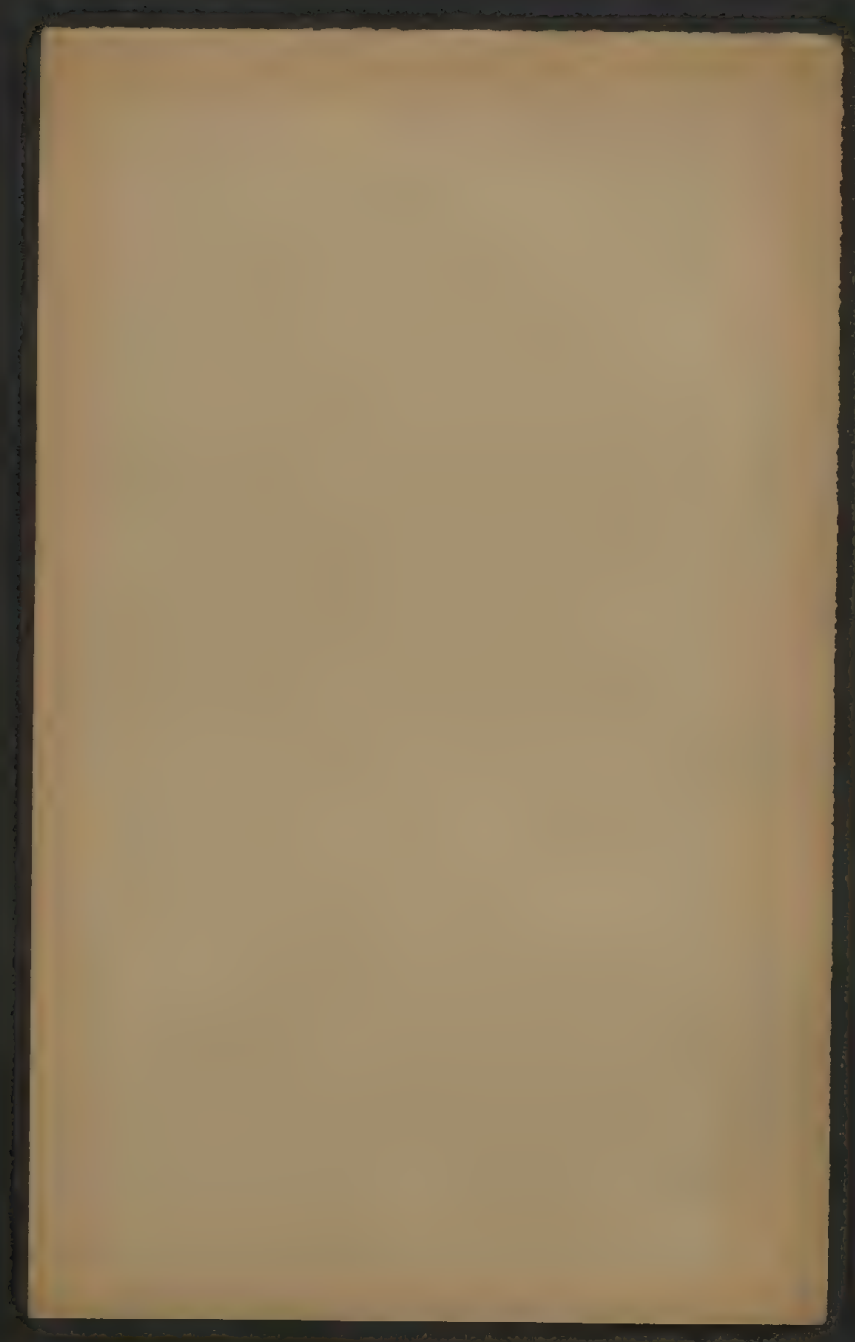
Wytryska - at-a st. mij. ndku. 5 fig. post. „ Ponad
srebrzyste Siwiteri ~~and~~ btonie Dxiwi-
ca pizhnoś wytryska "Ad. Miki. 1. 17.

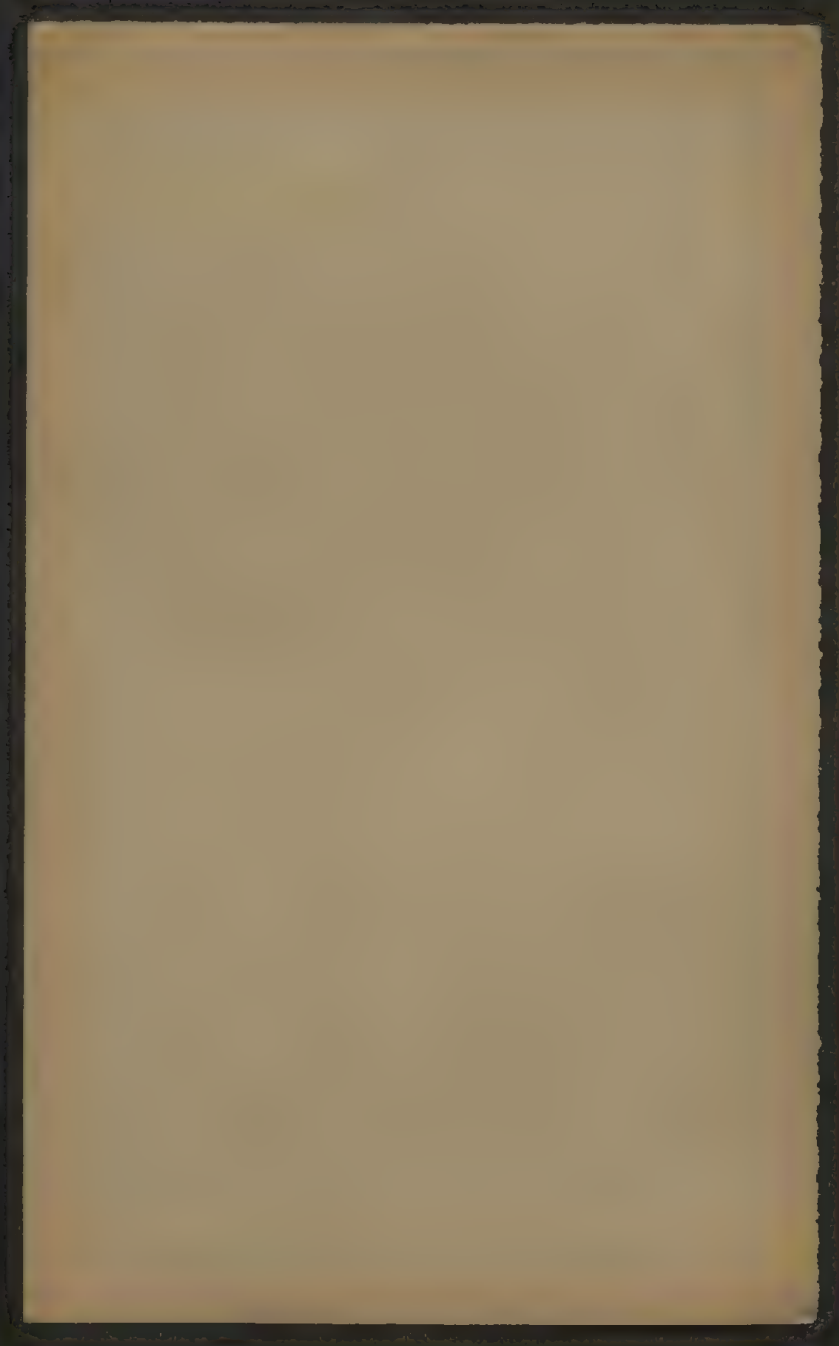
Wytrąskiwać-at. Muje st. ex. castl. § trąskae i
stawienie, potrąskiwać up. a bota, i o
stylion je chat naprawd, wytrąskiwać na
rapem albo krywał. "A. br. Fr. Dż. 11. 35.

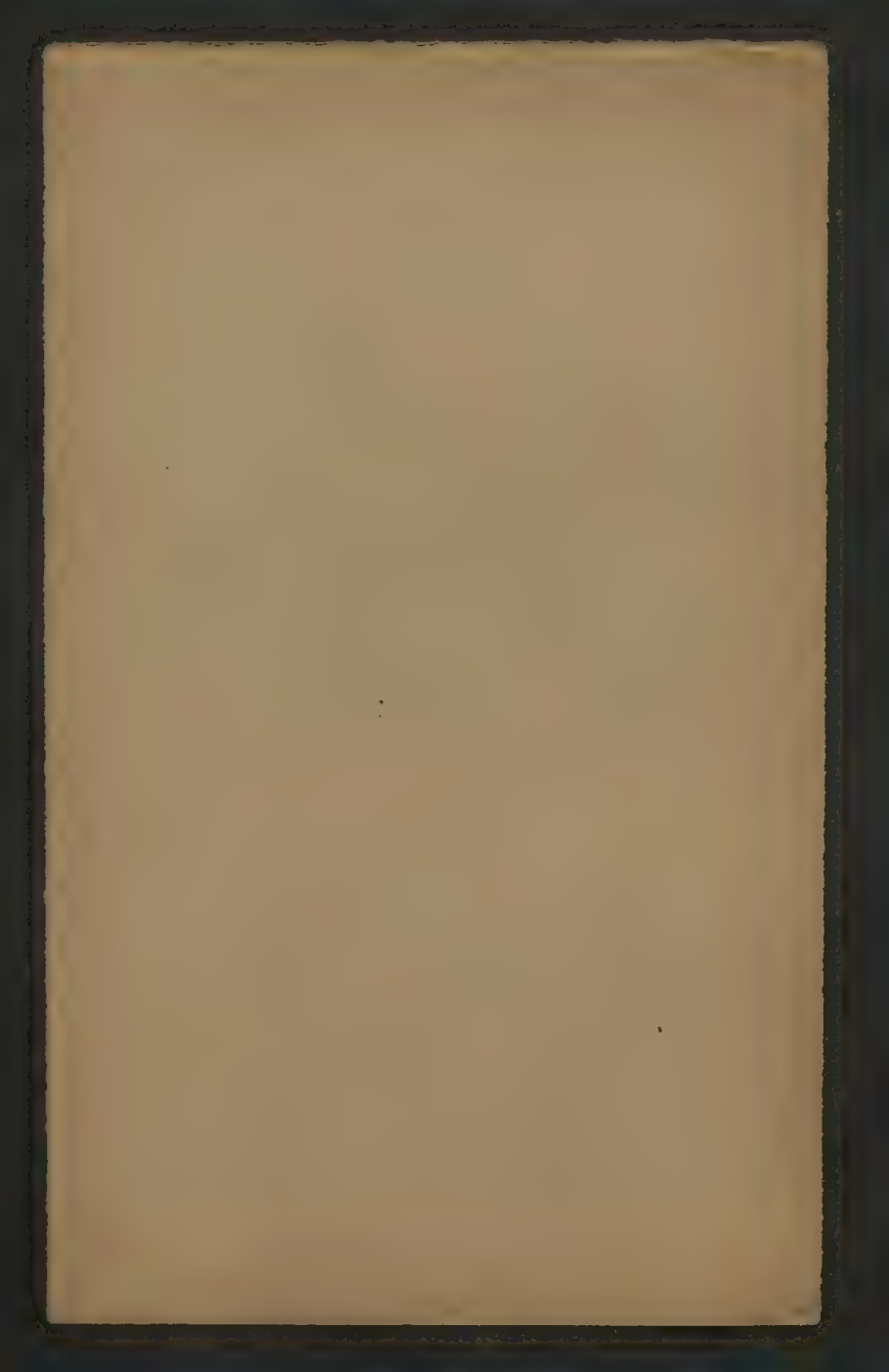
Wytumanić - il-i st. ca. den. prorex otumanić
kogo, pokupić, wyprowić wykpić co
od kogo „Duple wytapić, to choćby
wytumanić od brata walcusca osta-
tini fundusik” J. Dziwka 5.11 „Fedyngus
i rodkiem wycia jest stoto, którego
gdy się uieina na wtasnoć, trzeba go
wytumanić od drugich” ib. 68.

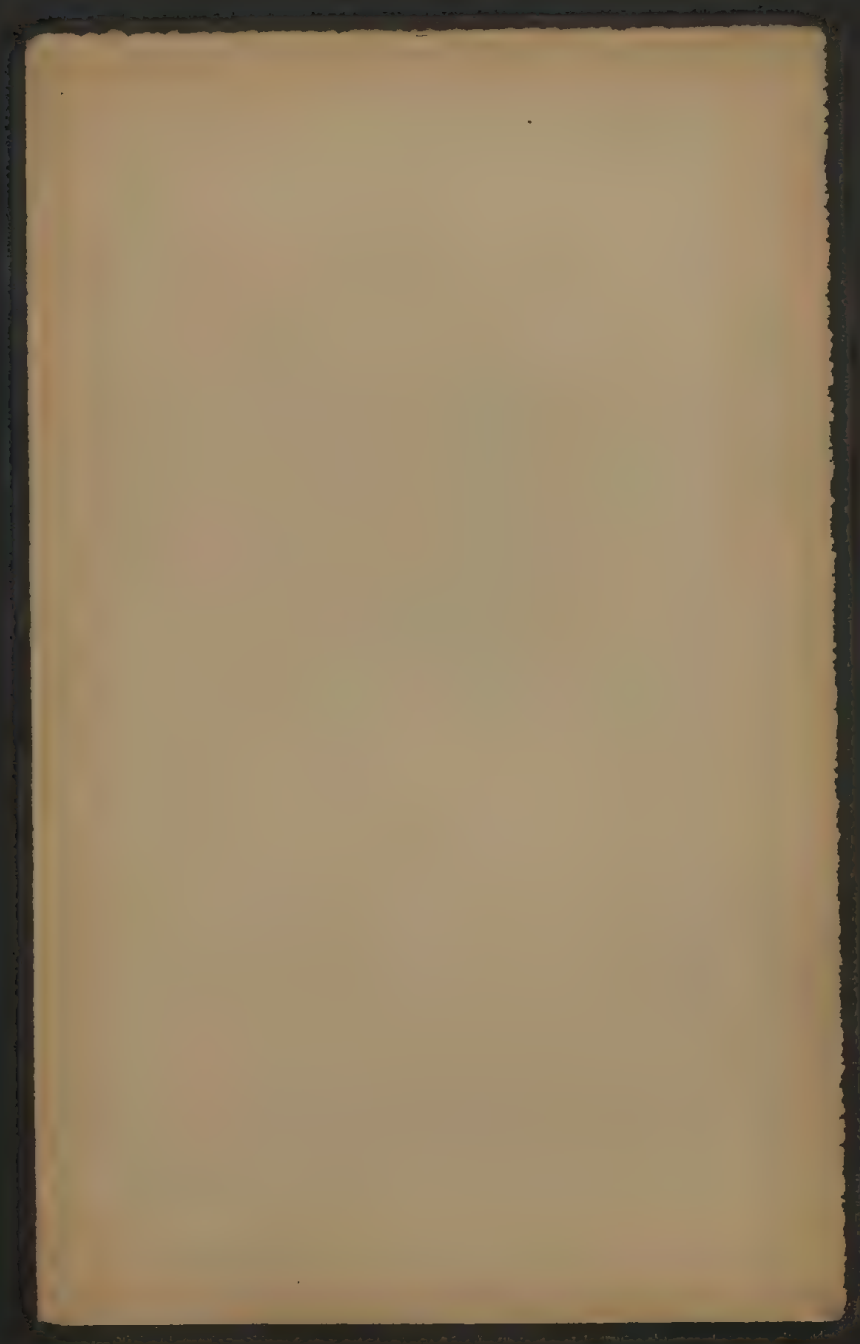
Wystawó-u. u. ry. ów z coś mytworzonego satira-
nie, wymyślanego „ To jest tylko mytwor
fantazji. ” z proactiw. produkt saturny
obrywany z surowego powa. słowuq pro-
robki „ Z wyjątkiem plennion romanishide,
klone prachitadajz chwara zwiery i olow
nad obraz z marta, wryskie imo na
rody na dobrych mytworach nutowych
opierajz mytworzenie kuchnie ” (Paw. lwow.
1885. 64. 1.

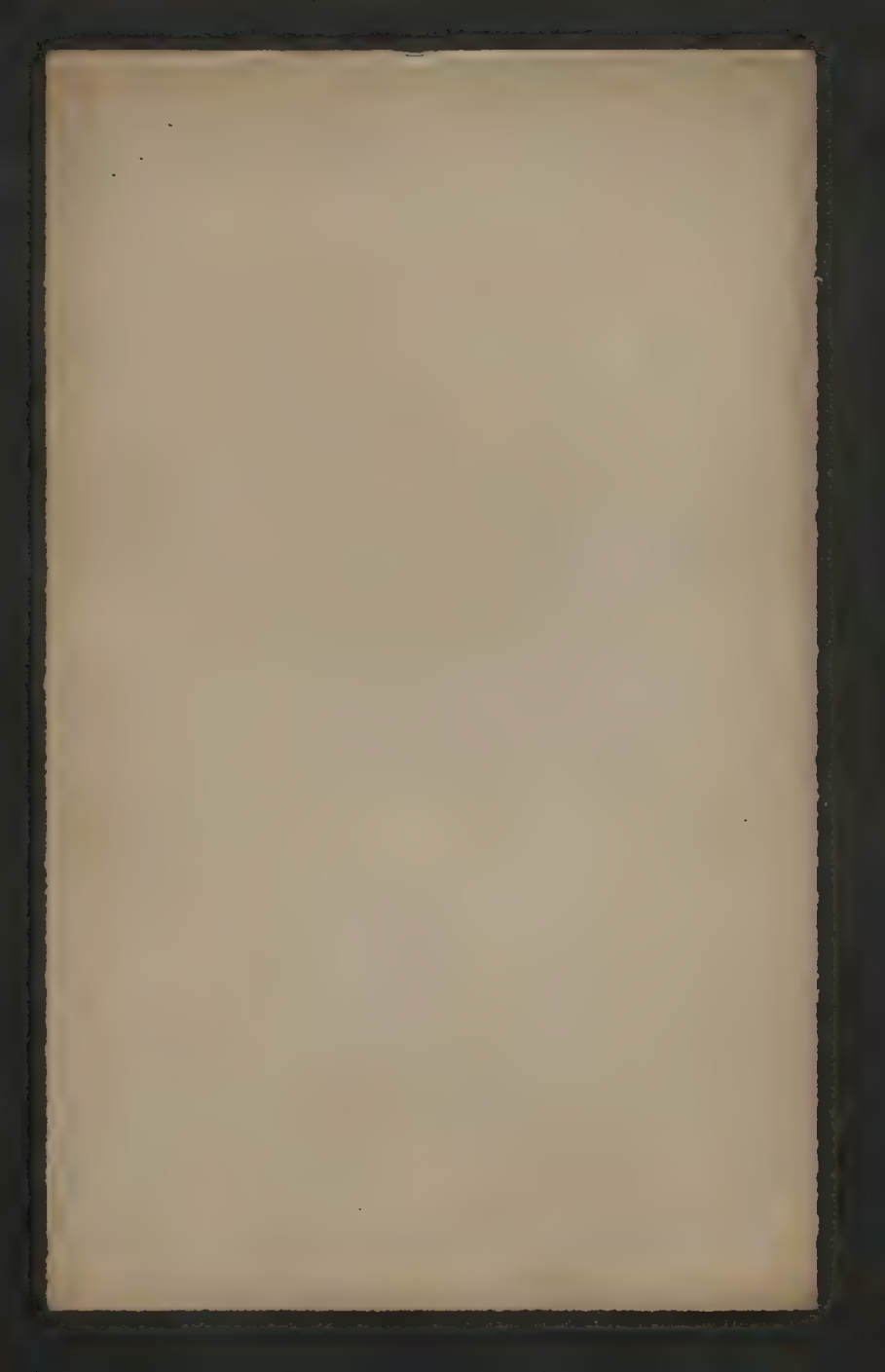
Wytworzość i. s. bez t. m. wytwarzanie, pro
dukowanie, w Niemczech rząd stara
się ciągle o ulgi dla górników, podważa
gdyż u nas warunki wytworzości coraz
bardziej i coraz bardziej je cięższe. *Wiek*
1887. 215. 3.

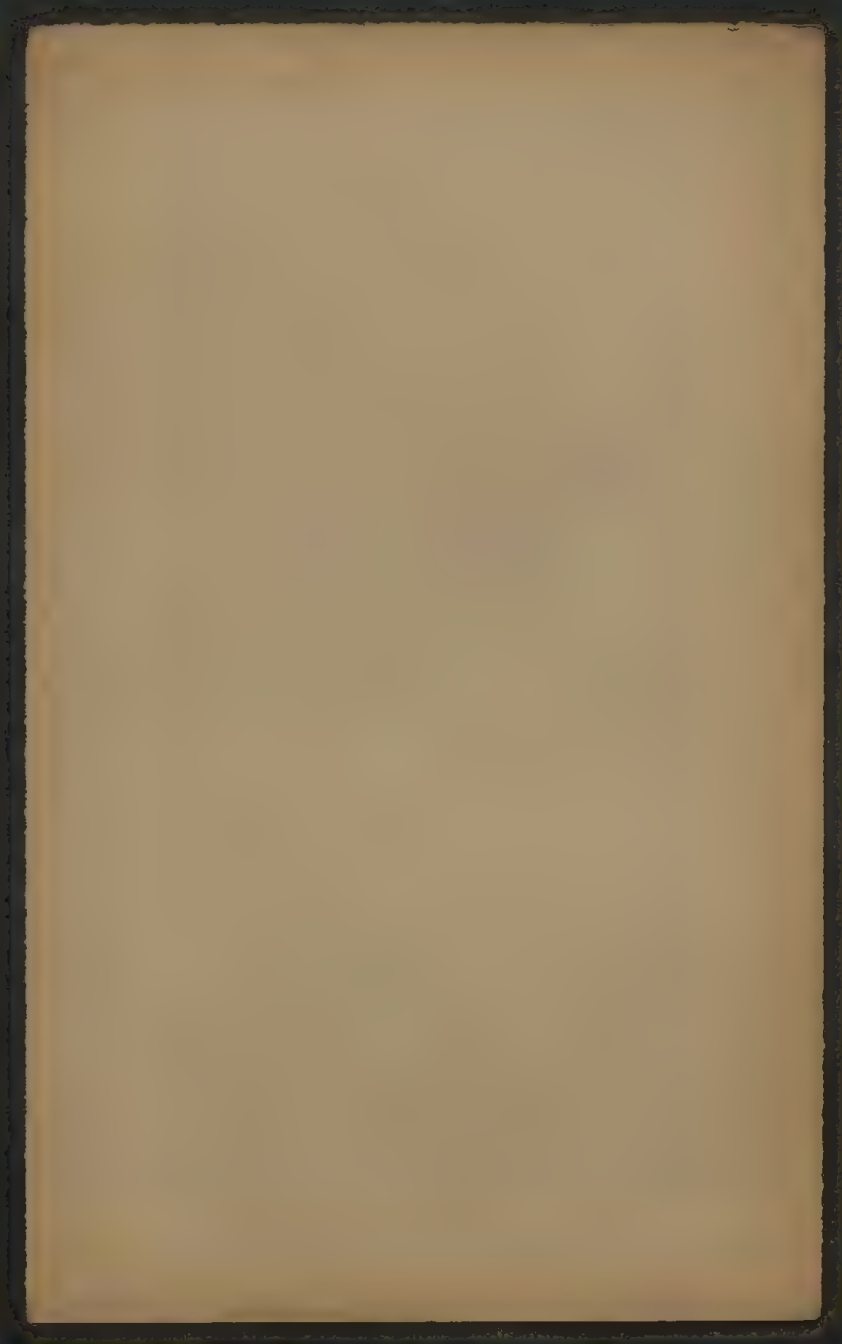
Wywalczyć-yl y st. ex. dku. wiggugi co, po-
mykae przez walcig "ofianawati-
tycie z postucia obowiazku, bez
przekonania, do wywalig, toprae
losy." D. Pol. Prawa 148.

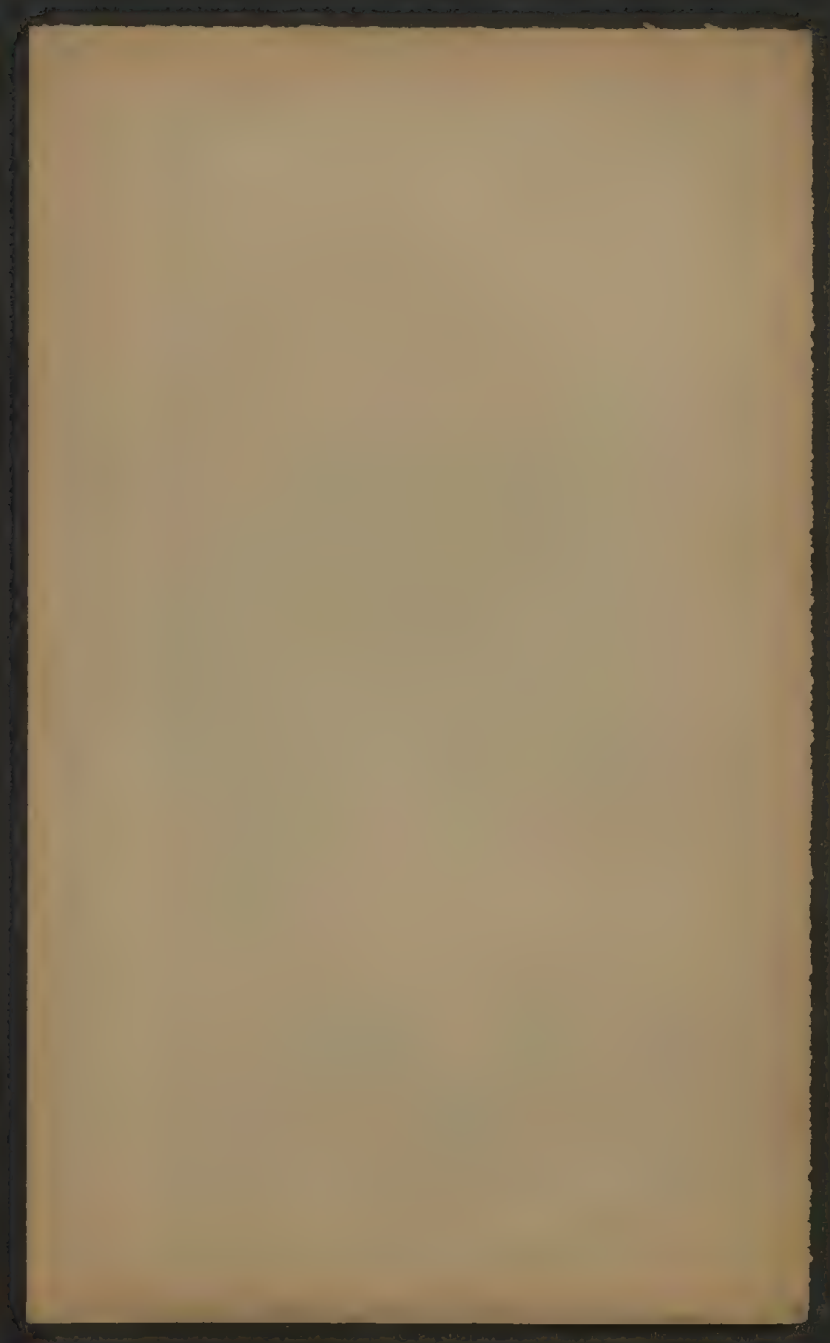
Wywalic ca. udku. z tego słowa jest rzeczownik
 „wywał” ^{unikw.} tylko w 7 przyp. „na wywale”
^{t.j. na wywalerii}
 pruw. prap. = mając wywalić np. „kobieta
 na wywale” = na kłótni, mająca uwodzić
 t.j. porp. trzym. wywalić dziecko.

Wywiadowcy-a-e, służący do karzgania wiadomości. mający na celu wywiadowanie uż „Mam dom handlowo-komisowo-spedycyjno-wywiadowczy” A. Wilek. Fot 1. 37 „Naukelnik domu wywiadowczego kompletnie stracił przytomność” ib. 59.

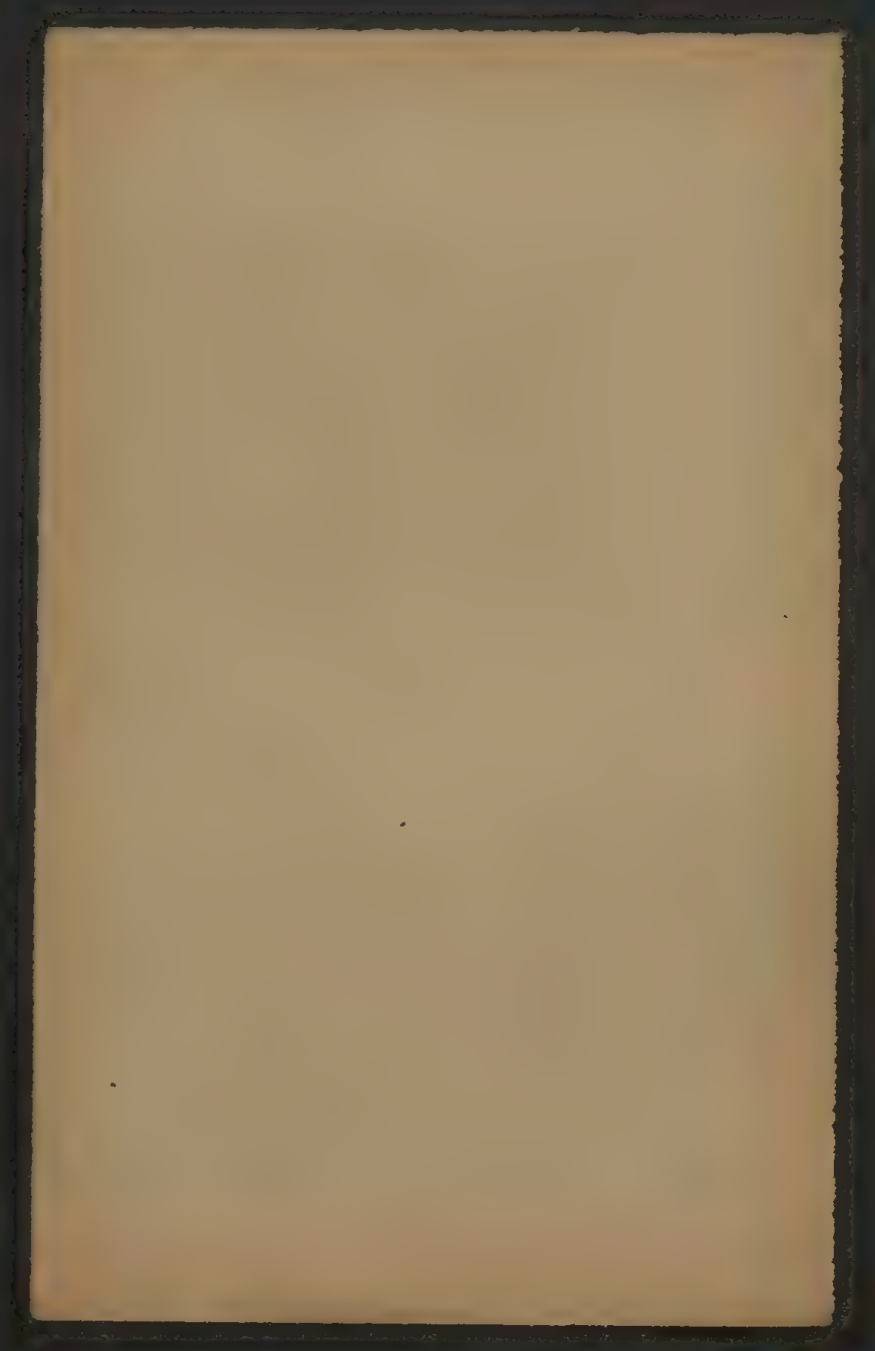
Wywierac' - at - a stał dnu. (Dowwierac' jest
także dnu uyt. od wywieric' i' od wywierac'
jako udm.) powieć wszystkic co do je
Dnego, # wytraci (na ^{wieprzyc} wamburicy). Do
oprow' już Piskali... nicie rewał tam cy
gam po jodłach wywieraa "W. Bot 7. 209.

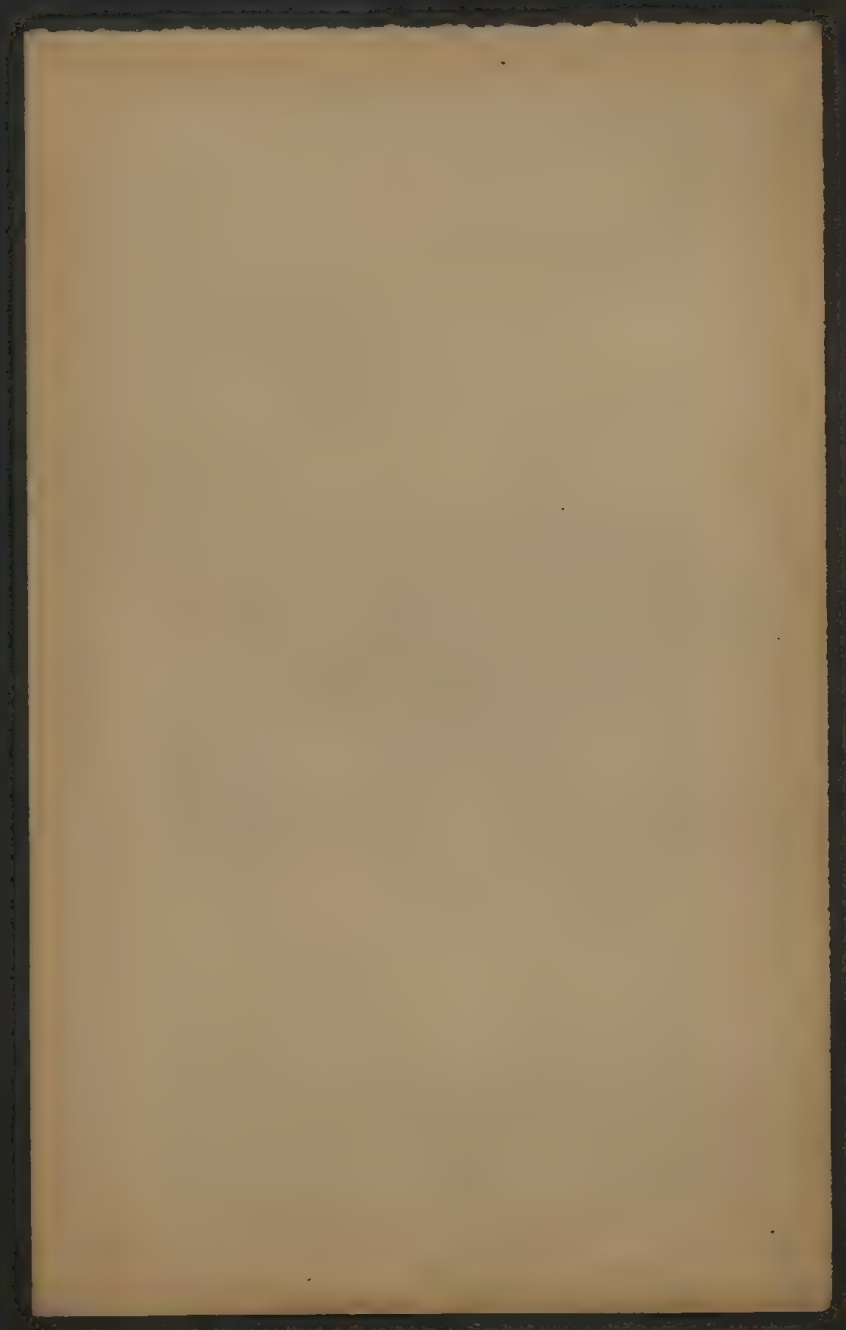
Wywłaszczyć ex. *dm. wykuć z własności,
przyprzeżeniem środków potrzebnych prawu
własności, subiektywne „Czas to niewa-
żniej to wyryć się po pochyłości, na końcu
której leży wywłaszczenie.” Pr. Tyg. 1873. 13.

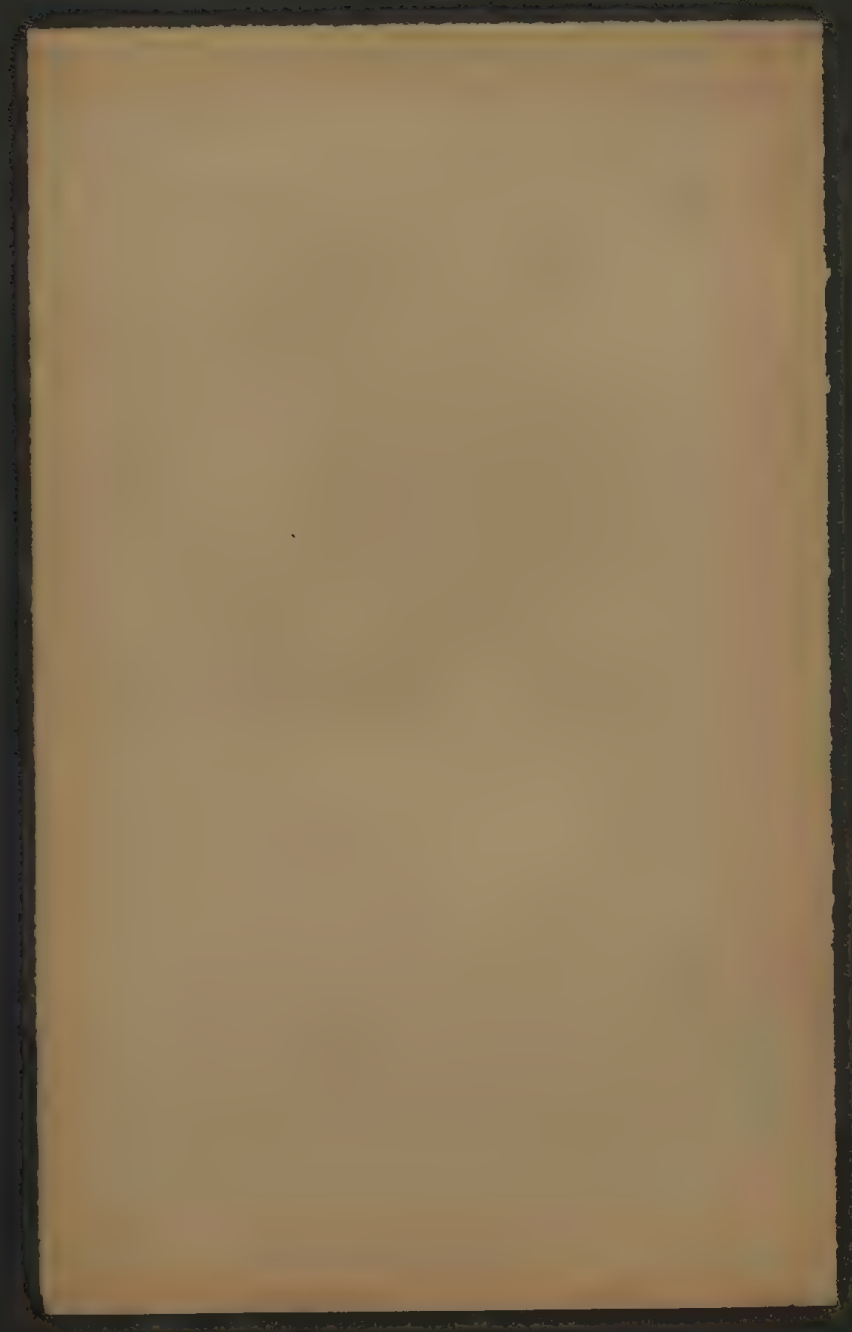
Wywnioskować - est - kuje st. o. d. w. wyprowa-
dki z tego wniosku, powziąć prze-
kazy na pierwszy wniosek, do głę-
bokiego zastanowienia wywnioskować,
że zbyt daleko poszły na nią w hi-
storii społecznej "L. Mell. Soc. wian. 13.
„Je taka bezwzględna gosić musi, jako
przedstawia Kowalski, musi w końcu pro-
wadzić do ruszy to raczej Takwa do wy-
wnioskowania" Z Trz. Pr. nauk. i lit.
15. 18.

Wyrbyć-yt-wyrbyć st. a. d. Wyrbywa-
at-a ndk. prou. wyrbyć, wyrbywać
„Każdy zabiera swoje kłose, na woy
sko zupny się, aby mógł. Taciej
osobai nieostrojnych, i wyrbyć korup-
stiej” Spris. nica. 68 „I wyrytko co
twane, powoli wyrbywa” W. Vol. 7. 224.

Wyręsk-u. m. ski-oó um. wyręskiwanie,
wyciąganie z czego kysku, korzyści,
eksploatowanie. Ta kamiczna miata na
celu ochronę pracującej ludności od
demoralizacji i wyręskiem sąpółkawy,
dokładających wszelkich starań, ażeby
całotygodniowy zarobek robotnika prze-
stał w ich kraju "wiec 1887. 215. 3. kray-
czg na pójadych procentowienow, na ich
zdziwienie, na wyręsk, lew czy ty lbo oni
zajmują się lichwą." ib. 232. 3.

Wyryskiwanie - at-kuje st. os. wdm. Wyryskat -
at-a 'dm. eksploatować, wycisnąć
korupcję, rytek z kogo lub czego, korzystać
bezwzględnie z kogo lub czego, "widział
we mnie awanturnika, który wyryski-
wał słabość i zdrętwienie starości"
J. Stacha 1878. 53. "Głównie to nie wskazy-
ują wyryskiwać najgorzej ludzkie na-
mierzności" Czas 1877. 74. "Artysta
chciał tu wyryskować nie wyryskany do-
tek przez ilustratorów moment, aby
unacornić wianę naszego ludu" ~~Sept~~
W. J. Wdowin. Sept. 1. 493.

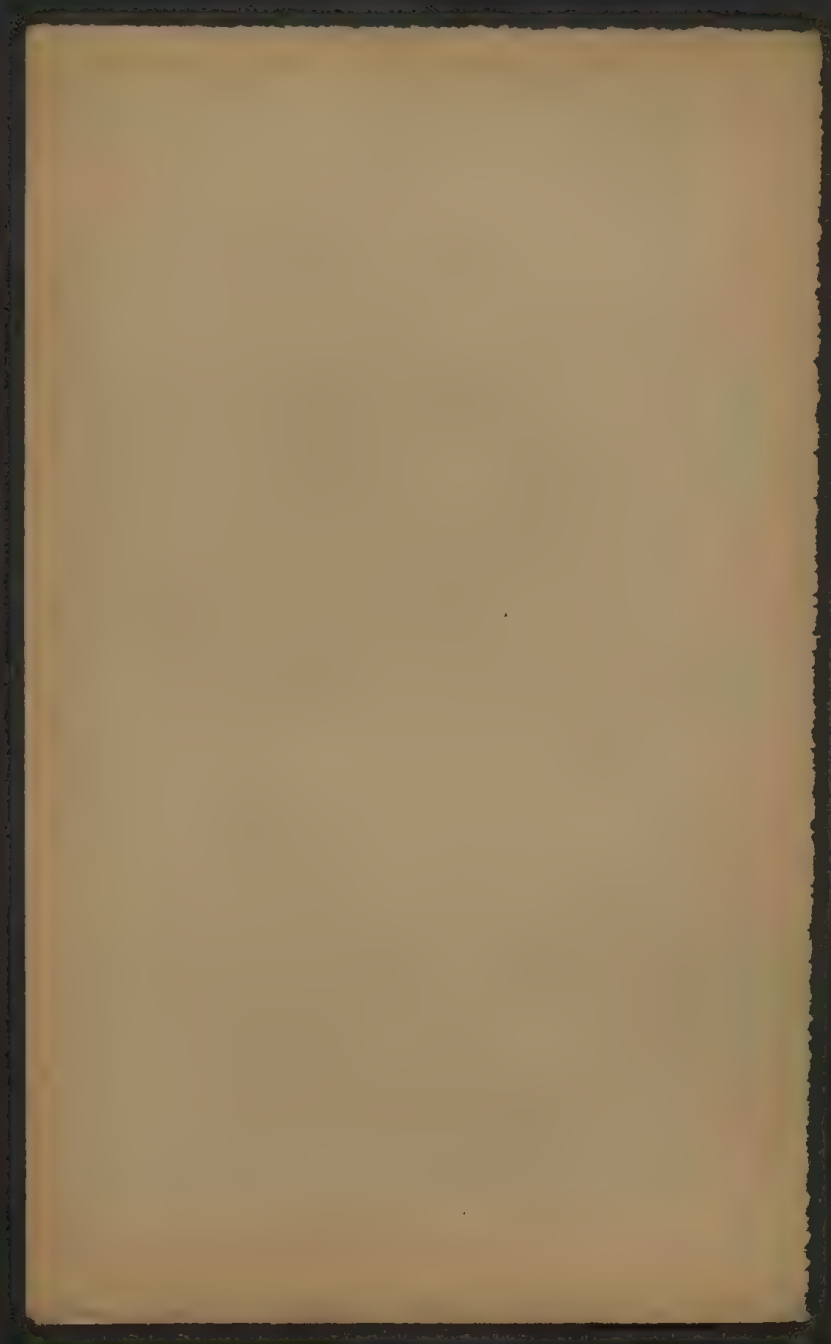

Wyryskiwa - a. m. ce-ów r. y m. cto wick

klony wyryskuje kogo lub co „Totum-
factum, wyryskiwa, wiec najzy sie przy-
kady, kto ma pety woch „Now. 1882.
95. 1. 1. 1. „ Ten system przyznata ciw-
pizec wedz nasz ludow i wyjde je-
na tyn najrozmaitszym wyryskiwa-
rom „ G. nov. 1883. 18. 2. „ Przywied tu z
mysla zalatania tej sprawy kilkunastu
veiskiem, byt przykromy, ze wo bie-
dak przyznaje takie wynagrodzenie
z pocatowaniem wsi, a tymczasem
trafit na wyrafinowanego wyryski-
wara, klon z przypadkowego zalacie-
nia listu umyslit sobie zrobic stale-
kroto dochodu „ M. Bal. par. 1. 1. 1. 94.

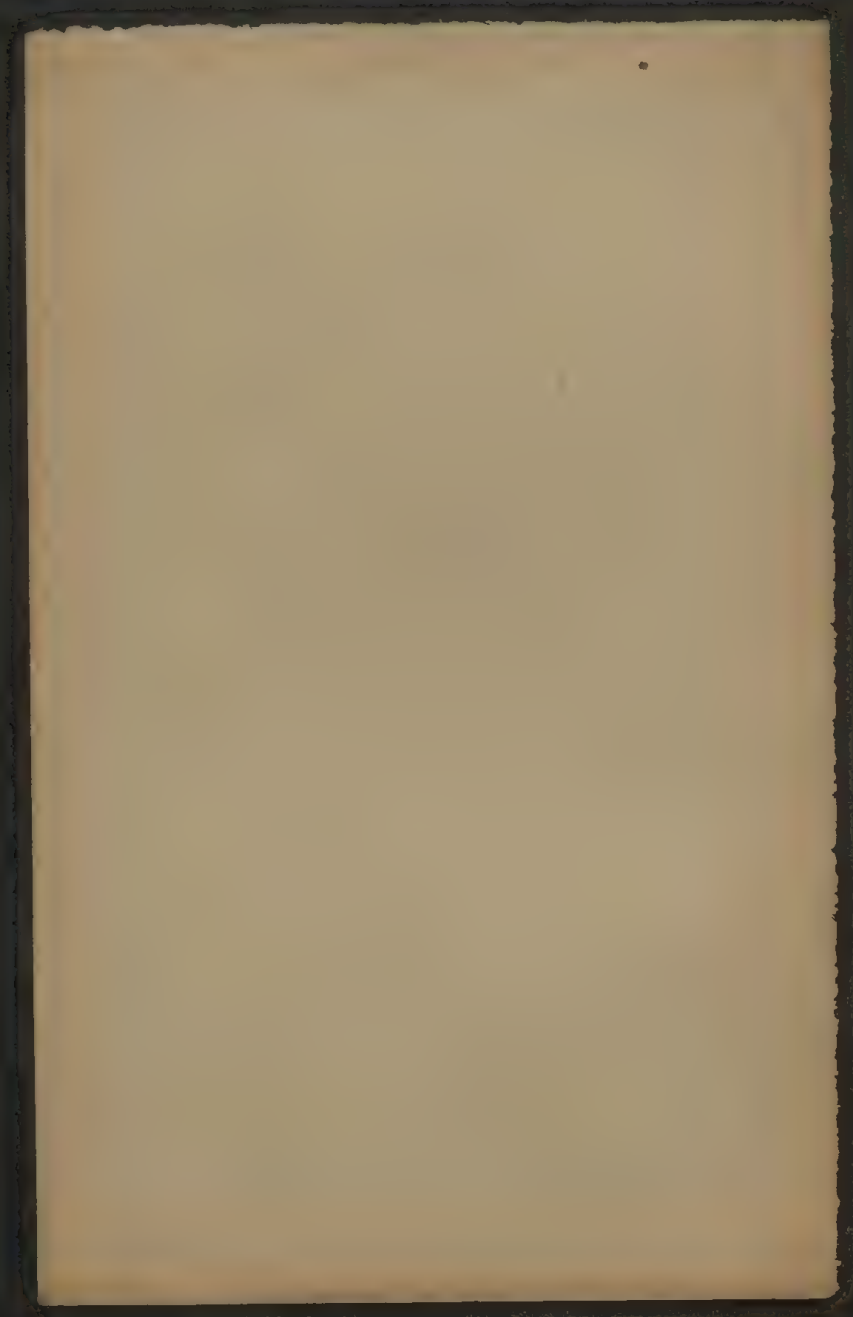

Wyčerka - i. i. vki-vek um-posp. smawane i.
 obfite jedzenie, sposobność najedze-
 nia się „Pan Dominicy amator obia-
 dów odprastowych i innych i wresz-
 tego rodzejm dobry wyčerki” L. Kun.
 Wien. 1. 120.

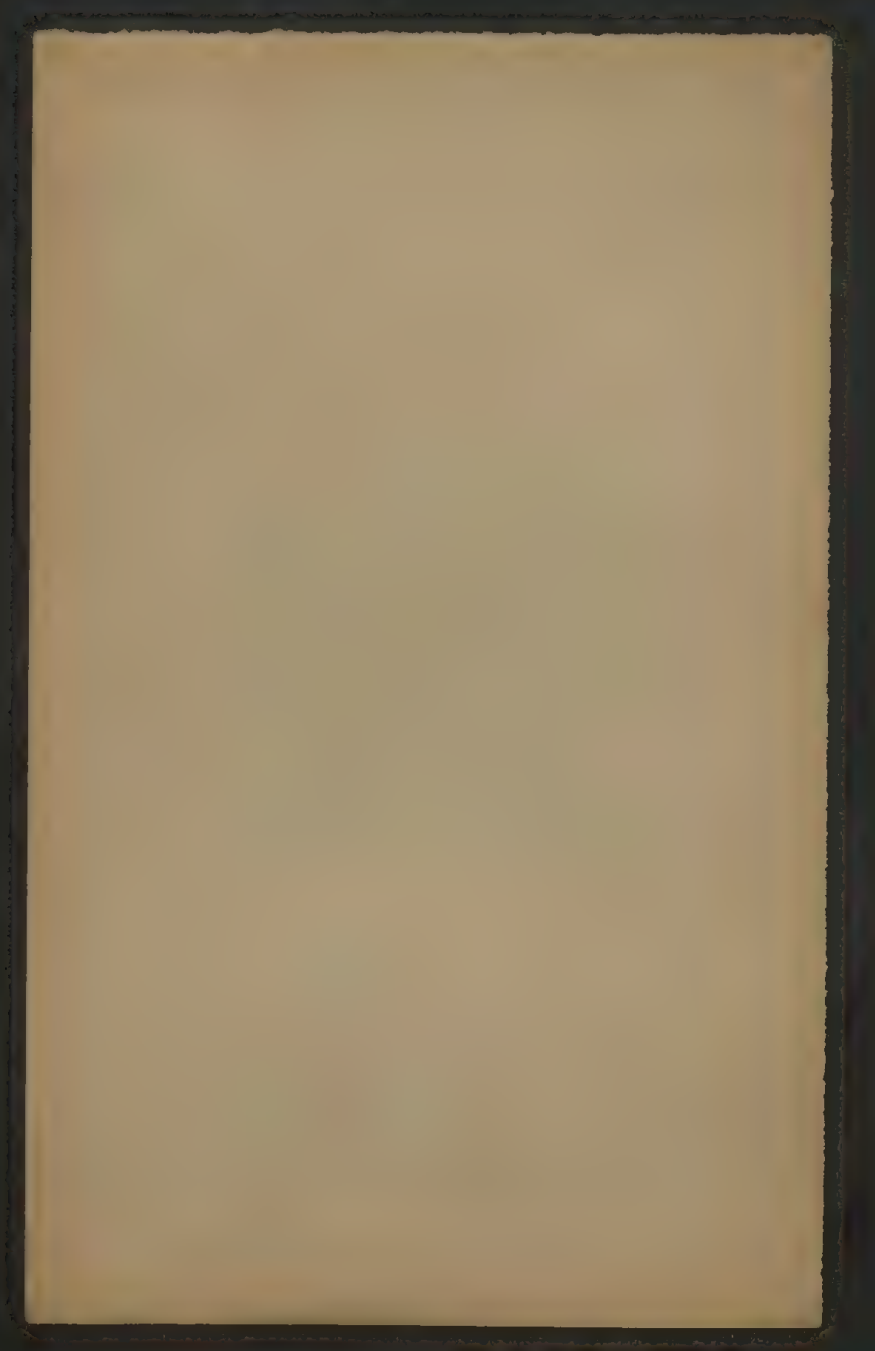

Wyżka i. i. & w. l. m. „Wyżki” praw górka pod to-
chem stycen. Za postacie słaby iu nie
przypie ok; w toie wyżki i skodalej. „p. l. m. a.
74. 15 „Kazat dwaleing przystawie na wyżki
T. w. i. e. k. 1878. 54.

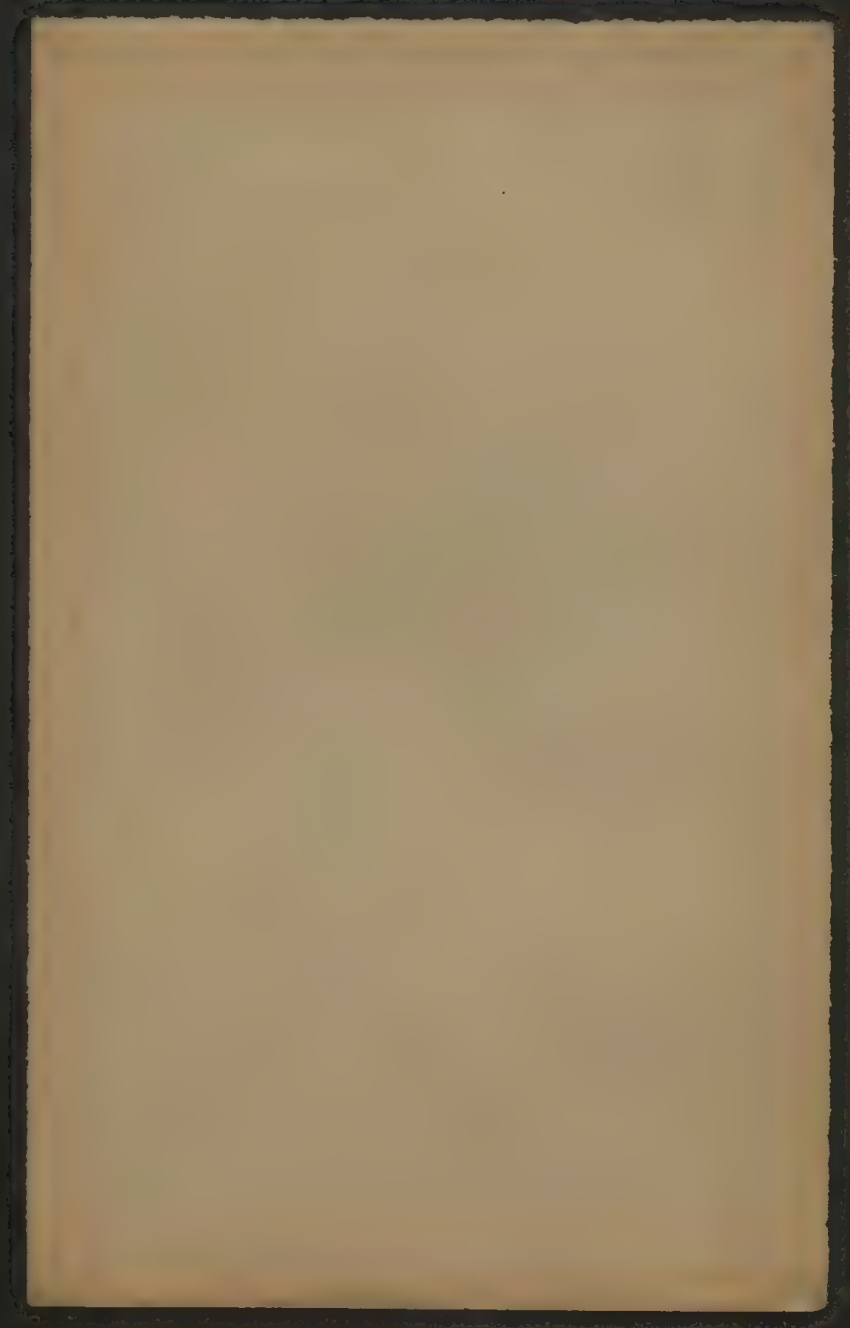
Wyżka y. i. & fig. „Chw. l. m. i. w. m. i. e.
się do wyżki prawdziwego nat. l. m. i. e. n. i. e.
„H. G. w. a. l. D. l. m. i. e. 1886. 323. wyżki w m. a. l. m. i. e.
m. o. r. a. l. m. i. e. , d. u. c. h. o. w. e. m. „Myśl o w. i. e. j. o. w. a. y. s. c. i. t. a.
b. r. u. d. u. , a. t. m. o. s. f. e. r. y. w. k. l. o. w. y. i. n. y. t. e. m. , p. o. s. t. a.
w. i. t. a. n. i. e. n. a. m. o. r. a. l. n. e. j. w. y. j. n. y. n. i. e. „E. p. m. i. o.
i. s. l. a. n. y. 2. 104.

Wəndəguzi 'is-əf-grie id. kaini. Iku. Daw. wiywa-
no „wəndəguzi“ dais 'kaniichaua „Py-
cote mylat, ke kōuz ekupi pōia mēkē.
i jakky uca uciēie myciēziqt nu nē
kē! Na to Sultan nē wəndəguzi. „W. fol
3. 55.

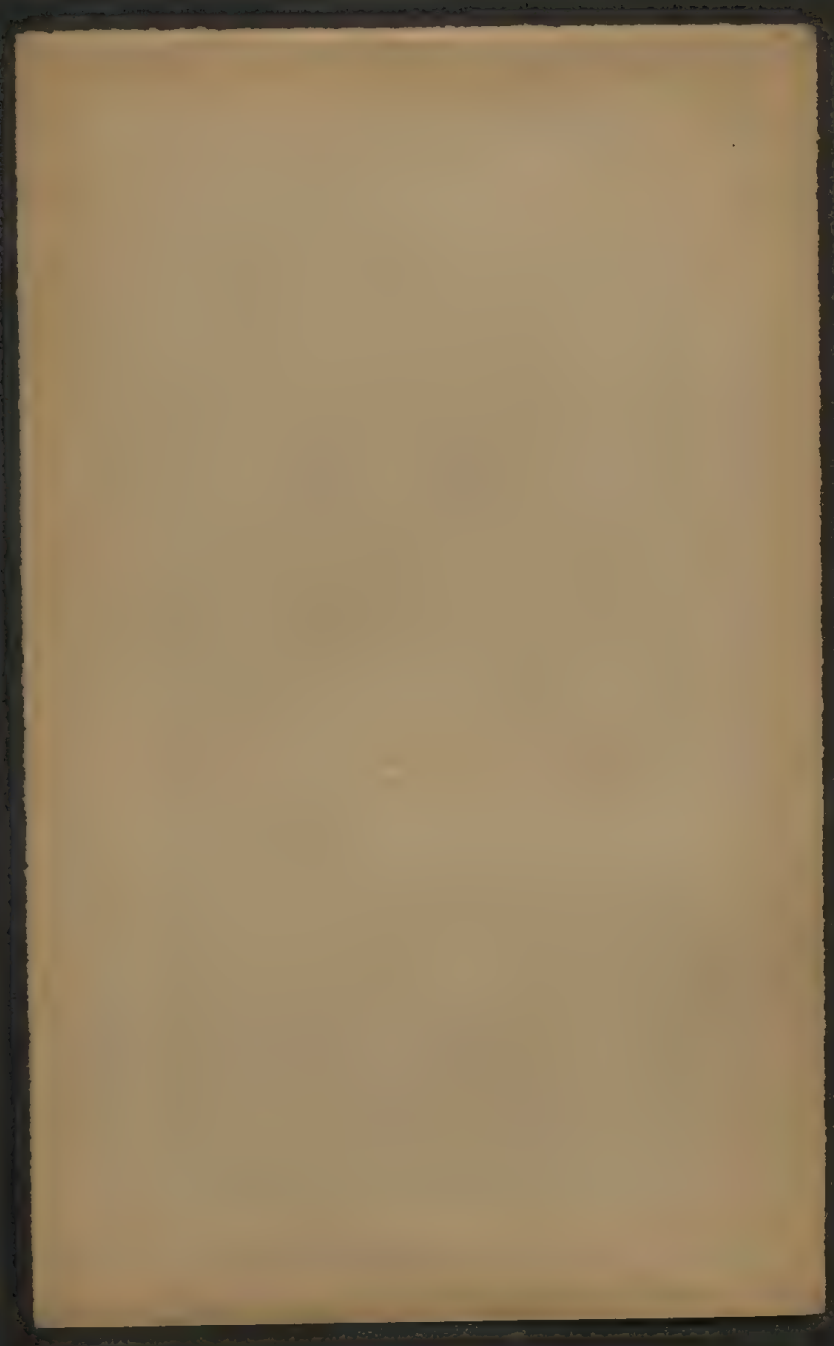
Wkójść wkłódł wkłóło - wkłódię st. wy. dan. z
u ludu „wkłódię, wkłódi v. wkłódi”
kam. wkłódię lub wkłódię, wkłódi lub
wkłódi „Zaświń stonice, wkłódi mie-
siąc i gwiazdy w okoto” O. Kol. 4. 23.
cf. wykój, wykój i t. d.

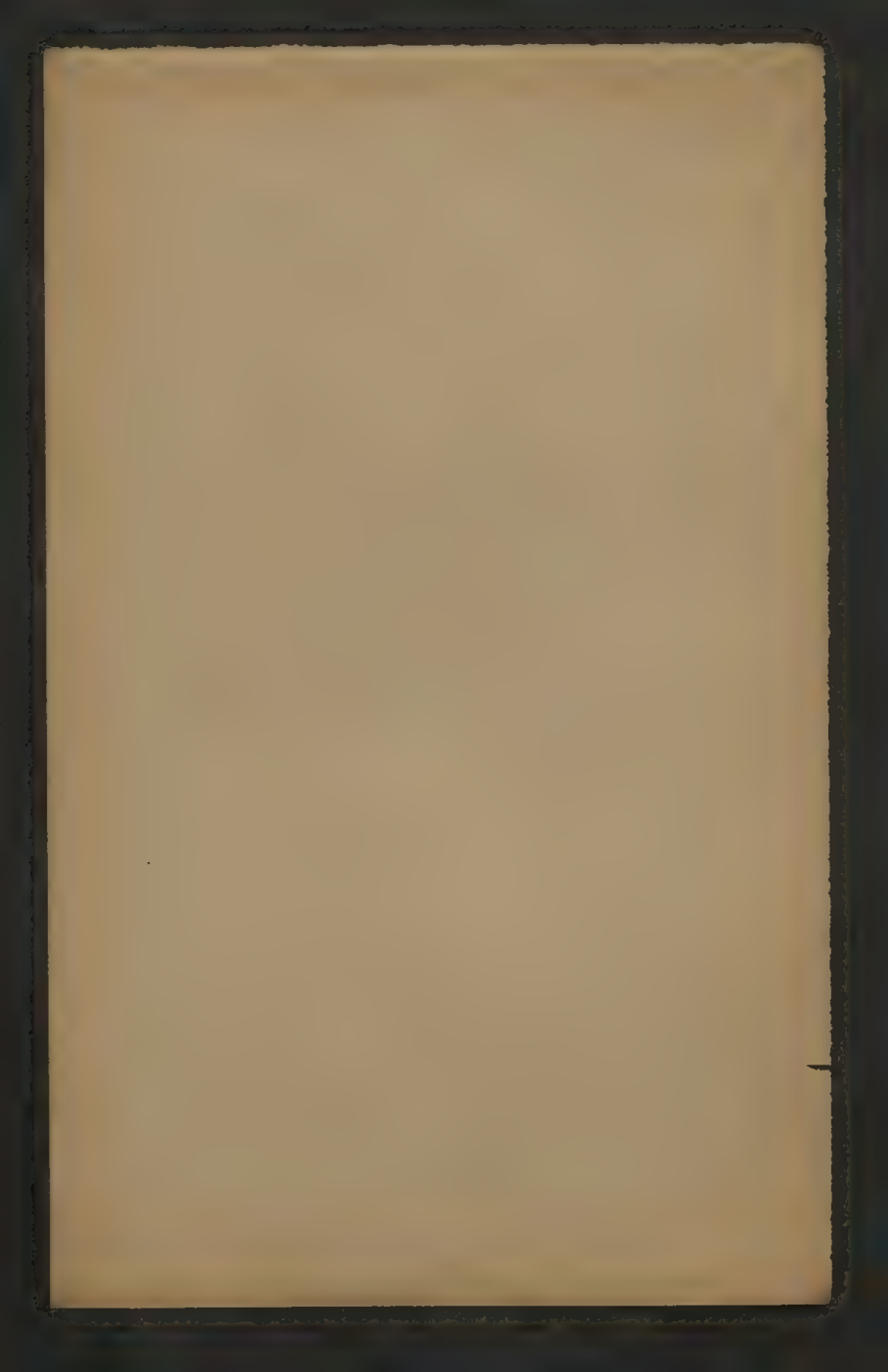
[illegible]

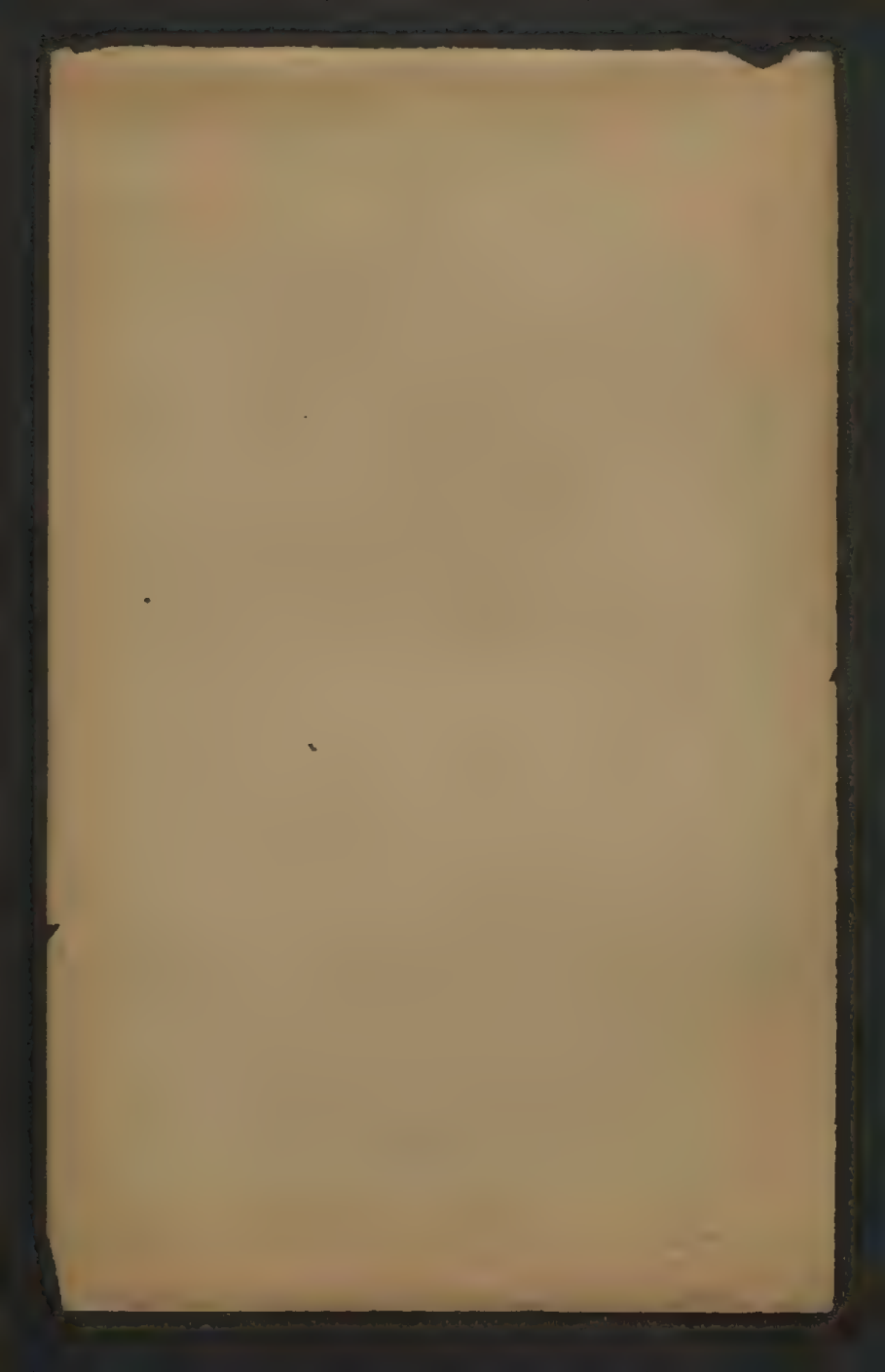
2. Wziąć - wziąć - weźmie st. a. dkn. & u ludu powst.
„wziagn, wziagna, wziagni” kam. wziągt, wzię
ła, wzięgli „Wziagn ci jaś ka rąkami i ka
oba to ować” W. Kot 1. 67 „Wziemnał wstał
i jaś wzięni” ib. 249 „Zawia liły wzięna
bistaw nie wyfata” ib. 268. & „wzięni na
co” = kawzięni ię, usadzi ię st. ob. brac’
& posp. u ludu „wziągt” pleon. to i samo co kro
bit co i, wrymit up. „Żeby nie kapłanie’ 50 kop
na które wystat skazany, wziągt i - umart.
wieh 1888. 61. 3. „Ja to krobis... wezmę i
palnę sobie w łeb.” J. Myr. ib. 71.

Wzorkę - rca. m. rce ośm. wkoń, uornia, uwdta
 „ W swojej prelekyi Dom Wolsoniarsa
 za szczegóły wzorkę sobie obrat S. Kar.
 1876. 135. 3.

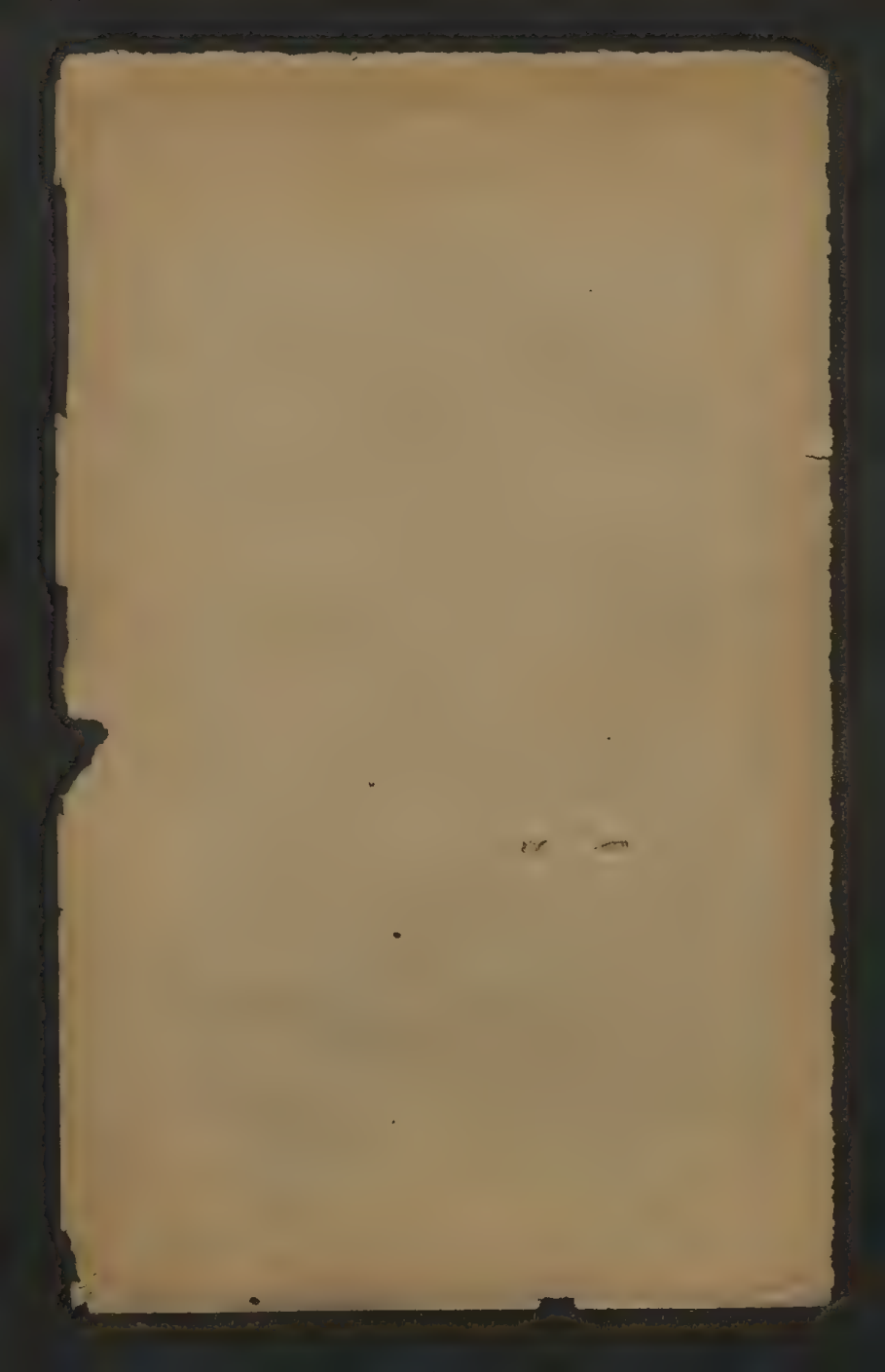

Wzrocek cztu m. cchi-o'us m. 2 dr. i pieronotliwii.
wzrok " I by zamglity ję wzrocek czar
ny " G. Kiel. Toward. 28.

Waiy wai' nē

Wziąć się - zł-zyć st. kaim. dkn. prawić sobie w
runki życia w pewnem miejscu lub w
pewnego towarzystwa. „Dosią potrafiła
się zaważać wzięć tutaj, poznać ludzi, karto
scować do nich” „Prav. 73. 5.” „Metody
cło-wiek potrafił się wzięć w stosunki
artystrycznego świata i p. lotki miejskie
Sewer G. lwow. 1887. 105.” „Zau, wdrażając
się z wami, dżiki, nieśmiały, nieśmiały
tak się wdraża, tak się wzięwa w walcowy
wzrost życia państwa, nie te poręby, per
proroczącej samej baronowej.” „G. Ch. Wiek
143. 3.

Prof. Prokennings

Hirschwaldsche
Buchhandlung

**HIRSCHWALDSCHES
BUCHHANDLUNG**

DRUCKSACHE

BERLIN NW 7
UNTER DEN LINDEN 60

HERRN *Biblioteca Fagisellowsk*

Polen

Krakow

Nicht nachsenden, sondern mit
neuer Adresse zurückerbeten

Ul. Sw. 10.10.38

6893

6893/11

M

